

SANĠĠTARATNĀKARA

OF

S'ĀRNGADEVA

WITH

KALĀNIDHI OF KALLINĀTHA AND
SUDHĀKARA OF SIMHABHŪPĀLA

EDITED BY

PANDIT S SUBRAHMANYA SASTRI

Vol IV—Adhyāya 7

THE ADYAR LIBRARY

1953

Printed by D. V. Syamala Rau at the Varanta Press
The Theosophical Society, Adyar, Madras 20

SBN 7229 7348 9
ISBN 0 8556 7348 0

FOREWORD

THE present fourth volume completes the edition of the "Sangita Ratnākara" of Sārṅgadeva with its two main commentaries, the "Sudhākara" of Simhabhūpāla and the "Kalānidhi" of Kallinātha. This last and important volume contains only one chapter, the seventh, which deals exclusively with the technique and the art of dancing. This is the most extensive available work on dancing written after the "Abhinava Bhāratī," the great commentary of Abhinava Gupta on Bharata's "Nāṭya Sāstra" which dates from the end of the 10th century.

Sārṅgadeva lived about the middle of the 13th century. Simhabhūpāla wrote the first commentary very shortly afterwards. Kallinātha wrote his "Kalānidhi" at the end of the 15th century. We have therefore here a survey of the art of dancing and the literature on the dance for more than two centuries in a period where Hindu civilization was still extremely brilliant.

The plan of the present chapter is not essentially different from that of the well known "Abhinaya Darpaṇa" of Nandikesvara. It is however more extensive and contains much additional information. On the

other hand the treatment of most of the subjects is more brief than in the "Nāṭya Sāstra"

About half of the introductory verses of this chapter (up to verse 42) are common with the introductory chapter of Nandikes'vara's "Abhinaya Darpana". The "Abhinaya Darpana" itself mentions that these verses are the teachings of older authorities

एतानि पूर्वशास्त्रानुसारेणोक्तानि वै मया । (Abh Darp 47)

Since there seems no reason to doubt the antiquity of the "Abhinaya Darpana", it appears that Sāṅga deva borrowed them from this authoritative work unless he had access to the sources of Nandikes'vara himself

The whole chapter also draws most of its material from the Nāṭya Sāstra and its commentaries. A number of passages are quoted almost verbatim, such as verses 78 to 89 on the basic positions of the hands corresponding to Nāṭya Sāstra 9, 4 17. Even where Sāṅgadeva appears to have reshaped the definitions, he did not introduce any new element and the substance of the whole chapter is strictly traditional

The verses of the Sangīta Ratnākara were in turn reproduced in most of the later works. I have noted important borrowings in the "Saṅgīta Sāroddhāra," the "Rasa Kaumudī," the "Abhinava Bharata Sāra Sangraha," etc

The editing of the text of this volume, like that of the previous ones, is the remarkable work of a renowned scholar, Paṇḍita Subrahmanya Sāstri, who had just completed it before his death. Mr Ramachandra Sarma,

who is on the staff of the library, and had worked on this text under the direction of Pandita Subrahmanya S'āstri, has seen the manuscript through the press. Dr G Srinivasa Murti, the Adviser and former Director of the Library, has also helped the Editors with valuable suggestions. On behalf of the Adyar Library I express here our indebtedness to Mr Ramachandra Sarma, Dr G Srinivasa Murti, and the Vasanta Press.

December, 1953

ALAIN DANIELOU

व्याख्याद्वयोपेतनर्तनाध्यायस्य विषयानुक्रमः

	पुटसख्या		पुटसख्या
ग्रन्थकृन्मङ्गलाचरणम्	१, २	अवधूतम्	१९
नाटयोत्पत्ति, तस्य विभागश्च	३, ४	कम्पितम्	२०
नाट्यस्य मोक्षसाधनत्वोपपादनम्	५, ६	आकम्पितम्	,,
माध्यादीना स्वरूपलक्षणम्	७, ८	उद्धाहितम्	२१
अभिनयस्य भेदा, तस्येति-		परिवाहितम्	,,
कर्तव्यता	९, १०	अश्रितम्	,,
नृत्यलक्षणम्	११	निहश्रितम्	२२
नृत्तलक्षणम्	१२	परावृत्तम्	२३
नृत्यनृत्तयोरवान्तरभेद	१३	आक्षिप्तम्	,,
तत्र मतभेदप्रदर्शनम्	१४	अधोमुखम्	,,
श्राङ्गिकाभिनयस्य भेदा	१५	लोलितम्	,,
नृत्ताध्यायगतपदार्थसंग्रह	१६, १७	तिर्यङ्मनोन्नतम्	२४
		स्कन्धानतम्	,,
अङ्गभेदा (६)	१७-१६	आरात्रिकम्	,,
(१) तत्र शिरोभेदा (१४)	१७-२५	समम्	२५
		पार्श्वाभिमुखम्	,,
धुतम्	१८		
विधुतम्	१९	(२) हस्तभेदा (६७)	२५-२८
आधूतम्	,,	तत्र शास्त्रसमतप्रदर्शनम्	२९-३२

हस्तप्रकरणम्	पुटसख्या	सयुतहस्ता	(१३)	पुटसख्या
असयुतहस्ता	३२-८६	अञ्जलि	(१३)	९१-९९
पताक	(२४) ३२-९१	कपोत		९१, ९२
त्रिपताक	३३	कर्कट		९२
अर्धचन्द्र	३४, ३५	स्वस्तिक		९२, ९३
कर्तरीमुख	३६	डोल		९३, ९४
अराल	३६, ३७	पुष्पपुट		९४
मुष्टि	३७, ३८	उत्सङ्ग		,,
शिखर	३९	खटकावर्धमानक		५९
कपित्थ	,,	गजदन्त		,,
खटकामुख	४०	अवहित्थ		६६
शुकतुण्ड	४०, ४१	निषध		६७
काङ्गूल	४१	मकर		९७, ९८
पद्मकोश	४२	वर्धमान		९८
अलपल्लव	,,			९८, ९९
सूचीमुख	४३	नृत्तहस्ता	(३०)	९९-८०
सर्पशिरा	४३, ४४	चतुरश्रौ		९९
चतुर	४४	उद्बृत्तौ		६०
मृगशीर्ष	४५	तलमुखौ		,,
हसास्य	४६	स्वस्तिकौ		६१
हसपक्ष	,,	विप्रकीर्णौ		,,
भ्रमर	४७	अरालखटकामुखौ		६१, ६२
मुकुल	४८	आविद्धवक्त्रौ		६२
ऊर्णनाभ	४९	सूच्यास्यौ		६३
सदश	४९, ५०	रेचितौ		६४
ताम्रचूड	५०	अर्धरेचितौ		६५
	५१			,,

	पुटसंख्या	पुटसंख्या
नितम्बौ	६६	अप्रसिद्धहस्तपरिज्ञाने लोक-
पल्लवौ	६६, ६७	प्रमाणकथनम् ८३
केशवन्धौ	,,	अभिनये हस्तानामेव प्राधा-
उत्तानवञ्चितौ	६८	न्यप्रदर्शनम् ८३, ८४
लताकरौ	,,	अभिनयहस्तानामभिनयेयार्थाधीन-
करिहस्त	६९, ७०	स्थाननियमकथनम् ८४
पक्षवञ्चितौ	७१	हस्तप्रचारस्य विषयभेदेन
पक्षप्रद्योतकौ	७१, ७२	व्यवस्थानिरूपणम् ८५, ८६
दण्डपक्षौ	७२	
गरुडपक्षकौ	७३	(३) वक्षोभेदा (५) ८७-८९
ऊर्ध्वमण्डलिनौ	,,	समम् ८७
पार्श्वमण्डलिनौ	७४	आशुग्रम् ८८
उरोमण्डलिनौ	७५	निर्भुग्रम् ,,
उर पार्श्वमण्डलिनौ	७६	प्रकम्पितम् ,,
मुष्टिकस्वस्तिकौ	७६, ७७	उद्वाहितम् ८९
नलिनापद्मकोशौ	७७, ७८	
अलपल्लवौ	,,	(४) पार्श्वभेदा (५) ८९, ९०
उल्बणौ	७९	विवर्तितम् ८९
ललितौ	,,	अपसृतम् ,,
वलितौ	७९, ८०	प्रसारितम् ९०
मतान्तरोक्ता हस्ता	(३) ८०, ८१	नतम् ,,
		उन्नतम् ,,
निकुञ्चक (अ)	८०	
द्विशिखर (स)	८०, ८१	(५) कटीभेदा (५) ९०, ९१
वरदाभयौ (नृ)	८१	कम्पिता ९०, ९१
हस्तलक्षणोपसंहार	८२-८६	उद्वाहिता ,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
लिङ्गा	९१	(१) ग्रीवाभेदा (९)	९६-९९
विवृत्ता	११	समा	९६
रेचिता	११	विवृत्ता	९७
(६) चरणभेदा (१३)	९२-९५	बलिता	११
सम	९२	रेचिता	११
अश्रित	११	कुञ्चिता	९८
कुञ्चित	९३	अश्रिता	११
सूची	११	त्र्यश्रा	११
अप्रतलसचर	९३	नता	११
उद्धटित	९४	उन्नता	९९
ताडित	११	(२) बाहुप्रकरणम्	९९-१२५
घटितोत्सेध	११	बाहुभेदा (१६)	९९-१०४
घटित	११	ऊर्ध्वस्थ	९९
मर्दित	११	अधोमुख	१००
अग्रग	९५	तिर्यग्गत	११
पार्श्विणग	११	अपविद्ध	११
पार्श्वग	९५	प्रसारित	१०१
स्कन्धभेदा (५)	९५, ९६	अश्रित	११
एकोच्चौ	९५	मण्डलगति	११
कर्णलग्नौ	११	स्वस्तिक	११
उच्छिद्रतौ	११	उद्धेष्टित	१०२
स्रस्तौ	११	पृष्ठानुसारी	११
लोलितौ	११	आविद्ध	१०३
(२) प्रत्यङ्गभेदा (६)	९६-१३४	कुञ्चित	११
		नम्र	११

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
सरल	१०४	ललितवर्तनिका	१०९
आन्दोलित	,,	वलितवर्तना	,,
उत्सारित	,,	गात्रवर्तनिका	११०
		प्रतिवर्तनिका	,,
वर्तना	१०५-१२५		
वर्तनाभेदा	१०५	चालकाना लक्षणकथनम्	११०-१२४
पताकवर्तना	१०६	चालकभेदा (५०)	१११, ११२
अरालवर्तना	,,	विश्लिष्टवर्तितम्	११३
शुकुतुण्डवर्तना	,,	वेपथुव्यञ्जकम्	,,
अलपद्मवर्तना	,,	अपविद्धम्	,,
खटकामुखवर्तना	,,	लहरीचक्रमुन्दरम्	,,
मकरवर्तना	,,	वर्तनास्वस्तिकम्	,,
ऊर्ध्ववर्तना	,,	समुखीनरथाङ्गम्	११४
आविद्धवर्तना	१०७	पुरोदण्डभ्रमम्	,,
रेचितवर्तना	,,	त्रिभङ्गीवर्णसरकम्	,,
नितम्बवर्तना	,,	डोलम्	११४
केशबन्धवर्तना	,,	नीराजितम्	,,
फालवर्तनिका (चक्रवर्तनिका)	,,	स्वस्तिकाश्लेषचालनम्	११५
कक्षवर्तनिका	१०८	मिथ समीक्ष्यबाह्यम्	,,
उरोवर्तनिका	,,	वामदक्षविलासकम्	,,
खड्गवर्तनिका	,,	मौल्यरेचितकम्	,,
पद्मवर्तना	,,	वर्तनाभरणम्	,,
दण्डवर्तना	,,	आदिकूर्मावतारम्	,,
पल्लुवर्तना	१०९	असवर्तनकम्	११६
अर्धमण्डलवर्तना	,,	मणिबन्धासिकर्षम्	,,
घातवर्तनिका (अलपल्लुव०)	,,	कलविङ्कविनोदम्	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
चतुष्पत्राब्जम्	११६, ११७	पर्यायगजदन्तम्	१२२
मण्डलाग्रम्	”	रथनेमि	१२३
वालव्यजनचालनम्	”	स्वस्तिकत्रिकोणम्	”
वीरुधबन्धनम्	”	लतावेष्टितकम्	”
विशृङ्गाटकबन्धनम्	”	नवरत्नमुखम्	”
कुण्डलिचारकम्	”	चालकलक्षणोपसहार	१२३, १२४
मुरजाडम्बरम्	११८	चालकाना प्रयोगकथनम्	
द्वारदामविलासकम्	”		१२४, १२५
धनुराकर्षणम्	”	(३) पृष्ठोदरयोर्लक्षणकथनम्	१२६
साधारणम्	”	(४) जठरभेदा (४)	”
समप्रकोष्ठवलनम्	”		
देवोपहारकम्	११८, ११९	क्षामम्	”
तिर्यग्गतस्वस्तिकाग्रम्	”	खलुम्	”
मणिबन्धगतागतम्	”	पूर्णम्	”
अलातचक्रकम्	”	रिक्तपूर्णम्	”
व्यस्तोत्प्लुतनिवर्तकम्	”		
उरभ्रसबाधम्	१२०	(५) ऊरुप्रकरणम्	१२७, १२८
तिर्यक्ताण्डवचालनम्	”	ऊरुभेदा (५)	१२७
धनुर्वल्लीविनामकम्	”	कम्पित	”
ताक्ष्यपक्षविलासकम्	”	वलित	”
कररेचकरत्नम्	१२०, १२१	स्तब्ध	१२८
शरसधानम्	१२१	उद्वर्तित	”
मण्डलाभरणम्	१२२	निवर्तित	”
असपर्यायनिर्गतम्	”		
अष्टबन्धविहारम्	”	(६) जङ्घाप्रकरणम्	१२८-१३१
कर्णयुग्मप्रकीर्णकम्	”	जङ्घाभेदा (१०)	१२८

	पुटसख्या		पुटसख्या
आवर्तिता	१२९	विवृतम्	१३४
नता	,,	समम्	,,
क्षिप्ता	,,		
उद्धाहिता	,,	उपाङ्गभेदा (१२)	१३५-१७७
परिवर्तिता	१३०	(१) दृष्टिप्रकरणम्	१३५-१५०
नि सृता	,,		
परावृत्ता	,,	दृष्टिभेदा (३६)	१३५, १३६
तिरश्चीना	,,		
बहिर्गता	१३१	तत्र रसदृष्टय (८)	१३६-१३९
कम्पिता	,,	कान्तादृष्टि	१३६
		हास्या	,,
(७) मणिबन्धप्रकरणम् १३१, १३२		करुणा	१३७
तस्य भेदा (५)	१३१	रौद्री	,,
निकुञ्च	,,	वीरा	१३७, १३८
आकुञ्चित	१३२	भयानका	,,
चल	,,	बीभत्सा	१३९
भ्रामित	,,	अद्भुता	,,
सम	,,		
		स्थायिभावदृष्टय (८)	१३९-१४२
(८) जानुप्रकरणम् १३३, १३४		क्षिग्धा	१३९, १४०
जानुभेदा (७)		दृष्टा	,,
सह्यतम्	१३३	दीना	,,
कुञ्चितम्	,,	क्रुद्धा	१४१
अर्धकुञ्चितम्	,,	दृप्ता	,,
नतम्	,,	भयान्विता	,,
उन्नतम्	१३४	जुगुप्सिता	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
विस्मिता	१४२	भ्रूभेदा (७)	१९०
		सहजा	”
व्यभिचारिदृष्टय (१०) १४२-१९०		पतिता	१९१
शून्या	१४२	उत्क्षिप्ता	”
मलिना	१४३	रेचिता	”
श्रान्ता	”	निकुञ्चिता	१९२
लज्जिता	”	भ्रुकुटी	”
शङ्किता	१४४	चतुरा	१९३
मुकुला	”	(३) पुटप्रकरणम्	१९३-१९४
अर्धमुकुला	”		
ग्लाना	१४५	पुटभेदा (९)	१९३
जिह्वा	”	प्रसृतौ	”
कुञ्चितौ	१४६	कुञ्चितौ	”
वितर्किता	”	उन्मेषितनिमेषितविवर्तिता	१९४
अभितप्ता	”	स्फुरितौ	”
विषण्णा	१४७	पिहितौ	”
ललिता	”	विचालितौ	”
आकेकरा	”	समौ	”
विकोशा	१४८	(४) तारकाप्रकरणम्	१९५-१९८
विभ्रान्ता	”		
विप्लुता	”	तस्या कर्माणि	१९५
त्रस्ता	१४९	तस्या भेदा (२)	”
मदिरा	”	स्वनिष्ठानि ताराकर्माणि (९)	१९५
दृष्टिप्रकरणोपसहार	१५०	भ्रमणम्	”
		वलनम्	”
(२) भ्रूप्रकरणम्	१५०-१९२	पात,	”

पुटसख्या

पुटसख्या

चलनम्	१९९	(६) नासाप्रकरणम्	१६०, १६१
प्रवेशनम्	”	नासाभेदा	(६) १६०
विवर्तनम्	”	स्वाभाविकी	”
समुद्बृत्तम्	”	नता	१६०
निष्क्राम	”	मन्दा	१६१
प्राकृतम्	”	विकृष्टा	”
विषयनिष्ठानि तारा-		विकूणिता	”
कर्माणि (८)	१९६	सोच्छ्वासा	”
समम्	१९७	(७) अनिलप्रकरणम्	१६२-१६६
साचि	”	उच्छ्वासनि श्वासभेदा (१९)	१६२
अनुवृत्तम्	”	तत्र मतान्तरप्रदर्शनम्	१६२
अवलोकितम्	”	अनिलभेदा (१०)	”
विलोकितम्	१९८	सम	”
उल्लोकितम्	”	भ्रान्त	”
आलोकितम्	”	विलीन	”
प्रविलोकितम्	”	आन्दोलित	”
(५) कपोलप्रकरणम्	१५९	कम्पित	”
		स्तम्भित	”
कपोलभेदा (६)		उच्छ्वास	”
कुञ्चितौ	१९९	नि श्वास	”
कम्पितौ	”	सूत्कृत	”
पूर्णौ	”	सीत्कृत	”
क्षामौ	”	स्वमतेन भेदा (९)	”
फुल्लौ	”	स्वस्थौ	”
समौ	”	चलौ	१६३

	पुटसख्या		पुटसख्या
प्रवृद्ध	१६३	खण्डनम्	१७०
निरस्त	,,	छिन्नम्	,,
उल्लासित	१६४	चुषिकतम्	,,
विमुक्त	,,	ग्रहणम्	१७१
विस्मित	,,	समम्	,,
स्खलित	,,	दष्टम्	,,
प्रसृत	१६५	निष्कर्षणम्	,,
मतान्तरोक्ताना दशविधश्वा- साना लक्षणकथनम् १६५, १६९		(१०) जिह्वाप्रकरणम् १७२, १७३	
(८) अधरप्रकरणम् १६६-१६९		जिह्वाभेदा (६) १७२	
अधरभेदा (१०) १६६		ऋज्वी	,,
विवर्तित	,,	सूक्रानुगा	,,
कम्पित	१६७	वक्रा	,,
विसृष्ट	,,	उन्नता	१७३
विनिगूहित	,,	लोला	,,
सदष्टक	१६८	लेहिनी	,,
समुद्र	,,	(११) चिबुकप्रकरणम् १७३-१७५	
उद्वृत्त	,,	चिबुकभेदा (८) १७३, १७४	
विकासी	,,	व्यादीर्णम्	,,
आयत	१६९	श्वसितम्	,,
रेचित	,,	वक्रम्	,,
(९) दन्तकर्मप्रकरणम् १६९-१७१		सहतम्	,,
दन्तकर्मभेदानि (८) १६९		चलसहतम्	१७५
कुट्टनम्	,,	स्फुरितम्	,,
		चलितम्	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
लोलम्	१७५	वियुक्तौ	१७८
(१२) वदनप्रकरणम्	१७६, १७७	तत्र कराङ्गुलिभेदा (७)	
वदनभेदा (५)	१७६	सयुता	॥
व्याभुग्नम्	॥	वियुता	॥
भुग्नम्	॥	वक्रा	॥
उद्वाहि	॥	वलिता	॥
विधुतम्	१७७	पतिता	॥
विवृतम्	॥	कुञ्चन्मूला	॥
विनिवृत्तम्	॥	प्रसृता	॥
पार्श्विगुल्फकराङ्गुलिभेदाना		चरणाङ्गुलिभेदा (५)	१७९
लक्षणम्	१७८	अध क्षिप्ता	॥
तत्र पार्श्विभेदा (८)	॥	उत्क्षिप्ता	॥
उत्क्षिप्ता	॥	कुञ्चिता	॥
पतिता	॥	प्रसारिता	॥
उत्क्षिप्तपतिता	॥	सलग्ना	॥
अन्तर्गता	॥	चरणतलभेदा (५)	१८०
बहिर्गता	॥	पतिताग्रम्	॥
मिथोयुक्ता	॥	उद्धृताग्रम्	॥
वियुक्ता	॥	भूमिलग्नम्	॥
अङ्गुलिसङ्गता	॥	उद्धृतम्	॥
तत्र गुल्फभेदा (९)	॥	कुञ्चन्मध्यम्	॥
अङ्गुष्ठसंस्थितौ	॥	तिरश्चीनम्	॥
अन्तर्यातौ	॥	मुखरागप्रकरणम्	१८०, १८१
बहिर्गतौ	॥	मुखरागस्य लक्षणम्	१८०
मिथोयुक्तौ	॥		

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
तस्य भेदा (४)	१८१	अग्रगत	१८२
स्वाभाविक	,,	अधोगत	,,
प्रसन्न	,,	पार्श्वगत	,,
रक्त	,,	समुखागत	,,
श्याम	,,	हस्तकरणाना सामान्यलक्षणम्	१८३
हस्तप्रचारभेदा (१५) १८२, १८३		तेषा भेदा (४)	,,
तत्र भरतमतप्रदर्शनम् (३)		आवेष्टितम्	१८४
उत्तान	१८२	उद्वेष्टितम्	१८५
अधोमुख	,,	व्यावर्तितम्	,,
पार्श्वत पाणि	,,	परिवर्तितम्	१८५-१८८
तत्रान्यमतप्रदर्शनम् (२)		करकर्माणि	(२०) १८९
उग्रग	,,	धूननम्	,,
अधस्तल	,,	श्लेष	,,
तत्र स्वमतप्रदर्शनम् (१५)		विश्लेष	,,
उत्तान	,,	क्षेप	,,
अधस्तल	,,	रक्षणम्	,,
पार्श्वगत	,,	मोक्षणम्	,,
अग्रतस्तल	,,	परिग्रह	,,
स्वसमुखतल	,,	निग्रह	,,
ऊर्ध्वमुख	,,	उत्कृष्ट	,,
अधोमुख	,,	आकृष्टि	,,
पराङ्मुख	,,	विकृष्टि	,,
समुख	,,	ताडनम्	,,
पार्श्वतोमुख	,,	तोलनम्	,,
ऊर्ध्वग	,,	छेद	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
भेद	१८९	वलितोरु	१९७
स्फोटनम्	,,	मण्डलस्वस्तिकम्	१९८
मोटनम्	,,	वक्ष स्वस्तिकम्	,,
विसर्जनम्	,,	आक्षिप्तरेचितम्	१९९
आह्वानम्	,,	अर्धस्वस्तिकम्	२००
तर्जनम्	,,	दिक्स्वस्तिकम्	,,
करक्षेत्राणि (१४)	१९०	पृष्ठस्वस्तिकम्	२००, २०१
पुर पार्श्वम्	,,	स्वस्तिकम्	,,
पश्चात्पार्श्वम्	,,	अञ्चितम्	२०१, २०२
ऊर्ध्वशिर	,,	अपविद्धम्	,,
अध शिर	,,	समनखम्	,,
ललाटम्	,,	उन्मत्तम्	२०३
कर्णौ	,,	स्वस्तिकरेचितम्	,,
स्कन्ध	,,	निकुट्टिकम्	२०४
उर	,,	अर्धनिकुट्टिकम्	,,
नाभि	,,	कटीच्छिन्नम्	२०५
कटी	,,	कटीसमम्	,,
शीर्षक	,,	भुजङ्गत्रासितम्	२०६
ऊरुद्वयम्	,,	अलातम्	,,
नृत्तकरणप्रकरणम् १९०-२५२		विक्षिप्ताक्षिप्तकम्	२०७
तस्य सामान्यलक्षणम् १९१		निकुञ्चितम्	,,
तेषामुद्देश (१०८) १९२, १९४		घूर्णितम्	२०८
तलपुष्पपुटम् १९५, १९६		ऊर्ध्वजानु	,,
लीनम् १९७		अर्धरेचितम्	२०९
वर्तितम् ,,		मत्तल्लि	,,
		अर्धमत्तल्लि	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
रेचकनिकुट्टकम्	२१०	उरोमण्डलम्	२२०
ललितम्	,,	आवर्तम्	,,
वलितम्	२१०, २११	कुञ्चितम्	२२०, २२१
दण्डपक्षम्	,,	डोलापादम्	,,
पादापविद्धकम्	,,	विवृतम्	,,
नूपुरम्	२१२	विनिवृतम्	२२२
भ्रमरम्	,,	पार्श्वक्रान्तम्	,,
छिन्नम्	२१२, २१३	निशुम्भितम्	२२२, २२३
भुजङ्गत्रस्तरेचितम्	,,	विद्युद्भ्रान्तम्	,,
भुजङ्गाञ्चितम्	,,	अतिक्रान्तम्	,,
दण्डरेचितम्	२१३, २१४	विवक्षितम्	२२४
चतुरम्	,,	विवर्तितम्	,,
कटिभ्रान्तम्	,,	गजविक्रीडितम्	,,
व्यसितम्	२१५	गण्डसूचि	२२५
क्रान्तम्	,,	गरुडप्लुतम्	,,
वैशाखरेचितम्	२१६	तलसस्फोटितम्	२२५, २२६
वृश्चिकम्	,,	पार्श्वजानु	,,
वृश्चिककुट्टितम्	२१६, २१७	गृध्रावलीनम्	,,
वृश्चिकरेचितम्	,,	सूचि	२२७
लतावृश्चिकम्	,,	अर्धसूचि	,,
आक्षिप्तम्	२१७, २१८	सूचीविद्धम्	,,
अर्गलम्	,,	हरिणप्लुतम्	२२८
तलविलासितम्	,,	परिवृतम्	,,
ललाटतिलकम्	२१९	दण्डपादम्	,,
पार्श्वनिकुट्टकम्	,,	मयूरललितम्	२२९
चक्रमण्डलम्	२१९, २२०	प्रेङ्खोलितम्	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
सनतम्	२२९	गङ्गावतरणम्	२३९
सर्पितम्	२३०	करणानामितिकर्तव्यतानिरूपणम्	
करिहस्तम्	”		२४०
प्रसर्पितम्	”		
अपक्रान्तम्	२३१	उत्प्लुतिकरणानि	२४०-२५२
नितम्बम्	”	तेषामुद्देश (३६)	२४०, २४१
स्खलितम्	२३१, २३२	अञ्चितम्	२४२
सिंहविक्रीडितम्	”	एकचरणाञ्चितम्	”
सिंहाकर्षितम्	”	भैरवाञ्चितम्	”
अवहित्थकम्	२३३	दण्डप्रणामाञ्चितम्	२४३
निवेशम्	”	कर्तर्यञ्चितम्	”
एडकाक्रीडितम्	२३४	अलगम्	”
जनितम्	”	कूर्मालगम्	”
उपसृतम्	”	ऊर्ध्वालगम्	२४४
तलसघट्टितम्	२३५	अन्तरालगम्	”
उद्वृत्तम्	”	लोहडी (लुठित)	”
विष्णुक्रान्तम्	२३६	कर्तरीलोहडी (कर्तरीलुठित)	”
लोलितम्	”	एकपादलोहडी (एकपादलुठित)	
मदस्खलितम्	”		२४५
सभ्रान्तम्	२३७	दर्पसरणम्	”
विष्कम्भम्	”	जलशयनम्	”
उद्धटितम्	१३८	नागबन्धम्	”
शकटास्यम्	”	कपालचूर्णनम्	२४६
ऊरुद्वृत्तम्	”	नतपृष्ठम्	”
वृषभक्रीडितम्	२३९	मत्स्यकरणम्	”
नागापसर्पितम्	”	करस्पर्शनम्	२४७

	पुटसख्या		पुटसख्या
एणप्लुतम्	२४७	सूचीविद्ध	२९९
तिर्यक्करणम्	,,	अपराजित	,,
तिर्यगश्चितम्	,,	वैशाखरेचित	२६०
तिर्यक्स्वस्तिकम्	२४८	पार्श्वस्वस्तिक	,,
सूच्यन्तानि	,,	भ्रमर	२६१
बाह्यभ्रमरी	,,	आक्षिप्तक	,,
अन्तर्भ्रमरी	,,	परिच्छिन्न	२६१, २६२
छत्रभ्रमरी	२४९	मदविलसित	,,
तिरिपभ्रमरी	,,	आलीढ	२६२, २६३
अलगभ्रमरी	,,	आच्छुरित	,,
चक्रभ्रमरी	,,	पार्श्वच्छेद	,,
अश्चितभ्रमरी	२५०	अपसर्पित	२६४
शिरोभ्रमरी	,,	मत्ताक्रीड	,,
दिग्भ्रमरी	,,	विद्युद्भ्रान्त	२६५
समपादाश्चितम्	२५१	विष्कम्भापसृत	,,
भ्रान्तपादाश्चितम्	,,	मत्तस्खलित	२६६
स्कन्धभ्रान्तम्	२५२	गतिमण्डल	,,
अङ्गहारा	२५२-२७४	अपविद्ध	२६७
तत्र पूर्वैरङ्गलक्षणम्	२५२-२५४	विष्कम्भ	,,
अङ्गहारलक्षणम्	२५५	उद्धटित	,,
मातृकादीना लक्षणम्	,,	आक्षिप्तरेचित	२६८
अङ्गहारविभाग	२५६	रेचित	२६९
अङ्गहारकरणप्रयोगे कालनियम	,,	अर्धनिकुट्टक	२७०
स्थिरहस्त	२५८	वृश्चिकापसृत	२७१
पर्यस्तक	,,	अलातक	,,
		परावृत्त	,,

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
परिवृत्तकरेचित	२७२	उत्स्पन्दिता	२८७
उद्वृत्तक	२७३	अङ्किता	,,
सभ्रान्त	,,	स्पन्दिता	२८८
स्वस्तिकरेचित	२७४	अवस्पन्दिता	,,
अङ्गहाराणां प्रयोगनियम	,,	बद्धा	,,
रेचकलक्षणम्	२७५	जनिता	२८९
चारीणां सामान्यलक्षणम्	२७६	ऊरुद्वृत्ता	,,
चारीप्रयोगे इतिकर्तव्यता	२७७	भौमचारीणां विनियोग	
चारीणां स्वरूपकथनम्	२७८		२८९, २९०
चारीणां विभाग	२७९	अकाशिक्य (१६)	
तत्र भौम्य	,,	अतिक्रान्ता	,,
आकाशिक्य	२८०	अपक्रान्ता	२९१
देशीप्रसिद्धाश्चार्य	,,	पार्श्वक्रान्ता	,,
तत्र भौम्य	२८१	मृगप्लुता	२९२
,, आकाशिक्य	२८२	ऊर्ध्वजानु	,,
भौम्य (१६)		अलाता	,,
समपादा	,,	सूची	२९३
स्थितावर्ता	२८३	नूपुरपादिका	,,
शकटास्या	२८४	डोलापादा	,,
विच्यवा	२८५	दण्डपादा	२९४
अध्यर्धिका	,,	विद्युद्भ्रान्ता	,,
चाषगति	,,	भ्रमरी	,,
एडकाक्रीडिता	२८६	भुजङ्गत्रासिता	२९५
समोत्सरितमत्तल्ली	,,	आक्षिप्ता	,,
मत्तल्ली	२८७	आविद्धा	,,
		उद्वृत्ता	२९६

	पुटसख्या		पुटसख्या
आसा विनियोग	२९६	आकुञ्चिता	३०३
हस्ताभिनयचार्योर्गुणप्रधान-		स्तम्भक्रीडनिका	३०४
भावव्यवस्था	२९७	लङ्घितजङ्घिका	”
करक्षेत्रेषु कट्या एव प्राधान्य-		स्फुरिता	”
प्रदर्शनम्	”	अवकुञ्चिता	”
कट्याश्रयनाव्यनृत्ययोर्हस्त-		सङ्घट्टिता	३०५
नियम	२९८	खुत्ता	”
देशीचार्य (५४)		स्वस्तिका	”
रथचक्रा	”	तलदर्शिनी	”
परावृत्ततला	२९९	पुराटिका	३०६
नूपुरविद्धा	”	अर्धपुराटिका	”
तिर्यङ्मुखा	”	सरिका	”
मराला	३००	स्फुरिका	”
करिहस्ता	”	निकुट्टिका	३०७
कुलीरिका	”	लताक्षेप	”
विश्लिष्टा	३०१	अङ्गुलस्खलितिका	”
कातरा	”	समस्खलितिका	”
पार्श्वरेचिता	”	विद्युद्भ्रान्ता	३०८
ऊरुताडिता	”	पुर क्षेपा	”
ऊरुवेणी	३०२	विक्षेपा	”
तलोद्वृत्ता	”	हरिणप्लुता	३०९
हरिणत्रासिका	”	अपक्षेपा	”
अर्धमण्डलिका	”	डमरी	”
तिर्यक्कुञ्चिता	३०३	दण्डपादा	”
मदालसा	”	अङ्घ्रिताडिता	३१०
तिर्यक्सचारिता	”	जङ्घालङ्घनिका	”

	पुटसख्या		पुटसख्या
अलाता	३१०	पार्श्वक्षेपनिकुटिता	३१९
जङ्घावर्ता	,,	पार्श्वक्षेपाख्यकुटिता	,,
वेष्टनम्	३११	चतुष्कोणकुटिता	,,
उद्वेष्टनम्	,,	मध्यस्थापनकुट्टा	३१६
उत्क्षेप	,,	तिरश्चीनकुट्टा	,,
पृष्ठोत्क्षेप	,,	पृष्ठलुठिता	,,
सूची	३१२	पुरस्ताल्लुठिता	,,
विद्धा	,,	अनुलोमविलोमा	,,
प्रावृत्तम्	,,	प्रतिलोमानुलोमिका	,,
उल्लोल	,,	समपादनिकुटिता	,,
कोहलोक्ता मधुपसङ्गकाश्चार्य		चक्रकुट्टनिका	३१७
३१३-३१७		मध्यचक्रा	,,
		मध्यलुठिता	,,
चारीणामुद्देश	३१३, ३१४	वक्त्रकुट्टनिका	,,
पुर पश्चात्सरा	,,	स्थानकलक्षणम्	३१७-३१९
पश्चात्पुर सरा	,,	तेषामुद्देश	,,
त्रिकोणचारी	,,	तत्र पुरुषस्थानकानि (६)	
एकपदकुटिता	,,		३१९, ३२०
पादद्वयकुटिता	,,	वैष्णवम्	३२१
पादस्थितिनिकुटिता	,,	समपादम्	३२२
क्रमपादनिकुटिता	३१९	वैशाखम्	३२३
पार्श्वद्वयचारिणी	,,	मण्डलम्	,,
डमरुकुटिता	,,	आलीढम्	३२४
डमरुद्वयकुटिता	,,	प्रत्यालीढम्	३२४, ३२९
पुर क्षेपनिकुटिता	,,	स्त्रीस्थानकानि (७)	
पश्चात्क्षेपनिकुटिता	,,	आयतम्	३२९, ३२६

	पुटसख्या		पुटसख्या
अवहित्थम्	३२७	शैवम्	३३४
अश्वक्रान्तम्	,,	गारुडम्	३३५
गतागतम्	३२८	कूर्मासनम्	,,
वलितम्	,,	नागबन्धम्	,,
मोटितम्	,,	वृषभासनम्	,,
विनिवर्तितम्	३२९	उपविष्टस्थानकानि (९)	,,
देशीस्थानकानि (२३)	,,	स्वस्थम्	३३६
स्वस्तिकम्	,,	मदालसम्	,,
वर्धमानम्	,,	क्रान्तम्	,,
नन्द्यावर्तम्	३३०	विकम्भितम्	३३७
सहतम्	,,	उत्कटम्	,,
समपादम्	,,	स्रस्तालसम्	,,
एकपादम्	,,	जानुगतम्	३३८
पृष्ठोत्तानतलम्	३३१	मुक्तजानु	,,
चतुरश्रम्	,,	विमुक्तम्	,,
पार्ष्णिविद्धम्	,,	सुप्तस्थानकानि (६)	
पार्ष्णिपार्श्वगतम्	,,	समम्	३३९
एकपार्श्वगतम्	३३२	आकुञ्चितम्	,,
एकजानुगतम्	,,	प्रसारितम्	,,
परावृत्तम्	,,	विवर्तितम्	,,
समसूचि	३३३	उद्वाहितम्	३४०
विषमसूचि	,,	नतम्	,,
खण्डसूचि	,,	वृत्तिसामान्यलक्षणम्	,,
ब्राह्मम्	३३४	तस्या विभाग	३४१
वैष्णवम्	,,		

पुटसख्या		पुटसख्या	
तत्र भारतीवृत्ति	३४१	दण्डपादम्	३५४
सात्त्वतीवृत्ति	३४२	क्रान्तम्	३५५
आरभटीवृत्ति	,,	ललितसचरम्	३५६
कैशिकीवृत्ति	३४२, ३४३	सूचीविद्धम्	,,
वृत्तीनामवान्तरभेदा	३४३, ३४४	वामविद्धम्	३५७
वृत्तीना प्रयोजनकथनम्	,,	विचित्रम्	,,
न्यायसामान्यलक्षणम्	३४५	विहृतम्	३५८
प्रविचाराणा सामान्यलक्षणम्	,,	अलातम्	३५८, ३५९
तेषा वृत्तिषु प्रयोगविधि		ललितम्	,,
	३४६, ३४७		
मण्डलाना सामान्यलक्षणम्	,,	लास्याङ्गानि (१०)	३६०-३६३
तेषामुद्देश	३४८	तेषामुद्देश	३६०
भौममण्डलानि (१०)		चालि	,,
भ्रमरम्	३४९	चालिवड	३६१
आस्कन्दिदम्	३४९, ३५०	लढि	,,
आवर्तम्	,,	सूकम्	,,
शकटास्यम्	३५१	उरोङ्गणम्	३६२
अङ्कितम्	,,	धसक	,,
समोत्सरितम्	३५२	अङ्गहार	३६३
अध्यर्धम्	,,	ओयारक	,,
एडकाक्रीडितम्	३५३	विहसी	,,
पिष्टकुट्टम्	,,	मन	,,
चाषगतम्	३५४	रेखालक्षणम्	३६४
आकाशिकमण्डलानि (१०)		श्रमविधि	३६४, ३६५
अतिक्रान्तम्	,,	पात्रलक्षणम्	३६५, ३६६
		पात्रगुणा	३६७

	पुटसख्या		पुटसख्या
पात्रदोषा	३६८	सभासदो लक्षणम्	३९३
पात्रमण्डनानि	३६९	सभापतिलक्षणम्	३९४
उपाध्यायलक्षणम्	३७०	सभासन्निवेश	३९५, ३९६
सप्रदायलक्षणम्	३७२, ३७३	नवरसलक्षणम्	३९७-४४४
सप्रदायगुणदोषा	३७४		
शुद्धपद्धति	३७४-३७६	रसस्य प्राधान्यत्वोपपादनम्	३९७
गौण्डलीविधि	३७७-३८४	तस्य सामान्यलक्षणम्	३९८, ३९९
पेरणिलक्षणम्	३८४-३८८	तत्र दृष्टान्तनिरूपणम्	४००
तस्याङ्गानि	३८९	रसविभाग	,,
तत्र वर्धरलक्षणम्	,,	तत्र मतान्तरप्रदर्शनम्	४०१
वर्धरभेदा (६)	,,	स्थायिभावानामुद्देश	,,
		स्थायिसचारिणोर्विभाग	४०२
पडिवाट	३८६	व्यभिचारिभावा , तेषामुद्देश	४०३
अपडप	,,	सात्त्विकभावा , तेषामुद्देश	,,
सिरिपट	३८७	रसाना परस्परजन्यजनक-	
अलगपाट	,,	भावनिरूपणम्	४०४
सिरिहिर	,,	रसाना वर्णदेवतानिरूपणम्	,,
खलुडुल	३८८	रसविशेषलक्षणम्	४०५
विषमाङ्गस्य लक्षणम्	,,	तत्र शृङ्गार	४०५, ४०६
पेरणिपद्धति	३८९, ३९०	विभावाना सामान्यलक्षणम्	४०७
आचार्यलक्षणम्	३९१	तत्र शृङ्गारविभाव	,,
नटलक्षणम्	,,	अनुभावाना लक्षणम्	४०८
नर्तकलक्षणम्	३९२	तत्र शृङ्गारानुभाव	४०९
वैतालिकलक्षणम्	,,	विप्रलम्भलक्षणम्	४१०
चारणलक्षणम्	,,	विप्रलम्भस्य रसत्वाक्षेप	४११
कोल्हाटिकलक्षणम्	३९३	तत्र दृष्टान्त	४१२

पुटसख्या		पुटसख्या	
तस्य परिहार	४१३, ४१४	तस्य भेदा	४३४, ४३५
शृङ्गारे वर्णनीया दशावस्था	४१४, ४१५	(७) बीभत्स , तस्य विभावादय ,	
(२) हास्यलक्षणम्	४१५, ४१६	बीभत्सभेदा	४३५, ४३६
तस्य विभावा	,, ,	(८) अद्भुत , तस्य विभावादय	४३६, ४३७
स्मितादीना लक्षणम्	४१७, ४१८	तस्य भेदौ	४३८
(३) करुणलक्षणम्, तस्य		(९) शान्त , तस्य विभावा	,,
विभावा	४१९, ४२०	अनुभावा	४३९
अनुभावा	४२०, ४२१	शान्तस्य स्वरूपलक्षणम्	४४०
विलापनपरिदेवनयो स्वरूप-		तत्र मतान्तरेण रसान्तर-	
निरूपणम्	४२१	शङ्का	४४१
करुणस्य त्रैविध्यम्	४२२	तद्दूषणम्	४४२
रुदितस्य त्रैविध्यम्	४२२, ४२३	भक्त्यादीना तत्रान्तर्भाव-	
(४) रौद्रलक्षणम्, तस्य विभावा	४२३	कथनम्	,,
तस्यानुभावा	४२४	रत्यादिस्थायिभावव्यवस्था	४४३, ४४४
तस्य सचारिण	४२५	व्यभिचारिणा लक्षणम्	४४४-४६६
तस्य शङ्कापरिहार	४२६	तत्र निर्वेद	४४४, ४४५
भावाना स्थिरत्वाक्षेप	४२७	ग्लानि	४४५, ४५६
स्थायिनो भेदा	४२८	शङ्का	४४६, ४४७
(५) वीरलक्षणम्, तस्य विभावा	४२८, ४२९	औग्रयम्	४४७, ४४८
अनुभावा	४३०	दैन्यम्	,,
तत्र नयादीना लक्षणम्	४३०, ४३१	असूया	,,
वीरस्य भेदा	४३२	मद	४४९
(६) भयानक , तस्य विभावा	,,	श्रम	४५०
अनुभावा.	४३३		

	पुटसख्या	पुटसख्या
तत्र चिन्ता	४९०	व्यभिचारिणा रसोपयोगित्वम्
धृति	४९१	४६९, ४६६
स्मृति	४९१, ४५२	सात्त्विकलक्षणम् ४६६-४७१
ब्रीडा	,,	
मोह	४९२, ४९३	मतान्तरेण सत्त्वशब्दार्थ ४६८
आलस्यम्	,,	सात्त्विकभेदा, तत्र स्तम्भ ४६९
चापलम्	४९३, ४९४	स्वेद ४७०
हर्ष	,,	रोमाञ्च ,,
अमर्ष	४९४, ४९५	स्वरभेद ,,
विषाद	,,	वेपथु ,,
अपस्मार	४९५, ४९६	वैवर्ण्यम् ४७०, ४७१
जडता	,,	अश्रु ,,
वितर्क	४९६, ४९७	प्रलय ,,
सुप्तम्	,,	भावलक्षणनिगमनम् ,,
औत्सुक्यम्	,,	नाटकादिनिर्माणे कविनियम
अवहित्थम्	४९८	४७१, ४७२
मति	,,	ग्रन्थोपसहार ,,
बोध (विबोध)	४९९	कवे सहृदयप्रार्थना ४७३, ४७४
व्याधि	४९९, ४६०	श्लोकार्धानामनुक्रमणिका
उन्माद	४६०, ४६१	४७५-५३३
गर्व	,,	उदाहृतवाक्यानामनुक्रम
आवेग	४५२, ४६३	५३४-५४३
मरणम् (मृति)	४६३, ४६४	विशेषपदानि ५४४-५८४
त्रास	४६४, ४६५	Recurrences and Parallels
निद्रा	,,	५८५-६००

ॐ

शिवाभ्या नम

श्री-निःशङ्क-शार्ङ्गदेव-प्रणीतः

संगीतरत्नाकरः

चतुरकलिनाथ-विरचितया कलानिध्याख्यटीकया सिंहभूपाल-
विरचितया संगीतसुधाकराख्यटीकया च समेतः

सप्तमो नर्तनाध्यायः

आङ्गिक भुवन यस्य वाचिक सर्ववाङ्मयम् ।

आहार्य चन्द्रतारादि त नुमः सात्त्विक शिवम् ॥ १ ॥

कलानिधि

अथ गीतवाद्योपकार्यत्वेनाभेदातिशयोपायभूत नर्तन प्रतिपिपाद-
यिषु शार्ङ्गदेव प्रकरणादौ तत्परिसमाप्त्यादिफलाकाङ्क्षया समुचितेष्ट-
देवता नर्तनस्पृष्टगुणत्वेन स्तौति—आङ्गिकमित्यादिना । भुवनम्, परि-
दृश्यमानप्राणिलोक , यस्य, शिवस्य, आङ्गिकम्; अङ्गव्यापारो भवति ।
शिवस्य जगद्रूपत्वादिति भावः । सर्ववाङ्मयम्, वेदशास्त्रादिसमस्त शब्द-
ज्ञात यस्य वाचिक वाग्व्यापारो भवति । चन्द्रतारादि; चन्द्रादिज्योतिषां

शिवप्रसादसंप्राप्तनिःसीमज्ञानसपदा ।

तन्यते शार्ङ्गदेवेन नर्तेन तापकर्तनम् ॥ २ ॥

मण्डल यस्य आहार्यं हारकेयूरादिविभूषणं भवति । सात्त्विकः सत्त्व-
गुणप्रधानम् । अत्र शिवशब्देन कूटस्थस्य परशिवस्य विवक्षितत्वात्तत्सात्त्विक-
तस्याविरुद्धम् । तं शिवं नुम इति सबन्धः । अत्राङ्गिकादिशिवगुणवाचकै-
स्त्रिष्टशब्दैः प्रकरणप्रतिपाद्यस्य नर्तनस्याभिधानमपि द्रष्टव्यम् । एवमिष्टदेवता-
स्तुत्वा प्रकरणस्य विषयादीन् दर्शयति— शिवप्रसादेत्यादिना । शिवप्रसाद-
संप्रदानि सीमज्ञानसपदा शार्ङ्गदेवेन मया तापकर्तनं नर्तनं तन्यत इति
सबन्धः । तत्र नर्तनं विषयः । तापकर्तनमित्यनेनाध्यात्मिकादितापत्रयोच्छेद-
प्रयोजनं दर्शितम् । तदर्थिन एवाधिकारिण आक्षिप्यन्ते । सबन्धस्तु
तापत्रयोच्छेदननर्तनयोः साध्यसाधनभावः । नर्तनस्य ग्रन्थस्य च प्रतिपाद्य-
प्रतिपादकभावः ॥ १, २ ॥

सुधाकर

गीतवाद्ये उक्ते, अशिष्टं नृत्तं विवक्षुस्तत्सूचकं मङ्गलमाचरति—आङ्गि-
कमिति । तं शिवं शकरं नुमं वर्णयाम । यस्य सर्वं भुवनमाङ्गिकम्,
अङ्गानां समूह आङ्गिकम्, पृथिव्याद्यष्टमूर्तित्वात् । सर्वं च वाङ्मयं विद्याजातं
यस्य वाचिकम् वाक्समूहः, 'नि श्वसितमस्य वेदा' इति श्रुतत्वात् ।
चन्द्रतारादि यस्याहार्यं कार्यम्, सकलजगत्कर्तृकत्वात् । अथवा चन्द्रतारादि
यस्याहर्यमलकरणम्, चन्द्रमौलित्वात् । सात्त्विकः सत्त्वगुणप्रधानम्, यद्यपि
पुराणादिषु तमोगुणं परमेश्वरं श्रूयते, तथापि हरिहरयोरभेदविवक्षयोक्तम् ।
अथवा सत्त्वं सत्ता, तयोपलक्षितं सात्त्विकं, तमित्यर्थः । पक्षे तन्नृत्तं नुमः । यस्य
भुवनं सर्वमाङ्गिकमभिनयनम्, शिवं शुभमित्यर्थः । तथा वाचिकमभिनयनं सर्व-
सबन्धाभिर्वाग्भिर्मीयत इति वाङ्मयम्, तदपि शुभम् । चन्द्रतारादि, आहार्य-
मभिनयनम्, चन्द्रशब्देन अङ्गोपलक्षणं मुखं लक्षयित्वा तारकान्वितया तथा

नाट्य नृत्य तथा नृत्त त्रेधा तदिति कीर्तितम् ।
 नाट्यवेद ददौ पूर्वं भरताय चतुर्मुखः ॥ ३ ॥
 ततश्च भरतः सार्धं गन्धर्वाप्सरसा गणैः ।
 नाट्य नृत्य तथा नृत्तमग्रे शभोः प्रयुक्तवान् ॥ ४ ॥
 प्रयोगमुद्धत स्मृत्वा स्वप्रयुक्तं ततो हरः ।
 तण्डुना स्वगणाग्रण्या भरताय व्यदीदृशत् ॥ ५ ॥
 लास्यमस्याग्रतः प्रीत्या पार्वत्या समदीदृशत् ।
 बुद्ध्या तण्डव तण्डोर्मर्त्येभ्यो मुनयोऽवदन् ॥ ६ ॥
 पार्वती त्वनुशास्ति स्म लास्य बाणात्मजामुषाम् ।
 तया द्वारवतीगोप्यस्ताभिः सौराष्ट्रयोषितः ॥ ७ ॥
 ताभिस्तु शिक्षिता नार्यो नानाजनपदाश्रिताः ।
 एव परपराप्राप्तमेतल्लोके प्रतिष्ठितम् ॥ ८ ॥

प्रत्यङ्गोपलक्षणम् । ततश्च प्रत्यङ्गक्रियारूपमाहर्षमभिनयनं यस्य शुभम् । तथा सात्त्विकमभिनयनं कम्पादिकं यस्य शुभम्, तं नर्तनं नुम इति सबन्धः । एवमुचितं मङ्गलमाचर्य विषयं प्रतिजानीते—शिवप्रसादेति । ईश्वरप्रसादेन प्राप्ता नि सीमा निरवधिका ज्ञानसंपत् येन, तापकर्तृना सतापनाशकं निर्वापकमित्यर्थः ॥ १, २ ॥

(क०) विषयत्वेनोद्दिष्टं नर्तनं विभजति—नाट्यमित्यादिना । तदिति । नर्तनम् । नाट्यादिभेदभिन्नस्य नर्तनस्येह गतिं दर्शयति—नाट्यवेदमित्यारभ्य, एतल्लोके प्रतिष्ठितमित्यन्तेन । नाट्यवेदमिति । वेद्यतेऽनेन धर्मार्थाविति व्युत्पत्त्या ऋगादिमुख्यवेदमूलत्वेन च चतुर्मुखेण दत्तस्य वेदत्वे सिद्धे तदर्थभूतनाट्यप्रतिपादकभरतमुनिप्रणीतस्य चतुर्विध-पुरुषार्थफलस्य शास्त्रस्य वेदमूलत्वेन वैदिकत्वं वेदितव्यम् । अयमेवोपवेदेषु परिगणितश्च, “सामवेदस्योपवेदो गान्धर्ववेदः” इति । नाट्यवेद ए-

ऋग्यजुःसामवेदेभ्यो वेदाच्चाथर्वणः क्रमात् ।

पाठ्य चाभिनयान् गीत रसान् सगृह्य पद्मभूः ॥ ९ ॥

व्यरीरचत्रयमिदं धर्मकामार्थमोक्षदम् ।

गीतप्राधान्यविवक्षया गान्धर्ववेद उच्यते । अभिनयप्राधान्यविवक्षया तु नाट्यवेद इति चोच्यते । तस्य च मुख्यवेदसारसंग्रहत्वं दर्शयितुमाह—
ऋग्यजुरित्यादि । ऋग्वेदात्पाठ्यस्य संग्रहणम्, तस्य मन्त्ररूपत्वेन शब्दप्रधानत्वादिति मन्तव्यम् । पाठ्य नाम वाचिकाभिनेय । यजुर्वेदादभिनयानां संग्रहमपि, तस्य पाठाक्षरोद्धाटनं च । सामवेदात् गीतम्, तस्य नादात्मकत्वादिति मन्तव्यम् । अथर्वणाद्रसानां शृङ्गारादीनां संग्रहणमपि, तस्य मारणमोहनाद्यभिचारकर्मप्रतिपादकत्वेन रसप्रधानत्वादिति भावः । इदं त्रयमिति । नाट्यनृत्यनृत्तानीत्यर्थः । धर्मकामार्थमोक्षदमिति । यो यः पुरुषार्थमुद्दिश्य प्रयुङ्क्ते स तस्य सिध्यतीत्यर्थः ॥ ३-९-॥

(सु०) नर्तनं लक्षयति—नाट्यमिति । नर्तनं त्रिप्रकारम्, नाट्यं नृत्यं नृत्तमिति । एतेषां मूलेत्पत्तिमाह—नाट्यवेदमिति । चतुर्मुखो ब्रह्मा, भरतमुनये नाट्यवेदं वेदतुल्यं नाट्यशास्त्रं ददौ । तमध्यापयदित्यर्थः । तदधीत्य भरतः शमोऽग्रे नाट्यत्रितयं प्रायुनक्, ततस्तत्प्रयोगदर्शनेनोद्धतं स्वप्रयुक्तं प्रयोगं स्मृत्वा तण्डुनाम्ना स्वगणमुख्येन हरो भरताय दर्शयामास । भरतस्य अप्रतः प्रीत्या पार्वत्या लास्यम् समदीदृशत् । बुध्द्वेति । तण्डो सकाशात्ताण्डवबुद्ध्वा, भरतादयो मुनयो मनुष्येभ्योऽप्यवादिषु । पार्वती तु बाणात्मजामुषाम्, लास्यम् अनुशास्ति स्म अशिशिक्षितः । शास्तिर्द्विकर्मकः । तया, उषया द्वारवतीगोप्य, तामि, गोपीभिः सौराष्ट्रयोषितः । तामि, सौराष्ट्रनारीमिस्तु नानाजनपदाश्रिता स्त्रियः शिक्षिता । इत्थं परंपराप्राप्तमेतन्नाट्यं लोके प्रतिष्ठापयामास । ऋगिति । क्रमाद्गदादिवेदचतुष्टयात् वाद्यमभिनयं गीतं शृङ्गारादीन् रसान् गृहीत्वा इदं त्रयं गीतनृत्यवाद्यप्रतिपादकं शास्त्रं पद्मभूः ब्रह्मा

कीर्तिप्रागल्भ्यसौभाग्यवैदग्ध्याना प्रवर्धनम् ॥ १० ॥

औदार्यस्थैर्यधैर्याणा विलासस्य च कारणम् ।

दुःस्वार्तिशोकनिर्वेदस्वेदविच्छेदकारणम् ॥ ११ ॥

अपि ब्रह्मपरानन्दादिदमभ्यधिक ध्रुवम् ।

जहार नारदादीना चित्तानि कथमन्यथा ॥ १२ ॥

न किञ्चिद् दृश्यते लोके दृश्य श्राव्यमतः परम् ।

सर्वदा कृतकृत्येनाप्यक्लिष्टेष्टप्रदायके ॥ १३ ॥

व्यरीरचत् । तेनैव रसप्रतिपादनसिद्धेरित्यर्थः । किमर्थमित्यपेक्षाया प्रयोजनं हेतुगमैर्चेतुभि विशेषणैराह—धर्मकामार्थेत्यादिना ॥ -३-९- ॥

(क०) नान्तरीयकतया कीर्त्यादयोऽपि रिष्टार्था सिध्यन्तीत्याह—

कीर्तिप्रागल्भ्येत्यादिना । प्रागल्भ्य प्रौढता, शास्त्रविषये । वैदग्ध्य चतुरता, लोकविषये । स्थैर्यं नाम प्रवृत्ताध्यवसायादचालनम् । धैर्यं तु शोकहर्षयोर्बुद्धेरेकरूपत्वम् । नाट्यादिप्रयोगदर्शनेन दुःखाद्यनिष्ठनिवृत्तिरपि भवतीत्याह—**दुःस्वार्तीत्यादि** । दुःख बाह्येन्द्रियपरिताप, आर्तिर्वाचिक परिताप, शोको मनसः सताप, निर्वेदः शून्यचित्तत्वम्, स्वेदः कायिक सताप इति दुःखादीना भेदा द्रष्टव्याः । पूर्वं नाट्यादेर्मोक्षसाधनत्वमुक्तम्, इदानीं तस्यैव मोक्षरूपतामर्थापत्या साधयति—**अपि ब्रह्मेत्यादि** । ब्रह्मविदामपि तेषां नारदादीनामत्रासक्त्यतिशयादिति भावः । इदं न केवलं नारदादीनां मनो जहार, अपि तु सकललोकस्यापीत्यभिप्रायेणाह—**न किञ्चिद् दृश्यत इति** । ननु विषयासक्तमनसो लोकस्य मनोहरत्वेनास्य कथमुत्कर्ष इत्याशङ्क्यास्योत्कर्षत्वं दर्शयितुं विषयनिवृत्तमनसाप्येतदनुसंधेयमित्याह—**सर्वदेति** । **कृतकृत्येन**, कृतमृणत्रयापाकरणादिकृत्य येन स तथोक्तस्तेन, तस्यानन्तरमपि ससारप्रवर्तकधर्मसचिकीर्षया कर्तव्यबुद्धेरभावः । कृतकृत्यशब्देन साधनं

द्रष्टव्ये नाट्यनृत्ये ते पर्वकाले विशेषतः ।

नृत्त त्वत्र नरेन्द्राणामभिषेके महोत्सवे ॥ १४ ॥

यात्राया देवयात्राया विवाहे प्रियसङ्गमे ।

नगराणामगाराणा प्रवेशे पुत्रजन्मनि ॥ १५ ॥

ब्रह्मणोक्त प्रयोक्तव्य मङ्गल्य सर्वकर्मसु ।

चतुष्टयसपत्नो मुमुक्षुरुच्यते । अक्लिष्टेष्टप्रदायके इति हेतुगर्भित विशेषणम् । अक्लिष्टमिष्ट मोक्ष , तस्य प्रदायके यतो नाट्यनृत्ये अतस्ते मुमुक्षुणापि सर्वदा द्रष्टव्ये इति योजना । अयमभिप्राय — नाट्यनृत्ययोरनुकरणात्म-कत्वेनालीकत्वात्तन्निदर्शनेन लोकव्यवहारस्याप्यलीकत्वे भाव्यमाने सच्चिदानन्दस्वभावात्मकविषय ज्ञान दृढ भवति । विषयसुखाभिलाषिणस्तु किमुते-त्यपिशब्दार्थ । सर्वदा दर्शनासभवेऽपि पर्वकाले विशेषतो द्रष्टव्ये इत्याह—
पर्वकाल इति । पर्वकाल उत्सवकाल ॥ -१०-१३- ॥

(सु०) नाट्यस्यावश्यभावितया कीर्त्यादयोऽपि सिध्यन्तीत्याह—कीर्ती-त्यादिना । कीर्ति , यश , प्रगल्भ , प्रतिभा, तस्य भाव , सौभाग्यम् , सुभगत्वम् , वैदध्यम् , चतुरत्वमेतेषा प्रवर्धनम् । औदार्यम् , उदारस्वभाव , स्थैर्यम् , कार्यस्याध्यवसाय , धैर्यम् , हर्षशोकयो समानरूपत्वम् , एषा विलासस्य च कारण भवति । तु खार्तिशोकनिर्वेदखेदाना विच्छेदकारण भवति । अपि च ब्रह्मानन्दादप्यधिकमिद नाट्यं श्रेष्ठमित्यर्थ । अत एव नारदादीना चित्तानि जहार । न किञ्चिदिति । इत नाट्यादित्रितयादन्यद् दर्शनीयं श्रोतव्य च लोके न दृश्यते । सर्वदेति । कृतकृत्येन मुमुक्षुणापि, अक्लिष्टेष्टप्रदायके , तु खासपृक्त यत्सुख तत्प्रदायके नाट्यनृत्ये द्रष्टव्ये इत्यर्थ । पर्वकाले , महोत्स-वकाले , ते विशेषतो द्रष्टव्य इति ॥ -१०-१३- ॥

(क०) नाट्यनृत्ययो प्रयोगसमयमुक्त्वा नृत्तस्य प्रयोगसमयमाह—
नृत्त त्विति ॥ १४, १५- ॥

नाट्यादित्रितयस्यातः प्रपञ्चमभिदध्महे ॥ १६ ॥

नाट्यशब्दो रसे मुख्यो रसाभिव्यक्तिकारणम् ।

चतुर्धाभिनयोपेत लक्षणावृत्तितो बुधैः ॥ १७ ॥

नर्तन नाट्यमित्युक्तं स त्वत्राभिनयो भवेत् ।

काव्यबद्ध विभावादि व्यञ्जन्यो नटे स्थितः ॥ १८ ॥

(सु०) नाट्यनृत्ययोः कालविशेषमुक्त्वा नृत्तस्य प्रयोगसमयमाह—नृत्त-
त्विति । स्पष्टोऽर्थः ॥ -१४, १५- ॥

(क०) नाट्यादीनां स्वरूपं वक्तुमाह—नाट्यादीति । तत्र नाट्य-
शब्दस्य लक्षकतां वक्तुं तस्य मुख्यार्थतां दर्शयति—नाट्यशब्दो रसे
मुख्य इति । मुख्यः, वाचक इत्यर्थः । तस्य लक्ष्यार्थं दर्शयति—
रसाभिव्यक्तीत्यादि । मुख्यार्थस्य रसस्य नर्तनभेदत्वासभवान्मुख्यार्थबाधे
सति, तस्य रसस्य व्यञ्जनकत्वेन सबन्धिनश्चतुर्विधाभिनयोपेतस्य नर्तनविशेषस्य
लक्ष्यार्थत्वात् तत्र च वर्तमानोऽयं नाट्यशब्दो लाक्षणिक इत्यर्थः । नाट्य-
विशेषणत्वेन प्रसक्तस्य चतुर्विधस्याभिनयस्य सामान्यं लक्षणमाह—स
त्वित्यादि । स इति वक्ष्यमाणं परामृश्यते । काव्यबद्धमिति । अत्र
काव्यशब्देन नाटकादीनि रूपकाण्युच्यन्ते । तेषामेव नटाभिनेयार्थत्वात् ।
तत्र नाटकादौ कविना निबद्ध विभावादि, आदिशब्देन अनुभावसात्त्विक-
संचारिस्थायिभावा गृह्यन्ते । विभावादि व्यञ्जयन्, प्रकाशयन्, सामाजि-
कानाम्, प्रेक्षकाणाम्, निर्विघ्ना रससंविदम्, निर्विघ्ना निरन्तराया, तत्र
व्यवधानमेवान्तराय, अव्यवहितमित्यर्थः । रससंविदमानन्दानुभूतिं जन-
यन्, नटस्थितः; नटे स्थितो योऽर्थो विद्यते स त्वभिनयो भवेत् ।
तुशब्दोऽवधारणे, स एवेति । न तु चेष्टामात्रमित्यर्थः । अत्राभिनयव्यञ्ज-
न

सामाजिकाना जनयन्निर्विघ्ना रससविदम् ।
 लक्षणानि विभावादेर्वक्ष्ये रसनिरूपणे ॥ १९ ॥
 आज्ञिको वाचिकस्तद्वदाहार्यः सात्त्विकोऽपरः ।
 चतुर्धाभिनयस्तत्राज्ञिकोऽङ्गैर्दर्शितो मतः ॥ २० ॥
 वाचा विरचितः काव्यनाटकादिस्तु वाचकः ।

त्वेन प्रसक्ताना विभावादीना लक्षणान्यध्यायान्ते रसनिरूपणावसरे वक्ष्यन्त
 इत्याह—लक्षणानीत्यादि ॥ १६-१९ ॥

(सु०) नाट्यादीना स्वरूप वक्तुं प्रतिजानीते—नाट्यादीति । यत्
 नाट्यादित्रितय प्रशस्तमत कारणात् नाट्यनृत्यनृत्ताना प्रपञ्च लक्षणादिविस्तर
 कथ्यते । लक्षणया रसस्य अभिव्यञ्जकत्वेन आज्ञिकादिचतुर्विधाभिनयोपेत
 नर्तनमित्युच्यते । अभिनयलक्षणमाह—स त्विति । काव्यनाटकादिरित्यादि-
 शब्देन रूपकाणि विवक्षितानि । तेषामभिनेयार्थत्वात् । तत्र कविना निबद्ध
 विभावानुभावव्यभिचारादिक स्थायीभावस्य कारणम्, कार्यं सहकार्यादिक
 वक्ष्यमाण व्यञ्जयन् सामाजिकाना प्रेक्षकाणा निर्विघ्नाम् अव्यवहिता यो
 रससर्विद जनयति सोऽभिनय । लक्षणानीति । विभावादेर्लक्षणानि अग्रे
 रसनिरूपणावसरे वक्ष्यन्त इत्यर्थः ॥ १६-१९ ॥

(क०) सामान्येन लक्षितस्याभिनयस्य विशेषानाह—आज्ञिक
 इत्यादि । बुद्धिविदितपदपदार्थै अनुकर्तृभि अङ्गैः करचरणादिभि करणै-
 दर्शित आज्ञिक । काव्यनाटकादिस्त्विति । तुशब्दोऽवधारणे । काव्य-
 नाटकादिरेवेत्यर्थः । न तु लोकव्यवहारार्थं शब्दमात्रमित्यर्थः । हारकेयूरे-
 त्यादि । अनुकार्यगताभरणसजातीयत्वेनानुकर्त्रा धृत हारादिविभूषणमाहार्या-
 भिनय । आदिशब्देन धनुराद्यायुध पुरस्कृत ध्वजयानादि च विभूषणत्वेन
 ग्राह्यम् । तस्यापि शोभाहेतुत्वेन विभूषणत्वात् । आहार्यस्यापि अनुकार्य-

आहार्यो हारकेयूरकिरीटादिविभूषणम् ॥ २१ ॥

सात्त्विकः सात्त्विकैर्भावैर्भावुकेन विभावितः ।

इतिकर्तव्यता तस्य द्विविधा परिकीर्तिता ॥ २२ ॥

लोकधर्मी नाख्यधर्मीत्येते च द्विविधे पुनः ।

चित्तवृत्त्यर्पिका काचिद्बाह्यवस्त्वनुकारिणी ॥ २३ ॥

इति भेदद्वयं प्राहुर्लोकधर्म्याः पुरातनाः ।

ज्ञापकत्वेनाभिनयत्वं द्रष्टव्यम् । सात्त्विकैर्भावैरिति । स्तम्भादिभिरष्ट-
भिर्वक्ष्यमाणैर्भावैः । भावुकेन ; भावनाव्यापारवता नटेन प्रेक्षकेण च ।
विभावित इति । स्तम्भादीनां सकलरससाधारणत्वेन दुर्विवेचितत्वेऽपि
तत्तद्रसं प्रति नियतत्वेन सूक्ष्मेक्षिकया संभावित ॥ २०, २१- ॥

(सु०) अभिनयस्य भेदानाह—आङ्गिक इति । तान् भेदान्
लक्षयति—चतुर्थेति । तत्र अङ्गैः शिर आदिभिर्वक्ष्यमाणे कारणेर्दक्षित
आङ्गिक । वाचिकस्तु काव्यनाटकादिद्वारा वाचा अभिनेतव्य । हारकेयूर-
किरीटादिना बाह्यानिमित्तको रचनाविशेष आहार्य । सात्त्विकैः कम्पादिभिः
भावविशेषैः भावुकेन विभावित सात्त्विक ॥ २०, २१ ॥

(क०) चतुर्विधस्याप्यभिनयस्य प्रथमं तावद् द्विविधामितिकर्तव्यता-
माह— इतिकर्तव्यता तस्येत्यादि । इतिकर्तव्यता, प्रकारनियम । एते
च पुनर्द्विविधे इति । एते, लोकधर्मीनाख्यधर्म्यौ । चित्तवृत्त्यर्पिकेति ।
चित्तवृत्त्यर्पिकेति लोकधर्म्या एको भेदः । बाह्यवस्त्वनुकारिणीति द्वितीयः ।
उभे अप्यन्वर्थे वेदितव्ये । चित्तवृत्तौ अपितस्यार्थस्य प्रदर्शकत्वेन
प्रवृत्ता । यथा, “गर्वेऽप्यहमिति तज्जैर्ललाटदेशोत्थितं कार्यं ” इति
पताकहस्तविनियोगे मुनिनोक्तम् । तत्र चित्तवृत्त्यर्पितस्य गर्वस्य प्रदर्शन-
प्रकारं चित्तवृत्त्यर्पिका । बाह्यवस्त्वनुकारिणीति । बहिःस्थितं पद्मादि-
वस्त्वनुकरोतीति । यथा पद्मकोशहस्तकमलादिनिरूपणे ॥ २२, २३- ॥

आश्रित्य कैशिकीं वृत्तिमेका नाट्योपयोगिनीम् ॥ २४ ॥

तद्योग्या लौकिकीं शोभा करोत्यावेष्टितादिभिः ।

अशेनैवोपजीवन्ती लोकमन्या प्रवर्तते ॥ २५ ॥

नाट्यधर्म्या अपि प्राज्ञा भेदद्वन्द्वमिदं जगुः ।

(मु०) तस्य द्विविधेति कर्तव्यतामाह—इतिकर्तव्यतेति । इतिकर्तव्यता नाम प्रकारनियमविशेष । सा द्विविधा, लोकधर्मी, नाट्यधर्मी चेति । एते अपि द्विप्रकारे । तदेव द्वैविध्ये लोकधर्म्या आह—चित्तवृत्त्येति । लोकधर्म्या चित्तवृत्त्यपिकेत्येको भेदः, द्वितीयस्तु बाह्यवस्त्वनुकारिणीति ॥ -२२, २३- ॥

(क०) नाट्यधर्म्या अपि भेदद्वयमाह— आश्रित्येत्यादि । तत्रैका नाट्योपयोगिनीं कैशिकीं वृत्तिमाश्रित्य तद्योग्या लौकिकीं शोभा करोतीत्यन्वयः । कैशिकीमिति,

वागङ्गाभिनयानां या सौकुमार्येण निर्मिता ।

उल्लसद्गीतनृत्ताद्या शृङ्गाररसनिर्भरा ।

निश्चयः कैशिकीं ब्रूत तां सौन्दर्यैकजीविताम् ।'

इति कैशिकीलक्षणं वक्ष्यति । अत एव नाट्योपयोगिनी, नाट्ये अवस्थानुकरण उपयोगोऽस्या अस्तीति तथोक्ता । पुरुषस्यापि लोके व्यवहारानुकरणदशायां मार्दवमपेक्ष्यत इति भावः । यथा लोके यः कश्चन पुरुषो यः कचनार्हातः पुरुषः लघुडादिना प्रहृतवान्, तत्साक्षिभूतोऽन्यस्तं मनुकरोति, अनेनैव प्रहृतमिति । तत्रानुकरणस्य आरोपितत्वेनार्थक्रियाभावात् मृदुत्वमेव तस्य दृश्यते । अतः सौकुमार्यात्मिका कैशिकी नाट्योपयोगिनी भवति, ताम् आश्रित्य, तद्योग्या नाट्योपयोगिनीं लौकिकीं शोभां करोति । अन्या नाट्यधर्मीमाह—आवेष्टितादिभिरित्यादि । आवेष्टितो

आङ्गिकाभिनयैरेव भावानेव व्यनक्ति यत् ॥ २६ ॥

तन्नृत्य मार्गशब्देन प्रसिद्ध नृत्यवेदिनाम् ।

द्वेष्टितव्यावर्तितपरिवर्तिताख्यै चतुर्भि वक्ष्यमाणै करणै उपलक्षिता ।
अन्या अशैकदेशेन लोकमुपजीवन्त्येव प्रवर्तते । लोकायत्तस्वभावेत्यर्थ । एव ,

“ हस्तमन्तरित कृत्वा त्रिपताक प्रयोक्तृभि ।

जनान्तिक प्रयोक्तव्यमपवारितक तथा ॥ ”

इत्यादि मुनिना यदुक्त तत्सर्वमपि यथायोग नाट्यधर्मीद्वये द्रष्टव्यम् ।
एवमाङ्गिकाभिनय धर्मीणा चतुष्टय दर्शितम् । वाचिकादावपि यथासम्भव-
मूहनीयम् । वाचिकाभिनयऽपि केवलवाक्योच्चारण लोकधर्मी, रागयुक्त
वाक्योच्चारण नाट्यधर्मी । आहार्याभिनयऽपि हारकेयूरादिभूषण लोकधर्मी,
सूक्त ध्वज्यानादिभूषण नाट्यधर्मी । सास्त्रिकाभिनयऽपि नटेन भावयित्वा
स्वरूपतो दर्शिता स्तम्भादयो लोकधर्मी, त एव साक्षात्कृता हस्ताभिनयेन
दर्शिता नाट्यधर्मी । चित्तवृत्त्यर्पिकादयोऽवान्तरभेदा अपि वाचिकादिषु
यथासम्भव मतिमद्भिरुच्येया ॥ २४, २५- ॥

(सु०) एतयोर्लक्षणमाह—आश्रित्येति । तत्रैका वक्ष्यमाणा कैशिकी
वृत्ति, तद्योग्या, नाट्योपयोगिनीमाश्रित्य, लोकिकी शोभा या करोति सैका
चित्तवृत्त्यर्पिका । अन्या आवेष्टितादिभि वक्ष्यमाणै चतुर्भि करण ,
बाह्यवस्त्वनुकारिणीभेदेन अशैकदेशेन लोकमुपजीवन्त्येव प्रवर्तते । इदमेव
लोकधर्म्या भेदद्वय नाट्यधर्म्यामतिदिशति - नाट्यधर्म्या इति ॥ २४, २५- ॥

(क०) अथ नृत्य लक्षयति— आङ्गिकाभिनयैरेवेत्यादि । यत्,
नर्तनम्, आङ्गिकाभिनयैरेव भावानेव व्यनक्ति, तन्नृत्यमिति सबन्ध ।
अत्र आङ्गिकाभिनयैरिति बहुवचनमाङ्गिकावान्तरभेदविवक्षाभावादनूपपद्य-

गात्रविक्षेपमात्र तु सर्वाभिनयवर्जितम् ॥ २७ ॥

आङ्गिकोक्तप्रकारेण नृत्त नृत्तविदो विदुः ।

मानमाङ्गिकादिभिरित्यवगमयति । तेन आङ्गिकादिषु चतुर्ष्वपि प्राप्तेषु बहुवचनस्य त्रित्वे पर्यवसानात् त्रय एवेत्यवधारणेन तत्रैको निवर्तनीय । निवर्त्यन्तरस्याप्रतीते । तत्र वाचिकादिषु कस्य निवृत्तिरित्याकाङ्क्षाया यदि वाचिको निवर्त्येत, तदा आङ्गिकस्योपजीव्यत्वाभावादप्रवृत्तिरेव स्यात् । अतो यत्राङ्गिकस्तत्र वाचिकोऽभ्युपेय । सात्त्विकाहार्ययोर्मध्ये सात्त्विकस्यैव आङ्गिके अन्तरङ्गत्वेनोपादेयत्वे पारिशेष्याद्धहिरङ्ग आहार्य एव निवर्तनीयो भवति । भावानेवेत्यवधारणेन रसास्तदाभासाश्च निवर्त्यन्ते । एतदुक्तं भवति—“आहार्याभिनय मुक्त्वा आङ्गिकवाचिकसात्त्विकैरुपेतमतो भावानामेवाभिव्यञ्जक यन्नर्तन तन्नृत्यम्” इति । तथाचोक्तं **भावप्रकाशकृता**,

“वागङ्गसत्त्वाभिनया भावा स्युर्नाट्यकर्मणि ।

रसोऽभिनयो वागङ्गसत्त्वाहार्यसमुच्चयात् ॥”

इति । नृत्यवेदिना मार्गशब्देन प्रसिद्धमिति । ते नृत्यं मार्गशब्देन व्यपदिशन्तीत्यर्थः ॥ -२६, २६- ॥

(सु०) एव नाट्यं लक्षयित्वा नृत्यनृत्ते लक्षयति—आङ्गिकेति । आङ्गिकैरेव अभिनयै शिर आदिभि यद् भावान् स्थायिनो व्यभिचारिणो वा व्यनक्ति, तत् नृत्यज्ञै मार्ग इत्युच्यते ॥ -२६, २६- ॥

(क०) अथ नृत्त लक्षयति—गात्रविक्षेपमात्र त्विति । सर्वाभि नयवर्जितम्, आङ्गिकादिचतुर्विधाभिनयवर्जितम् । आङ्गिकोक्तप्रकारेणेति । आङ्गिकाभिनये अङ्गप्रत्यङ्गोपाङ्गानां य प्रकार उक्त, तेन प्रकारेण गात्र-विक्षेपमात्र तु नृत्तविदो नृत्त विदुः । तुशब्दो नृत्तस्य नाट्यनृत्ताभ्यां वैलक्ष-ण्यद्योतनाय ॥ -२७, २७- ॥

ताण्डव लास्यमित्येतद् द्वय द्वेधा निगद्यते ॥ २८ ॥

वर्धमानासारिताद्यैर्गीतैस्तत्तद्भ्रुवायुतम् ।

करणैरङ्गहारैश्च प्राधान्येन प्रवर्तितम् ॥ २९ ॥

तण्डूक्तमुद्धतप्रायप्रयोग ताण्डव मतम् ।

लास्य तु सुकुमाराङ्ग मकरध्वजवर्धनम् ॥ ३० ॥

(सु०) नृत्तलक्षणमाह—गात्रेति । अभिनय विना केवलगात्रविक्षेपो नृत्तमित्युच्यते ॥ -२७, २७- ॥

(क०) अथ नृत्यनृत्तयोरवान्तरभेदौ दर्शयति—ताण्डवमित्यादि । एतद् द्वयम्, एतयो सनिहितयो नृत्तनृत्ययो द्वयम् । तत्र ताण्डव लक्षयति—वर्धमानेत्यादि । वर्धमानादीनि गीतानि मद्रकादिषूक्तानि द्रष्टव्यानि । तत्तद्भ्रुवायुतमिति । सा सा भ्रवा तत्तद्भ्रुवा प्रावेशिक्यादिका, तया युक्तम् । प्रावेशिक्यादयो भ्रवाश्च भारतीये ध्रुवाध्याये द्रष्टव्या । करणैः, तलपुष्पपुटादिभि वक्ष्यमाणै नृत्तकरणै , अङ्गहारैः, स्थिरहस्तादिभिश्च । प्राधान्येनेति । कचित्करणाङ्गहारकम हित्वापीत्यर्थ । उद्धतप्रायप्रयोगमिति ताण्डवस्यासाधारण लक्षणम् । इतरस्य तु लक्षणाशस्य साधारण्यसम्भवात् । तण्डूक्तमिति सज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तकथनम् । लास्यस्यासाधारण लक्षणमाह—लास्य त्वित्यादि ॥ २८-३० ॥

(सु०) नृत्तनृत्ययोरवान्तरभेदौ लक्षयति—ताण्डवमिति । एतद् द्वय नृत्तनृत्ययोर्द्वयम्, ताण्डवलास्यभेदेन द्वेधा निगद्यते । तयोर्लक्षणमाह—वर्धमानेत्यादि । तालाध्यायोक्तै वर्धमानादिभि गीतै, प्रावेशिक्यादिभि ध्रुवादिभि सयुक्तै करणै, अङ्गहारैश्च प्राधान्येन प्रवर्तित, तण्डुना प्रोक्तम्, उद्धतप्रचुरप्रयोगेण च सयुक्त ताण्डवमित्युच्यते । लास्य तु सुकुमारै अङ्गैर्युक्तं मकरध्वजवर्धनमिति ॥ -२८-३० ॥

विषम विकट लघ्वित्येतद्भेदत्रय विदुः ।
 नृत्तस्य तत्र विषम स्याद्रज्जुभ्रमणादिकम् ॥ ३१ ॥
 विरूपवेषावयवव्यापार विकट मतम् ।
 उपेत करणैरल्पैरञ्चिताद्यैर्लघु स्मृतम् ॥ ३२ ॥
 नाटकस्थितवाक्यार्थपदार्थाभिनयात्मकम् ।
 तदाद्यभरतेनोक्त रसभावसमन्वितम् ॥ ३३ ॥
 नाट्य तन्नाटकेष्वेवोपयुक्त तद्रतानतः ।
 विहाय त्रीनभिनयानाङ्गिकोऽत्राभिधीयते ॥ ३४ ॥

(क०) प्रसङ्गान्नृत्तस्यैवान्यद्भेदत्रय दर्शयति—विषममित्यादि ।
 अल्पैरञ्चिताद्यैरिति । क्रियावैचित्र्याभावात् अञ्चितादीनि नृत्यकरणानि
 अल्पानि भवन्ति ॥ ३१, ३२ ॥

(सु०) मतान्तरेण नृत्तस्य भेदत्रय विभज्य लक्षयति—विषममिति ।
 तत्र रज्जुभ्रमणादिक विषममुच्यते । विरुद्धरूपवेषावयवक्रियादिभिर्युक्त विकटम्,
 यथा पेरण्यादिवत् । अञ्चिताद्य अल्पै करणैर्युक्त लघ्वित्युच्यते, यथा उत्सवादौ
 ग्राम्ययोषितामिति ॥ ३१, ३२ ॥

(क०) अत्र नृत्तेषूपयोगित्वेनाङ्गिकाभिनयस्य स्वरूप प्रपञ्चयिष्यन्नाट-
 काद्युपयोगित्वमात्रेण नृत्तानुपयोगिना वाचिकादीनामप्रपञ्चने हेतु दर्शयति
 नाटकस्थितेत्यादि । वाक्यार्थाभिनयो रसाभिनय , पदार्थाभिनयो
 भावाभिनय । अत्र नाटकशब्द प्रकरणाद्युपलक्षणम् । तेन 'नाटकेष्वेव'
 इत्यत्र नाटकादिष्विति द्रष्टव्यम् । तद्रतान् अभिनयानिति । तद्रतान्;
 नाट्यगतान् वाचिकसात्विकाहार्यान् ॥ ३३, ३४ ॥

(सु०) नाटकेति । नाटके स्थितो यो वाक्यार्थ , पदार्थश्च अभिनयात्मक
 रसभावसमन्वित नाट्य सगीताद्युपयुक्तमिति, तदुपयुक्तानाहार्याद्यभिनयत्रय मुक्त्वा
 आङ्गिक कर्तव्य इति ॥ ३३, ३४ ॥

तस्य शाखाङ्कुरो नृत्तं प्रधान त्रितय मतम् ।
 तत्र शाखेति विख्याता विचित्रा करवर्तना ॥ ३५ ॥
 अङ्कुरो भूतवाक्यार्थमुपजीव्य प्रवर्तितः ।
 वर्तना सा भवेत्सूची भाविवाक्योपजीवनात् ॥ ३६ ॥
 करणैरङ्गहारैश्च साधित नृत्तमुच्यते ।
 नात्रोपयोगिनौ सूच्यङ्कुरावुक्तौ प्रसङ्गतः ॥ ३७ ॥
 अङ्गान्यत्र शिरो हस्तौ वक्षः पार्श्वे कटीतटम् ।
 पादाविति षडुक्तानि स्कन्धावप्यपरे जगुः ॥ ३८ ॥

(क०) आङ्गिकाभिनयस्य भेदान् दर्शयति— तस्य शाखाङ्कुर , प्रधानमिति । आङ्गिकाभिनयोक्तेतराङ्गापेक्षया शाखादे प्राधान्यमित्यर्थ । प्रसङ्गात्सूचीं लक्षयति— सा भवेत्सूचीति । नृत्त लक्षयति— करणैरित्यदि । ननु लक्षितस्यापि नृत्तस्य पुनर्लक्षण कथमिति चेत्, उच्यते । पूर्वं सर्वाभिनयशून्यमाङ्गिकाभिनयप्रकारेण प्रवर्तित गात्रविक्षेपमात्र नृत्तमित्युक्तम् । इदानीं त्वाङ्गिकाभिनयस्य आङ्गिकत्वेन मध्ये प्रयोज्य करणाङ्गहारनिवृत्त नृत्तमुक्तमिति भेदो द्रष्टव्य ॥ ३५-३७ ॥

(सु०) आङ्गिकस्य भेदान् लक्षयति— तस्येति । तस्य, आङ्गिकाभिनयस्य शाखाङ्कुरनृत्तानि प्रधानानि । तेषा लक्षणमाह—तत्रेति । विचित्रकरव्यापार शाखा, भूतवाक्यार्थमुपजीव्य प्रवर्तिता वर्तनाव्यापारो ऽङ्कुर । सैव वर्तना भविष्यद्वाक्योपजीवनात् सूचीत्युच्यते । करणैरङ्गहारैश्च यत्साधित तन्तुत्तमुच्यते । यद्यपि सूच्याङ्कुरयोरत्रोपयोगौ न स्त । तथापि, प्रसङ्गत प्रयोगेणोक्त इति द्रष्टव्यम् ॥ ३५-३७ ॥

(क०) अस्मिन् नृत्ताध्याये सग्राह्यान् पदार्थाननुक्रमेणोद्दिशति— अङ्गान्यत्रेत्यादिना । अङ्गान्तरेष्विति । शिरसो व्यतिरिक्तेषु करणयोरि-

प्रत्यङ्गानि पुनर्ग्रीवा बाहू पृष्ठ तथोदरम् ।
 ऊरू जङ्घे षडित्याहुरपरे मणिबन्धकौ ॥ ३९ ॥
 जानुनी भूषणानीति त्रयमत्राधिक जगुः ।
 दृष्टिभ्रूपुटताराश्च कपोलौ नासिकानिलः ॥ ४० ॥
 अधरो दशना जिह्वा चिबुक वदन तथा ।
 उपाङ्गानि द्वादशेति शिरस्यङ्गान्तरेषु तु ॥ ४१ ॥
 पार्श्विण्गुल्फौ तथाङ्गुल्यः करयोः पादयोस्तले ।
 मुखरागश्च करयोः प्रचाराः करणानि च ॥ ४२ ॥
 कर्माणि पाणिक्षेत्राणि करणानि द्विधा ततः ।
 शुद्धान्युत्प्लुतिपूर्वाणि चाङ्गहाराः सरेचकाः ॥ ४३ ॥
 चार्यः शुद्धाश्च देशीस्थाः स्थानकान्यथ वृत्तयः ।
 न्यायाः सप्रविचाराश्च मण्डलान्यखिलान्यपि ॥ ४४ ॥
 लास्याङ्गानि ततो रेखा श्रमः पात्रस्य लक्षणम् ।
 गुणदोषा मण्डन च तस्योपाध्यायलक्षणम् ॥ ४५ ॥
 सप्रदाया गुणा दोषास्तस्य शुद्धा च पद्धतिः ।
 गौण्डल्याश्च विधिः सम्यग्लक्ष्म पेरणिनस्ततः ॥ ४६ ॥
 तत्पद्धतिरथाचार्यो नटनर्तकलक्षणम् ।

त्वर्थ । पार्श्विण्गुल्फकराङ्गुलिपादाङ्गुलिपादतलानि पञ्चोपाङ्गानि ज्ञेयानि ।
 'तथा अङ्गुल्य करयो पादयोस्तले' इत्युद्देशे तु करयोरङ्गुल्य इति योजनी-
 यम् । तले इति तु सनिहितयो पादयोरेव योजनीयम् । 'करयोस्तले' इति
 तु तयो करणप्रचारभेदकत्वेन वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । सरेचका इति ।
 रेचकानामङ्गहाराङ्गतयैव प्रयोगः, न पार्थक्येनेति द्योतयितुमङ्गहारविशेषणत्वे-

वैतालिकश्चारणश्च कोह्लाटिकसभासदः ॥ ४७ ॥

सभापतिः सभायाश्च निवेशो रसलक्षणम् ।

भावलक्षणमित्यस्मिन्नध्याये ब्रूमहे क्रमात् ॥ ४८ ॥

अथ शिरोभेदाः—

धृत विधुतमाधूतमवधूत च कम्पितम् ।

आकम्पितोद्वाहिते च परिवाहितमञ्चितम् ॥ ४९ ॥

निहञ्चित परावृत्तमुत्तिक्ष्माधोमुखे तथा ।

नोद्देशो द्रष्टव्य । एव, 'न्याया सप्रविचाराश्च' इत्यत्रापि प्रविचाराणां न्यायाङ्गत्वं द्रष्टव्यम् ॥ ३८-४८ ॥

(सु०) अत्र नृत्ताध्याये अभिधेयान् पदार्थान् सगृह्णाति—अङ्गानीति । शरीरादीनि षडङ्गानि भवन्ति । केचित् स्कन्धावपि सप्तमङ्गं कथयन्ति । प्रत्यङ्गानि ग्रीवादीनि षट् । अपरे तु मणिवन्धादीनि त्रीणि प्रत्यङ्गान्याधिकमाहुः । दृष्ट्यादीनि शिर आद्युपाङ्गानि द्वादश, अङ्गान्तरेषु तु पार्श्विगुल्फादीन्यष्टौ करचरणयोरुपाङ्गानि, चत्वारि मुखरागादीनि, करयो प्रचारा, करकरणानि, हस्तक्षेत्राणि, नृत्तकरणानि, उत्प्लुतिकरणानि, सरेचका अङ्गहारा, शुद्ध-चार्य, देशीचार्य, स्थानकानि, कैशिक्यादयो वृत्तयः, सप्रविचारा न्याया, मण्डलानि, चाल्यादीनि लास्याङ्गानि, रेखालक्षणम्, श्रमविधि, पात्रलक्षणम्, पात्रगुणा, पात्रदोषा, पात्रमण्डनं च, उपाध्यायलक्षणम्, सप्रदायनिरूपणम्, सप्रदायगुणा, दोषाश्च, सप्रदायस्य शुद्धपद्धतिः, गौण्डलीविधिः, पेरणीलक्षणम्, पेरणीपद्धतिः, आचार्यलक्षणम्, नटनर्तकवैतालिकचारणकोह्लाटिकसभासदानां लक्षणम्, सभापतिलक्षणम्, सभासनिवेशनिरूपणम्, नवरसलक्षणम्, व्यभिचारादिभावानां लक्षणम्, सात्त्विकादिभावानां निरूपणम्, नाटकादिनिर्माणे नियमनिरूपणमित्येतानि अस्मिन् नृत्ताध्याये कथयाम इति ॥ ३८-४८ ॥

(क०) तत्राङ्गेषु प्रथमोद्दिष्टस्य शिरसो भेदानुद्दिशति—धृत विधुतमित्यादि ॥ ४९-५१ ॥

लोलित चेति विज्ञेय चतुर्दशविध शिरः ॥ ५० ॥
 तिर्यङ्नतोन्नत स्कान्धानतमारात्रिक समम् ।
 पार्श्वाभिमुखमित्यन्यान् भेदान् पञ्चापरे जगुः ॥ ५१ ॥
 पर्यायेण शनैस्तिर्यग्गतमुक्त धुत शिरः ।
 शून्यस्थानस्थितस्यैव पार्श्वदेशावलोकने ॥ ५२ ॥
 अनाश्वासे विस्मये च विषादेऽनीप्सिते तथा ।
 प्रतिषेधे च तस्योक्तः प्रयोगो भरतादिभिः ॥ ५३ ॥

इति धुतम् (१)

(सु०) तत्र प्रथमोद्दिष्टशिरोभेदानाह—धुतमिति । धुतम्, विधुतम्, आधूतम्, अवधूतम्, कम्पितम्, आकम्पितम्, उद्धाहितम्, परिवाहितम्, अञ्चितम्, निहञ्चितम्, परावृत्तम्, उत्क्षिप्तम्, अधोमुखम्, लोलितमिति चतुर्दशविध शिर । अपरे तिर्यङ्नतोन्नतम्, स्कान्धानतम्, आरात्रिकम्, समम्, पार्श्वाभिमुखमित्यन्यान् पञ्च भेदानाहुः ॥ ४९-५१ ॥

(क०) यथोद्देश लक्षणानि सविनियोगमाह—पर्यायेण शनै-
 रित्यादि । सज्ञावाहनयोरपीत्यत्र सज्ञेति गूढार्थसूचिका चेष्टा सज्ञोच्यते ।
 एवं सज्ञोपदेशयोरित्यादावपि द्रष्टव्यम् । बल्लभानुकृताविति । लीलाया-
 मित्यर्थः । “प्रियानुकरण लीला” इत्युक्तत्वात् । हनुधारण इति ।
 रुक्चिन्तादिविषय यद्धस्तेन हनुधारण तस्मिन् अञ्चित शिर कार्यमित्यर्थः ।
 सर्वदिक्कैरिति । स्वरूपतो भिन्नानामपि शिरोभेदाना यत्र येषु केषु-
 चिदर्थेषु विनियोगसाम्यं दृश्यते, तत्र विकल्पविज्ञानादेकेनोचितेन प्रयोग
 कर्तव्यः ॥ ५२-७७ ॥

इति भरतोक्त चतुर्दशविध शिरः ।

(सु०) तत्र धुतलक्षयति—पर्यायेणेति । क्रमेण वामदक्षिणयोः शनैः तिर्यक्
 नम्रीभूतं शिर धुतमित्युच्यते । तस्य विनियोगमाह—शून्येति । विजनस्थाने

द्रुतगत्या तदेव स्याद्विधुत तत्प्रचक्षते ।

शीतार्ते ज्वरिते भीते सद्यः पीतासवे तथा ॥ ५४ ॥

इति विधुतम् (२)

आधूत तु सकृत्तिर्यगूर्ध्वानीत शिरो मतम् ।

गर्वेण स्वाङ्गवीक्षाया पार्श्वस्थोर्ध्वनिरीक्षणे ॥ ५५ ॥

शक्तोन्वित्यभिमाने च प्रयोगस्तस्य कीर्तितः ।

इत्याधूतम् (३)

यदधः सकृदानीतमवधूत तदुच्यते ॥ ५६ ॥

स्थित्यर्थे देशनिर्देशे सज्ञावाहनयोरपि ।

आलापे च प्रयोक्तव्यमिदमाहुर्मनीषिणः ॥ ५७ ॥

इत्यवधूतम् (४)

स्थितस्य पुरुषस्य, पार्श्वप्रदेशयोरुभयोरीक्षणे, अनाश्वासे, विस्मये, विषादे, अनीप्सिते, अनिच्छाया, तथा प्रतिषेधे च विनियोग ॥ ५२, ५३ ॥

इति धुतम् (१)

(सु०) विधुत लक्षयति—द्रुतेति । तदेव धुत, द्रुतगत्या, शीघ्रगत्या क्रियमाणं विधुतमित्युच्यते । अस्य विनियोगमाह—शीतेति । शीतार्ते, शैत्येन पीडिते, ज्वरिते, भीते, तथा सद्यः पीतासवे च विनियोग ॥ ५४ ॥

इति विधुतम् (२)

(सु०) आधूत लक्षयति—आधूतमिति । सकृत्, एकवार, तिर्यक्, ऊर्ध्वीकृत शिर आधूतमित्युच्यते । तस्य विनियोगमाह—गर्वेणेति । गर्वेण स्वाङ्गविलोकनादिषु, पार्श्वस्थस्य ऊर्ध्वनिरीक्षणे अहं शक्तोन्वित्यभिमाने च विनियोग ॥ ५५-॥

इत्याधूतम् (३)

(सु०) अवधूत लक्षयति—यदिति । सकृत्, एकवार यद् अध कृत शिर

बहुशो द्रुतम्-र्वाध कम्पनात्कम्पितं शिर ।
 ज्ञानेऽभ्युपगमे रोषे वितर्के तर्जने तथा ॥ ५८ ॥
 त्वरितप्रश्नवाक्ये च प्रयोक्तव्यमिदं शिरः ।

इति कम्पितम् (५)

आकम्पित तदेव स्याद् द्विःप्रयुक्तं शनैर्यदि ॥ ५९ ॥
 एतत्पौरस्त्यनिर्देशप्रश्ने सज्ञोपदेशयोः ।
 आवाहने स्वचित्तस्थकथने च प्रयुज्यते ॥ ६० ॥

इत्याकम्पितम् (६)

अवधूतमित्युच्यते । तस्य विनियोगमाह—स्थित्यर्थे इति । स्थित्यर्थे, प्रतिष्ठार्थे,
 देशनिर्देशे, सज्ञायाम्, आवाहने, आलापे च प्रयोक्तव्यम् ॥ -५६, ५७ ॥

इत्यवधूतम् (४)

(सु०) कम्पितं लक्षयति—बहुश इति । बहुवारं द्रुतं, शीघ्रम्,
 ऊर्ध्वमधश्च कम्पनात् कम्पितं शिरो भवति । तस्य विनियोगमाह—ज्ञान इति ।
 ज्ञाने, अभ्युपगमे, अङ्गीकारे, रोषे, कोपे, वितर्के, सशये, तर्जने,
 भर्त्सने, तथा त्वरितप्रश्नवाक्ये च विनियोगः ॥ ५८-॥

इति कम्पितम् (५)

(सु०) आकम्पितं लक्षयति—आकम्पितमिति । तदेव कम्पितं शिर
 शनैर्यदि द्विः प्रयुक्तं, तदा आकम्पितम् । एतस्य विनियोगमाह—एतदिति ।
 पौरस्त्यनिर्देशे, प्रश्ने, सज्ञायाम्, उपदेशे च, तथा आवाहने, स्वचित्तस्थाभि-
 प्रायावेदने च प्रयुज्यते ॥ -५९, ६० ॥

इत्याकम्पितम् (६)

सकृदूर्ध्व शिरो नीतमुद्राहितमुदीरितम् ।
शक्तोऽहमिति कार्येऽस्मिन्नभिमाने प्रयुज्यते ॥ ६१ ॥

इत्युद्राहितम् (७)

परिमण्डलिताकारभ्रामित परिवाहितम् ।
लज्जाभरोद्भवे माने वल्लभानुकृतौ तथा ॥ ६२ ॥
विस्मये च स्मिते हर्षामर्षयोरनुमोदने ।
विचारे च विचारज्ञाः कार्यमाहुरिदं शिर ॥ ६३ ॥

इति परिवाहितम् (८)

शिरः स्यादञ्चित किञ्चित्पार्श्वतो नतकधरम् ।
रुक्चिन्तामोहमूर्च्छासु तत्कार्यं हनुधारणे ॥ ६४ ॥

इत्यञ्चितम् (९)

(सु०) उद्राहितं लक्षयति—सकृदिति । एकवारमूर्ध्वीकृतं शिर उद्राहितं भवति । अस्मिन् कार्ये शक्तोऽहमित्यभिमाने तस्य प्रयोगः ॥ ६१ ॥

इत्युद्राहितम् (७)

(सु०) परिवाहितं लक्षयति—परिमण्डलितेति । परितो मण्डलाकारेण भ्रामितं शिर परिवाहितम् । तस्य लज्जाभरोद्भवे, माने, वल्लभानुकृतौ, विस्मये, स्मिते, हर्षामर्षयोरनुमोदने, विचारे च विनियोगः ॥ ६२, ६३ ॥

इति परिवाहितम् (८)

(सु०) अञ्चितं लक्षयति—शिर इति । किञ्चित् अल्प पार्श्वप्रदेशेन नतमाननं प्राप्तं कन्धरो यस्य, तथाविधं शिर अञ्चितं भवति । रुक्, रोग, चिन्ता, विचार, मोह, विभ्रम, मूर्च्छा, वक्ष्यमाणलक्षण, हनुधारणे, हनुमुखाग्रं तस्य धारणे च विनियोगः ॥ ६४ ॥

इत्यञ्चितम् (९)

उत्क्षिप्तबाहुशिरस मग्नग्रीव निहश्चितम् ।
 विलासे ललिते गर्वे बिम्बोके किलिकिञ्चिते ॥ ६५ ॥
 मोहायिते कुट्टमिते माने स्तम्भे च तद्भवेत् ।
 विलासो गमनादिः स्याच्चेष्टाश्छिष्टाङ्गया कृता ॥ ६६ ॥
 कान्तायाः सुकुमाराङ्गोपाङ्गत्व ललित विदुः ।
 बिम्बोकस्त्विष्टलाभेन जाताद्वादनान्तरः ॥ ६७ ॥
 हर्षाद्रोदनहास्यादि प्रोच्यते किलिकिञ्चितम् ।
 मोहायित प्रियकथादृष्ट्यादौ तन्मयात्मता ॥ ६८ ॥
 केशादिग्रहणे हर्षे दुःखवद्वेदन तु यत् ।
 तत्स्यात्कुट्टमित मानो रोषः प्रणयसम्भवः ॥ ६९ ॥
 स्यात्तु निष्क्रियता स्तम्भो नवोढाप्रियसङ्गमे ।

इति निहश्चितम् (१०)

पराङ्मुखीकृत शीर्ष परावृत्तमुदाहृतम् ॥ ७० ॥

(सु०) निहश्चित लक्षयति—उत्क्षिप्तमिति । उत्क्षिप्तम् उच्चीकृत बाहु
 शिरा यस्मिन्, मग्ना ग्रीवा यस्मिन्, तथाविध शिरो निहश्चित भवति । तस्य
 विलासादिषु विनियोगः । विलासादीना लक्षणमाह—विलास इत्यादिना ।
 आश्छिष्ट सुन्दरमङ्ग यस्या, तथाविधया नार्या कृता गमनादिचेष्टा विलासः ।
 कान्ताया सुकुमाराङ्गोपाङ्गत्व ललितम् । इष्टलाभजगर्वात् अनादरो बिम्बोकः ।
 हर्षेण रुदितहास्यादिक किलिकिञ्चितम् । प्रियस्य गुणश्रवणे, तस्य दर्शने,
 तच्चरणविन्यासध्वनिश्रवणादौ वा तन्मयत्व मोहायितम् । हर्षं केशादिग्रहणे
 जाते सति दुःखवद्वेदन कुट्टमितम् । प्रणयजरोषो मानः । निष्क्रियता
 स्तम्भ इति ॥ ६५-६९ ॥

इति निहश्चितम् (१०)

(सु०) परावृत्त लक्षयति—पराङ्मुखीकृतमिति । पराङ्मुखीकृत शिरः

तत्कार्यं कोपलज्जादिकृते वक्त्रापसारणे ।
परावृत्तानुकरणे पृष्ठतः प्रेक्षणे तथा ॥ ७१ ॥

इति परावृत्तम् (११)

ऊर्ध्ववक्त्र शिरो ज्ञेयमुत्क्षिप्तं तत्प्रयुज्यते ।
दर्शने तुङ्गवस्तूना चन्द्रादिव्योमगामिनाम् ॥ ७२ ॥

इत्युत्क्षिप्तम् (१२)

लज्जादुःखप्रणामेषु स्यादन्वर्थमधोमुखम् ।

इत्यधोमुखम् (१३)

शिरः स्याल्लोलितं सर्वदिक्कैः शिथिललोचनैः ॥ ७३ ॥
निद्रागदग्रहावेशमदमूर्च्छासु तन्मतम् ।

इति लोलितम् (१४)

इति भरतोक्तं चतुर्दशविधं शिरः

परावृत्तम् । कोपलज्जादिकृते, वक्त्रापसारणे, परावृत्तानुकरणे, पृष्ठतः प्रेक्षणे च
तस्य विनियोगः ॥ -७०, ७१ ॥

इति परावृत्तम् (११)

(सु०) उत्क्षिप्तं लक्षयति—ऊर्ध्वेति । ऊर्ध्ववक्त्रं शिरः उत्क्षिप्तम् । तस्य
व्योमगामिना चन्द्रादीनाम्, तुङ्गवस्तूना दर्शने च विनियोगः ॥ ७२ ॥

इत्युत्क्षिप्तम् (१२)

(सु०) अधोमुखं लक्षयति—लज्जेति । अधो मुखं यस्य तत्, अधो-
मुखमन्वर्थनामकम् । तस्य लज्जादुःखप्रणामेषु विनियोगः ॥ ७३- ॥

इत्यधोमुखम् (१३)

(सु०) लोलितं लक्षयति—शिर इति । सर्वदिक्कैः, सर्वा दिशो येषु तानि

तिर्यङ्नतोन्नति प्राप्त शिरस्तिर्यङ्नतोन्नतम् ॥ ७४ ॥

बिम्बोकादिषु कान्ताना तत्प्रयोग प्रचक्षते ।

इति तिर्यङ्नतोन्नतम् (१)

स्कन्धानत तदाख्यात स्कन्धे यन्निहित शिरः ॥ ७५ ॥

तन्निद्रामदमूर्च्छासु चिन्ताया तत्प्रयुज्यते ।

इति स्कन्धानतम् (२)

स्कन्धे तु किञ्चिदाश्लिष्य भ्रान्तमारात्रिक स्मृतम् ॥ ७६ ॥

विस्मये दृश्यते तच्च पराभिप्रायवेदने ।

इत्यारात्रिकम् (३)

सर्वदिक्काणि, तथाविधै सर्वदिक्के शिथिलै लोचनैयुक्त शिरो लोलित भवति ।

तस्य निद्रागदप्रहावेशमदमूर्च्छासु विनियोग ॥ ७३, ७३- ॥

इति लोलितम् (१४)

इति भरतोक्त चतुर्दशविध शिरः ।

(सु०) मतान्तरोक्त पञ्चविध शिरो लक्षयति—तिर्यगित्यादिना । तिर्यक् पार्श्वत नतोन्नति प्राप्त शिरो नतोन्नतमित्युच्यते । तस्य कान्ताना बिम्बोकादिषु विनियोग ॥ -७४, ७४- ॥

इति नतोन्नतम् (१)

(सु०) स्कन्धानत लक्षयति—स्कन्धानतमिति । स्कन्धे यन्निहितं शिरः स्कन्धानतमित्युच्यते । तस्य निद्रामदमूर्च्छासु, चिन्ताया च विनियोग ॥-७५, ७५-॥

इति स्कन्धानतम् (२)

(सु०) आरात्रिक लक्षयति—स्कन्धे इति । स्कन्धे तु किञ्चित् आश्लिष्य,

स्वाभाविक सम शीर्ष स्वभावाभिनये मतम् ॥ ७७ ॥

इति समम् (४)

पार्श्वाभिमुखमन्वर्थ पार्श्वस्थस्यावलोकने ।

इति पार्श्वाभिमुखम् (५)

इति पञ्च शिर प्रकारा ।

इत्येकोनविंशतिविध शिर ॥

हस्तभेदानामुद्देशः—

पताकस्त्रिपताकोऽर्धचन्द्राख्यः कर्तरीमुखः ॥ ७८ ॥

अरालमुष्टिशिखरकपित्थखट्कामुखाः ।

शुकतुण्डश्च काङ्गूल पद्मकोशोऽलपल्लवः ॥ ७९ ॥

सूचीमुख सर्पशिराश्चतुरो मृगशीर्षकः ।

शिर , आरात्रिक भवति । तस्य विस्मये पराभिप्रायवेदने च विनियोगो दृश्यते ॥ -७६, ७६- ॥

इत्यारात्रिकम् (३)

(सु०) सम लक्षयति—स्वाभाविकमिति । स्वाभाविक विकाग्हीन शीर्ष सममुच्यते । तस्य विनियोग स्वभावाभिनये भवति ॥ -७७ ॥

इति समम् (४)

(सु०) पार्श्वाभिमुख लक्षयति—पार्श्वेति । पार्श्वाभिमुखमित्यन्वर्थं शिर । तस्य पार्श्वस्थस्यावलोकने विनियोग ॥ ७७- ॥

इति पार्श्वाभिमुखम् (५)

इति मतान्तरोक्त पञ्चविध शिर :

आहत्यैकोनविंशतिविध शिर ॥

(क०) अथ हस्तभेदानुद्दिशति—पताक इत्यादिना । अभिनेयव-

हसास्यो हसपक्षश्च भ्रमरो मुकुलस्तथा ॥ ८० ॥
 ऊर्णनाभश्च सदशस्ताम्रचूडोऽपरः कर ।
 असयुता मता हस्ताश्चतुर्विंशतिरित्यमी ॥ ८१ ॥
 अभिनेयवशादेष्टा सयुतत्वमपीष्यते ।
 अञ्जलिश्च कपोताख्यः कर्कटः स्वस्तिकस्तथा ॥ ८२ ॥
 डोलः पुष्पपुटोत्सङ्गौ खट्वावर्धमानकः ।
 गजदन्तोऽवहितश्च निषधो मकरस्तथा ॥ ८३ ॥
 वर्धमानश्चेति हस्ताः सयुताः स्युस्त्रयोदश ।
 एतेऽभिनयहस्ता स्युः सप्तत्रिंशन्मुनेर्मताः ॥ ८४ ॥
 चतुरश्रौ तथोद्भूतौ हस्तौ तलमुखाभिधौ ।
 स्वस्तिकौ विप्रकीर्णाख्यावरालखटकामुखौ ॥ ८५ ॥

तादेष्टा सयुतत्वमपीष्य इति । अभिनेयः, अभिनययोभ्योऽर्थः ।
 तद्वशात् एतेष्टा पताकादीना चतुर्विंशत्यसयुतहस्तानां सयुतत्वमपीष्यत
 इति । यथा वक्ष्यति पताकहस्तविनियोगे, ‘उचितौ विच्युतौ कार्या
 वेतावन्योन्यसमुखौ’ इति । तथा भरतेनाप्युक्तं चतुरहस्तविनियोगे,

“नयनौपम्यं पद्मदलरूपेण हरिणकरणनिर्देशम् ।

सयुतकरणेनैव तु चतुरेणैतानि कुर्वीत ॥”

इति । एव हस्तान्तरेष्वपि द्रष्टव्यम् । ननु त्रयोदशसयुतहस्तानां त्रिंशन्मृत्त-
 हस्तानां च हस्तद्वयनिष्पाद्यत्वे समानेऽप्युद्देशेऽञ्जल्यादीनामेकवचनेन निर्देशः ।
 चतुरश्रादीनां द्विवचनेन निर्देशः कथमिति चेत्, उच्यते—अञ्जल्यादी-
 नामभिनयहस्तत्वेनार्थगमकत्वनियमात् सयुतत्वव्यतिरेकेणार्थगमकत्वाभावात्
 सयुताकारेणैकहस्तत्वम् । तेनैकवचनिर्देश एवोपपन्नस्तेषाम् । चतुरश्रादीनां

आविद्धवक्त्रौ सूच्यास्यौ रेचितावर्धरेचितौ ।
 नितम्बौ पल्लवौ केशबन्धवुत्तानवञ्चितौ ॥ ८६ ॥
 लताख्यौ करिहस्तश्च पक्षवञ्चितकाभिधौ ।
 पक्षप्रद्योतकौ दण्डपक्षौ गरुडपक्षकौ ॥ ८७ ॥
 ऊर्ध्वमण्डलिनौ हस्तौ पार्श्वमण्डलिनावपि ।
 उरोमण्डलिनौ स्यातामुरःपार्श्वार्धमण्डलौ ॥ ८८ ॥
 मुष्टिकस्वस्तिकावन्यौ नलिनीपद्मकोशकौ ।
 अलपद्मावुल्बणौ च ललितौ वलिताविति ॥ ८९ ॥
 नृत्तहस्ता मतास्त्रिशन्नृत्तमात्रोपयोगिन ।
 एतानभिनयेऽप्याहुः शास्त्रतः सप्रदायतः ॥ ९० ॥

तु नृत्तहस्तत्वेन शोभामात्रोपयोगित्वात् तस्य चैकेनापि साध्यत्वात् प्रयोगे
 पृथक्स्वातन्त्र्यं दर्शयितुं तेषां द्विवचननिर्देश एवोपपन्नः । यद्यप्येव पृथक्
 स्वातन्त्र्यम्, तथापि चतुरश्रावित्यादिकयोरेकरूपयो 'अरालखटकामुखौ'
 इत्यादिकयोः भिन्नरूपयोर्वा एकैकहस्तत्वेन परिगणनं तु तयोरन्योन्यापेक्षया
 मिलितयोरेव शोभातिशयहेतुत्वविवक्षयेति द्रष्टव्यम् ।

ननु च नृत्तप्रस्तावे अभिनयहस्तानामुद्देशलक्षणपरीक्षाभिः कोऽर्थः ?
 इति चेत्, उच्यते—'आङ्गिकोक्तप्रकारेण नृत्तं नृत्तविदो विदुः' इति
 खल्लुक्तम् । तस्यायमर्थः—आङ्गिकाभिनये शिरोहस्तादिभेदानामर्थावगमकत्वे
 यो यः प्रकारः उक्तः, स एवार्थावगमकत्वं विहाय, नर्तकेच्छया यथाशोभ
 ताललयानुगतत्वेन प्रयुक्तश्चेत् नृत्तं भवतीति । अतोऽत्राङ्गिकाभिनयप्रकारो-
 ऽवश्यमादौ वक्तव्य इत्यचोद्यमेतत् । किञ्च अभिनयप्रस्तावे नृत्तमप्युपकरोति ।
 आवेष्टितादिभिः अभिनयस्याविच्छिन्नाकारतामपोह्य वाक्यार्थविश्रान्ति-
 प्रतीतिजननात् । यथाह—अभिनवगुप्ताचार्यो भारतीयविवृतौ, "एते च

त्रयोदश सयुताव्यतिरेकेण न स्वार्थस्य गमका ”, इत्युक्त्वा, “ एतेषा त्वमि-
नयहस्तानां छिद्रच्छादनेनैकवर्तनानुप्रवेशादलातचक्रप्रतिमा दर्शयितु, मसृणो
द्धतवर्तनात्मकतया चैकवाक्यार्थवीश्रान्तता प्रथयितु, नृत्तस्य च वस्तुभूतत्वे
नोक्तस्य स्वरूपमभिधातु, ‘नृत्यन्तौ चेष्टयौ’ इति नृत्तादिविषये च
सूच्यङ्कुरादावुपयोगमपि दर्शयितु नृत्तशब्देन विशेष्य निर्दिशति—नृत्त
हस्तानित्यादिना । ” नृत्तहस्तानधिकृत्य तेनैव, “ सयुतासयुतरूपोपजीविन
एत इत्येकाकिनोऽपि प्रयुज्यन्ते ” इति (नाट्य० अ० ९-१०) अत अञ्ज-
ल्यादीनां सयुतरूपतैव । चतुरश्रादीनां तूभयरूपतेति सर्वमवदातम् । अथ कथं
चतुरश्रादीनामुद्देशमध्ये, ‘करिहस्तश्च’ इत्येकवचननिर्देश इत्यत्र ग्रन्थकार
स्वयमेवोपपत्तिं वक्ष्यतीत्यलम् । नृत्तमात्रोपयोगिन इति केषांचिन्मतम् । अन्ये
तु एतान् नृत्तहस्तान् शास्त्रतः संप्रदायत अभिनयेऽप्याहुः ॥ ७८-९० ॥

(सु०) हस्तभेदानुदिशति—पताक इति । पताकादयस्ताम्रचूडान्ता
असयुतहस्ताश्चतुर्विंशतिः, यथा—पताक, त्रिपताक, अर्धचन्द्र, कर्तरी-
मुख, अराल, मुष्टि, शिखर, कपित्थ, खटकामुख, शुकतुण्ड, काङ्गूल,
पद्मकोश, अलपल्लव, सूचीमुख, सर्पशिरा, चतुर्ग, मृगशीर्षक, हसास्य,
हसपक्ष, भ्रमर, मुकुल, ऊर्णनाभ, सदश, ताम्रचूड इति । एतेषामभिनय-
वशात्सयुतत्वमप्यङ्गीक्रियते । अञ्जल्यादयो वर्धमानान्ता सयुतहस्तास्त्रयोदश,
यथा—अञ्जलि, कपोत, कर्कट, स्वस्तिक, डोल, पुष्पपुट, उत्सङ्ग,
खटकावर्धमानक, गजदन्त, अवहित्थ, निषध, मकर, वर्धमान इति । एते
सर्वे मिलित्वा सप्तत्रिंशदभिनयहस्ता मुनेरभिमताः । चतुरश्रादयो ललितान्तास्त्रि-
शन्नृत्तहस्ता नृत्तमात्रोपयोगिन एव । यथा—चतुरश्रौ, उद्बृत्तौ, तलमुखौ,
स्वस्तिकौ, विप्रकीर्णौ, अरालखटकामुखौ, आविद्धवक्त्रौ, सूच्यास्यौ, रेचितौ,
अर्धरेचितौ, नितम्बौ, पल्लवौ, केशवन्धौ, उत्तानवञ्चितौ, लताकरौ, करिहस्त,
पक्षवञ्चितौ, पक्षप्रद्योतकौ, दण्डपक्षकौ, गरुडपक्षकौ, ऊर्ध्वमण्डलिनौ, पार्श्व-
मण्डलिनौ, उरोमण्डलिनौ, उरपार्श्वमण्डलिनौ, मुष्टिकस्वस्तिकौ, नलिनी-

लताख्यौ हि मुनिर्वक्ति नृत्ताभिनयगोचरौ ।

सूच्यन्तेऽन्ये साहचर्यात्तेनाभिनयगोचराः ॥ ९१ ॥

पद्मकोशौ, अलपद्मकौ, उल्लङ्घनौ, ललितौ, वल्लिताविति । केचित् एतान् नृत्तहस्तान् अभिनयेऽप्याहुः । कुत ? शास्त्रात् सप्रदायाच्चेति ॥ -७८-९०- ॥

(क०) तत्र शास्त्र तावद्दर्शयति—**लताख्यौ हि मुनिर्वक्ति नृत्ताभिनयगोचराविति । यथाह मुनि —**

“तिर्यक्प्रसारितौ चैव पार्श्वसंस्थौ तथैव च ।

लताख्यौ च करौ ज्ञेयौ नृत्ताभिनयन प्रति ॥”

इति । सप्रदाय दर्शयति—**सूच्यन्ते साहचर्यात्तेनाभिनयगोचरा** इति । अस्यार्थ — नृत्तहस्तेषु लताभिनयहस्तयोरभिनयविषयत्वे मुनिवचनेन शास्त्रेण सिद्धे तन लताहस्तेन साहचर्यादन्ये नृत्तहस्ता अभिनयगोचरा सूच्यन्त इति । अयमेव सप्रदायो ज्ञेयः । शास्त्रानुक्तस्यापि शास्त्रेणाभ्यनुज्ञातस्य शास्त्राविरोधिनोऽर्थविशेषस्य आचार्यशिष्यपरपरया यदुपदेशप्रदानं स सप्रदाय इत्येतल्लक्षणलक्षितत्वात् । तथाचोक्तम्—

“यो यत्सम्यग्निजानीते स यद्वदति तत्त्वतः ।

स सप्रदाय कथितो विष्णुना लोकजिष्णुना ॥” इति,

“यत्र कुत्रचिदाख्याता सस्थितिश्चानुपूर्वतः ।

स सप्रदाय कथितो यथा स्वर्णविभूषणे ॥”

इति च ॥ ९१ ॥

(सु०) ननु भरताशास्त्रे नृत्तहस्तानामभिनये विनियोगो न दृश्यते । तत्कथमुक्तं शास्त्रत इति ? तत्राह—**लताख्याविति । मुनि , भरत , लताख्यौ हस्तौ, नृत्ते अभिनये च कथयति । अतः कारणात् अन्येऽपि लताख्यहस्त-साहचर्यात् चतुरश्रादयोऽप्यभिनयविषया सूच्यन्ते ज्ञाप्यन्त इति ॥ ९१ ॥**

युक्तिः सप्रदायाच्च लोकतोऽत्र विशेषधीः ।

यथा हि करिहस्तेन हस्ती लोकेऽभिनीयते ॥ ९२ ॥

भट्टाभिनवगुप्ताद्यैरिदमभ्युपगम्यते ।

सर्वे च मिलिताः सन्तः सप्तषष्टिरिमे कराः ॥ ९३ ॥

चतुःषष्टित्वमेतेषा न युक्त्यागमगोचराः ।

चतुःषष्टित्वमेव वा तेषा सूरिभिर्ब्रूयताम् ॥ ९४ ॥

(क०) एव शास्त्रसप्रदायाभ्या नृत्तहस्तानामभिनयविषयत्वमपि विद्यत इति सामान्येनाभिनयविषयत्वे ज्ञाते कुत्र कस्य कथमभिनय इति विशेष-जिज्ञासायामाह — युक्तिः सप्रदायाच्च लोकतोऽत्र विशेषधीरिति । अत्र नृत्तहस्तानामभिनयविषयत्वे, विशेषधीः, विशेषज्ञानम्, कचित् युक्तिः; प्रयोक्तरूपपत्तिविशेषात्, कचित् सप्रदायात्; आचार्योपदेश परंपराया, कचित् लोकतः, लोकचरितात्, एकैकस्मात् द्वाभ्या त्रिभ्यो वा द्रष्टव्यम् । तत्र लोकतो ज्ञेयमुदाहृत्य दर्शयति — यथा हि करिहस्तेन हस्ती लोकेऽभिनीयते इति । तदेतदाचार्यैरप्यङ्गीकृतमित्याह — भट्टाभिनवगुप्ताद्यैरिदमभ्युपगम्यते इति । हस्तसंख्या मिलित्वा दर्शयति — सर्वे चेति । सयुतासयुतनृत्तहस्ता अत्र सर्वशब्देनोच्यन्ते । लोके तावत्तेषा चतु षष्टित्वप्रसिद्धिरप्रामाणिकीत्याह — न युक्त्यागमगोचर इति । लोक-प्रसिद्धयन्यथानुपपत्त्या चतु षष्टित्वे युक्ति ग्रन्थकार स्वबुद्ध्या कल्पयति — चतुःषष्टित्वमेव वेत्यादिना ॥ ९२—९४ ॥

(सु०) कुत्रेत्याकाङ्क्षायामाह — युक्ति इति । प्रयोक्तरूपपत्तिविशेषात्, आचार्योपदेशपरंपर्यात्, लोकाचाराच्च द्रष्टव्यम् । लोकाचारमेव दर्शयति — यथा हीति । करिहस्तेन गजाभिनयो लोके दृश्यते । भट्टाभिनवगुप्तादयः, भरत-शास्त्रटीकाकारा, इदम्, करिहस्ताभिनयम् । अभ्युपागमत् अङ्ग्यकार्षु ।

कर्तव्यौ स्वस्तिकौ हस्तौ विप्रकीर्णविशेषणौ ।
 करौ हि स्वस्तिकीभूय विच्युतौ विप्रकीर्णकौ ॥ ९५ ॥
 स्वतन्त्रयोरतो नास्ति प्रयोगो विप्रकीर्णयो ।
 उरोमण्डलिनावेव पार्श्वमण्डलिनोरिह ॥ ९६ ॥
 विशेषणे चोल्बणयोः कर्तव्यावलपल्लवौ ।
 विशेषणविशेष्ये च न स्याता भिन्नगामिनी ॥ ९७ ॥
 नीलमुत्पलमित्यत्र न हीष्ट पङ्कजद्वयम् ।
 प्रसिद्धेरुपपत्त्यर्थं युक्तिरेषा मयोदिता ॥ ९८ ॥
 आचार्याणां तु सर्वेषां पृथगुद्देशलक्षणे ।
 वदता स्वस्तिकाद्येषु न विशेषणता मता ॥ ९९ ॥

एते सर्वेऽपि मिलिता सयुता, असयुता, नृत्तहस्ताश्च सप्तषष्टिः । ननु लोके
 चतु षष्टिहस्तका इति प्रसिद्धिः, तत्कथमुच्यते सप्तषष्टिरिति? अत्राह—चतु -
 षष्टित्वमिति । शास्त्रेण युक्त्या वा न चतु षष्टित्वं घटते, भरतादिशास्त्रेष्व-
 दृष्टत्वात् । अभिनयार्थमेतेषामवश्यभावाच्च । अथवा अनेन प्रकारेण सूरिभि
 ज्ञातृभि एतेषां हस्तकानां चतु षष्टित्वमूहनीयम् ॥ ९२-९४- ॥

(क०) स्वस्तिकादीनां विप्रकीर्णादिविशेषणतायुक्तिर्लोकप्रसिद्धचव
 गतचतु षष्टित्वनिर्वाहायास्मभिरेवोक्ता न त्वाचार्यसमेतेत्याह— आचार्याणां
 त्विति ॥ ९५-९९ ॥

(सु०) तमेव प्रकारमाह—कर्तव्याविति । स्वस्तिकौ हस्तौ विप्रकी-
 र्णविशेषणौ कर्तव्यौ । हि यस्मात् कारणात् पूर्वं स्वस्तिकौ भूत्वा पश्चात्
 विच्युतौ पृथग्भूतौ विप्रकीर्णावित्युच्येते । अत एव स्वस्तिकाभ्यां पृथग्भूतयो-
 र्विप्रकीर्णयोर्न प्रयोगः । एवमेव उरोमण्डलिनौ पार्श्वमण्डलिनौ विशेषणम् । इह
 अलपल्लवौ च उल्बणयोर्विशेषणम् । ननु विशेषणत्वेऽपि भेदो भविष्यति ।

निकुञ्चकमयुक्तेषु कर द्विशिखर पुनः ।
 युक्तेषु नृत्तहस्तेषु त्वधिकौ वरदाभयौ ॥ १०० ॥
 ब्रुवन्तः केचिदाचार्या हस्तसप्ततिमूचिरे ।
 तेषामीषद्विकारेऽपि विनियोगेष्वनन्यता ॥ १०१ ॥

अथासयुता हस्ताः—

तर्जनीमूलसलग्राकुञ्जिताङ्गुष्ठको भवेत् ।
 पताकः सहताकारः प्रसारिततलाङ्गुलिः ॥ १०२ ॥
 वस्तुस्पर्शे चपेटे च पताकालालनादिषु ।
 ज्वालासूर्ध्वगतास्वस्याङ्गुल्यः प्रविरलाश्रलाः ॥ १०३ ॥
 धारास्वधोगताः पक्षिपक्षे त्वस्य कटिस्थिते ।

तत्राह—विशेषणेति । विशेषण विशेष्य च यस्मात् भिन्नपदार्थाविति न दृष्टम् ।
 अत्र दृष्टान्तमाह—नीलमिति । प्रसिद्धेति । लोकप्रसिद्धयपपादनाय मया एषा
 युक्तिरुक्ता । आचार्याणाम्, भरतादीनाम् । पृथक्पृथगुद्देशलक्षण च वदता
 स्वस्तिकादिषु विशेषण नाभिमतम् ॥ -९९-९९- ॥

(क०) कैश्चिदाचार्यैरधिकहस्तत्रयाङ्गीकारेण हस्तसप्ततिरुक्तेत्याह—

निकुञ्चकमित्यादि । तेषा त्रयाणा स्वेनापरिगणने हेतुमाह—तेषामीषद्वि-
 कारेऽपि विनियोगेष्वनन्यतेति ॥ १००, १०१ ॥

(सु०) मतान्तरेण हस्तत्रयमुद्दिशति—निकुञ्चकमिति । असयुतहस्तकेषु
 निकुञ्चकमेक, युक्तेषु पुन, सयुतहस्तेषु शिखर, नृत्तहस्तेषु वरदाभयाविति
 केचिदाचार्या हस्ता सप्ततिरित्याहु । तेषा मते अन्येभ्य ईषद्विकृतत्वेऽपि
 विनियोगे अन्यत्व नास्ति । तुल्यतैवेत्यर्थ ॥ -१००, १०१- ॥

(क०) अथ पताकादीना यथोद्देशक्रम संविनियोगानि लक्षणान्याह—

ऊर्ध्वं गच्छन्तुच्छित्तेषु पुष्करप्रहतौ त्वधः ॥ १०४ ॥

ऊर्ध्वं गच्छन्कटिक्षेत्रादुत्क्षेपाभिनये करः ।

आभिमुख्ये मुखक्षेत्रमागच्छन्निजपार्श्वतः ॥ १०५ ॥

स्वपार्श्वं कम्पमानस्तु प्रतिषेधे भवत्यसौ ।

शीघ्रं घर्षन्नधिष्ठाय पताकः क्षालने परम् ॥ १०६ ॥

पताक तु शनैर्घर्षन् मर्दने मार्जने तथा ।

उत्पादने धारणे च शिलादिस्थूलवस्तुनः ॥ १०७ ॥

उचितौ विच्युतौ कार्यावेतावन्योन्यसमुखौ ।

अधोगतोच्छ्रितचलाङ्गुलिर्वायूर्मिवेगयोः ॥ १०८ ॥

इति पताक (१)

तर्जनीमूलेत्यादि । अत्र पताकादीना हस्तानां पताकायाकारवत्त्वेन पताकादिशब्दाभिधेयत्वम् । पताकादिशब्दानां च स्ववृत्तिनिमित्तपताकाद्यर्थप्रकाशकत्वात् । अत्र तत्तदभिधेयानां हस्तानां तत्तदर्थप्रदर्शकत्वं च कचिदनुक्तमप्यनुसंधेयम् । तत्र पताकहस्तविनियोगे चपेटेत्युच्यते । चपेटो नाम प्रसारितनिरन्तराङ्गुलितलेन हस्तेन वदुचेटादीनामस्थाने प्रहारः ॥ १०२-१०८ ॥

इति पताक (१)

(सु०) पताक सक्षयति—तर्जनीति । तर्जन्या मूले सलग्न आकुञ्चितो ऽङ्गुष्ठो यस्य तथाविधः, सहताकार मिलिताकार, प्रसारितनलाङ्गुलि, आसारिततलाङ्गुलिश्च पताक इति । तस्य विनियोगमाह—वस्त्विति । एष पताक वस्तुस्पशे, चपेटे च, चपेटो नाम हस्तघातः, पताकालालनादिषु, पताको ध्वजः, तस्य लालने प्रयोगः । यदा अङ्गुल्य ऊर्ध्वं गता प्रविरला चलाश्च भवन्ति, तदा ज्वालासु प्रयोगः । यदा अङ्गुल्य अधोगता तदा वर्षधारसु प्रयोगः । पक्षिपक्षाभिनये तु कटिस्थितो भवति । ऊर्ध्वं गच्छन्

स एव त्रिपताकः स्याद्वक्रितानामिकाङ्गुलिः ।
 दध्यादिमङ्गलद्रव्यस्पर्शादौ स विधीयते ॥ १०९ ॥
 पराङ्मुखः स्यादाह्वाने लग्नद्वयङ्गुलिकुञ्चनात् ।
 बहिः क्षिप्ताङ्गुलिद्वन्द्वोऽधस्तलोऽनादरोऽङ्गिते ॥ ११० ॥
 नमस्कारे त्वसौ कार्यः शिरस्थः पार्श्वतस्तलः ।
 उत्तानिताङ्गुलिद्वन्द्वो वदनोन्नमने मतः ॥ १११ ॥
 सदेहे दधदङ्गुलयौ क्रमेणैव नतोन्नते ।
 अधोमुखः शिरःप्रान्ते भ्रमन्नुष्णीषधारणे ॥ ११२ ॥

पताक उच्छिष्टेषु उच्चेषु प्रयुज्यते । अधोगच्छन् पुष्करप्रहतौ प्रयुज्यते ।
 कटिक्षेत्रादूर्ध्वं गच्छन् उत्क्षेपाभिनये प्रयुज्यते । निजपार्श्वतः, स्वपार्श्वतः
 मुखक्षेत्रमागच्छन् आभिमुख्ये भवति । असौ, पताकस्तु स्वपार्श्वे कम्पमानः
 सन् प्रतिषेधे विनियुज्यते । शीघ्रमिति । पताकम् अधिष्ठाय शीघ्रं घर्षन्
 क्षालने अभिनयेत् । शनैः घर्षन् कृतं पताकस्तु, मर्दने मार्जने च विनियु-
 ज्यते । तथा उत्पाटने, शिलादिस्थूलवस्तुनो धारणे च अन्योन्यसमुखावेतौ
 पताकौ विच्युतौ सलग्नौ कार्यौ । अधोगतोच्छिन्नचलाङ्गुलिः, अधोगता
 उच्छिन्ना चलाश्च अङ्गुलयो यस्य, तथाविधः सन् पताकः वायूर्मिवेगयो
 अभिनये च कार्यः ॥ -१०२-१०८- ॥

इति पताक (१)

(क०) त्रिपताकहस्तविनियोगे—तादृगेव किरीटस्य धृतौ मूर्ध्वो-
 र्ध्वदेशग इति । उष्णीषधारणाभिनये, अधोमुखः शिरः प्रान्ते भ्रमन्निति
 यादृगुक्तः, तादृगेव मूर्ध्वोर्ध्वदेशगश्चेति । अमयर्थः — अधोमुखस्त्रिपताक-
 हस्तः प्रथमं शिरःप्रान्ते भ्रान्त्वा, ततः तदूर्ध्वदेशे पूर्वावृत्त्यर्धपरिमाणवत्तया
 भ्रान्त्वा, ततोऽप्यूर्ध्वदेशे तदर्धावृत्तिपरिमाणवत्तया भ्रमन् किरीटस्य धृतौ
 धारणाभिनये भवति । शिरसः उपरिभागः आनुपूर्व्येण स्थूलमूलसूक्ष्माप्रत्वदर्शने

तादृगेव किरीटस्य धृतौ मूर्धोर्ध्वदेशगः ।
 अनिष्ट गन्धवाग्घोषे नासास्यश्रोत्रसदृतिम् ॥ ११३ ॥
 अङ्गुलीभ्या क्रमात्कुर्वन् पक्षिस्रोतोऽनिलेषु तु ।
 क्षुद्रेषूर्ध्वमधस्तिर्यक् क्रमाद्गच्छन् दधत्तथा ॥ ११४ ॥
 अधोमुखचलाङ्गुल्यौ कटिक्षेत्रगतः करः ।
 अस्त्रे तन्मार्जने च स्यादधो यान्तीमनामिकाम् ॥ ११५ ॥
 नेत्रक्षेत्रगता बिभ्रत्तिलके तु ललाटगाम् ।
 अलकस्यापनयने दधत्तामलकान्विताम् ॥ ११६ ॥

इति त्रिपताक (२)

मुकुटप्रतीतिर्भवेदित्यर्थः । अनिष्ट इत्यादि । अङ्गुलीभ्या तर्जनीमध्यमाभ्या
 नासासदृतिं कुर्वन् अनिष्ट गन्धमभिनयत् । तथा आस्यसदृतिं कुर्वन् अनिष्टा
 वाचमभिनयेत् । तथा श्रोत्रसदृतिं कुर्वन् अनिष्ट घोषमभिनयेदिति क्रमो
 द्रष्टव्यः । तथा अधोमुखचलाङ्गुल्यौ दधत् कटिक्षेत्रगतः कर ऊर्ध्वमधस्तिर्य
 गच्छस्तु क्रमात् क्षुद्रेषु पक्षिस्रोतोऽनिलेषु भवतीत्यन्वयः ॥ १०९—११६ ॥

इति त्रिपताक (२)

(सु०) त्रिपताक लक्षयति—स एवेति । स , पताक एव वक्रिता
 अनामिकाङ्गुलिर्यस्मिन्, तथाविध त्रिपताको भवति । स च दध्यादिमङ्गल-
 द्रव्यस्पर्शं विनियुज्यते । लग्नस्य द्व्यङ्गुलादेराकुञ्चनात् पराङ्मुख आह्वाने च
 विनियुज्यते । बहिः क्षिप्तमङ्गुलिद्वन्द्वस्य अधस्तल तधाविध कर अना-
 दरे, नमस्कारे च कार्यः । उत्तानिताङ्गुलिद्वन्द्व पार्श्वतलस्थ वदनोन्नते,
 क्रमेण अङ्गुल्यौ नतोन्नते दधन् सशये विनियुज्यते । द्वौ अङ्गुलौ अधोमुख-
 शिरः प्रान्ते भ्रमन् उष्णीषधारणे प्रयोज्यः । स एव मूर्धोर्ध्वदेशग किरीट-
 धारणे प्रयोज्यः । अनिष्टे निषेधे अङ्गुलीभ्या तर्जनीमध्यमाभ्या नासिका-

एकतोऽङ्गुलिसघाते यत्राङ्गुष्ठे स्थितेऽन्यतः ।
 चन्द्रलेखाकृतिर्भाति सोऽर्धचन्द्रोऽभिधीयते ॥ ११७ ॥
 उपर्युत्तानितोऽर्धेन्दावूर्ध्वगो बालपादपे ।
 पराङ्मुखस्तु खेदे स्यात्कपोलफलक दधत् ॥ ११८ ॥
 प्रयोक्तव्य कृशे मध्ये बलान्निर्वासनादिषु ।

इत्यर्धचन्द्र (३)

अश्लिष्टमध्यमा पृष्ठे सस्थिता तर्जनी यदा ॥ ११९ ॥

सवृत्ति कुर्वन् अनिष्ट गन्धमभिनयेत् । तथा आस्यसवृत्ति कुर्वन् अनिष्टा वाच-
 मभिनयेत् । तथैव श्रोत्रसवृत्ति कुर्वन्ननिष्ट घोषमभिनयेदिति क्रमोऽनुसंधेय ।
 तथा अधोमुखचलाङ्गुल्यौ धारयन् कटिक्षेत्रगत कर ऊर्ध्वमधस्तिर्यग्गच्छन्
 क्रमेण क्षुब्धेषु पक्षिस्तोऽनिलेष्वपि भवति । तथैव अधोमुखेन च अङ्गुल्यौ
 कटिक्षेत्रे वर्तमाने अस्त्रे रक्तस्त्रावे, तन्मार्जने च स्यात् । अधोगच्छन्तीमनामि-
 काङ्गुली नेत्रप्रदेशे विभ्रत् धारयन् तिलकविरचने कार्य । ललाटे वर्तमाना-
 मलिकयुक्तामनामिका दधानो अलकस्य अपनये, अपसारणे विनियुज्यते
 ॥ १०९-११६ ॥

इति त्रिपताक (२)

(सु०) अर्धचन्द्र लक्षयति—एकत इति । एकत प्रदेशे अङ्गुलिसघाते
 अङ्गुलिसमूहे, अङ्गुष्ठे च पृष्ठे पृथगन्यत स्थिते सति, य कर चन्द्रलेखा
 कृतिवद्भाति सोऽर्धचन्द्र । एष उपरिप्रदेशे उत्तानीकृतश्चेत् तदा अर्धेन्दौ,
 तदेव ऊर्ध्वगश्चेत् बालपादपे च अभिनयने कार्य । पराङ्मुखस्तु खेदे,
 तदेव कपोलफलक दधत्, गण्डफलक धारयन् कृशे, मध्ये, दौवारिककृत-
 बलान्निर्वासने च कार्य ॥ ११७-११८ ॥

इत्यर्धचन्द्र (३)

(क०) कर्तरीमुखलक्षणे—पृष्ठे अश्लिष्टमध्यमेति समभिव्याहारात्

त्रिपातकस्य हस्तस्य तदा स्यात्कर्तरीमुखः ।
 अलक्तकादिना पादरञ्जने पतने पुन ॥ १२० ॥
 मध्यमा तर्जनीस्थाने पुनस्तत्रैव तर्जनीम् ।
 दधानोऽधोगतोऽथाग्रस्थोत्ताने लेख्यवाचने ॥ १२१ ॥

इति कर्तरीमुख (४)

तर्जन्यादिष्वङ्गुलीषु प्राच्याः प्राच्याः परा परा ।
 दूरस्थोच्चा मनावक्रा धनुर्वक्रा तु तर्जनी ॥ १२२ ॥
 अङ्गुष्ठः कुञ्चितो यत्र तमराल प्रचक्षते ।

मध्यमाया पृष्ठमेव गम्यते । पृष्ठ पाश्चात्यो भाग । विनियोगे च—
 मध्यमा तर्जनीस्थान इति । तर्जन्या मध्यमाङ्गुलिपुरोभाग नीताया
 मध्यमा तर्जनीस्थाने स्थिता भवति । पुनस्तत्रैव तर्जनीमित्यनेन तर्जन्या
 एव व्यापारः, न मध्यमाया इति गम्यते । एव दधानोऽधोगत पतने
 भवतीत्यन्वयः ॥-११९-१२१ ॥

इति कर्तरीमुख (४)

(मु०) कर्तरीमुख लक्षयति—अश्लिष्टेति । त्रिपातकहस्तस्य तर्जनी
 असलग्ना सती मध्यमाङ्गुलिपृष्ठे यदा तिष्ठति, तदा कर्तरीमुखः । तस्य विनियो-
 गस्तु—अलक्तकादिना, यावकादिना चरणरञ्जने कार्यम् । तर्जनीस्थाने मध्यमा,
 पुनस्तत्रैव तर्जनीं धारयन्, अग्रे अधोगत उत्तानश्च यदि स्यात् तदा पतने,
 अथ अग्रस्थोत्ताने लिखितवाचने च विनियोगः कार्यः ॥ -११९-१२१ ॥

इति कर्तरीमुख (४)

(क०) अरालहस्तलक्षणे—तर्जन्यादिष्वङ्गुलीषु प्राच्याः प्राच्याः
 परा परेति । मध्यमापेक्षया तर्जनी प्राची, अनामिकापेक्षया कनीयसी
 परेति द्रष्टव्यम् । तत्र परा परा मध्यमादि, प्राच्या प्राच्या तर्जन्यादे

आशीर्वादादिषु प्रोक्त स पुसा हृदयस्थित ॥ १२३ ॥
 अध स्त्रीणा केशबन्धे केशाना च विकीर्णने ।
 द्वित्रि कार्योऽन्यपार्श्वात्तु स्वपार्श्वं वर्तुलभ्रमः ॥ १२४ ॥
 आव्रजन् जनसघे स्यादाह्वाने पतदङ्गुलि ।
 विवाहे त्वङ्गुलाग्रस्थस्वस्तिकाकारयोजितम् ॥ १२५ ॥
 प्रदक्षिण करद्वन्द्व स्याद्भ्रमत्केवल पुन' ।
 प्रदक्षिण भ्रमन् कार्यो देवताना प्रदक्षिणे ॥ १२६ ॥
 कस्त्व कोऽह क सबन्ध इत्यसबद्धभाषणे ।
 बहिः पुन. पुन क्षिप्ताङ्गुलिर्भालस्थितः पुन' ॥ १२७ ॥
 भालस्वेदापनयने त्रिपताकोदितेषु च ।

इत्यराल (५)

सकाशात् । दूरस्थोच्चा मनाग्वक्रा कर्तव्येति । पूर्वापूर्वापेक्षया परापरासु दूरस्थत्वाद्याधिक्यं द्रष्टव्यम् ॥ १२२-१२७ ॥

इत्यराल (५)

(सु०) अराल लक्षयसि—तर्जनीति । तर्जन्यादिषु अङ्गुलीषु, पूर्वस्या
 पूर्वस्या सकाशात् परा परा अङ्गुलीषु दूरस्थोच्चा मनाग्वक्रा वा भवति ।
 तर्जनी तु धनुराकारेण वक्रा, अङ्गुष्ठं यत्र कुञ्चितो भवेत् तम् अरालं प्राहुः ।
 तस्य पुरुषहृदयस्थितस्य आशीर्वादादिषु विनियोगः । अध स्थित सन् स्त्रीणा
 केशबन्धे तथा केशाना च विकीर्णने, पृथक्करणे च द्वित्रि कृतं सन्
 प्रयुज्यते । अन्यपार्श्वसकाशात् स्वपार्श्वं वर्तुलभ्रममाव्रजन् जनसघे जनसमूहे
 विनियुज्यते । पतदङ्गुलि, पतन्त्य अङ्गुल्यो यस्य, तथाविध आह्वाने कार्यं ।
 विवाहे, विवाहसमये तु अङ्गुल्यग्रयो स्वस्तिकाकारस्य योजनं यस्य, तथा-
 विधमरालं करद्वन्द्वं केवलं प्रदक्षिणं भ्रमन् प्रयुज्यते । पुनः प्रदक्षिणं भ्रमन्

तलमध्यस्थितैर्लग्नैरङ्गुल्यग्रैरगोपितैः ॥ १२८ ॥

निपीड्य मध्यमा तिष्ठत्यङ्गुष्ठो मुष्टिरुच्यते ।

कुन्तनिस्त्रिशदण्डादिग्रहे विविधयोधने ॥ १२९ ॥

धावने प्राङ्मुखाङ्गुष्ठो मल्लयुद्धे करद्वयम् ।

इति मुष्टि (६)

मुष्टेरूर्ध्वकृतोऽङ्गुष्ठः शिखरः सप्रयुज्यते ॥ १३० ॥

शक्तितोमरयोर्मौक्षे धनुर्भल्लाङ्कुशग्रहे ।

अलकोत्पीडने मुष्टिः कार्यः सोऽप्यस्य लोकतः ॥ १३१ ॥

इति शिखर (७)

देवतानां प्रदक्षिणे कार्यं । बहिः, बहिः प्रदेशे, पुनः पुनः क्षिप्त्वा अङ्गुलयो यस्मिन्, तथाविधोऽलः कस्त्वम् ? कोऽहम् ? कः सबन्धः ? इत्यसंबद्धभाषणे सबन्धाभावभाषणे प्रयुज्यते । भालस्थितः, भाले निटिले स्थितोऽलः पुनः भालस्वेदापनयने, त्रिपताकोदितेषु वस्तुषु च प्रयोज्यः ॥ १२२-१२७ ॥

इत्यलः (५)

(सु०) मुष्टिः लक्षयति—तलमध्येति । तलमध्यस्थितैः लग्नैः सङ्गिष्टैः अङ्गुलीनामग्नैः अगोपितैः प्रकटैः अङ्गुष्ठो मध्यमा पीडयित्वा तिष्ठति सति मुष्टिर्नामा हस्तकः । स च कुन्तादिग्रहणे विविधयुद्धे विनियुज्यते । तदेव मुष्टिः प्राङ्मुखाङ्गुष्ठश्चेत् तदा धावने, शीघ्रगतौ प्रयुज्यते । मल्लयुद्धे तदेव मुष्टिः करद्वयेन प्रयुज्यते ॥ -१२८, १२९- ॥

इति शिखर (६)

(क०) शिखरहस्तविनियोगे—मुष्टिः कार्यः इति । कुन्तग्रहणादा वित्यर्थः । सोऽप्यस्य लोकतः इति । स, मुष्टिः, अस्य शिखरस्य कार्ये लोकतः लोकानुसाराद्भवतीत्यर्थः ॥ १३०, १३१ ॥

इति शिखर (७)

अङ्गुष्ठाग्रेण लग्नाग्रा तर्जनी शिखरस्य चेत् ।
 कपित्थः स्यात्तदा कार्यो धारणे कुन्तवज्रयोः ॥ १३२ ॥
 चक्रचापगदादेश्च शराकर्षादिकर्मणि ।
 अन्योन्यकार्यविषयौ कपित्थशिखरौ क्वचित् ॥ १३३ ॥

इति कपित्थ (८)

अनामिकाकनीयस्यावुत्क्षिप्ते कुटिलीकृते ।
 विरले चेत्कपित्थस्य तदा स्यात्खटकामुखः ॥ १३४ ॥

(सु०) शिखर लक्षयति—मुष्टेरिति । ऊर्ध्व उच्च कृत अङ्गुष्ठो यस्मिन्, तथाविधो मुष्टिरेव शिखर । तस्य विनियोगस्तु—शक्तितोमरमोक्षणे, तोमर कुन्तविशेष, धनुर्ग्रहणे, ^१भल्लादिग्रहणे, अङ्कुशग्रहणे च प्रयुज्यते । अलोकोत्पीडने, अलकानामुत्पीडने मुष्टि कार्य । सोऽप्यस्य शिखरस्य लोकानुसारत कार्य ॥ -१३०, १३१ ॥

इति शिखर (७)

(सु०) कपित्थ लक्षयति—अङ्गुष्ठेति । अङ्गुष्ठाग्रेण, अङ्गुष्ठस्य अग्रे अङ्गुल्यो यस्मिन्, एवविध तर्जनी सल्लिष्टाग्रभागभवति चेत्, तदा कपित्थो भवति । तस्य नियोगस्तु—कुन्तस्य, वज्रस्य, हीरकस्य च धारणे, चक्रचापगदादेश्च, शराकर्षणादिव्यापारे च प्रयुज्यते । कपित्थशिखरौ क्वचित् व्यापारविशेषे परस्पर-कार्यविषयौ प्रयोक्तव्यौ । शिखरकार्ये कपित्थ प्रयोक्तव्य इत्यर्थ ॥ १३२-१३३-॥

इति कपित्थ (८)

(सु०) खटकामुख लक्षयति—अनामिकेति । यदा कपित्थ एव अनामिकाकनीयस्यौ द्वे अङ्गुली ऊर्ध्वमुत्क्षिप्ते, कुटिलीकृते, विरले च तदा खटकामुख । तस्य विनियोगस्तु—अयमुत्तानश्चेत् वल्गुचामरधारणे, कुसुमाव-

^१ भल्ल, शस्त्रविशेष

उत्तानस्तुरगादेः स्याद्वल्गाचामरधारणे ।
 कुसुमावचये मुक्तास्रगदामधारणे तथा ॥ १३५ ॥
 शरमन्थाकर्णणे च समुखो दर्पणग्रहे ।
 कस्तूरिकादिवस्तूना पेषणेऽधस्तलौ करौ ॥ १३६ ॥
 ताम्बूलवीटिकावृन्तच्छेदनादौ च स स्मृतः ।

इति खटकामुख (९)

अरालस्य यदात्यन्तवक्रे तर्जन्यनामिके ॥ १३७ ॥
 शुक्रतुण्डस्तदा स स्यात्प्रेमकोपे नवैर्ष्याया ।
 नाह न त्व न मे कृत्य त्वयेति वचने तथा ॥ १३८ ॥
 द्यूताक्षपातनादौ स्यात्सावज्ञे तु विसर्जने ।
 आह्वाने च बहिश्चान्तः क्रमात्क्षिप्ताङ्गुलिर्भवेत् ॥ १३९ ॥

इति शुक्रतुण्ड (१०)

चये, मुक्तास्रगदामधारणे, तथा शरमन्थाकर्णणे च प्रयुज्यते । अयं समुखश्चेत्,
 दर्पणग्रहणे, कस्तूरिकादिवस्तूना चूर्णीकरणे च प्रयुज्यते । अयमधस्तल स्थि-
 तश्चेत्, ताम्बूलवीटिकावृन्तच्छेदनादौ च प्रयुज्यते ॥ १३४-१३६- ॥

इति खटकामुख (९)

(सु०) शुक्रतुण्ड लक्षयति—अरालस्येति । अरालस्य पूर्वोक्तहस्तकस्य
 तर्जन्यनामिके द्वे अङ्गुल्यौ यदा अत्यन्तवक्रीकृतौ भवेताम्, तदा शुक्र-
 तुण्डाख्यो हस्तो भवति । तस्य विनियोगमाह—स इति । स , शुक्रतुण्ड ,
 नवैर्ष्याया प्रेमकोपे, प्रीतिकोपे, ‘नाह न त्वम्’, ‘त्वया न मे कृत्यमस्ति,’
 इति वचने, द्यूताक्षपातनादौ, सावज्ञविसर्जने च प्रयुज्यते । अयमेव
 बहिरन्तश्च क्रमात् क्षिप्ता अङ्गुलयो यत्र, तथाविध शुक्रतुण्ड आह्वाने
 विनियुज्यते ॥ -१३७-१३९ ॥

इति शुक्रतुण्ड (१०)

काङ्गूलेऽनामिका वक्रा भवेद्दूर्वा कनीयसी ।
 ऊर्ध्वास्त्रेताग्रिसस्थानास्तर्जन्यङ्गुष्ठमध्यमाः ॥ १४० ॥
 फलेऽल्पे च मिते ग्रासे स्याद्विडालपदादिषु ।
 चिबुकग्रहणे चैव बालकानां विधीयते ॥ १४१ ॥

इति काङ्गूल (११)

अङ्गुष्ठाङ्गुलयो यस्मिन्नलगाग्रा धनुर्नताः ।
 विरलाः पद्मकोशोऽसौ कार्यो देवार्चने बलौ ॥ १४२ ॥
 द्विस्त्रिर्वा विप्रकीर्णाग्रः पुष्पाणां प्रकरे करः ।
 फले बिल्वकपित्थादौ स्त्रीणां च कुचकुम्भयोः ॥ १४३ ॥

इति पद्मकोश (१२)

(सु०) काङ्गूलं लक्षयति—काङ्गूले इति । यत्र अनामिका वक्रा भवेत् ।
 कनीयसी च ऊर्ध्वा ऊर्ध्वाकारा उच्चा भवेत् । एतस्मिन्नेव तर्जन्यङ्गुष्ठमध्यमा
 त्रेताग्रिवत् त्रिकोणाकारा स्थिता, स एव काङ्गूल । अस्य विनियोगमाह—
 फले इति । अल्पे फले, लघीयसि फले, परिमितग्रासे, विडालपदानुकरणादिषु,
 बालकानां चिबुकग्रहणे च विधीयते ॥ -१४०, १४१- ॥

इति काङ्गूल (११)

(क०) पद्मकोशहस्तलक्षणे—अङ्गुष्ठाङ्गुलय इति । अङ्गुष्ठा
 दयोऽङ्गुलय इत्यर्थः ॥ १४२, १४३ ॥

इति पद्मकोश (१२)

(सु०) पद्मकोशं लक्षयति—अङ्गुष्ठेति । यस्मिन् अङ्गुष्ठाङ्गुलय
 अलगाग्रा धनुर्नकारेण नता विरलाश्च भवन्ति, स पद्मकोश । तस्य
 विनियोगमाह—असौ, पद्मकोश, देवार्चनादौ, बलिप्रदाने च कार्यः ।
 अयमेव करः द्विस्त्रिर्वा विप्रकीर्णाग्रश्चेत् पुष्पाणां प्रकरे, बिल्वकपित्थादौ
 फले, स्त्रीणां कुचकुम्भयोर् मर्दने च विनियोगः ॥ १४२, १४३ ॥

इति पद्मकोश (१२)

व्यावर्तिताख्य करण कृत्वैव समवस्थिताः ।
यस्याङ्गुल्यः करतले पार्श्वगाः सोऽलपल्लवः ॥ १४४ ॥
अलपद्मः स एव स्यादङ्गुलीना च केचन ।
अस्य व्यावर्तितस्थाने परिवर्तितमूचिरे ॥ १४५ ॥
कस्य त्वमिति नास्तीति वाक्ययोः प्रतिषेधने ।
तुच्छायुक्तानृतत्वोक्तिष्वेव स्त्रीभिः प्रयुज्यते ॥ १४६ ॥

इत्यलपल्लव (१३)

ऊर्ध्वप्रसारिता यत्र खटकामुखतर्जनी ।
हस्तः सूचीमुखः स स्यादभिनेयमिहोच्यते ॥ १४७ ॥
शस्त्रे चक्राभिधे कुम्भकारोपकरणे तथा ।
रथाङ्गे जनसघाते भ्रमन्ती तर्जनी भवेत् ॥ १४८ ॥

(क०) अलपल्लवलक्षणे—व्यावर्तिताख्य करणमिति । आवेष्टित-
प्रक्रियया कनिष्ठाद्यङ्गुलिकृतया या करवर्तना तद्व्यावर्तित करणम्
॥ १४४-१४६ ॥

इत्यलपल्लव (१३)

(सु०) अलपल्लव लक्षयति—व्यावर्तिताख्यमिति । व्यावर्तिताख्य
करण कृत्वा, यस्य अङ्गुल्यः करतले पार्श्वगाः समवस्थिता सोऽलपल्लव ।
मतान्तरमाह—अलपद्म इति । केचन आचार्या अस्य अङ्गुलीना व्यावर्तित-
मिममेव अलपद्म इत्याहुः । अस्य व्यावर्तितस्थाने परिवर्तितमप्युचिरे । तस्य
विनियोगमाह—कस्येति । कस्य त्वमिति, नास्तीति वाक्ययोः प्रतिषेधने,
तुच्छायुक्तानृतत्वोक्तिषु स्त्रीभिः प्रयुज्यते ॥ -१४३-१४५- ॥

इत्यलपल्लव (१३)

(सु०) सूचीमुख लक्षयति—ऊर्ध्वेति । यत्र खटकामुखस्य तर्जनी ऊर्ध्व-
प्रसारिता, स सूचीमुखाख्यो हस्त स्यात् । तस्याभिनेयस्तु—चक्राभिधे शस्त्रे,

ऊर्ध्ववक्त्राधोमुखी च निजपार्श्वगता तथा ।
 पार्श्वान्तराग्निज पार्श्वमायान्ती च क्रमाद्भवेत् ॥ १४९ ॥
 पताकाया भवेदूर्ध्वा साधुवादे च दोलिता ।
 एकत्वे तर्जनी चोर्ध्वा नासास्था श्वासवीक्षणे ॥ १५० ॥
 अधस्तले पार्श्वयुक्ते सयोगे विरहे पुनः ।
 वियुक्ते च विधातव्ये शार्ङ्गदेवेन कीर्तिते ॥ १५१ ॥

इति सूचीमुख (१४)

पताको निम्नमध्यो यः स तु सर्पशिराः करः ।
 देवेभ्यस्तोयदानेऽसावुत्तानोऽधोमुखः पुनः ॥ १५२ ॥
 भुजङ्गमगतौ स स्यादास्फाले करिकुम्भयोः ।
 भुजास्फोटे च मल्लाना नियुद्धादिषु कीर्तित ॥ १५३ ॥

इति सर्पशिरा (१५)

कुम्भकारोपकरणे, तथा रथाङ्गे, जनसघाते च अयं सूचीमुखो भ्रमत्तर्जनीको भवेत् । तथा अयमेव तर्जनी ऊर्ध्ववक्त्रा, अधोमुखी च निजपार्श्वगता भवेत्, तदा पताकायाम् । साधुवादे, त्वया साधुकृतमित्युक्तौ तु आन्दोलिता तर्जनी ऊर्ध्वा भवेत् । एकत्वे तर्जनी चोर्ध्वा यदि नासास्था भवेत्, तदा श्वासविलोकने प्रयोज्य । अधस्तले तर्जनीकर पार्श्वसयुक्ते सति सयोगेऽभिनेय । विरहे पुन तथैव वियुक्तो विधातव्य इति ॥ १४७-१५१ ॥

इति सूचीमुख (१४)

(सु०) सर्पशिरस लक्षयति—पताक इति । निम्नमध्य , निम्नो नीचो मध्यो यस्य तथाविध पताक एव कर सर्पशिरा । असौ उत्तानश्चेत् देवेभ्य तोयदाने कार्य । अयमधो मुखश्चेत्, भुजङ्गमगतौ, गजकुम्भास्फालने, मल्लाना भुजास्फोटे, नियुद्धादिषु च कार्य ॥ १५२, १५३ ॥

इति सर्पशिरा, (१५)

अस्याङ्गुष्ठो मध्यमाया मध्यपर्वोदर श्रितः ।
 ऊर्ध्वा कनीयसी यत्र चतुर त कर विदुः ॥ १५४ ॥
 अन्ये पताकाङ्गुष्ठस्य मध्यमामूलसंस्थितिम् ।
 ईषच्च पृष्ठतो यान्ती कनिष्ठा च परे जगु ॥ १५५ ॥
 नये वदनदेशस्थो युतौ द्वौ मणिवन्धयोः ।
 विनयेऽथ विचारे स्यात्पार्श्वगोऽथ हृदि स्थितः ॥ १५६ ॥
 ऊहापोहौ च लीलायामुद्वेष्टितयुतः करः ।
 कैतवेऽक्षप्रेरणे च भवेदूर्ध्वतलः समे ॥ १५७ ॥
 अङ्गुष्ठमध्यमन्योन्यबन्धनेन तु मार्दवे ।
 चातुर्यवचने त्वेतौ सयुतौ चतुरोदितौ ॥ १५८ ॥

इति चतुर (१६)

(सु०) चतुर लक्षयति—अस्येति । अस्य, सर्पशिरसोऽङ्गुष्ठ, मध्य-
 माया अङ्गुल्या मध्यपर्व उदर श्रित सन्, कनीयसी ऊर्ध्वा उच्चा यत्र
 जायते, त कर चतुराख्य हस्तक विदुः । मतान्तरमाह—अन्य इति ।
 अन्ये, आचार्या, चतुराख्ये हस्तके पताकाख्यस्य हस्तस्य अङ्गुष्ठस्य
 मध्यमाया मूले संस्थितिमाहुः । अन्यन्मतान्तरमाह—पर इति । परे तु,
 आचार्या, कनिष्ठा च ईषत् किञ्चित् पृष्ठत, स्वस्य पृष्ठतो यान्ती गतामाहुः ।
 अस्य विनियोगस्तु—अयं वदनदेशस्थो यदि भवति, तदा नये नीतिमार्गे
 विचारणे कार्यः । मणिवन्धयोर्द्विवेतौ युक्तौ चेत्, तदा विनये कार्यः ।
 अयमेव यदि पार्श्वगत, तदा विचारे कार्यः । यदि हृदि स्थितश्चेत्, तदा
 ऊहापोहयोः । यदि उद्वेष्टितयुतः कश्चेत् तदा लीलाया प्रयोज्यः । समे ऊर्ध्वत-
 लश्चेत् तदा कैतवे, अक्षप्रेरणे च कार्यः । अङ्गुष्ठमध्यमयोरन्योन्य
 बन्धने कृते सति मार्दवे विनियुज्यते । एतौ द्वौ चतुरोदितौ सयुतौ युक्तौ चेत्, तदा
 चातुर्यवचने प्रयोज्यौ ॥ २९४-१९८ ॥

इति चतुर (१६)

सर्पशीर्षकरस्योर्ध्वे यदाङ्गुष्ठकनिष्ठिके ।
 मृगशीर्षस्तदा हस्तः स त्वधोवदनो भवेत् ॥ १५९ ॥
 अद्येहसाप्रतार्थेषूत्तानोद्धूताक्षपातने ।
 गण्डादिक्षेत्रसस्थस्तु गण्डादिस्वेदमार्जने ॥ १६० ॥

इति मृगशीर्ष (१७)

लग्नास्त्रेताग्रिसस्थानास्तर्जन्यङ्गुष्ठमध्यमाः ।
 शेषे यत्रोर्ध्वविरले हसास्यः सोऽभिधीयते ॥ १६१ ॥
 अय मृदुनि निःसारे श्लक्ष्णेऽल्पे शिथिले लघौ ।
 मर्दित मथित क्षिप्त दधदग्र विधूनितम् ॥ १६२ ॥
 औचित्याच्च्युतयुक्त तु कुसुमावचयादिषु ।

इति हस्यास्य (१८)

(सु०) मृगशीर्षं लक्षयति—सर्पशीर्षेति । ऊर्ध्वीकृताङ्गुष्ठकनिष्ठिक
 सर्पशीर्ष एव मृगशीर्ष । अस्य विनियोगस्तु—यद्ययमधोवदनो भवेत्, तदा
 अद्य, इह, साप्रतमित्यस्मिन्नर्थे कार्य । अयमुत्तानश्चेत् धूते, अक्षपातने च कार्य ।
 अय गण्डादिक्षेत्रसस्थश्चेत्, गण्डादिस्वेदमार्जने योज्य ॥ १५९, १६० ॥

इति मृगशीर्ष (१७)

(क०) हसास्यहस्तविनियोगे—अय मृदुनि निःसारे श्लक्ष्णेऽल्पे
 शिथिले लघौ मर्दित मथित क्षिप्त दधदग्र विधूनितमिति । अय हसास्यो
 मर्दितमग्र दधन्मृदुनि नि सारे च प्रयुज्यते । मथितमग्र दधत् श्लक्ष्णे
 विनियुज्यते । क्षिप्तमग्र दधदल्पे विनियुज्यते । विधूनितमग्र दधत् शिथिले
 लघौ च विनियुज्यते । एव योजनीयम् ॥ १६१—१६२ ॥

इति हस्यास्य (१८)

यदि किञ्चिन्नमन्मूल तर्जन्याद्यङ्गुलित्रयम् ॥ १६३ ॥

पताकस्य तदा हस्त हसपक्ष प्रचक्षते ।

अयमाचमने कार्यश्चन्दनाद्यनुलेपने ॥ १६४ ॥

हनुदेशगतस्तु स्याद् दुःखजे हनुधारणे ।

मण्डलीकृतबाहू तौ महास्तम्भप्रदर्शने ॥ १६५ ॥

आलिङ्गने च प्रत्यक्षे परोक्षे स्वस्तिकीकृतौ ।

रोमाञ्चाद्यनुभावैस्तु रसेष्वेव यथारसम् ॥ १६६ ॥

अनुभावा रसवशात्कार्या हस्तान्तरेष्वपि ।

इति हसपक्ष (१९)

(सु०) हसास्य लक्षयति—लभेति । यत्र तर्जन्यङ्गुष्ठमध्यमा , त्रेता-
ग्निसंस्थाना , त्रेताग्नित् त्रिकोणा सस्थिता , सलग्ना , परस्पर सलग्ना
भवन्ति । शेषे , अनामिकाकनिष्ठिके , ऊर्ध्वे विरले च यत्र भवेत् स
हसास्य । अस्य विनियोगमाह—अयमिति । अयं हसास्य मर्दितमग्र
दधन्मृदुनि, नि सारे च प्रयुज्यते । मथितमग्र दधत् श्लक्ष्णे विनियुज्यते ।
क्षिप्तम् उत्क्षिप्तमग्र दधदल्पे नियुज्यते । विधूनितमग्र दधत् शिथिले लघौ च
विनियुज्यते । कुसुमावचयादिषु अयमौचित्यात् च्युतयुक्त यथातथा विनियुज्यते
॥ १६१-१६२- ॥

इति हस्यास्य (१८)

(क०) हसपक्षहस्तविनियोगे—परोक्षे स्वस्तिकीकृताविति । अप्र-
त्यक्षे कृत आलिङ्गने, स्वस्तिकीकृतौ पार्श्वव्यत्यासेन अन्योन्यासपर्यन्त
प्रापितावित्यर्थः । रोमाञ्चेत्यादि । रोमाञ्चादीना सात्त्विकत्वेऽपि, अनु-
पश्चाद्भवतीति व्युत्पत्त्या अनुभावत्वमप्युपपन्नम् । आदिशब्देनानुभावत्वेन

अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यौ श्लिष्टाग्रे तर्जनी नता ॥ १६७ ॥

यत्रोर्ध्वविरले शेषे स करो भ्रमरो भवेत् ।

ग्रहणे दीर्घनालाना पुष्पाणामयमिष्यते ॥ १६८ ॥

कर्णपूरे तालपत्रे कण्टकोद्धरणादिषु ।

इति भ्रमर (२०)

प्रसिद्धा कटाक्षवीक्षणभुजाक्षेपादयो विलासा गृह्यन्ते । यथारसम्; स्वाभिव्यञ्ज्य प्रकृतरसमनतिक्रम्येत्यर्थः । रसेषु, शृङ्गारादिषु, एषः, हसपक्षः । प्रयोज्यो भवतीति शेषः । हसपक्षोक्त रसव्यञ्जकत्वं हस्तान्तरेष्वपि द्रष्टव्यमित्याह—अनुभावा इति ॥ -१६३-१६६- ॥

इति हसपक्ष (१९)

(सु०) हसपक्ष लक्षयति—यदीति । किञ्चिद्, अल्प, नमत्, नमन प्राप्त मूलं यस्य, तथाविधस्य पताकस्य तर्जन्याद्यङ्गुलित्रयं यदि स्यात्, तदा हसपक्षः । अस्य विनियोगमाह—अयमिति । अयं हसपक्ष आचमने, चन्दनाद्यनुलेपने हनुदेशगन् कार्यः । दुःखजे तु हनुधारणे । मण्डलीकृतबाहू, मण्डलीकृतौ वर्तुलाकारौ बाहू ययो, तथाविधौ तौ द्वौ हसपक्षौ महास्तम्भप्रदर्शने कार्यः । आलिङ्गने, सस्पर्शे, स्वस्तिर्कीकृतौ तौ हसपक्षौ प्रत्यक्षपरोक्षालिङ्गनयोर्यथायोग विनियोगः कार्यः । एष, हसपक्षस्तु रोमाञ्चाद्यनुभावै यथारसमभिनेयः । एव हस्तान्तरेष्वपि रसवशात् अनुभावा कार्याः ॥ १६३-१६६- ॥

इति हसपक्ष (१९)

(सु०) भ्रमर लक्षयति—अङ्गुष्ठेति । अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यौ श्लिष्टे अग्रे तर्जनी यत्र, तद्वत् नम्रीभूतौ शेषे अनामिकाकनिष्ठिके ऊर्ध्वे विरले च स्तः, स भ्रमराख्यो हस्तकः । तस्य विनियोगमाह—ग्रहण इति । अयं दीर्घनालकुसुमग्रहणे, कर्णपूरे, तालपत्रे, कण्टकोद्धरणादिषु च विनियुज्यते ॥-१६७, १६८ ॥

इति भ्रमर (२०)

यत्राङ्गुष्ठाग्रलम्बा सहताङ्गुलयोऽखिलाः ॥ १६९ ॥

ऊर्ध्वाश्च मुकुलः स स्यात्पद्मादिमुकुलाकृतौ ।

बलिकर्मणि देवाना पूजने भोजनादिषु ॥ १७० ॥

मुहुर्विकास्य प्रकृति नीतो दाने त्वरान्विते ।

मुखचुम्बे तु कान्ताना सनिधौ विटचुम्बने ॥ १७१ ॥

कुचकक्षादिदेशस्थः स्यादाच्छुरितके करः ।

यदाङ्गुलीपञ्चकेन सशब्द नखलेखनम् ॥ १७२ ॥

कुचादौ कामसूत्रज्ञास्तदाच्छुरितक विदुः ।

इति मुकुल (२१)

पद्मकोशस्य यत्र स्युरङ्गुल्यः पञ्च कुञ्चिताः ॥ १७३ ॥

ऊर्णनाभः स चौयेण ग्रहे केशग्रहादिषु ।

शिरःकण्डूयने कार्यश्चिबुकक्षेत्रगौ च तौ ॥ १७४ ॥

(सु०) मुकुल लक्षयति—यत्रेति । यत्र, अङ्गुष्ठाग्रलम्बा, अङ्गुष्ठस्य अग्रेण लग्नमग्र यासा, तथाविधा, सहता, मिलिता, अखिला अप्यङ्गुलय ऊर्ध्वाकाराश्च सन्ति, स मुकुलाख्यो हस्तक । स च, पद्मादिमुकुलाकृतौ, पद्ममुकुलाकारादिषु, बलिकर्मणि, देवाना पूजने, भोजनादिषु च विनियुज्यते । अयमेव मुकुल, पुन विकास्य, विकास प्राप्य, प्रकृति नीत, स्वभाव प्रापितश्चेत्, त्वरान्विते दाने कार्य । अयमेव कर, कान्ताना सनिधौ मुकुलीकृत्य मुखचुम्बने, अथवा विटचुम्बने, विटाश्चुम्बन्तीति विटचुम्बन तस्मिन्, कुचकक्षादिदेशस्थ सन् आच्छुरितके विधीयते । आच्छुरितक-लक्षणमाह—यदेति । यदा अङ्गुलीपञ्चकेन कुचकक्षादौ, सशब्दनखलेखन, तदा आच्छुरितकमिति कामसूत्रज्ञा आहु ॥ -१६९-१७२- ॥

इति मुकुल (२१)

(सु०) ऊर्णनाभ लक्षयति—पद्मकोशस्येति । यत्र पूर्वोक्तपद्मकोशस्य पञ्च अङ्गुल्य कुञ्चिता स्यु, स ऊर्णनाभ । तस्य विनियोगमाह—

कार्यौ सस्वस्तिकौ सिंहव्याघ्रादिनखरायुधे ।

इत्यूर्णनाभ (२२)

अरालाङ्गुष्ठतर्जन्यौ लग्नाग्रे निम्नता गतः ॥ १७५ ॥

किञ्चिच्चेलमध्यस्थस्तदा सदश उच्यते ।

स त्रेधा स्यादग्रजश्च मुखजः पार्श्वजः क्रमात् ॥ १७६ ॥

प्राङ्मुखः समुखः पार्श्वमुख इत्यस्य लक्षणम् ।

कण्टकोद्धरणे सूक्ष्मकुसुमावचयादिषु ॥ १७७ ॥

प्रयोक्तव्योऽग्रसदशो धिगित्युक्तौ तु रोषतः ।

वृन्तात्पुष्पोद्घृतौ वर्तिशलाकाञ्जनपूरणे ॥ १७८ ॥

कर्तव्यो मुखसदशः सदशः पार्श्वजः पुनः ।

गुणनिक्षेपणे मुक्ताफलानां वेधने तथा ॥ १७९ ॥

निरूपणे च तत्त्वस्य सद्वितीयोऽथ भाषणे ।

सरोषे वामहस्तेन किञ्चिदग्रविवर्तनात् ॥ १८० ॥

अलक्तकादिनिष्पेषेऽप्येष श्रीशार्ङ्गिणोदितः ।

इति सदश (२३)

स इति । स , ऊर्णनाभ चौर्येण केशादिषु ग्रहणे, शिरः कण्ठयने च कार्यं । सिंहव्याघ्रादिनखरायुधाभिनये, चिबुकक्षेत्रगौ, चिबुकक्षेत्रवर्तमानौ तौ द्वावूर्णनाभौ स्वस्तिकौ स्वस्तिकसयुक्तौ कार्यौ ॥ -१७३, १७४- ॥

इत्यूर्णनाभ (२२)

(सु०) सदश लक्षयति—अरालेति । यत्र अराल एव अङ्गुष्ठतर्जन्यौ परस्परलग्नाग्रे निम्नता गते, किञ्चित् तलमध्यस्थे च भवत , तदा सदशो भवति । तस्य भेदानाह—स इति । सदश त्रिविव , अग्रज , मुखज , पार्श्वज इति । प्राङ्मुख अग्रज , समुखो मुखज , पार्श्वमुख पार्श्वज इति । अस्य विनियोगस्तु—कण्टकोद्धरणे, सूक्ष्मकुसुमावचयादिषु च प्रथम कार्यं । रोषत धिगित्युक्तौ, वृन्तात् पुष्पोद्धरणे, वर्तिशलाकाञ्जनपूरणे च द्वितीय । मुक्ताफ-

भ्रमरस्य तलस्थे चेतकनिष्ठोपकनिष्ठिके ॥ १८१ ॥
 ताम्रचूडस्तदा हस्तो बालाहानेऽथ भर्त्सने ।
 गीतादितालमाने च शैग्र्यविश्वासनादिषु ॥ १८२ ॥
 सशब्दच्युतसदशः कार्योऽसौ छोटिकोच्यते ।
 प्रसारितकनिष्ठस्य मुष्टेर्यत्ताम्रचूडताम् ॥ १८३ ॥
 विनियोग सहस्रादिसख्यानिर्देशनेऽस्य च ।
 केऽप्युच्युस्तत्तु निश्शङ्को नैच्छलक्ष्येष्वदर्शनात् ॥ १८४ ॥

इति ताम्रचूड (२४)

इति चतुर्विंशतिरसयुतहस्ता ।

अथ सयुतहस्ताः—

पताकहस्ततलयोः सश्लोषादञ्जलिर्मतः ।

लाना गुणनिक्षेपणे, तथा च्छिद्रकरणे च तृतीय कार्य । तथा तत्त्वस्य
 निरूपणे सद्धितीय, सयुक्तकरणेन कार्य । एष, सदश वामहस्तेन
 किञ्चिदग्रविवर्तनात् सरोषभाषणे, अलक्तकादिनिष्पेषेऽपि विनियोग इति शार्ङ्ग-
 देवेन कथितम् ॥ -१७५-१८०- ॥

इति सदश (२३)

(सु०) ताम्रचूड लक्षयति—भ्रमरस्येति । भ्रमरस्य, पूर्वोक्तभ्रमराख्य-
 हस्तकस्य, कनिष्ठोपकनिष्ठिके, कनिष्ठानामिके द्वे अङ्गुल्यौ करतले यदा
 भवत, तदा ताम्रचूड । तस्य विनियोगमाह—बालेति । बालानामाह्वाने,
 भर्त्सने, गीतादितालमाने, शीघ्रार्थे, विश्वासाने च, असौ, ताम्रचूड सशब्द यथा
 तथा च्युतसदश कार्य, स च छोटिकेत्युच्यते । मतान्तरमुपन्यस्य दूषयति—
 प्रसारितेति । प्रसारिता मुक्ता कनिष्ठिका यस्य, तथाविधा मुष्टिरचना ताम्रचूड
 इति । यद्यपि महाराष्ट्रदेशे, अस्य ताम्रचूडस्य सहस्रादिसख्यागो निर्देशे प्रयोगे
 दृश्यते । तथाप्यन्यत्र लक्ष्येष्वदर्शनात् शार्ङ्गदेवो नैच्छत् ॥ -१८१-१८४- ॥

इति ताम्रचूड (२४)

इति चतुर्विंशतिरसयुतहस्ता

(सु०) अथ त्रयोदशसयुत हस्तक लक्षयति, तेष्वञ्जलि लक्षयति—

देवतागुरुविप्राणा नमस्कारेष्वय क्रमात् ॥ १८५ ॥

कार्यः शिरोमुखोरस्थो नृभिः स्त्रीभिर्यथेष्टतः ।

इत्यञ्जलि (१)

कपोतोऽसौ करौ यत्र श्लिष्टमूलाग्रपार्श्वकौ ॥ १८६ ॥

अस्य कूर्मक इत्यन्या सज्ञा हस्तविदो विदुः ।

प्रणामे गुरुसभाषे विनयाङ्गीकृतौ त्वयम् ॥ १८७ ॥

प्राङ्मुखः सशिरःकम्पः स्त्रीकापुरुषयोर्भवेत् ।

इति कपोत (२)

अन्योन्यस्यान्तरैर्यत्राङ्गुल्यो निःसृत्य हस्तयोः ॥ १८८ ॥

अन्तर्बहिश्च दृश्यन्ते कर्कटः सोऽभिधीयते ।

पताकेति । पताकहस्ततलयो सयोगात् अञ्जलि । स च, शिरस्थ देवतान-
मस्कारे, मुखस्थ गुरुनमस्कारे, उरस्थ ब्राह्मणनमस्कारे च नृभिः पुरुषै-
क्रमेण कार्यः । स्त्रीभिस्तु स्वेच्छयेति ॥ १८४-१८५-॥

इत्यञ्जलि (१)

(क०) सयुतहस्तेषु कपोतलक्षणे—कपोतोऽसौ करौ यत्र श्लिष्ट-
मूलाग्रपार्श्वकाविति । श्लिष्टमूलाग्रपार्श्वकाविति विशेषकथनात्तलयोर्विश्लिष्ट-
त्व गम्यते । तेनाञ्जलितोऽस्य वैलक्षण्यं द्रष्टव्यम् ॥ -१८६, १८७-॥

इति कपोत (२)

(सु०) कपोत लक्षयति—कपोत इति । श्लिष्टमूलाग्रपार्श्वकौ, श्लिष्टं
सबद्ध मूलमग्र पार्श्व ययो, तथाविध करद्वयं यत्र, असौ कपोत । अस्य विनि-
योगमाह—अस्येति । अस्य, कपोतस्य कूर्मक इत्यन्या सज्ञा केचिदाहुः ।
अयं प्राङ्मुखः प्रणामे, गुरुसभाषणे, विनयाङ्गीकरणे च कार्यः । स एव प्राङ्मुखः
सन् यदि सशिरः कम्पः स्यात्, तदा स्त्रीकापुरुषयोश्च प्रयोज्य ॥-१८६, १८७-॥

इति कपोत (२)

अन्तःस्थिताङ्गुलिः कार्यश्चिन्तायामथ मर्षणे ॥ १८९ ॥

ऊर्ध्व पार्श्वेऽग्रतो वा स्यात्पराङ्मुखतलाङ्गुलिः ।

अज्ञाना मोटने चाथ बृहदेहे स्वसमुखः ॥ १९० ॥

जठरक्षेत्रगः पृष्ठे त्वङ्गुलीना हनु दधत् ।

खेदे च सकुचत्किचिदन्योन्याभिमुखाङ्गुलिः ॥ १९१ ॥

शङ्खस्य धारणे सोऽय जृम्भादौ बहिरङ्गुलिः ।

इति कर्कट (३)

एकस्य मणिवन्धेऽन्यमणिवन्धस्थितौ करौ ॥ १९२ ॥

देहस्य वामपार्श्वस्थावुत्तानौ स्वस्तिको मतः ।

अत्रारालौ पताकौ वाभिनये वशगौ करौ ॥ १९३ ॥

(क०) कर्कटहस्तविनियोगे—पराङ्मुखतलाङ्गुलिरिति । अत्र हस्तयोः पराङ्मुखतलाङ्गुलित्व परस्परापेक्षया अभिनेत्रपेक्षया च द्रष्टव्यम् । बृहदेहे स्वसमुख इत्यत्र स्वशब्दोपादानादभिनेतृसमुखत्वमेव ॥ -१८८-१९१- ॥

इति कर्कट (३)

(सु०) कर्कट लक्षयति—अन्योन्येति । यत्र द्वयोर्हस्तयो अङ्गुल्य अन्योन्यस्य, परस्पर मध्ये निर्गत्य, अन्तर्वा बहिश्च दृश्यन्ते स कर्कट । तस्य विनियोगमाह—अन्तरिति । अन्त स्थिताङ्गुलिश्चेत् चिन्ताया, मर्षणे च कार्य । ऊर्ध्वगो वा पार्श्वगो वा प्राङ्मुखतलाङ्गुलि सन् अज्ञाना मोटने, स्वसमुख सन् बृहदेहे, जठरक्षेत्रग सन् अङ्गुल्या हनु धारयन् खेदे, सकुच्य किचिदन्योन्याभिमुखाङ्गुलि सन् शङ्खधारणे, बहिरङ्गुलि सन् जृम्भादौ च कार्य ॥ -१८८-१९१- ॥

इति कर्कट (३)

(सु०) स्वस्तिक लक्षयति—एकस्येति । यत्र एकस्य हस्तस्य मणिवन्धे, अन्यहस्तमणिवन्धस्योपरि स्थिते सति, उभावपि करौ उत्तानौ

विच्युतः स्वस्तिकः स्त्रीभिरेवमस्तीति भाषणे ।
गगने सागरादौ च विस्तीर्णे सप्रयुज्यते ॥ १९४ ॥

इति स्वस्तिक (४)

लम्बमानौ पताकौ तु श्लथासौ शिथिलाङ्गुली ।
डोलो भवेदसौ व्याधौ विषादे मदमूर्च्छयोः ॥ १९५ ॥
सभ्रमादौ यथायोग स्तब्धो वा पार्श्वडोलितः ।

इति डोल (५)

सर्पशीर्षो मिलद्वाह्यपार्श्वः पुष्पपुटो भवेत् ॥ १९६ ॥
धान्यपुष्पफलादीनामपा च ग्रहणेऽर्पणे ।
कार्यः पुष्पाञ्जलौ चैष प्रोक्तः सोढलसूनुना ॥ १९७ ॥

इति पुष्पपुट (६)

देहस्य सव्यपार्श्वे तिष्ठत, तदा स्वस्तिक । अस्य विनियोगमाह—
अत्रेति । अत्राभिनेतव्यवशात् अरात्रौ वा पताकौ वा स्वस्तिकौ कार्यौ । स
च विच्युत सन् स्त्रीभि एवमस्तीतिभाषणे, गगने, विस्तीर्णे सागरादौ
च कार्य ॥ -१९२-१९४ ॥

इति स्वस्तिक (४)

(सु०) डोल लक्षयति—लम्बमानाविति । पताकाख्यौ करौ लम्ब-
मानौ सस्तासौ शिथिलाङ्गुली यदा भवेता, तदा डोलाख्यो हस्तक ।
तस्य विनियोगमाह—असाविति । असौ, डोल व्याधौ, विषादे, मदे,
मूर्च्छायाम्, सभ्रमादौ यथायोग स्तब्धो निश्चलो वा, डोलायमानो वा यथा
स्यात्तथा कार्य ॥ १९५, १९६-॥

इति डोल (५)

(सु०) पुष्पपुट लक्षयति—सर्पशीर्ष इति । मिलद् बाह्य पार्श्व
योस्तथाविधौ द्वौ सर्पशीर्षौ पुष्पपुटाख्यो हस्तक । अस्य विनियोगमाह—
धान्येति । अयं च, धान्यपुष्पफलादीनां ग्रहणे, अपाम् अर्पणे, पुष्पाञ्जलौ च
कार्य ॥ -१९६-१९७ ॥

इति पुष्पपुट (६)

अन्योन्यस्कन्धदेशस्थावरालौ स्वस्तिकीकृतौ ।
 स्वसमुखौ च विततावुत्सङ्गो गीयते करः ॥ १९८ ॥
 देहदक्षिणभागस्थ स्वस्तिक केचिदूचिरे ।
 अधस्तलत्वमप्यन्येऽन्योन्यकक्षानुवेशिनीः ॥ १९९ ॥
 अङ्गुलीः करयोः पृष्ठद्वय पार्श्वमुख विदुः ।
 करावरालयोः स्थाने सर्पशीर्षावितीतरे ॥ २०० ॥
 अतिप्रयत्नसाध्येऽर्थे शीताल्लिङ्गनयोरपि ।
 प्रसाधनानङ्गीकारे लज्जादौ चैव योषिताम् ॥ २०१ ॥

इत्युत्सङ्ग (७)

खटकामुखयोः पाण्योः स्वस्तिके मणिबन्धने ।
 अन्योन्याभिमुखत्वे वा खटकावर्धमानकः ॥ २०२ ॥
 ताम्बूलग्रहणादौ स्यात्कामिना प्रथमे रसे ।
 पुष्पाणां ग्रन्थने सत्यभाषणादौ मतान्तरे २०३ ॥
 कुमुदोत्पलकुन्तेषु रूपेण शङ्खधारणे ।

इति खटकावर्धमानक (८)

(सु०) उत्सङ्ग लक्षयति—अन्योन्येति । अन्योन्यस्कन्धदेशस्थौ
 अरालौ यत्र स्वस्तिकीकृत्य, स्वसमुखौ, स्वस्य पुरस्तात् विततौ चेत्,
 तदा उत्सङ्ग । मतान्तरमाह—केचिदिति । केचित् देहदक्षिणभागस्थ
 स्वस्तिकमाहुः । अन्ये तु अधोगततलाङ्गुलित्वमप्याहुः । परे तु पृष्ठद्वय
 पार्श्वभिमुख यथा तथा करयोरङ्गुली अन्योन्यकक्षानुवेशिनी यदा भवेयुः,
 तदा, उत्सङ्गमित्याहुः । इतरे अरालयोः स्थाने सर्पशीर्षावित्याहुः । अस्य
 विनियोगस्तु—अतिप्रयत्नसाध्येऽर्थे, शीते, आलिङ्गने, प्रसाधनानङ्गीकारे,
 स्त्रीणां लज्जादौ च कार्यं १९८-२०१ ॥

इत्युत्सङ्गः (७)

(क०) खटकावर्धमानस्य विनियोगे—प्रथमे मत इति । मणि

स्कन्धकूर्परयोर्मध्यमन्योन्यस्य यदा करौ ॥ २०४ ॥

दधाते सर्पशिरसौ गजदन्तस्तदोदितः ।

आकुञ्चत्कूर्परौ स्कन्धदेशस्थौ सर्पशीर्षकौ ॥ २०५ ॥

अन्योन्याभिमुखौ लक्ष्म गजदन्ते जगुः परे ।

एष शैलशिलोत्पाटे गतागतयुतः करः ॥ २०६ ॥

विवाहस्थाननयने स्याद्वधूवरयोरयम् ।

स्तम्भग्रहेऽतिभारे च श्रीसोढलसुतोदितः ॥ २०७ ॥

इति गजन्त (९)

बन्धस्वस्तिकत्वपक्ष इत्यर्थः । मतान्तर इति । अन्योन्यसमुखत्वपक्ष इत्यर्थः ॥ २०२, २०३- ॥

इति खटकावर्धमान (८)

(सु०) खटकावर्धमान लक्षयति—खटकामुखयोरिति । खटकामुखयो पाण्यो मणिवन्धे स्वस्तिके वा अन्योन्याभिमुखत्वे वा खटकावर्धमानो भवति । अस्य विनियोगस्तु—ताम्बूलग्रहणादौ, कामिना प्रथमे रसे, शृङ्गार-रसप्रयोजकेऽर्थे, पुष्पाणां च ग्रथने च कार्यः । मतान्तरे तु सत्यभाषणदौ कुमु-दानामुत्पलानां कुन्तानां च रूपणे, शङ्खस्य धारणे च कार्यः ॥ २०२, २०३ ॥

इति खटकावर्धमान (८)

(क०) गजदन्तहस्तविनियोगे—एष इति प्रथमलक्षणलक्षितो निर्दिश्यते । अतः शैलशिलोत्पाटादिषु विनियोगस्तस्यैवेति ज्ञातव्यम् । अत्राभिनयहस्तानां भरताद्युक्तासमस्तविनियोगाकथनं नृत्तेऽभिनयहस्तानाम-प्राधान्यज्ञापनार्थम् । अथ नृत्तहस्तादीनामपि चतुरश्रादीनां स्रगाद्या-कर्षणादभिनयदिवप्रदर्शनम्, “सूच्यन्तेऽन्ये साहचर्यात्” इति पूर्वोक्त-

वक्षसोऽभिमुखौ सन्तौ शुक्रतुण्डावधोमुखौ ।
कृत्वा नीतावधो यत्र सोऽवहित्योऽभिधीयते ॥ २०८ ॥
दौर्बल्यौत्सुक्यनिःश्वासगात्रकाश्येण्वसौ भवेत् ।

इत्यवहित्य (१०)

मुकुलस्य कपित्थेन वेष्टनान्निषधो भवेत् ॥ २०९ ॥
शास्त्रार्थसम्यग्रहणे स स्यान्निष्पेषणे तथा ।

स्यार्थस्य निर्वाहार्थमभिनये नृत्तस्य सनिपत्योपकारकाङ्गत्व दर्शयितु चेति
मन्तव्यम् ॥ -२०४-२०७ ॥

इति गजदन्त (९)

(सु०) गजदन्त लक्षयति—स्कन्धेति । यत्र सर्पशिरसौ करौ स्कन्ध-
कूर्पयो मध्यप्रदेश यदा दधाते तदा गजदन्त । मतान्तरमाह—पर इति ।
परे, आचार्या आकुञ्चितौ कूर्परौ ययो, तथाविधौ स्कन्धदेशे वर्तमानौ
अन्योन्याभिमुखौ सर्पशीर्षकौ लक्ष्म जगु । अस्य विनियोगमाह—एष इति ।
एष, गजदन्त गतागतयुत सन् शैलेत्पाटने, वधूना वराणा च
विवाहस्थाननयने, स्तम्भग्रहणे, अतिभारे च कार्य ॥ २०४-२०७ ॥

इति गजदन्त (९)

(सु०) अवहित्य लक्षयति—वक्षस इति । यत्र शुक्रतुण्डाख्यौ हस्तौ
पूर्वं वक्ष समुखौ, पश्चादधोमुखौ कृत्वा, अध प्रदेशे च यत्र नीतौ सोऽव-
हित्य । अस्य विनियोगस्तु—दौर्बल्ये, औत्सुक्ये, निश्वासे, गात्रकाश्ये
च कार्य ॥ २०८, २०८- ॥

इत्यवहित्य (१०)

(सु०) निषध लक्षयति—मुकुलस्येति । कपित्थेन सवेष्टनात् मुकुल एव
निषधो भवति । अस्य विनियोगमाह—शास्त्रार्थेति । स, निषध, शास्त्रार्थादे

सम्यक्च रथापिते तथ्यमिदमित्यभिभाषणे ॥ २१० ॥

प्रथम गजदन्त तु निषध केचिद्वचिरे ।

स शौर्यधैर्यगाम्भीर्यगर्वादिषु मतस्तथा ॥ २११ ॥

इति निषध (११)

उपर्युपरि विन्यस्तौ यत्रान्योन्यमधोमुखौ ।

ऊर्ध्वाङ्गुष्ठौ पताकाख्यौ करौ स मकर स्मृतः ॥ २१२ ॥

स नक्रमकरादीना क्रव्यादद्वीपिनामपि ।

सिंहादीनामभिनये नदीपूरस्य चेष्यते ॥ २१३ ॥

इति मकर (१२)

हसपक्षौ स्वस्तिकत्व प्राप्तौ यदि पराङ्मुखौ ।

वर्धमानस्तदा हस्तः कपाटोद्घाटने भवेत् ॥ २१४ ॥

सम्यग्ग्रहणे, निषेधे, सम्यक्स्थापिते, इदं तथ्यमित्यभिभाषणे च कार्यं । मतान्तरमाह—केचिदिति । केचित् आचार्या, प्रथमं तु गजदन्तं निषधमाहुः । स शौर्यधैर्यगाम्भीर्यगर्वादिषु प्रयुज्यते ॥ २०९-२११ ॥

इति निषध (११)

(सु०) मकरं लक्षयति—उपरीति । यत्र पताकौ उपर्युपरि विन्यस्तौ अन्योन्यमधोमुखौ ऊर्ध्वाङ्गुष्ठौ च क्रियेते स मकरः । अस्य विनियोगमाह—स इति । स, मकरः नक्रमकरादीनां जलजन्तूनाम्, क्रव्यादद्वीपिनां सिंहादीनां मासभक्षिणाम्, नदीपूरस्य वाप्यादेरभिनयप्रदर्शने च कार्यं ॥ २१२, २१३ ॥

इति मकर (१२)

(सु०) वर्धमानं लक्षयति—हसपक्षाविति । यत्र हसपक्षौ स्वस्तिकत्वं नीतौ, करौ च पराङ्मुखौ भवतः, स वर्धमानः । अस्य विनियोगमाह—

विच्युतः स्वस्तिकस्तद्वक्षःस्थलविदारणे ।

सर्पशीर्षो हसपक्षस्थानेऽस्मिन्नपरे जगुः ॥ २१५ ॥

अपरेऽभ्युपजग्मुस्त स्वस्तिकेन विना कृतम् ।

इति वर्धमान (१३)

इति त्रयोदशसयुतहस्ता ।

पुरोमुखौ समस्कन्धकूर्परौ खटकामुखौ ॥ २१६ ॥

स्थितौ वक्षःपुरोदेशे वक्षसोऽष्टाङ्गुलान्तरे ।

चतुरश्राविति प्रोक्तौ स्रगाद्याकर्षणे करौ ॥ २१७ ॥

इति चतुरश्रौ (१)

कपाटेति । एष कपाटोद्घाटने कार्य । यदा विच्युत सन् स्वस्तिकत्वमाप्नोति, तदा वक्षःस्थलविदारणे प्रयुज्यते । मतान्तरमाह—सर्पशीर्ष इति । अपरे आचार्या, अस्मिन् वर्धमाने हसपक्षस्थाने सर्पशीर्षमाहु । परे त्वाचार्या त वर्धमान स्वस्तिकेन विना अभ्युपजग्मु ॥ २१४, २१५- ॥

इति वर्धमान (१३)

इति त्रयोदशसयुतहस्ता ।

(क०) नृत्तहस्तेषु चतुरश्रयोर्लक्षणे—पुरोमुखाविति । प्रयोक्ता यदिङ्मुखोहस्तयोरपि तद्दिङ्मुखत्वमेव पुरोमुखत्व द्रष्टव्यम् । न त्विन्द्र-दिङ्मुखत्व प्रयोक्तृसमुखत्व वा ॥ २१६, २१७ ॥

इति चतुरश्रौ (१)

(सु०) अथ त्रिशन्नृत्तहस्तान् लक्षयति—पुरोमुखाविति । प्रागभि-मुखौ समानस्कन्धकूर्परौ पूर्वोक्तखटकामुखौ वक्षसोऽष्टादशाङ्गुलान्तरे वक्ष-पुरोदेशे वर्तमानौ चतुरश्राख्यौ करौ भवत । तयोर्विनियोगस्तु—स्रगाद्याकर्षणे कार्यौ ॥ २१६-, २१७ ॥

इति चतुरश्रौ (१)

चतुरश्रीकृत्य पाण्योः कृतयोर्हसपक्षयोः ।
 उत्तानोऽधो व्रजत्येको वक्षोऽन्यो यात्यधोमुखः ॥ २१८ ॥
 यदा स्याता तदोद्बृत्तौ तालवृन्तनिरूपणे ।
 तावेव तालवृन्ताख्यावदन् नृत्तकोविदाः ॥ २१९ ॥
 प्राङ्मुखौ हसपक्षाख्यो व्यावृत्तिपरिवर्तितौ ।
 जयशब्दे प्रयोक्तव्याबुद्बृत्तौ मेनिरे परे ॥ २२० ॥

इत्युद्बृत्तौ (२)

भूत्वोद्बृत्तौ स्थितौ त्र्यश्रौ हसपक्षौ स्वपार्श्वयोः ।
 जातौ मिथः समुखस्थतलौ तलमुखौ मतौ ॥ २२१ ॥
 बुधैरभिदधाते तौ मधुरे मर्दलध्वनौ ।

इति तलमुखौ (३)

(क०) उद्बृत्तहस्तयोर्द्वितीयलक्षणे—व्यावृत्तपरिवर्तिताविति । व्या-
 वृत्तोऽन्तर्वर्तितः, परिवर्तितो बहिर्वर्तित इत्यर्थः ॥ २१८—२२० ॥

इत्युद्बृत्तौ (२)

(सु०) उद्बृत्तयोर्लक्षणमाह—चतुरश्रीकृत्येति । द्वौ हस्तौ चतुरश्री-
 कृत्य, ततः तयोः हसपक्षीकृतयोः मध्ये एक उत्तानः सन् यद्यधो गच्छति,
 अपर अधोमुखः सन् वक्षः प्रदेशमागच्छति, तदा उद्बृत्ताख्यौ हस्तौ भवतः ।
 एतौ तालवृन्ताभिनये नियुज्येते । नृत्तकोविदाः तावेव तालवृन्ताख्यावित्यव-
 दन् । मतान्तरमाह—प्राङ्मुखाविति । सव्यापसव्यभ्रमणे व्यावृत्तपरिवर्तितेन
 त्यक्तौ हंसपक्षौ उद्बृत्ताविति परे मेनिरे । अनयोर्विनियोगस्तु—जयशब्दे
 प्रयोक्तव्याविति ॥ २१८—२२० ॥

इत्युद्बृत्तौ (२)

(सु०) तलमुखयोर्लक्षणमाह—भूत्वेति । यत्र हस्तौ उद्बृत्तौ भूत्वा,

अश्लिष्टहसपक्षाभ्या स्वस्तिकः स्वस्तिकौ करौ ॥ २२२ ॥

इति स्वस्तिकौ (४)

विप्रकीर्णौ तु तावैव सहसा स्वस्तिके च्युते ।

नीचाग्रावुन्नताग्रौ वा कुचाभ्या पुरतः स्थितौ ॥ २२३ ॥

पराङ्मुखौ हसपक्षौ विप्रकीर्णौ जगु परे ।

इति विप्रकीर्णौ (५)

पताकस्वस्तिक कृत्वा व्यावृत्तिपरिवर्तने ॥ २२४ ॥

तत त्र्यश्रौ विषमौ स्थितौ यौ, तौ हसपक्षौ परस्परसमुखतलौ जातौ चेत्, तदा तलमुखौ भवत । अनयोर्विनियोगमाह—बुधैरिति । बुधै, तौ तलमुखौ मधुरे मर्दलध्वनौ, मृदङ्गनादे प्रयोगमभिदधाते ॥ २२१, २२१- ॥

इति तलमुखौ (३)

(सु०) स्वस्तिकयोर्लक्षणमाह—अश्लिष्टेति । अश्लिष्टाभ्याम् असयुक्तहस्तकाभ्या पूर्वोक्त स्वस्तिक क्रतश्चेत्, तदा स्वस्तिकाख्यौ हस्तौ भवत ॥ -२२२ ॥

इति स्वस्तिकौ (४)

(सु०) विप्रकीर्णयोर्लक्षणमाह—विप्रकीर्णाविति । तावैव स्वस्तिकौ सहसा च्युतौ सन्तौ विप्रकीर्णावित्युच्येते । मतान्तरेणान्यथा लक्षयति—नीचाग्राविति । नीचमग्र ययो, तथाविधौ उन्नताग्रौ यदा कुचाभ्या पुरस्तात् विद्यमानौ हसपक्षौ पराङ्मुखौ असमुखौ चेत्, विप्रकीर्णावित्यन्ये अवादिषु ॥ २२३, २२३- ॥

इति विप्रकीर्णौ (५)

(क०) अरालखटकामुखयोर्लक्षणे—पताकस्वस्तिक कृत्वेति ।

ऊर्ध्वास्यौ पद्मकोशौ च व्यावृत्तिपरिवर्तने ।
 क्रमात्कृत्वा यत्र वाममुत्तानारालमाचरेत् ॥ २२५ ॥
 खटकामुखमन्य बाधोमुख चतुरश्रतः ।
 स्वस्तिकेनाथवा यद्वा कृत्वारालौ कराबुभौ ॥ २२६ ॥
 खटकामुखसङ्गौ तावरालखटकामुखौ ।
 वणिजा सचिवादीना वितर्केऽसौ प्रयुज्यते ॥ १२७ ॥
 अन्ये त्वाहुरोग्रस्थः प्राङ्मुखः खटकामुखः ।
 अरालः प्रोन्नताग्रोऽन्यस्तिर्यगीषत्प्रसारितः ॥ २२८ ॥
 पार्श्वव्यन्ययतो यद्वा स्वपार्श्वं चेत्करौ स्थितौ ।
 तलान्तरौ तदा स्यातामरालखटकामुखौ ॥ २२९ ॥

इत्यरालखटकामुखौ (६)

पताकहस्तयोः स्वस्तिकमित्यनेन मणिवन्धकृत स्वस्तिको गम्यते । विशेषा-
 नभिधानात् । व्यावृत्तिपरिवर्तने इत्यत्र कृत्वेत्यनुषङ्गनीयम् । ततः पद्मकोशा-
 विति द्विवचनोपादानेन स्वस्तिकत्वं तयोर्नेष्यत इति ज्ञायते । अतस्तयो-
 र्व्यावृत्तिपरिवर्तने क्रमात्कृत्वेत्यन्वयः । अत्रापि पताकस्वस्तिकवदेव पद्म-
 कोशयोरपि स्वस्तिकं कृत्वा व्यावृत्तिपरिवर्तनयोः क्रियमाणयोर्न चारुतातिशयः
 इति मत्वा, अभिनवगुप्तपादैर्नलिनीपद्मकोशोक्तवर्तनाः कर्तव्येत्यवधारितम् ।
 सा च यथा—

“अन्योन्यसमुखौ सन्तौ सश्लिष्टमणिवन्धकौ ।
 पद्मकोशौ पृथक्प्राप्तौ व्यावृत्तिपरिवर्तने ॥
 नलिनीपद्मकोशौ स्त ”

इति वक्ष्यमाणनलिनीपद्मकोशानुगुणलक्षणानुसारेणात्र पद्मकोशयोर्व्यावृत्ति

भुजाग्रयोः कूर्परयोरसयोः सविलासयोः ।

सतो पताकौ व्यावृत्ति विधाय भवतो द्रुतम् ॥ २३० ॥

अधस्तलौ चेदाविद्धवक्त्रौ हस्तौ तदोदितौ ।

विक्षेपवलने प्राहु प्रयोग कृतिनस्तयो ॥ २३१ ॥

इत्याविद्धवक्त्रौ (७)

परिवर्तने कर्तव्ये इति नाट्याचार्यसंप्रदायोऽवगन्तव्य । किंचात्र पद्म
कोशयो क्रियाया क्रमादित्युच्यते, तत्र पताकस्वस्तिकस्य पद्मकोशयोश्च
वचनक्रमेणैव क्रियाक्रमस्यावगतत्वात्तदर्थमनर्थक क्रमग्रहण पद्मकोशयोर्व्या-
वृत्तिपरिवर्तनक्रियाक्रमस्यापि पाठक्रमेणैवावगतत्वात्तदर्थमप्यनर्थक सद्धूर्ध्व
स्थयो पद्मकोशयोरेकस्य व्यावृत्तिमितरस्य परिवृत्तिं तथा परिवर्तितस्य
व्यावृत्तिमव्यावर्तितस्य परिवर्तनं च क्रमात्कृत्वैतज्ज्ञापयतीति ग्रन्थकाराभि-
प्रायो वेदितव्य ॥ -२२४-२२९ ॥

इत्यारालखटकामुखौ (६)

(सु०) अरालखटकामुखयोर्लक्षणमाह—पताकेति । पताकस्वस्तिका-
नन्तर पूर्वोक्तव्यावृत्तिपरिवर्तने, तत ऊर्ध्वास्यौ ऊर्ध्वमुखौ, पद्मकोशौ च व्यावृत्ति-
परिवर्तने क्रमात्कृत्वा, यत्र वामम्, वामहस्तमुत्तानमराल कुर्यात्, अन्य खटका-
मुखं च अधोमुखं कुर्यात् । तत चतुरश्रं, अथवा स्वस्तिकेन, यद्वा अरालौ करौ
कृत्वा, खटकामुखौ द्वौ करौ स्याता तदा अरालखटकामुखौ । असौ वणिजा,
सचिवादीना वितर्कं प्रयुज्यते । मतान्तरमाह—अन्ये त्विति । अन्ये आचार्या,
खटकामुखं करं पूर्वाभिमुखं अग्रे तिष्ठन्, अन्यस्तु करं अगलं अत्युन्नताग्रं
तिर्यक्प्रदेशे किंचित्प्रसारितं, द्वावपि करौ पार्श्वयत्यासेन स्वपार्श्वे वा वक्ष्य-
माणतलान्तरौ स्थितौ सन्तौ अरालखटकामुखौ भवेतामिति ॥ -२२४-२२९ ॥

इत्यारालखटकामुखौ (६)

(क०) आविद्धवक्त्रयोर्विनियोगे—विक्षेपवलन इति । विक्षेप

मध्यमासगताङ्गुष्ठौ चतुरश्रप्रदेशगौ ।

सर्पशीर्षौ क्रमात्तिर्यक्प्रसरन्तौ प्रदेशिनीम् ॥ २३२ ॥

बहि प्रसारिता धत्तो यदा सूचीमुखौ तदा ।

पताकौ प्रथम कार्यौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ २३३ ॥

भ्रान्त्वा प्रसारण चात्र विशेष केचिदूचिरे ।

मध्यप्रसारिताङ्गुष्ठौ सर्पशीर्षाकृती करौ ॥ २३४ ॥

रेचितस्वस्तिकौ केचिदूचुः सूच्यास्यलक्षणम् ।

इति सूच्यास्यौ (८)

सअम । तेन बलन वक्रतया गमनम्, तस्मिन् ॥ २३०, २३१ ॥

इत्याविद्धवक्त्रौ (७)

(सु०) आविद्धवक्त्रयोर्लक्षणमाह—भुजाग्रयोरिति । भुजाग्रेषु कूर्परासेषु सविलासेषु सक्तौ द्वौ पताकौ करौ व्यावृत्ति विधाय, यदि अधस्तले भवेता तदा आविद्धवक्त्रौ हस्तौ उदितौ । कृतिन वृत्तशास्त्रज्ञा, तयो विक्षेपवलने, विक्षेपेण सभ्रमेण कार्यव्यग्रतया वलने गमने प्रयोग इत्याहु ॥ २३०, २३१ ॥

इत्याविद्धवक्त्रौ (७)

(क०) सूच्यास्ययोर्लङ्गे—चतुरश्रप्रदेशगाविति । अत्र चतुरश्रयो प्रदेशो वक्षसोऽष्टाङ्गुलान्तरो वक्ष पुरोदेश । तत्र गताविति तथोक्तौ । सर्पशीर्षौ क्रमात्स्वय तिर्यक्प्रसरन्तौ बहि प्रसारिता प्रदेशिनी यदा धत्तस्तदा सूचीमुखावित्यन्वय ॥ २३२—२३४ ॥

इति सूच्यास्यौ (८)

(सु०) सूच्यास्ययोर्लक्षणमाह—मध्यमेति । मध्यमया सगतौ सलग्नौ, अङ्गुष्ठौ ययो, तथाविधौ चतुरश्रप्रदेशगौ सर्पशीर्षौ, क्रमात् तिर्यक् प्रसरन्तौ बहि.प्रसारिता प्रदेशिनी यदा धत्त, तदा सूच्यास्यौ भवत । मतान्तरेण

प्रसारितोत्तानतलाबुच्येते रेचितौ करौ ॥ २३५ ॥

अथवा रेचितौ प्रोक्तौ हसपक्षौ द्रुतभ्रमौ ।

यद्वा रेचितयोर्लक्ष्म लक्षणे मिलिते इमे ॥ २३६ ॥

प्रयोज्यौ तौ नृसिंहस्य दैत्यवक्षोविदारणे ।

इति रेचितौ (९)

एकेन चतुरश्रेण तौ स्यातामर्धरेचितौ ॥ २३७ ॥

इत्यर्धरेचितौ (१०)

विशेषमाह—पताकाविति । प्रथम पताकौ हस्तकौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ विधाय, तत भ्रान्त्वा प्रसारण चात्र केचित् विशेषमाहु । मतान्तरेण अन्यथा लक्षयति—मध्येति । मध्ये प्रसारिते अङ्ग्रे ययोस्तथाविधौ सर्पशीर्षौ हस्तौ रेचितस्वस्तिकौ चेत्तदा सूच्यास्ययोर्लक्षण केचित्कथयन्ति ॥ २३२-२३४ ॥

इति सूच्यास्यौ (८)

(क०) रेचितयोर्लक्षणे—यद्वा रेचितयोर्लक्ष्म लक्षणे मिलिते इमे इति । इमे पूर्वोक्ते द्वे लक्षणे मिलिते सती रेचितयोर्लक्ष्मेति तृतीय लक्षणम् । तौ तृतीयलक्षणलक्षितौ रेचितौ । नृसिंहस्य दैत्यवक्षोविदारणे प्रयोज्याविति तयोरेव विनियोग ॥ -२३५, २३६- ॥

इति रेचितौ (९)

(सु०) रेचितयोर्लक्षणमाह—प्रसारितेति । प्रसारितमुत्तानतल ययोस्तथाविधौ करौ रेचिताविच्युते । अथवा द्रुतभ्रामितौ, शीघ्र भ्रामितौ हसपक्षौ रेचिताविति । यद्वा मिलिते इमे लक्षणे रेचितयोर्लक्षणे ज्ञातव्ये । तौ नृसिंहस्य दैत्यवक्षोविदारणे प्रयोज्यौ ॥ -२३५, २३६- ॥

इति रेचितौ (९)

(सु०) अर्धरेचितयोर्लक्षणमाह—एकेनेति । पूर्वोक्तेरेचितहस्तकयोर्मध्ये एककर चतुरश्वत्, तदा अर्धरेचितौ ॥ -२३७ ॥

इत्यर्धरेचितौ (१०)

उत्तानाधोमुखत्वाभ्या क्रमेण स्कन्धदेशतः ।
 पताकौ यदि निष्क्रम्य नितम्बक्षेत्रवर्तिनौ ॥ २३८ ॥
 रेचक कुरुतो हस्तौ नितम्बावुदितौ तदा ।

इति नितम्बौ (११)

बाहू व्यावर्तितेनोर्ध्व प्रसार्य परिवर्तितः ॥ २३९ ॥
 स्वस्तिकाकृतिता नीतौ पताकौ पल्लवौ मतौ ।
 शिथिलौ त्रिपताकौ तु केचिदत्र प्रचक्षते ॥ २४० ॥

(क०) नितम्बयोर्लक्षणे—उत्तानाधोमुखत्वाभ्या क्रमेणेति ।
 उत्तानाधोमुखत्वे क्रमेण भवत । नैककालमेवेति मन्तव्यम् । अन्यथा
 द्वयोरुत्तानत्व द्वयोरप्यधोमुखत्व ताभ्यामित्युक्त क्रमेणेति पदमनर्थक स्यात् ।
 हस्तयोस्तथाभावस्य विना क्रमेण सभवात् । एव हि सार्थकत्व भवति ।
 पूर्वं यस्योत्तानत्व भवति तस्याधोमुखत्व, यस्याधोमुखत्व तस्योत्तानत्वमिति
 ज्ञायमान उत्तानाधोमुखत्वे क्रमेण सभवत । न हस्तयोर्यौगपद्येनोत्तानत्व-
 मधोमुखत्व चेति व्यवच्छेद्यस्य सभवात् । किंच क्रियावैचित्र्याच्छोभाति-
 शयलाभोऽपि भवति ॥ २३८, २३८ ॥

इति नितम्बौ (११)

(सु०) नितम्बयोर्लक्षणमाह—उत्तानेति । पताकहस्तौ क्रमेण उत्तानोऽ-
 धोमुखौ स्कन्धप्रदेशात् नि सृत्य, यदि नितम्बक्षेत्रे विद्यमानौ यदा
 वक्ष्यमाणरेचक कुरुत, तदा नितम्बाख्यौ हस्तकौ भवत ॥ २३८, २३८- ॥

इति नितम्बौ (११)

(सु०) पल्लवयोर्लक्षणमाह—बाहू इति । व्यावर्तितेनोपलक्षितौ पता-
 काख्यौ बाहू ऊर्ध्व प्रसार्य, परिवर्तितेन स्वस्तिकाकृतिता नीतौ प्रापितौ पताकौ

नतोनतौ पद्मकोशौ शिथिलौ मणिबन्धयोः ।
स्वपार्श्वयो पुरस्ताद्वा पल्लवावदन्परे ॥ २४१ ॥
पद्मकोशकरस्थाने पताकावपरे जगुः ।

इति पल्लवौ (१२)

षार्श्वदेशोत्थितौ पार्श्वमस्पृशन्तौ गतौ शिरः ॥ २४२ ॥
नितम्बवत्केशदेशान्निष्क्रम्य च पुनः पुनः ।
पृथग्गतागतौ यौ तौ केशबन्धौ करौ मतौ ॥ २४३ ॥

इति केशबन्धौ (१३)

पल्लवावित्युच्यते । मतान्तरमाह—शिथिलाविति । अत्र पताकस्थाने शिथिलौ
त्रिपताकाविति केचिदाहुः । अन्ये तु पद्मकोशाख्यौ हस्तौ मणिबन्धयो
ल्यथत्वेन नतोनतौ स्वपार्श्वयो पुरस्ताद्वर्तमानौ पल्लवावित्याहुः । पद्मकोशस्थाने
पताकाविति केचित् ॥ २३९-२४१- ॥

इति पल्लवौ (१२)

(क०) केशबन्धयोर्लक्षणे—नितम्बवदित्यतिदेशेनात्रापि क्रमेणोत्ता-
नाधोमुखत्वाभ्यामित्येतदनुसंधेयम् । एव पार्श्वदेशाच्छिर पर्यन्त गतौ तथा ।
केशदेशान्निष्क्रम्य च पुनः पुनः पृथग्गतागताविति । यदैक केशदेशो
निर्गच्छति, तदा अन्य केशदेश प्रत्यागच्छति । एव पौनःपुन्येन पृथग्ग-
तागतौ यौ हस्तौ तौ केशबन्धाविति समतौ ॥ -२४२, २४३ ॥

इति केशबन्धौ (१३)

(सु०) केशबन्धयोर्लक्षणमाह—पार्श्वदेशेति । यत्र करौ पार्श्वदेशादुत्थाय
पार्श्वमस्पृशन्तौ शिर प्रदेश गतौ प्राप्तौ, पूर्वोक्तनितम्बहस्तकवत् केशप्रदेशात्
नि सृत्य मुहुर्मुहुः प्रत्येक गतागतौ यौ हस्तौ तौ केशबन्धाविति ॥-२४२, २४३॥

इति केशबन्धौ (१३)

कपोलासललाटाना क्षेत्रे त्वन्यतमे स्थितौ ।
 त्रिपताकौ करौ किचिर्तिर्यञ्चौ समुखौ मिथः ॥ २४४ ॥
 असकूर्परयो किचिच्चलतोरुर्ध्वतस्तलौ ।
 क्षण भूत्वा प्रचलितौ ज्ञेयावुत्तानवञ्चितौ ॥ २४५ ॥
 असकूर्परयोः किचित्पतन मन्वते परे ।

इत्युत्तानवञ्चितौ (१४)

पताकौ डोलितौ तिर्यक्प्रसृतौ तौ लताकरौ ॥ २४६ ॥
 अनयो करयोः केशबन्धयोश्च नितम्बयोः ।
 त्रिपताकाकृति केचिदाचार्याः प्रतिजानते ॥ २४७ ॥
 इति लताकरौ (१५)

(क०) उत्तानवञ्चितयोर्लक्षणे—ऊर्ध्वतस्तलावित्यत्रोत्तानत्व, प्रचलि-
 तावित्यत्र वञ्चितत्व च द्रष्टव्यम् ॥ २४४, २४५ ॥

इत्युत्तानवञ्चितौ (१४)

(सु०) उत्तानवञ्चितयोर्लक्षणमाह—कपोलेति । कपोलादीनामन्यतमे क्षेत्रे
 स्थितौ त्रिपताकौ हस्तौ, तिर्यक् गत्वा परस्परसमुखौ असकूर्परयो किचित्
 चलतो ऊर्ध्वतस्तलौ प्रचलितौ सन्तावुत्तानवञ्चिताख्यौ भवत । केचित् अस-
 कूर्परयो किचिन्नमन मन्यन्ते ॥ २४४, २४५- ॥

इत्युत्तानवञ्चितौ (१४)

(सु०) लताकरयोर्लक्षणमाह—पताकाविति । यत्र पताकाख्यौ हस्तौ,
 डोलितौ तिर्यक् प्रसृतौ भवत , तदा लताकरौ स्त । अनयो करयो केशबन्धयो
 नितम्बयोश्च त्रिपताकाकृति केचिदाचार्या प्रतिजानते ॥ २४६, २४७ ॥

इति लताकरौ (१५)

स्पृशत्करिकराकारः पार्श्वयोश्चेल्लताकरः ।

उन्नतो दोलितोऽन्यस्तु कर्णस्थ खटकामुखः ॥ २४८ ॥

त्रिपताकोऽथवा यत्र करिहस्तममु विदु ।

नन्वन्यहस्तवत्कस्मान्नात्र द्विवचन कृतम् ॥ २४९ ॥

ब्रूमो यत्रैकशब्देन सजातीयानुभौ करौ ।

उक्तौ तत्र द्विवचन घटवच्चतुरस्रवत् ॥ २५० ॥

भिन्नशब्दौ विजातीयौ यौ वा द्विवचन तयोः ।

यथा घटपटौ स्यातामरालखटकामुखौ ॥ २५१ ॥

(क०) करिहस्तस्य लक्षणे— स्पृशत्करिकराकार इति । करिण. कर करिकर । स्पृशश्चासौ करिकरश्च, तस्याकार इवाकारो यस्येति बहुव्रीहि । यथा करी स्वकरेण पार्श्वस्थितद्रुमादि स्पृशति, तदा पार्श्वप्रसारितस्य तत्करस्य य आकारस्तमनुकुर्वाण इत्यर्थः । अत्र चतुराश्रादयो नृत्तहस्ताश्चतुरश्रावित्येव द्विवचनेनैवोद्दिष्टाः । तथैव लक्ष्यन्ते लक्षयिष्यन्ते च नृत्तहस्तत्वाविशेषेऽप्ययं करिहस्ताविति नोद्दिष्टः । किंतु करिहस्तश्चेत्येकवचनेनोद्दिष्टः । तथैव ‘ करिहस्तममु विदु ’ इति लक्ष्यते च । तत्कथमुपपद्यते ? इत्यभिप्रायेण पृच्छति— नन्वन्यहस्तवदिति ।

अत्र द्विवचनाश्रयणे सजातीयार्थवाचकयोरेकरूपयोः शब्दयोरेकशेषश्चतुरश्रावित्यादिषु निमित्तत्वेन स्वीकृतः । तथा विजातीयार्थवाचकयोर्भिन्नरूपयोः शब्दयोस्तु द्वन्द्वः, ‘ अरालखटकामुखौ ’ इत्यत्र निमित्तत्वेन स्वीकृतः । करिहस्त इत्यत्र तु द्वन्द्वैकशेषयोरेकतरासम्भवाद्विवचनानुपपत्तौ सत्यामेकवचनमेव सम्यगाश्रितमिति प्रतिपादयिष्यन् परिहरति— ब्रूमो यत्रेत्यादिना । सजातीयौ चरश्चत्वाद्याकारेण समानजातीयानुभौ करावेकशब्देन चतुरश्रादिकशब्देन यत्रोक्तौ तत्र घटवत्, घटश्च घटश्च घटाविति । यथा चतुरश्रवत्,

करिहस्ताकृतिस्त्वेको दृश्यतेऽत्र लताकरः ।
 इतिकर्तव्यता त्वन्या स्यादेकवचन तत ॥ २५२ ॥
 न चात्र करिहस्तत्वमेकैकत्र घटत्ववत् ।
 न चात्रैक करीहस्तशब्दवाच्योऽपरः करः ॥ २५३ ॥
 नैकशेषो न च द्वन्द्वो यतो द्विवचन भवेत् ।
 आश्रित चैकवचन मुनिना सर्वदर्शिना ॥ २५४ ॥

इति करिहस्त (१६)

चतुरश्रश्च चतुरश्राविति यथा तथोद्धृतादिषु द्विवचनमेकशेषेण कृतमित्यर्थ ।
 यौ वा करौ विजातीयौ विविधजातीयौ भिन्नशब्दवाच्यावित्यर्थ । तयो
 करयोर्घटपटौ यथा स्याता तथा अरालखटकामुखाविति द्विवचन द्वन्द्वेन
 भवेदिति भाव ।

प्रकृते द्वन्द्वैकशेषयोरभाव दर्शयितुमाह—करिहस्ताकृतिस्त्वेक
 इति । द्वितीयस्य करस्य क उपयोग इत्याकाङ्क्षायामाह—इतिकर्तव्यता
 त्वन्येति । अन्येति क्रियापरत्वेन स्त्रीलिङ्गत्वम् । अन्या द्वितीया करक्रिया ।
 इतिकर्तव्यताङ्गमित्यर्थ । एकस्मिन्करे करिहस्ताकृतौ कृते सति ततो
 द्वितीयस्य खटकामुखस्य त्रिपताकस्य वा कर्णाभ्यर्णस्थिति करिकर्णानुकरणेन
 करिहस्तस्यैवोपकारिकेति तदङ्गत्वम् । तत कारणादेकवचनमेव स्यादिति
 निगमनम् । एवमनभ्युपगच्छन्त प्रत्याह—न चात्रेति । प्रतिपादितेऽर्थे
 समति दर्शयन्नाह—आश्रितमिति । यथाह मुनिः—

“समुन्नतो लताहस्त पश्चात्पार्श्वविलोलित ।

त्रिपताकोऽपर कर्णे करिहस्त प्रकीर्तित ॥”

इति ॥ २४८—२५४ ॥

इति करिहस्त (१६)

त्रिपताकौ कटीशीर्षे न्यस्ताग्रौ पक्षवञ्चितौ ।

इति पक्षवञ्चितौ (१७)

तौ पार्श्वाभिमुखाग्रौ तु पक्षप्रद्योतकौ मतौ ॥ २५५ ॥

उत्तानौ केचिदन्ये तूर्धाङ्गुली च पराङ्मुखौ ।

(सु०) करिहस्तस्य लक्षणमाह—स्पृशन्निति । करिकराकार , करि-
हस्तवत् पार्श्वद्वय स्पृशन् लताकर , उन्नत्य डोलित सन् , अन्यस्तु कर्णे
वर्तमान खटकामुख , अथवा त्रिपताको यत्र विद्यते तदा अमु करिहस्तमाहु ।
आक्षिपति—नन्विति । यथा अन्येषु केशबन्धादिषु हस्तेषु यथा द्विवचनद्योतक
कृत तथात्र करिहस्ते कस्मान्न कृतम् ? उत्तरमाह—ब्रूम इति । यत्र एकशब्देन
समानजातीयौ डोलाकरावित्युच्येते, तत्र द्विवचनम् । यथा घटवत् , चतुरश्रवत् ।
भिन्नशब्दाविति । यौ वा विजातीयौ करौ भिन्नशब्दौ भिन्नशब्दप्रतिपादकौ
तयो घटपटावितिवत्स्यात् । यथा—अरालकटमुखौ । अत्र तु करिहस्तके
एक एव लाताकर , करिहस्ताकृति दृश्यते । तस्य इतिकर्तव्यता तु अन्या
स्यात् । तस्मादेकवचन भवेदिति । द्विवचनप्रदेशवैलक्षण्यमाह—न चात्रेति ।
यथा एकैकत्र घटत्व तथा करिहस्तत्वमेकैकत्रेति समायातम् । द्विवचनस्येति ।
इतिकर्तव्यतासहितस्य अन्यस्य करिहस्तत्वात् । न चैकस्य करिहस्तशब्दवा-
च्यत्वम् , अपरस्य करस्य नैकशेषद्वन्द्वादि विद्यते । येन द्विवचन स्यात् ।
भरतेन च एकवचनेनैव निर्देश कृत । तस्मादेकवचनमेव न्याप्य-
मिति ॥ २४८—२५४ ॥

इति करिहस्त (१६)

(सु०) पक्षवञ्चितयोर्लक्षणमाह—त्रिपताकाविति । एक कर कटिन्य-
स्ताग्र , अन्य पार्श्वे न्यस्ताग्र , तथाविधौ द्वौ त्रिपताकौ हस्तौ पक्षवञ्चितौ
भवत ॥ २५४- ॥

इति पक्षवञ्चितौ (१७)

(क०) पक्षप्रद्योतकयोर्लक्षणे—शोभेते चैतौ प्राग्भ्यामनन्तरमिति ।

हस्तौ भणन्ति शोभेते चैतौ प्राग्भ्यामनन्तरम् ॥ २५६ ॥

इति पक्षप्रद्योतकौ (१८)

उपवक्षस्थल हसपक्षे गच्छति पार्श्वतः ।

सविलासोऽपरस्तिर्यक्प्रसृतश्चेल्लताकरः ॥ २५७ ॥

क्रमादङ्गान्तरेणैव दण्डपक्षौ तदा करौ ।

हस्तप्रसारण त्वत्र युगपन्मेनिरेऽपरे ॥ २५८ ॥

इति दण्डपक्षौ (१९)

एतावित्यूर्ध्वाङ्गुली च पराङ्मुखाविर्त तृतीयपक्षोक्तौ । प्राग्भ्यामित्युत्तानौ केचिदिति द्वितीयपक्षोक्ताभ्याम् । अत्र चकार प्राग्भ्यामित्यनेन प्रथम-पक्षोक्तयो समुच्चयार्थं योजनीयं प्राग्भ्या चेति । तेनायमर्थः । कटी-शीर्षन्यस्ताग्रौ त्रिपताकौ प्रथम पार्श्वाभिमुखाग्रौ कृत्वा तदनन्तरमुत्तानौ कृत्वा ततः परमूर्ध्वाङ्गुली पराङ्मुखौ च कृतौ चेच्छोभातिशयो भवतीति ॥ -२५५-२५६ ॥

इति पक्षप्रद्योतकौ (१८)

(सु०) पक्षप्रद्योतकयोर्लक्षणमाह—ताविति । तावेव पक्षवञ्चितौ पार्श्वाभि-मुखाग्र ययो , तथाविधौ पक्षप्रद्योतकावित्युच्यते । मतान्तरमाह—उत्तानाविति । केचित्तु उत्तानौ पक्षवञ्चितौ पक्षप्रद्योतकावित्याहुः । केचित् उर्ध्वाङ्गुली पराङ्मुखौ च हस्तौ पक्षप्रद्योतकाविति भणन्ति । अन्ये च पक्षप्रद्योतकौ प्रकृताभ्या वञ्चितकाभ्यामनन्तर शोभा प्राप्नुत इति ॥ -२५५-२५६ ॥

इति पक्षप्रद्योतकौ (१८)

(सु०) दण्डपक्षयोर्लक्षणमाह—उपवक्षस्थलमिति । हसपक्षे हस्ते पार्श्वप्रदेशात् वक्षस्थलसमीपं याति, अपरो हस्तो लताकरतामेत्य, सविलास सन् तिर्यक् प्रसृतश्चेत् , यदा क्रमेण अङ्गान्तरेणाप्येव भवति, तदा दण्डपक्षकौ

अधोमुखौ कटिक्षेत्रे स्थित्वा न्यश्चितकूर्परौ ।
पताकौ तिर्यगूर्ध्व द्वागगतौ गरुडपक्षकौ ॥ २५९ ॥
त्रिपताकाविमौ कैश्चिदुक्तौ न तु मुनेर्मतौ ।

इति गरुडपक्षकौ (२०)

भालस्थलमुरोदेशात्प्राप्य तत्पार्श्वमागतौ ॥ २६० ॥
मण्डलभ्रान्तिविततावूर्ध्वमण्डलिनौ करौ ।
ललाटप्राप्तिपर्यन्तमन्ये लक्ष्मानयोर्जगुः ॥ २६१ ॥
चक्रवर्तनिकेत्येतौ प्रसिद्धौ नृत्तवेदिनाम् ।

इत्यूर्ध्वमण्डलिनौ (२१)

हस्तौ भवत । मतान्तरमाह—हस्तेति । केचित् अत्र समकालमेव हस्त-
प्रसारणमाहुः ॥ २५७-२५८ ॥

इति दण्डपक्षौ (१९)

(सु०) गरुडपक्षकयोर्लक्षणमाह—अधोमुखाविति । पताकौ हस्तौ
अधोमुखौ कटिभागे स्थित्वा, नतकूर्परौ विशतौ तिर्यगूर्ध्व च यदि शीघ्र भवत
तौ गरुडपक्षकौ । मतान्तरमाह—त्रिपताकाविति । कैश्चिदाचार्यैः त्रिपताकाभ्या
गरुडपक्षौ कार्यावित्युक्तौ, तौ मुनिना नाभ्युपगताविति ॥ २५९, २५९- ॥

इति गरुडपक्षकौ (२०)

(क०) ऊर्ध्वमण्डलिनोर्लक्षणे—उरोदेशात्पार्श्वं प्राप्य भालस्थलमाग
तावित्यन्वय । अत्र वक्षोदेशाद्व्यावर्तितकरणपूर्वकं स्व स्व पार्श्वं प्राप्य ललाट
प्रदेशमागतौ । ततो मण्डलवद्भ्रान्त्या प्रसारितावूर्ध्वमण्डलिनाविति केषाचि
न्मतम् । अन्ये तु, अनयोः ; ऊर्ध्वमण्डलिनो । ललाटप्राप्तिपर्यन्तं लक्ष्म जगु-
रिति ; तावतैवोर्ध्वमण्डलित्वस्य च निष्पन्नत्वादिति तेषामभिप्रायः । मण्डल

तौ पताकाकृती पार्श्वन्यस्तावन्योन्यसमुखौ ॥ २६२ ॥

पार्श्वमण्डलिनावुक्तावन्ये त्वाहुः स्वपार्श्वयोः ।

आविद्धभ्रामितभुजौ पार्श्वमण्डलिनाविति ॥ २६३ ॥

कक्षवर्तनिकेत्येतौ मन्वते नृत्तवेदिनः ।

इति पार्श्वमण्डलिनौ (२२)

भ्रान्तिविततत्वमूर्ध्वमण्डलिनो स्वरूपमिति च तेषा मतम् । यत ऊर्ध्वमण्ड-
लिनावेव चक्रवर्तनिकेति नृत्तवेदिना प्रसिद्धौ भवत ॥ २६०, २६१-॥

इत्यूर्ध्वमण्डलिनौ (२१)

(सु०) ऊर्ध्वमण्डलिनोर्लक्षणमाह—भालस्थलमिति । तावुभौ करौ
उरप्रदेशात् भालस्थलमागत्य भालस्थलपार्श्वता गतौ, मण्डलाकारेण स्थितौ
विस्तृतौ च ऊर्ध्वमण्डलिनौ करौ भवत । मतान्तरमाह—ललाटेति ।
अन्ये तु ललाटावधिपर्यन्तमनयोर्लक्षणमाहु । एतौ चक्रवर्तनिकेति नृत्तवेदिना
प्रसिद्धौ भवत ॥ -२६०, २६१-॥

इत्यूर्ध्वमण्डलिनौ (२१)

(क०) पार्श्वमण्डलिनोर्द्वितीयलक्षणे—आविद्धभ्रामितभुजाविति ।
अत्राविद्धशब्देनावेष्टितकरणपूर्विका वर्तना गम्यते । तयो स्वस्वपार्श्वयो-
र्भ्रामितभुजावित्यनेन पार्श्वमण्डलिनोरन्वर्थता दर्शिता भवति ॥ २६२, २६३ ॥

इति पार्श्वमण्डलिनौ (२२)

(सु०) पार्श्वमण्डलिनोर्लक्षणमाह—ताविति । यत्र तावेव पताकाकृती
पार्श्वन्यस्तौ अन्योन्यसमुखौ पार्श्वमण्डलिनौ भवत । मनान्तरमाह—अन्ये
त्विति । अन्ये तु, आचार्या, स्वस्वपार्श्वयो पूर्वोक्तविधिलक्षणवन्तौ आविद्ध-
भ्रामितौ भुजौ ययो, तथाविधौ पार्श्वमण्डलिनावित्याहु । एतौ नृत्तवेदिन
कक्षवर्तनिकेति मन्वते ॥ २६२, २६३-॥

इति पार्श्वमण्डलिनौ (२२)

युगपत्करणे कृत्वोद्वेष्टित चापवेष्टितम् ॥ २६४ ॥
 यातौ स्वपार्श्वे वक्षस्तो भ्रान्त्या मण्डलवत्क्रमात् ।
 वक्षोऽभिव्युत्क्रमात्प्राप्तावुरोमण्डलिनौ करौ ॥ २६५ ॥
 अनयोर्भ्रमण प्राहुरन्ये वक्षस्थलस्थयोः ।
 उरोवर्तनिकात्वेन प्रसिद्धौ तद्विदामिमौ ॥ २६६ ॥
 हसपक्षौ परे प्राहुरूर्ध्वमण्डलिषु त्रिषु ।

इत्युरोमण्डलिनौ (२३)

(क०) उरोमण्डलिनोर्लक्षणे—उद्वेष्टितमपवेष्टित च करणे युग-
 पत्कृत्वेति । एकेन हस्तेनोद्वेष्टितमन्येनापवेष्टित च कृत चेत्करणद्वयस्य
 यौगपद्य सभवति । तथा चैकस्यागमनेऽन्यस्य गमनं कर्तव्यमिति भिन्न-
 रूपाभ्यां वर्तनाभ्यां वक्षस्तो वक्षप्रदेशात्स्वपार्श्वयोः पार्श्वदेशात्प्रति मण्डल-
 वद्भ्रान्त्या मण्डलाकारभ्रमणेन यातौ गतौ, ततो वक्षो वक्षस्थलमाभिमुख्येन
 व्युत्क्रमादुपक्रान्तं कमण्डलुचं प्राप्नोति । अयमर्थः—उद्वेष्टितोपक्रमेण स्वपार्श्वगतो
 हस्त आवेष्टितेन वक्षः प्राप्नोति । तथावेष्टितोपक्रमेण स्वपार्श्वगतश्चोद्वेष्टि-
 तेन वक्षः प्राप्नोतीति । हसपक्षौ परे प्राहुरित्यनेन प्रथमं पताकाविति
 मन्तव्यम् ॥ -२६४-२६६- ॥

इत्युरोमण्डलिनौ (२३)

(सु०) उरोमण्डलिनोर्लक्षणमाह—युगपदिति । यत्र समकालमेवोद्वेष्टित-
 मपवेष्टितं च करणं यातौ गच्छतौ स्वपार्श्वस्थौ मण्डलभ्रमणं कृत्वा, पुनः पुनः
 वक्षः प्राप्तौ उरोमण्डलिनौ भवतः । मतान्तरमाह—अन्ये इति । अन्ये,
 आचार्याः, अनयो वक्षस्थलस्थयोः भ्रमणं प्राहुः । इमौ नृत्तविदाम्, उरोवर्त-
 निकात्वेन प्रसिद्धौ । मतान्तरमाह—पर इति । परे, आचार्याः, ऊर्ध्वमण्ड-
 लिनमारभ्य त्रिषु हस्तकेषु हसपक्षावित्याहुः ॥ -२६४-२६६- ॥

इत्युरोमण्डलिनौ (२३)

एकत्रोरःस्थितोत्तानेऽन्यस्मिन्पार्श्वप्रसारिते ॥ २६७ ॥
 व्यावर्तितेनालपद्मीकृत्वोरस्थो यदा करः ।
 स्वपार्श्वं नीयतेऽन्यस्तूद्वेष्टितक्रियया करः ॥ २६८ ॥
 तदैवारालता प्राप्य यात्युरो मण्डलाकृतिः ।
 अन्योऽप्येव कराभ्यासादुरःपार्श्वार्धमण्डलौ ॥ २६९ ॥

इत्युर पार्श्वार्धमण्डलौ (२४)

एक वर्तनयाराल तथान्यमलपल्लवम् ।
 हस्त मुहुः क्रमात्कृत्वा क्रियते स्वस्तिकाकृती ॥ २७० ॥

(क०) उर पार्श्वार्धमण्डलयोर्लक्षणे—एकत्र ; एकस्मिन् हस्त उरः-
 स्थितोत्ताने सति, उर स्थितश्चासावुत्तानश्चेति समास । अन्यस्मिन् हस्ते
 प्रसारिते सति । अत्रानुक्तमप्युत्तान इत्यूहनीयम् । अन्यथा अन्यस्थावेष्टि-
 तक्रियया कर इति वक्ष्यमाणावेष्टितक्रियोचितसन्निवेशाभावेनाशोभावहत्व
 स्यात् । एवमन्य करस्तदैवारालता प्राप्य मण्डलाकृति सन् उरो यातीति
 सबन्ध । तदैवेति । यदोरस्थ कर स्वपार्श्वं नीयते पार्श्वप्रसारितोऽपि
 करस्तत्समसय एवोरो यातीत्यर्थ ॥ -२६७-२६९ ॥

इत्युर पार्श्वार्धमण्डलौ (२४)

(सु०) उर पार्श्वार्धमण्डलयोर्लक्षणमाह—एकत्रेति । एकस्मिन् हस्ते
 उत्तानाग्रे उर स्थिते सति, अन्यस्मिन् पार्श्वे प्रसारिते सति, यदेक करो
 व्यावर्तितेन अलपद्म कृत्वा स्वपार्श्वं प्राप्यते, अपर उद्वेष्टनेन तस्मिन्नेव
 समये अरालो भूत्वा मण्डलाकृतिर्भवति । अन्योऽप्येवमेव, एव रूपकराभ्या
 सात् उर पार्श्वार्धमण्डलाख्यौ करौ भवत ॥ -२६७-२६९ ॥

इत्युर पार्श्वार्धमण्डलौ (२४)

(क०) मुष्टिकस्वस्तिकयोर्लक्षणे—एक वर्तनयारालमिति । वर्तनया

खटकामुखहस्तौ चेन्मुष्टिकस्वस्तिकौ तदा ।

कपित्थौ शिखरौ मुष्टी चाथ वा स्वस्तिकाकृती ॥ २७१ ॥

इति मुष्टिकस्वस्तिकौ (२५)

अश्लिष्टस्वस्तिकौ सन्तौ व्यावृत्तक्रियया करौ ।

मिथः पराङ्मुखौ कृत्वा यौ कृतौ पद्मकोशकौ ॥ २७२ ॥

नलिनीपद्मकोशौ तावपरे त्वन्यथा जगुः ।

अन्योन्यसमुखौ सन्तौ सश्लिष्टमणिबन्धकौ ॥ २७३ ॥

पद्मकोशौ पृथक्प्राप्तौ व्यावृत्तिपरिवर्तने ।

नलिनीपद्मकोशौ स्तः केऽप्याहुः पद्मकोशयो ॥ २७४ ॥

व्यावृत्त्या परिवृत्त्या च जान्वन्तिकगताविमौ ।

स्कन्धयोः स्तनयोर्यद्वा जानुनोर्निकट गतौ ॥ १७५ ॥

मणिबन्धाकुञ्चनप्रभवया आवेष्टितवर्तनयेत्यर्थ । अरालकरणे तस्या सगतत्वात् तथान्यमलपल्लवमिति । तथेति, तदुचितवर्तनयेत्यर्थ । अत्रालपल्लवकरणे सगतया मणिबन्धाकुञ्चनप्रभवयोद्वेष्टितवर्तनयेति द्रष्टव्यम् । अत्र खटका मुखादीना पारपर्येण मुष्टिप्रभवत्वात्तेष्वन्यतमप्रयोगेऽपि मुष्टिकस्वस्तिकव्यपदेश उपपन्न इति तद्विदा मतम् ॥ २७०, २७१ ॥

इति मुष्टिकस्वस्तिकौ (२५)

(सु०) मुष्टिकस्वस्तिकयोर्लक्षणमाह—एकमिति । एक हस्त वर्तनया सह अराल कृत्वा, तथा अन्यम् अलपल्लव मुहु क्रमात् विधाय, खटकामुखाकृती द्वौ हस्तौ स्वस्तिकाकृती क्रियेते चेत्तदा मुष्टिकस्वस्तिकौ भवत ॥ २७०, २७१ ॥

इति मुष्टिकस्वस्तिकौ (२५)

(क०) नलिनीपद्मकोशयोर्द्वितीयलक्षणे — व्यावृत्तिपरिवर्तने पृथ-

विवर्तितौ पद्मकोशौ तल्लक्ष्मेत्यवदन् परे ।

इति नलिनीपद्मकोशौ (२६)

उद्वेष्टितक्रियौ वक्षःक्षेत्रस्थावलपल्लवौ ॥ २७६ ॥

स्कन्धान्तिकमथोपेत्य प्रसृतावलपद्मकौ ।

इत्यलपल्लवौ (२७)

वप्राप्ताविति । अन्योन्यसमुखयोः सश्लिष्टमणिबन्धयोः पद्मकोशयोरेको व्यावृत्तिमन्य परिवर्तनं च युगपदेव पृथक्कुरुत इत्यर्थः ॥ २७२-२७५ ॥

इति नलिनीपद्मकोशौ (२६)

(सु०) नलिनीपद्मकोशयोर्लक्षणमाह—अश्लिष्टेति । अश्लिष्टस्वस्तिकौ, असयुक्तस्वस्तिकौ सन्तौ करौ व्यावृत्तिक्रियया मिथ परस्पर पराङ्मुखौ कृत्वा, यावलपल्लवौ क्रियेते, तौ नलिनीपद्मकोशौ भवेताम् । मतान्तरमाह—अपरे त्विति । अपरे, आचार्यास्तु अन्योन्यसमुखौ सन्तौ व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्यां पृथक् गतौ पद्मकोशावेव नलिनीपद्मकोशौ स्त इत्याहुः । अन्यन्मतमाह—केऽपीति । केऽपि, आचार्या, व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्यां जानुसमीपगमनात् नलिनीपद्मकोशावित्यूचिरे । मतान्तरमाह—पर इति । परे, स्कन्धयोः, यद्वा जानुनोश्च निकट गतौ प्राप्तौ विवर्तितौ पद्मकोशौ नलिनीपद्मकोशयोर्लक्षणं प्राहुः ॥ २७२-२७५-॥

इति नलिनीपद्मकोशौ (२६)

(सु०) अलपल्लवयोर्लक्षणमाह—उद्वेष्टितेति । उद्वेष्टनं व्यावर्तनं सद्यो भ्रमणमिति यावत् । तेन उपलक्षितौ वक्षःक्षेत्रस्थौ अलपल्लवौ करौ यस्यास्ताम् । ततः स्कन्धसमीपमागत्य यदा प्रसरणं प्राप्तं, तदा अलपल्लवौ भवेताम् ॥ -२७६, २७६-॥

इत्यलपल्लवौ (२७)

प्रसार्य स्कन्धयोः स्कन्धाभिमुखप्रचलाङ्गुली ॥ २७७ ॥
वर्तितावलपद्मौ चेदुल्बणौ भणितौ तदा ।

इत्युल्बणौ (२८)

पल्लवौ शीर्षदेशस्थौ ललितौ कलितौ बुधैः ॥ २७८ ॥
चतुरश्रीमभञ्जन्तौ शिरस्थावचलौ करौ ।
ललितावपरे प्राहुरन्ये तु खटकामुखौ ॥ २७९ ॥
शनैः प्राप्य शिरोऽन्योन्यलग्नाग्रौ ललितौ विदुः ।

इति ललितौ (२९)

कूर्परस्वस्तिकयुतौ लताख्यौ वलितौ मतौ ॥ २८० ॥

(सु०) उल्बणयोर्लक्षणमाह—प्रसार्येति । स्कन्धाभिमुखे प्रचला चञ्चला
अङ्गुलयो ययो , तथाविधौ करौ स्कन्धयो प्रसार्य वर्तनायुक्तौ अलपल्लवौ
क्रियते चेत्, तदा उल्बणौ भणितौ उक्तौ ॥ -२७७, २७७- ॥

इत्युल्बणौ (२८)

(सु०) ललितयोर्लक्षणमाह—पल्लवाविति । शीर्षदेशस्थौ , शीर्षप्रदेश-
वर्तमानौ बुधै ललिताविति कलितौ ज्ञातौ । मतान्तरमाह—चतुरश्रीमिति ।
चतुरश्रत्वमभञ्जन्तौ अनाश्रयन्तौ शिरस्थानस्थितौ अचलौ करौ ललिता-
विति । मतान्तरमाह—अन्ये त्विति । अन्ये तु , आचार्या खटकामुखौ
शनै मन्द, शिर प्राप्य, अन्योन्यलग्नाग्रौ , परस्परमिलिताग्रौ ललिता-
वित्याहु ॥ -२७८, २७९- ॥

इति ललितौ (२९)

(सु०) वलितयोर्लक्षणमाह—कूर्परेति । लताख्यौ करौ कूर्परस्वस्ति-
कयुक्तौ वलितावित्युच्येते । मतान्तरमाह—पर इति । परे , आचार्या , मूर्ध्नि

शयनार्थेऽङ्गुलिस्फोटे स्त्रीणामनुनये तथा ॥ २८४ ॥

नास्तीत्यर्थेऽपि सयुज्य वियुक्त शिखरद्वयम् ।

इति द्विशिखर (सयुतहस्त) (२)

पृथग्दक्षिणवामौ चेद्वरदाभयदौ करौ ॥ २८५ ॥

अरालौ कटिपार्श्वस्थौ तदोक्तौ वरदाभयौ ।

इति वरदाभयौ (वृत्तहस्तौ) (३)

इति मतान्तरोक्तास्त्रयो हस्ता ।

प्रदर्शनार्थमुक्तेय हस्ताना सप्ततिर्मया ॥ २८६ ॥

आनन्त्यादभिनेयाना सन्त्यनन्ताः परे कराः ।

द्विशिखर करो भवति । अस्य विनियोगस्तु—स्वापनार्थे, अङ्गुलिस्फोटे, तथा स्त्रीणामनुनये, नास्तीत्यर्थे च कार्य ॥ २८४- ॥

इति द्विशिखर (सयुतहस्त) (२)

(क०) मतान्तरोक्ताना निकुञ्जकादीना त्रयाणा कराणा लक्षणानि सविनियोगमाह—पताको मध्यमामूल इत्यादिना ॥ -२८३-२८५- ॥

इति वरदाभयौ (वृत्तहस्तौ) (३)

इति मतान्तरोक्तास्त्रयो हस्ता ।

(सु०) वरदाभययोर्लक्षणमाह—पृथगिति । सयुज्य वियुक्त शिखरद्वय पृथक् दक्षिणे वामे च स्थित चेत्, तदा वरदाभयौ भवत । कटीशीर्षस्थौ अरालावपि वरदाभयाविति ॥ २८५ ॥

इति वरदाभयौ (वृत्तहस्तौ) (३)

इति मतान्तरोक्तास्त्रयो हस्ता ।

(क०) निगमयति—प्रदर्शनार्थमिति । अभिनयदिवप्रदर्शनार्थमिय हस्ताना सप्ततिरुक्तेत्युक्ते सति न साकल्येनोक्ता हस्ता इति प्रतीयते । असाकल्येनोक्तौ सत्या कति हस्ता इत्याकाङ्क्षायामाह—सन्त्यनन्ताः परे

करा इति । साकल्येनाकथन आनन्त्यमेव हेतुर्द्रष्टव्य । आनन्त्यमेव कुत इत्याकाङ्क्षायामाह—आनन्त्यादभिनेयानामिति । अभिनेयानाम् , जातिक्रियागुणद्रव्यरूपाणा पदार्थानाम् । तेषामानन्त्यमेव हस्तानन्त्ये हेतुरुक्त । एतेन प्रत्यर्थं हस्तोऽपि भिन्न इत्यभिप्राय सूचितो भवति । नन्वेव तर्हि भूयसामप्यर्थानामेकैकेन सूचीमुखादिना भरतादिभि कृतमभिनयप्रदर्शन कथमिति चेदुच्यते । न हि तेषामप्येक एव सूचीमुखादिर्बहुर्थप्रदर्शकोऽभिमत । किंतु करणकर्मस्थानप्रचारक्रियादिभेदात्प्रत्यर्थं भिन्न एवेत्यभिमत । एकत्वव्यवहारस्तु सक्षेपार्थं वृक्षादिशब्दवत्प्रकृतिसारूप्याद्द्रष्टव्य । यथा वृक्षशब्दे विभक्त्यादिभेदात्प्रत्यर्थं भिन्नेऽपि लौकिकानामेकोऽयमिति व्यवहार , तथा पताकादावपि प्रकृतिसारूप्यादेकत्वव्यवहारोऽवगन्तव्य । कचिदनेकेष्वप्यर्थेष्वेकरूपकरणस्थानादियुक्तस्य हस्तस्य प्रयोगदर्शन त्वनेकार्थानामक्षादिशब्दानां प्रयोगवदवगन्तव्यम् । एव सति हस्तसप्ततिवचन सक्षेपाभिप्राय मन्तव्यम् । अयमेवार्थोऽभिनवगुप्तपादैर्भारतीयविवृतौ प्रपञ्चित , विवृतश्च सयुतहस्तनिगमनावसरे । यथा—“असयुतास्तावदेते भवन्ति । न ह्येतेऽसयुता एव । नाप्येत एव कोहलादिभिरन्येषा दर्शनात्” इत्युपक्रम्य, “तथाहि , कूर्पराधी^१तत्रिपताकेन पार्श्वे खटकामुखेन च स्त्रीणामभिनय इति, खटकेन कर्णान्तमागच्छता वामेन च कपित्थमुष्ट्यान्यतरेण बाणमोक्ष ” इति च । अत्र स्त्रीदर्शने नैकस्त्रिपताको नैक खटकामुखो वा । किं तूभयसंनिवेशवानेको हस्त । तथा बाणमोक्षाभिनये नैक खटको नापि मुष्टिकपित्थयोरन्यतर । अपि तु तत्संनिवेशविशेषवानन्यो हस्त । तथा मुनिनापि —

“अङ्गाद्यभिनयस्येह यो विशेष कचित् कचित् ।

अनुक्त उच्यते यस्मात्स चित्रोऽभिनय स्मृत ” ॥

इति प्रपञ्चित ॥ २८६- ॥

^१ कूर्पराधिक० इत्यपि पाठो दृश्यते.

लोकवृत्तानुसारात्तेऽप्युह्यन्तामनया दिशा ॥ २८७ ॥

नेत्रभ्रूमुखरागाद्यैरुपाङ्गैरुपवृहिताः ।

प्रत्यङ्गैश्च कराः कार्या रसभावप्रदर्शकाः ॥ २८८ ॥

(क०) एव हस्तानामानन्त्ये सिद्धे तत्राप्रसिद्धहस्तपरिज्ञाने लोक प्रमाणयन्नाह—लोकवृत्तानुसारात्तेऽप्युह्यन्तामनया दिशेति । तथा चाह मुनि.—

“नोक्ता ये च मया ह्यत्र लोकाद्ग्राह्यास्तु ते बुधै ।

लोको वेदास्तथाध्यात्म प्रमाण त्रिविध स्मृतम् ।

तस्मान्नाट्यप्रयोगे तु प्रमाण लोक इष्यते ।”

इति । अत्रेदमुपहरम्—अभिनयानन्त्याद्धस्तानन्त्येऽपि स्वबुद्ध्या लोकतो वानुक्तहस्तकल्पनाया करणप्रचारादिभि सयुतत्वेनासयुतत्वेन वा सनिवेश-विशेष एव कल्पनीय , न तूक्तपताकादिव्यतिरिक्तो हस्त । उक्तरीत्या कल्पितस्य तावत्येव हस्तान्तरसिद्धे कचिदप्यर्थं यथा तथा वा धर्मिद्वया-श्रयणेन यथाशोभमभिनीय पताकादिष्वन्यतमे पर्यवस्येदिति । ननु कचिदे-कस्याप्यर्थस्य बहवो हस्ता भवन्ति, तत्र केनाभिनय कर्तव्य इति चेदुच्यते । प्रयोगे पूर्वापरसगतत्वेन य शोभाकारी करस्तेनाभिनय कर्तव्य इति मन्तव्यम् । यथाह भरतः—

“अर्थस्यैकस्य भूयास भवन्ति यदा करा ।

शोभाकारी तदा तत्र कर कार्यं प्रयोक्तृभि ” ॥

इति ॥ २८७ ॥

(क०) अभिनये त्वङ्गान्तरापेक्षया हस्तानामेव प्राधान्य दर्शयितु-माह—नेत्रभ्रूमुखरागाद्यैरिति । अत्राद्यशब्देन तारापुटादीन्युपाङ्गान्त-

उत्तमेष्वभिनेयेषु ललाटक्षेत्रचारिणः ।

वक्षःस्था मध्यमेषु स्युरधमेषु त्वधो मताः ॥ २८९ ॥

अन्यैरुक्ता व्यवस्थेयमुत्तमाद्यभिनेतृषु ।

उत्तमे सनिकृष्टाः स्युर्मध्यमे मध्यमस्थिताः ॥ २९० ॥

अधमे त्वभिनेये स्युर्विप्रकृष्टचराः कराः ।

राणि गृह्यन्ते । मुखे रागस्यानुपाङ्गत्वेऽपि नेत्राद्युपाङ्गसाहचर्यादुपाङ्गत्वमुप-
चर्यते । प्रत्यङ्गैश्चेत्यत्र चकारेणाङ्गान्यपि समुच्चीयन्ते । तेन शिरश्चरणा-
दीन्यप्यङ्गान्यभिनेये हस्तानामुपबृंहकत्वादुपसर्जनानि भवन्तीत्यर्थः । हस्ता-
नामप्युपाङ्गाद्युपबृंहितानामेव रसभावप्रदर्शकत्वं भवति, न तु केवलाना-
मिति भावः । कार्या इति प्रयोक्तृविषयो नियमविधिः ॥ २८८ ॥

(क०) अथाभिनयहस्तानामभिनेयार्थाधीनं स्थाननियममाह—उत्त-
मेष्वित्यादि । उत्तमेषु सुवर्णादिष्वर्थेषु, अभिनेयेषु, अभिनेतव्येषु करा ललाट
क्षेत्रचारिणः स्युरिति । तथा कर्तव्या इत्यर्थः । मध्यमेषु पुष्पफलाद्यर्थे
ष्वभिनेतव्येषु वक्षःस्था स्युः । अधमेषु पिण्याकादिष्वर्थेषु त्वभिनेतव्येष्वधो
गताः स्युः ॥ २८९ ॥

(क०) इयमर्थकृता व्यवस्थाभिनेतृविषयत्वेनान्यैरुक्तेत्याह—अन्यै-
रिति । उत्तमाद्यभिनेतृषु, उत्तमा अभिनेतारो राजदेवीप्रभृतयः,
आदिशब्देन, मध्यमा अभिनेतारः सेनापतिपुरोहितप्रभृतयः, अधमा दौवा-
रिकपरिचारकादयश्च गृह्यन्ते । एतेष्वभिनेतृषु, इयं व्यवस्थोक्तेति ।
राजादिष्वभिनेतृषु ललाटदेशचारिणः, पुरोहितादिष्वभिनेतृषु वक्षःस्था,
दौवारिकादिष्वभिनेतृष्वधोगताश्च कर्तव्या इति व्यवस्था । उत्तमाद्यर्थविषय
व्यवस्थान्तरं दर्शयति—उत्तमे सनिकृष्टाः स्युरित्यादि ॥ २८९, २९०-॥

अल्पो हस्तप्रचारः स्यात्प्रत्यक्षे भूरिसात्त्विके ॥ २९१ ॥

परोक्षे प्रचुरः स स्यान्मध्यमे मध्यमो मतः ।

कार्याः सुव्यक्तलक्ष्माणः पात्रैरुत्तममध्यमैः ॥ २९२ ॥

ससौष्ठवाश्च नीचैस्तु पाणयस्तद्विलक्षणाः ।

विषण्णे व्याकुले भीते मूर्छिते तन्द्रयान्विते ॥ २९३ ॥

(क०) अथ हस्तप्रचारस्याल्पप्रचुरमध्यमत्वव्यवस्था विषयभेदेन दर्शयति—अल्पो हस्तप्रचार स्यादित्यादि । प्रत्यक्षे ; साक्षादनुभूयमानेऽर्थे, भूरिसात्त्विके प्रभूतसात्त्विके भावे वा अभिनेतव्ये हस्तप्रचारोऽल्प कर्तव्य स्यात् । परोक्षे, अप्रत्यक्षेऽर्थेऽभिनेतव्ये, स ; हस्तप्रचार प्रचुर कर्तव्य स्यात् । मध्यमे ; किञ्चित्प्रत्यक्षत्वेन किञ्चिदप्रत्यक्षत्वेन च स्थितेऽर्थेऽभिनेतव्ये मध्यमो नात्यल्पो नातिप्रचुर प्रचार कर्तव्योऽभिमत । भूरिसात्त्विक इत्यनेनैवाल्लसत्त्विकेऽप्रचुर । मध्यमसात्त्विके मध्यम प्रचार इत्य वगन्तव्यम् ॥ २९०, २९१- ॥

(क०) अभिनेतृविषयामन्या व्यवस्था दर्शयति—कार्या सुव्यक्त-
लक्ष्माण इति । उत्तममध्यमै पात्रै राजपुरोहिताद्यनुकारकै पात्रै । सुव्यक्त-
लक्ष्माण , शास्त्रे यस्य हस्तस्य यल्लक्षणमुक्त तत्सम्यक्कृत चेत्सुव्यक्त भवति ।
सुव्यक्त लक्ष्म येषा ते तथोक्ता । ससौष्ठवाश्चेति ;

‘कटी जानुसमा यत्र कूर्परासशिर समम् ।

उर समुन्नत सन्न गात्र तत्सौष्ठव भवेत्’ ॥

इति वक्ष्यमाणलक्षणेन सौष्ठवेन सहिता ससौष्ठवा । नीचैस्त्विति ।
दौवारिकादिभिर्नीचपात्रैस्तु, तद्विलक्षणा इति । अव्यक्तलक्षणा असौष्ठ-
वाश्चेत्यर्थ । उत्तमादितारतम्येन पात्राणि योजयेदित्यभिप्राय । केषुचिद-

जुगुप्साशोकसतप्ते सुप्ते ग्लाने जरार्दिते ।

रोगशीतार्तनिश्चेष्टसचितेष्वपि तापसे ॥ २९४ ॥

मत्तोन्मत्तप्रमत्तेषु न हस्ताभिनयो भवेत् ।

सूचयन्त्यान्तर भाव ये करा कर्कटादयः ॥ २९५ ॥

विषण्णादिष्वपि प्रायः प्रयोज्यास्ते सता मता ।

इति हस्तप्रकरणम् ।

भिनेयविशेषेषु हस्ताभिनय निषेधति—विषण्ण इति । किं सर्वत्र
एवात्र न हस्ताभिनय इत्याशङ्क्य प्रतिप्रसवार्थमाह—सूचयन्तीति ॥
॥ -२९२-२९५ ॥

इति हस्तप्रकरणम् ।

(सु०) हस्तलक्षणमुपसहरति—प्रदर्शनार्थमुक्तमिति । अभिनेयार्थानामा-
नन्त्यात् इयन्तो हस्ता इति वक्तुं ब्रह्मादयोऽपि नेशते । अत एते हस्ता
दिक्प्रदर्शनार्थं मया हस्तसप्ततिरुक्ता । लोकोरित्या अन्येऽप्यनया दिशा
ऊहनीया । हस्तानां प्राधान्यमाह—नेत्रेति । वक्ष्यमाणनेत्राशुपाङ्गयुक्ताश्चैते
रसभावव्यञ्जका कर्तव्या । अभिनयविशेषे तेषां स्थानविशेषमाह—
उत्तमेष्विति । उत्तमाभिनये ललाटक्षेत्रे, हस्तानां प्रचार , मध्यमाभिनये वक्षसि
प्रचार । अधमाभिनये अधोगत प्रचार इति । अन्यैरियं ललाटादिव्यवस्था
उत्तममध्यमाधमस्थाननियमा अभिनेतृविशेषणत्वेनोक्ता ।

अभिनेयविशेषेणैतेषां सनिकर्षविशेषमाह—उत्तम इति । विशेषेण
हस्तप्रचाराणामल्पत्वबाहुल्ये कथयति—अल्प इति । भूरिसात्त्विके प्रत्यक्षे
हस्तप्रचारोऽल्प । परोक्षे प्रचुर । मध्यमे मध्यम । अभिनेतृविषयामन्या
व्यवस्थामाह—कार्या इति । उत्तमपात्रै , मध्यमपात्रैश्च, सुव्यक्तलक्षमाण ,
सुव्यक्त लक्ष्मा येषां ते तथोक्ता , ससौष्ठवा , वक्ष्यमाणसौष्ठवलक्षणेन सहि-
ताश्च कायाः । नीचैस्त्विति । नीचपात्रैस्तु, तद्विलक्षणा , उत्तमादिविलक्षणा

अथ वक्षोभेदा'—

स्याद्वक्षः सममाभुग्न निर्भुग्न च प्रकम्पितम् ॥ २९६ ॥

उद्वाहित पञ्चधेति तेषा लक्ष्माभिदध्महे ।

सौष्ठवाधिष्ठित वक्षश्चतुरश्राङ्गसश्रयम् ॥ २९७ ॥

प्रकृतिस्थ सम प्राहुः स्वभावाभिनये च तत् ।

इति समम् (१)

असौष्ठवा इत्यर्थः । अत्र उत्तमादितारतम्येन पात्राणि योजयेदिति । हस्ताभिनयस्य केषुचित् स्थानविशेषनिषेधमाह— विषण्णे इति । विषण्णे, व्याकुले, भीते, मूर्छिते, तन्द्रालौ, जुगुप्सायाम्, शोकसतप्ते, ग्लाने, जरापीडिते, रोगाते, शीताते, निश्चेष्टे, तापसे, मत्ते, उन्मत्ते, प्रमत्ते च हस्ताभिनयो न कार्यः । उत्सर्गोक्तस्याभिनयनिषेधस्य कचिदपवादमाह—सूचयन्तीति ॥ -२८६-२९९- ॥

इति हस्तप्रकरणम् ।

(क०) अथ वक्ष प्रभेदानुद्दिश्य लक्षयति—स्याद्वक्ष इत्यादि । तत्र समस्य वक्षसो लक्षणे—सौष्ठवाधिष्ठितमिति । सौष्ठवेन कटीजान्वित्यादिनोक्तलक्षणेनाधिष्ठितम् । चतुरश्राङ्गसश्रयमिति । चतुरश्र च तदङ्ग च चतुरश्राङ्गम् । चतुरश्राङ्ग सश्रयो यस्येति तथोक्तम् ।

‘वैष्णव स्थानक यत्र कटीनाभिचरौ करौ ।

पृथक्समुन्नत वक्षश्चतुरश्र तदुच्यते’ इति ॥

चतुरश्राङ्गलक्षण वक्ष्यते । शिष्ट स्पष्टम् ॥ २९६-३०२ ॥

इति पञ्चविध वक्षः ।

(सु०) वक्षोभेदान् विभजते—स्यादिति । समादिभेदेन वक्षस पञ्च भेदाः । समम्, आभुग्नम्, निर्भुग्नम्, प्रकम्पितम्, उद्वाहितमिति । तेषा क्रमेण लक्षणमाह—सौष्ठवेति । सौष्ठवाधिष्ठितम्, सौष्ठवमवष्टम्भ तेन अधिष्ठितं संयुक्तम्, चतुरश्राङ्गसश्रयम्, चतुरश्रमायतोन्नतमङ्ग च

निम्न शिथिलमाभुग्न वक्षः स्याद्गर्वलज्जयोः ॥ २९८ ॥
 शीतहृच्छल्ययोः शोके मूर्च्छाभीसभ्रमेषु च ।
 कार्य व्याधौ विषादे च ब्रूते शकरकिंकरः ॥ २९९ ॥

इत्याभुग्नम् (२)

निर्भुग्न निम्नपृष्ठत्वाद्भ्रत स्तब्धमप्युरः ।
 माने च सत्यवचने स्तम्भे विस्मयवीक्षिते ॥ ३०० ॥
^१ प्रकृष्टभाषणे गर्वोत्सेके चेद् प्रयुज्यते ।

इति निर्भुग्नम् (३)

प्रकम्पित कम्पित स्याद्गर्वक्षेपैर्निरन्तरैः ॥ ३०१ ॥
 स्याद्भीहासश्रमश्वासकासहिकासु रोदने ।

इति प्रकम्पितम् (४)

चतुरश्राङ्ग सश्रय अङ्गविन्यासो यस्य तथाविध वक्ष प्रकृतिस्थम्,
 स्वाभाविक सममित्युच्यते ॥ -२९६, २९७- ॥

इति समम् (१)

(सु०) आभुग्न लक्षयति—निम्नमिति । निम्नमुन्नतम्, शिथिल वक्ष
 अभुग्नम् । तच्च गर्वे, लज्जायाम्, शीते, हृच्छल्ये, शोके, मूर्च्छाभीतिसभ्रमादिषु,
 व्याधौ, विषादे च प्रयुज्यते ॥ -२९८, २९९ ॥

इत्याभुग्नम् (२)

(सु०) निर्भुग्न लक्षयति—निर्भुग्नमिति । निम्नपृष्ठत्वात् उन्नतमुरो
 निर्भुग्नम् । तच्च माने, सत्यवचने, स्तम्भे, विस्मयवीक्षिते, प्रकृष्टभाषणे,
 गर्वाधिक्ये च प्रयुज्यते ॥ ३००, ३००- ॥

इति निर्भुग्नम् (३)

(सु०) प्रकम्पित लक्षयति—प्रकम्पितमिति । निरन्तरै ऊर्ध्वप्रक्षेपै

^१ प्रहर्षभाषणे इति पाठ ।

अकम्प सरलोत्क्षिप्तमुद्राहितमुदीरितम् ॥ ३०२ ॥

दीर्घोच्छ्वासे च जृम्भायामुत्तुङ्गालोकने च तत् ।

इत्युद्राहितम् (५)

इति पञ्चविध वक्ष ।

अथ पार्श्वभेदाः—

विवर्तित चापसृत प्रसारितमथो नतम् ॥ ३०३ ॥

उन्नत चेति सचख्युः पार्श्व पञ्चविध बुधाः ।

विवर्तनात् त्रिकस्य स्यात्परावृत्तौ विवर्तितम् ॥ ३०४ ॥

इति विवर्तितम् (१)

तन्निवृत्त्या त्वपसृत भवेत्पार्श्वविवर्तने ।

इत्यपसृतम् (२)

अवलम्बितैः कम्पित वक्षः प्रकम्पितमित्युच्यते । तच्च भये, हासे, श्रमे श्वासे, कासे, हिक्कायाम्, रोदने च प्रयुज्यते ॥ -३०१, ३०१- ॥

इति प्रकम्पितम् (४)

(सु०) उद्राहित लक्षयति—अकम्पमिति । सरलोत्क्षिप्तम्, उच्चीकृतम्, अकम्पम्, कम्पहीन वक्षः उद्राहितम् । तच्च दीर्घोच्छ्वासे, जृम्भायाम्, उत्तुङ्गालोकने च प्रयुज्यते ॥ -३०२, ३०२- ॥

इत्युद्राहितम् (५)

इति पञ्चविध वक्षः ।

(क०) पार्श्वभेदानुद्दिश्य लक्षयति — विवर्तितमित्यादि ॥ -३०३-३०६ ॥

इति पञ्चविध पार्श्वम् ।

(सु०) पार्श्वभेदानाह—विवर्तितमिति । विवर्तितम्, अपसृतम्, प्रसारितम्, नतम्, उन्नतमिति बुधा नृत्तज्ञाः पार्श्व पञ्चधा सचक्षुः । अत्र

प्रसारित तूभयतो विस्तारात्स्यान्मुदादिषु ॥ ३०५ ॥

इति प्रसारितम् (३)

न्यञ्चितास नितम्ब तु नत स्यादपसर्पणे ।

इति नतम् (४)

पार्श्वे तद्विपरीत तून्नत स्यादुपसर्पणे ॥ ३०६ ॥

इत्युन्नतम् (५)

इति पञ्चविध पार्श्वम् ।

अथ कटीभेदाः—

कम्पितोद्वाहिता छिन्ना विवृता रेचिता तथा ।

कटी पञ्चविधेत्युक्ता तल्लक्ष्म व्याहरेऽधुना ॥ ३०७ ॥

द्रुत गतागते पार्श्वे दधती कम्पिता मता ।

गणशः पञ्चसख्याङ्कमाहुरित्यर्थः । एतेषां भेदानां क्रमेण लक्षणमाह—विवर्त-
नादित्यादिना । त्रिकस्य विवर्तनात् परावृत्तौ वक्षो विवर्तितम् । इति विवर्तितम्
(१) अपसृत लक्षयति—तदिति । तस्य विवर्तनस्य निवृत्त्या अपसृतम् । तत्पा-
र्श्वविवर्तने प्रयोज्यम् । इत्यपसृतम् (२) प्रसारित लक्षयति—प्रसारितमिति ।
उभयतो विस्तृतत्वे प्रसारितम् । तन्मुदादिषु प्रयोज्यम् । इति प्रसारितम्
(३) नत लक्षयति—न्यञ्चितेति । न्यञ्चित असौ नितम्बो यस्मिन्, तथाविध
पार्श्वं नतम् । तदपसर्पणे प्रयोज्यम् (४) उन्नत लक्षयति—तदिति । तद्विपरीत
पार्श्वमुन्नतम् । तदुपसर्पणे प्रयोज्यम् । इत्युन्नतम् (५) ॥ ३०३-३०६ ॥

इति पञ्चविध पार्श्वम्

(क०) कटीं विभज्य लक्षयति—कम्पितोद्वाहितेत्यादि ॥

॥ ३०७-३११ ॥

इति पञ्चविधा कटी ।

ता कुब्जवामनादीना गमने च प्रयोजयेत् ॥ ३०८ ॥

इति कम्पिता (१)

शनैरुच्चलिता पार्श्वद्वयेनोद्वाहिता कटी ।

स्त्रीणा लीलागतेष्वेषा पीनाङ्गाना गतावपि ॥ ३०९ ॥

इत्युद्वाहिता (२)

छिन्ना तिर्यङ्मुखे पार्श्वे मध्यस्य वलनात्कटी ।

व्यायामे सभ्रमे चैषा व्यावृत्तप्रेक्षणादिषु ॥ ३१० ॥

इति छिन्ना (३)

पराङ्मुखेन पार्श्वेणाभिमुख या विवर्तिता ।

विवृत्ता सा कटी प्रोक्ता विनियोज्या विवर्तने ॥ ३११ ॥

इति विवृत्ता (४)

सर्वतो भ्रमणादुक्ता रेचिता भ्रमणे भवेत् ।

इति रेचिता (५)

इति पञ्चविधा कटी ।

(सु०) कटीभेदानाह—कम्पितेति । कम्पिता, उद्वाहिता, छिन्ना, विवृत्ता, रेचिता इति पञ्चविधोक्ता । तासा क्रमेण लक्षणमाह—द्रुतमिति । द्रुत शीघ्र पार्श्वे गतागते दधती कटी कम्पिता । ता कुब्जवामनादीना गमने च प्रयोजयेत् । इति कम्पिता (१) उद्वाहिता लक्षयति—शनैरिति । पार्श्वद्वयेन शनैरुच्चलिता कटी उद्वाहिता । एषा स्त्रीणा लीलागमने, पीनाङ्गाना गमनेऽपि विनियुज्यते । इत्युद्वाहिता (२) छिन्ना लक्षयति—छिन्ना इति । तिर्यङ्मुखे पार्श्वे मध्यस्य वलनात् छिन्नाकटी भवति । एषा व्यायामे, सभ्रमे, व्यावृत्त-

अथ चरणभेदाः—

समोऽञ्चितः कुञ्चितश्च सूच्यग्रतलसचरः ॥ ३१२ ॥
 उद्धटितश्चेति मुनेः षड्विधश्चरणो मतः ।
 ताडितो घटितोत्सेधो घटितो मर्दितस्तथा ॥ ३१३ ॥
 अग्रगः पार्ष्णिगः पादः पार्श्वगश्चापरः परैः ।
 इति सप्तापरे प्रोक्ताः पादास्तल्लक्षणं ब्रुवे ॥ ३१४ ॥
 स्वभावेन स्थितो भूमौ समः पादोऽभिधीयते ।
 स्वभावाभिनये कार्यः स्थिरोऽसौ रेचके चलः ॥ ३१५ ॥

इति सम (१)

भूस्थपार्ष्णिगः समुत्क्षिप्ताग्रतलः प्रसृताङ्गुलिः ।
 अञ्चितः स भवेत्पादो हस्तभ्रमरकादिषु ॥ ३१६ ॥

इत्यञ्चित (२)

प्रेक्षणादिषु च कार्या । इति च्छिन्ना (३) विवृत्ता लक्षयति—पराङ्मुखेनेति ।
 पराङ्मुखेन पाश्वरेण अभिमुखं विवर्तिता कटी विवृत्ता । सा विवर्तने कार्या ।
 इति विवृत्ता (४) रेचिता लक्षयति—सर्वेन इति । सर्वतो भ्रमणात् रेचिता ।
 सा भ्रमणे कार्या । इति रेचिता (५) ३०७-३११- ॥

इति पञ्चविधा कटी ।

(क०) पादभेदानुद्दिश्य लक्षयति—समोऽञ्चित इत्यादि । सवि-
 नियोगानि तेषां लक्षणानि स्फुटार्थानि ॥ -३१२-३२५ ॥

इति त्रयोदश चरणभेदाः ।

(सु०) चरणभेदानाह — सम इति । सम , अञ्चित , कुञ्चित , सूची, अग्र-
 तलसचर , उद्धटित इति भरतमतेन चरण षड्विधः । मतान्तरमाह—ताडित

कुञ्चिताङ्गुलिरुत्क्षिप्तपार्श्विर्मध्ये च कुञ्चितः ।

कुञ्चितः ^१स्यादतिश्रान्तगतौ तुङ्गस्य च ग्रहे ॥ ११७ ॥

इति कुञ्चित (३)

वामः स्वाभाविकोऽन्यस्तु भुव्यङ्गुष्ठाग्रसंस्थितः ।

उत्क्षिप्तेतरभागोऽसौ सूची नूपुरबन्धने ॥ ३१८ ॥

इति सूची (४)

यस्योत्क्षिप्ता भवेत्पार्श्विणरङ्गुष्ठः प्रसृतस्तथा ।

अङ्गुल्यो न्यञ्चिताः स स्यात्पादोऽग्रतलसचरः ॥ ३१९ ॥

प्रेरणे कुट्टने स्थाने पीडने भूमिताडने ।

भूस्थापसारणे स स्याद्रेचके भ्रमणे मदे ॥ ३२० ॥

इत्यग्रतलसचर (५)

इति । ताडित , घटितोत्सेध , घटित , मर्दित , अग्रग , पार्श्विणग , पार्श्वग
इति सप्त पादभेदा भवन्ति । एव त्रयोदश भेदा । तेषां क्रमेण लक्षणमाह—
स्वभावेनेति । स्वभावेन प्रकृत्या स्थित समपाद इत्युच्यते । स च स्वभावाभि-
नये कार्य । इति सम (१) अञ्चित लक्षयति—भूस्थपार्श्विणरिति ।
भूस्थितपार्श्वि , भूमौ स्थित पार्श्विण्यस्य स , समुत्क्षिप्ताग्रतल , सम्यक्
उत्क्षिप्तमुचीकृत तलाग्र यस्य तथाविध , प्रसृताङ्गुलि , प्रसृता
अङ्गुल्यो यस्य , तथाविध अञ्चितो भवति । स च हस्तभ्रमरकादिषु विनि-
योग । भ्रमरक करणविशेष । इत्यञ्चित (२) कुञ्चित लक्षयति—कुञ्चितेति ।
कुञ्चिता अङ्गुल्यो यस्य तथाविध , उत्क्षिप्तपार्श्विणमध्ये तु , उत्क्षिप्त उच्च
पार्श्वि यस्य , तस्य मध्ये तु सकुचित , कुञ्चिताख्यश्चरण । स च अतिश्रान्त-
गतौ , अतिश्रान्तस्य बहुमार्गगमनश्रान्तस्य गतौ , तुङ्गस्य ग्रहे च , अत्युच्चपदार्थ-

^१ स्यादतिश्रान्तगतौ इत्यपि पाठ

यदि पादतलाग्रेण स्थित्वा भूमौ निपात्यते ।
 असकृद्वा सकृत्पार्श्विर्भवेदुद्धटितस्तदा ॥ ३२१ ॥
 इत्युद्धटित (६)

पाष्ण्या धरामवष्टभ्य तामग्रेण निहन्ति यः ।
 ताडितश्चरणः स स्यात्प्रयोज्यः क्रोधगर्वयोः ॥ ३२२ ॥
 इति ताडित (७)

घ्नन्मुहुर्घटितोत्सेधोऽग्रपार्श्विभ्या भुव क्रमात् ।
 इति घटितोत्सेध (८)

घटितः क्षितिघाती स्यात्पार्श्व्यङ्घ्रिः प्रेरणेन सः ॥ ३२३ ॥
 इति घटित (९)

यस्तिरश्वा तलेनोर्वी प्रमृद्वाति स मर्दितः ।
 इति मर्दित (१०)

ग्रहणे च विनियुज्यते । इति कुञ्चित (३) सूचीं लक्षयति—वाम इति । वाम पाद स्वाभाविक , अन्यस्तु भूमौ अङ्गुष्ठाग्रेण सस्थित , उत्क्षिप्तेतरभागो वा भवति, सा सूची । असौ नूपुरबन्धने कार्या । इति सूची (४) अग्रतलसचर लक्षयति—यत्रेति । यत्र पार्श्वि उत्क्षिप्त , अङ्गुष्ठ प्रसृत , तथा अङ्गुल्यो न्यञ्चिता , सोऽग्रतलसचर । स च प्रेरणे, कुङ्ठने, स्थाने, पीडने, भूमिताडने, भूस्थितापसरणे, रेचके, भ्रमणे, मदे च कार्य । इत्यग्रतलसचर (९) उद्धटित लक्षयति—यदीति । यत्र भूमौ पादतलाग्रेण स्थित्वा पार्श्वि असकृद्वा सकृद्वा निपात्यते, स उद्धटित । इत्युद्धटित (६) ताडित लक्षयति—पाष्ण्या इति । यत्र पाष्ण्या भूमिमवष्टभ्य अग्रेण भूमिस्ताड्यते स ताडित । स च क्रोधगर्वयो प्रयोज्य । इति ताडित (७) घटितोत्सेध लक्षयति—

अग्रगोऽग्रे द्रुत सर्पन् प्रयोज्यः पङ्क्ति-लक्षितौ ॥ ३२४ ॥

इत्यग्रग (११)

पृष्ठतोऽपसरन्पाष्ण्या पार्ष्णिगः पाद उच्यते ।

इति पार्ष्णिग (१२)

स्थितः पार्श्वेऽथवा पार्श्वं व्रजन्पार्श्वग इष्यते ॥ ३२५ ॥

इति पार्श्वग (१३)

इति त्रयोदश चरणभेदा ।

अथ स्कन्धभेदाः—

एकोच्चौ कर्णलग्नौ चोच्छ्रितौ स्रस्तौ च लोलितौ ।

इत्युक्तौ पञ्चधा स्कन्धौ नाम्नाभिव्यक्तलक्षणौ ॥ ३२६ ॥

एकोच्चौ कथितौ स्कन्धौ मुष्टिकुन्तप्रहारयो ।

आश्लेषे शिशिरे चासौ कर्णलग्नौ मतौ सताम् ॥ ३२७ ॥

उच्छ्रितौ हर्षगर्वादौ स्रस्तौ दुःखे श्रमे मदे ।

(क०) स्कन्धभेदानां विनियोगं दर्शयति—एकोच्चावित्यादि ॥

॥ ३२६—३२८ ॥

इति पञ्चधा स्कन्धौ ।

इति सप्ताङ्गानि ।

घन्मुहुरिति । यत्र अग्रपार्ष्णिभ्यां भूमिं क्रमात् हन्यते, स घटितोत्सेधः ।
इति घटितोत्सेधः (८) घटितं लक्षयति—घटित इति । पाष्ण्यङ्ग्रे प्रेरणेन
क्षितिं घातयन् घटितः । इति घटितः (९) मर्दितं लक्षयति—य इति । य
पादं तिर्यक् तलेन उर्वीं प्रमृद्वाति, स मर्दितः । इति मर्दितः (१०) अग्रं
लक्षयति—अग्रग इति । अग्रे द्रुतं शीघ्रं सर्पन् गच्छन् अग्रगः । स च पङ्क्ति-

मूर्च्छाया चाथ कर्तव्यौ लोलितौ विटनर्तने ॥ ३२८ ॥

नृत्तज्ञैर्गदितौ हास्ये हुडुकावाद्यवादने ।

इति पञ्चधा स्कन्धौ ।

इति सप्ताङ्गानि ।

अथ ग्रीवाभेदाः—

समा निवृत्ता वलिता रेचिता कुञ्चिताञ्चिता ॥ ३२९ ॥

त्र्यश्रा नतौन्नता चेति ग्रीवा नवविधा भवेत् ।

समा स्वाभाविकी ध्याने जपे कार्ये स्वभावजे ॥ ३३० ॥

इति समा (१)

लक्षितौ प्रयोज्य । इत्यग्रग (११) पार्ष्णिग लक्षयति—पृष्ठत इति । पाष्ण्या
पृष्ठतोऽपसरन् पाद पार्ष्णिग । इति पार्ष्णिग (१२) पार्श्वग लक्ष-
यति—स्थित इति । पार्श्वोपरि स्थित, पार्श्वगामी वा पार्श्वग । इति
पार्श्वग (१३) ॥ -३१२-३२९ ॥

इति त्रयोदश चरणभेदा ।

(३०) अथ प्रथमोद्दिष्टाया ग्रीवाया प्रभेदानुदिशति—समा
निवृत्तेत्यादि ॥ ३२९-३३४ ॥

(सु०) स्कन्धभेदानाह—एकोच्चाविति । एकोच्चौ, कर्णलग्नौ, उच्छ्रितौ,
स्रस्तौ, लोलिताविति पञ्चविधौ स्कन्धौ । तेषा लक्षणानि नामैव प्रकटीकृतानि ।
प्रथमो मुष्टिकुन्तप्रहारयो, द्वितीय अश्लेषे, शिशिरे च, तृतीयो हर्षगर्वादौ,
चतुर्थो दु खे, मदे, मूर्च्छाया च, पञ्चमो विटनर्तने, हास्ये, हुडुकावादने च
प्रयोज्य ॥ ३२६-३२८- ॥

इति पञ्चधा स्कन्धौ ।

इति सप्ताङ्गानि ।

ग्रीवा त्वभिमुखीभूय निवर्तेत यदा तदा ।

निवृत्तेत्युच्यते सा स्यात्स्वस्थानाभिमुखादिषु ॥ ३३१ ॥

इति निवृत्ता (२)

पार्श्वोन्मुखी तु वलिता ग्रीवा भङ्गे तथेक्षणे ।

इति वलिता (३)

रेचिता विधुतभ्रान्ता वर्तुले मथने तथा ॥ ३३२ ॥

इति रेचिता (४)

(सु०) एव सप्ताङ्गानि निरूप्य प्रत्यङ्गानि निरूपयिषु प्रथमनिर्दिष्टग्रीवा-
भेदानाह—समेति । समा, निवृत्ता, वलिता, रेचिता, कुञ्चिता, अञ्चिता, त्र्यश्रा,
नता, उन्नता इति नवविधा ग्रीवा । क्रमेण लक्षणमाह—समेति । स्वाभाविकी ग्रीवा
समा । सा च ध्याने, जपे, स्वाभाविके कार्ये च प्रयोज्या ॥ -३२९, ३३० ॥

इति समा (१)

(सु०) निवृत्ता लक्षयति—ग्रीवा इति । यदा ग्रीवा अभिमुखीभूय
निवर्तेत, तदा निवृत्ता भवति । सा स्वस्थानाभिमुखादौ प्रयोज्या ॥ ३३१ ॥

इति निवृत्ता (२)

(सु०) वलिता लक्षयति—पार्श्वोन्मुखीति । पार्श्वोन्मुखी ग्रीवा
वलिता । सा च भङ्गे, कौटिल्ये, अथवा पलायने, ईक्षणे, पार्श्वपादावलोकने च
प्रयोज्या ॥ ३३१- ॥

इति वलिता (३)

(सु०) रेचिता लक्षयति—रेचिता इति । विधुता भ्रामिता ग्रीवा
रेचिता । सा च वर्तुले, मथने च प्रयोज्या ॥ -३३२ ॥

इति रेचिता (४)

आकुञ्चिता कुञ्चिता स्यान्मूर्धभारे स्वगोपने ।

इति कुञ्चिता (५)

अञ्चिता प्रसृता लोला केशाकर्षेऽर्धवीक्षणे ॥ ३३३ ॥

इत्यञ्चिता (६)

त्र्यश्रा पार्श्वगता खेदे पार्श्वेक्षास्कन्धभारयोः ।

इति त्र्यश्रा (७)

नतावनम्रालकारबन्धे कण्ठावलम्बने ॥ ३३४ ॥

इति नता (८)

(सु०) कुञ्चिता लक्षयति—आकुञ्चितेति । आकुञ्चिता ग्रीवा कुञ्चिता ।
सा च मूर्धभारे, स्वगोपने च प्रयोज्या ॥ ३३२- ॥

इति कुञ्चिता (५)

(सु०) अञ्चिता लक्षयति—अञ्चितेति । लोला चञ्चलाभूत्वा प्रसृता
विस्तृता ग्रीवा अञ्चिता । सा च केशाकर्षणे, अर्धवीक्षणे च प्रयोज्या ॥-३३३॥

इत्यञ्चिता (६)

(सु०) त्र्यश्रा लक्षयति—त्र्यश्रेति । पार्श्वगा ग्रीवा त्र्यश्रा । सा च
खेदे, पार्श्वेक्षणे, स्कन्धभारे च प्रयोज्या ॥ ३३३- ॥

इति त्र्यश्रा (७)

(सु०) नता लक्षयति—नतेति । अवनम्रा ग्रीवा नता । सा च अलकार-
बन्धे, कण्ठावलम्बने च प्रयोज्या ॥ -३३४ ॥

इति नता (८)

उन्नतोर्ध्वानता ग्रीवालकारोर्ध्वप्रदर्शने ।

इत्युन्नता (९)

बाहुभेदाः—

ऊर्ध्वस्थोऽधोमुखस्तिर्यगपविद्धः प्रसारितः ॥ ३३५ ॥

अञ्चितो मण्डलगति स्वस्तिकोद्वेष्टितावपि ।

पृष्ठानुसारीत्युदितो बाहुर्दशविधो बुधैः ॥ ३३६ ॥

आविद्धः कुञ्चितो नम्रः सरलान्दोलितावपि ।

उत्सारित इति प्राहुर्बाहून्षट्परान्तरे ॥ ३३७ ॥

शीर्षादूर्ध्वं व्रजन्बाहूरूर्ध्वस्थस्तुङ्गदर्शने ।

इत्यूर्ध्वस्थ (१)

(सु०) उन्नता लक्षयति—उन्नतेति । उर्ध्वानता ग्रीवा उन्नता । सा च रेण ऊर्ध्वप्रदर्शने प्रयुज्यते ॥ ३३४- ॥

इत्युन्नता (९)

इति नवविधा ग्रीवा ।

इति ग्रीवाप्रकरणम्

(क०) अथ बाहुभेदानुद्दिशति—ऊर्ध्वस्थोऽधोमुख इत्यादि ॥ ३३८- ॥

(सु०) बाहुभेदानाह—ऊर्ध्वस्थ इति । ऊर्ध्वस्थ , अधोमुख , तिर्यग- , प्रसारित , अञ्चित , मण्डलगति , स्वस्तिक , उद्वेष्टित , पृष्ठानुसारीति वो बाहु । मतान्तरमाह—आविद्ध इति । आविद्ध , कुञ्चित , नम्र , आन्दोलित , उत्सारित इत्यन्यदपि बाहुषट्क परे प्रोचु । क्रमेण आह—शीर्षादिति । शीर्षात् ऊर्ध्वं गतो बाहु ऊर्ध्वस्थ । स च ने प्रयोज्य ॥ -३३५-३३७- ॥

इत्यूर्ध्वस्थ (१)

अधोमुखो महीश्लेषी

इत्यधोमुख (२)

तिर्यक्पार्श्वगतो भवेत् ॥ ३३८ ॥

इति तिर्यग्गत (३)

बाहुर्मण्डलवद्गत्या वक्षःक्षेत्राद्विनिर्गतः ।

अपविद्धः

इत्यपविद्ध (४)

(सु०) अधोमुख लक्षयति—अधोमुख इति । महीश्लेषी, महीं पृथ्वीं श्लिष्यति तथा सह सयोग प्राप्नोति, स अधोमुख इत्युज्यते ॥ -३३८ ॥

इत्यधोमुख (२)

(सु०) तिर्यग्गत लक्षयति—तिर्यगिति । पार्श्वगत, पार्श्व प्राप्त तिर्यगित्युज्यते ॥ -३३८ ॥

इति तिर्यग्गत (३)

(क०) अत्रापविद्धबाहुलक्षणे—मण्डलवद्गत्या वक्षःक्षेत्राद्विनिर्गत इत्यादि । मण्डलमस्या अस्तीति मण्डलवती । सा चासौ गतिश्चेति कर्म-धारय । “पुवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु (अष्टा० ६ ३-४२) इत्यादिना पुंवद्भावे सति मण्डलवद्गतिरिति रूपम् । तच्च मण्डलमत्र बाहोरपविद्ध-संज्ञानुसारेण बहिर्मुखमेव मन्तव्यम् । अन्यथा ‘वक्षःक्षेत्राद्विनिर्गत’ इत्येतल्लक्षणं नोपपद्यते ॥ ३३८, ३३९- ॥

इत्यपविद्ध (४)

(सु०) अपविद्ध लक्षयति—बाहुरिति । यत्र बाहु मण्डलवद्गत्या, मण्डलाकारया गत्या वक्षःक्षेत्रात् विनिर्गत सोऽपविद्ध ॥ ३३८-, ३३९- ॥

इत्यपविद्ध (४)

अथाग्रदेशमनुधावन्प्रसारितः ॥ ३३९ ॥

इति प्रसारित (५)

वक्षःक्षेत्राद्विनिर्गत्य वक्षःप्रत्यागतोऽश्वितः ।

इत्यश्वित (६)

उच्यते मण्डलगतिः सर्वतो भ्रमणाद्भुजः ॥ ३४० ॥

खड्गादिभ्रामणे चास्य विनियोग प्रचक्षते ।

इति मण्डलगति (७)

स्वस्तिको लग्नयोर्बाह्वोः पार्श्वव्यत्यासतः स्थितौ ॥ ३४१ ॥

स स्याद्भानोरूपस्थाने परिरम्भेऽभिवादाने ।

इति स्वस्ति (८)

(सु०) अपसारित लक्षयति—अथेति । ऊर्ध्वदेशमनुधावन् प्रसारितो भवति ॥ -३३९ ॥

इति प्रसारित (५)

(सु०) अश्वित लक्षयति—वक्ष क्षेत्रादिति । यत्र बाहु वक्ष क्षेत्रात् विनिर्गत्य, वक्ष प्रत्यागतश्चेत्, अश्वित ॥ -३४० ॥

इत्यश्वित (६)

(सु०) मण्डलगति लक्षयति—उच्यते इति । सर्वतो भ्रान्तो भुज मण्डलगति । अस्य च खड्गादिभ्रामणे विनियोग प्रचक्षते ॥ -३४०, ३४०- ॥

इति मण्डलगति (७)

(क०) स्वस्तिकबाहुविनियोगे—स स्याद्भानोरूपस्थाने परिरम्भेऽभिवादाने इत्यत्र हस्तप्रचारविशेषानभिधानेऽपि लोकप्रसिद्धभानूपस्थानादिविनियोगवशात्तदुचित प्रचारो द्रष्टव्य । तथाहि भानूपस्थाने

निष्क्रामन्मणिवन्धस्थवर्तनामाश्रितो भुजः ॥ ३४२ ॥

उद्वेष्टितो भवेत्

इत्युद्वेष्टित (९)

पृष्ठानुसारी पृष्ठतो गतः ।

भवेत्तूणशराकर्षे वीटिकाग्रहणे च स ॥ ३४३ ॥

इति पृष्ठानुसारी (१०)

मस्तकोपरि स्वस्तिकाकारविन्यस्तावुत्तानितहस्ततलौ बाहू लोकप्रसिद्धौ ।
परिरम्भे स्वसमुखहस्ततलौ स्वस्वपार्श्वार्त्पाश्वान्तरगतौ बाहू प्रसिद्धौ ।
अभिवादने तु तादृशावधोमुखहस्ततलौ बाहू प्रसिद्धौ । एव हस्ताद्य-
भिनयेष्वपि प्रचारविशेषानभिधानेऽपि विनियोगवशाद्विशेषो द्रष्टव्यः ॥
॥ ३४१, ३४१- ॥

इति स्वस्तिक (८)

(सु०) स्वस्तिक लक्षयति—स्वस्तिक इति । लग्नयो सङ्गतयो बाह्वो
पार्श्वव्यत्यासत स्थितौ सत्या स्वस्तिको भवति । स च भानोरुपस्थाने,
परिरम्भे, अभिवादने च प्रयोज्यः ॥ ३४१, ३४१- ॥

इति स्वस्तिक (८)

(सु०) उद्वेष्टित लक्षयति—निष्क्राममिति । मणिवन्धस्था पूर्वोक्त-
वर्तनामाश्रित्य निष्क्रामन् भुज उद्वेष्टितः ॥ -३४२, ३४२ ॥

इत्युद्वेष्टित (९)

(सु०) पृष्ठानुसारिण लक्षयति—पृष्ठानुसारीति । पृष्ठतो गतः पृष्ठानु-
सारी । स च तूणात् शराकर्षे, वीटिकाग्रहणे च प्रयोज्यः ॥ -३४२, ३४३ ॥

इति पृष्ठानुसारी (१०)

आविद्धोऽभ्यन्तराक्षिप्तः

इत्याविद्ध (११)

कुञ्चितस्तु स उच्यते ।

यस्तीक्ष्णकूर्पर वक्रीकृतः खड्गादिधारणे ॥ ३४४ ॥

प्रहारे भोजने पाने प्रोक्तो नि शङ्कसूरिणा ।

इति कुञ्चित (१२)

ईषद्वक्रस्तु नम्रोऽसौ स्तुतौ माल्यस्य धारणे ॥ ३४५ ॥

इति नम्र (१३)

सरलः पार्श्वयोरूर्ध्वमधस्ताच्च प्रसारितः ।

(क०) आविद्धलक्षणं—अभ्यन्तराक्षिप्त इति । उद्वेष्टितोपक्रान्तया अन्तिर्मुखवर्तनयेत्यर्थः ॥ ३४३ ॥

इत्याविद्ध (११)

(सु०) आविद्ध लक्षयति—अभ्यन्तराक्षिप्त आविद्ध ॥ ३४३- ॥

इत्याविद्ध (११)

(सु०) कुञ्चित लक्षयति—कुञ्चितस्त्विति । य तीक्ष्णकूर्पर यथा भवति तथा वक्रीकृत सकुचीकृत कुञ्चितो भवति । स च खड्गादिधारणे, प्रहारे, भोजने, पाने च विनियुज्यते ॥ ३४४, ३४४- ॥

इति कुञ्चित (१२)

(सु०) नम्र लक्षयति—ईषदिति । ईषद्वक्रीकृतो नम्र इत्युच्यते । असौ स्तुतौ, माल्यस्य धारणे च प्रयुज्यते ॥ -३४५ ॥

इति नम्र (१३)

(क०) सरलबाहुलक्षणे—सरलः पार्श्वयोरूर्ध्वमधस्ताच्च प्रसारित

^१स्यात्पक्षानुकृतौ माने भूस्थनिर्देशने क्रमात् ॥ ३४६ ॥

इति सरल (१४)

गतावान्दोलितोऽन्वर्थः

इत्यान्दोलित (१५)

बाहुस्तसारितः पुनः ।

स्वपार्श्वमन्यतो गच्छञ्जनतोत्सारणे भवेत् ॥ ३४७ ॥

इत्युत्सारित (१६)

इति षोडशविधो बाहु ।

इति । अत्र त्रीणि लक्षणानि द्रष्टव्यानि, यथा पार्श्वयो प्रसारित सरल, ऊर्ध्वं प्रसारित सरल, अधस्तात्प्रसारितश्च सरल इति । एकलक्षणत्वे हि, 'स्यात्पक्षानुकृतौ माने भूस्थनिर्देशने क्रमात्' इति क्रमाद्विनियोगभेद न ब्रयात् ॥ ३४६ ॥

इति सरल (१४)

(सु०) सरल लक्षयति—सरल इति । पार्श्वयोरुर्ध्वमधस्ताच्च प्रसारितो बाहु सरल । स च प्रज्ञाकृते, माने, भूस्थनिर्देशे च प्रयोज्य ॥ ३४६ ॥

इति सरल (१४)

(सु०) आन्दोलित लक्षयति—गताविति । गतौ आन्दोलितोऽन्वर्थः ॥ ३४६ ॥

इत्यान्दोलित (१५)

(सु०) उत्सारितं लक्षयति—बाहुरिति । स्वपार्श्वमन्यतो गच्छन् उत्सारित । स च जनताया उत्सारणे प्रयोज्य ॥ ३४६-, ३४७ ॥

इत्युत्सारित (१६)

इति षोडशविधो बाहु ।

^१ स स्यात्प्रज्ञाकृते माने इति सुधाकर

अथ वर्तनाः—

बाहूना करणेनाथ समस्तव्यस्तयोजनात् ।

क्रमाद्द्रुतादिवैचित्र्याज्जायन्तेऽत्र सहस्रशः ॥ ३४८ ॥

वर्तनाश्चतुरैरूह्यास्ताः शोभाभरसभृता ।

(क०) बाहूनामित्यादि । बाहूनामुक्ताना षोडशविधाना करणे-
नावेष्टितादिपूर्वकव्यापारेण । समस्तव्यस्तयोजनादिति । द्वित्रिप्रभृती-
नामेकैकरूपाणा समस्ताना व्यस्ताना वा योजनात् मिश्रणात् । क्रमाद्द्रुतादि-
वैचित्र्यादिति । आदिशब्देन मध्यविलम्बितौ गृह्येते^१ । द्रुतादीना लयाना
वैचित्र्य नाम यतिविशेषरूपेणावस्थानम् । तस्मात्सहस्रशो वर्तना जायन्ते ।
वर्तना शोभाभरसभृता सत्यश्चतुरैरूह्या भवन्ति । अत्रास्माभिर्न प्रपञ्च्यत
इत्यर्थः । ग्रन्थकारेणानुक्तानामपि तासा स्वरूपपरिज्ञानार्थं कोहलोक्ताः
काश्चन वर्तना कथ्यन्ते ।

यथा—अथ वर्तना —

पताकारालयो पूर्व शुक्रतुण्डालपद्मयो ।

वर्तना खटकस्यापि पश्चान्मकरवर्तना ॥

ऊर्ध्ववर्तनिकाविद्धवर्तना रेचिताह्वया ।

नितम्बकेशबन्धारुये फालवर्तनिका तत ॥

कक्षवर्तनिकोर म्थवर्तना खड्गवर्तना ।

पद्मवर्तनिका दण्डवर्तना पल्लवाभिधा ॥

अर्धमण्डलिका घातवर्तना ललिताभिधा ।

वलिता गात्रपूर्वा च वर्तना प्रतिवर्तना ॥

चतुर्विंशतिरित्युक्ता वर्तना भट्टतण्डुना ।

^१ गम्येते

अथ क्रमालक्षणमुच्यते—

सव्यापसव्यव्यत्यासा भ्रान्तिरा मणिवन्धत ॥
क्रियते चेत्पताकस्य सा पताकाख्यवर्तना ।

इति पताकवर्तना (१)

तर्जन्याद्यङ्गुलीना यदन्तरावेष्टन क्रमात् ॥
आवेष्टितक्रियापूर्वं सा प्रोक्षारालवर्तना ।

इत्यरालवर्तना (२)

अवहित्थ करो वक्षस्याविद्धाघोमुख कृत ॥
ऊरुपृष्ठे वर्तितश्चेच्छुकतुण्डाख्यवर्तना ।

इति शुकतुण्डवर्तना (३)

अभ्यन्तरे कनिष्ठाया वर्तन्तेऽङ्गुलय क्रमात् ॥
व्यावर्तितक्रिया यत्र सालपद्मस्य वर्तना ।

इत्यलपद्मवर्तना (४)

खटकामुखयोर्नाभिक्षेत्रे सव्यापसव्यत ॥
मणिवन्धावधिभ्रान्ति खटकामुखवर्तना ।

इति खटकामुखवर्तना (५)

यदा तु मकरो हस्त पुरस्तात्पार्श्वयोरपि ॥
व्यावर्त्यते बहिश्चान्तस्तदा मकरवर्तना ।

इति मकरवर्तना (६)

यदोद्धृतौ नृत्तहस्तावूर्ध्वदेशेन वर्तितौ ॥
तदोर्ध्ववर्तना नाम वर्तनाविद्धिरीरिता ।

इत्यूर्ध्ववर्तना (७)

आविद्धवक्रयो पाण्योर्वर्तते चेद्भुजौ क्रमात् ॥
आविद्धावन्तराक्षिसौ सा स्यादाविद्धवर्तना ।

इत्याविद्धवर्तना (८)

स्वस्तिकाद्विच्युतौ हस्तौ हसपक्षौ द्रुतभ्रमौ ॥
रेच्येते चेद्वर्तनाभ्या तदा रेचितवर्तना ।

इति रेचितवर्तना (९)

मणिवन्धावधिभ्रान्तौ विस्लिष्टाङ्गुलिपल्लवा ॥
नितम्बोक्तप्रकारेण वर्तितौ स्कन्धदेशयो ।
पुनर्नितम्बदेशे तु पताकौ वर्तितौ क्रमात् ॥
नितम्बवर्तना नाम

इति नितम्बवर्तना (१०)

केशबन्धोक्तरीतित ।

विचित्रवर्तनायोगात्केशदेशाद्विनिर्गतौ ॥
पुनश्च केशदेशे च पर्यायेण विवर्जितौ ।
पताकावेव चेत्प्राहु केशबन्धाख्यवर्तनाम् ॥

इति केशबन्धवर्तना (११)

व्यावृत्य वक्षस फाल प्राप्य तत्पार्श्वमागतौ ।
ततो मण्डलवद्भ्रान्त्या प्रचालितभुजौ करौ ॥
पताकौ चेच्छनैरूर्ध्वमण्डलावेव कोविदैः ।
चक्रवर्तनिकेत्युक्ता फालवर्तनिकापि च ॥

इति फालवर्तनिका^१ (१२)

^१ चक्रवर्तनिका इत्यपि व्यवहार ।

पार्श्वमण्डलिनो पाण्योर्भ्रमण स्वस्वपार्श्वयो ।
क्रमादेकैकपार्श्वे वा कक्षवर्तनिका जगु ॥

इति कक्षवर्तनिका (१३)

उरोवर्तनिका विद्यादुरोमण्डलिनो क्रियाम् ।

इत्युरोवर्तनिका (१४)

एकस्याकुञ्चितो मुष्टिः खटकास्योऽञ्चितः परः ॥
इति कीर्तिधरम्त्वाह मुष्टिकस्वस्तिकौ करौ ।
खड्गवर्तनिकेत्येतन्नामधेय त्वकल्पयत् ॥

इति खड्गवर्तनिका (१५)

पद्मकोशाभिधौ हस्तौ व्यावृत्तादिक्रियान्वितौ ।
आश्लिष्टौ स्वस्तिकौ क्षेत्रे व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥
मिथः पराङ्मुखौ सन्तौ नलिनीपद्मकोशकौ ।
एतौ कीर्तिधराचार्या पद्मवर्तनिका जगु ॥

यद्वा—

स्वस्तिकाकुञ्चितौ हस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ ।
मिथः पराङ्मुखौ सन्तौ सैषा कमलवर्तना ॥

इति पद्मवर्तना (१६)

वक्षः क्षेत्रं श्रयत्येको येन कालेन पार्श्वतः ।
व्यावृत्त्या हसपक्षाख्यस्तेनैव परिवर्तितः ॥
प्रसारितभुजोऽन्यस्तु तिर्यक्कार्या परा पुनः ।
एवमङ्गान्तरेणापि क्रिया स्याद्दण्डपक्षयो ॥
दण्डवर्तनिकामेना भट्टतण्डुरभाषतः ।

इति दण्डवर्तना (१७)

पताकौ मणिवन्धस्थौ शिथिलौ स्वस्तिकौ पुन ॥
कथितौ पल्लवौ तौ हि ख्याता पल्लववर्तना ।

इति पल्लववर्तना (१८)

व्यावर्तितेन हस्तश्चेदलपल्लवशसिता ॥
स्वपार्श्ववक्षस प्राप्य प्रसारितभुजो भ्रमन् ।
अराल दधदावेष्टकरणेन श्रयन्नर ॥
तदानीमेव पार्श्व स्वमन्यो गच्छति पूर्ववत् ।
मण्डलेन ततोऽप्येवमुर पार्श्वेऽर्धमण्डलौ ॥
तयोर्थैषा क्रिया सा स्यादर्धमण्डलवर्तना ।

इत्यर्धमण्डलवर्तना (१९)

उद्वेष्टितेन निष्पन्नौ स्याता चेदलपल्लवौ ॥
वक्षस स्कन्धयोरूर्ध्वप्रसारितयुतावुभौ ।
स्कन्धाभिमुखमाविद्धौ बलितौ चाङ्गुलीदले ॥
अलपल्लवितौ प्राहुर्घातवर्तनिका परे^१ ।

इति घातवर्तनिका (२०)

एतावेव चलौ मूर्धक्षेत्रगौ ललिता मता ॥
खटकाग्रौ शिरोदेशे लग्नाग्रौ ता परे जगु ।

इति ललितवर्तनिका (२१)

कूर्परस्वस्तिकाकारवर्तनाद्वलिता मता ॥
अन्ये त्वाचक्षतेऽन्योन्यलग्नाग्रौ खटकामुखौ ।
ऊर्ध्वगौ पृष्ठतो नम्रकूर्परौ बलितेति च ॥

इति बलितवर्तना (२२)

^१ परे आचार्या अलपल्लववर्तना प्राहु ।

ते रेखामनतिक्रम्य भूरिभङ्गिभृतो भुजाः ॥ ३४९ ॥
रेच्यन्ते यदि लक्ष्यज्ञैश्चालकाः कीर्तितास्तदा ।

व्यावर्तितोऽन्तर्गात्र चेदलपल्लवहस्तक ।
पराङ्मुखोऽपविद्ध स्यात्कथिता गात्रवर्तना ॥
इति गात्रवर्तना (२३)

गात्रस्य प्रातिलोभ्येन पाणिराक्षिप्य वर्तते ।
अलपल्लवसङ्गश्रेत्प्रतिवर्तनिका तदा ॥
इति प्रतिवर्तनिका (२४)

अन्याश्च कथिता सप्त वर्तना नृत्तवेदिभि ।
वर्तना या शिरस्थाद्या द्वितीया तिलकस्य च ॥
वर्तना नागबन्धाख्या स्यात्सिंहमुखवर्तना ।
वैष्णव्येका तलमुखी सप्तमी कलशामिषा ॥
नाममात्रप्रसिद्धास्तास्तेरेव स्फुटलक्षणा ।
इति वर्तना ।

प्रकृतमनुसराम ॥ ३४८, ३४८- ॥

(सु०) प्रकरणमुपसहरति—बाहूनामिति । बाहुभेदानां च समस्त-
व्यस्तयोजनात् क्रमात् शीघ्रमध्यविलम्बितादिवैचित्र्यभेदेन बहवो भेदा
भवन्ति । तस्मात् बहवो वर्तना शोभाभरसभृता सत्यश्चतुरेखत्वा । रेखा-
मिति । रेखामनतिक्रम्य अन्येन भूरिभङ्गिभृत बहुचातुरीभृता एते भुजा,
यदि रेच्यन्ते वक्ष्यमाणरेचकयुक्ता भवन्ति, तदा लक्ष्यज्ञैश्चालका इत्युच्यन्ते ।
॥ ३४८, ३४९- ॥

(क०) ते रेखामित्यादि । ते षोडश भुजा रेखा शोभामनतिक्रम्या-
परित्यज्य यदि भूरिभङ्गिभृत सन्तो रेच्यन्ते चेत्, बहुविधैः प्रकारैश्च-

लनात्मकैरित्यर्थ । पृथग्भूता क्रियन्ते चेत्तदा लक्ष्यज्ञैश्चालका इति कीर्तिता । तेषा चालनाश्रयत्वाच्चालकसज्ञा वेदितव्या । तेषा लक्ष्य-
प्रसिद्धत्वाच्चेत एवावगन्तव्या इत्यत्र ग्रन्थकारेण नोक्ता । तेषा केषाचित्स्व-
रूपपरिज्ञानाय कोहलोक्तानि लक्षणानि लिख्यन्ते । यथा शार्दूलमुनिना
पृष्ठ कोहल उवाच —

“ चालकाना स्वरूप वै समाहितमना शृणु ।
तत्र क्रिया मनोहारी वाद्ये चालनमुच्यते ॥
अनेन रहित नृत्त निष्प्राणतनुवद्भ्रुवम् ।
विश्लिष्टवर्तित पूर्वं वेपथुव्यञ्जक तथा ॥
अपविद्ध तत पश्चालहरीचक्रसुन्दरम् ।
वर्तनास्वस्तिक चैव समुखीनरथाङ्गजम् ॥
पुरोदण्डभ्रमाख्य च त्रिभङ्गीवर्णसारकम् ।
डोल नीराजन चैव स्वस्तिकाश्लेषचालनम् ॥
मीथ सवीक्ष्यबाह्य च वामदक्षविलासितम् ।
मौलिरेचितक चैव वर्तनाभरण तत ॥
आदिकूर्मावताराख्यमसवर्तनक तथा ।
मणिबन्धासिकर्षाख्य कलविङ्कविनोदितम् ॥
चतुष्पत्राब्जसज्ञ च मण्डलाग्राभिध तथा ।
बालव्यजनचालाख्य तधा वीरुधबन्धनम् ॥
विशृङ्गाटकबन्धाख्य पश्चात्कुण्डलिचारकम् ।
मुरुजाडम्बर पश्चाद्द्वारदामविलासकम् ॥
धनुराकर्षण चैव साधारणमत परम् ।
समप्रकोष्ठवलन तथा देवोपहारकम् ॥

तिर्यग्गतस्वस्तिकाग्र मणिबन्धगतागतम् ।
 अलातचक्रकाख्य च व्यस्तोत्प्लुतनिवर्तकम् ॥
 तथोरभ्रकसबाध तिर्यक्ताण्डवचालनम् ।
 धनुर्वल्लीविनामाख्य ताक्ष्यपक्षविलासितम् ॥
 कररेचकरत्नाख्य शरसधाननामकम् ।
 मण्डलाभरण चैवमसपर्यायनिर्गतम् ॥
 अष्टबन्धविहार च कर्णयुग्मप्रकीर्णकम् ।
 पर्यायगजदन्ताख्य रथनेमिसमाह्वयम् ॥
 स्यात्स्वस्तिकत्रिकोण च लतावेष्टितक तथा ।
 नवरत्नमुख चेति पञ्चाशद्वैव चालका ॥
 एतेषामेव मुख्यत्व मुनेर्नृत्तकलासु वै ।
 किं त्वमी केचनान्वर्था नामगम्यास्तु केचन ॥
 केचित्प्रायोगिकास्तद्वदपरे साप्रदायिका ।
 अन्येऽपि बहव पूर्वं प्रयुक्ता भट्टतण्डुना ॥
 अन्योन्यव्यतिहारेण तिलतण्डुलवर्तना ।
 नृत्तमङ्गलशास्त्रे तु शत सन्त्येव चालका ॥
 नारदेनापि मुनिना तथा सप्तशत मुने ।
 देशीनृत्तसमुद्राख्ये कीर्तिताश्चालकाश्च वै ॥
 सहस्र चालकास्स्वन्ये ताण्डवे शशुनोदिता ।
 अतोऽनन्तत्वमेतेषा तत्तच्छास्त्रविकल्पनात् ॥
 किं तु लोके प्रयोक्तृणा कालतोऽल्पधियामिह ।
 तेषु तेषु विशेषेण कररेचकराशिषु ॥
 सारसारतरास्वेते वेधसा भव्यचेतसा ।
 दध्मो घृतमिवोदीर्णा सुबोधाय च चालका ॥

प्राप्तयो स्वस्तिकत्व प्राक्तिर्यगेको विलोलित ।
पार्श्वयोर्मौलिपर्यन्तमूर्ध्वं चाधश्च चालनम् ॥
अन्यस्तु भजते यत्र तत्तु विस्लिष्टवर्तितम् ।

इति विस्लिष्टवर्तितम् (१)

नाभिक्षेत्रसमीपस्थे तिर्यग्लुठति चैकके ॥
स्वस्यापरागवलन रसवृत्तिसमुज्ज्वलम् ।
करयोर्यत्तु तत्प्रोक्त वेपथुव्यञ्जक पुन ॥
इति वेपथुव्यञ्जकम् (२)

वामदक्षिणभागेन नाभिकण्ठप्रदेशयो ।
लुठने मण्डलेनैव त्वपविद्धमिति स्मृतम् ॥
इत्यपविद्धम् (३)

नाभिक्षेत्रसमीपस्थे तिर्यग्लुठति चैकके ।
अपर तु पराचीनमान्दोलितकर्मणा ॥
नीत्वा वामासपर्यन्त बहिरेव प्रसार्य च ।
अमुमन्त समाक्षिप्य मूर्ध्नि सव्यापसव्ययो ॥
विलोड्य पार्श्वयोर्मन्द विलासेन तु यद्भवेत् ।
प्रकीर्तित तु तद्धरीरैर्लहरीचक्रसुन्दरम् ॥
इति लहरीचक्रसुन्दरम् (४)

एकस्य पार्श्वचलने विद्युद्दामविडम्बिन ।
आनुगुण्येन हस्तेन योगो विच्युतिपूर्वक ॥
पौन पुन्येन यस्मात्तु वर्तनास्वस्तिक मतम् ।
अथवा तुम्बिखण्डाब्जवर्तनाभिस्तु तद्भवेत् ॥
इति वर्तनास्वस्तिकम् (५)

अन्योन्याभिमुखे स्याता व्यश्र चलितरेचितौ ।
 पार्श्वगावान्तरावृत्त्या द्विगुणौ तीक्ष्णकूर्परम् ॥
 पूर्ववद्वलितौ यत्र करौ सौन्दर्यशालिनौ ।
 समुखीनरथाङ्ग तन्निर्दिष्ट तपता वर ॥

इति समुखीनरथाङ्गम् (६)

कृत्वैक मुष्टिरूपेण तिर्यङ्मुखतयापि च ।
 तस्यैव बहिरन्तश्च लुठितोऽन्यस्य लीलया ॥
 पुरो नि सारण पाण्यो पर्यायेण च यत्र तु ।
 पुरोदण्डभ्रम तत्तु निर्दिष्ट पूर्णसूरिभि ॥

इति पुरोदण्डभ्रमम् (७)

पूर्वपार्श्वेण विदिशि तिर्यक्चेन्मण्डलात्मना ।
 या क्रिया जायते पाण्यो पर्यायाद्युपपन्न वा ॥
 त्रिभङ्गीवर्णसरक चालन चेति सा स्मृता ।

इति त्रिभङ्गीवर्णसरकम् (८)

ऊर्ध्वाधोवदन व्यश्र लुठतो यत्र लीलया ॥
 पर्यायेण करौ सौम्य डोल तत्परिकीर्तितम् ।

इति डोलम् (९)

प्राप्तौ स्वस्तिकतामेव बहिरेव च नि सृतौ ॥
 अन्तस्तिर्यग्चक्रभावाच्छीर्षे सव्यापसव्ययो ।
 लुठतो यत्र युगपत्करौ नीराजित तु तत् ॥

इति नीराजितम् (१०)

करयो स्वस्तिकाश्लेषसारिणोरसदेशत ।

बलन यत्र निर्दिष्ट स्वस्तिकाश्लेषचालनम् ॥

इति स्वस्तिकाश्लेषचालनम् (११)

एको हस्त परस्यासपर्यन्त सरलोन्नत ।

निवृत्तश्चेत्स्वपार्श्वे स्यात्पर्यायादुत्तमण्डलम् ॥

मिथ समीक्ष्य बाह्य तद्वादित नामतो बुधै ।

इति मिथ समीक्ष्यबाह्यम् (१२)

सव्यापसव्ययोस्तिर्यग्गुठन स्वस्तिकात्मना ॥

करयोर्यत्र विद्येत निर्दिष्ट तच्च तण्डुना ।

वामदक्षतिरश्चीन तच्चाप्यन्वर्थसंज्ञि तत् ॥

इति वामदक्षविलासितम् (१३)

कटीक्षेत्रगतश्चैक स्याच्चेदन्य पुरोगत ।

अथ तौ केशपर्यन्त लुठतो यत्र लीलया ॥

मौलिरेचितक प्रोक्त तज्ज्ञैर्नयनसुन्दरम् ।

इति मौलिरेचितकम् (१४)

कर्णभागगतश्चैक परश्चेद्वर्तितो भवेत् ॥

उत्सारितोद्वेष्टितकैर्वर्तनाभरण तु तत् ।

इति वर्तनाभरणम् (१५)

वामदक्षिणकावर्तौ मूर्ध्नो वा युगपत्क्रमात् ॥

ऊर्ध्वाधोमण्डलाकारभ्रान्तौ स्वस्तिकगौ पुन ।

वर्तनास्वस्तिकौ पार्श्वद्वये मण्डलघूर्णितौ ॥

अभिमण्डलसंपूर्णौ यदा तु लुठत करौ ।

आदिकूर्मावतार तद्वेचकज्ञा प्रचक्षते ॥

इत्यादिकूर्मावतारम् (१६)

मणिबन्धप्रकोष्ठासवर्तनावलितोद्धृतै ।
 सा च किञ्चित्ततशिर क्षेत्रोपरिविलोडनै ॥
 परागधोमुखत्वेन लुठितैर्वा पुरो भुवि ।
 वलितैरार्जवादन्धै पाण्यो सव्यापसव्ययो ॥
 पार्श्वयोर्धौगपद्येन नम्रभावात्क्रमेण वा ।
 भूयते यत्र लुठितमसवर्तनक विदु ॥

इत्यसवर्तनकम् (१७)

द्विगुणोदञ्चनेनैव क्रमादसात्तु लोडितौ ।
 पर्यायेण च कृत्वाथ कूर्परस्वस्तिकात्मना ॥
 विलोड्य तत्रैव बहि कर मुष्टिस्वरूपत ।
 अन्तर्निवेश्य त्वरया लुठनात् व्यश्रभावत ॥
 बलमाने तदन्यस्मिन् क्रमश पार्श्वयोर्द्वयो ।
 तस्यैव च समुत्क्षेप क्रियते यत्र लीलया ॥
 मणिबन्धासिकर्षाख्य तद्विद् प्रतिजानते ।

इति मणिबन्धासिकर्षम् (१८)

शिर क्षेत्रोपरिष्ठात्तु मध्यादाकाशकस्य वा ॥
 विलोड्य मण्डलभ्रान्त्या पर्यायेण च पार्श्वयो ।
 करयो करुपते यत्र पतनोत्पतनात्मिका ॥
 क्रियासमभिहारेण क्रिया च द्रुतमानत ।
 कलविङ्कविनोदाख्य चालन तत्प्रचक्षते ॥

इति कलविङ्कविनोदम् (१९)

पूर्वमूर्ध्व प्रलुठितस्ततो मण्डलवर्तित ।
 तत्पश्चाच्चतुराशासु करो यत्र विलासत ॥

लुठमाने तदन्यस्मिन्नाभिक्षेत्रसमीपगे ।
पर्यायाद्वर्तते रम्य चतुष्पत्राब्जमीरितम् ॥
इति चतुष्पत्राब्जम् (२०)

मुष्टिरूपस्तु लुठितस्तदूर्ध्वं चार्जवात्पुन ।
गतागत पार्श्वयोश्च तत्पश्चादग्रतो गत ॥
चलमाने तदेतस्मिन् पूर्वोक्तस्थानगामिनि ।
पर्यायेण करो यत्र मण्डलाग्राभिध तु तत् ॥
इति मण्डलाग्रम् (२१)

उत्पकोष्ठं च पर्यायादसपर्यन्तकान्तरे ।
लुठितौ च तथाधस्ताद्गामिनौ च प्रभावत ॥
भवतो यत्र तु करौ बालव्यजनचालनम् ।
इति बालव्यजनचालनम् (२२)

यत्र त्रिकोणमर्यादामनुसृत्य प्रलोड्यते ॥
पुरस्तात्पार्श्वयोश्चैव करो मण्डलचारत ।
तद्वीरुधबन्धाख्यमुद्दिष्टं भट्टतण्डुना ॥
इति वीरुधबन्धनम् (२३)

प्रतिलोमानुलोमाभ्यामस्यैव खलु या क्रिया ।
विशृङ्गाटकबन्धाख्यं मतङ्गस्तदुवाच ह ॥
इति विशृङ्गाटकबन्धनम् (२४)

वामदक्षिणयोर्यत्र करस्थस्य विलोडनम् ।
कुर्वन् गतागत दिक्षु त्र्यश्रं वा वर्तते पुन ॥
तद्वै कुण्डलिचाराख्यं प्रणीतं प्राच्यसूरिभिः ।
इति कुण्डलिचारकम् (२५)

आपादिकगतश्चाथ तत्रैवाबद्धमण्डल ॥
 सव्यापसव्ययोश्चैव पार्श्वयोर्वर्तनक्रिया ।
 दक्षिणो यत्र हस्तस्तु ततो वामासमुद्यत ॥
 वेगाद्विदिशि गत्वात्र लुठित सव्यपार्श्वग ।
 तदन्यस्मिन् विलुठितो यत्र नाभिसमीपग ॥
 मुरुजाडम्बर नाम निर्णीत यमिना वर ।

इति मुरुजाडम्बरम् (२६)

अमान्तरक्षेत्रगतौ बाहू चेत्पार्श्वयोर्द्वयो ॥
 पतेता युगपद्यत्र द्वारदामविलासकम् ।
 इति द्वारदामविलासकम् (२७)

बद्धस्वस्तिकयो पार्श्वे तिर्यग्वेगात्प्रसर्पतो ॥
 एको निवृत्य सहसा यदि कर्णावतसक ।
 धनुराकर्षणाख्य तन्निर्णीत भट्टतण्डुना ॥
 इति धनुराकर्षणम् (२८)

कटीक्षेत्रगतौ चाथ तिर्यग्द्विगुणचालिनौ ।
 अन्तरामण्डलभ्रान्तिकारिणौ बहिरेव वा ॥
 युगपच्च करौ यत्र तच्च साधारण स्मृतम् ।
 इति साधारणम् (२९)

समप्रकोष्ठवलनमन्वर्थमिह कीर्तितम् ॥
 अथवाविद्धकेन स्यादपविद्धेन वा च तत् ।
 इति समप्रकोष्ठवलनम् (३०)

अरालकपरावृत्त्या पार्श्वयोरपि च द्वयो ॥

लुठित प्रसृतस्याग्रे सदलत्वममुञ्चत ।
कूर्परक्षेत्रमासाद्य लुठत्यन्योऽपि यत्र तु ॥
देवोपहारक नाम तत्त्वविद्विर्निरूपितम् ।

इति देवोपहारकम् (३१)

प्रथम पार्श्वयोरेव प्रसृतौ द्विगुणौ तत ॥
अन्योन्याभिमुखौ चैव पश्चात्स्वस्तिकबन्धनौ ।
प्रधावतः पुरोदेश यत्र हस्तौ विलासत ॥
तिर्यग्गतस्वस्तिकाग्र तदुद्दिष्ट सुमन्तुना ।

इति तिर्यग्गतस्वस्तिकाग्रम् (३२)

कस्यचिन्मणिवन्धे तु लुठितोऽन्यस्तत कर ॥
बहिर्मण्डलग स्थित्वा तथान्तर्मण्डलैरपि ।
यत्र प्रवर्तते तत्तु मणिवन्धगतागतम् ॥

इति मणिवन्धगतागतम् (३३)

अन्तर्बहिश्चक्रचर कश्चिद्धस्त पराङ्मुख ।
अपरोऽलातचक्रस्य कुरुते च विडम्बनम् ॥
अलातचक्रकाख्य तत्तद्विद परिचक्षते ।

इत्यलातचक्रकम् (३४)

पूर्वं पार्श्वमुखावेव निर्गतौ तत्र वेगत ॥
तीक्ष्णकूर्परकावेव द्विगुणत्वावलम्बिनौ ।
सश्लिष्टावूर्ध्ववदनौ भूतलाभिमुखौ तत ॥
यत्र स्याता करौ तत्तु व्यस्तोत्प्लुतनिवर्तकम् ।

इति व्यस्तोत्प्लुतानिवर्तकम् (३५)

प्रथम स्वस्तिक भूयो बहिरेव विनिर्गतौ ॥
 वेगान्निवृत्तावन्योन्य सामुख्य भजत करौ ।
 यत्रोरभ्रकसबाध तदुक्त तपता वर ॥

इत्युरभ्रसबाधम् (३६)

तिर्यग्ध्वं प्रथमतः कृत्वैक नाभिदेशगम् ।
 तिर्यक्पार्श्वान्तरायात करमन्य प्रकल्प्य च ॥
 या क्रिया जायते सा तु तिर्यक्पाण्डवचालनम् ।

इति तिर्यक्पाण्डवचालनम् (३७)

ऊर्ध्वाधोवदनौ कृत्वा पर्यायेण विलासत ॥
 तत्रैव मण्डलाकारभ्रान्तौ कृत्वा तु पूर्ववत् ।
 शिरःक्षेत्रे च कट्या च पार्श्वयोर्गतिपूर्वकम् ॥
 यत्र स्याता करौ तत्तु धनुर्वल्लीविनामकम् ॥

इति धनुर्वल्लीविनामकम् (३८)

वर्तनास्वस्तिक कृत्वा युगपत्पार्श्वयोर्द्वयो ॥
 यदि स्याता करौ प्राहुस्ताक्ष्यपक्षविलासकम् ।

इति ताक्ष्यपक्षविलासकम् (३९)

प्रथम पार्श्वयोर्गत्वा प्रसार्य च विदिश्यन् ॥
 निबद्धस्वस्तिकौ तत्र कटीमौलिगतौ मिथ ।
 बालव्यजनचालाख्यक्रिया पूर्ववदाश्रितौ ॥
 वर्तनास्वस्तिक बद्ध्वा भूतलाभिमुखौ ततः ।
 समुत्थितौ मण्डलतः स्वस्तिकौ पतितावध ॥
 कृत्वैक भ्रामित चासे तदन्य रथचक्रवत् ।

भ्रामयित्वा विलासेन तदान्दोलितकर्मणा ॥
 सरलात्सारितोद्वेष्टात्प्रसारितकनम्रकै ।
 एकैकलुठितौ स्वैरमसान्ते मण्डलोर्ध्वगौ ॥
 विश्रमाभिमुखौ चैव पर्यायेण तु यत्र वै ।
 पतितोत्पतितौ बाहुर्मूर्ध्ना कट्यवसानकम् ॥
 तत स्वस्तिकबन्धेन कमनीयेषु केषुचित् ।
 अर तत्र प्रदेशेषु वामदक्षिणवृणितौ ॥
 अन्तर्बहिश्चक्रभाव सविलासमथाश्रितौ ।
 कूर्परस्वस्तिकेनैव पराचीनप्रलोलितौ ॥
 अथवा सरलत्वेन केवल द्रुतमानत ।
 वामदक्षिणयो पश्चात् त्रिकपर्यन्तलोलितौ ॥
 एकैक स्वस्तिक चाथ नयनानन्ददायकौ ।
 ऊर्ध्वाधोवदनौ व्यश्रकरौ यत्र गतौ मुने ॥
 कररेचकरत्नाख्य लक्षित तत्पुरारिणा ।
 इद तु कमनीय वै यत्र यत्र प्रयुज्यते ॥
 यक्षा विद्याधाधरा सिद्धा पद्मभूश्च महर्षय ।
 तत्र तत्र प्रदेशेषु प्रीतास्तिष्ठन्त्यपेक्षिता ॥
 इन्द्रादिदेवा प्रीता स्यु प्रीणाति परमेश्वर ।
 ग्रन्थविस्तरभीतेन कथ्यते नास्य विस्तर ॥

इति कररेचकरत्नम् (४०)

एकस्मिंस्तु पराचीने लुठमाने विलासत ।
 अन्यो हस्त शिर क्षेत्रपर्यन्त चेद्गतागत ॥
 पुनस्तन्मुख एव स्याच्छरसधाननामकम् ।

इति शरसधानम् (४१)

अभ्यन्तरापवेधेन चक्रकभ्रान्तिपूर्वकम् ॥
 अनुप्रलोड्य डोलावद्या क्रिया पार्श्वयोर्द्वयो ।
 प्रातिलोभ्येन वा स्यात्तु मण्डलाभरण तु तत् ॥
 इति मण्डलाभरणम् (४२)

आदौ तु स्वस्तिक बद्ध्वा कलासावपरेऽपि च ।
 निष्क्रान्तावसदेशात्तु पर्यायेण कटीं प्रति ॥
 स्याता चेद्यत्र हस्तौ तदसपर्यायनिर्गतम् ।
 इत्यसपर्यायनिर्गतम् (४३)

वामदक्षिणपाश्चात्यपुरोभागेषु सर्वतः ॥
 स्वस्तिकान्मण्डलाग्राह्याद्युगपत्क्रमशोऽथवा ।
 अष्टासु दिक्षु स्याता चेत्करौ विलुठितौ ततः ॥
 अष्टबन्धविहारारख्य निरणायि मनीषिभिः ।
 इत्यष्टबन्धविहारम् (४४)

पर्यायतुष्टौ लुठितौ तिर्यक्कर्णसमीपतः ॥
 पार्श्वे स्वस्मिन्नुरक्षेत्रपर्यन्तं हि यदा करौ ।
 सुमन्तुना तदुद्दिष्टं कर्णयुग्मप्रकीर्णकम् ॥
 इति कर्णयुग्मप्रकीर्णकम् (४५)

तिर्यग्लुठति चैकस्मिन्नपरश्चेत्प्रसारितः ।
 क्रमेण यत्र तत्प्रोक्तं पर्यायगजदन्तकम् ॥
 इति पर्यायगजदन्तकम् (४६)

आदौ मध्येऽवसाने च स्वस्तिकाकारधारिणौ ।
 रथचक्राकृती तिर्यग्युगपत्क्रमशोऽथवा ॥

लुठितौ चेत्करौ तत्तु रथनेमिसमाह्वयम् ।

इतिरथनेमि (४७)

प्रथम स्वस्तिकी भूत्वा कुञ्चितावूर्ध्वगौ पुन ॥

तथा वामासपर्यन्त पर्यायाच्चेद्वतौ करौ ।

तत्स्वस्तिकत्रिकोणाख्य क्षेमराजेन लक्षितम् ॥

इति स्वस्तिकत्रिकोणम् (४८)

अन्तर्बहिश्चेद्वलितावूर्ध्वप्रोद्वेष्टितौ करौ ।

पर्यायात्पाद्वयोस्तिर्यगेकस्मिन् लुठितोऽपर ॥

स्याच्चेत्करस्तदुद्दिष्ट लतावेष्टितकाभिधम् ।

इति लतावेष्टितम् (४९)

विशिष्टवर्तिताद्यैश्च नवभिर्दशभिश्च वा ॥

उक्तै सकरसमृष्टिरूपेण परिकल्पितै ।

आधम्भिल्लसमुत्क्षिप्तैस्तत स्वस्तिकबन्धनै ॥

अपराङ्गपरावृत्तौ भूतलाभिमुखौ तत ।

मण्डलौ च तिरश्चीनौ साविद्धावपविद्धकौ ॥

युगपत्क्रमशो वाथ तत्कालार्हक्रियोचितौ ।

आन्दोलितक्रियायुक्तौ भवेता यत्र वै करौ ॥

नवरत्नमुख तत्र प्राह लौहित्यभट्टकः ।

इति नवरत्नमुखम् (५०)

इतीदं तपताश्रेष्ठ यदादिष्ट स्वयमुवा ॥

लक्षण चालकानां वै प्रत्यपादि मयाधुना ।

एते सौभाग्यविजयप्रस्तारामरभूरुह ॥

देवानां भूसुराणां च पार्थिवानां प्रियकरा ।

ओतावत्सरिगोणीना पदस्य मलपस्य च ॥ ३५० ॥
 गजरोपशमस्यान्ते खण्डेऽप्येलादिगामिनि ।
 सालगस्थध्रुवाद्यन्ते यच्च प्रहरण भवेत् ॥ ३५१ ॥

अनन्तमङ्गलप्राङ्गलीलाविभ्रममण्डना ॥
 नृत्तलक्ष्यविशेषेण प्राणसर्वस्वमेव च ।
 यथार्हं ते प्रयुक्ता स्युः कीर्तिमङ्गलदायका ॥
 बहुनात्र किमुक्तेन सध्याकालेषु सर्वदा ।
 नानानृत्तकलोलासशालिनोऽपि महेशितु ॥
 अलपद्मकसज्ञास्ते सकीर्णा नेह लक्षिता ।
 अत्यन्तबलभाश्चैव सिद्धाना नाकिनामपि ॥
 अतो वियुक्ता युक्ताश्च हस्ता नृत्ताश्रया परे ।
 प्रसङ्गानुप्रसङ्गेन कोहलेन मयादिशत् ॥
 यथालक्षणमाख्याता मुनिशार्दूल तत्त्वतः ।

इति कोहलशार्दूलसवादे सगीतमेरौ युक्तायुक्तनृत्तहस्ताश्रयचालक
 भेदप्रभेदलक्षण नाम द्वितीयमाह्निक समाप्तम् ॥ ३४९-३४९ ॥

(क०) अथैषा चालकानां प्रयोगस्य विषय दर्शयति—ओतेत्यादि ।
 ओतादयो वाद्यप्रबन्धा पूर्वमुक्ता । गजरप्रबन्धाङ्गत्वेन चोपशम उक्त ।
 एतेषामन्ते खण्डे प्रयोज्या इति वक्ष्यमाणेन सबन्धः । एलादिगामिन्यपीति ।
 एलादीन् शुद्धान् गीतप्रबन्धान् गच्छतीत्येलादिगामी तस्मिन् । आत्रदिशब्दे-
 नान्यखण्डः समुच्चीयते । तथा सालगस्थध्रुवादीनामन्ते खण्ड इत्यनुषङ्गः ।
 यच्च प्रहरणं वाद्यप्रबन्धविशेषः तदन्तःखण्डे प्रयोज्या । मतान्तरमाश्रित्याह

तदन्तखण्डेऽन्यत्रापि प्रोद्धते तुण्डकैशिके ।

कवितेऽपि प्रयोज्यास्ते नान्यत्रेत्यूचिरे परे ॥ ३५२ ॥

—अन्यत्रापीति । पर आचार्या । अन्यत्रेति । ध्रुवादीनामन्तिम-
खण्डव्यतिरिक्त इत्यर्थ । तुण्डकैशिके प्रोद्धत इति खण्ड इति विशेषपद
प्रकरणादनुषङ्गनीयम् । तुण्डकैशिक इति । तुण्ड मुख प्रारम्भ इत्यर्थ ।
तत्र कैशिक सुकुमारम् । अयमर्थ — यद्वीतखण्ड मुखे प्रारम्भे सुकुमार
भवति, पश्चाद्भागे प्रोद्धत भवति । यद्वा मुखे प्रथमावृत्तौ सुकुमार भवति,
क्रमात् चरमावृत्तौ प्रोद्धत भवति, तद्वीतखण्ड तुण्डकैशिक प्रोद्धतमित्यु-
च्यते । तत्रोद्धताशे चालका प्रयोज्या इत्यर्थ । कवितेऽपीति । कवित
नाम वाद्यप्रबन्धविशेष । तत्रापि बाहुल्याद्दीप्त नृत्तमित्युक्तम् । तस्मिन्नशे
प्रयोज्या इत्यनेन, यस्तु दीप्तनर्तनस्य विषय, तत्रैव प्रयोज्य इति मन्तव्यम् ।
नान्यत्रेति; अन्यत्र सुकुमारप्रयोगविषये न प्रयोज्या इत्यूचिरे इत्यर्थ ।
कवितेऽपीत्यनेनोचिर इत्यस्य सबन्ध ॥ -३५०—३५२ ॥

इति बाहुप्रकरणम् ।

इति षोडशविधो बाहु ।

(सु०) सप्रति चालकानां प्रयोगमाह—ओतेति । वाद्याध्यायोक्तानां
ओतावत्सरिगोणीनाम्, एलादिगामिनि, तथा सालगस्थध्रुवाद्यन्ते प्रयोज्या ।
प्रहरण वाद्यप्रबन्धविशेष, तदन्तखण्डे प्रयोज्या इत्यर्थ । अन्यत्रेति ।
अन्यत्र ध्रुवादीनामन्तिमखण्डव्यतिरिक्त इत्यर्थ । तथा तुण्डकैशिके प्रोद्धते,
कवितेऽपि ते प्रयोज्या । परे आचार्या नान्यत्रेति ऊचिरे ॥ -३५०—३५२ ॥

इति बाहुप्रकरणम् ।

इति षोडशविधो बाहु ।

पृष्ठ तु जठरोक्ताभिर्वर्तनाभिर्विवर्तते ।
 अतो न तत्पृथग्वाच्य जठर तूच्यतेऽधुना ॥ ३५३ ॥
 क्षाम खल्ल तथा पूर्ण त्रेधा जठरमिष्यते ।
 क्षाम स्यान्नमनाज्जृम्भाहास्यनिश्वासरोदने ॥ ३५४ ॥
 इति क्षामम् (१)

निम्न खल्ल क्षुधार्ते स्यादातुरे श्रमकंशिते ।
 वेतालभृङ्गिरिव्यादिजठराकारधारि तत् ॥ ३५५ ॥
 इति खल्लम् (२)

पूर्ण स्थूल व्याधिते स्यात्तुन्दिलेऽत्यशिते तथा ।
 इति पूर्णम् (३)

अन्येऽन्वर्थ रिक्तपूर्णं श्वासरोगेऽपर जगुः ॥ ३५६ ॥
 इति रिक्तपूर्णम् (४)
 इति चतुर्थोदरम् ।

(क०) अथ पृष्ठोदरयो प्रभेदान् लक्षयितुमाह—पृष्ठ त्वित्यादि ।
 जठरोक्ताभिर्वर्तनाभिर्विवर्तत इति । जठर क्षाम चेत्पृष्ठमक्षाम भवति ।
 जठर खल्ल चेत्पृष्ठ पूर्ण भवति । जठर पूर्ण चेत् पृष्ठ खल्ल भवति । जठरस्य
 रिक्तपूर्णत्वे पृष्ठस्य पूर्णरिक्तत्वमित्यर्थ ॥ ३५३—३५६ ॥

इति रिक्तपूर्णम् (४)

इति चतुर्थोदरम् ।

(सु०) पृष्ठोदरयोर्लक्षणमाह—पृष्ठ त्विति । जठरोक्तव्यापारैरेव पृष्ठ
 विवर्तते, व्यापारवद्भवति । अत तत् पृथङ्नोच्यते । अधुना जठर निरूप्यते ।
 जठर त्रिविधम्, क्षामम्, खल्लम्, पूर्णमिति । तेषा लक्षणमाह—क्षाम

कम्पितो वलितः स्तब्धोद्वर्तितौ च निवर्तितः ।

इत्यूरुः पञ्चधा तत्र मुहुः पार्श्वं नतोन्नते ॥ ३५७ ॥

यस्यासौ कम्पितो ज्ञेयोऽधमाना गमने च सः ।

इति कम्पित (१)

वलितोऽन्तर्गते जानुन्यूरुः स्वैरगतौ स्त्रिया. ॥ ३५८ ॥

इति वलित (२)

स्यादिति । नमनात् क्षम भवति । तच्च जुम्भाहास्यनिश्वासरुदने प्रयोज्यम् ।
इति क्षामम् (१) निम्न नीच खलु भवति । तच्च वेतालादि जठरवत्स्यात् ।
अस्य क्षुधार्ते, आतुरे, श्रमकर्षिते च प्रयोज्यम् । इति खलुम् (२) स्थूल
जठर पूर्णमुज्यते । तुन्दिले, अत्यशिते च प्रयोज्यम् । इति पूर्णम् (३)
अन्वर्थनामक रिक्तपूर्णं केचिदाचार्या जगु । तत् श्वासरोगे प्रयोज्यम् ।
इति रिक्तपूर्णम् (४) ॥ ३५१-३५६- ॥

इति चतुर्थोदरम् ।

(क०) अथोरुजङ्घामणिवन्धजानुभूषणभेदानां लक्षणानि ग्रन्थत एव
सुबोधानि ॥ ३५७-३७६- ॥

इति कम्पित (१)

(सु०) ऊरुभेदानाह—कम्पित इति । कम्पित , वलित , स्तब्ध
उद्वर्तित , निवर्तित इति पञ्चधा ऊरु । तेषां लक्षणमाह—मुहुर्इति । यस्य
पार्श्वद्वयं पुन पुन नतोन्नतं च भवति स कम्पित स्यात् । स च अधमगमने
विनियोग ॥ ३५७, ३५७- ॥

इति कम्पिता (१)

(सु०) वलित लक्षयति—वलित इति । जानुनि अन्तर्गते वलित ।
स. स्त्रिया स्वैरगतौ विनियोग ॥ -३५८ ॥

इति वलित (२)

स्तब्धस्तु निष्क्रियः स स्याद्विषादे साध्वसे तथा ।

इति स्तब्ध (३)

पाष्णेरन्तर्बहि क्षेपात्क्षेपादग्रतलस्य च ३५९ ॥

मुहुरुद्वर्तितः स स्याद्व्यायामे ताण्डवे तथा ।

इत्युद्वर्तित (४)

निवर्तितोऽन्तर्गतया पाष्ण्या स्यात्सभ्रमे श्रमे ॥ ३६० ॥

इति निवर्तित (५)

इति पञ्चधोरु ।

आवर्तिता नताक्षितोद्वाहिता परिवर्तिता ।

इति पञ्चविधा जङ्घा शार्ङ्गदेवेन कीर्तिता ॥ ३६१ ॥

(सु०) स्तब्ध लक्षयति—स्तब्धस्त्विति । निष्क्रिय क्रियाहीन स्तब्ध । स विषादे तथा साध्वसे च विनियोग ॥ ३५८- ॥

इति स्तब्ध (३)

(सु०) उद्वर्तित लक्षयति—पाष्णेरिति । पाष्णे अग्रतलस्य, पादाग्रतलस्य च क्षेपात् मुहुरुद्वर्तितर्बहि क्षेपात् उद्वर्तित । स च व्यायामे, ताण्डवे कार्य ॥ -३५९, ३५९- ॥

इत्युद्वर्तित (४)

(सु०) निवर्तित लक्षयति—निवर्तित इति । पार्श्वद्वये अन्तर्गते सति निवर्तित । स च सभ्रमे, श्रमे च कार्य ॥ -३६० ॥

इति निवर्तित (५)

इति पञ्चधा ऊरु ।

इत्यूरुप्रकरणम् ।

(सु०) अथ जङ्घाभेदानाह—आवर्तितेति । आवर्तिता, नता, क्षिप्ता,

निःसृता च परावृत्ता तिरश्चीना बहिर्मेता ।

कम्पितेत्यपराः पञ्च जङ्घाः सचक्षते परे ॥ ३६२ ॥

वामे दक्षिणतः पादे दक्षिणे वामतः कृते ।

मुहुरावर्तिता प्रोक्ता विदूषकपरिक्रमे ॥ ३६३ ॥

इत्यावर्तिता (१)

नमज्जानुर्नता जङ्घा स्थानासनगतादिषु ।

इति नता (२)

बहिर्विक्षेपतः क्षिप्ता व्यायामे ताण्डवे च सा ॥ ३६४ ॥

इति क्षिप्ता (३)

ऊर्ध्व नीतोद्वाहिता स्यादाविष्टगमनादिषु ।

इत्युद्वाहिता (४)

उद्वाहिता, परिवर्तितेति शार्ङ्गदेवमतेन जङ्घा पञ्चधा । नि सृता, परावृत्ता, तिरश्चीना, बहिर्मेता, कम्पितेति परे आचार्या पञ्चधा आहु । एव जङ्घाभेदा दशधा । तेषां क्रमेण लक्षणमाह—वाम इति । मुहुर्मुहु वामे दक्षिणपादे, दक्षिणे वामपादे च कृते सति आवर्तिताख्या जङ्घा । सा विदूषक-परिक्रमे प्रयोज्या ॥ ३६१-३६३- ॥

इत्यावर्तिता (१)

(सु०) नता लक्षयति—नमदिति । नमज्जानुर्जङ्घा नता । सा च स्थानासनगतादिषु प्रयोज्या ॥ ३६२- ॥

इति नता (२)

(सु०) क्षिप्ता लक्षयति—बहिरिति । बहि जङ्घाया विक्षेपात् क्षिप्ता । सा च व्यायामे, ताण्डवे च प्रयोज्या ॥ -३६४ ॥

इति क्षिप्ता (३)

(सु०) उद्वाहिता लक्षयति—ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्व नीता जङ्घा उद्वाहिता । सा च कुपितगमनादिषु प्रयोज्या ॥ ३६४- ॥

इत्युद्वाहिता (४)

प्रतीप गच्छतो जङ्घा ताण्डवे परिवर्तिता ॥ ३६५ ॥

इति परिवर्तिता (५)

पुरःप्रसारिता जङ्घा निःसृता परिकीर्तिता ।

इति नि सृता (६)

पश्चाद्गता परावृत्ता भूमिलग्रेन जानुना ॥ ३६६ ॥

वामेन पितृकार्ये स्यादन्येन सुरकर्मणि ।

इति परावृत्ता (७)

भूमिलग्रबहिःपार्श्वा तिरश्चीनासने मता ॥ ३६७ ॥

इति तिरश्चीना (८)

(सु०) परिवर्तिता लक्षयति—प्रतीपमिति । प्रतीप विपरीत गच्छत पुरुषस्य जङ्घा परिवर्तिता । सा च ताण्डवे प्रयोज्या ॥ -३६५ ॥

इति परिवर्तिता (५)

(सु०) नि सृता लक्षयति—पुर इति । पुर प्रसारिता जङ्घा नि सृता ॥ ३६५-॥

इति नि सृता (६)

(सु०) परावृत्ता लक्षयति—पश्चादिति । भूमिलग्रेन जानुना उपलक्षिता पश्चाद्गता जङ्घा परावृत्ता । सा च वामजानुना चेत्, पितृकार्ये, दक्षिणजानुना चेत्, सुरकर्मणि देवकार्ये च प्रयोज्या इति ॥ -३६६, ३६६-॥

इति परावृत्ता (७)

(सु०) तिरश्चीना लक्षयति—भूमिलग्रेनेति । भूमौ लग्न बहिः पार्श्वयस्या, सा तिरश्चीना । सा च आसने विनियोज्या ॥ -३६७ ॥

इति तिरश्चीना (८)

बहिर्गता मता जङ्घा नृत्ते पार्श्वप्रसारिता ।

इति बहिर्गता (९)

कम्पनात्कम्पिता भीतौ कार्या घर्घरिकाध्वनौ ॥ ३६८ ॥

इति कम्पिता (१०)

इति दशधा जङ्घा ।

पञ्चधा मणिवन्धः स्यान्निकुञ्चाकुञ्चितौ चलः ।

भ्रामितः सम इत्यत्र निकुञ्चस्तु स उच्यते ॥ ३६९ ॥

यो बहिर्निम्नता नीतः स दानाभयदानयोः ।

इति निकुञ्च (१)

(सु०) बहिर्गता लक्षयति—बहिर्गतेति । पार्श्वप्रसारिता जङ्घा बहिर्गता ।
सा च नृत्ते प्रयोज्या ॥ ३६७- ॥

इति बहिर्गता (९)

(सु०) कम्पिता लक्षयति—कम्पनादिति । जङ्घाया कम्पनात्
कम्पिता । सा च भीतौ, घर्घरिकाध्वनौ च प्रयोज्या ॥ -३६८ ॥

इति कम्पिता (१०)

इति दशधा जङ्घा ।

इति जङ्घाप्रकरणम् ।

(सु०) मणिवन्धभेदानाह—पञ्चधेति । निकुञ्च , आकुञ्चित , चल ,
भ्रामित , सम इति मणिवन्धस्य पञ्च भेदा । तेषा लक्षणमाह—निकुञ्च
इति । य मणिवन्ध बहि प्रदेशे निम्नो भवति, स निकुञ्च । स च दाने,
अभयदाने च प्रयोज्य ॥ ३६९, ३६९- ॥

इति निकुञ्च (१)

आकुञ्चितोऽन्तर्निम्नोऽसौ कार्योऽपसरणे बुधैः ॥ ३७० ॥

इत्याकुञ्चित (२)

निकुञ्चाकुञ्चिताभ्यासाच्चलमावाहने विदुः ।

इति चल (३)

भ्रामितो भ्रमणात्खड्गच्छुरिकाभ्रामणादिषु ॥ ३७१ ॥

इति भ्रामित (४)

ऋजुः समः पुस्तकस्य धारणे च प्रतिग्रहे ।

इति सम (५)

इति पञ्चधा मणिबन्ध ।

(सु०) आकुञ्चित लक्षयति—आकुञ्चित इति । अन्तर्निम्न आकुञ्चित । असौ अपसरणे कार्य ॥ -३७० ॥

इत्याकुञ्चित (२)

(सु०) चल लक्षयति—निकुञ्चेति । निकुञ्चाकुञ्चिताभ्यां सयोगात् चलो भवति । स च आवाहने प्रयोज्य ॥ ३७०- ॥

इति चल (३)

(सु०) भ्रामित लक्षयति—भ्रामित इति । भ्रमणात् भ्रामित । स च खड्गच्छुरिकादिभ्रामणादौ प्रयोज्य ॥ -३७१ ॥

इति भ्रामित (४)

(सु०) सम लक्षयति—ऋजुरिति । ऋजु सम । स च पुस्तकस्य धारणे, प्रतिग्रहे च प्रयोज्य ॥ ३७१- ॥

इति सम (५)

इति पञ्चधा मणिबन्ध ।

इति मणिबन्धप्रकरणम् ।

सहत कुञ्चित चार्धकुञ्चित नतमुन्नतम् ॥ ३७२ ॥

विवृत सममित्यूचे जानु सप्तविध बुधै ।

श्लिष्टान्यज्जानु जानूक्त हीरोषेर्ष्यासु सहतम् ॥ ३७३ ॥

इति सहतम् (१)

जानु लग्नोरुजङ्घ तु भवेत्कुञ्चितमासने ।

इति कुञ्चितम् (२)

नितम्बनमनाज्जानु त्वर्धकुञ्चितमुच्यते ॥ ३७४ ॥

इत्यर्धकुञ्चितम् (३)

महीगत नत जानु मत पाते नमस्कृतौ ।

इति नतम् (४)

(सु०) अथ जानुभेदानाह—सहतमिति । सहतम्, कुञ्चितम्, अर्ध-कुञ्चितम्, नतम्, उन्नतम्, विवृतम्, सममिति सप्तविध जानु । तेषा सप्ताना भेदाना क्रमाल्लक्षणमाह—श्लिष्टेति । श्लिष्ट सङ्गतम्, अन्यज्जानु येन, तथाविध जानु सहतमित्युच्यते । तच्च हीरोषेर्ष्यासु प्रयोज्यम् ॥ -३७२, ३७३ ॥

इति सहतम् (१)

(सु०) कुञ्चित लक्षयति—जान्विति । लग्ने सङ्गते ऊरुजङ्घे यस्मिन्, तथाविध जानु कुञ्चितमित्युच्यते । तच्च आसने प्रयोज्यम् ॥ ३७३- ॥

इति कुञ्चितम् (२)

(सु०) अर्धकुञ्चित लक्षयति—नितम्बेति । नितम्बे नमनात् जानु अर्धकुञ्चितमित्युच्यते ॥ -३७४ ॥

इत्यर्धकुञ्चितम् (३)

(सु०) नत लक्षयति—महीगतमिति । महीगत जानु नतमित्युच्यते । तच्च पाते, नमस्कृतौ च प्रयोज्यम् ॥ ३७४- ॥

इति नतम् (४)

स्तनक्षेत्रगत जानून्नत शैलाधिरोहणे ॥ ३७५ ॥

इत्युन्नतम् (५)

गजारोहे तु विवृत जानुद्वन्द्व बहिर्गतम् ।

इति विवृतम् (६)

सम स्वाभाविक जानु स्वभावावस्थितौ भवेत् ॥ ३७६ ॥

इति समम् (७)

तत्तद्देशजुषो भूषा भूषणानीति मन्वते ।

इति सप्तविध जानु ।

इति जानुप्रकरणम् ।

इति नव प्रत्यङ्गानि ।

(सु०) उन्नत लक्षयति—स्तनक्षेत्रेति । स्तनक्षेत्रप्राप्त जानु उन्नतम् ।
तच्च शैलाधिरोहणे प्रयोज्यम् ॥ ३७५ ॥

इत्युन्नतम् (५)

(सु०) विवृत लक्षयति—गजेति । बहिर्गत जानुद्वन्द्व विवृतम् । तच्च
गजारोहे प्रयोज्यम् ॥ ३७५-॥

इति विवृतम् (६)

(सु०) सम लक्षयति—सममिति । स्वाभाविक जानु सम भवति ।
तच्च स्वभावाभिनये कार्यम् ॥ -३७६ ॥

इति समम् (७)

(सु०) तत्तद्देशजुष सर्व तथाविधा भूषा भूषणानि भवन्तीत्याहुः ॥३७६-॥

इति सप्तविध जानु ।

इति जानुप्रकरणम् ।

इति नव प्रत्यङ्गानि ।

कान्ता हास्या च करुणा रौद्री वीरा भयानका ॥ ३७७ ॥
 बीभत्सा चाद्भुतेत्यष्टौ द्रष्टव्या रसदृष्टयः ।
 स्निग्धा हृष्टा तथा दीना क्रुद्धा दृप्ता भयान्विता ॥ ३७८ ॥
 जुगुप्सिता विस्मितेति दशोऽष्टौ स्थायिभावजाः ।
 स्थायिष्वव्यभिचारित्व प्राप्तेषु स्थायिदृष्टयः ॥ ३७९ ॥
 शून्या च मलिना श्रान्ता लज्जिता शङ्किता तथा ।
 मुकुला चार्धमुकुला ग्लाना जिह्वा च कुञ्चिता ॥ ३८० ॥

(क०) अथोपाङ्गेषु प्रथमोद्दिष्टाया दृष्टेर्भेदानुद्दिशति—कान्ता हास्येस्येत्यादि । स्थायिष्वव्यभिचारित्व प्राप्तेषु स्थायिदृष्टय इति । स्थायिषु रत्यादिस्थायिभावेषु अव्यभिचारित्व प्राप्तेष्विति व्यभिचारित्वमप्राप्तेष्वित्यर्थः । रत्यादीना व्यभिचारित्वप्राप्तिरपि शृङ्गारादिरसपर्यन्तता विहाय विरुद्धभावान्तरबाध्यत्वेन यदैवभूता रत्यादयो भवन्ति, तदा स्निग्धादयः स्थायिदृष्टयः । अन्यथा व्यभिचारित्व प्राप्तेष्विति व्यभिचारित्वमप्राप्तेष्विति एवेत्यर्थः । कान्तादीना षट्त्रिंशद्दृष्टीना लक्षणानि स्पष्टार्थानि ॥ ३७७—४३१ ॥

(सु०) अथोपाङ्गेषु दृष्टि निरूपयति—कान्तेति । कान्ता, हास्या, करुणा, रौद्री, वीरा, भयानका, बीभत्सा, अद्भुतेत्यष्टौ रसदृष्टयः । स्निग्धा, हृष्टा, दीना, क्रुद्धा, दृप्ता, भयान्विता, जुगुप्सिता, विस्मितेत्यष्टौ स्थायिदृष्टयः । ननु स्थायिभावानामेव रसत्वं तत्कथं रसदृष्टिभ्यः स्थायिदृष्टीना भेदः ? अत्राह—स्थायिष्विति । स्थायिनो यदा सरसतया विपाका भवन्ति, व्यभिचारित्वं प्राप्नुवन्ति, तदा रसदृष्टिभ्यो भिन्ना स्थायिदृष्टयो जायन्ते ॥ -३७७-३७९ ॥

(सु०) व्यभिचारिदृष्टीना भेदानाह—शून्येति । शून्या, मलिना, श्रान्ता, लज्जिता, शङ्किता, मुकुला, अर्धमुकुला, ग्लाना, जिह्वा, कुञ्चिता,

वितर्किताभितप्ता च विषण्णा ललिताभिधा ।
 आकेकरा विकोशा च विभ्रान्ता विप्लुता परा ॥ ३८१ ॥
 त्रस्ता च मदिरेत्येता व्यभिचारिषु विशतिः ।
 सर्वास्ता मिलिताः सत्यः षट्त्रिंशद्दृष्टयो मताः ॥ ३८२ ॥
 आपिबन्तीव दृश्य या सविकासातिनिर्मला ।
 सभ्रूक्षेपकटाक्षा सा कान्ता मन्मथवर्धिनी ॥ ३८३ ॥
 यद्गतागतविश्रान्तिवैचित्र्येण विवर्तनम् ।
 तारकायाः कलाभिज्ञास्त कटाक्ष प्रचक्षते ॥ ३८४ ॥

इति कान्ता (१)

किञ्चिदन्तःसमाविष्टविचित्रभ्रान्ततारका ।
 आकुञ्चितपुटा मन्दमध्यतीव्रतया क्रमात् ॥ ३८५ ॥
 विस्मापनेऽभिनेतव्ये हास्या दृष्टिः प्रशस्यते ।

इति हास्या (२)

वितर्किता, अभितप्ता, वितप्ता, ललिता, आकेकरा, विशोका, विभ्रान्ता, विप्लुता, त्रस्ता, मदिरेत्येता व्यभिचारिदृष्टयो विशतिर्भवन्ति । ता सर्वा मिलिता षट्त्रिंशत् ॥ ३८०-३८२ ॥

(सु०) एतासा लक्षणमाह—आपिबन्तीवेति । आसमन्तात् सादर विलोकनमेव पानम् तच्च दृश्यम्, पिबन्तीति च, सविकासा अतिनिर्मला, या दृष्टि भ्रूक्षेपेण कटाक्षेण च युक्ता जायते, मन्मथवर्धिनी च भवति, सा कान्ता । कटाक्षलक्षणमाह—यदिति । य गतागतस्य विश्रान्ति स्थिरत्वम्, तत्र यद्वैचित्र्य सौन्दर्य तेन सह तारकयो विवर्तन चलन भवति, त कलाभिज्ञा कटाक्ष प्रचक्षत इत्यन्वय ॥ ३८३, ३८४ ॥

इति कान्ता (१)

(सु०) हास्या लक्षयति—किञ्चिदिति । किञ्चित् अल्पमेव, अन्तः-

पतितोर्ध्वपुटा सास्त्रा शोकमन्थरतारका ॥ ३८६ ॥

नासाग्रमेवानुगता करुणा दृष्टिरुच्यते ।

इति करुणा (३)

चकितद्विपुटा स्तब्धतारकात्यन्तलोहिता ॥ ३८७ ॥

रूक्षा भ्रुकुटिभीमोग्रा रौद्री दृष्टिरुदाहृता ।

इति रौद्री (४)

अचञ्चला विकसिता गम्भीरा समतारका ॥ ३८८ ॥

दीप्ता सकुचितापाङ्गा वीरा धीरैरुदाहृता ।

समाविष्टा प्रविष्टा, विचित्राभ्या भ्रान्ति प्राप्ता कनीनिका यस्या , मन्दमध्यती-
व्रतया, मन्दत्वेन, मध्यत्वेन, तीव्रत्वेन वा आकुञ्चितौ पुटौ यस्या , तथाविधा
दृष्टि हास्या । सा च विस्मापने अभिनेया ॥ ३८९, ३८९- ॥

इति हास्या (२)

(सु०) करुणा लक्षयति—पतितेति । पतित नम्रम् ऊर्ध्वं पुट यस्या ,
अमृणा सहिता सास्त्रा, शोकमन्थरतारका, शोकेन मन्थरा स्थिरतारका
कनीनिका यस्या , नासाग्रमेव अनुगता दृष्टि करुणा ॥ -३८६, ३८६- ॥

इति करुणा (३)

(सु०) रौद्री लक्षयति—चकितेति । चकितद्विपुटा, चकिते भीते द्वे पुटे
यस्या , स्तब्धतारका, स्तब्धा निश्चला कनीनिका यस्यामिति । अत्यन्त-
लोहिता, अत्यन्तमरुणा, रूक्षा, नि स्नेहा, भ्रुकुटिभीमा, भ्रुकुट्या वक्ष्य-
माणलक्षणया, भीमा भयावहा, उग्रा, क्रूरा दृष्टि रौद्री ॥ -३८७, ३८७- ॥

इति रौद्री (४)

(सु०) वीरा लक्षयति—अचञ्चलेति । अचञ्चला, चञ्चलरहिता, विक-
सिता, विकास प्राप्ता , गम्भीरा, प्रसन्ना , समतारका, समे तारके यस्याम् ।

औदार्यधैर्यगाम्भीर्यमाधुर्यललितान्यपि ॥ ३८९ ॥

तेजःशोभाविलासाख्यानष्टौ भेदान् विवृण्वती ।

इति वीरा (५)

^१ततोद्वृत्तपुटाल्यन्तचञ्चलोद्वृत्ततारका ॥ ३९० ॥

दृश्यात्पलायमाने च भीत्या दृष्टिर्भयानका ।

इति भयानका (६)

दीप्ता, उज्ज्वला, सङ्कुचितापाङ्गा, सकोच प्राप्तौ अपाङ्गौ यस्याम्, सा दृष्टि वीरेति धीरैरुदाहृता । सा च औदार्यधैर्यगाम्भीर्यमाधुर्यललितादिभिर्लक्षितान्, तेजःशोभाविलासादिभिर्लक्षिताश्चाष्टौ भेदान् विवृणोति^२ ॥ -३८८, ३८९- ॥

इति वीरा (५)

(सु०) भयानका लक्षयति—ततेति । ततोद्वृत्तपुटा, तत विस्तृतम्, उद्वृत्त परिवृत्त पुट यस्याम् । चञ्चलोर्ध्वगतारका, चञ्चला कम्पिता, ऊर्ध्वगता तारका यस्याम् । दृश्यात्पलायमाने च, दर्शनीयादपसरन्त्यौ च, भीत्या, भयान्विता दृष्टि भयानका ॥ -३९०, ३९०- ॥

इति भयानका (६)

^१ स्तब्ध

^२ औदार्यादीना लक्षणमुक्त भावप्रकाशने यथा—

प्रियालापस्मितोदार दानमौदार्यमुच्यते ।

शुभेऽशुभेऽर्थे तद्वैर्यं व्यवसायादचालनम् ।

अविज्ञातेज्जिताकारो भावो गाम्भीर्यमुच्यते ।

माधुर्यं चेष्टितालापस्पर्शानां स्पृहणीयता ।

चेष्टित यस्य शृङ्गारमय तल्ललित भवेत् ।

अवमानासहृत्त्व यत्तत्तेजः समुदाहृतम् ।

स्पर्धाधिक्रियते यत्र सा शोभेति प्रकीर्तिता ।

वृषयान् * स्मितालापो विलास इति कथ्यते ।

* सगर्वसन्दर्शनम् ।

बीभत्सा स्यान्मिलल्लोलपक्ष्मा तरलतारका ॥ ३९१ ॥

दृश्योद्वेगादपाङ्गौ च निकुञ्चितपुटौ श्रिता ।

इति बीभत्सा (७)

प्रसन्ना स्निग्धशुक्लाशान्तर्बहिर्गामितारका ॥ ३९२ ॥

ईषत्कुञ्चितपक्ष्माग्राद्भुतापाङ्गविकासिनी ।

रसेष्वष्टसु शृङ्गारप्रमुखेषु क्रमादिमाः ॥ ३९३ ॥

इत्यद्भुता (८)

इत्यष्टौ रसदृष्टय ।

रसदृष्टिर्भवेद्भावदृष्टिर्भावैरनुत्पन्नैः ।

विकासिस्निग्धा मधुरा चतुरे बिभ्रती भ्रुवौ ॥ ३९४ ॥

(सु०) बीभत्सा लक्षयति—बीभत्सेति । मिलल्लोलपक्ष्मा, मिलती लोले चञ्चले पक्ष्मणी यस्याम् । तरलतारका, तरले विस्तृते तारके यस्याम् । दृश्योद्वेगात्, दृश्योद्विग्नात्, निकुञ्चितपुटौ, निकुञ्चितौ पुटौ यस्याम् । ते अपाङ्गे श्रिता दधती दृष्टि बीभत्सा ॥ -३९१, ३९१- ॥

इति बीभत्सा (७)

(सु०) अद्भुता लक्षयति—प्रसन्नेति । प्रसन्ना, गम्भीरा, स्निग्ध, मसृण, शुक्ल, शुभ्र, अश अपाङ्गो यस्या, अन्तर्बहिर्गामितारका, अन्तर्बहिश्च, निर्याता तारका यस्या, ईषत्कुञ्चितपक्ष्माग्रा, ईषत् किञ्चित् कुञ्चित नमन प्रापित पक्ष्मणोरग्र यस्या, अपाङ्गविकासिनी, कटाक्षे विकास प्रापित यस्या, तथाविधा दृष्टि अद्भुता । इमा दृष्टय क्रमात् शृङ्गारप्रमुखेषु अष्टसु रसेषु प्रयोक्तव्या इति ॥ ३९२, ३९३ ॥

इत्यद्भुता (८)

इत्यष्टौ रसदृष्टय ।

(सु०) अथ स्थायिदृष्टीना लक्षणमाह—रसदृष्टिरिति । पूर्वोत्तररसदृष्टिरेव

कटाक्षिणी साभिलाषा दृष्टिः स्निग्धाभिधीयते ।
अत्रैकभ्रूसमुत्क्षेपमाहुः कीर्तिधरादयः ॥ ३९५ ॥

इति स्निग्धा (१)

फुल्लगल्ला विशत्तारा किचिदाकुञ्चिता चला ।
निमेषिणी स्मिताकारा हृष्टा दृष्टिरुदाहृता ॥ ३९६ ॥

इति हृष्टा (२)

या त्वर्धपतितोर्ध्वस्थपुटेषद्रुद्धतारका ।
सबाष्पा मन्दसचारा दीना दृष्टिरसौ मता ॥ ३९७ ॥

इति दीना (३)

स्थिरोद्वृत्तपुटा रूक्षा किचित्तरलतारकाम् ।

अनुलबणै व्यक्तै भावै भावदृष्टिर्भवेत् । विकासीति । विकासिनी चासौ स्निग्धा चेति विकासिस्निग्धा, मधुरा, चतुरे, भ्रुवौ, विभ्रती विभ्राणा, साभिलाषा, कटाक्षिणी दृष्टि स्निग्धा । अत्र एकभ्रूसमुत्क्षेपमपि कीर्तिधरादय आचार्या मन्यन्ते ॥ ३९४, ३९५ ॥

इति स्निग्धा (१)

(सु०) दृष्टा लक्षयति—फुल्लगलेति । फुल्लगल्ला, फुल्लौ विकसितौ गल्लौ कपोलौ यस्या, विशत्तारा, विशन्ती अन्तः प्रविष्टा तारा यस्याम् । किञ्चि-दाकुञ्चिता, ईषन्नमिता, चला, चञ्चला च, निमेषिणी, स्मिताकारा च दृष्टि हृष्टा ॥ ३९६ ॥

इति हृष्टा (२)

(सु०) दीना लक्षयति—या त्विति । अर्धपतिता ऊर्ध्वस्थपुटिता ईषत् रुद्धतारका, सबाष्पा, बाष्पसहिता, मन्दसचारा च दृष्टि दीना ॥ ३९७ ॥

इति दीना (३)

(सु०) क्रुद्धा लक्षयति—स्थिरेति । स्थिरोद्वृत्तपुटाम्, स्थिरौ उद्-

भ्रुकुटीकुटिला दृष्टि क्रुद्धा ब्रूते हरप्रियः ॥ ३९८ ॥

इति क्रुद्धा (४)

सत्त्वमुद्गिरती दृष्टिर्दृष्टा विकसिता स्थिरा ।

इति दृष्टा (५)

मध्यनिर्गमनोद्युक्तौ भावविस्फारितौ पुटौ ॥ ३९९ ॥

तारके कम्पिते यस्याः सा स्याद्दृष्टिर्भयान्विता ।

इति भयान्विता (६)

अस्पष्टालोकिनी मीलत्तारका सकुचत्पुटा ॥ ४०० ॥

दृश्य दृष्ट्वा समुद्रिणा दृष्टिरुक्ता जुगुप्सिता ।

इति जुगुप्सिता (७)

वृत्तौ पुटौ यस्याम् । रूक्षाम्, नि स्नेहाम्, किञ्चित्तरलतारकाम्, ईषत् तरले लोलिते तारके यस्याम् । भ्रुकुटीकुटिलाम्, भ्रुकुट्या वक्रीकृता दृष्टि क्रुद्धामिति हरप्रिय शार्ङ्गदेवो ब्रूते ॥ ३९८ ॥

इति क्रुद्धा (४)

(सु०) दृष्टा लक्षयति—सत्त्वमिति । सपद्विपदो चेतसो विकारत्व सत्त्वम्, तत् उद्गिरन्ती दृष्टि दृष्टा ॥ ३९८- ॥

इति दृष्टा (५)

(सु०) भयान्विता लक्षयति—मध्येति । मध्यनिर्गमनोद्युक्ता, यस्या मध्य निर्गमनाय उत्सुकमिव प्रतिभाति । यस्या पुटौ, पक्ष्माणौ, भावविस्फारितौ, भावाना विशेषेण प्रकाश प्राप्तौ । यस्या तारके कम्पिते, सा दृष्टि भयान्विता ॥ -३९९, ३९९- ॥

इति भयान्विता (६)

(सु०) जुगुप्सिता लक्षयति—अस्पष्टेति । अस्पष्टालोकिनी, अप्रकट-

भरविस्फारिताकारपुटद्वन्द्वविकासिनी ॥ ४०१ ॥

निश्चला दृष्टिरुद्धत्ततारका विस्मिता स्मृता ।

दृष्टयोऽष्टासु रत्यादिस्थायिभावेष्विमाः क्रमात् ॥ ४०२ ॥

इति विस्मिता (८)

इत्यष्टौ स्थायिभावदृष्टय ।

समतारापुटा दृश्यदृष्टिशून्या विलोकिनी ।

निष्कम्पा धूसरा शून्या चिन्ताया दृष्टिरिष्यते ॥ ४०३ ॥

इति शून्या (१)

मालोचमाना, मीलत्तारका, निमीलिततारका, सकुचत्पुटा, सकुचितपक्ष्मा,
दृश्य वस्तु दृष्टा समुद्विग्ना उद्वेग प्राप्ता दृष्टि जुगुप्सिता ॥ ४००, ४००- ॥

इति जुगुप्सिता (७)

(सु०) विस्मिता लक्षयति—भरमिति । भरविस्फारिताकारपुटद्वन्द्ववि-
कासिनी, भर अतिशय यथातथा, विस्फारित विस्तृताकार पुटद्वय यस्या,
तथाविधा विकासिनी, निश्चला, अचञ्चला, उद्धृत्ततारका, उद्धृत्ते तारके
यस्या, तथाविधा दृष्टि विस्मिता । इमा दृष्टय अष्टसु रत्यादिस्थायिभावेषु
क्रमेण प्रयोक्तव्या इति ॥ -४०१, ४०२ ॥

इति विस्मिता (८)

इत्यष्टौ स्थायिभावदृष्टय ।

(सु०) अथ विशति व्यभिचारदृष्टि लक्षयति—समेति । समतारापुटा,
समे तारके कनीनिके पुटे च यस्या, दृश्यदृष्टिशून्या, दृश्यस्य पदार्थस्य
दर्शनशून्यविलोकन यस्या, तथाविधा निष्कम्पा, कम्पशून्या, धूसराकारा
दृष्टि शून्या । सा च चिन्ताया प्रयुज्यते ॥ ४०३ ॥

इति शून्या (१)

दृश्यादपसृते तारे किञ्चिन्मुकुलितौ पुटौ ।
 दधत्यपाङ्गौ विच्छायौ पक्ष्माग्रस्पन्दने तथा ॥ ४०४ ॥
 दृष्टिः स्यान्मलिना स्त्रीणा विहृते सा प्रयुज्यते ।
 प्राप्ते कालेऽप्यसलापः प्रियेण विहृत मतम् ॥ ४०५ ॥
 इति मलिना (२)

अदूरालोकिनी म्लानपुटाप्यलसचारिणी ।
 चलत्तारा मनाक् कुञ्चत्प्रान्ता श्रान्ता श्रमे मता ॥ ४०६ ॥
 इति श्रान्ता (३)

मिथोऽभिगामिपक्ष्माग्राप्यधस्ताद्रुततारका ।
 पतितोर्ध्वपुटा दृष्टिर्लज्जाया लज्जिता मता ॥ ४०७ ॥
 इति लज्जिता (४)

(सु०) मलिना लक्षयति—दृश्यादिति । तारकाद्वय दृश्यादपसृतम्,
 पुटद्वय किञ्चिन्मुकुलितम्, अपाङ्गद्वय विच्छाय प्राप्तम्, तथा पक्ष्मणोरग्रद्वय
 स्पन्दित च यस्या भवति सा दृष्टिर्मलिना । सा च स्त्रीणा विहृते प्रयोज्या ।
 विहृतस्य लक्षणमाह—प्राप्तेति । सलापोचिते काले प्राप्ते सत्यपि प्रियेण
 पाकमसलापो विहृतमित्युच्यते ॥ ४०४, ४०५ ॥
 इति मलिना (२)

(सु०) श्रान्ता लक्षयति—अदूरेति । अदूरालोकिनी, दूरालोकिने
 असमर्था । म्लानपुटा, म्लानपक्ष्मा । अलसचारिणी, अलससचारा ।
 चलत्तारा, चलत्तारका । मनाक् कुञ्चत्प्रान्ता, ईषत् कुञ्चितौ अवनतौ प्रान्तौ
 यस्या, तथाविधा दृष्टि श्रान्ता । सा च श्रमे प्रयोज्या ॥ ४०६ ॥
 इति श्रान्ता (३)

(सु०) लज्जिता लक्षयति—मिथ इति । मिथ परस्परम्, अभिगामि-
 पक्ष्माग्रा, अभिमुखगामिनी पक्ष्माग्रे यस्या, अधस्ताद्रुततारका, अधोगत-

मुहुश्चलस्थिरा पार्श्वालोकिनी बहिरुन्मुखी ।
गूढावलोकिनी शीघ्र विनिवृत्ता विलोकनात् ॥ ४०८ ॥
शङ्काया शङ्किता दृष्टिरुक्ता निःशङ्कसूरिणा ।

इति शङ्किता (५)

स्फुरत्संश्लिष्टपक्ष्माग्रा सुखविश्रान्ततारका ॥ ४०९ ॥
मुकुला दृष्टिरानन्दे हृद्ययोः स्पर्शगन्धयोः ।

इति मुकुला (६)

अर्धव्याकोशिते किञ्चिद् भ्रमन्त्यौ तारके पुटौ ॥ ४१० ॥
यत्रार्धमीलितौ सार्धमुकुलार्थे सुखप्रदे ।

इत्यर्धमुकुला (७)

तारका, पतितोर्ध्वपुटा, पतिता चासौ ऊर्ध्वपुटा च तथाविधा दृष्टि लज्जिता ।
सा च लज्जाया प्रयोज्या ॥ ४०७ ॥

इति लज्जिता (४)

(सु०) शङ्किता लक्षयति—मुहुरिति । मुहु चलस्थिरा, क्षण चञ्चला,
क्षण स्थिरा, पार्श्वालोकिनी, पार्श्वप्रदेशदर्शनीया, बहिरुन्मुखी, बाह्योन्मुखी,
गूढावलोकिनी, गूढभावेनावलोकयन्ती, विलोकनात् शीघ्र झटिति विनिवृत्ता
दृष्टि शङ्किता । सा च शङ्काया प्रयोज्या ॥ ४०८, ४०८- ॥

इति शङ्किता (५)

(सु०) मुकुला लक्षयति—स्फुरदिति । स्फुरत्संश्लिष्टपक्ष्माग्रा, स्फुरन्ती
सल्लभे पक्ष्माग्रे यस्या, सुखविश्रान्ततारका, सुखेन विश्रान्ता तारका कनी-
निका यस्याम्, तथाविधा दृष्टि मुकुला । सा च आनन्दे, हृद्यस्पर्शगन्धयोश्च
प्रयोज्या ॥ -४०९, ४०९- ॥

इति मुकुला (६)

(सु०) अर्धमुकुला लक्षयति—अर्धेति । अर्धव्याकोशिते, ईषद्विकास
प्रापिते, किञ्चिद् भ्रमन्त्यौ, अल्प भ्रमन्त्यौ, तारके कनीनिके पुटौ च, यत्र

मज्जत्तारा मन्दचारा शिथिला विकलैरिव ॥ ४११ ॥

पक्ष्माग्रभ्रूपुटैर्युक्ता ग्लाना ग्लानौ विधीयते ।

इति ग्लाना (८)

किञ्चित्कुञ्चत्पुटा गूढपतत्तारा विलोकने ॥ ४१२ ॥

शनैस्तिर्यङ्निगूढा या सा जिह्वा विनियुज्यते ।

असूयाया निगूढार्थे जडतालस्ययोरपि ॥ ४१३ ॥

इति जिह्वा (९)

किञ्चिच्चेत्कुञ्चितानि स्युः पक्ष्माग्राणि पुटावपि ।

सम्यक्च कुञ्चिता तारा तदा दृक्कुञ्चितोच्यते ॥ ४१४ ॥

अर्धमीलितौ, किञ्चित्सकुचितौ यस्याम्, तथाविधा दृष्टि अर्धमुकुला । सा च सुखप्रदेशे प्रयोज्या ॥ -४१०, ४१०- ॥

इत्यर्धमुकुला (७)

(सु०) ग्लाना लक्षयति—मज्जदिति । मज्जत्तारा, मग्ना तारा कनीनिका यस्या, मन्दचारा, मन्दसचारा, शिथिला विकलैरिव स्थितै, पक्ष्माग्रभ्रूपुटै, पुटाग्रभ्रूपुटै सहिता दृष्टि ग्लाना । सा च ग्लानौ प्रयोज्या ॥ -४११, ४११- ॥

इति ग्लाना (८)

(सु०) जिह्वा लक्षयति—किञ्चिदिति । किञ्चित् कुञ्चत्पुटा, ईषन्नमितपक्ष्मा, विलोकने, वीक्षणे, गूढपतत्तारका, शनैस्तिर्यङ्निगूढा दृष्टि जिह्वा । सा च असूयायाम्, निगूढार्थे, जाड्ये, आलस्ये च प्रयोज्या ॥ -४१२, ४१३ ॥

इति जिह्वा (९)

(सु०) कुञ्चिता लक्षयति—किञ्चिदिति । यत्र पक्ष्माग्रपुटा. किञ्चित्

अनिष्टेऽसूयिते तेजो दुष्प्रेक्ष्येऽक्षिव्यथासु सा ।

इति कुञ्चिता (१०)

उद्भ्रामितपुटोत्फुल्लताराधःसचरन्त्यपि ॥ ४१५ ॥

वितर्कितोदिता दृष्टिर्वितर्के साभिधीयते ।

इति वितर्किता (११)

विलोकनालसे तारे व्यथाप्रचलितौ पुटौ ॥ ४१६ ॥

यस्याः सभ्रान्तवद्भ्रान्ति साभितप्ताभिधीयते ।

निर्वेदे वेदितव्या साप्यभिघातोपतापयोः ॥ ४१७ ॥

इत्यभितप्ता (१२)

कुञ्चितानि, तारा च, कनीनिका च सम्यक् कुञ्चिता सा दृष्टि कुञ्चिता । सा च अनिष्टे, अनभिप्रेते, असूयायाम्, तेजसा दुष्प्रेक्ष्ये सूर्यादौ, अक्षिव्यथासु, नेत्रव्यथासु च प्रयोज्या ॥ ४१४, ४१४- ॥

इति कुञ्चिता (१०)

(सु०) वितर्किता लक्षयति—उद्भ्रामितेति । उद्भ्रामितपुटा, उद्भ्रामितौ पुटौ यस्या, उत्फुल्लतारा, उत्फुल्ले तारके यस्या, अध सचारिण्यपि विकासितकनीनिका दृष्टि वितर्किता । सा च वितर्के प्रयोज्या ॥ -४१५, ४१५- ॥

इति वितर्किता (११)

(सु०) अभितप्ता लक्षयति—विलोकनेति । विलोकनविषये अलस कनीनिकाद्वय यत्र, व्यथया अत्यन्तचञ्चलौ, पुटौ यस्या सभ्रान्तवत् भ्रान्ति भासमाना सा दृष्टि अभितप्ता । सा च निर्वेदे, अभिघाते, उपतापे च प्रयोज्या ॥ -४१६, ४१७ ॥

इत्यभितप्ता (१२)

या दृष्टिः पतितापाङ्गा विस्तारितपुटद्वया ।

निमेषिणी स्तब्धतारा विषण्णा सा विषादिनी ॥ ४१८ ॥

इति विषण्णा (१३)

मधुरा कुञ्चितापाङ्गा सभ्रूक्षेपा स्मितान्विता ।

मन्मथोन्मथिता दृष्टिर्ललिता ललिते मता ॥ ४१९ ॥

इति ललिता (१४)

किञ्चित्कुञ्चत्पुटापाङ्गा दृष्टिर्धनिमेषिणी ।

पृथक्पथे चान्यनेत्रान्मुहुस्ताराविवर्तिनी ॥ ४२० ॥

आकेकरा दुरालोके स्याद्विच्छिन्ने च वस्तुनि ।

इत्याकेकरा (१५)

(सु०) विषण्णा लक्षयति—या दृष्टिरिति । या दृष्टिः, पतितापाङ्गा, पतितौ अपाङ्गौ यस्याः, विस्तारितपुटद्वयाः, निमेषिणी, निमेषवती, स्तब्धतारा, निश्चलतारा च सा विषण्णा । सा च विषादे प्रयोज्या ॥ ४१८ ॥

इति विषण्णा (१३)

(सु०) ललिता लक्षयति—मधुरेति । माधुर्यवती, कुञ्चितापाङ्गा, भ्रूक्षेपस्मितयुक्ता, मन्मथोन्मथिता, मदनोन्मादिनी दृष्टिः ललिता । सा च ललिते प्रयोज्या ॥ ४१९ ॥

इति ललिता (१४)

(सु०) आकेकरा लक्षयति—किञ्चिदिति । किञ्चित्कुञ्चत्पुटापाङ्गा, अल्पसकुचितौ पुटौ अपाङ्गौ यस्याः, अर्धनिमेषवती, अन्यनेत्रापेक्षया पृथक्पथे मार्गे यस्याः मुहुः प्रतिक्षणं तारा विवर्तयन्ती दृष्टिः, सा आकेकरा । सा च दुरालोके, विच्छिन्ने वस्तुनि च प्रयोज्या ॥ ४२०, ४२०- ॥

इत्याकेकरा (१५)

विकासितपुटद्वन्द्वा विकासिन्यनिमेषिणी ॥ ४२१ ॥

अनवस्थिततारा च विकोशा कीर्तिता बुधैः ।

ज्ञानविज्ञानगर्वे सा स्यादमर्षे विमर्शने ॥ ४२२ ॥

इति विकोशा (१६)

या तु कचिदविश्रान्तमविस्रब्ध विलोकने ।

विस्तीर्णा चञ्चलोत्फुल्लतारा सा दृष्टिरुच्यते ॥ ४२३ ॥

विभ्रान्ता विभ्रमे वेगे सभ्रमे च भवेदसौ ।

इति विभ्रान्ता (१७)

पुटौ विस्फुरितौ स्तब्धौ यस्याः स्तः पतितौ क्रमात् ॥ ४२४ ॥

सा विप्लुतार्तिदुःखादाबुन्मादे चापले तथा ।

इति विप्लुता (१८)

(सु०) विकोशा लक्षयति—विकासितेति । विकासितपुटद्वया, विका-
सवती अनिमेषा, अनवस्थिततारा च दृष्टि विकोशा । सा च ज्ञानविज्ञान
गर्वेषु, अमर्षे, विमर्शे च प्रयोज्या ॥ -४२१, ४२२ ॥

इति विकोशा (१६)

(सु०) विभ्रान्ता लक्षयति—या त्विति । या तु दृष्टि , अविश्रान्तम्,
अविस्रब्धम्, विलोकने, विस्तीर्णा, विस्तारवती, चञ्चलोत्फुल्लतारा, चञ्चलेन
विकासितकनीनिका, तथाविधा दृष्टि विभ्रान्ता । सा च विभ्रमे, वेगे, ससभ्रमे
च प्रयुज्यते ॥ ४२३, ४२३- ॥

इति विभ्रान्ता (१७)

(सु०) विप्लुता लक्षयति—पुटाविति । यत्र क्रमेण पक्ष्माणौ विस्फुरितौ
स्तब्धौ पतितौ च भवत, सा विप्लुता । सा च आर्तिदुःखादौ, उन्मादे,
चापले च प्रयोज्या ॥ -४२४-४२४- ॥

इति विप्लुता (१८)

उत्कम्पोत्फुल्लतारा स्यात् त्रासे त्रस्तोद्भ्रमत्पुटा ॥ ४२५ ॥

इति त्रस्ता (१९)

मदिरा त्रिविधा प्रोक्ता तरुणे मध्यमेऽधमे ।

मदे प्रयोगमर्हन्ती तत्तल्लक्ष्मसमन्विता ॥ ४२६ ॥

तीव्रो मदोऽधमोऽत्र स्यादधमे पुरुषे स्थितः ।

दृष्टिर्विकसितापाङ्गा क्षामीभूतविलोचना ॥ ४२७ ॥

आघूर्णमानतारा स्यान्मदिरा तरुणे मदे ।

किञ्चित्कुञ्चित्पुटा किञ्चिदनवस्थितचारिणी ॥ ४२८ ॥

दृष्टिः किञ्चिद्भ्रमत्तारा मदिरा मध्यमे मदे ।

अधोभागचरी किञ्चिद्दृष्टतारा निमेषिणी ॥ ४२९ ॥

यत्नेऽप्यसिद्धचतुर्मेघा मदिरा स्यान्मदेऽधमे ।

इति त्रिविधा मदिरा (२०)

इति विंशतिव्यभिचारिदृष्टयः ।

(सु०) त्रस्ता लक्षयति—उत्कम्पेति । उत्कम्पितविकसिततारका दृष्टि
त्रस्ता । सा च त्रासे प्रयोज्या ॥ -४२९ ॥

इति त्रस्ता (१९)

(सु०) मदिरा लक्षयति—मदिरेति । मदिरादृष्टि त्रिविधा । सा च
उत्तममध्यमाधमभेदात् । वक्ष्यमाणतत्तल्लक्ष्मसमिहिता तेष्वेव मदेषु विनियोग-
मर्हन्ती । अत्र तीव्रो मदोऽधमः, स च अधमे पुरुषे स्थितो भवति । दृष्टिरिति ।
विकसितापाङ्गा, विकसितौ अपाङ्गौ यस्याः, क्षामीभूतविलोचना, क्षामीभूते
विलोचने यस्याः, आघूर्णमानतारा, आसमन्तात् घूर्णमाने भ्रामिते तारे यस्याम्,
तथाविधा मदिरादृष्टि तरुणे मदे प्रयोज्या, किञ्चिन्नमितपुटा, ईषन्नमितौ
पुटौ यस्याः, ईषदनवस्थितसचारा, किञ्चिद्भ्रमत्तारा, ईषद्भ्रमण प्रापिते तारे

प्रदर्शनार्थमित्युक्ताः षट्त्रिंशद्दृष्टयो मया ॥ ४३० ॥

अनन्ताः सन्ति सदर्भाद् भूतारापुटकर्मणाम् ।

दृष्टयस्ता विरिञ्चोऽपि प्रत्येक वक्तुमक्षमः ॥ ४३१ ॥

लाघवात्तत्प्रबोधार्थं ब्रूमो भ्रूप्रभृतीन्यतः ।

इति दृष्टिप्रकरणम् ।

सहजा पतितोत्क्षिप्ता रेचिता कुञ्चिता तथा ॥ ४३२ ॥

भ्रुकुटी चतुरा चेति प्रोक्ता भ्रू' सप्तधा बुधैः ।

स्वाभाविकी स्यात्सहजा भावेष्वकुटिलेष्वसौ ॥ ४३३ ॥

इति सहजा (१)

यस्या , तथाविधा मदिरादृष्टि मध्यमे मदे प्रयोज्या , अधोभागचारिणी , किञ्चिदवलोकिततारका , निमेषवती , यत्ने कृतेऽपि असिद्धोन्मेषा , तथाविधा मदिरादृष्टि अधमे मदे प्रयोज्येति ॥ ४२६-४२९- ॥

इति त्रिविधा मदिरा (२०)

इति विंशतिव्यभिचारिदृष्टयः ।

(सु०) दृष्टिप्रकरणमुपसहरति—प्रदर्शनार्थमिति । मुग्धपरिज्ञानाय मया षट्त्रिंशद्दृष्टय उक्ता । यद्यपि भूतारापुटकर्मणा सदर्भा अनन्ता दृष्टय सन्ति , ता विरिञ्चोऽपि प्रत्येक वक्तु नेष्टे । तथापि लोकवृत्त्यनुसारेण लाघवात् तत्परिज्ञानार्थम् , अतः परं भूतारादिकर्माणि कथयाम इति ॥ -४३०, ४३१- ॥

इति दृष्टिप्रकरणम् ।

(क०) अथ भ्रूभेदान् लक्षयितुमाह—सहजा पतितेत्यादि ॥ -४३२-४३४ ॥

इति सहजा (१)

(सु०) अथ भ्रूभेदानाह—सहजेति । सहजा , पतिता , उत्क्षिप्ता ,

पतिता स्यादधो याता सद्वितीयाथवा क्रमात् ।
उत्क्षेपे विस्मये हर्षे रोषेऽसूयाजुगुप्सयोः ॥ ४३४ ॥
हासे घ्राणे च पतिते विधीयेतामुभे भ्रुवौ ।

इति पतिता (२)

उत्क्षिप्ता समतान्वर्था क्रमेण सह चान्यथा ॥ ४३५ ॥
स्त्रीणां कोपे वितर्के च दर्शने श्रवणे निजे ।
भ्रूर्लीलाहेलयोश्चैषा कार्योत्क्षिप्ता विचक्षणैः ॥ ४३६ ॥

इत्युत्क्षिप्ता (३)

एकैव ललितोत्क्षिप्ता रेचिता नृत्तगोचरा ।

इति रेचिता (४)

रेचिता, कुञ्चिता, भ्रुकुटी, चतुरेति सप्तप्रकारा भ्रू । क्रमेण लक्षणमाह—
स्वाभाविकीति । स्वाभाविकी भ्रू सहजा । असौ अकुटिलेषु ऋजुषु भावेषु
प्रयोज्या ॥ -४३२, ४३३ ॥

इति सहजा (१)

(सु०) पतिता लक्षयति—पतितेति । अधो याता भ्रू पतिता । सा च
उत्क्षेपे, विस्मये, हर्षे, रोषे, असूयायाम्, जुगुप्साया च प्रयोज्या । उभे
अपि भ्रुवौ हासघ्राणयोर्विधीयेते ॥ ४३४, ४३४- ॥

इति पतिता (२)

(क०) एकोत्क्षिप्ताभ्रूविनियोगे—लीलाहेलयोरिति । तत्र लीला
नाम योषिता पुसा शरीरो भावविशेष । यथाह तल्लक्षण भावप्रकाशकारः—

“मनो मधुरवागङ्गचेष्टितै प्रीतियोजितै ।

प्रियानुकरण लीला सा स्यात्स्त्रीपुंसयोरपि” इति ॥ (पृ० ९)

केवला सद्वितीया वा मृदुभङ्गा निकुञ्चिता ॥ ४३७ ॥

मोहायिते कुट्टमिते विलासे किलकिञ्चिते ।

इति निकुञ्चिता (५)

आमूलात्सद्वितीया भ्रूस्तिक्ष्णा भ्रुकुटी क्रुधि ॥ ४३८ ॥

इति भ्रुकुटी (६)

तथा हेला नाम सात्त्विको भावविशेष । यथा तेनैवोक्त लक्षणम्—

“ स एव हावो हेला स्याल्ललिताभिनयात्मिका ।

नानाप्रकाराभिव्यक्तशृङ्गाराकारसूचिका ” इति (पृ० ८)

॥ -४३५-४३९ ॥

इति सप्तधा भ्रू ।

इति भ्रूप्रकरणम् ।

(सु०) उत्तिक्ष्णा लक्षयति—उत्तिक्षेति । ऊर्ध्वं नीता उत्तिक्ष्णा
अन्वर्था । उत्तिक्ष्णा च एकस्य वा द्वयोर्वा भवतु । सा च स्त्रीणां कोपे,
वितर्के, दर्शने, श्रवणे, लीला, हेलयोश्च प्रयोज्या ॥ -४३५, ४३६ ॥

इत्युत्तिक्ष्णा (३)

(सु०) रेचिता लक्षयति—एकैवेति । एकैव ललितोत्तिक्ष्णा भ्रू रेचिता ।
सा च नृत्तमात्रगोचरा ॥ ४३६- ॥

इति रेचिता (४)

(सु०) निकुञ्चिता लक्षयति—केवलेति । केवला वा द्वितीयसहिता वा,
मृदुभङ्गा, मृदुर्भङ्गो यस्या, सौकुमार्येण युक्ता भ्रू निकुञ्चिता । सा च
मोहायिते, विलासे, किलकिञ्चिते च प्रयोज्या ॥ -४३७, ४३७- ॥

इति निकुञ्चिता (५)

(सु०) भ्रुकुटी लक्षयति—आमूलादिति । आमूलात् सद्वितीय यथा-
तथा उत्तिक्ष्णा भ्रू भ्रुकुटी । सा च कोपे कार्या ॥ -४३८ ॥

इति भ्रुकुटी (६)

सद्वितीयाल्पकस्पन्दादायता मन्थरा भवेत् ।

चतुरा रुचिरे स्पर्शे शृङ्गारे ललिते च सा ॥ ४३९ ॥

इति चतुरा (७)

इति सप्तधा भ्रू ।

प्रसृतौ कुञ्चितौ स्यातामुन्मेषितनिमेषितौ ।

विवर्तितौ च स्फुरितौ पिहितौ च विताडितौ ॥ ४४० ॥

समौ च नवधेत्युक्तौ पुटौ सोढलसूनुना ।

आयतौ प्रसृतौ स्याता वीरे हर्षे च विस्मये ॥ ४४१ ॥

इति प्रसृतौ (१)

आकुञ्चितौ कुञ्चितौ स्तो रूपादौ च मनोहरे ।

इति कुञ्चितौ (२)

(सु०) चतुरा लक्षयति—सद्वितीयेति । सद्वितीय यथा तथा अल्प-
स्पन्दा दीर्घमन्थरा भ्रूश्च चतुरा । सा च रुचिरे, स्पर्शे, शृङ्गारे, ललिते च
प्रयोज्या ॥ ४३९ ॥

इति चतुरा (७)

इति सप्तधा भ्रू ।

इति भ्रूप्रकरणम् ।

(क०) अथ पुटयोर्भेदान् लक्षयति—प्रसृतावित्यादि ॥ ४४०—४४५-॥

(सु०) पुटयोर्भेदानाह—प्रसृताविति । प्रसृतौ, कुञ्चितौ, उन्मेषितौ,
निमेषितौ, विवर्तितौ, स्फुटितौ, पिहितौ, विचलितौ, समाविति नवविधौ पुटौ ।
क्रमेण लक्षणमाह—आयताविति । आयतौ प्रसृतौ वीरे हर्षे विस्मये च

उन्मेषितौ तु विश्लेषात्सश्लेषात्तु निमेषितौ ॥ ४४२ ॥

विवर्तितौ समुद्बृत्तौ त्रयोऽमी क्रोधगोचराः ।

इत्युन्मेषितनिमेषितविवर्तिता (३-५)

स्फुरितौ स्पन्दितौ स्याता तावीर्ष्याविषयौ मतौ ॥ ४४३ ॥

इति स्फुरितौ (६)

अतीव कुञ्चितौ लग्नौ पिहितौ तौ दृशो रुजि ।

सुप्तिमूर्च्छातिवर्षोष्णधूमवाताञ्जनार्तिषु ॥ ४४४ ॥

इति पिहितौ (७)

उत्तरेणाधराघातादभिघाते विचालितौ ।

आहुरन्ये त्वदृश्यौ ताविति विस्फारणात्पुटौ ॥ ४४५ ॥

इति विचालितौ (८)

समौ स्वाभाविकावेतौ स्वभावाभिनये मतौ ।

इति समौ (९)

इति नवधा पुटौ ।

प्रयोज्यौ । आकुञ्चितौ कुञ्चितौ, तौ रूपादौ, मनोहरे च प्रयोज्यौ । विश्लेषे उन्मेषितौ, सश्लेषे निमेषितौ, समुद्बृत्तौ विवर्तितौ । उन्मेषितनिमेषितविवर्तिता अमी त्रयोऽपि क्रोधे प्रयोज्या । स्पन्दितौ स्फुरितौ, तावीर्ष्याया प्रयोज्यौ । अतीव परस्परसलग्नौ पुटौ पिहितौ, तौ रुजि प्रयोज्यौ, तथा सुप्तिमूर्च्छातिवर्षोष्णधूमवाताञ्जनार्तिषु च प्रयोज्याविति । उत्तरेण पुटेन, अधरस्य अधस्थस्य पुटस्य घातात् विताडितौ । तौ च अभिघाते कार्यौ । अतिविस्फारणात् अनवलोकनीयौ पुटौ विताडिताविति केचिदाहुः । स्वाभाविकौ समौ, एतौ स्वभावाभिनये प्रयोज्यौ ॥ ४४०-४४५-॥

इति नवधापुटौ ।

इति पुटप्रकरणम् ।

चलन कम्पन प्रोक्तमथ ज्ञेय प्रवेशनम् ।
 प्रवेशः पुटयोरन्तःकटाक्षस्तु विवर्तनम् ॥ ४५० ॥
 उद्गतिस्तु समुद्वृत्तमन्तरा निर्गमस्तु यः ।
 स निष्क्रामः प्राकृत तु स्वभावस्थितिरुच्यते ॥ ४५१ ॥
 समुद्वृत्त च वलन भ्रमण वीररौद्रयोः ।
 पातस्तु करुणे कार्यश्चलन तु भयानके ॥ ४५२ ॥
 प्रवेशन तु बीभत्से हास्ये तु स्याद्विवर्तनम् ।
 शृङ्गारे स्यात्तु निष्क्रामो वीरे रौद्रे भयानके ॥ ४५३ ॥
 अद्भुते च प्राकृत तु भावेनावेशभागिनि ।
 इति नव स्वनिष्ठानि ताराकर्माणि ।

विषयाभिमुखान्यष्टौ ताराकर्माण्यथ ब्रुवे ॥ ४५४ ॥
 समं साच्यनुवृत्तावलोकितानि विलोकितम् ।
 उल्लोकितालोकिते च प्रविलोकितमित्यपि ॥ ४५५ ॥

पात (३), कम्पन चलनम् (४), पुटान्त प्रवेश प्रवेशनम् (५), कौटिल्य
 तु विवर्तनम् (६), उद्गति समुद्वृत्तम् (७), अन्तरानिर्गम निष्क्राम (८),
 स्वभावस्थिति प्राकृतम् (९), समुद्वृत्तमण्डलभ्रमणानि वीररौद्रयो प्रयोज्यानि ।
 पात करुणे कार्य । वलन भयानके कार्यम् । प्रवेशन बीभत्सहास्ययो कार्यम् ।
 विवर्तन शृङ्गारे कार्यम् । निष्क्रामो वीररौद्रभयानकेषु कार्य । अद्भुते च प्राकृत
 कार्यम् ॥ -४४७-४५३- ॥

इति नव स्वनिष्ठानि ताराकर्माणि ।

(क०) विषयाभिमुखान्युद्दिश्य लक्षयति--सम साचीत्यादि
 ॥ -४५४-४५०- ॥

एतानि दर्शनान्याहुर्लक्ष्यलक्ष्मविचक्षणाः ।

सौम्य मध्यस्थतार च दर्शन सममुच्यते ॥ ४५६ ॥

इति समम् (१)

साच्युच्यते तिरश्चीनपक्षमान्तर्गततारकम् ।

इति साचि (२)

रूपनिर्वर्णनायुक्तमनुवृत्त मत मुनेः ॥ ४५७ ॥

निर्वर्णना क्रियाकात्स्न्यदिदृक्षातश्चिरस्थिरा ।

इत्यनुवृत्तम् (३)

अधस्थदर्शन यत्तदवलोकितमुच्यते ॥ ४५८ ॥

इत्यवलोकितम् (४)

(सु०) विषयाभिमुखान्यष्टविधानि । तानि यथा—समम्, साचि, अनु-
वृत्तम्, अवलोकितम्, उल्लोकितम्, आलोकितम्, प्रविलोकितम्, विलोकित-
मित्येतान्यष्टौ दर्शनानीत्युच्यन्ते । तेषां क्रमेण लक्षणमाह—सौम्यमिति ।
सौम्यम्, अक्रूरम्, मध्यस्थतारदर्शन सममित्युच्यते ॥ -४५४, ४५५ ॥

इति समम् (१)

(सु०) साचि लक्षयति—साचीति । तिरश्चीन पक्षमान्तर्गततारक
कनीनिक साचीत्युच्यते ॥ ४५६- ॥

इति साचि (२)

(सु०) अनुवृत्त लक्षयति—रूपमिति । रूपनिर्वर्णनायुक्तम्, रूपस्य
निर्वर्णनया युक्तमवलोकनम् अनुवृत्तम् । केय निर्वर्णनेत्यपेक्षायामाह—निर्वर्णनेति ।
कात्स्न्यदिदृक्षया, कात्स्न्येन साकल्येन दिदृक्षाहेतो चिरकाल, स्थिरा क्रिया
निर्वर्णनेत्युच्यते ॥ -४५७, ४५७- ॥

इत्यनुवृत्तम् (३)

(सु०) अवलोकित लक्षयति—अध स्थेति । अध स्थस्य दर्शनमवलो-
कितम् ॥ -४५८ ॥

इत्यवलोकितम् (४)

पृष्ठतो दर्शन यत्तद्विलोकितमुदाहृतम् ।

इति विलोकितम् (५)

उल्लोकित तदूर्ध्वस्थवस्तुनो यदवेषणम् ॥ ४५९ ॥

इत्युल्लोकितम् (६)

सहसा दर्शन यत्तदालोकितमुदीरितम् ।

इत्यालोकितम् (७)

पार्श्वस्थदर्शन प्रोक्त कृतिभिः प्रविलोकितम् ॥ ४६० ॥

इति प्रविलोकितम् (८)

साधारणान्यमून्याहू रसभावेषु तद्विदः ।

इत्यष्टौ दर्शनानि ।

इत्यष्टौ विषयनिष्ठानि ताराकर्माणि

(सु०) विलोकित लक्षयति—पृष्ठत इति । पृष्ठतो दर्शन विलोकित-
मित्युच्यते ॥ ४५८- ॥

इति विलोकितम् (५)

(सु०) उल्लोकित लक्षयति—उल्लोकितमिति । ऊर्ध्वस्थवस्तुनो यद-
वलोकन तद् उल्लोकित भवति ॥ -४५९ ॥

इत्युल्लोकितम् (६)

(सु०) आलोकित लक्षयति—सहसेति । यत् सहसादर्शनम् तद्
आलोकित भवति ॥ ४५९- ॥

इत्यालोकितम् (७)

(सु०) प्रविलोकित लक्षयति—पार्श्वस्थेति । पार्श्वस्थदर्शन प्रवि-
लोकितमिति कृतिभिः प्रोक्तम् । एतानि दर्शनानि रसभावेषु साधारणानी
त्याहु ॥ -४६०, ४६०- ॥

इति प्रविलोकितम् (८)

इत्यष्टौ दर्शनानि ।

इत्यष्टौ विषयनिष्ठानि ताराकर्माणि ।

इति तारकाप्रकरणम् ।

कुञ्चितौ कम्पितौ पूर्णौ क्षामौ फुल्लौ समौ तथा ॥ ४६१ ॥

कपोलौ षड्विधावुक्तौ तल्लक्षणमथोच्यते ।

संकोचात्कुञ्चितौ रोमाञ्चितौ शीतज्वरे भये ॥ ४६२ ॥

इति कुञ्चितौ (१)

स्फुरितौ कम्पितौ कारयौ रोमहर्षेषु सूरिभिः ।

इति कम्पितौ (२)

कपोलावुन्नतौ पूर्णौ तौ गर्वोत्साहगोचरे ॥ ४६३ ॥

इति पूर्णौ (३)

क्षामौ त्ववनतौ ज्ञेयौ दुःखे कार्याविमौ नटैः ।

इति क्षामौ (४)

गण्डौ विकसितौ फुल्लौ ग्रहर्षे परिकीर्तितौ ॥ ४६४ ॥

इति फुल्लौ (५)

समौ स्वाभाविकौ भावेष्वनावेशेषु तौ मतौ ।

इति समौ (६)

इति षोढा कपोललक्षणम् ।

(क०) अथ कपोलयोर्भेदान् लक्षयितुमाह—कुञ्चितौ कम्पितौ
पूर्णावित्यादि ॥ ४६१—४६४- ॥

(सु०) अथ कपोलयोर्भेदानाह—कुञ्चिताविति । कुञ्चितौ, कम्पितौ,
पूर्णौ, क्षामौ, फुल्लौ, समाविति षड्विधौ कपोलौ । क्रमेण लक्षणमाह—
सकोचेति । सकोचात् कुञ्चितौ । तौ रोमाञ्चितौ शीते, ज्वरे भये च कारयौ ।
इति कुञ्चितौ (१) स्फुरणात् कम्पितौ । तौ रोमहर्षेषु कारयौ । इति कम्पितौ
(२) उन्नतौ पूर्णौ । तौ गर्वोत्साहयो कारयौ । इति पूर्णौ (३) अवनतौ क्षामौ ।

स्वाभाविकी नता मन्दा विकृष्टा च विकूणिता ॥ ४६५ ॥
 सोच्छ्वासेत्युदिता नासा षड्विधा सूरिशार्ङ्गिणा ।
 स्वाभाविकी स्यादन्वर्था भावेष्ववेगवर्जिता ॥ ४६६ ॥

इति स्वाभाविकी (१)

मुहुः सश्लिष्टविश्लिष्टपुटा नासा नता मता ।
 सोच्छ्वासाभिनये मन्दविच्छिन्नरुचिगोचरे ॥ ४६७ ॥

इति नता (२)

तौ नटै दु खे कार्यौ । इति क्षामौ (४) विकास प्राप्तौ फुल्लौ । तौ प्रहर्षे
 कार्यौ । (५) स्वाभाविकौ समौ । तौ अनावेशेषु भावेषु कार्यौ । इति
 समौ (६) ॥ -४६१-४६४- ॥

इति षोढा कपोललक्षणम् ।

इति कपोलप्रकरणम् ।

(क०) अथ नासाभेदान् लक्षयितुमाह—स्वाभाविकी नतेत्यादि
 ॥ ४६५-४७०- ॥

(सु०) अथ नासाभेदानाह—स्वाभाविकेति । स्वाभाविकी, नता,
 मन्दा, विकृष्टा, विकूणिता, सोच्छ्वासेति षड्भेदा । तासा क्रमेण लक्षणमाह—
 स्वाभाविकीति । अन्वर्था स्वभावावस्थिता स्वाभाविकी । सा आवेगवर्जिते
 भावे कार्या ॥ -४६५, ४६६ ॥

इति स्वाभाविकी (१)

(सु०) नता लक्षयति—मुहुरिति । मुहु प्रतिक्षणं सश्लिष्टौ पुटौ यस्या ,
 सा नता । सा च सोच्छ्वासाभिनये, मन्दविच्छिन्नरुचिरे च कार्या ॥ ४६७ ॥

इति नता (२)

मन्दा तु मन्दनिःश्वासोच्छ्वासा नासाभिधीयते ।
सा चिन्तौत्सुक्ययोः शोके निर्वेदे च विधीयते ॥ ४६८ ॥

इति मन्दा (३)

विकृष्टात्यन्तमुत्फुल्लपुटा रोषार्तिभीतिषु ।
ऊर्ध्वश्वासे च कर्तव्या घ्रातव्ये भूरिसौरमे ॥ ४६९ ॥

इति विकृष्टा (४)

विकूणिता सकुचिता हास्येऽसूयाजुगुप्सयो ।
इति विकूणिता (५)

आकृष्टश्वसना नासा सोच्छ्वासा सौरभे भवेत् ॥ ४७० ॥
निर्वेदादिषु भावेषु दीर्घोच्छ्वासकरेषु च ।
इति सोच्छ्वासा (६)
इति षोढा नासिका ।
इति नाम्नाप्रकरणम् ।

(सु०) मन्दा लक्षयति—मन्दा त्विति । मन्दनिश्वासोच्छ्वासा ,
अल्पनिश्वासेन उच्छ्वासा नासा मन्दा । सा च चिन्तायाम्, औत्सुक्ये,
शोके, निर्वेदे च प्रयोज्या ॥ ४६८ ॥
इति मन्दा (३)

(सु०) विकृष्टा लक्षयति—विकृष्टेति । अत्यन्तमुत्फुल्लपुटा , अति-
शयेन उत्फुल्लौ पुटौ यस्या , तथाविधा नासा विकृष्टा । सा च रोषे, आर्तौ,
भीते, ऊर्ध्वश्वासे, भूरिसौरभे , बहुपरिमले द्रव्ये घ्रातव्ये च प्रयोज्या ॥ ४६९ ॥
इति विकृष्टा (४)

(सु०) विकूणिता लक्षयति—विकूणितेति । सकुचिता विकूणिता ।
सा च हास्ये, असूयायाम्, जुगुप्साया च प्रयोज्या ॥ ४६९ ॥
इति विकूणिता (५)

(सु०) सोच्छ्वासा लक्षयति—आकृष्टेति । आकृष्टश्वसना नासा

स्वस्थौ चलो प्रवृद्धश्च निरस्तोल्लासितावपि ॥ ४७१ ॥
 विमुक्तो विस्मितः श्वासः स्वलितः प्रसृतस्तथा ।
 एवमुच्छ्वासनिःश्वासौ नवधा कोहलोदितौ ॥ ४७२ ॥
 समो भ्रान्तो विलीनश्चान्दोलितः कम्पितोऽपरः ।
 स्तम्भितोच्छ्वासनिःश्वाससूत्कृतानि च सीत्कृतम् ॥ ४७३ ॥
 एव दशविधः प्रोक्तो लक्ष्यज्ञैर्मास्तोऽपरैः ।
 स्वस्थानुच्छ्वासनिःश्वाससज्ञौ वायू स्वभावजौ ॥ ४७४ ॥
 स्वस्थक्रियासु कर्तव्यावुक्तौ निःशङ्कसूरिणा ।

इति स्वस्थौ (१)

सोच्छ्वासा । सा च सौरभे, निर्वेदादिषु भावेषु दीर्घोच्छ्वासकरेषु च प्रयोज्या ॥ -४७०, ४७०- ॥

इति सोच्छ्वासा (६)

इति षोढा नासिका ।

इति नासाप्रकरणम् ।

(क०) अथ नासास्यभवाननिलभेदान् लक्षयितुमाह—स्वस्थौ चलावित्यादि ॥ -४७१-४८२ ॥

(सु०) अथ सोच्छ्वासनिश्वासयोभेदानाह—स्वस्थाविति । उच्छ्वासादिभेदेन नवविधो नासास्यभवोऽननिल । तानाह—स्वस्थौ, चलो, प्रवृद्ध, निरस्त, उल्लासित, विमुक्त, विस्मित, स्वलित इति । कोहलमतेन दशविध । तानाह—सम, भ्रान्त, विलीन, आन्दोलित, कम्पित, स्तम्भित उच्छ्वास, निश्वास, सूत्कृतम्, सीत्कृतमिति । तेषां क्रमेण लक्षणमाह—स्वस्थाविति । उच्छ्वासनिश्वाससज्ञौ वायू स्वभावजौ स्वस्थावित्युच्युते । तौ स्वस्थक्रियाया प्रयोज्यौ ॥ -४७१-४७४- ॥

इति स्वस्थौ (१)

उष्णौ दीर्घौ सशब्दौ च तौ मुखेन कृतौ चलौ ॥ ४७५ ॥

कार्यावौत्सुक्यनिर्वेदशोकचिन्तास्विमौ मतौ ।

इति चलौ (२)

प्रवृद्धः सन्सशब्देन वदनेन विनिर्गतः ॥ ४७६ ॥

निःश्वासः स्यात्प्रवृद्धाख्यः क्षयव्याध्यादिगोचरः ।

इति प्रवृद्ध (३)

सशब्दः सन्सकृत्क्षिप्तो निरस्तः कथ्यते मरुत् ॥ ४७७ ॥

दुःखान्विते सरोगे च श्रान्ते चैष विधीयते ।

इति निरस्त (४)

(सु०) चलौ लक्षयति—उष्णाविति । उष्णौ सशब्दौ शब्दसहितौ, दीर्घौ च मुखेन कृतौ वातौ चलौ । तौ औत्सुक्यनिर्वेदशोकचिन्तासु प्रयोज्यौ ॥ -४७५, ४७६- ॥

इति चलौ (२)

(सु०) प्रवृद्ध लक्षयति—प्रवृद्ध इति । सशब्देन वदनेन प्रवृद्ध सन् विनिर्गतो निश्वासः प्रवृद्ध स्यात् । अयं पूर्वयोर्द्वयोरपि भिन्नः । तत्र मिलितयो उच्छ्वासनिश्वासयोस्तथाविधसंज्ञित्वात् द्विवचनमुक्तम् । अत्र तु एकैकस्यापि सज्ञासंभवात् द्विवचनानादरः । तस्य विनियोगस्तु—क्षयव्याध्यादौ कार्यं ॥ ४७६, ४७६- ॥

इति प्रवृद्ध (३)

(सु०) निरस्त लक्षयति—सशब्द इति । सशब्दः सन् शब्दसहितः सन्, सकृत् एकवारं क्षिप्ते मरुत् वातो निरस्त इति कथ्यते । स च दुःखान्विते, सरोगे, श्रान्ते च प्रयोज्यः ॥ -४७७, ४७७- ॥

इति निरस्त (४)

चिरान्मन्द निपीतस्तु घ्राणेनोल्लासितो मरुत् ॥ ४७८ ॥
हृद्ये गन्धे विधातव्यः सदिग्धे च विचक्षणैः ।

इत्युल्लासित (५)

सयम्य सुचिर मुक्तो विमुक्त कथ्यतेऽनिल ॥ ४७९ ॥
योगे ध्याने च स प्रोक्तः प्राणायामे च सूरिभिः ।
इति विमुक्त (६)

चित्तस्यान्यपरत्वेन यः प्रयत्नेन वर्तते ॥ ४८० ॥
स विस्मितो विस्मये स्यादद्भुते चार्थचिन्तने ।
इति विस्मित (७)

महत्त्वाद्दुःखनिष्क्रान्तः कथितः स्वलितोऽनिलः ॥ ४८१ ॥
स्यादशम्या दशाया स व्याधौ प्रस्वलितेषु च ।
इति स्खलित (८)

(सु०) उल्लासित लक्षयति—चिरादिति । चिरात् चिरकाल मन्द
शनैः शनैः घ्राणेन निपीतो मरुत् वात उल्लासितो भवति । स च हृद्ये गन्धे,
सदिग्धे च कार्य ॥ -४७८, ४७८- ॥

इत्युल्लासित (५)

(सु०) विमुक्त लक्षयति—सयम्येति । सुचिरम् चिरकालम्, सयम्य
मुक्तो वातो विमुक्त । स च योगे, ध्याने, प्राणायामे च कार्य ॥ ४७९, ४७९ ॥
इति विमुक्त (६)

(सु०) विस्मित लक्षयति—चित्तस्येति । चित्तस्य अन्यपरत्वेन
अन्यासक्तेन यो वायुः प्रयत्नेन वर्तते स विस्मित । स च विस्मये, अद्भुते,
प्रार्थचिन्तने च कार्य ॥ ४८०, ४८०- ॥

इति विस्मित (७)

(सु०) स्खलित लक्षयति—महत्त्वादिति । महत्त्वात् दुःखेन निःसृत

प्रसृप्ते प्रसृतो दीर्घः सशब्दो निर्गतो मुखात् ॥ ४८२ ॥

इति प्रसृत (९)

इति नवविधोऽनिल ।

समोऽत्र स्वस्थपर्यायो भ्रान्तोऽन्तर्भ्रमणान्मरुत् ।

अन्ये त्वन्वर्थनामानस्तत्र सूक्तसीत्कृते ॥ ४८३ ॥

शब्दानुकरणे वक्त्रत्याज्यग्राह्येऽनिले क्रमात् ।

समः स्वाभाविको भ्रान्तः प्रथमे प्रियसङ्गमे ॥ ४८४ ॥

विलीनो मूर्छिते शैलारोहे त्वान्दोलितो मतः ।

कम्पितः सुरते शस्त्रमोक्षादौ स्तम्भितो भवेत् ॥ ४८५ ॥

उच्छ्वासः कुसुमाग्राणे नि श्वासोऽनुशयादिषु ।

पवनं स्खलितं । स , स्खलितं , दशम्या दशायाम् , व्याधौ , प्रस्खलितेषु च प्रयोज्य ॥ -४८१, ४८१- ॥

इति स्खलित (८)

(सु०) प्रसृतं लक्षयति—प्रसृतं इति । सशब्दं यथा तथा मुखात् विनिर्गतं दीर्घो वातः प्रसृतः । स च निद्राणे प्रयोज्य ॥ -४८२ ॥

इति प्रसृत (९)

इति नवविधोऽनिल ।

(सु०) मतान्तरेण दशविधं पवनं लक्षयति—समं इति । स्वस्थपर्यायं , अविकृतो मरुत् समः (१) अन्तर्भ्रमितो मरुत् भ्रान्तः (२) अन्ये तु त्वन्वर्थनामानः , नामैवोक्तलक्षणा इत्यर्थः । तेषां विनियोगमाह—तत्रेति । सूक्तसीत्कृते शब्दानुकरणे बोधये । क्रमात् मुखात्त्याज्ये वातः सूक्ततमः , मुखे ग्राह्यो वातः सूक्ततममिति । समः स्वाभाविके प्रयोज्यः । भ्रान्तः प्रथमे प्रियसङ्गमे कार्यः । विलीनो मूर्च्छायाम् । आन्दोलितः शैलारोहे । कम्पितः

सूक्त वेदनादौ स्याच्छीते क्लेशे तु सीत्कृतम् ॥ ४८६ ॥

नखक्षते मृगाक्षीणा निर्दयाधरचर्वणे ।

विनियोगान्तराण्यत्र बुध्यता लोकतो बुधाः ॥ ४९७ ॥

इति मतान्तरेण दशधा श्रसन ।

इत्यानिलप्रकरणम् ।

विवर्तितः कम्पितश्च विसृष्टो विनिगूहितः ।

सदृष्टकः समुद्रश्चेत्यधरः षड्विधो मतः ॥ ४८८ ॥

अन्येऽन्यान्चुरुद्वृत्तविकास्यायतरेचितान् ।

ओष्ठयोः सपुटस्तिर्यक्सकोचेन विवर्तितः ॥ ४८९ ॥

अवज्ञावेदनासूयाहास्यादिषु विधीयते ।

इति विवर्तित (१)

सुरते । स्तम्भित शास्त्रमोक्षादौ । उच्छ्वास कुमुमाग्राणे । निश्वास अनुशयादौ । सूक्त वेदनादौ । सीत्कृत शीते, क्लेशे च प्रगोज्यम् । मृगाक्षीणा सुभ्रुवा निर्दयाधरचर्वणे च विनियोगान्तराण्यपि बुधा लोकतोऽवगन्तव्या ॥ ४८३-४८७ ॥

इति मतान्तरेण दशधा श्रसन ।

इत्यानिलप्रकरणम् ।

(क०) अथाधरभेदान् लक्षयितुमाह—विवर्तितः कम्पितश्चेत्यादि ॥ ४८८-४९५ ॥

(सु०) अधरभेदानाह—विवर्तित इति । विवर्तित , कम्पित , विसृष्ट , विनिगूहित , सदृष्टक , समुद्र इत्यधर षड्विध । मतान्तरेण चतुर्विधमधर लक्षयति—अन्य इति । अन्ये, आचार्या , उद्वृत्तादिभेदेन अधरस्य चतुरो भेदानाहुः । उद्वृत्त , विकासी , आयत , रेचित इति । आहत्याधरस्य

व्यथाया कम्पितोऽन्वर्थो भीतौ शीते जपे रुजि ॥ ४९० ॥

इति कम्पित (२)

विसृष्टः स्याद्विनिष्क्रान्तो रञ्जनेऽलक्तकादिना ।

स्त्रीणा विलासे विब्वोके शार्ङ्गिदेवेन कीर्तितः ॥ ४९१ ॥

इति विसृष्ट (३)

मुखान्तर्निहितः प्राणसाध्येऽर्थे विनिगूहितः ।

रोषेर्ष्ययोश्च नारीणा बलाच्चुम्बति वल्लभे ॥ ४९२ ॥

इति विनिगूहित (४)

भेदा दश । तेषा क्रमेण लक्षणमाह—ओष्ठयोरिति । सकोचेनोपलक्षित
सपुट , तिर्यक्कृत ओष्ठौ विवर्तित । तस्य अवज्ञायाम्, वेदनायाम् असूयायाम्,
हास्ये च विनियोग ॥ ४८८-४८९- ॥

इति विवर्तित (१)

(सु०) कम्पित लक्षयति—व्यथायामिति । अन्वर्थनामा कम्पित ।
स तु भीतौ, शीते, जपे च प्रयोज्य ॥ -४९० ॥

इति कम्पित (२)

(सु०) विसृष्ट लक्षयति—विसृष्ट इति । बहिर्निष्क्रान्तो वातो विसृष्ट ।
स तु अलक्तकादिना रञ्जने, स्त्रीणा विलासे, विब्वोके च प्रयोज्य ॥ ४९१ ॥

इति विसृष्ट (३)

(सु०) विनिगूहित लक्षयति—मुखान्तरिति । मुखान्तर्निहित , मुख-
मध्ये क्षिप्तो वातो विनिगूहित । स च प्राणसाध्येऽर्थे, कोपे, ईर्ष्यायाम्,
नायकस्य बलात्कारचुम्बने च प्रयोज्य ॥ ४९२ ॥

इति विनिगूहित (४)

सदष्टकोऽधरो दन्तैर्दष्टः क्रोमे विधीयते ।

इति सदष्टक (५)

समुद्रस्तु भवेदोष्टसपुटो दधदुन्नतिम् ॥ ४९३ ॥

स्यात्फ्रूत्कारेऽनुकम्पाया चुम्बने चाभिनन्दने ।

इति समुद्र (६)

आस्योत्क्षिप्ततयोद्वृत्तः सोऽवज्ञापरिहासयोः ॥ ४९४ ॥

इत्युद्वृत्त (७)

ईषद्दृश्योर्ध्वदशनो विकासी स स्मिते स्मृतः ।

इति विकासी (८)

(सु०) सदष्टक लक्षयति—सदष्टक इति । दन्तैर्दष्टोऽधर सदष्टक ।
स च क्रोमे कार्य ॥ ४९२- ॥

इति सदक (५)

(सु०) समुद्र लक्षयति—समुद्रस्त्विति । ओष्टसपुट उन्नति दधत्
समुद्रो भवति । स च फ्रूत्कारे, अनुकम्पायाम्, चुम्बने, अभिनन्दने च
प्रयोज्य ॥ -४९३, ४९३- ॥

इति समुद्र (६)

(सु०) उद्वृत्त लक्षयति—आस्येति । आस्येन उत्क्षिप्त उच्चाकृत
उद्वृत्तो भवति । स च अवज्ञापरिहासयो प्रयोज्य ॥ -४९४ ॥

इत्युद्वृत्त (७)

(सु०) विकासिन् लक्षयति—ईषदिति । ईषद् दृश्य , किञ्चिद्वि-
लोकनीय , ऊर्ध्वदशनो यस्मिन् स विकासी । स च स्मिते कार्य ॥ ४९४ ॥

इति विकासी (८)

स सार्धमुत्तरोष्ठेन ततः स्यादायतः स्मिते ॥ ४९५ ॥

इत्यायत (९)

पर्यन्तवलनादुक्तो विलासे रेचितोऽधरः ।

इति रेचित (१०)

इति दशविधोऽधर ।

इत्यधरप्रकरणम् ।

दन्तकर्माणि वक्ष्यामो दन्तलक्षणसिद्धये ॥ ४९६ ॥

कुट्टन खण्डन छिन्न चुकित ग्रहण समम् ।

दष्ट निष्कर्षण चेति दन्तकर्माष्टक जगुः ॥ ४९७ ॥

सघर्षण कुट्टन स्याच्छीतरुभीजरासु तत् ।

इति कुट्टनम् (१)

(सु०) आयत लक्षयति—स इति । उत्तरोष्ठेन साक तत आयत ।
स च विस्मये कार्य ॥ -४९५ ॥

इत्यायत (९)

(सु०) रेचित लक्षयति—पर्यन्तेति । पर्यन्तवलितोऽधरो रेचित । स
च विलासे कार्य ॥ ४९५- ॥

इति रेचित (१०)

इति दशविधोऽधर ।

इत्यधरप्रकरणम् ।

(क०) दन्तकर्माणि लक्षयितुमाह—दन्तकर्माणि वक्ष्याम
इत्यादि ॥ ४९६-५०२ ॥

(सु०) प्रतिज्ञाप्रयोजनपूर्वक दन्तकर्माणि कथयति—दन्तकर्माणीति ।
कुट्टनम्, खण्डनम्, छिन्नम्, चुकितम्, ग्रहणम्, समम्, दष्टम्, निष्कर्षण-

खण्डन तु मुहुर्दन्तश्लेषविश्लेषण मतम् ॥ ४९८ ॥
जपाध्ययनसलापभक्षणेषु भवेदिदम् ।

इति खण्डनम् (२)

छिन्न स्याद्गाढसश्लेषो रोदने भीतिशीतयोः ॥ ४९९ ॥
व्याधौ च वीटिकाच्छेदव्यायामादिषु कीर्तितम् ।

इति छिन्नम् (३)

दन्तपङ्क्तयोः स्थितिदूरे चुकित जृम्भणादिषु ॥ ५०० ॥

इति चुकितम् (४)

मित्यष्टौ दन्तकर्माणि । तेषां लक्षणमाह—सघर्षणमिति । सम्यक् घर्षणं कुट्टनं भवति । तत् शीते, रुजि, भीते, जरासु च योज्यम् ॥ -४९६, ४९७- ॥

इति कुट्टनम् (१)

(सु०) खण्डनं लक्षयति—खण्डनं त्विति । मुहुः दन्तश्लेषविश्लेषणं खण्डनम् । तच्च जपे, अध्ययने, सलापे, भक्षणे च प्रयोज्यम् ॥ -४९८, ४९८- ॥

इति खण्डनम् (२)

(सु०) छिन्नं लक्षयति—छिन्नमिति । दन्तानां गाढसश्लेषं छिन्नम् । तच्च रोदने, भीतौ, शीते, व्याधौ, वीटिकाच्छेदने, व्यायामे च कार्यम् ॥ -४९९, ४९९- ॥

इति छिन्नम् (३)

(सु०) चुकितं लक्षयति—दन्तेति । दूरे दन्तपङ्क्तयोः स्थितिं चुकितम् । तच्च जृम्भणादिषु कार्यम् ॥ -५०० ॥

इति चुकितम् (४)

तृणस्य चाङ्गुलैर्दन्तधारण ग्रहण भये ।

इति ग्रहणम् (५)

किञ्चिच्छेषः सम तच्च स्वभावाभिनये मतम् ॥ ५०१ ॥

इति समम् (६)

अधरे दशन दन्तैर्दष्ट क्रोधेऽभिधीयते ।

इति दष्टम् (७)

निष्कर्षण तु निष्कासः कार्यं मर्कटरोदने ॥ ५०२ ॥

इति निष्कर्षणम् (८)

इत्यष्टौ दन्तकर्माणि ।

इति दन्तकर्मप्रकरणम् ।

(सु०) ग्रहणं लक्षयति—तृणस्येति । तृणस्य अङ्गुलैर्वा दन्तधारणं ग्रहणं भवति । तच्च भये प्रयोज्यम् ॥ ५००- ॥

इति ग्रहणम् (५)

(सु०) समं लक्षयति—किञ्चिदिति । किञ्चिदेव दन्तपङ्क्त्योः सश्लेषं समम् । तच्च स्वभावाभिनये प्रयोज्यम् ॥ -५०१ ॥

इति समम् (६)

(सु०) दष्टं लक्षयति—अधर इति । दन्तैः अधरे दशनं दष्टम् । तच्च क्रोधे कार्यम् ॥ ५०१- ॥

इति दष्टम् (७)

(सु०) निष्कर्षणं लक्षयति—निष्कर्षणमिति । निष्कासो निष्कर्षणं भवति । तच्च मर्कटरोदने प्रयोज्यम् ॥ -५०२ ॥

इति निष्कर्षणम् (८)

इत्यष्टौ दन्तकर्माणि ।

इति दन्तकर्मप्रकरणम् ।

ऋज्वी सृक्कानुगा वक्रोन्नता लोलावलेहिनी ।
जिह्वेति षड्विधा तत्र प्रसृतास्ये प्रसारिता ॥ ५०३ ॥
ऋज्वी श्रमे पिपासाया श्वापदाना प्रयुज्यते ।

इति ऋज्वी (१)

सृक्कानुगा लीढसृक्का प्रकोपस्वादुभक्षयोः ॥ ५०४ ॥

इति सृक्कानुगा (२)

व्यात्तास्यस्थोन्नताग्रा च वक्रा नृहरिरूपणे ।

इति वक्रा (३)

(क०) अथ जिह्वाभेदान् लक्षयितुमाह—ऋज्वी सृक्कानुगेत्यादि ॥
॥ ५०३—५०६ ॥

(सु०) जिह्वाभेदानाह—ऋज्वीति । ऋज्वी, सृक्कानुगा, वक्रा, उन्नता, लोला, लेहिनीति षड्विधा जिह्वा । क्रमेण लक्षणमाह—तत्रेति । प्रसृतास्ये, प्रसृते मुखे, प्रसारिता जिह्वा ऋज्वी । सा च श्रमे, श्वापदाना पिपासाया च प्रयोज्या ॥ ५०३, ५०३- ॥

इति ऋज्वी (१)

(सु०) सृक्कानुगा लक्षयति—सृक्कानुगेति । लीढसृक्क्त्व सृक्कानुगा । सा च प्रकोपे, स्वादुभक्षणे च कार्या ॥ -५०४ ॥

इति सृक्कानुगा (२)

(सु०) वक्रा लक्षयति—व्यात्तास्येति । व्यावृत्ते मुखे विद्यमाना उन्नताग्रा च वक्रा । सा च नृहरिरूपणे कार्या ॥ ५०४- ॥

इति वक्रा (३)

व्यात्तास्यस्थोन्नतान्वर्था जृम्भास्यान्तस्थवीक्षयोः ॥ ५०५ ॥

इत्युन्नता (४)

व्यात्ते वक्त्रे चला लोला वेतालाभिनये भवेत् ।

इति लोला (५)

दन्तोष्ठ लिहती जिह्वा लेहिनी समता मुनेः ॥ ५०६ ॥

इति लेहिनी (६)

इति षोढा जिह्वा ।

इति जिह्वाप्रकरणम् ।

जिह्वोष्ठदन्तक्रियया चिबुक लक्ष्यते ततः ।

उक्तप्राय सुखार्थं तु वक्ष्ये लक्ष्यानुसारत ॥ ५०७ ॥

(सु०) उन्नता लक्षयति—व्यात्तास्यस्थेति । उन्नता अन्वर्था । सा च जृम्भायाम्, आस्यान्तस्थवीक्षणे च कार्या ॥ -५०५ ॥

इत्युन्नता (४)

(सु०) लोला लक्षयति—व्यात्त इति । व्यात्ते वक्त्रे चञ्चला लोला । सा च वेतालाभिनये प्रयोज्या ॥ ५०५- ॥

इति लोला (५)

(सु०) लेहिनी लक्षयति—दन्तोष्ठमिति । दन्तोष्ठ लिहन्ती जिह्वा लेहिनी ॥ -५०६ ॥

इति लेहिनी (६)

इति षोढा जिह्वा ।

इति जिह्वाप्रकरणम् ।

(क०) अथ चिबुकभेदान् लक्षयितुमाह—जिह्वोष्ठदन्तक्रिययेति ॥

॥ ५०७-५१२ ॥

व्यादीर्णं श्वसित वक्र सहत चलसहतम् ।

स्फुरित वलित लोलमेव चिबुकमष्टधा ॥ ५०८ ॥

व्यादीर्णं दूरनिष्क्रान्त जृम्भालस्यादिषु स्मृतम् ।

इति व्यादीर्णम् (१)

एकाङ्गुलमधःस्रस्त श्वसित वीक्षणेऽद्भुते ॥ ५०९ ॥

इति श्वसितम् (२)

वक्र तिर्यङ्गत तच्च ग्रहावेशे विधीयते ।

इति वक्रम् (३)

निश्चल मीलितमुख मौने सहतमिष्यते ॥ ५१० ॥

इति सहतम् (४)

(सु०) अथ चिबुकभेदानाह—जिह्वेति । यद्यपि चिबुक जिह्वोष्ठदन्त-
क्रियया लक्षितत्वादुक्तप्रायमेव । तथापि सुखार्थं निरूप्यते । चिबुकमष्टविधम् ।
यथा—व्यादीर्णम्, श्वसितम्, वक्रम्, सहतम्, चलसहतम्, स्फुरितम्,
चलितम्, लोलमिति । क्रमेण तेषां लक्षणमाह—व्यादीर्णमिति । दूरतो
निर्गतं व्यादीर्णम् । तच्च जृम्भालस्यादिषु कार्यम् ॥ ५०७, ५०८- ॥

इति व्यादीर्णम् (१)

(सु०) श्वसितं लक्षयति—एकेति । अङ्गुलपरिमितमधः स्रस्तं श्वसि-
तम् । तच्च अद्भुते वीक्षणे कार्यम् ॥ -५०९ ॥

इति श्वसितम् (२)

(सु०) वक्रं लक्षयति—वक्रमिति । तिर्यङ्गतं वक्रम् । तच्च ग्रहावेशे
कार्यम् ॥ ५०९- ॥

इति वक्रम् (३)

(सु०) सहतं लक्षयति—निश्चलमिति । मीलितं मुखं यस्मिन्, तथा-
विधं निश्चलं चञ्चलरहितं सहतम् । तच्च मौने प्रयोज्यम् ॥ -५१० ॥

इति सहतम् (४)

सलग्नोष्ठ चल नारीवल्लगने चलसहृतम् ।

इति चलसहृतम् (५)

कम्पित स्फुरित प्राहुर्भीते शीतज्वरे तथा ॥ ५११ ॥

इति स्फुरितम् (६)

चलित श्लिष्टविश्लिष्ट वाक्स्तम्भे क्षोभकोपयोः ।

इति चलितम् (७)

रोमन्थे केवलावर्ते लोल तिर्यग्गतागतम् ॥ ५१२ ॥

इति लोलम् (८)

इत्यष्टविध चिबुकम् ।

इति चिबुकप्रकरणम् ।

(सु०) चलसहृत लक्षयति—सलग्नेति । सलग्न ओष्ठा यस्मिन्, तथाविध चञ्चल चलसहृतम् । तच्च नारीचुम्बने कार्यम् ॥ ५१०- ॥

इति चलसहृतम् (५)

(सु०) स्फुरित लक्षयति—कम्पितमिति । स्फुरित कम्पितम् । तच्च भीते, शीतज्वरे च कार्यम् ॥ -५११ ॥

इति स्फुरितम् (६)

(सु०) चलित लक्षयति—चलितमिति । श्लिष्टविश्लिष्ट चलितम् । तच्च वाक्स्तम्भे, क्षोभे कोपे च कार्यम् ॥ ५११- ॥

इति चलितम् (७)

(सु०) लोल लक्षयति—रोमन्थ इति । तिर्यग्गतागत लोलम् । तच्च रोमन्थे, केवलावर्ते च कार्यम् ॥ ५१२ ॥

इति लोलम् (८)

इत्यष्टविध चिबुकम् ।

इति चिबुकप्रकरणम् ।

व्याभुग्न भुग्नमुद्राहि विधुत विवृत तथा ।

विनिवृत्तमिति प्राज्ञाः षड्विध वदन जगुः ॥ ५१३ ॥

किञ्चिदायामिवक्त्र च व्याभुग्न मुखमुच्यते ।

निर्वेदौत्सुक्यचिन्तादौ तदुक्त पूर्वसूरिभिः ॥ ५१४ ॥

इति व्याभुग्नम् (१)

अधोमुख तु भुग्न तलज्जाया प्रकृतौ यतेः ।

इति भुग्नम् (२)

लीलासूक्ष्ममुद्राहि गर्वानादरतो गतौ ॥ ५१५ ॥

इत्युद्राहि (३)

(क०) अथ वदनभेदान् लक्षयितुमाह—व्याभुग्नमित्यादि ॥

॥ ५१३—५१६- ॥

(सु०) अथ वदनभेदानाह—व्याभुग्नमिति । व्याभुग्नानीनि वदनस्य षड्भेदानि । तानि यथा—व्याभुग्नम्, भुग्नम्, उद्राहि, विधुतम्, विवृतम्, विनिवृत्तमिति । क्रमेण तेषां लक्षणमाह—किञ्चिदिति । किञ्चित् ईषत् आयामि विस्तृत वक्त्र यस्मिन्, तथाविध मुख व्याभुग्नम् । तच्च निर्वेदे, औत्सुक्ये, चिन्ताया च कार्यमिति पूर्वसूरिभिरुक्तम् ॥ ५१३ ५१४ ॥

इति व्याभुग्नम् (१)

(सु०) भुग्न लक्षयति—अधोमुखमिति । अधोमुख भुग्नम् । तच्च लज्जायाम्, प्रकृतौ च कार्यम् ॥ ५१४- ॥

इति भुग्नम् (२)

(सु०) उद्राहि लक्षयति—लीलेति । उत्क्षिप्तमुद्राहि । तच्च लीलायाम्, गवे, अनादरे गतौ च कार्यम् ॥ -५१५ ॥

इत्युद्राहि (३)

वारणे नैवमित्युक्तौ विधुत तिर्यगायतम् ।

इति विधुतम् (४)

विश्लिष्टौ तु विवृत हास्यशोकभयादिषु ॥ ५१६ ॥

इति विवृतम् (५)

विनिवृत्त परावृत्त रोषेर्ष्यासूयितेषु तत् ।

इति विनिवृत्तम् (६)

इति षोढा वदनम् ।

इति वदनप्रकरणम् ।

इति द्वादश शिरोगतान्युपाङ्गानि ।

(सु०) विधुत लक्षयति—वारण इति । तिर्यगायत विधुतम् । तच्च वारणे, 'विमत च तत् एतेन कर्तव्यम्' इति वारणार्थं प्रयोज्यम् ॥ ५१५- ॥

इति विधुतम् (४)

(सु०) विवृत लक्षयति—विश्लिष्टेति । विश्लिष्टौ ओष्ठौ यस्मिंस्तत्, विवृतम् । तच्च हास्ये, शोके, भये च कार्यम् ॥ -५१६ ॥

इति विवृतम् (५)

(सु०) विनिवृत्त लक्षयति—विनिवृत्तमिति । परावृत्त, पराङ्मुख विनिवृत्तम् । तच्च रोषे, ईर्ष्यायाम्, असूयाया च कार्यम् ॥ ५१६- ॥

इति विनिवृत्तम् (६)

इति षोढा वदनम् ।

इति वदनप्रकरणम् ।

इति द्वादश शिरोगतान्युपाङ्गानि ।

उत्क्षिप्ता पतितोत्क्षिप्तपतितान्तर्गता तथा ॥ ५१७ ॥
 बहिर्गता मिथोयुक्ता वियुक्ताङ्गुलिसङ्गता ।
 पार्ष्णिरित्यष्टधा पादचारीस्थानेषु दृश्यते ॥ ५१८ ॥
 गुल्फावङ्गुष्ठसश्लिष्टावन्तर्यातौ बहिर्मुखौ ।
 मिथोयुक्तौ वियुक्तौ च पञ्चधा स्थानकादिषु ॥ ५१९ ॥
 सयुता वियुता वक्रा वलिता पतितास्तथा ।
 कुञ्चन्मूलाः करेऽङ्गुल्यः प्रसृताश्चेति सप्तधा ॥ ५२० ॥
 एते पाष्ण्यादिभेदाः स्युः सङ्गाविज्ञातलक्षणाः ।

इति पार्ष्णिगुल्फकराङ्गुलिभेदा ।

(क०) अथ पार्ष्णिभेदानाह—उत्क्षिप्तेत्यादि ॥ ५१७, ५१८ ॥

(सु०) अथ पार्ष्णिभेदानाह—उत्क्षिप्तेत्यादि । उत्क्षिप्तादय अष्टौ पार्ष्णिभेदा । उत्क्षिप्ता, पतिता, उत्क्षिप्तपतिता, अन्तर्गता, बहिर्गता, मिथोयुक्ता, वियुक्ता, अङ्गुलिसङ्गतेति । तासां भेदानां नास्मैव लक्षण स्पष्टम् ॥ -५१७, ५१८ ॥

(क०) अथ गुल्फभेदानाह—गुल्फावित्यदि ॥ ५१९ ॥

(सु०) अथ गुल्फभेदानाह—गुल्फाविति । स्थानकादिषु गुल्फौ पञ्च-प्रकारौ । अङ्गुष्ठसश्लिष्टौ, अन्तर्यातौ, बहिर्गतौ, मिथोयुक्तौ, वियुक्ता-विति ॥ ५१९ ॥

(क०) कराङ्गुलिभेदानाह—सयुता वियुतेत्यादि ॥ ५२०, ५२०- ॥

(सु०) कराङ्गुलिभेदानाह—सयुता इति । कराङ्गुल्यः सयुतादि-भेदेन सप्तविधा । सयुता, वियुता, वक्रा, वलिता, पतिता, कुञ्चन्मूला, प्रसृता इति । तासां लक्षणानि स्पष्टार्थानि ॥ ५२०, ५२०- ॥

इति पार्ष्णिगुल्फकराङ्गुलिभेदा ।

अधःक्षिप्तास्तथोत्क्षिप्ता कुञ्चिताश्च प्रसारिताः ॥ ५२१ ॥

सलग्नाश्चेति चरणाङ्गुलय पञ्चधा मताः ।

मुहु पातादधःक्षिप्ता बिम्बोके किलकिञ्चिते ॥ ५२२ ॥

उत्क्षिप्ता मुहुस्तक्षेपान्नवोढायास्त्रपाभरे ।

सकोचात्कुञ्चिता शीतमूर्च्छात्रासग्रहादिते ॥ ५२३ ॥

प्रसारिता ऋजुस्तब्धा स्तम्भे स्वापेऽङ्गमोटने ।

अङ्गुष्ठस्याप्यमी भेदा ज्ञातव्या नृत्तकोविदैः ॥ ५२४ ॥

स्वाङ्गुष्ठासु मिथोलग्ना सलग्ना घर्षणे मताः ।

इति चरणाङ्गुलिभेदा ।

(क०) चरणाङ्गुलिभेदानाह — अधःक्षिप्ता इत्यादि ॥

॥ -५२१-५२४ ॥

इति चरणाङ्गुलिभेदा ।

(सु०) चरणाङ्गुलिभेदानाह—अध क्षिप्ता इति । अध क्षिप्ता ,
उत्क्षिप्ता , कुञ्चिता , प्रसारिता , सलग्ना इति पञ्चभेदा । तासां लक्षणमाह—
अध क्षिप्तेति । मुहु पातात् अवस्तात् क्षिप्ता अध क्षिप्ता , ताश्च बिम्बोके,
किलिकिचिते च प्रयोज्या । इत्यध क्षिप्ता (१), मुहु वार वारम्, उत्क्षेपात्
उत्क्षिप्ता । ताश्च नवोढाया लज्जातिशये कार्या । इत्युत्क्षिप्ता (२), सकोचात्
कुञ्चिता । ताश्च शीतमूर्च्छात्रासग्रहादिते कार्या । इति कुञ्चिता (३),
ऋजुस्तब्धा प्रसारिता । ताश्च स्तम्भे, स्वापे, अङ्गमोटने च कार्या । अमी
चत्वारो भेदा अङ्गुष्ठस्यापि भवन्ति । इति प्रसारिता (४), स्वाङ्गुष्ठासु
मिथोलग्ना , परस्परसङ्गता सलग्ना । ता घर्षणे कार्या । इति सलग्ना (५)
॥ -५२१-५२४- ॥

इति चरणाङ्गुलिभेदा ।

पतिताग्र चोद्धृताग्र भूमिलग्रमथोद्धृतम् ॥ ५२५ ॥

कुञ्चन्मध्य तिरश्चीनमिति षोढा तल विदुः ।

इति करणगतानि पञ्चाङ्गानि ।

इति पार्ष्णिगुल्फाङ्गुलितलानि करचरणोपाङ्गानि ।

विवृणोति मनोवृत्ति मुखरागो रसात्मिकाम् ॥ ५२६ ॥

अतो रसोपयोगित्वान्मुखरागोऽभिधीयते ।

(क०) चरणतलभेदानाह—पतिताग्र चेत्यादि ॥ -५२५, ५२५ ॥

इति करणगतानि पञ्चाङ्गानि ।

इति पार्ष्णिगुल्फाङ्गुलितलानि करचरणोपाङ्गानि ।

(सु०) चरणतल लक्षयति—पतिताग्रमिति । पतिताग्रम्, उद्धृताग्रम्, भूमिलग्रम्, उद्धृतम्, कुञ्चन्मध्यम्, तिरश्चीनमिति चरणतल षड्विधमाहुः ॥ -५२५, ५२५- ॥

इति करणगतानि पञ्चाङ्गानि ।

इति पार्ष्णिगुल्फाङ्गुलितलानि करचरणोपाङ्गानि ।

(क०) अथोद्देशक्रमेण मुखराग लक्षयितुमाह—विवृणोतीति । मुखरागस्य नाट्योपयोगद्वारा नृत्तेऽप्युपयोग दर्शयति—रसात्मिका मनोवृत्ति विवृणोतीति । रसात्मिका शृङ्गारादिरूपाम्, अनेन मनोवृत्तिरित्यादि स्थायिस्वरूपत्वं, निर्वेदादिसचारिभावरूपत्वं चावगन्तव्यम् । तेषामपि रसेष्वन्तर्भावात् । अत एवास्य मुखरागस्य नृत्तेऽप्युपयोगो द्रष्टव्यः । नृत्तस्याभिनयोपेतत्वाभावेऽपि क्वचिन्नाट्याङ्गतया रसव्यञ्जकत्वाङ्गीकारात्, क्वचित्स्वातन्त्र्येण गीतादिषु प्रयोगेऽपि गीते वाक्यार्थभूतरसव्यञ्जकत्वाच्च नृत्तेऽपि मुखरागस्योपयोगो द्रष्टव्यः । अतोऽत्र नृत्तप्रकरणे मुखरागस्य सगत्यभावो न शङ्कनीयः ॥ ५२६, ५२६ ॥

स्वाभाविक प्रसन्नश्च रक्तश्यामोऽपरस्तथा ॥ ५२७ ॥

चतुर्धा मुखरागोऽत्रान्वर्थ स्वाभाविको मत ।

अनाविष्टेषु भावेषु सुधीभि स विधीयते ॥ ५२८ ॥

इति स्वाभाविक (१)

प्रसन्नो निर्मलो हास्ये शृङ्गारे चाद्भुते भवेत् ।

इति प्रसन्न (२)

रक्तोऽरुणः स्यात्करुणे रौद्रे वीरेऽद्भुते तथा ॥ ५२९ ॥

इति रक्त (३)

अन्वर्थो भवति श्यामः स बीभत्से भयानके ।

इति श्याम (४)

शशिनेव दिशोऽङ्गानि शोभन्ते मुखरागतः ॥ ५३० ॥

रसभावान्तरे नेत्रमन्यदन्यत्क्षणे भवेत् ।

यथातथोचितः कार्यो मुखरागो रसे रसे ॥ ५३१ ॥

इति चतुर्धा मुखराग ।

इति मुखरागप्रकरणम् ।

(क०) तद्भेदानुद्दिशति—स्वाभाविक इत्यादि ॥ -५२७—५२९ ॥

(क०) मुखरागस्याङ्गशोभाकारित्वं सदृष्टान्तपाह—शशिनेवेति ।

अयं मुखरागो रसे रसे यथोतिस्तथा कार्यं इति दृष्टिदृष्टान्तेनाह—
रसभावान्तर इति ॥ -५३०, ५३१ ॥

इति चतुर्धा मुखराग ।

इति मुखरागप्रकरणम् ।

उत्तानोऽधोमुखः पार्श्वगतः पाणिरिति त्रिधा ।
 प्रचार भरतो मेने पञ्चधा त्वपरे जगु ॥ ५३२ ॥
 अग्रगोऽधस्तलश्चेति द्वौ त्रयश्च पुरोदिता ।
 तत्र त्वग्रग उत्तानोऽधोमुखोऽधस्तलः कर ॥ ५३३ ॥
 अन्तर्भूत वदन्भट्टस्त्रिन्वमेव समादधे ।
 उत्तानोऽधस्तलः पार्श्वगतो हस्तोऽग्रतस्तलः ॥ ५३४ ॥
 स्वसमुखतलश्चोर्ध्वमुखोऽधोवदनस्तथा ।
 पराङ्मुखः समुखश्च हस्तोऽन्यः पार्श्वतोमुख ॥ ५३५ ॥

(सु०) मुखराग कथयितुं प्रतिजानीते—विवृणोतीति । रसात्मिका
 मनोवृत्तिं चित्तवृत्तिव्यञ्जको मुखरागः । अतः रसोपयोगित्वात् मुखरागोऽभि-
 वीयते । तस्य स्वाभाविकादयश्चत्वारो भेदाः । ते यथा—स्वाभाविकः, प्रसन्नः,
 रक्तः, श्यामः इति । तेषां लक्षणमाह—अन्वर्थ इति । अन्वर्थो नाम स्वा-
 भाविकः । स च अनाविष्टेषु भावेषु कार्यः । इति स्वाभाविकः (१), निर्मलः
 प्रसन्नः । स च हास्ये, शृङ्गारे, अद्भुते च कार्यः । इति प्रसन्नः (२), अरुणो
 रक्तः । स च करुणे, रौद्रे, वीरे, तथा अद्भुते च कार्यः । इति रक्तः (३),
 अन्वर्थः श्यामः । स च बीभत्से, भयानके च कार्यः । शशिनेति । यथा
 चन्द्रेण दिशो भान्ति, तथा मुखरागेण सर्वाण्यङ्गानि भासन्ते । रसभावान्तरे
 नयनं यथा प्रतिक्षणमन्यदन्यद्भवेत्, तथा मुखरागोऽपि रसे रसे यथोचितं
 कार्यं ॥ -५२६-५३१ ॥

इति चतुर्धा मुखरागः ।

इति मुखरागप्रकरणम् ।

(क०) अथ भरतादिमतभेदेन करप्रचारान् दर्शयति—उत्तानोऽधो-
 मुख इत्यादिना । तेषामप्यर्था द्रष्टव्या ॥ ५३२-५३६- ॥

इति पञ्चदश हस्तप्रचाराः ।

ऊर्ध्वगोऽधोगत पार्श्वगतो हस्तोऽग्रगोऽपर ।
समुखागत इत्येतान् प्रचारान् दश पञ्च च ॥ ५३६ ॥
लक्ष्यलक्षणतत्त्वज्ञः शार्ङ्गदेवोऽभ्यभाषत ।

इति पञ्चदश हस्तप्रचारा ।

निष्पत्तौ निरपेक्षाया करस्याभिनयाय य. ॥ ५३७ ॥
क्रियाविशेषः क्रियते तद्धस्तकरण मतम् ।
आवेष्टितोद्वेष्टिते च व्यावर्तितमतः परम् ॥ ५३८ ॥
परिवर्तितमित्येतच्चतुर्धा सूरिसमतम् ।

(सु०) अथ पञ्चदश हस्तप्रचारानाह—उत्तान इति । उत्तान , अधोमुख , पार्श्वगत पाणिरिति भरतमतेन करप्रचारस्त्रिविध । अपरे आचार्या , अग्रग , अधस्तलश्चेति द्वावधिक जगु । मिलित्वा करप्रचारा पञ्च भवन्ति । तत्र अग्रग उत्तानेऽन्तर्भूत , अधस्तलश्च अधोमुख इति वदन् भट्टनायको भारतीयटीकाकार एवमेवोचितमित्युक्तवान् । शार्ङ्गदेवस्तु , उत्तान , अधस्तल , पार्श्वगत , अग्रतस्तल , स्वसमुखतल , ऊर्ध्वमुख , अधोमुख , पराङ्मुख , समुख , पार्श्वतोमुख , ऊर्ध्वग , अधोगत , पार्श्वगत , अग्रगत , समुखगत इति पञ्चदश प्रकारान् अभ्यभाषत ॥ ५३२-५३६- ॥

इति पञ्चदश हस्तप्रचारा ।

(क०) अथ करणानि लक्षयिष्यन् तेषा सामान्यलक्षण ताव-
दाह—निष्पत्तावित्यादिना । करस्य पताकादेर्हस्तस्य निष्पत्तौ ‘तर्जनी मूलसलमा’ इत्यादिपूर्वोक्तलक्षणवशेन तत्तत्स्वरूपसिद्धौ निरपेक्षायामावेष्टि-
तादीनि करणान्यनपेक्ष्यैव जाताया सत्यामित्यर्थ । एवस्थितेऽभिनयाय ‘वस्तुस्पर्शे चपेटे च’ इत्यादिविनियोगवचनवशाद्वा, युक्तितो वा, सप्रदा याद्वा, लोकतो वा हस्तेनार्थप्रदर्शनाय । अर्थप्रदर्शनं च कचिद्धस्तस्योत्तानत्वेन

तर्जन्याद्यङ्गुलीना यद्भवेदावेष्टन क्रमात् ॥ ५३९ ॥

तलसमुखमावक्ष. करोऽप्यायाति पार्श्वतः ।

तदावेष्टितमाख्यात करस्य करण बुधैः ॥ ५४० ॥

भवति, कचिदधस्तलत्वेन, कचित्पार्श्वतलत्वेनेत्येवमादिप्रचारयोगेणोचितपदार्थ प्रदर्शनायेत्यर्थ । य क्रियाविशेष क्रियत इति । पूर्वमुत्तानहस्ताधस्तलत्वे तथाधस्तलम्योत्तानत्वे, तथोत्तानम्य पार्श्वतलत्वे, तथा पार्श्वतलस्याग्रतस्तलत्वे, तथाग्रतस्तलस्य समुखतलत्वे वा, एवमूर्ध्वमुखत्वादिष्वपि हस्तान्तरकरणे मध्ये मध्ये छिद्राच्छादको यो वर्तनारूप क्रियाविशेष क्रियते, तद्वस्तकरणमिति सामान्यलक्षणम् । तस्य करणस्य विशेषान् दर्शयति— आवेष्टितेत्यादि ॥ -५३७, ५३८ ॥

(सु०) हस्तकरण लक्षयति—निष्पत्ताविति । निष्पत्तौ, निष्पत्तिविषये, निरपेक्षाया, अन्यानपेक्षाया सत्या, य क्रियाविशेष कराभिनयार्थ क्रियते, तदेव हस्तकरणम् । तस्य आवेष्टित, उद्देष्टित, व्यावर्तित, परिवर्तित इति चत्वारो भेदा ॥ -५३७, ५३८- ॥

(क०) तत्रावेष्टित लक्षयति—तर्जन्याद्यङ्गुलीनामिति । अत्रादिशब्देन मध्यमानामिकाकनीयस्योऽङ्गुल्यो गृह्यन्ते । यत्क्रमादावेष्टन भवेदिति । ऋजुत्वेन स्थिताना तर्जन्यादीना मङ्गुलीना मध्ये प्रथम तर्जन्या आवेष्टन वक्रीकरणम् । तदनु मध्यमाया, तदन्वनामिकाया, तदनु कनीयस्या इति क्रम । अङ्गुलीना क्रमेण वेष्टनकाल एव करोऽपि तदङ्गुल्याश्रय पार्श्वत स्वकीयात्पार्श्वतलसमुख हस्ततलमभिनेत्रभिमुख यथा भवति तथा आवक्षः, वक्ष पर्यन्तमायाति सविलास सन्नागच्छति चेत्तत्करस्य करणमावेष्टितमिति बुधैराख्यातम् ॥ -५३९, ५४० ॥

यत्तु क्रमेण निर्याणमङ्गुलीना तलाद्बहि ।
 वक्षःस्थलात्करस्यापि तदुद्वेष्टितमुच्यते ॥ ५४१ ॥
 आवेष्टितप्रक्रियया कार्यं व्यावर्तितं करे ।
 उद्वेष्टितेन व्याख्यातं करणं परिवर्तितम् ॥ ५४२ ॥
 किंत्वेतत्करणद्वन्द्वं कनिष्ठाद्यङ्गुलीकृतम् ।

इति चत्वारि करकरणानि ।

(क०) उद्वेष्टितं लक्षयति—यन्निस्त्यादि । तलद्बहि , हस्ततलाद्बहि , पराचीनत्वेन तर्जन्यादीनां क्रमेण पूर्वोक्तेन यन्निर्याणं प्रादुर्भाव , वक्रत्वेन स्थितानामङ्गुलीनां तर्जन्यादिक्रमेण ऋजुकरणमिति यावत् । तस्मिन्नेवाङ्गुलीनिर्गमनकाले । करस्यापीति । तदङ्गुल्याश्रयभूतस्य हस्तस्य । अपिशब्देनानुषङ्गान्निर्याणं समुच्चीयते । वक्षःस्थलात्करस्यापि यन्निर्याणमिति । तदुद्वेष्टितमुच्यते इति संबन्धः ॥ ५४१ ॥

(क०) व्यावर्तितं लक्षयति—आवेष्टितप्रक्रिययेति । प्रकृष्टा क्रिया प्रक्रिया । आवेष्टिता आवृत्तिरूपेत्यर्थः । तथा करे व्यावर्तितं कार्यम् । परिवर्तितं लक्षयति—उद्वेष्टितेनेति । व्याख्यातमिति । उद्वेष्टितेन, उद्धतप्रक्रियेत्यर्थः ॥ ५४२ ॥

(क०) व्यावर्तितपरितर्तितयोः क्रमादावेष्टितोद्वेष्टिताभ्यां स्वरूपभेदं दर्शयति—किंत्विति । एतत्करणद्वन्द्वम्, व्यावर्तितं परिवर्तितं च । कनिष्ठाद्यङ्गुलीकृतमिति । तर्जन्याद्यङ्गुलीकृतादावेष्टितात्कनिष्ठाद्यङ्गुलीकृतस्य व्यावर्तितस्य स्वरूपभेदः, तथा तर्जन्याद्यङ्गुलीकृतादुद्वेष्टितात्कनिष्ठाद्यङ्गुलीकृतस्य परिवर्तितस्य च स्वरूपभेदो द्रष्टव्य इत्यर्थः । एतेषामुद्वेष्टितादीनां चतुर्णां करणानामभिनययोगदर्शनायैकं नाटकवाक्यमभिनीय दर्शयाम । यथा—

“ वेदान्तेषु यमाहुरेकपुरुष व्याप्य स्थित रोदसी

यस्मिन्नीश्वर इत्यनन्यविषय शब्दो यथार्थाक्षर ।

अन्तर्यश्च मुमुक्षुभिर्नियमितप्राणादिभर्मृग्यते

स स्थाणु स्थिरभक्तियोगसुलभो नि श्रेयसायास्तु व ॥ ”

इति विक्रमोर्वशीये नान्दीश्लोक । अस्याभिनयप्रकारस्तु—प्रथम तालधरेण सकृत्तालाघात ‘तत्ताधी’ इति शब्दे दीयमाने नटी वा, नटो वा सूत्रधारत्वेन प्रविष्ट पात्र तच्छब्दसमकालमेव मण्डलस्थानकेन सह चतुरश्रौ करौ कृत्वा, गायनीभि वेदान्तेषु इत्यादिषु पदेषु गीयमानेषु तत्स्वर प्रमाणेन प्रथम तावद्वेदपदस्यार्थं निजुञ्चिनकरेणोत्तानेन पराङ्मुखेनाधोगते-
नोद्वेष्टितकरणपूर्वकं सविलासमभिनयेत् । अभिनये सर्वत्र दृष्टिं हस्तानुगता कुर्यात् । ततोऽतेष्विति पदस्यार्थं सूचीमुखेनाग्रतस्तलेन पार्श्वमुखेनोर्ध्वगते-
नाभिनयत् । तदा निजुञ्चकसूचीमुखयोर्मध्यमावर्तितं करणं भवति । ततो यमिति पदस्यार्थं व्यावर्तितकरणपूर्वकं वामेन सूचीमुखेनाग्रतस्तलेनोर्ध्वमुखेन पार्श्वगतेनाभिनयेत् । तदानीं दक्षिणहस्तोऽपि कट्या वा नाभिदेशे वा स्थितं कर्तव्यो भवति । अनन्तरमाहुरिति पदस्यार्थमुद्वेष्टितकरणपूर्वकं दक्षिणेन हसाम्यनास्यदेशे किञ्चित्प्रसारितेनोर्ध्वमुखेनोत्तानेनाभिनयत् । तदानीमेव वामहस्तोऽपि कटीनाभिचरं कर्तव्यो भवति । एव सर्वत्रासयुतेन हस्तेनाभिनयेत्, तदन्य कटीनाभिचरं कर्तव्यं इति वेदितव्यम् । तत एकेति पदस्यार्थमावेष्टितपूर्वकेण दक्षिणेन सूचीमुखेनोर्ध्वमुखेनाग्रतस्तलेनाग्रगतेनाभिनयेत् । तत्र पुरुषमिति पदस्यार्थमुद्वेष्टितकरणपूर्वकं वामेन चतुरेण स्वसमुखतलेन पार्श्वमुखेन ऊर्ध्वमेवाभिनयत् । ततो व्याप्येति पदस्योर्ध्व-
मुद्वेष्टितपूर्वकं दक्षिणेन पताकेनोत्तानेन पराङ्मुखेन पार्श्वगतेन स्वयमेका-
ग्रमरिका कृत्वाभिनयत् । तत स्थितमिति पदस्यार्थं व्यावर्तितकरणपूर्वकं

वामेन शिखरेण सममुखतलेन पार्श्वमुखेन किञ्चिदधोगतेनाभिनयेत् । ततो रोदसीति पदस्यार्थमुद्वेष्टितपूर्वक दक्षिणेन पताकेनोत्तानेनोर्ध्वमुखेनोर्ध्वगतेन वि दर्शयित्वा पश्चात्तेनैव चाधोमुखेनाधोगतन भूमिं दर्शयित्वाभिनयेत् ।

ततो यस्मिन्निति पदस्यार्थं वामेन पूर्वोक्तयमिति पदार्थवदभिनयत् । तत ईश्वर इति पदस्यार्थमुद्वेष्टितकरणपूर्वक दक्षिणेन चतुरेणोत्तानेनोर्ध्वमुखेनास्यदशात्कचित्पार्श्वगतेनाभिनयत् । तत इतिपदस्यार्थमावेष्टितकरणपूर्वक दक्षिणेन मृगशार्पेणाधस्तलेन पार्श्वमुखेन समुखागतनाभिनयत् । ततोऽनन्यविषय इति पदार्थे नजोऽर्थमुद्वेष्टितपूर्वक वामेन खट्वाधोमुखेन मुक्तकटकेनाभिनयत् । तेनैव सूचीमुखरूपेण पुनरुद्वेष्टितपूर्वमुत्तानेन पार्श्वगतनान्यपदस्यार्थमभिनयेत् । ततो विषयपदस्यार्थमुद्वेष्टितपूर्वक दक्षिणेन चरणेनोत्तानेन पराङ्मुखेन किञ्चित्पार्श्वगतेनाभिनयत् । तत शब्दपदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वक वामेन सूचीमुखेनाग्रतस्तलेन कर्णरन्ध्राभिमुखेनाभिनयत् । ततो यथार्थ पदस्यार्थमुद्वेष्टितपूर्वक दक्षिणेन सदशेनोत्तानितेन किञ्चिदूर्ध्व गत्वाधोगतेनाभिनयत् । ततोऽक्षरपदस्यार्थमावेष्टितपूर्वक दक्षिणेन सदशेनाग्रतस्तलेनोर्ध्वमुखेन क्रियया पार्श्वगतेनाभिनयत् ।

ततोऽन्त पदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वक दक्षिणेन सदशेन समुखेन हृदयनिहितेनाभिनयेत् । ततो य इति पदस्यार्थं पूर्ववदभिनय, चेतिपदस्यार्थं तेनैव किञ्चित्पार्श्वप्रसारितेनाभिनयेत् । ततो मुष्णुभिरिति पदस्यार्थं समुखागतेन व्यावर्तितपूर्वक सदशद्वयनोत्तानितेन नाभहृदयोरुपर्युपरिदिन्यस्तेनाभिनयेत् । ततो नियमितपदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वक वामेन शिखरेण समुखागतेन हृदयदेशे निहितेनाभिनयेत् । तत प्राणादिभिरिति पदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वकेण दक्षिणेन सदशेन स्वसमुखतलेन पार्श्वमुखेन समुखागतेन

नासादेशे द्विस्त्रिर्वा पतितोत्पतितेनाभिनयेत् । ततो मृग्यत इति पदस्यार्थं तेनैवोद्वेष्टितपूर्वकेण कर्तरीमुखेन पार्श्वतलेन पराङ्मुखेन हृदयदेशे शनैर्भ्रामि तेनाभिनयेत् ।

तत स इति पदार्थं वामेन यच्छब्दार्थवदभिनयेत् । तत स्थाणु-पदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वकेण पताकद्वयेन शिरोदेशेऽञ्जलिं बद्ध्वाभिनयत् । तत स्थिरपदस्यार्थं परिवर्तितपूर्वकेण सदशद्वयनोत्तानितेन पराङ्मुखेनो रोदेशे निहितेनाभिनयेत् । ततो भक्तिपदस्यार्थं परिवर्तितपूर्वकेण पताकद्वयेन हृदयेऽञ्जलिं बद्ध्वाभिनयेत् । ततो योगपदस्यार्थं परिवर्तितपूर्वकेण सदशद्वयेनोत्तानितेन मुमुक्षुवदभिनयत् । किंतु वामहस्त नाभौ पताकमुत्तानित कुर्यात् । तत सुलभपदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वकेण दक्षिणेन चतुरेणोत्तानेन पार्श्वमुखेन हृदय प्रति समुखागनेनाभिनयेत् । ततो निश्रेयसायेति पदस्यार्थं व्यावर्तितपूर्वकेणारालद्वयेनोत्तानितेन पुरोमुखेन सबलनमूर्ध्वगतेनाभिनयेत् । ततोऽस्तिवति पदस्यार्थं दक्षिणेन परिवर्तितपूर्वकेण पताकेनोत्तानितपार्श्वमुखेन पार्श्वान्तरगतेनाभिनयेत् । ततो व इतिपदार्थं परिवर्तितपूर्वकेण पताकद्वयनोत्तानितेन पुरोमुखेनाग्रगणामभिनयेत् ।

एव सर्वत्र हस्तान्तरालपरिपूरकत्वेन करणप्रयोगो द्रष्टव्यः । अत्र पदार्थानां हस्तैरभिनये विभक्त्यर्थानामपि पृथग्भिनयः केचिल्लक्षयन्ति । तेषां वाचिकेनैवावगम्यमानत्वेन पृथङ्मुनिनानभिधानादस्माभिर्न प्रपञ्च्यन्ते । एव सर्वत्राङ्गिके प्रकृत्यर्थभिनयेनैव प्रत्ययार्थोऽप्यभिनीतः प्राय एव द्रष्टव्यः । विधौ हि प्रत्ययार्थस्यैव प्राधान्यात्प्रकृत्यर्थानन्तरं सोऽप्यभिनेयः । निषेधेऽपि नञर्थस्य प्राधान्यादभिनयेता । अन्यत्र सिद्धरूपेऽर्थे प्रकृत्यर्थस्यैव प्राधान्यात्स एवाभिनेयो न प्रत्ययार्थः । अयमत्र विशेषः — यत्र प्रत्ययार्थस्य प्राधान्यं, तत्र पूर्वं प्रकृत्यर्थोऽभिनीयते पश्चात्प्रत्ययार्थः । यत्र प्रकृत्यर्थस्य

सप्तमो नर्तनाध्याय

धूनन श्लेषविश्लेषौ क्षेपो रक्षणमोक्षणे ॥ ५४३ ॥

परिग्रहो निग्रहश्चोत्कृष्टाकृष्टिविकृष्टयः ।

ताडन तोलन छेदभेदौ स्फोटनमोटने ॥ ५४४ ॥

स्याद्विसर्जनमाह्वान तर्जन चेति विंशतिः ।

करकर्माणि नृत्तज्ञैरन्वर्थानि बभाषिरे ॥ ५४५ ॥

इति विंशति करकर्माणि ।

प्राधान्य तत्र प्रकृत्यर्थ एवाभिनीयते न प्रत्ययार्थ इति । एव हि

नुभवरूपेण हस्ताभिनयक्रिया त्रिविधेति मुनिनोक्तमवगन्तव्यम् ।

एव कारणा करणयोगादभिनयस्थितिम् ।

असदिग्ध मुग्धबुद्धयै कल्लिनाथोऽभ्यभाषत ॥ ५४२- ॥

इति चत्वारि करकरणकानि ।

(सु०) तेषां लक्षणमाह—तर्जन्यादीति । यत्र तर्जन्यादीनामङ्गुलीनां क्रमात् यदावेष्टनं भवति, करोऽपि तलाभिमुखं सन्, आवक्ष, वक्ष पर्यन्तं च पार्श्वप्रदेशादागच्छति, तद् आवेष्टिताख्यं करणं भवति । उद्वेष्टितं लक्षयति—उत्तिवति । अङ्गुलीनां तलतः बाह्यप्रदेशे क्रमेण निर्गमनं, करस्यापि वक्षःस्थलात् बहिर्निर्गमनं तद् उद्वेष्टिताख्यं करणं भवति । व्यावर्तितं लक्षयति—आवेष्टितेति । आवेष्टितप्रक्रियया, आवृत्तिरूपप्रक्रियया, करे व्यावर्तितं कार्यम् । परिवर्तितं लक्षयति—उद्वेष्टितेनेति । उद्वेष्टितेन, उद्धतप्रक्रियया परिवर्तितं लक्षयति । कित्वात्र कनिष्ठादिभिः अङ्गुलाभिः रेचकं करणद्वयं कर्तव्यमिति । इति व्यावर्तितपरिवर्तिते ॥ -५३९-५४२- ॥

इति चत्वारि करकरणकानि ।

(क०) अथ करकर्माण्याह—धूननमिति ॥ ५४३-५४५ ॥

इति विंशति करकर्माणि ।

पार्श्वद्वय पुरस्ताच्च पश्चादूर्ध्वमधः शिरः ।

ललाटकर्णस्कन्धोरोनाभयः कटिशीर्षके ॥ ५४६ ॥

ऊरुद्वय च हस्तानां क्षेत्राणीति चतुर्दश ।

इति चतुर्दश हस्तक्षेत्राणि ।

करणैः करणातीतोऽनङ्गहारोऽङ्गहारकै ॥ ५४७ ॥

य स्थाणू रोदसीरङ्गे नृत्यतीश नमामि तम् ।

(सु०) करकर्माण्याह—धूननमिति । धूननम्, श्लेष, विश्लेष, कम्प, रक्षणम्, मोक्षणम्, परिग्रह, निग्रह, उत्कर्ष, आकृष्टि, विकृष्टि, ताडनम्, लोलनम्, छेद, भेद, स्फोटनम्, मोटनम्, प्रसर्जनम्, आह्वानम्, तर्जनमिति विंशतिरित्यन्वर्थानि करकर्माणि नृत्तज्ञैः परिभाषितानि ॥ ५४३-५४५ ॥

इति विंशति करकर्माणि ।

(क०) अथ करक्षेत्राण्याह—पार्श्वद्वयमित्यादि ॥ ५४६, ५४६ ॥

इति चतुर्दश हस्तक्षेत्राणि ।

(सु०) हस्तक्षेत्राण्याह—पार्श्वद्वयमिति । पुर पार्श्वम्, पश्चात्पार्श्वम्, ऊर्ध्वमधः शिरः, ललाटम्, कर्णौ, स्कन्धौ, उरः, नाभिः, कटीशीर्षम्, ऊरुद्वयमिति चतुर्दश हस्तक्षेत्राणि, हस्तस्थानानीत्यर्थः ॥ ५४६, ५४६- ॥

इति चतुर्दश हस्तक्षेत्राणि ।

(क०) अथ नृत्तकरणानि लक्षयिष्यस्ताण्डवनृत्तप्रवर्तकमीश प्रणमति—करणैरित्यादि । करणातीतं करणानि चक्षुरादीनि तान्यतीत्यवर्तते इति स तथोक्तः । इन्द्रियाणामविषयभूत इत्यर्थः । अनङ्गहारः, अनङ्गकामं हरतीत्यत्रार्थः उद्यमनविवक्षायाः “कर्मण्यण्” (अष्टाध्यायी ३.२.१) इति सामान्येनाणि कृतेऽनङ्गहार इति भवति तारहार इति यथा । स्थाणुः स्थिरो

स्यात्क्रिया करपादादेर्विलासेनावुद्रसा ॥ ५४८ ॥

करण नृत्तकरणं भीमवर्द्धामसेनवत् ।

प्रभेदान्करणस्यास्य ब्रूमहे भरतोदितान् ॥ ५४९ ॥

यो रोदसीरङ्गे रोदम्यावेव रङ्ग , तस्मिन् करणैर्वक्ष्यमाणैस्तलपुष्पपुटादिभिः , अङ्गहारकैः स्थिरहस्तादिभिः नृत्यति , तमीश नमामीति सबन्धः । अत्र करणातीतः करणैरिति , अनङ्गहारोऽङ्गहारैरिति स्थाणुर्नृत्यतीति विरोधालंकारो ध्वन्यते ॥ ५४७, ५४७ ॥

(सु०) एव नृत्ताभिनयस्तावदणीमङ्गमातृकामभिधाय साक्षात् नृतोपयोगिनीमङ्गसमुदायलपाणिः लिख्यविषुर्मङ्गलमाचरति—करणैरिति । त परमेश्वरं नमामि । यः करणातीतः , करणैः इन्द्रियैः अतीतः , अतीन्द्रिय इत्यर्थः । इन्द्रियागोचरो वा , अथवा क्रियाक्रिय इत्यर्थः । एवविधोपकरणे तलपुष्पपुटादिभिः नृत्यकरणे , नृत्यकरणातीतोऽपि करणे नृत्यतीति विरोधाभासः । अनङ्गहारः , अनङ्गः कटुर्पः हरति नाशयतीत्यनङ्गहारः । एवविधोऽप्यङ्गहारैर्वक्ष्यमाणैः करणसमुदायलपैः नृत्यति । यस्तु अनङ्गहारः अङ्गहारश्च स अङ्गहारैः नृत्यतीति विरोधः । रोदसीरङ्गे , रोदसी द्यावापृथिव्यौ , ते एव रङ्गो मण्डपः , तत्र स्थाणुः ; स्थिरो नियः , स्थाणुरचेतनोऽपि नृत्यताति विरोधः । ननु कामेतद्विरुद्धं संभवति ? तत्राह—ईशमिति । कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं सर्थः , किं वा न करोतीत्यर्थः ॥ ५४७, ५४७- ॥

(क०) करणानां सामान्यलक्षणमाह—स्यात्क्रियेत्यादि । करपादादेरिति । आदिशब्देन शिरोवक्षः पार्श्वकटीनां बाहुजङ्घादीनां च ग्रहणम् । किंविधा क्रिया च चिलासेनः ; अङ्गशोभया , अनुद्रसा ; अनुद्रव्यं च्छिद्यमानो रसः प्रेक्षकप्रीतिर्यस्या सा तथाक्ता । एव विशेषा करपादादेः क्रिया करणम् । तदेव नृत्तकरणं म्यात् । व्यपदेशद्वयमद्भावे दृष्टान्तमाह—भीमवर्द्धामसेनवदिति । सङ्गैकदेशेनापि प्रसिद्ध्या व्यपदेशो भवतीत्यर्थः ॥ ५४८, ५४९ ॥

तलपुष्पपुट लीन वर्तित वालतोरु च ।
 मण्डलस्वस्तिक वक्षःस्वस्तिकाक्षिप्तरेचिते ॥ ५५० ॥
 स्वस्तिकान्यर्धदिक्पृष्ठाद्यानि स्वस्तिकमश्रितम् ।
 अपविद्ध समनखोन्मत्ते स्वस्तिकरेचितम् ॥ ५५१ ॥
 निकुटार्धनिकुट्टे च कटीछिन्न कटीसमम् ।
 भुजङ्गत्रासितालातविक्षिप्ताक्षिप्तकानि च ॥ ५५२ ॥
 निकुञ्चित घूर्णित स्यादूर्ध्वजान्वर्धरेचितम् ।
 मत्तल्लि चार्धमत्तल्लि स्याद्रेचकनिकुट्टकम् ॥ ५५३ ॥
 ललित वलित दण्डपक्ष पादापविद्धकम् ।
 नूपुर भ्रमर छिन्न भुजङ्गत्रस्तरेचितम् ॥ ५५४ ॥
 भुजङ्गाश्रितक दण्डरेचित चतुर ततः ।
 कटिभ्रान्त व्यसित च क्रान्त वैशाखरेचितम् ॥ ५५५ ॥
 वृश्चिक वृश्चिकाद्ये च स्याता कुट्टितरेचिते ।
 लतावृश्चिकमाक्षिप्तार्गले तलविलासितम् ॥ ५५६ ॥
 ललाटतिलक पार्श्वनिकुट्ट चक्रमण्डलम् ।
 उरोमण्डलमावर्त कुञ्चित डोलपादकम् ॥ ५५७ ॥
 विवृत्त विनिवृत्त च पार्श्वक्रान्त निशुम्भितम् ।
 विद्युद्भ्रान्तमतिक्रान्त विक्षिप्त च विवर्तितम् ॥ ५५८ ॥

(क०) तद्वेदानुद्दिशति—तलपुष्पपुटमित्यादि । वक्षःस्वस्तिक-
 काक्षिप्तरेचिते इति । वक्षः स्वस्तिक चाक्षिप्तरेचित चेति द्वन्द्व । स्वस्तिक-
 कान्यर्धदिक्पृष्ठाद्यानीति । अर्धस्वस्तिक, दिक्स्वस्तिक, पृष्ठस्वस्तिकमिति
 त्रीणि करणानि । वृश्चिकाद्ये कुट्टितरेचिते स्यातामिति । वृश्चिककुट्टित

नामेवोपयोगिता । उपयोगो येषामस्तीत्युपयोगीनि । उपयोगिना भाव
उपयोगिता । अङ्गहोषूपयोगशब्दादष्टोत्तरशत करणान्युद्दिष्टानित्यर्थ ॥
॥ ५५०—५६५ ॥

इति करणानामुद्देश ।

(सु०) कण्ठे नृत्यतीत्युक्तम् । तत्र किमिदं कारणमित्यपेक्षायामाह—
स्यादिति । करपादादे अग्रयमसमूहस्य, विलासेन, शोभया, अत्रुटद्रसा,
अच्छिद्यमानो रसो यस्या सा, तथाविवा क्रिया करणमित्युच्यते । तदेव कारण
नृत्यकरणशब्देनाप्यभिप्रीयते । अत्र दृष्टान्तमाह—भीमशब्दिति । यथा एक
एव युविष्ठिरानुजो यदाविम्वेनैव भीमशब्देन भीमसेनशब्देन चोच्यते, तद्वदि-
त्यर्थ । अस्य कारणस्य प्रभेदान्, भरतोदितान् भगतेनोक्तान् वदाम । तल-
पुष्पपुग्मिति । तलपुष्पपुग्म, लीनम्, वर्तिनम्, वलितोर, मण्डलस्वस्तिकम्,
वक्ष स्वस्तिकम्, आक्षितरेचितम्, अर्धस्वस्तिकम्, दिक्स्वस्तिकम्, पृष्ठस्व-
स्तिकम्, स्वस्तिकम्, अञ्चितम्, अपविद्धम्, समनखम्, उन्मत्तम्,
स्वस्तिकरेचितम्, निकुञ्जम्, अर्धनिकुञ्जम्, कटीच्छिन्नम्, कटीसमम्,
भुजङ्गत्रासितम्, अलातम्, विक्षिताक्षितम्, निकुञ्चितम्, घूर्णितम्,
ऊर्ध्वजानु, अर्धरेचितम्, मत्तलि, अर्धमत्तलि, रेचकनिकुञ्जम्, ललितम्,
वलितम्, दण्डपक्षम्, पादापविद्धम्, नूपुरम्, भ्रमरम्, छिन्नम्,
भुजङ्गत्रस्तरेचितम्, भुजङ्गाञ्चितम्, दण्डरेचितम्, चतुरम्, कटिभ्रान्तम्,
व्यसितम्, क्रान्तम्, वैशाखरेचितम्, वृश्चिकम्, वृश्चिकनिकुञ्जम्, वृश्चि-
क्रेचितम्, लतावृश्चिकम्, आक्षितम्, अगलम्, तलविलासितम्, ललाट-
तिलम्, पार्श्वनिकुञ्जम्, चक्रमण्डलम्, उरोमण्डलम्, आदतम्, कुञ्चितम्,
ढोलापादम्, विवृतम्, विनिवृतम्, पार्श्वक्रान्तम्, निशुम्भितम्, विशु-
भ्रान्तम्, अतिक्रान्तम्, विक्षितम्, विवर्तिनम्, गजविक्रीडितम्, गण्डसूचि,
गरुडप्लुतम् तलसस्फोटम्, पार्श्वजानु, गृध्रावलीनम्, सूचि, अर्धसूचि,
सूचाविद्धम्, हरिणालुनम्, परिवृतम्, दण्डपादम्, मयूखलितम्, प्रेङ्खोलि-
तम्, सनतम्, सर्पिनम्, करिहस्तम्, प्रसर्पितम्, अपक्रान्तम्, नितम्बम्,

अथ लक्षणमेतेषा वक्ष्ये लक्ष्यविदा मतम् ॥ ५६६ ॥

प्रायशो नर्तनारम्भे समपादौ लताकरौ ।

चतुरश्र भवेदङ्ग विशेषस्त्वयमुच्यते ॥ ५६७ ॥

चार्याध्यधिकया पादे विनिष्क्रामति दक्षिणे ।

स्खलितम्, सिंहविक्रीडितम्, सिंहाकर्षितम्, अवहित्थकम्, निवेशकम्, एडकाक्रीडितम्, जनितम्, उपसृतम्, तलसप्तद्वितम्, उद्भूतम्, पिष्णु-
क्रान्तम्, लोलितम्, मदस्खलितम्, सभ्रान्तम्, विष्कम्भम्, उद्वद्वितम्,
शकटास्यम्, ऊरुद्वृत्तम्, वृषभक्रीडितम्, नागापसर्पितम्, गङ्गावतरण-
मित्यष्टोत्तरशत करणानि भवन्ति ॥ -५४८-५६९- ॥

इति करणानामुद्देशः ।

(क०) अथोद्देशक्रमेण करणानि लक्षयितुमाह—अथ लक्षण-
मिति ॥ ५६६ ॥

(क०) नर्तनादौ सकलकरणसाधारणमङ्गसन्निवेश तावदाह—
प्रायश इति । विशेषस्त्वयमुच्यते इति । अयमिति वक्ष्यमाणतलपुष्पपुट-
करणस्य सन्निवेशः ॥ ५६७ ॥

(सु०) करणानामियत्तापरिच्छेदव्यवस्थामाह—गतीति । गति गम-
नम्, स्थिति स्वस्थानं च प्रयोगाणामानन्त्यात् करणान्यप्यपरिमितानि ।
किंतु अङ्गहारेषु इयतामेवोपयोगः । तेषां लक्षणं प्रतिज्ञाय कथयति—अथेति ।
प्रायशः, बाहुल्येन, नर्तनारम्भे, नर्तनारम्भकाले, समपादौ, समौ पादद्वयौ,
लताकरौ चतुरश्रम् अङ्गं भवेत् । इदं तु सर्वसाधारणम् । अयम्, अधुना
वक्ष्यमाणतलपुष्पपुटकरणानां सन्निवेशविशेषस्तु अभिधीयते इत्यर्थः ॥
॥ -५६६-५६७ ॥

(क०) तमेव विशेषमाह—चार्येत्यादि । अत्र करणाङ्गत्वेनोच्य-

व्यावर्तनात्करयुगे दक्षिण पार्श्वमागते ॥ ५६८ ॥
 परिवर्तनतो वामपार्श्वं सनतमाश्रिते ।
 तत्कुचक्षेत्रसविष्टो यस्य पुष्पपुटः करः ॥ ५६९ ॥
 तलपुष्पपुट तत्स्यात्पादेऽग्रतलसचरे ।
 यद्यनन्तरमेतत्स्यात्करण करणान्तरात् ॥ ५७० ॥
 तदा करक्रिया तत्तत्त्याज्यग्राह्यकरानुगा ।
 एतत्पुष्पाञ्जलिक्षेपे लज्जाया च नियुज्यते ॥ ५७१ ॥
 इति तलपुष्पपुटम् (१)

मानाना चारीणा स्थानाना च स्वरूप वक्ष्यमाणतत्तलक्षणवशाद्विवक्षया अत्र
 करणेषु योजनीयम् । यद्यनन्तरमिति । एतत्करण तलपुष्पपुटाख्य प्रथमम्
 प्रयुज्यमान सद्यदि करणान्तरादनन्तर स्यात्तदास्य करक्रिया करयो
 क्रिया—तत्तत्त्याज्यग्राह्यकरानुगेति । तस्मिन्स्तस्मिन्करणे लक्षणवशात्त्या-
 ज्ययोर्ग्राह्ययोर्वा करयोरनुगा अनुसारिणी कर्तव्येत्यर्थः । अयमभिप्रायः —
 इदमेव तलपुष्पपुटः प्रथमः प्रयुज्यते चेदुक्तलक्षणयुक्तमेव प्रयोक्तव्यम् ।
 करणान्तरानन्तरः प्रयुज्यते चेत्तदा तदनुसारेणेति । अयं न्यायः करणान्त-
 रेष्वप्युच्यते । करणानां लक्षणाणि ग्रन्थत एव सुबोधानि ॥ ५६८—६४७ ॥

इति तलपुष्पपुटम् (१)

(सु०) तलपुष्पपुटाख्यं करणं लक्षयति—चार्या इति । अध्यर्धिकास-
 ज्ञया वक्ष्यमाणया चार्या, दक्षिणे पादे विनिष्क्रामति सति, करयुगे व्यावर्त्य,
 दक्षिण पार्श्वमागत्य, परिवर्तनक्रियया सनतं वामपार्श्वमाश्रिते सति, तस्य
 वामकुचस्य क्षेत्रे स्थितं पुष्पपुटाख्यं करो यत्र भवति । तत् तलपुष्पपुटाख्यं
 करणम् । यदीति । एतत् करणं यदि करणान्तरात् अनन्तरं स्यात्, तदा अस्य
 हस्तक्रिया तस्य करणपूर्वस्योक्तस्यैव प्रयोक्तव्यः । त्याज्यग्राह्यकरानुगा,

ऊर्ध्वमण्डलिनौ कृत्वा करौ वक्षःस्थितोऽञ्जलिः ।
निहञ्चित चासकूट यत्र ग्रीवा नता कृता ॥ ५७२ ॥
लीन तत्करण योज्य वल्लभाभ्यर्थने बुधैः ।

इति लीनम् (२)

आश्लिष्टौ मणिबन्धस्थस्वस्तिकाभिमुखौ करौ ॥ ५७३ ॥
कृत्वा वक्षस्येककाल व्यावृत्तपरिवर्तितौ ।
उत्तानौ पातयेदूर्वोर्यत्र तद्वर्तित मतम् ॥ ५७४ ॥
असूयाया प्रयोगः स्यात्पताकौ यदि पातयेत् ।
अधोमुखनिघृष्टौ तौ क्रोध सूचयत करौ ॥ ५७५ ॥
शुकतुण्डादयोऽप्यन्ये विनियोगवशादिह ।

इति वर्तितम् (३)

त्याज्ययो करयो अनुगा तदानुगुण्येन कर्तव्या । एतत् तलपुष्पपुटाख्य
करणम्, पुष्पाञ्जलिविक्षेपे लजाया च प्रयोज्यम् ॥ ५६८-५७१ ॥
इति तलपुष्पपुटम् (१)

(सु०) लीन लक्षयति—ऊर्ध्वेति । ऊर्ध्वमण्डलिनौ करौ विधाय,
वक्षःस्थितोऽञ्जलि कार्य । असद्वय निहञ्चित कृत्वा, यत्र ग्रीवा नता कृता, तत्
लीनाख्य करणम् । तत् वल्लभस्य नायकस्य अभ्यर्थने कार्यम् ॥ ५७२, ५७२-॥
इति लीनम् (२)

(सु०) वर्तित लक्षयति—आश्लिष्टाविति । यत्र मणिबन्धौ स्वस्तिकस-
मुखौ करौ कृत्वा, वक्षसि समकालमेव व्यावृत्तपरिवर्तितौ विधाय, ऊरुद्वये
उत्तानौ पातयेत्, तद् वर्तिताख्य करणम् । तस्य असूयाया प्रयोग । यदि
करौ पताकौ कृत्वा अधोमुखौ पातयेते, तदा क्रोधे विनियोग । इह, अस्मिन्
करणे विनियोगवशात् शुकतुण्डादयोऽप्यन्ये कराः सम्भवन्ति ॥ -५७३-५७५- ॥
इति वर्तितम् (३)

वक्षःक्षेत्रे सम हस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥ ५७६ ॥
 विधायक्षितया चार्या सहतौ परिवर्तनात् ।
 तत्रानीय निधीयेते शुक्रतुण्डावधोमुखौ ॥ ५७७ ॥
 बद्धया ते स्थितिर्यत्र वलितोरु तदुच्यते ।
 मुग्धस्त्रीव्रीडिते चास्य प्रयोगः शार्ङ्गिणोदितः ॥ ५७८ ॥

इति वलितोरु (४)

चतुरश्रौ करौ कृत्वा विदधद्विच्यवा ततः ।
 उद्वेष्टितक्रियापूर्वमूर्ध्वमण्डलिनौ करौ ॥ ५७९ ॥
 विधाय स्वस्तिकौ कुर्यादत्र स्थानं च मण्डलम् ।
 मण्डलस्वस्तिकं तत्स्यात्प्रसिद्धार्थावलोकने ॥ ५८० ॥

इति मण्डलस्वस्तिकम् (५)

(सु०) वलितोरु लक्षयति—वक्ष क्षेत्र इति । यत्र समकालमेव हस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ विधाय, आक्षितया चार्या परिवर्तनात् सहतौ कृत्वा, तत्र वक्षसि तावानीय, शुक्रतुण्डौ अधोमुखौ कृत्वा, बद्धया स्थितिश्च यत्र कल्प्यते, तद् वलितोरु भवति । अस्य मुग्धस्त्रीव्रीडिते प्रयोगः ॥ -५७६-५७८ ॥

इति वलितोरु (४)

(सु०) मण्डलस्वस्तिकं लक्षयति—चतुरश्राविति । यत्र पूर्वं चतुरश्रौ हस्तौ विधाय विच्यवाख्या चारौ कुर्वन्, उद्वेष्टितक्रियापूर्वं करौ ऊर्ध्वमण्डलिनौ विधाय स्वस्तिकौ कुर्यात् । ततो मण्डलाख्ये वक्ष्यमाणे स्थानके यदि तिष्ठति, तदा मण्डलस्वस्तिकाख्यं करणं भवति । तच्च प्रसिद्धार्थावलोकने कार्यम् ॥ ५७९, ५८० ॥

इति मण्डलस्वस्तिकम् (५)

चतुरश्रौ करौ वक्ष स्थितौ कृत्वाथ रेचितौ ।
व्यावर्तितेन चानीयाभुग्रे वक्षसि यत्र तौ ॥ ५८१ ॥
स्वस्तिकौ स्वस्तिकौ पादौ तद्वक्ष स्वस्तिक मतम् ।
अनाभुग्रासमेतच्च योज्य लज्जानुतापयो. ॥ ५८२ ॥

इति वक्ष स्वस्तिकम् (६)

हस्तौ हृत्क्षेत्रगौ यत्र व्यावृत्योर्ध्वं च पार्श्वयोः ।
क्षितैक हसपक्ष च द्रुतभ्रममधोमुखम् ॥ ५८३ ॥
वक्ष प्राप्यापर तादृग्भूत निष्क्रामयेत्ततः ।
पादावञ्चितसूच्यौ च तत्स्यादाक्षिप्तरेचितम् ॥ ५८४ ॥
अनेनाभिनये त्यागपरिग्रहपरम्परा ।

इत्याक्षिप्तरेचितम् (७)

(सु०) वक्ष स्वस्तिक लक्षयति—चतुरश्राविति । यत्र वक्ष स्थित-
चतुरश्रानन्तर रेचितौ करौ, व्यावर्तितेन भुग्रे वक्षसि आनीय स्वस्तिकौ भवतः ,
पादावपि स्वस्तिकौ क्रियेते, तत् वक्ष स्वस्तिकम् । एतदेव ईषद्भुग्रास सत्
लज्जानुतापयो प्रयोज्यम् ॥ ५८१, ५८२ ॥

इति वक्ष स्वस्तिकम् (६)

(सु०) आक्षिप्तरेचित लक्षयति—हस्ताविति । हृदयक्षेत्रे वर्तमानौ
हस्तौ यत्र ऊर्ध्वं व्यावृत्य वर्तनयुक्तौ विधाय, पार्श्वयोः निक्षिप्य, एक हसपक्ष
द्रुतभ्रम भ्रामितम् अधोमुख वक्षो नत्वा, द्वितीय कर तादृग्भूत हसपक्ष
भ्रामितमधोमुख निष्क्रामयेत् । ततः पादौ अञ्चितसूच्यौ च कुर्यात् । तद्
आक्षिप्तरेचित भवति । तत् त्यागपरिग्रहपरपराया कार्यम् ॥ ५८३, ५८४- ॥

इत्याक्षिप्तरेचितम् (७)

दक्षिणः करिहस्तः स्याद्दामस्तु खटकामुखः ॥ ५८५ ॥
 वक्षस्थः स्वस्तिकौ पादौ यत्रार्धस्वस्तिक तु तत् ।
 अन्ये करिकरस्थाने पक्षवञ्चितक परम् ॥ ५८६ ॥
 पक्षप्रद्योतक चार्धचन्द्र कटिगत विदुः ।

इत्यर्धस्वस्तिकम् (८)

पार्श्वयोरग्रतः पृष्ठे स्वस्तिकोऽत्र दिशः गतः ॥ ५८७ ॥
 कराङ्घ्रौ रेचितौ यत्र तद्विस्वस्तिकमुच्यते ।
 तद्भीतपरिवर्तेषु विनियुक्त पुरातनैः ॥ ५८८ ॥
 स्वस्तिकप्रक्रियैषा स्यात्स्वस्तिकोक्त्यन्तरेष्वपि ।

इति दिक्स्वस्तिकम् (९)

उद्घोषितक्रियापूर्वं बाह्योर्विक्षिप्यमाणयोः ॥ ५८९ ॥

(सु०) अर्धस्वस्तिक लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिण कर
 करिहस्त, वाम कर खटकामुख, पादौ च वक्षस्थ स्वस्तिकौ भवतः, तद्
 अर्धस्वस्तिक भवति । अन्ये आचार्या, करिकरस्थाने पक्षवञ्चितक, पक्ष-
 प्रद्योतक चार्धचन्द्र कटिगतमाहुः ॥ -५८५, ५८६- ॥

इत्यर्धस्वस्तिकम् (८)

(सु०) दिक्स्वस्तिक लक्षयति—पार्श्वयोरिति । यत्र कर्गभ्या-
 मङ्घ्रिभ्या च कृत स्वस्तिक, पार्श्वयोः अग्रतः पृष्ठेन यत्र भ्राम्यते, तत्
 दिक्स्वस्तिकम् । तच्च भ्रान्तपरिवर्तने प्रयोज्यम् । एषा स्वस्तिकप्रक्रिया
 स्वस्तिकान्तरेष्वपि स्यात् ॥ -५८७, ५८८- ॥

इति दिक्स्वस्तिकम् (९)

(सु०) पृष्ठस्वस्तिक लक्षयति—उद्घोषितेति । बाह्योः, हस्तयोः उद्घोषित-

कृत्वा चारीमपक्रान्ता क्रियमाणेऽपवेष्टने ।
 रेचयित्वान्यचरण सूचीस्वस्तिकमाचरेत् ॥ ५९० ॥
 यत्राङ्घ्रिभ्या कराभ्यां च तत्पृष्ठस्वस्तिक भवेत् ।
 एतन्निषेधरामस्यपरान्वेषणभाषणे ॥ ५९१ ॥
 प्रयुक्त नाट्यतत्त्वज्ञैरन्यैर्युद्धपरिक्रमे ।

इति पृष्ठस्वस्तिकम् (१०)

उद्वेष्टितेन निष्क्रास्य पाण्योर्व्यावर्तमानयोः ॥ ५९२ ॥
 उत्प्लुत्य युगपद्यत्र कराङ्घ्रिः स्वस्तिक कृत ।
 तत्स्वस्तिक प्रयोक्तव्य बुधै पूर्वोक्तवस्तुनि ॥ ५९३ ॥
 इति स्वस्तिकम् (११)

व्यावर्तपरिवर्ताभ्या नासादेश गतो यदा ।

क्रियापूर्वं भवति । तत विक्षिप्यमाणयो बाह्वो अपक्रान्ता चार्गं कृत्वा,
 अपवेष्टने क्रियमाणे सति, अन्यचरण रेचयित्वा, पादाभ्या कराभ्या च
 सूचितस्वस्तिक क्रियते, तत्र पृष्ठस्वस्तिकम् । एतच्च निषेधरामस्यपरान्वेषण-
 भाषणयुद्धपरिक्रमेषु प्रयोज्यम् ॥ ५९०-५९१- ॥

इति पृष्ठस्वस्तिकम् (१०)

(सु०) स्वस्तिक लक्षयति—उद्वेष्टितेनेति । हस्तयो उद्वेष्टितेन निष्क्रा-
 न्तयो पश्चाद्व्यावर्तमानयो सन्तो उत्पतन कृत्वा, यत्र करयो अङ्ग्योश्च
 स्वस्तिक क्रियते । तत् स्वस्तिकाख्य करणम् ॥ ५९२, ५९३ ॥

इति स्वस्तिकम् (११)

(सु०) अश्वितं लक्षयति—व्यावर्तेति । व्यावर्तने परिवर्तने च
 नासिकाप्रदेश प्राप्तः करिहस्तः, यदा अलपद्मत्व धत्ते, तदा अश्विताख्य

करिहस्तोऽलपद्यत्व धत्ते स्यादञ्चित तदा ॥ ५९४ ॥
समुखप्रेक्षणे तच्च योज्य स्वस्यातिकौतुकात् ।

इत्यञ्चितम् (१२)

चतुरश्रकर' स्थित्वा हस्त व्यावर्त्य दक्षिणम् ॥ ५९५ ॥
निष्क्रामयन्भजेचारीमाक्षितामथ दक्षिणम् ।
शुकतुण्ड कर तस्यैवोरौ तु परिपातयेत् ॥ ५९६ ॥
यत्रापविद्ध तद्दामे वक्षस्थे खटकामुखे ।
तत्कोपासूययोर्योज्यमुक्त सोढलसूनुना ॥ ५९७ ॥

इत्यपविद्धम् (१३)

देह स्वाभाविको यत्र पादौ समनखौ युतौ ।
लताहस्तौ समनख स्यात्प्रवेशे तदादिमे ॥ ५९८ ॥

इति समनखम् (१४)

करण भवति । तच्च स्वस्य अतिकौतुकात् समुखप्रेक्षणे प्रयोज्यम् ॥
॥ ५९४, ५९४- ॥

इत्यञ्चितम् (१२)

(सु०) अपविद्ध लक्षयति—चतुरश्रकर इति । दक्षिण हस्त चतुरश्रा-
नन्तर व्यावर्तित विधाय, तस्य निष्क्रमणसमये, आक्षिता चारी कुर्यात् । तत
तमेव दक्षिणहरत शुकतुण्ड वामोरूपरि पातयेत् । वामहरत च वक्ष स्थित
खटकामुख च कुर्यात् । तदपविद्धारय करण भवति । तच्च कोपासूययोर्योज्यम् ॥
॥ -५९५-५९७ ॥

इत्यपविद्धम् (१३)

(सु०) समनख लक्षयति—देह इति । यत्र देह स्वाभाविकोऽविकृत ,

चार्याविद्धाञ्चितपदे पर्यायाद्रेचितः करः ।

यत्रोन्मत्त तु तदूर्ध्वं सौभाग्यादिसमुद्भवे ॥ ५९९ ॥

इत्युन्मत्तम् (१५)

चतुरश्रः स्थित कृत्वा हसपक्षौ द्रुतभ्रमौ ।

व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्यामधश्चोर्ध्वं शिरः स्थलात् ॥ ६०० ॥

आनीयाविद्धवक्रौ चेद्वक्षसि स्वस्तिकौ कृतौ ।

विप्रकीर्णौ ततः कार्यौ पक्षवञ्चितकौ करौ ॥ ६०१ ॥

पक्षप्रच्योतकौ पश्चाच्चारी तद्वशगा भवेत् ।

अन्तेऽवहित्थक स्थानं तदा स्वस्तिकरेचितम् ॥ ६०२ ॥

नृत्ताभिनयने तच्च प्रहर्षादौ नियुज्यते ।

इति स्वस्तिकरेचिनम् (१६)

पादौ समनखाख्यौ, हस्तौ च लतारूपौ चेत्, तदा समनखः करणम् । तच्च नृत्तस्य आदिमे प्रवेशे प्रयोज्यम् ॥ ५९८ ॥

इति समनखम् (१४)

सु०) उन्मत्तः लक्षयति—चार्येति । आविद्धाख्या चारीं कृत्वा, चरणश्च अञ्चितः, करस्तु क्रमेण रेचितो भवति, तदुन्मत्तः करणम् । तच्च गवे, सौभाग्यादिसमुद्भवे कार्यम् ॥ ५९९ ॥

इत्युन्मत्तम् (१५)

(सु०) स्वस्तिकरेचितः लक्षयति—चतुरश्राविति । चतुरश्रानन्तरं हसपक्षौ करौ व्यावृत्तिभ्यां शीघ्रम् अधश्चोर्ध्वं शिरश्च भ्रामयित्वा, पादतलात् वक्षसि आनीय, आविद्धपक्षौ स्वस्तिकौ च कृत्वा, ततो विप्रकीर्णौ सन्तौ पश्चात् कटिप्रदेशे पक्षवञ्चितकौ, पक्षप्रच्योतकौ च कुर्यात् । चारीं च तदनुगता

मण्डलस्थानके कृत्वा चतुरश्रतया स्थितः ॥ ६०३ ॥
 उद्वेष्ट्य दक्षिण हस्त नीत्वा स्कन्धशिरस्यमुम् ।
 पतनोत्पतनाविष्टकनिष्ठाङ्गुलिद्वयम् ॥ ६०४ ॥
 अलम्बाकृति कृत्वोद्धृष्टेऽङ्गौ च दक्षिणे ।
 आविद्धवक्रता नीत्वा करेऽत्र चतुरश्रिते ॥ ६०५ ॥
 तथैव वामपाण्यङ्घ्रि यत्र स्यात्तन्निकुट्टकम् ।
 आत्मसभावनाख्यानपरे वाक्ये नियुज्यते ॥ ६०६ ॥
 इति निकुट्टकम् (१७)

तदेवार्धनिकुट्ट स्यादेकेनाङ्गेन चेत्कृतम् ।
 अपरूढवचःप्रोक्ते तत्रैवार्थे नियुज्यते ॥ ६०७ ॥
 इत्यर्धनिकुट्टकम् (१८)

मेव या काचिद्विधाय, अन्ते अवहित्यक स्थानक क्रियते चेत्, तदा स्वस्ति-
 करचितम् । तच्च प्रहर्षादौ प्रयोज्यम् ॥ ६००-६०२- ॥
 इति स्वस्तिकरेचितम् (१६)

(सु०) निकुट्टक लक्षयति—मण्डलस्थानक इति । यत्र मण्डलाख्य-
 स्थानके चतुरश्रायतया तिष्ठन् दक्षिण हस्तमुद्वेष्ट्य, अमु स्कन्धशिर स्थल नीत्वा,
 पतनात्पतनवत् आविष्टकनिष्ठाङ्गुलिद्वयमलम्बाकृति कृत्वा, दक्षिणाङ्घ्रिश्च
 उद्धृष्टो भवति । दक्षिण कर आविद्धवक्रता लम्बा चतुरश्रितो भवति ।
 एवमेव वामो हस्तश्चरणश्च यत्र भवेताम्, तत् निकुट्टक कारणम् । तच्च आत्म
 सभावनाया प्रयोज्यम् ॥ -६०३-६०६ ॥

इति निकुट्टकम् (१७)

(सु०) अर्धनिकुट्टक लक्षयति—तदेवेति । तदेव, निकुट्टकमेव, एकेनाङ्गेन
 कृत चेत्, अर्धनिकुट्टक भवति । तच्च अपरूढवचसि प्रयोज्यम् ॥ ६०७ ॥
 इत्यर्धनिकुट्टकम् (१८)

पार्श्वेन भ्रमरी कृत्वा मण्डलस्थानके स्थितः ।

कृत्वा छिन्ना कटीमेका बाहोः शिरसि पल्लवम् ॥ ६०८ ॥

करमङ्गान्तरेणैव यत्र त्रिचतुराः कृताः ।

आवृत्तयः कटीच्छिन्न तद्विस्मयनिरूपणे ॥ ६०९ ॥

इति कटीच्छिन्नम् (१९)

आक्षिप्तामप्यपक्रान्ता चारी कृत्वा करद्वयम् ।

स्वस्तिकीकृत्य नाभिस्थो दक्षिणः खट्कामुखः ॥ ६१० ॥

कट्यामन्योऽर्धचन्द्रश्च कृतः पार्श्वं च तन्नतम् ।

अन्यदुद्वाहित यत्र वृत्तिरङ्गान्तरैस्तथा ॥ ६११ ॥

तत्कटीसममादिष्ट वैष्णवस्थानकान्वितम् ।

प्रयोज्य सूत्रधारेण जर्जरस्याभिमन्त्रणे ॥ ६१२ ॥

इति कटीसमम् (२०)

(सु०) कटीच्छिन्नं लक्षयति — पाश्वेनेति । यत्र पार्श्वभ्रमणानन्तरं मण्डलाख्ये स्थाने स्थित सन्, एका कटी छिन्ना विधाय, बाहुशिरसि पल्लवकरं कुर्वति । एवमन्यरङ्गे यत्र त्रिचतुरा आवृत्तयः क्रियन्ते, तत् कटीच्छिन्नकरणं भवति । तच्च विस्मयनिरूपणे प्रयोज्यम् ॥ ६०८, ६०९ ॥

इति कटीच्छिन्नम् (१९)

(सु०) कटीसमं लक्षयति — आक्षिप्तामिति । यत्र आक्षिप्तम्, अपक्रान्ता च चारी कृत्वा, करद्वयं स्वस्तिकविधाय, दक्षिणहस्तनाभौ खट्कामुखं क्रियते, वामश्च कटिप्रदेशे अर्धचन्द्रः, तद्वामपार्श्वं नतं भवति । अन्यद् दक्षिणपार्श्वमुद्वाहितं भवति । तत्र वैष्णवस्थानकयुतं कटीसमकरणमुक्तं भवति । तच्च सूत्रधारेण जर्जरस्याभिमन्त्रणे प्रयोज्यं भवति ॥ ६१०-६१२ ॥

इति कटीसमम् (२०)

भुजङ्गत्रासिता चारीं कृत्वोत्क्षिप्य च कुञ्चितम् ।
 अङ्घ्रिमूरुकटीजानुञ्च यत्र विवर्तयेत् ॥ ६१३ ॥
 व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्यामेको डोलाकरोऽपरः ।
 खटकाख्यस्तदन्वर्थं भुजङ्गत्रासितं मतम् ॥ ६१४ ॥

इति भुजङ्गत्रासितम् (२१)

चार्यलाता नितम्बश्च करोऽथ चतुरश्रकः ।
 एतदक्षिणतो वाम ऊर्ध्वजानुस्तथैव चेत् ॥ ६१५ ॥
 अङ्गान्तरं तदालातं नृत्ते सललितं मतम् ।

इत्यलातम् (२२)

हस्ते व्यावर्तमाने तु सोऽङ्घ्रिर्विक्षिप्यते बहिः ॥ ६१६ ॥
 चतुरश्रः करः पाणिः पूर्वोऽथ परिवर्तने ।

(सु०) भुजङ्गत्रासितं लक्षयति—भुजङ्गत्रासितामिति । यत्र भुजङ्गत्रासिताख्या चारीं पिधाय, कुञ्चितमङ्घ्रिमुत्क्षिप्य ऊरू, कटी, जानु च त्र्यश्रतया विवर्तिनो भवति । एक व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्यां डोलाकरो भवति, अन्य खटको भवति, तद् अन्वर्थं भुजङ्गत्रासिताख्यं कारणं भवति ॥ ६१३, ६१४ ॥

इति भुजङ्गत्रासितम् (२१)

(सु०) अलातं लक्षयति—चार्येति । यत्र अलाताख्या चारी, नितम्बाख्य, कर दक्षिणहस्तं चतुरश्रो भवति । वामोऽपि ऊर्ध्वजानु, अङ्गान्तरं च यदा भवति चेत्, तदा एतदलाताख्यं कारणं भवति । तच्च सललितं नृत्ते प्रयोज्यम् ॥ ६१५, ६१६- ॥

इत्यलातम् (२२)

(सु०) विक्षिप्योत्क्षिप्य लक्षयति—हस्त इति । यत्र हस्ते व्यावर्तमाने

पाणिराक्षिप्यते चाङ्घ्रिर्यत्राङ्ग चान्यदीदृशम् ॥ ६१७ ॥
 विक्षिप्ताक्षिप्तक तत्स्याद्रतागतनिरूपणे ।
 इमं तु नाढ्यतत्त्वज्ञा विनियोग न मन्वते ॥ ६१८ ॥
 वाक्यार्थाभिनयस्तत्र यत्राभिनयहस्तकाः ।
 प्राधान्येन विधीयन्ते नृत्तमात्रपर त्विदम् ॥ ६१९ ॥
 अतोऽन्तरालसधाने गतीना च परिक्रमे ।
 तथा युद्धनियुद्धस्थचारीस्थानकसक्रमे ॥ ६२० ॥
 कार्ये तालानुसधाने योज्य करणमीदृशम् ।

इति विक्षिप्ताकम् (२३)

वृश्चिक करण कृत्वा यत्राराल शिरस्थले ॥ ६२१ ॥
 तद्विद्ध करमाधाय नासाक्षेत्रार्जवेन तु ।
 कृतो वक्षस्यरालोऽन्यस्तद्वदन्ति निकुञ्चितम् ॥ ६२२ ॥
 एतदुत्पतनौत्सुक्यवितर्कादौ प्रयुज्यते ।
 अन्ये पताकसूच्यास्यावस्मिन्नासाग्रगौ विदुः ॥ ६२३ ॥

इति निकुञ्चितम् (२४)

सति, अङ्घ्रि बहिर्विक्षिप्यते । अपरस्तु हस्त चतुरश्र एव । पूर्वपाणि परि-
 वृत्त्या आक्षिप्यते, अन्यदप्यङ्गमीदृश विक्षेपे विक्षिप्तम्, आक्षेपे चाक्षिप्तम्, तदा
 विक्षिप्ताक्षिप्त करण भवति । तच्च गतागतनिरूपणे कार्यम् । नाढ्यतत्त्वज्ञा इमं
 विनियोगं नानुमन्यन्ते । यत्र वाक्यार्थाभिनयः तत्र अभिनयहस्तकाः प्राधान्येन
 नृत्तमात्रत्वेन विधीयन्ते । अत ईदृशं करणम्, अन्तरालसधाने, अभिनयान्तर-
 सवन्धे गतीनां परिक्रमे, तथा युद्धादीनामवस्थितचारीस्थानकसचारे, तालानु-
 सधाने च प्रयोज्यमिति ॥ -६१६-६२०- ॥

इति विक्षिप्ताक्षिप्तकम् (२३)

(सु०) निकुञ्चितं लक्षयति— वृश्चिकमिति । यत्र वृश्चिकाख्यं करणं
 कृत्वा, शिरसि अरालं करं तद्देशे कृत्वा, नासाक्षेत्रार्जवेन वक्षसि अन्यं अरालं

ऊर्ध्व व्यावर्तनेनाधः परिवर्तनत करे ।

पार्श्वक्षेत्राद्भ्राम्यमाणे जङ्घास्वस्तिकमाचरेत् ॥ ६२४ ॥

ततोऽपक्रान्तचारीकस्तदिक्श्वरणो यदा ।

वामो डोलाकरः प्रोक्त करण घूर्णित तदा ॥ ६२५ ॥

इति घूर्णितम् (२५)

कुञ्चिते चरणे चार्या मूर्ध्वजानौ यदा करः ।

तद्दिग्भवोऽलपद्मो वारालश्चोर्ध्वमुखो भवेत् ॥ ६२६ ॥

पक्षवञ्चितकौ चोर्ध्व स्तनसाम्यस्थजानुन ।

खटकास्योऽपरो वक्षस्यूर्ध्वजानु तदोच्यते ॥ ६२७ ॥

इत्यूर्ध्वजानु (२६)

कृतश्चेत्, तदा निकुञ्चिताख्य करण भवति । एतत् उत्पतनौत्सुम्यवितर्कादौ प्रयोज्यम् । अन्ये आचार्या अस्मिन् नासाग्रगौ पताकसूच्यास्यौ जगु ॥ -६२१-६२३ ॥

इति निकुञ्चितम् (२४)

(सु०) घूर्णित लक्षयति—ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्वम् उपरि व्यावर्तनेन, अध , अध प्रदेशे परिवर्तनेन च पार्श्वक्षेत्रात् हस्ते भ्राम्यमाणे सति जङ्घास्वस्तिक-माचरेत् । वामचरणश्च अपक्रान्ताख्यया चार्या युक्त सन् तस्य दिग्भिमुखो भवति । चरणश्च डोलाख्य , तदा घूर्णित करण भवति ॥ ६२४, ६२५ ॥

इति घूर्णितम् (२५)

(सु०) ऊर्ध्वजानु लक्षयति—कुञ्चित इति । कुञ्चिते चरणे सति, ऊर्ध्वजानुसज्ञाया चार्या सत्याम्, तद्दिग्भव , तस्या दिशि जात कर अलपद्म , अथवा अरालश्च ऊर्ध्वमुखो भवेत्, स्तनसाम्ये वर्तनस्य जानुन ऊर्ध्वप्रदेशे पक्षवञ्चितको भवेत्, अपरस्तु वक्षसि खटकामुख , तत ऊर्ध्व-जान्वाख्य करण भवति ॥ ६२६, ६२७ ॥

इत्यूर्ध्वजानु (२६)

मण्डले स्थानके स्थित्वा वक्षस्थः खटकामुखः ।
 सूचीमुख चापसार्य यदा तस्यान्तिके कृतः ॥ ६२८ ॥
 अङ्घ्रिखट्घटितः पार्श्वं सनत चापसारणे ।
 तदर्धरेचित योज्यमसमञ्जसचेष्टने ॥ ६२९ ॥
 इत्यर्धरेचितम् (२७)

गुल्फयो स्वस्कि कृत्वा पादयोरपसर्पणे ।
 युगपत्करयोर्यत्रोद्वेष्टन चापवेष्टनम् ॥ ६३० ॥
 कुर्यान्मुहुर्मुहुस्तत्तु मत्तलि मदवेदकम् ।
 इति मत्तलि (२८)

नितम्बकेशवन्धादिवर्तनो दक्षिणं कर ॥ ६३१ ॥
 उद्वेगापसृतौ पादौ वामश्चेद्रेचितः करः ।
 कठ्यामर्धस्तदा त्वर्धमत्तलि तरुणे मदे ॥ ६३२ ॥
 इत्यर्धमत्तलि (२९)

(सु०) अर्धरेचित लक्षयति—मण्डलेति । मण्डलाख्ये स्थानके स्थित्वा, एको हस्त वक्षस्य खटकामुखो भवति । अन्यश्च तत्समीपे अपसार्य सूचीमुखो भवति । पादश्च उद्वेष्टित । पार्श्वं च सनत भवति । तत्र अर्धरेचिनाख्य कारण भवति । तच्च अपसारणे, असमञ्जसचेष्टिते च प्रयोज्यम् ॥ ६२८, ६२९ ॥

इत्यर्धरेचितम् (२७)

(सु०) मत्तलि लक्षयति—गुल्फयोगिनि । यत्र गुल्फयो स्वस्तिकानन्तर पादापसरणं च, करयो उद्वेष्टनावेष्टने युगपत् मुहुर्मुहुः क्रियते, तत्र मत्तल्ल्याख्य कारण भवति । तच्च मदवेदने कार्यम् ॥ ६३०, ६३१-॥

इति मत्तलि (२८)

(सु०) अर्धमत्तलि लक्षयति—नितम्बेति । यत्र दक्षिणं करं नितम्ब-

रेचितो दक्षिणो हस्तः सोऽङ्घ्रिरुद्धटितो भवेत् ।
यत्र डोलाकरो वामस्तद्रेचकनिकुट्टकम् ॥ ६३३ ॥

इति रेचकनिकुट्टकम् (३०)

पूर्वोक्तः करिहस्तोऽन्यः पादश्चोद्धटितस्तथा ।
अङ्गान्तरं चेल्ललितं तदा नृत्ते विलासिनि ॥ ६३४ ॥

इति ललितम् (३१)

वक्षःक्षेत्रात्करे सूचीमुखसङ्गोऽपसर्पति ।
सूचीपादोऽप्यपसृतश्चारी स्याद् भ्रमरी ततः ॥ ६३५ ॥

केशबन्धादिवर्तनं, पादौ उद्वेगापसृतौ, वामं करं कन्यामर्धरेचितं, तत्रार्ध-
मत्तल्लि । तच्च, तरुणे मदे प्रयोज्यम् ॥ -६३१, ६३२ ॥

इत्यर्धमत्तल्लि (३९)

(सु०) रेचकनिकुट्टकं लक्षयति—रेचितं इति । यत्र दक्षिणो हस्तो
रेचितः, अङ्घ्रिरुद्धटितो भवति । वामं डोलाकरो भवति । तत्र रेचकनिकुट्टक-
कारणं भवति ॥ ६३३ ॥

इति रेचकनिकुट्टकम् (३०)

(सु०) ललितं लक्षयति—पूर्वोक्तं इति । पूर्वोक्तनितम्बकेशबन्धादि-
हस्तकन्यापारवान् दक्षिणं करो भ्रमति । अन्यां वामं करं करिहस्तं,
पादश्च उद्वेगितः, अङ्गान्तरमप्येव चेत्, तदा ललिताख्यं कारणं भवति । तच्च
विलासिनीनृत्ते प्रयोज्यम् ॥ ६३४ ॥

इति ललितम् (३१)

(सु०) वलितं लक्षयति—वक्षःक्षेत्रादिति । वक्षःक्षेत्रात् हस्तो सूची-

क्रमादङ्गद्वयेऽप्येव ललिते वलित भवेत् ।

इति वलितम् (३२)

यत्रोर्ध्वजानुशरी स्याल्लताहस्तौ करौ कृतौ ॥ ६३६ ॥

तयोरेक ततो न्यस्येदुर्ध्वस्थजानुनः ।

पुनरङ्गान्तरेणैव दण्डपक्ष तदुच्यते ॥ ६३७ ॥

इति तण्डपक्षम् (३३)

पराङ्मुखौ नाभितटे हस्तौ चेत्खट्कामुखौ ।

सूचीपादोऽङ्घ्रिगान्येन युक्त्वापक्रान्तयान्वितः ॥ ६३८ ॥

अङ्घ्रिन्यस्तथैव स्यात्तदा पादापविद्धकम् ।

इति पादापविद्धकम् (३४)

मुखतामेत्य अपसर्पति सति, सूचीपादोऽप्यपसृतो भवति । तत भ्रमर्याख्या चारी च क्रियते । एव क्रमात् अङ्गद्वयेऽप्येव भवति चेत्, तदा वलिताख्य कारण भवति । तच्च ललिते प्रयोज्यम् ॥ ६३९, ६३९- ॥

इति वलितम् (३२)

(सु०) दण्डपक्ष लक्षयति—यत्रेति । यत्र प्रथमम् ऊर्ध्वजान्वाख्या चारी, लतारूपौ करौ । तयो कर्गयोर्मध्ये एक कर्मूर्ध्वरूपस्य जानुन उपरि स्थापयेत् । पुन अङ्गान्तरेऽप्येव क्रियते चेत्, तदा दण्डपक्षाख्य कारण भवति ॥ -६३६, ६३७ ॥

इति दण्डपक्षम् (३३)

(सु०) पादापविद्ध लक्षयति—पराङ्मुखाविति । खट्कामुखौ करौ नाभितटप्रदेशे पराङ्मुखौ क्रियेते । सूचीसङ्गश्च पाद अन्येन अङ्घ्रिणा संयोग प्राप्य, अपक्रान्तया चार्या अन्वितो भवति । अय अङ्घ्रि, एवमेव कृतश्चेत्, तदा पादापविद्धाख्य कारण भवति ॥ ६३८, ६३८- ॥

इति पादापविद्धकम् (३४)

विधाय भ्रमरी चारी ततो नूपुरपादिकाम् ॥ ६३९ ॥

पादेनैकेन तद्विह हस्त रेचितमाचरेत् ।

द्वितीय तु लताहस्त यत्र तन्नूपुर विदुः ॥ ६४० ॥

इति नूपुरम् (३५)

पादमाक्षिसचारीक तदैवोद्वेष्टित करम् ।

त्रिक च वलित कृत्वा पादस्वस्तिकमाचरेत् ॥ ६४१ ॥

ततस्तद्वद् द्वितीयाङ्ग युगपच्चोल्बणौ करौ ।

यत्र तद् भ्रमर योज्य तच्चोद्धतपरिक्रमे ॥ ६४२ ॥

इति भ्रमरम् (३६)

अलपद्मौ कटीपार्श्वक्षेत्रे यत्र क्रमात्करौ ।

कटीछिन्ना च वैशाख स्थान तच्छिन्नमुच्यते ॥ ६४३ ॥

(सु०) नूपुर लक्षयति—प्रिधायेति । भ्रमर्याख्या चारीं कृत्वा, ततो नूपुरपादिका चारीं कुर्यात् । एकेन पादेन तद्विहङ्गम्, तद्विगवस्त्रित कृत्वा, एकेन करेण रेचिन कुर्यात् ॥ द्वितीय हस्त तु लतारूप कुर्यात् । तदा नूपुराख्य काण भवति ॥ -६३९, ६४० ॥

इति नूपुरम् (३५)

(सु०) भ्रमर लक्षयति—पादमिति । आक्षिप्ताख्या चारी यस्मिन्, तथाविध पाद कृत्वा, तस्मिन्नेव समये हस्तमुद्वेष्टित त्रिक च वलित विधाय पादस्वस्तिकमाचरेत् । अनन्तर तदेव द्वितीयमङ्ग विधाय, सनकात्मेव उल्बणौ करौ यत्र क्रियेते, तत्र भ्रमराख्य कारण भवति । तच्च मदोद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ ६४१, ६४२ ॥

इति भ्रमरम् (३६)

(सु०) छिन्न लक्षयति—अलपद्माविति । कटीपार्श्वप्रदेशे च उभौ

स्यात्तालभञ्जने तच्च तथाङ्गप्रतिसारणे ।

इति छिन्नम् (३७)

भुजङ्गत्रासिता चारी ततो यत्र च रेचितौ ॥ ६४४ ॥

हस्तौ स्तो वामपार्श्वे तद्भुजङ्गत्रस्तरेचितम् ।

इति भुजङ्गत्रस्तरेचितम् (३८)

चारी चेदक्षिणाङ्घ्रेः स्यात्पूर्वोक्ता दक्षिणः करः ॥ ६४५ ॥

रेचितोऽन्यो लताहस्तो भुजङ्गाश्रितक तदा ।

इति भुजङ्गाश्रितम् (३९)

चारी चेदण्डपादा स्यादण्डपक्षौ च हस्तकौ ॥ ६४६ ॥

करौ क्रमादलपक्षौ विधाय, कटीं छिन्ना कृत्वा, वैशाख स्थानं च करोति,
तच्छिन्नाख्यं करणं भवति । तच्च तालभञ्जने, तथाङ्गप्रतिसारणे च प्रयोज्यम् ॥
॥ ६४३, ६४३- ॥

इति छिन्नम् (३७)

(मु०) भुजङ्गत्रस्तरेचितं लक्षयति—भुजङ्गेति । यत्र भुजङ्गत्रासिताख्या
चारीं विधाय रेचितौ भवतः, हस्तौ च वामपार्श्वे क्रियेते चेत्, तदा भुजङ्ग-
त्रस्तरेचिताख्यं करणं भवति ॥ ६४४, ६४४- ॥

इति भुजङ्गत्रस्तरेचितम् (३८)

(मु०) भुजङ्गाश्रितं लक्षयति—चारीति । यत्र दक्षिणाङ्घ्रौ पूर्वोक्ता
भुजङ्गत्रासिता चारी । दक्षिणहस्तो रेचितः । अन्यो वाम करः लतारूप
क्रियते चेत्, तदा भुजङ्गाश्रितं करणम् ॥ -६४५, ६४५- ॥

इति भुजङ्गाश्रितम् (३९)

(मु०) दण्डरेचितं लक्षयति—चारी चेति । यत्र प्रथमं दण्डपादाख्या

प्रमोदनृत्तविषय तदा स्यादण्डरेचितम् ।
 प्रयोगमपरे प्राहुरस्योद्धतपरिक्रमे ॥ ६४७ ॥
 इति दण्डरेचितम् (४०)

वक्षःक्षेत्रस्थयोः पाण्योर्वामश्चेदलपल्लवः ।
 दक्षिणश्चतुरोऽङ्घ्रिस्तूद्धट्टिनश्चतुर तदा ॥ ६४८ ॥
 एतद्विस्मयसूयाया वैदूषिक्या नियुज्यते ।
 इति चतुरम् (४१)

द्रुतापसारित वाम सूचीपाद विधाय चेत् ॥ ६४९ ॥
 तत्पार्श्वे दक्षिण न्यस्येत्तत्काल रेचयेत्कटिम् ।
 कुर्वन्वा भ्रमरी हस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥ ६५० ॥
 कृत्वान्ते चतुरश्रः स्यात्कटिभ्रान्त तदा भवेत् ।
 अस्य तालान्तरालेषु यतीना परिपूरणे ॥ ६५१ ॥
 प्रयोगमाह नि शङ्कस्तथा गतिपरिक्रमे ।
 इति कटिभ्रान्तम् (४२)

चारी, हस्तौ च दण्डपक्षौ भवत । तत्र दण्डरेचित करणम् । तच्च प्रमोद-
 नृत्तयो प्रयोज्यम् । अन्ये उद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यमिति प्राहुः ॥ -६४६, ६४७ ॥
 इति दण्डरेचितम् (४०)

(सु०) चतुर लक्षयति—वक्ष क्षेत्रेति । यत्र हस्तयो वक्ष क्षेत्रस्थयो
 सतो वाम अलपल्लवताम्, दक्षिण चतुरता च धत्ते । एकोऽङ्घ्रि उद्धट्टित,
 तत्र चतुर्गुण्य करण भवति । तच्च विस्मये, असूयाया, वेदूषिक्या च
 प्रयोज्यम् ॥ ६४८, ६४८- ॥

इति चतुरम् (४१)

(सु०) कटिभ्रान्त लक्षयति—द्रुतेति । यत्र सूचीसङ्गक पार्श्वे

एक उद्वेष्टितेनाधो विप्रकीर्णं करोऽपरः ॥ ६५२ ॥

ऊर्ध्वं तादृक्परावृत्त्या वक्ष क्षेत्रगतस्ततः ।

उत्तानो रेचितश्चैकोऽपरोऽधोमुखरेचितः ॥ ६५३ ॥

आलीढं स्थानकं यत्र तद्व्यसितमुदाहृतम् ।

प्रयोज्यमाञ्जनेयादिमहाकपिपरिक्रमे ॥ ६५४ ॥

इति व्यसितम् (४३)

चार्यातिक्रान्तया पादं पात्यमानं तु कुञ्चयेत् ।

व्यावर्तितेन तत्कालं करं निष्क्रामयेत्तत् ॥ ६५५ ॥

आक्षिप्य परिवर्तेन तं कुर्यात्खट्वामुखम् ।

वक्षस्येव द्वितीयाङ्गं यत्र तत्क्रान्तमिष्यते ॥ ६५६ ॥

प्रयोगमाहुराचार्यास्तस्योद्धतपरिक्रमे ।

इति क्रान्तम् (४४)

वामपादं द्रुतापसारितं कृत्वा, तस्य वामस्य पाद्वे दक्षिणं चरणं न्यसेत् । ततः कटीं रेचितां भ्रमति । भ्रमर्याख्या चारिं कुर्वन्, करौ च व्यावृत्तपरिवर्तितौ विधाय, अन्ते चतुरश्रे कृते, तदा कटीभ्रान्ताख्यं करणं भवति । तच्च तालान्तरालेषु, यतीनां परिपूरणे, गतिपरिक्रमे च प्रयोज्यम् ॥-६४९-६५१-॥

इति कटीभ्रान्तम् (४२)

(सु०) व्यसितं लक्षयति—एक इति । यत्र एककरं उद्वेष्टितेन अधो विप्रकीर्णं भवति । अपरस्तु करं ऊर्ध्वमुद्वेष्टितेन परावृत्त्या उरः क्षेत्रं प्राप्नोति । ततः एकं करं उत्तानरेचितं, अपरं अधोमुखरेचितं । ततः आलीढं स्थानकं च भवति, तत् व्यसिताख्यं करणं भवति । तच्च आञ्जनेयादिमहाकपिपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ -४५२-४५४ ॥

इति व्यसितम् (४३)

(सु०) आतिक्रान्तं लक्षयति—चार्येति । अतिक्रान्तसङ्ख्या चार्या

प्रमोदनृत्तविषय तदा स्यादण्डरेचितम् ।
 प्रयोगमपरे प्राहुरस्योद्धतपरिक्रमे ॥ ६४७ ॥
 इति दण्डरेचितम् (४०)

वक्षःक्षेत्रस्थयोः पाण्योर्वामश्चेदलपल्लवः ।
 दक्षिणश्चतुरोऽङ्घ्रिस्तूद्धट्टिनश्चतुर तदा ॥ ६४८ ॥
 एतद्विस्मयसूयाया वैदूषिक्या नियुज्यते ।
 इति चतुरम् (४१)

द्रुतापसारित वाम सूचीपाद विधाय चेत् ॥ ६४९ ॥
 तत्पार्श्वं दक्षिण न्यस्येत्तत्काल रेचयेत्कटिम् ।
 कुर्वन्वा भ्रमरी हस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥ ६५० ॥
 कृत्वान्ते चतुरश्रः स्यात्कटिभ्रान्त तदा भवेत् ।
 अस्य तालान्तरालेषु यतीना परिपूरणे ॥ ६५१ ॥
 प्रयोगमाह नि शङ्कस्तथा गतिपरिक्रमे ।
 इति कटिभ्रान्तम् (४२)

चारी, हस्तौ च दण्डपक्षौ भवत । तत्र दण्डरेचित करणम् । तच्च प्रमोद-
 नृत्तयो प्रयोज्यम् । अन्ये उद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यमिति प्राहुः ॥ -६४६, ६४७ ॥
 इति दण्डरेचितम् (४०)

(सु०) चतुर लक्षयति—वक्ष क्षेत्रेति । यत्र हस्तयो वक्ष क्षेत्रस्थयो
 सतो वाम अलपल्लवताम्, दक्षिण चतुरता च धत्ते । एकोऽङ्घ्रि उद्धट्टित,
 तत्र चतुर्गुण्य करण भवति । तच्च विस्मये, असूयाया, वेदूषिक्या च
 प्रयोज्यम् ॥ ६४८, ६४८- ॥

इति चतुरम् (४१)

(सु०) कटिभ्रान्त लक्षयति—द्रुतेति । यत्र सूचीसङ्गक पार्श्व

एक उद्वेष्टितेनाधो विप्रकीर्ण करोऽपरः ॥ ६५२ ॥

ऊर्ध्व तादृक्परावृत्त्या वक्ष क्षेत्रगतस्ततः ।

उत्तानो रेचितश्चैकोऽपरोऽधोमुखरेचितः ॥ ६५३ ॥

आलीढ स्थानक यत्र तद्व्यसितमुदाहृतम् ।

प्रयोज्यमाञ्जनेयादिमहाकपिपरिक्रमे ॥ ६५४ ॥

इति व्यसितम् (४३)

चार्यातिक्रान्तया पाद पात्यमान तु कुञ्चयेत् ।

व्यावर्तितेन तत्काल कर निष्क्रामयेत्ततः ॥ ६५५ ॥

आक्षिप्य परिवर्तेन त कुर्यात्खट्कामुखम् ।

वक्षस्येव द्वितीयाङ्ग यत्र तत्क्रान्तमिष्यते ॥ ६५६ ॥

प्रयोगमाहुराचार्यास्तस्योद्धतपरिक्रमे ।

इति क्रान्तम् (४४)

वामपाद द्रुतापसारित कृत्वा, तस्य वामस्य पाद्वे दक्षिण चरणं न्यसेत् । ततः कटी रेचिता भवति । भ्रमयाख्या चारीं कुर्वन्, करौ च व्यावृत्तपरिवर्तितौ विधाय, अन्ते चतुरश्रे कृते, तदा कटीभ्रान्ताख्य कारण भवति । तच्च तालान्तरालेषु, यतीनां परिपूरणे, गतिपरिक्रमे च प्रयोज्यम् ॥-६४९-६५१-॥

इति कटीभ्रान्तम् (४५)

(सु०) व्यसित लक्षयति—एक इति । यत्र एककर उद्वेष्टितेन अधो विप्रकीर्णो भवति । अपरस्तु कर ऊर्ध्वमुद्वेष्टितेन परावृत्त्या उरु क्षेत्रं प्राप्नोति । ततः एक कर उत्तानरेचितः, अपर अधोमुखरेचितः । ततः आलीढस्थानक च भवति, तत् व्यसिताख्य कारण भवति । तच्च आञ्जनेयादिमहाकपिपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ -४५२-४५४ ॥

इति व्यसितम् (४६)

(सु०) आतिक्रान्त लक्षयति—चार्येति । अतिक्रान्तसङ्ख्या चार्या

हस्तपादकटिग्रीव रेचित स्थानक पुनः ॥ ६५७ ॥

वैशाख यत्र तज्ज्ञेय विज्ञैर्वैशाखरेचितम् ।

इति वैशाखरेचितम् (४५)

करिहस्तौ करौ पादौ पृष्ठे वृश्चिकपुच्छवत् ॥ ६५८ ॥

दूरसनतपृष्ठ च यत्र तद्वृश्चिक विदुः ।

एतदैरावणादीना व्योमयाने नियुज्यते ॥ ६५९ ॥

इति वृश्चिकम् (४६)

वृश्चिक चरण कृत्वा बाहुशीर्षं यदा क्रमात् ।

अलपञ्चौ निकुटयेते तदा वृश्चिककुट्टितम् ॥ ६६० ॥

पात्यमान पाद कुञ्चित कुर्यात् । तस्मिन्नेव समये व्यावर्तितेन कर निष्क्रामयेत् । तत आक्षेपेण परिवर्तनेन च त कर खट्वामुख कुर्यात्, एव द्वितीयाङ्गमपि यत्र क्रियते, तद् अतिक्रान्ताख्य कारण भवति । अस्य प्रयोग तु आचार्या उद्धतपरिक्रमे प्राहुः ॥ ४५९, ४५६- ॥

इति क्रान्तम् (४४)

(मु०) वैशाखरेचित लक्षयति—हस्तपादेति । हस्तपादादिक यत्र रेचित वैशाख स्थानक चेत्, तदा वैशाखरेचितारय कारण भवति ॥ -४५७, ४५७- ॥

इति वैशाखरेचितम् (४५)

(मु०) वृश्चिक लक्षयति—करिहस्ताविति । करिहस्ताख्यौ हस्तौ, पादौ च पृष्ठे वृश्चिकपुच्छवदाकार गच्छत, पृष्ठ च दूरसनत यत्र, तत् वृश्चिकाख्य कारण भवति । एतद् ऐरावणादीना व्योमयाने प्रयोज्यम् ॥ -४५८, ४५९ ॥

इति वृश्चिकम् (४६)

(मु०) वृश्चिककुट्टित लक्षयति—वृश्चिकमिति । वृश्चिकाख्य कारण

सविस्मये व्योमयानवाञ्छादौ विनियुज्यते ।

इति वृश्चिककुट्टितम् (४७)

यत्राङ्घ्री वृश्चिकीभूतौ स्वस्तिकौ रेचितौ करौ ॥ ६६१ ॥
विच्युतौ चेत्तदाकाशयाने वृश्चिकरेचितम् ।

इति वृश्चिकरेचितम् (४८)

वृश्चिकश्चरणो यत्र वामहस्तो लताभिध ॥ ६६२ ॥
तल्लतावृश्चिक योज्य गगनोत्पतने बुधैः ।

इति लतावृश्चिकम् (४९)

आक्षिप्ता यत्र चारी स्यादाक्षिप्तः खटकामुखः ॥ ६६३ ॥

कृत्वा, अलपद्मौ बाहुशिखरे क्रमात् निकुट्येते, तत्र वृश्चिककुट्टिताख्य
करणम् । तच्च विस्मये व्योमयाने च प्रयोज्यम् ॥ ६६०, ६६० ॥

इति वृश्चिकनिकुट्टकम् (४७)

(सु०) वृश्चिकरेचित लक्षयति—यत्रेति । पादे वृश्चिकता प्राप्ते, करौ
स्वस्तिकरेचितौ विच्युतौ च भवतः, तत्र वृश्चिकरेचिताख्य करण भवति ।
तच्च आकाशयाने प्रयोज्यम् ॥ -६६१, ६६१- ॥

इति वृश्चिकरेचितम् (४८)

(सु०) लतावृश्चिक लक्षयति—वृश्चिक इति । यत्र चरणे वृश्चिके
सति, वामहस्तो लताकरः, तत्र लतावृश्चितम् । तच्च गमने, उत्पतने च
प्रयोज्यम् ॥ -६६२, ६६२- ॥

इति लतावृश्चिकम् (४९)

(सु०) आक्षिप्त लक्षयति—आक्षिप्ता इति । यत्र आक्षिप्ताख्या

चतुरो वा तदाक्षिप्त विदूषकगतौ मतम् ।

इत्याक्षिप्तम् (५०)

कनिष्ठाङ्गुलिभागे चेद्वामाङ्ग्रेर्दक्षिणः स्थितः ॥ ६६४ ॥

स्तब्धजङ्घः सार्धतालद्वितय स्यात्प्रसारितः ।

तदैव स्तब्धबाहुः सन्वामपार्श्वेऽलपल्लवः ॥ ६६५ ॥

वामेतरः करः किञ्चित्प्रसृताग्रोऽर्गल तदा ।

परिक्रमेऽङ्गदादीना शार्ङ्गदेवेन कीर्तितम् ॥ ६६६ ॥

इत्यर्गलम् (५१)

ऊर्ध्वमूर्धाङ्गुलितलः पाद पार्श्वे प्रसारितः ।

तदग्रयुक्पताकोऽङ्ग यत्रेत्यमपर क्रमात् ॥ ६६७ ॥

सूत्रधारादिविषये तत्स्यात्तलविलासितम् ।

इति तलविलासितम् (५२)

चारी, आक्षिप्त खटकामुख, चतुरो वा हस्तो भवति, तदाक्षिप्तम् । तच्च विदूषकगतौ प्रयोज्यम् ॥ -६६३, ६३३- ॥

इत्याक्षिप्तम् (५०)

(सु०) अर्गल लक्षयति—कनिष्ठेति । यत्र वामाङ्ग्रे कनिष्ठाङ्गुलि-
भागे दक्षिण पाद स्तब्धजङ्घ सार्धतालद्वयप्रविभागेन प्रसारितो भवति, तेनैव
प्रकारेण, वामेतर कर दक्षिणो बाहु स्तब्ध सन्, वामपार्श्वे अलपल्लवता-
मेत्य किञ्चित् प्रसृताग्रो भवति । तदा अर्गलाल्प्य करण भवति । तच्च
अङ्गदादीना परिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ -६६४-६६६ ॥

इत्यर्गलम् (५१)

(सु०) तलविलासित लक्षयति—ऊर्ध्वमिति । यत्र ऊर्ध्वप्रदेशे ऊर्ध्वा
अङ्गुलय तल यस्य, तथाविध पाद पार्श्वप्रदेशे प्रसारितो भवति । तस्य

अङ्गुष्ठो वृश्चिकाङ्घ्रेष्वेललाटे तिलक लिखेत् ॥ ६६८ ॥

तदा ललाटतिलक विद्याधरगतौ मतम् ।

इति ललाटतिलकम् (५३)

पाण्योः स्वस्तिकयोरूर्ध्वमुखः पार्श्वं निकुटितः ॥ ६६९ ॥

एकोऽन्योऽधोमुखो यत्र तद्वत्पादो निकुटितः ।

तत्प्रकाशनसचाराभ्यासे पार्श्वनिकुट्टकम् ॥ ६७० ॥

इति पार्श्वनिकुट्टकम् (५४)

यत्र कृत्वाङ्किता चारी डोलाभ्या चक्रवद्भ्रमेत् ।

अन्तर्नतेन गात्रेण तद्वचुश्चक्रमण्डलम् ॥ ६७१ ॥

च अग्रे पताकाख्य कर संयोग प्राप्नोति । अन्यदप्येवमेव क्रियेत चेत्,
तदा तलविलासिताख्य करण भवति । तच्च सूत्रधारादिविषये प्रयोज्यम् ॥
॥ ६६७, ६६७- ॥

इति तलविलासितम् (५२)

(सु०) ललाटतिलक लक्षयति—अङ्गुष्ठ इति । यत्र वृश्चिकाख्यस्य
करणस्य अङ्घ्रे अङ्गुष्ठ पश्चादागत्य यदि ललाटे तिलक करोति, तदा
ललाटतिलकाख्य करण भवति । तच्च विद्याधरगतौ प्रयोज्यम् ॥ -६६८, ६६८- ॥

इति ललाटतिलकम् (५३)

(सु०) पार्श्वनिकुट्टक लक्षयति—पाण्येति । स्वस्तिकाकारयो मध्ये
एको हस्त ऊर्ध्वमुख सन् पार्श्वं निकुटयति । अन्यस्तु हस्त अधोमुखो
भवति । पादश्च यत्र निकुटित, तत् पार्श्वनिकुट्टकाख्य करण भवति । तच्च
प्रकाशनसचाराभ्यासे प्रयोज्यम् ॥ -६६९, ६७० ॥

इति पार्श्वनिकुट्टकम् (५४)

(सु०) चक्रमण्डल लक्षयति—यत्रेति । यत्र अङ्किताख्या वक्ष्यमाणा

सुराणा वरिवस्याया तदुद्धतपरिक्रमे ।

इति चक्रमण्डलम् (५५)

चार्यौ बद्धास्थितावर्ते उरोमण्डलिनौ करौ ॥ ६७२ ॥

यत्रोरोमण्डल तत्तु शिववल्लभभाषितम् ।

इत्युरोमण्डलम् (५६)

उद्वेष्टेनापवेष्टेन यत्र डोलाभिधौ करौ ॥ ६७३ ॥

चारी चाषगतिस्तत्स्यादावर्त भयसर्पणे ।

इत्यावर्तम् (५७)

उत्तानो वामपार्श्वस्थोऽलपद्मो दक्षिण. करः ॥ ६७४ ॥

चारी विधाय डोलरूपाभ्या हस्ताभ्या मध्ये नत प्राप्तेन गात्रेण शरीरेण यत्र भ्रमण कुर्यात्, तत् चक्रमण्डलाख्य करणम् ऊचु अवादिषु । तच्च देवाना वरिवस्याया, उद्धतपरिक्रमे च प्रयोज्यम् ॥ ६७१, ६७१- ॥

इति चक्रमण्डलम् (५५)

(सु०) उरोमण्डल लक्षयति—चार्याविति । बद्धाख्या स्थितावर्ताख्या च चारी कृत्वा, उरोमण्डलिनौ करौ यत्र क्रियेते, तत् उरोमण्डलाख्य करण भवति ॥ -६७२, ६७२- ॥

इत्युरोमण्डलम् (५६)

(सु०) आवर्त लक्षयति—उद्वेष्टेति । यत्र उद्वेष्टेनापवेष्टेनाभ्या हस्तौ डोलायितौ भवत । ततः चारी च चाषगति, तत् आवर्ताख्य करण भवति । तच्च भयसर्पणे प्रयोज्यम् ॥ ६७३, ६७३- ॥

इत्यावर्तम् (५७)

(सु०) कुञ्चित लक्षयति—उत्तान इति । यत्र दक्षिणहस्त वामपार्श्वे

यत्र तत्कुञ्चित पादे सव्येऽग्रतलसचरे ।

तेन देवानभिनयेल्लसदानन्दनिर्भरान् ॥ ६७५ ॥

इति कुञ्चितम् (५८)

ऊर्ध्वजानोः पर चारी डोलापादा यदा भवेत् ।

डोलौ हस्तौ तदा प्रोक्त डोलापाद विदावरैः ॥ ६७६ ॥

इति डोलापादम् (५९)

पादमाक्षिप्तया चार्याक्षिप्याक्षिप्य करावपि ।

व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्या कृत्वा भ्रमरिका करौ ॥ ६७७ ॥

रेचितौ चेद्विवृत्त स्यात्तच्चोद्धतपरिक्रमे ।

इति विवृत्तम् (६०)

अलपक्वता धत्ते, सव्यपादश्च अग्रतलसचारो भवति । तत्र कुञ्चिताख्य कारण भवति । तच्च आनन्दनिर्भरेण देवाभिनये प्रयोज्यम् ॥ -६७४, ६७५ ॥

इति कुञ्चितम् (५८)

(सु०) डोलापाद लक्षयति—ऊर्ध्वजानोरिति । यत्र ऊर्ध्वजानुसङ्गिका चारी कृत्वा, अनन्तर डोलापादाख्या चारी क्रियते, हस्तौ च डोलारूपौ क्रियेते, तदा डोलापादाख्य कारण भवति ॥ ६७६ ॥

इति डोलापादम् (५९)

(सु०) विवृत्त लक्षयति—पादमिति । यत्र आक्षिप्ताख्यया चार्या, उपलक्षितपादमाक्षिप्य, हस्तावपि व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्या भ्रमरिकाकारौ कृत्वा यदा रेचितौ भवत, तदा विवृत्ताख्य कारण भवति । तच्च उद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ ६७७, ६७७- ॥

इति विवृत्तम् (६०)

सूच्यङ्घ्रिणा द्वितीयाङ्घ्रेः पार्श्विणतः स्वस्तिक भवेत् ॥६७८॥
 व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्या वलयित्वैकपार्श्वतः ।
 त्रिक बद्धाभिधा चारी कुर्याद्धस्तौ तु रेचितौ ॥ ६७९ ॥
 यत्र तद्विनिवृत्त स्यात्पूर्वोक्तविनियोगभाक् ।

इति विनिवृत्तम् (६१)

पार्श्वक्रान्ता भवेच्चारी करौ पादानुगौ यदा ॥ ६८० ॥
 पार्श्वक्रान्त तदा यद्वाभिनेयवशगौ करौ ।
 तद्योज्य भीमसेनादे रौद्रप्राये परिक्रमे ॥ ६८१ ॥

इति पार्श्वक्रान्तम् (६२)

पार्श्विणदेशे द्वितीयाङ्घ्रेः कुञ्चितश्चरणो भवेत् ।
 समुन्नतमुरः पाणेः खट्वाख्यस्य मध्यमा ॥ ६८२ ॥

(सु०) विनिवृत्त लक्षयति—सूच्यङ्घ्रिणेति । यत्र सूचीरूपेण
 चरणेन सह द्वितीयचरणस्य पार्श्वप्रदेशेन च स्वस्तिक कुर्यात् । ततो व्यावर्त-
 नेन परिवर्तनेन च वलन विधाय, एकस्मिन् पाश्वे त्रिक बद्धाख्या चारीं
 कुर्यात् । हस्तौ च यत्र रेचितौ भवत, तत्र विनिवृत्ताख्य करण भवति ।
 तच्च पूर्वोक्तार्थे प्रयोज्यम् ॥ -६७८-६७९- ॥

इति विनिवृत्तम् (६१)

(सु०) पार्श्वक्रान्त लक्षयति—पार्श्वक्रान्तेति । पार्श्वक्रान्ताख्या चारी
 कृत्वा, हस्तौ पादानुगौ वा अभिनेयवशगौ वा भवत, तत्र पार्श्वक्रान्ताख्य
 करण भवति । तच्च भीमसेनादीना रौद्रप्राये परिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ -६८०, ६८१ ॥

इति पार्श्वक्रान्तम् (६२)

(सु०) निशुम्भित लक्षयति—पार्श्विणभाग इति । यत्र द्वितीयचरण

यत्राङ्गुलिस्तिलकयेल्ललाट तन्निशुम्भितम् ।

यद्वा वृश्चिकहस्तः स्यादभिनेयो महेश्वरः ॥ ६८३ ॥

इति निशुम्भितम् (६३)

पृष्ठतो भ्रामित पाद सर्वतोमण्डलप्लुतः ।

भ्रामयेच्चेच्छिरःक्षेत्रे विद्युद्भ्रान्त तदोच्यते ॥ ६८४ ॥

प्रयोगमस्य च प्राहुरुद्धताना परिक्रमे ।

इति विद्युद्भ्रान्तम् (६४)

कृत्वा चारीमतिक्रान्तामङ्घ्रिमग्रे प्रसारयेत् ॥ ६८५ ॥

यत्र हस्तौ प्रयोगार्हावतिक्रान्तमदो विदुः ।

इत्यतिक्रान्तम् (६५)

पार्श्वभागे कुञ्चितो भवति । उर स्थल समुन्नत च भवति, खट्वामुखहस्तस्य मध्यमाङ्गुलि यत्र ललाटे तिलक कुर्यात्, तत् निशुम्भिताख्य कारण भवति । यद्वा वृश्चिकहस्तव्यापार स्यात् । तच्च महेश्वरस्य अभिनये प्रयोज्यम् ॥ ६८२, ६८३ ॥

इति निशुम्भितम् (६३)

(सु०) विद्युद्भ्रान्त लक्षयति—पृष्ठत इति । यत्र पृष्ठत पार्श्वतो मण्डलगत्या भ्रामयित्वा, पाद शिर क्षेत्रे भ्राम्यते, तत्र विद्युद्भ्रान्ताख्य कारण भवति । तच्च उद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ ६८४, ६८४- ॥

इति विद्युद्भ्रान्तम् (६४)

(सु०) अतिक्रान्त लक्षयति—कृत्वेति । यत्र अतिक्रान्ता चारी कृत्वा, अनन्तर चरणमग्रे प्रसारयेत् । हस्तौ च यत्र प्रयोगानुगुणं भवेताम् । तत्र अतिक्रान्ताख्य कारण भवति । तच्च अतिक्रान्तमदे प्रयोज्यम् ॥ -६८५, ६८५- ॥

इत्यतिक्रान्तम् (६५)

विशुद्भ्रान्तादण्डपादे क्रमाच्चार्यौ विधाय चेत् ॥ ६८६ ॥

उद्वेष्टितापवेष्टाभ्यामेकमार्गगतौ करौ ।

रेचयन्नग्रतः पृष्ठे पार्श्वयोर्विक्षिपेत्तदा ॥ ६८७ ॥

विक्षिप्तमभिनेतव्यस्तेनोद्धतपरिक्रमः ।

इति विक्षिप्तम् (६६)

कर चरणमाक्षिप्य यत्र त्रिकविवर्तनम् ॥ ६८८ ॥

करोऽपरो रेचितश्च तद्वदन्ति विवर्तितम् ।

इति विवर्तितम् (६७)

डोलापादा यदा चारी करिहस्तोऽस्य कर्णगः ॥ ६८९ ॥

क्रियाविष्टः करोऽन्वर्थं गजविक्रीडित तदा ।

इति गजविक्रीडितम् (६८)

(सु०) विक्षिप्त लक्षयति—विद्युदिति । विशुद्भ्रान्ताख्या दण्डपादाख्या च चारीद्वय कृत्वा, उद्वेष्टितापवेष्टिताभ्या च हस्तौ एकमार्गवर्तिनौ कुञ्चितौ कुर्वन्, अग्रे पृष्ठे पार्श्वद्वये च यदा विक्षिप्येते, तदा विक्षिप्ताख्य करण भवति । तच्च उद्धतपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ -६८६, ६८७- ॥

इति विक्षिप्तम् (६६)

(सु०) विवर्तित लक्षयति—करमिति । यत्र कर चरण चाक्षिप्य त्रिक विवर्त्यते, अपरो हस्त रेचितो भवति, तत्र विवर्तिताख्य करण भवति ॥ -६८८, ६८८- ॥

इति विवर्तितम् (६७)

(सु०) गजविक्रीडित लक्षयति—डोलेति । यत्र डोलापादाख्या चारी कृत्वा, करिहस्त कर कर्णगत सन् व्यापराविष्टो भवति । तदा अन्वर्थ-नामक गजविक्रीडिताख्य करण भवति ॥ -६८९, ६८९- ॥

इति गजविक्रीडितम् (६८)

सूचीपादो नत पार्श्वं वक्षस्थः खटकामुखः ॥ ६९० ॥

वामोऽलपल्लवो गण्डक्षेत्रे चेद्गण्डसूचि तत् ।

क्षेत्रेऽत्र केचिदिच्छन्ति सूचीपाद परे पुनः ॥ ६९१ ॥

सूचीमुखं नृत्तहस्तमन्येऽभिनयहस्तकम् ।

करणेनाभिनेतव्या कपोलालकृतिस्तदा ॥ ६९२ ॥

इति गण्डसूची (चि) (६९)

लतारेचितकौ हस्तौ वृश्चिकाङ्घ्रि समुन्नतम् ।

उरो यत्र तदन्वर्थाभिधानं गरुडप्लुतम् ॥ ६९३ ॥

इति गरुडप्लुतम् (७०)

दण्डपादाख्यया चार्या यद्वातिक्रान्तया द्रुतम् ।

उत्क्षिप्य पात्यमानेऽङ्घ्रावग्रे चेत्तालिका करौ ॥ ६९४ ॥

(सु०) गण्डसूचि लक्षयति—सूचीति । यत्र सूच्याख्यश्चरण , पार्श्वं नतम्, वक्षसि दक्षिणहस्तं खटकामुखं , वामश्च गण्डक्षेत्रे अलपल्लवो भवति , तदा गण्डसूच्याख्यं करणं भवति । अत्र केचित् गण्डक्षेत्रे सूचीपादमिच्छन्ति । परे पुनः सूचीमुखं नृत्तहस्तमिच्छन्ति । अन्ये अभिनयहस्तकमिच्छन्ति । तच्च कपोलालकृतौ प्रयोज्यम् ॥ -६९०-६९२ ॥

इति गण्डसूचि (६९)

(सु०) गरुडप्लुतं लक्षयति—लतारेचितकाविति । यत्र हस्तौ लतारेचितकौ , पादौ च वृश्चिका , उरः समुन्नतम् , तत्र अन्वर्थाभिधानं गरुडप्लुतं भवति ॥ ६९३ ॥

इति गरुडप्लुतम् (७०)

(सु०) तलसस्फोटितं लक्षयति—दण्डपादेति । यत्र दण्डपादाख्यया चार्या वा , अतिक्रान्ताख्यया चार्या वा उपलक्षिते , अङ्घ्रौ तूर्णमुत्क्षिप्य

सशब्दा कुरुतोऽन्वर्थं तलसस्फोटितं तदा ।

इति तलसस्फोटितम् (७१)

समपादस्तु पृष्ठे चेन्निहितश्चरणोऽपरः ॥ ६९५ ॥

मुष्टिर्वक्षःस्थितो हस्तोऽप्यर्धचन्द्रः कटीतटे ।

पार्श्वजानु तदा ज्ञेयं योज्यं युद्धनियुद्धयोः ॥ ६९६ ॥

इति पार्श्वजानु (७२)

पृष्ठेऽङ्घ्रिः प्रसृतो भूमिः श्लिष्टाङ्गुष्ठौ लताकरौ ।

यदा तदा महापक्षियुद्धे गृध्रावलीनकम् ॥ ६९७ ॥

इति गृध्रावलीनकम् (७३)

पात्यमाने सति, अग्रे यदि हस्तौ सशब्दा तालिका विदधाते, तदा तलसस्फोटिताख्यं करणं भवति ॥ ६९४, ६९४- ॥

इति तलसस्फोटितम् (७१)

(सु०) पार्श्वजानुं लक्षयति—समपादेति । यत्र समपादोरूकं यथा तथा पृष्ठे पादौ निहितौ भवति । एको हस्तो मुष्टितामेत्यं वक्षसि वर्तते । अन्योऽपि अर्धचन्द्राभूय कटीतटे सतिष्ठते, तत्र पार्श्वजान्वाख्यं करणं भवति । तच्च युद्धनियुद्धयोः प्रयोज्यम् ॥ -६९५, ६९६ ॥

इति पार्श्वजानु (७२)

(सु०) गृध्रावलीनकं लक्षयति—पृष्ठ इति । यत्र पृष्ठप्रदेशे चरणं प्रसरति, भूमिः श्लिष्टा श्रितं अङ्गुष्ठौ ययोः, तथाविधौ लताकरौ भवतः, तदा गृध्रावलीनकाख्यं करणं भवति । तच्च महापक्षियुद्धे प्रयोज्यम् ॥ ६९७ ॥

इति गृध्रावलीनकम् (७३)

उत्क्षिप्य कुञ्चितः पादः पात्यते भूमिस्पृशन् ।
 खटकाख्यश्च तदिको हस्तो वक्षस्यथापर ॥ ६९८ ॥
 अलपद्मः शिरोदेशे तथैवाङ्गान्तर क्रमात् ।
 यत्र तच्छार्ङ्गदेवेन गदित सूचि विस्मये ॥ ६९९ ॥

इति सूचि (७४)

सूच्येवैकाङ्गरचितमर्धसूचि प्रचक्षते ।
 इत्यर्धसूचि (७५)

पक्षवञ्चितको वार्धचन्द्रो हस्तः कटीगतः ॥ ७०० ॥
 खटकाख्योऽपरो वक्षस्यन्यपार्णिस्थितोऽपर ।
 सूच्यङ्घ्रिश्चेत्तदा सूचीविद्ध चिन्तादिगोचरम् ॥ ७०१ ॥
 इति सूचीविद्धम् (७६)

(सु०) सूचि लक्षयति—उत्क्षिप्येति । यत्र चरणमूर्ध्वमुत्क्षिप्य भूमि-
 स्पर्शनं विनैव कुञ्चितं च कुर्यात् । तद्विशि वर्तमानो हस्तः खटकामुखो वक्षसि
 भवति । अत्र अपरः करः अलपद्मतामेत्यः शिरः प्रदेशगतो भवति । एवमेव
 अङ्गान्तरमपि कृतं चेत्, तदा सूच्याख्यः करणः भवति । तच्च विस्मये
 प्रयोज्यम् ॥ ६९८, ६९९ ॥

इति सूचि (७४)

(सु०) अर्धसूचि लक्षयति—सूचीति । एकाङ्गरचितः सूच्येव अर्ध-
 सूच्याख्यः करणः भवति ॥ ६९९- ॥

इत्यर्धसूचि (७५)

(सु०) सूचीविद्धः लक्षयति—पक्षवञ्चितक इति । यत्र एकः करः
 पक्षवञ्चितको वा अर्धचन्द्रो वा कटीगामी भवति, वक्षसि अन्यः करः
 खटकामुको भवति । अन्यचरणस्य पार्णिप्रदेशे अन्यः चरणः सूची भवति

हरिणप्लुतया चार्या डोलाखटकहस्तकम् ।

हरिणप्लुतमाख्यात नामोक्तविनियोगकम् ॥ ७०२ ॥

इति हरिणप्लुतम् (७७)

ऊर्ध्वमण्डलिनौ हस्तौ सूच्यङ्घ्रियत्र बद्धया ।

विवृतोऽथ भ्रमरिका परिवृत्त तदुच्यते ॥ ७०३ ॥

इति परिवृत्तम् (७८)

चारीनूपुरपादोऽथ दण्डपादाद् द्रुतः करः ।

दण्डवन्यस्यते यत्र दण्डपाद तदुच्यते ॥ ७०४ ॥

सूरयो विनियुञ्जन्ति तत्साटोपपरिक्रमे ।

इति दण्डपादम् (७९)

चेत्, तदा सूचीविद्धाख्यं करणं भवति । तच्च चिन्तादिगोचरे प्रयोज्यम् ॥
॥ -७००, ७०१ ॥

इत्यर्थसूचि (७६)

(सु०) हरिणप्लुतं लक्षयति—हरिणेति । यत्र हरिणप्लुताख्या चारीं कृत्वा, हस्तौ च क्रमात् डोलाखटकामुखौ भवत । तदा हरिणप्लुताख्यं करणं भवति । तस्य विनियोगस्तु नाम्नैव बोध्यः ॥ ७०२ ॥

इति हरिणप्लुतम् (७७)

(सु०) परिवृत्तं लक्षयति—ऊर्ध्वेति । हस्तौ ऊर्ध्वमण्डलिनौ यत्र, अङ्घ्रिश्च सूची, बद्धया चार्या यत्र विवर्तनेन भ्रमरिका, तत् परिवृत्ताख्यं करणं भवति ॥ ७०३ ॥

इति परिवृत्तम् (७८)

(सु०) दण्डपादं लक्षयति—चारीति । यत्र प्रथमं नूपुरपादाख्या

हस्तौ चेद्रेचिताकारौ वृश्चिकाङ्घ्रिं निकुञ्च्य च ॥ ७०५ ॥

भ्रमरी क्रियतेऽन्वर्थं मयूरललितं तदा ।

इति मयूरललितम् (८०)

डोलापादाख्यचारीकादङ्घ्रेरन्याङ्घ्रिणा यदा ॥ ७०६ ॥

उत्प्लुत्य भ्रमरी कुर्याद्भवेत्प्रेङ्खोलितं तदा ।

इति प्रेङ्खोलितम् (८१)

कृत्वा मृगप्लुता चारी कृतोऽङ्घ्रि स्वस्तिकोऽग्रतः ॥ ७०७ ॥

डोलौ हस्तौ सनतं तदधमापस्तौ भवेत् ।

इति सनतम् (८२)

चारी, ततो दण्डपादाख्या, हस्तश्च शीघ्रं दण्डवत् न्यस्यते, तत् दण्डपादाख्यं कारणं भवति । तच्च साटोपपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ ७०४, ७०४- ॥

इति दण्डपादम् (७९)

(सु०) मयूरललितं लक्षयति—हस्ताविति । यत्र हस्तौ रेचितौ विधाय, वृश्चिकापादं निकुञ्च्य समोच्य, भ्रमरी चारी च यत्र क्रियते, तत्र अन्वर्थनामकं मयूरललिताख्यं कारणं भवति ॥ -७०५, ७०५- ॥

इति मयूरललितम् (८०)

(सु०) प्रेङ्खोलितं लक्षयति—डोलेति । एकाङ्घ्रिणा दोलापादाख्या चारी यस्मिन्, तथाविधात् अङ्घ्रे अन्येन चरणेन यदा उत्प्लुत्य भ्रमरी क्रियते, तदा प्रेङ्खोलिताख्यं कारणं भवति ॥ -७०६, ७०६- ॥

इति प्रेङ्खोलितम् (८१)

(सु०) सनतं लक्षयति—कृत्वेति । यत्र मृगप्लुताख्या चारी कृत्वा, अग्रतः अङ्घ्रि स्वस्तिकं क्रियते, हस्तौ च डोलाख्यौ क्रियेते, तदा सनताख्यं कारणं भवति । तच्च अधमापस्तौ प्रयोज्यम् ॥ -७०७, ७०७- ॥

इति सनतम् (८२)

अश्वितेऽपसरत्यङ्घ्रावन्याङ्घ्रेर्नामित शिर ॥ ७०८ ॥

तस्मिन्यार्ध्वं करोऽप्येष रेचितोऽङ्गान्तर तथा ।

यत्र तत्सर्पित मत्तस्योपसर्पापसर्पणे ॥ ७०९ ॥

इति सर्पितम् (८३)

वामश्चेत्खटको वक्षस्युद्वेष्टिततया परः ।

त्रिपताकः करः कर्णे तद्विक्थरणोऽश्वितः ॥ ७१० ॥

निष्क्रम्यते यदा प्रोक्त करिहस्त तदा बुधैः ।

इति करिहस्तम् (८४)

हस्तो यो रेचितस्तद्विक्थपादश्चेद्भूमिघर्षणात् ॥ ७११ ॥

चरेन्पादान्तरान्मन्द मन्दमन्यो लताकरः ।

तदा खेचरसचारगोचर स्यात्प्रसर्पितम् ॥ ७१२ ॥

इति प्रसर्पितम् (८५)

(सु०) सर्पितं लक्षयति—अश्वित इति । यत्र एकाङ्घ्रौ अश्वितीभूय, अन्याङ्घ्रे अपसरति सति, शिरो नम्यते । तत्पार्श्व एव करोऽप्येष रेचितो यदि भवति, तथा अङ्गान्तरमप्येव क्रियते चेत्, तत् सर्पिताख्य कारण भवति । तच्च मत्तस्य उपसर्पणे, अपसर्पणे च प्रयोज्यम् ॥ -७०८, ७०९ ॥

इति सर्पितम् (८३)

(सु०) करिहस्तं लक्षयति—वाम इति । यत्र वामहस्तं खटकामुखतामेत्य वक्षसि भवति । अन्यो हस्त उद्वेष्टितक्रियया त्रिपताकीभूय कर्णगतो भवति । तद्विगवस्थित चरणोऽश्वितं सन् निष्क्रम्यते, तत्र करिहस्ताख्य कारण भवति ॥ ७१०, ७१० ॥

इति करिहस्तम् (८४)

(सु०) प्रसर्पितं लक्षयति—हस्त इति । यत्र एको हस्तो रेचितो

बद्धापक्रान्तयोश्चार्योः कृतयोर्हस्तयोः पुनः ।
तत्तत्प्रयोगानुगयोरपक्रान्तमुदाहृतम् ॥ ७१३ ॥

इत्यपक्रान्तम् (८६)

अधोमुखाङ्गुली हस्तौ पताकौ चेच्छिरःस्थलम् ।
आनीय परिवृत्तेन निष्क्रम्योर्ध्वासयोस्तयोः ॥ ७१४ ॥
मिथोमुखाववस्थाप्य स्वदेहाभिमुखाङ्गुली ।
नितम्बाख्यौ विधीयेते नितम्ब करण तदा ॥ ७१५ ॥

इति नितम्बम् (८७)

ढोलापादाङ्घ्रिगमनागमने हसपक्षकः ।

भवति । तद्दिगवस्थित एकश्चरणो भूमिं घर्षयेत्, अन्यश्चरणो मन्द मन्द
चार्यते, अन्यो हस्तो लताकरो भवति । तत्र प्रसर्पिताख्य करण भवति ।
तच्च खेचरसचारे कार्यम् ॥ -७११, ७१२ ॥

इति प्रसर्पितम् (८५)

(सु०) अपक्रान्त लक्षयति—बिद्धेति । बद्धापक्रान्ताख्यचारीद्वयं यत्र
क्रियते, हस्तद्वयमपि तत्प्रयोगानुसारि भवति, तत्र अपक्रान्ताख्य करण
भवति ॥ ७१३ ॥

इत्यपक्रान्तम् (८६)

(सु०) नितम्ब लक्षयति—अधोमुखेति । यत्र अधोमुखा अङ्गुल्यो
ययो, तत्राविधौ पताकाख्यौ करौ शिरः प्रदेशं प्राप्य, परिवृत्तेन असंयोर्ध्वं
निष्क्रम्य मिथोमुखमवस्थाप्य, तदेव स्वदेहाभिमुखाङ्गुलीकं नितम्बीक्रियते,
तत् नितम्बाख्य करण भवति ॥ ७१४, ७१५ ॥

इति नितम्बम् (८७)

(सु०) स्वलित लक्षयति—डोलेति । यत्र ढोलापादाख्या चारी ।

अभ्येत्याथेत्यमन्याङ्ग यत्र तत्स्खलित मतम् ॥ ७१६ ॥

इति स्खलितम् (८८)

कृत्वालाता पुरोऽङ्घ्रिं चेद् द्रुत न्यस्य चपेटवत् ।
कृतो हस्तस्तथान्याङ्ग सिंहविक्रीडित तदा ॥ ७१७ ॥
एतद्रौद्रगतौ योज्यं ब्रूते श्रीकरणाग्रणीः ।

इति सिंहविक्रीडितम् (८९)

वृश्चिकोऽङ्घ्रिः पद्मकोशौ वोर्णनाभौ यदा करौ ॥ ७१८ ॥
अन्याङ्घ्रौ वृश्चिके पाञ्चौ भङ्क्त्वा तौ तादृशौ पुनः ।
कृतौ सिंहाभिनयने सिंहाकर्षितक तदा ॥ ७१९ ॥

इति सिंहाकर्षितम् (९०)

अङ्घ्रिणा गमनागमने हसपक्षाख्य कर चरणानुगतो भवति, तदा
स्खलिताख्य करण भवति ॥ ७१६ ॥

इति स्खलितम् (८८)

(सु०) सिंहविक्रीडित लक्षयति—कृत्वेति । यत्र अलाताख्या चारीं
कृत्वा, अङ्घ्रि पुर प्रदेशे द्रुत न्यस्यते, हस्त चपेटाकार कृतो भवति,
तथा अन्याङ्गमप्येव क्रियते, तत्र सिंहविक्रीडिताख्य करण भवति । तच्च
रौद्रगतौ योज्यम् ॥ ७१७, ७१७- ॥

इति सिंहविक्रीडितम् (८९)

(सु०) सिंहाकर्षित लक्षयति—वृश्चिक इति । यत्र वृश्चिकाख्यश्चरण,
करौ पद्मकोशौ ऊर्णनाभौ वा भवत । अन्याङ्घ्रौ वृश्चिके सति, पूर्वकृतौ करौ
भङ्क्त्वा, पुनस्तादृशावेव करौ क्रियेते, तदा सिंहाकर्षिताख्य करण भवति ।
तच्च सिंहाभिनयने प्रयोज्यम् ॥ -७१८, ७१९ ॥

इति सिंहाकर्षितम् (९०)

विधाय जनिता चारीं यद्यरालालपल्लवौ ।
ललाटवक्षःक्षेत्रस्थौ हस्तावभिमुखाङ्गुली ॥ ७२० ॥
क्रमात्कृत्वोद्वेष्टितेन व्यावृत्त्या पार्श्वगौ ततः ।
वाक्षोदेशेऽपवेष्टेन परिवृत्त्या च तादृशौ ॥ ७२१ ॥
मिथोमुखौ निधीयेते तदा स्यादवहित्थकम् ।
गोपनप्रायवाक्यार्थाभिनये तन्नियुज्यते ॥ ७२२ ॥
अन्येऽवहित्थहस्तेन युक्तत्वादवहित्थकम् ।
वदन्ति चिन्तादौर्बल्यप्रभृत्यभिनयक्षमम् ॥ ७२३ ॥

इत्यवहित्थकम् (९१)

यत्र वक्षसि निर्भुगे निहितौ खटकामुखौ ।
मण्डलस्थानक तत्तु निवेश गजवाहने ॥ ७२४ ॥
इति निवेशम् (९२)

(सु०) अवहित्थक लक्षयति — विधायेति । यत्र जनिता चरीं कृत्वा,
हस्तौ अरालालपल्लवतामेत्य, अभिमुखाङ्गुलीभूय, ललाटवक्ष क्षेत्रस्थौ क्रमात्
भवत । तत उद्वेष्टितव्यावृत्तिभ्या पार्श्वमागम्य, अपवेष्टितपरिवृत्तिभ्या
पार्श्वमागम्य, अपवेष्टितपरिवृत्तिभ्या वक्ष स्थले तादृशावेव मिथोमुखौ क्रियेते,
तत् अवहित्थकाख्य कारण भवति । तच्च गोपनप्रायवाक्यार्थाभिनये कार्यम् ।
अन्ये तु अवहित्थहस्तयुक्तमाहु । तच्च चिन्तादौर्बल्यप्रभृतावपि कायमाहु ॥
॥ ७२०—७२३ ॥

इत्यवहित्थकम् (९१)

(सु०) निवेश लक्षयति—यत्रेति । यत्र निर्भुगे वक्ष स्थले खटका-
मुखौ हस्तौ निधीयेते, मण्डलस्थानक च यत्र क्रियते, तत् निवेशाख्य कारण
भवति । तच्च गजवाहने कार्यम् ॥ ७२४ ॥

इति निवेशम् (९२)

एडकाक्रीडिता चारी चेड्डोलाखटकौ करौ ।
सनत वलित गात्रमेडकाक्रीडित तदा ॥ ७२५ ॥
अधमप्रकृतिप्राणिगतिगोचरमिष्यते ।

इत्येडकाक्रीडितम् (९३)

चारी चेज्जनिता मुष्टिर्वक्षस्थोऽन्यो लताकरः ॥ ७२६ ॥
यदा तदा क्रियारम्भाभिनये जनित भवेत् ।

इति जनितम् (९४)

आक्षिप्ता वामतश्चारी व्यावृत्तपरिवर्तितम् ॥ ७२७ ॥
कर कृत्वा नते पार्श्वे दक्षिणेऽलता नयेत् ।
यत्र तत्स्यादुपसृत विनयेनोपसर्पणे ॥ ७२८ ॥

इत्युपसृतम् (९५)

(सु०) एडकाक्रीडित लक्षयति—एडकेति । यत्र प्रथमम् एडकाक्री-
डिता चारो क्रियते, ततो डोलाखटकौ हस्तौ, गात्र सनत वलित च भवति ।
तत् एडकाक्रीडिताख्य कारण भवति । तच्च अधमप्रकृतिप्राणिगतिगोचरे
कार्यम् ॥ ७२५, ७२५- ॥

इत्येडकाक्रीडितम् (९३)

(सु०) जनित लक्षयति—चारीति । यत्र जनिता चारी, एको हस्तो
मुष्टितामेत्य वक्ष स्थो भवति, अन्यो हस्त लताकरो भवति, तत् जनिताख्य
कारण भवति । तच्च क्रियारम्भाभिनये प्रयोज्यम् ॥ -७२६, ७२६- ॥

इति जनितम् (९४)

(सु०) उपसृत लक्षयति—आक्षिप्तामिति । यत्र वामे आक्षिप्ता
चारी क्रियते, ततो हस्त व्यावृत्तपरिवर्तितो भूत्वा आस्ते, दक्षिणापार्श्वे

डोलापादा भजश्वारीं सघटिततलौ करौ ।
पताकौ रेचयित्वा चेद्वैष्णवे स्थानके स्थितः ॥ ७२९ ॥
कटिस्थ दक्षिण हस्त वाम रेचितमाचरेत् ।
अनुकम्पाविधाने स्यात्तलसघटित तदा ॥ ७३० ॥

इति तलसघटितम् (९६)

यत्र प्रसारितानीत हस्तपाद विधीयते ।
गात्रमुद्धृत्तचारीक तदुद्धृत्त विदुर्बुधाः ॥ ७३१ ॥
इत्युद्धृत्तम् (९७)

नम्रीभूते सति, अराल यत्र कुर्यात्, तत्र उपसृताख्य कारण भवति । तच्च
उपसर्पणे कार्यम् ॥ -७२७, ७२८ ॥

इत्युपसृतम् (९५)

(सु०) तलसघटित लक्षयति—डोलापादामिति । यत्र डोलापादाख्या
चारी, तत, सघटिततलौ हस्तौ पताकौ रेचितौ विधाय, ततो वैष्णवाख्ये
स्थानके स्थित सन्, दक्षिणहस्त कट्या स्थापयित्वा, वामहस्तो रेचितश्च
भवति, तत् तलसघटिताख्य कारण भवति । तच्च अनुकम्पाविधाने कार्यम् ॥
॥ ७२९, ७३० ॥

इति तलसघटितम् (९६)

(सु०) उद्धृत्त लक्षयति—यत्रेति । यत्र हस्तपाद प्रसारितानीतम्,
गात्र च उद्धृत्ताख्यचारीक च क्रियते, तत्र उद्धृत्त नाम कारण भवति ॥
॥ ७३१ ॥

इत्युद्धृतम् (९७)

कुञ्चित' प्रसरत्यङ्घ्रिग्रे यत्रोद्गमोन्मुख ।
करौ च रेचितौ विष्णुकान्त तत्क्रमणे हरेः ॥ ७३२ ॥

इति विष्णुकान्तम् (९८)

रेचितः पाणिरेकः स्याद्वक्षस्यन्योऽलपल्लवः ।
लोलित शीर्षमुभयोर्विश्रान्त पार्श्वयोरपि ॥ ७३३ ॥
वैष्णव स्थानक यत्र तदाहुर्लोलित बुधाः ।

इति लोलितम् (९९)

स्वस्तिकापसृतौ पादौ क्रमेण परिवाहितम् ॥ ७३४ ॥
शिरो डोलौ यदा हस्तौ मदस्खालेतक तदा ।
एतन्मध्यमदे योज्य भाषते भववल्लभः ॥ ७३५ ॥

इति मदस्खलितम् (१००)

(सु०) विष्णुकान्त लक्षयति—कुञ्चित इति । यत्र उद्गमनाय उन्मुख
चरण अग्रे कुञ्चित प्रसरति, करौ च रेचितौ । तत् विष्णुकान्ताख्य करण
भवति । तच्च तत्क्रमणे कार्यम् ॥ ७३२ ॥

इति विष्णुकान्तम् (९८)

(सु०) लोलित लक्षयति—रेचित इति । यत्र एको हस्तो वक्षसि
रेचित, अन्य अलपल्लव शीर्ष पार्श्वद्वये लोलित विश्रान्त च, ततो वैष्णव-
स्थानक च भवति । तत् लोलिताख्य करण भवति ॥ ७३३, ७३३- ॥

इति लोलितम् (९९)

(सु०) मदस्खलित लक्षयति—स्वस्तिकेति । यत्र पादौ क्रमेण
स्वस्तिकापसृतौ, शिरश्च परिवाहित भवति, यदा हस्तौ च डोलौ भवत ।
तत्र मदस्खलितारख्य करण भवति । तच्च मध्यमदे कार्यम् ॥ -७३४, ७३५ ॥

इति मदस्खलितम् (१००)

आविद्धा विदधच्चारीं व्यावृत्तपरिवर्तितम् ।
अलपद्मकर न्यस्येदूरुपृष्ठे यदा तदा ॥ ७३६ ॥
सभ्रान्त तत्प्रयोक्तव्य ससभ्रमपरिक्रमे ।

इति सभ्रान्तम् (१०१)

अपेत्योपमृजेद्वामं दक्षिणो नृत्तहस्तकः ॥ ७३७ ॥
सूचीमुखो निकुटचेत साङ्घ्रिर्वामकरो हृदि ।
तद्वदङ्गान्तर कृत्वा सूचीपादश्च दक्षिणः ॥ ७३८ ॥
हस्तोऽसावलपद्म स्याद्वामहस्तस्तु पूर्ववत् ।
एव पुनः पुनर्यत्र विष्कम्भ तद्वभाषिरे ॥ ७३९ ॥

इति विष्कम्भम् (१०२)

उद्घटितोऽङ्घ्रिः पार्श्वं तत्सनत तालिकोद्यतौ ।

(सु०) सभ्रान्त लक्षयति—आविद्धामिति । यत्र आविद्धाख्या चारीं विधाय, व्यावृत्तपरिवर्तनानन्तरम् अलपद्माख्य करमूरुपृष्ठे यदा क्षिपेत्, तदा सभ्रान्ताख्य करण भवति । तच्च ससभ्रमपरिक्रमे प्रयोज्यम् ॥ ७३६, ७३६-॥

इति सभ्रान्तम् (१०१)

(सु०) विष्कम्भ लक्षयति—अपेत्येति । यत्र वाममपेत्य दक्षिण सूची-मुखात् नृत्तहस्त उपमृज्य, वामहस्तसमीप गच्छेत्, दक्षिणो निकुटितो भवति, वामहस्तश्च हृदये स्थाप्य । एवमङ्गान्तरेऽपि कृत्वा, दक्षिण पाद सूची, दक्षिणो हस्त अलपद्म, वामस्तु पूर्ववत्, एव पुन पुनरावृत्तौ विष्कम्भाख्य करण भवति ॥ -७३७-७३९ ॥

इति विष्कम्भम् (१०२)

(सु०) उद्घटित लक्षयति—उद्घटित इति । यत्र उद्घटित चरण ,

हस्तौ यत्रोद्घटित तदावृत्ताङ्ग प्रमोदकम् ॥ ७४० ॥

इत्युद्घटितम् (१०३)

शकटास्या भवेच्चारी प्रसार्येताङ्घ्रिणा सह ।

एको हस्तो द्वितीयस्तु वक्षस्थ खटकामुखः ॥ ७४१ ॥

यत्र तच्छकटास्य स्यात्तादृशे बालखेलने ।

इति शकटास्यम् (१०४)

सहोरुद्वृत्तया चार्या यत्र व्यावर्तनान्वितौ ॥ ७४२ ॥

अरालखटकौ हस्तौ निदध्यादूरुपृष्ठयोः ।

ऊरुद्वृत्त तदीर्ष्याया प्रार्थनाप्रेमकोपयोः ॥ ७४३ ॥

इत्यूरुद्वृत्तम् (१०५)

पार्श्वे च सनतम् । हस्तौ तालिकोद्यतौ भवत , तत् आवृत्ताङ्गमुद्घटिताख्य
करण भवति । तच्च प्रमोदे प्रयोज्यम् ॥ ७४० ॥

इत्युद्घटितम् (१०३)

(सु०) शकटास्य लक्षयति—शकटास्येति । यत्र शकटास्या चारी,
चरणेन सह एको हस्त प्रसारित , द्वितीयस्तु खटकामुखीभूय वक्ष स्थो
भवति , तत् शकटास्याख्य करणं भवति । तच्च तादृशे बालखेलने कार्यम् ॥
॥ ७४१, ७४१- ॥

इति शकटास्यम् (१०४)

(सु०) ऊरुद्वृत्त लक्षयति—सहेति । यत्र उरुद्वृत्तया चार्या सह,
व्यावर्तनेनोपलक्षितौ अरालखटकामुखौ हस्तौ ऊरुपृष्ठयो निधीयेते, तत्
ऊरुद्वृत्ताख्य करण भवति । तच्च ईर्ष्यायाम्, प्रार्थनायाम्, प्रेमिणि, कोपे च
प्रयोज्यम् ॥ ७४२, ७४३ ॥

इत्यूरुद्वृत्तम् (१०५)

अलाता विदधचारीं हस्तौ कुर्वीत रेचितौ ।

व्यावृत्त्या कुञ्चितौ कृत्वा लपन्नौ बाहुशीर्षयोः ॥ ७४४ ॥

न्यस्येते यत्र तद्धीरा वृषभक्रीडित जगुः ।

इति वृषभक्रीडितम् (१०६)

हस्तौ चेद्रेचितौ स्याता शिरस्तु परिवाहितम् ॥ ७४५ ॥

स्वस्तिकापसृतौ पादौ तदा नागापसर्पितम् ।

प्राहुः प्रयोगमेतस्य सूरयस्तरुणे मदे ॥ ७४६ ॥

इति नागापसर्पितम् (१०७)

अङ्घ्रेरुत्क्षेपनिक्षेपावनु प्रोन्नतिसनती ।

भजेता त्रिपताकौ चेदेवमेव शिरस्तदा ॥ ७४७ ॥

गङ्गावतरण गङ्गावतारे शार्ङ्गिणोदितम् ।

इति गङ्गावतरणम् (१०८)

(सु०) वृषभक्रीडित लक्षयति—अलातामिति । यत्र अलाताख्या चारीकरणसमये हस्तौ रेचितौ विदध्यात् । ततो व्यावर्तन कृत्वा कुञ्चितौ अलपन्नाख्यौ करौ क्रमेण बाहुशीर्षयो अवक्षिप्येते, तदा वृषभक्रीडिताख्य करण भवति ॥ ७४४, ७४४- ॥

इति वृषभक्रीडितम् (१०६)

(सु०) नागापसर्पित लक्षयति—हस्ताविति । यत्र हस्तौ रेचितौ भवत, शिरस्तु परिवाहित भवति, पादौ स्वस्तिकापसृतौ भवत, तत् नागापसर्पिताख्य करण भवति । तच्च तरुणे मदे प्रयोज्यम् ॥ ७४५, ७४६ ॥

इति नागापसर्पितम् (१०७)

(सु०) गङ्गावतरण लक्षयति—अङ्घ्रेति । यत्र चरणस्य उत्क्षेपविक्षेपौ,

कर्तव्यः करणे प्रायो वामो वक्षःस्थितः करः ॥ ७४८ ॥

पाणिस्तु दक्षिणस्तत्र स्यात्तत्तत्करणानुगः।

इत्यष्टोत्तरशत करणानि ।

अथ देश्यनुसारेण देशे देशे लसद्यशाः ॥ ७४९ ॥

वदत्युत्प्लुतिपूर्वाणि करणानि हरप्रियः ।

अश्रित चैकचरणाश्रित स्याद्भैरवाश्रितम् ॥ ७५० ॥

दण्डप्रणामाश्रित च कर्तर्यश्रितक ततः ।

अलग त्रीणि कूर्मोर्ध्वान्तरपूर्वालगानि च ॥ ७५१ ॥

तत उन्नतसनती च त्रिपताकहस्तौ भवत , शिरश्चैवमेव भवति, तदा गङ्गावतरणाख्य करण भवति । तच्च गङ्गावतारे प्रयोज्यम् ॥ ७४७, ७४७- ॥

इति गङ्गावतरणम् (१०८)

(क०) सकलकरणसाधारणीमतिकर्तव्यतामाह—कर्तव्य करणे प्राय इति । प्राय इत्यनेन यत्र लक्षणे वामहस्तस्य पृथक्क्रिया नाभिहिता, तत्रेत्यवगन्तव्यम् ॥ ७४८, ७४८- ॥

इत्यष्टोत्तरशत करणानि ।

(सु०) एव करणानां लक्षणमुक्त्वा सर्वलक्षणसाधारण करणसाधारण करविन्यासमाह—कर्तव्य इति । करणे कर्तव्ये सति, वाम कर प्राय बाहुल्येन वक्षसि स्थिते, दक्षिण पाणिस्तु तत्तत्करणानुगतत्वमुपगच्छतीति ॥ ७४८, ७४८- ॥

इत्यष्टोत्तरशत करणानि ।

(क०) अथोत्प्लुतिकरणानि लक्षयितुमाह—अथ देश्यनुसारेणेति । एतेषां भरताद्यनुक्तत्वाच्छुद्धकरणवलक्षणनियमो नाद्रियत इत्यर्थः ।

लोहडी कर्तरीलोहड्येकपादादिलोहडी ।
ततः स्यादर्पसरण शयन जलपूर्वकम् ॥ ७५२ ॥
नागबन्ध कपालाद्य चूर्णन नतपृष्ठकम् ।
स्यान्मत्स्यकरण चाथ करस्पर्शनसङ्गकम् ॥ ७५३ ॥
एणप्लुत ततस्तिर्यकरण तिर्यगञ्चितम् ।
तिर्यक्स्वस्तिकसङ्ग च सूच्यन्तमथ कीर्तितम् ॥ ७५४ ॥
बाह्यान्तश्छत्रतिरिपालगचक्रेऽञ्चितादिमाः ।
सप्त भ्रमर्यो भ्रमरी शिरःपूर्वा दिगादिमा ॥ ७५५ ॥
समपादाञ्चित भ्रान्तपादाञ्चितमतः परम् ।
स्कन्धभ्रान्त च षट्त्रिंशदिति सोढलनन्दनः ॥ ७५६ ॥
सक्षिप्योत्प्लुतिपूर्वाणि करणानि समादिशत् ।

तानुदिशति—अञ्चितमित्यादि । कूर्मोर्ध्वान्तरपूर्वालगानीति । कूर्मालग
मूर्ध्वालगमन्तरालगमिति त्रीणि । कर्तरीलोहडीत्येक पदम् । जलपूर्वक शयन
जलशयनमित्येकम् । कपालाद्य चूर्णनम् । सूच्यन्तमित्युद्देशे स्वतन्त्रमेकम् ।
शिर पूर्वा भ्रमरी शिरोभ्रमरी । दिगादिमा भ्रमरीत्यनुषङ्ग , दिग्भ्रम-
रीति ॥ ७४९-७५६ ॥

(सु०) एव नृत्यकरणान्युक्त्वा, उत्प्लुतिकरणानि वक्तुं प्रतिजानीते—
अथेति । हृगप्रिय इति सामिप्रयाय विशेषणम् । ईश्वरो हि ताण्डवे उत्प्लुति-
पूर्वकै करणै नृत्यति । तत तत्प्रीतये तानि कथयतीत्यर्थः । तानि
षट्त्रिंशद्विधानि । यथा—अञ्चितम्, एकचरणाञ्चितम्, भैरवाञ्चितम्, दण्ड-
प्रणामाञ्चितम्, कर्तर्यञ्चितम्, अलगम्, कूर्मालगम्, ऊर्ध्वालगम्, अन्तरा-
लगम्, लोहडी, कर्तरीलोहडी, एकपादलोहडी, दर्पसरणम्, जलशयनम्,
नागबन्धम्, कपालचूर्णनम्, नतपृष्ठम्, मत्स्यकरणम्, करस्पर्शनम्,

अश्वित समपादेन स्थित्वोत्तानोत्प्लुतौ भवेत् ॥ ७५७ ॥

इत्यश्वितम् (१)

एकपादाश्वित तत्स्यादेकपादविनिर्मितम् ।

इत्येकचरणाश्वितम् (२)

ऊरुपृष्ठस्थितैकाङ्घ्रेरुत्प्लुतौ भैरवाश्वितम् ॥ ७५८ ॥

इति भैरवाश्वितम् (३)

एणप्लुतम्, तिर्यक्करणम्, तिर्यगाश्वितम्, तिर्यक्स्वस्तिकम्, सूच्यन्तानि, बाह्यभ्रमरी, अन्तर्भ्रमरी, छत्रभ्रमरी, तिरिपमभ्रमरी, अलगभ्रमरी, चक्रभ्रमरी, अश्वितभ्रमरी, शिरोभ्रमरी, दिग्भ्रमरी, समपादाश्वितम्, भ्रान्तपादाश्वितम्, स्कन्धभ्रान्तमिति ॥ -७४९-७५६- ॥

(सु०) तेषां क्रमेण लक्षणमाह—अश्वितमिति । समपादेन, समचरणेन स्थित्वा उत्तानोत्प्लुतौ क्रियमाणायाम्, अश्विताख्य कारण भवति ॥ -७५७ ॥

इत्यश्वितम् (१)

(क०) अश्वितमिति । एतेषां लक्षणानि स्पष्टार्थानि ॥ ७५७-७५९ ॥

(सु०) एकचरणाश्वित लक्षयति—एकेति । एकपादविनिर्मितम्, एकेन पादेन कल्पितम्, एकपादाश्विताख्य कारण भवति ॥ ७५७- ॥

इत्येकचरणाश्वितम् (२)

(सु०) भैरवाश्वित लक्षयति—ऊर्विति । ऊरुपृष्ठस्थितैकाङ्घ्रे, ऊरुपृष्ठस्थैकचरणस्य, उत्प्लुतौ, उत्प्लुतवने भैरवाश्विताख्य कारण भवति ॥ -७५८ ॥

इति भैरवाश्वितम् (३)

उत्प्लुत्याञ्चितवद्यत्र निपतेदण्डवद्भुवि ।

दण्डप्रणामाञ्चित तद्गदित नृत्तवेदिभिः ॥ ७५९ ॥

इति दण्डप्रणामाञ्चितम् (४)

अञ्चित स्वस्तिकाङ्घ्रिभ्या कर्तर्यञ्चितमुच्यते ।

इति कर्तर्यञ्चितम् (५)

अधोमुखोत्प्लुतोऽग्रे च पतित्वा कुक्कुटासनम् ॥ ७६० ॥

बध्नीयाद्यत्र तत्प्रोक्तमलग सूरिशार्ङ्गिणा ।

इत्यलगम् (६)

कूर्मासन यद्यलगे भवेत्कूर्मालग तदा ॥ ७६१ ॥

इति कूर्मालगम् (७)

(सु०) दण्डप्रणामाञ्चित लक्षयति—उत्प्लुत्येति । अञ्चितवत् पूर्वोक्ता-
ञ्चितकरणवत्, यत्र भुवि दण्डवन्निपतने दण्डप्रणामाञ्चिताख्य कारणं
भवति ॥ ७५९ ॥

इति दण्डप्रणामाञ्चितम् (४)

(सु०) कर्तर्यञ्चित लक्षयति—अञ्चितमिति । अञ्चितस्वस्तिकचर-
णाभ्या कृत कर्तर्यञ्चिताख्य कारणं भवति ॥ ७५९- ॥

इति कर्तर्यञ्चितम् (५)

(सु०) अलग लक्षयति—अधोमुखेति । अधोमुखमुत्प्लवन विधाय
अग्रे पतित्वा यत्र कुक्कुटासनं बध्नाति, तत् अलगाख्य कारणं भवति ॥
॥ -७६०, ७६०- ॥

इत्यलगम् (६)

(सु०) कूर्मालग लक्षयति—कूर्मासनमिति । यदा पूर्वोक्तालगे कूर्मासनं
बध्यते चेत्, तदा कूर्मालगाख्य कारणं भवति ॥ -७६१ ॥

इति कूर्मालगम् (७)

ऊर्ध्वालग तत्पतित्वा समाङ्घ्रेरूर्ध्वसस्थितौ ।

इत्यूर्ध्वालगम् (८)

कृतालगो निपत्योर्व्यामुत्तानोरःस्थलस्थितः ॥ ७६२ ॥

पृष्ठतः श्रोणिसस्पर्शि शिरः स्यादन्तरालगे ।

इत्यन्तरालगम् (९)

समपादस्थितो यत्र विवर्त्य त्रिकमुत्प्लुतः ॥ ७६३ ॥

तिर्यक्पाते लोहडी तल्लुठित चोच्यते बुधैः ।

इति लोहडी, लुठित वा (१०)

वस्तिकाङ्घ्रिकृता सैव कर्तरीलोहडी मता ॥ ७६४ ॥

इति कर्तरीलोहडी, कर्तरीलुठित वा (११)

(सु०) ऊर्ध्वालग लक्षयति—ऊर्ध्वालगमिति । यत्र पतित्वा सम-
चरणस्य ऊर्ध्वसस्थिति क्रियते, तदा ऊर्ध्वालगाख्य करण भवति ॥ ७६१- ॥

इत्यूर्ध्वालगम् (८)

(सु०) अन्तरालग लक्षयति—कृतालग इति । कृतम् अलग येन,
तथाविधम् उर्व्या पतित्वा उत्तानम् उर स्थल यस्य, तथाविध स्थित पृष्ठत
श्रोणीं स्पृशति शिरो यस्य, तथाविधो यदि भवेत्, तदा अन्तरालगाख्य
करण भवति ॥ -७६२, ७६२- ॥

इत्यन्तरालगम् (९)

(सु०) लोहडी लक्षयति—समपादेति । समपादस्थित, समाभ्या
पादाभ्या स्थित सन्, त्रिक विवर्त्य उत्प्लुत्य यत्र तिर्यक्पतेत् सा लोहडी,
तदेव बुधै लुठितमित्युच्यते ॥ -७६३, ७६३- ॥

इति लोहडी, लुठित वा (१०)

(सु०) कर्तरीलोहडी लक्षयति—स्वस्तिकेति । यत्र स्वस्तिकचरण-
कल्पिता लोहडयेव कर्तरीलोहडी भवति ॥ -७६४ ॥

इति कर्तरीलोहडी, कर्तरीलुठित वा (११)

एकाङ्घ्रिजा त्वेकपादलोहडी समता सताम् ।

इत्येकपादलोहडी, एकपादलुठित वा (१२)

वैष्णवे स्थानके स्थित्वा पतेत्पार्श्वेन चेद्भुवि ॥ ७६५ ॥

करण दर्पसरण तदाह करणाधिपः ।

इति दर्पसरणम् (१३)

तदेव जलशय्याख्यमासने जलशायिवत् ॥ ७६६ ॥

इति जलशयनम् (१४)

नागबन्ध तदेव स्यान्नागबन्धवदासने ।

इति नागबन्धम् (१५)

(सु०) एकपादलोहडीं लक्षयति—एकेति । एकचरणोद्भवा लोहडी
एकपादलोहडी भवति ॥ ७६४- ॥

इत्येकपादलोहडी, एकपादलुठित वा (१२)

(सु०) दर्पसरण लक्षयति—वैष्णव इति । यत्र वैष्णवाख्ये स्थानके
स्थित्वा, यदि भुवि पार्श्वेन पतेत्, तत् दर्पसरणाख्य करण भवति ॥
॥ -७६५, ७६५- ॥

इति दर्पसरणम् (१३)

(सु०) जलशयन लक्षयति—तदेवेति । तदेव दर्पसरणमेव यत्र
जलशायिवत् आसने क्रियमाणे सति, जलशयनाख्य करण भवति ॥ -७६६ ॥

इति जलशयनम् (१४)

(सु०) नागबन्ध लक्षयति—नागबन्धमिति । तदेव दर्पसरणमेव यत्र
नागबन्धासने क्रियमाणे सति, नागबन्धाख्य करण भवति ॥ ७६६ ॥

इति नागबन्धम् (१५)

समपादस्थितो यत्र सस्पृश्य शिरसा भुवम् ॥ ७६७ ॥
परावृत्तस्तत्कपालचूर्णन वर्णित बुधैः ।

इति कपालचूर्णनम् (१६)

कपालचूर्णन कृत्वोत्तान वक्षश्चलासनम् ॥ ७६८ ॥
यत्रोक्त नतपृष्ठ तद्वङ्कोलमपरैरिदम् ।

इति नतपृष्ठम् (१७)

उत्प्लुत्य मध्यमावर्त्य वामपार्श्वेन मत्स्यवत् ॥ ७६९ ॥
परिवर्तेत चेन्मत्स्यकरणं वर्णित तदा ।

इति मत्स्यकरणम् (१८)

अलग करण कृत्वा हस्तेनाश्रित्य च क्षितिम् ॥ ७७० ॥

(सु०) कपालचूर्णं लक्षयति—समपादेति । यत्र समाभ्या पादाभ्या
स्थित सत् शिरसा भूमि स्पृशन् परावृत्तो भवति, तत् कपालचूर्णाख्य करण
भवति ॥ -७६७, ७६७- ॥

इति कपालचूर्णनम् (१६)

(सु०) नतपृष्ठ लक्षयति—कपालेति । यत्र कपालचूर्णन कृत्वा वक्षसि
चलासन क्रियते, तत् नतपृष्ठाख्य करण भवति । तदेव वङ्कोलमित्युच्यते ॥
॥ -७६८, ७६८- ॥

इति नतपृष्ठम् (१७)

(सु०) मत्स्यपृष्ठ लक्षयति—उत्प्लुत्येति । यत्र उत्प्लुत्य मध्यमावर्त्य
मत्स्यवत् वामपार्श्वेन परिवर्तेत, तत् मत्स्यकरण भवति ॥ -७६९, ७६९- ॥

इति मत्स्यकरणम् (१८)

(सु०) करस्पर्शन लक्षयति—अलगमिति । यत्र अलग करण कृत्वा,

परिवर्तेत यत्राधः करस्पर्शनमूचिरे ।

इति करस्पर्शनम् (१९)

उत्प्लुत्यान्यतमा सूचीं खे कृत्वा भजते क्षितौ ॥ ७७१ ॥

यदोत्कटासन चोर्ध्वस्थानमेणप्लुत तदा ।

इत्येणप्लुतम् (२०)

तिर्यगेकेन पादेन समुत्प्लुत्य निपत्य चेत् ॥ ७७२ ॥

तिष्ठेद्भुव्यङ्घ्रिणान्येन स्यात्तिर्यक्करण तदा ।

इति तिर्यक्करणम् (२१)

समपादात्पर तिर्यगुत्प्लुतौ तिर्यगञ्चितम् ॥ ७७३ ॥

इति तिर्यगञ्चितम् (२२)

हस्तेन भूमिमाश्रित्य, अधः परिवर्तने कृते सति, करस्पर्शनाख्य कारण भवति ॥ -७७०, ७७०- ॥

इति करस्पर्शनम् (१९)

(सु०) एणप्लुत लक्षयति—उत्प्लुत्येति । यत्र उत्प्लवन विधाय, या काचित् सूचीं गगने कृत्वा, यदि भूमौ ऊर्ध्वस्थानमुत्कटासन क्रियते, तत् एणप्लुताख्य कारण भवति ॥ ७७१, ७७१- ॥

इत्येणप्लुतम् (२०)

(सु०) तिर्यक्करण लक्षयति—तिर्यगिति । एकेन पादेन तिर्यगुत्प्लुत्य, अन्येन चरणेन भूमौ यदि तिष्ठति, तदा तिर्यक्करणम् ॥ -७७२, ७७२- ॥

इति तिर्यक्करणम् (२१)

(सु०) तिर्यगञ्चित लक्षयति—समपादेति । समपादेन स्थित्वा, तिर्यगुत्प्लवने, तिर्यगञ्चिताख्य कारण भवति ॥ -७७३ ॥

इति तिर्यगञ्चितम् (२२)

स्यात्तिर्यक्स्वस्तिक कृत्वा स्वस्तिक तिर्यगुत्प्लुतौ ।

इति तिर्यक्स्वस्तिकम् (२३)

समाद्यन्यतमा सूचीं दधते निधने यदि ॥ ७७४ ॥

करणानि तदा प्राञ्चि सूच्यन्तानि प्रचक्षते ।

इति सूच्यन्तानि (२४)

दक्षिणेनाङ्घ्रिणा स्थित्वा वाममङ्घ्रि तु कुञ्चयेत् ॥ ७७५ ॥

वामावर्ता भवेद्यत्र सा बाह्यभ्रमरी मता ।

इति बाह्यभ्रमरी (२५)

एतस्यास्तु विपर्यासादन्तर्भ्रमरिका भवेत् ॥ ७७६ ॥

इत्यन्तर्भ्रमरी (२६)

(सु०) तिर्यक्स्वस्तिक लक्षयति—स्यादिति । स्वस्तिक कृत्वा तिर्यगुत्प्लुतौ, तिर्यक्स्वस्तिकाख्य करण भवति ॥ ७७३-॥

इति तिर्यक्स्तिकम् (२३)

(सु०) सूच्यन्तानि लक्षयति—समादीति । यत्र समाद्यन्यतमा सूचीं भजन्ते, यदि पूर्वोक्तानि करणानि धारयति, तदा सूच्यन्ताख्य करण भवति ॥ -७७४, ७७४- ॥

इति सूच्यन्तानि (२४)

(सु०) बाह्यभ्रमरीं लक्षयति—दक्षिणेनेति । यत्र दक्षिणेन चरणेन वामचरण निकुञ्च्य, अन्यत्र वामावर्ता भ्रामयेत्, सा बाह्यभ्रमरी ॥ -७७५, ७७५- ॥

इति बाह्यभ्रमरी (२५)

(सु०) अन्तर्भ्रमरीं लक्षयति—एतस्या इति । एतस्या बाह्य-भ्रमर्या विपर्यासे, अन्तर्भ्रमरिका भवेत् ॥ -७७६ ॥

इत्यन्तर्भ्रमरिका (२६)

त्रिविक्रमाकारधारी स्थानमास्थाय यत्र तु ।

वामावर्तभ्रमादाहुस्ता छत्रभ्रमरीं बुधाः ॥ ७७७ ॥

इति छत्रभ्रमरी (२७)

तिरिपभ्रमरी तिर्यग्भ्रमेऽङ्घ्रिस्वस्तिकात्परम् ।

इति तिरिपभ्रमरी (२८)

वैष्णवस्थानके स्थित्वा यदा वामाङ्घ्रिणा स्थितः ॥ ७७८ ॥

देह भ्रामयते तिर्यगलगभ्रमरी तदा ।

इत्यलगभ्रमरी (२९)

चक्रभ्रमरिका खण्डसूच्यर्धे चक्रवद्भ्रमात् ॥ ७७९ ॥

इति चक्रभ्रमरी (३०)

(सु०) छत्रभ्रमरीं लक्षयति—त्रिविक्रमेति । यत्र एक चरण भूमौ निधाय, त्रिविक्रमाकार सन् वामावर्त भ्रमति, सा छत्रभ्रमरी ॥ ७७७ ॥

इति छत्रभ्रमरी (२७)

(सु०) तिरिपभ्रमरीं लक्षयति—तिरिपेति । चरणस्य स्वस्तिकानन्तर तिर्यक् भ्रमे क्रियमाणे, तिरिपभ्रमरी ॥ ७७७- ॥

इति तिरिपभ्रमरी (२८)

(सु०) अलगभ्रमरीं लक्षयति—वैष्णवेति । वैष्णवस्थानके स्थित्वा, ततो वामचरणेन स्थित सन्, देह तिर्यक् भ्रामयति चेत्, तदा अलगभ्रमरी भवति ॥ -७७८, ७७८- ॥

इत्यलगभ्रमरी (२९)

(सु०) चक्रभ्रमरीं लक्षयति—चक्रभ्रमरिकेति । यत्र खण्डसूच्याख्यस्य करणस्य अर्धचक्राकारभ्रमणयुक्त क्रियते, तदा चक्रभ्रमरी भवति ॥ ७७९ ॥

इति चक्रभ्रमरी (३०)

समपादानन्तर चेत्तिरश्ची भ्रामयेत्तनुम् ।

उचितभ्रमरीं प्राह तदा शकरवल्लभः ॥ ७८० ॥

इत्यञ्चितभ्रमरी (३१)

शिरसैव भुवि स्थित्वोर्ध्वाकृतौ चरणौ दधत् ।

परिभ्रमति यत्र त्रिं सा शिरोभ्रमरी मता ॥ ७८१ ॥

इति शिरोभ्रमरी (३२)

प्राग्वत्सकृत्सकृद्भ्रान्त्वा हस्तभ्रान्त्या धृतक्षितिः ।

दिक्चतुष्के क्रमात्तिष्ठेद्यदा दिग्भ्रमरी तदा ॥ ७८२ ॥

इति दिग्भ्रमरी (३३)

समपादाञ्चितं कृत्वा स्कन्धेनैकेन भूस्थितः ।

(सु०) अञ्चितभ्रमरी लक्षयति—समपादेति । समपादा चारौ विधाय,
यदा तिर्यक् देहं भ्रामयेत्, तदा अञ्चितभ्रमरी ॥ ७८० ॥

इत्युचितभ्रमरी (३१)

(सु०) शिरोभ्रमरीं लक्षयति—शिरसैवेति । शिरसा भूमौ स्थित्वा,
ऊर्ध्वाकृतौ चरणौ कृत्वा, यत्र त्रिवारं परिभ्रमति, तदा शिरोभ्रमरी ॥ ७८१ ॥

इति शिरोभ्रमरी (३२)

(सु०) दिग्भ्रमरीं लक्षयति—प्राग्वदिति । पूर्ववत् सकृत् भ्रान्त्वा च
एकस्यां दिशि तिष्ठति । पुनः सकृत् भ्रान्त्वा अन्यस्यां दिशि, एव च
तत्तद्विधुः हस्तेन क्षितिमवलम्ब्य भ्रान्त्वा तिष्ठति चेत्, तदा दिग्भ्रमरी ॥
॥ ७८२ ॥

इतिदिग्भ्रमरी (३३)

(सु०) समपादाञ्चितं लक्षयति—समपादेति । समपादं सन् अञ्चि-

परिवृत्य च तिर्यक्चेत्पादाबुल्लोलयेत्तदा ॥ ७८३ ॥

समपादाञ्चित प्राह सूरिः श्रीकरणाग्रणीः ।

इति समपादाञ्चितम् (३४)

भ्रामयित्वा दक्षिणाङ्घ्रिं तदीयतलपृष्ठत ॥ ७८४ ॥

जङ्घामध्यमवष्टभ्य वामाङ्घ्रेरञ्चित पदम् ।

विधाय तिर्यक्स्कन्धाभ्यामधिष्ठाय विवृत्य च ॥ ७८५ ॥

पादाबुल्लोलयेत्प्रोक्त भ्रान्तपादाञ्चित तदा ।

इति भ्रान्तपादाञ्चितम् (३५)

उत्कटासनमास्थायाञ्चित कृत्वा सयुग्मतः ॥ ७८६ ॥

स्थित्वा भुवि व्योम्नि कृत्वाङ्गान्तराणि ततो भुवम् ।

अवष्टभ्य कराभ्या चेद् भ्रान्त्वा भ्रान्त्वा च पूर्ववत् ॥ ७८७ ॥

तिष्ठेत्प्रतिदिश प्रोक्त स्कन्धभ्रान्त तदा बुधैः ।

ताख्य करण कृत्वा, स्कन्धप्रदेशेन भूमौ स्थित सन्, परिवर्त्य तिर्यक्पार्श्व-
प्रदेशे यदा उल्लोलयेत्, तदा समपादाञ्चिताख्य करण भवति ॥ ७८३, ७८३-॥

इति समपादाञ्चितम् (३४)

(सु०) भ्रान्तपादाञ्चित लक्षयति—भ्रामयित्वेति । दक्षिणचरण
भ्रामयित्वा, दक्षिणाङ्गुलितलपृष्ठेन वामचरणस्य जङ्घामवष्टभ्य, अञ्चिताख्य
करण विधाय, ततस्स्कन्धाभ्यां भूमिमवलम्ब्य विवृत्य यदा चरणौ उल्लोलयेत्,
तदा भ्रान्तपादाञ्चिताख्य करण भवति ॥ ७८४, ७८५-॥

इति भ्रान्तपादाञ्चितम् (३५)

(सु०) स्कन्धभ्रान्त लक्षयति—उत्कटेति । उत्कटासने स्थित्वा
अञ्चिताख्य करण कृत्वा, स्कन्धयुग्मेन भूमौ स्थित्वा, अङ्गान्तराणि आकाशे

विद्यन्तेऽन्येऽपि भूयांसो भेदाः करणसश्रयाः ॥ ७८८ ॥

न ते श्रीशार्ङ्गिणा प्रोक्ता ग्रन्थप्रथिमभीरुणा ।

इति स्कन्धभ्रान्तम् (३६)

इति षट्त्रिंशदुत्प्लुतिकरणानि ।

पूर्वरङ्गे प्रयोक्तव्यान् दृष्टादृष्टफलानपि ॥ ७८९ ॥

अङ्गहारान् प्रवक्ष्यामि नामतो लक्ष्मतस्तथा ।

अङ्गानामुचिते देशे हरण सविलासकम् ॥ ७९० ॥

मातृकोत्करसपाद्यमङ्गहारोऽभिधीयते ।

यद्वा हारो हरस्याय प्रयोगोऽङ्गैरिति स्मृतः ॥ ७९१ ॥

विधाय, ततो हस्ताभ्या भुव धृत्वा, भ्रमणानन्तर दिग्भ्रमरीवत् दिक्षु चतुष्टये यदा तिष्ठेत्, तदा स्कन्धभ्रान्ताख्य करण भवति । एव करणसश्रया अन्येऽपि भेदा बहवो विद्यन्ते । न ते ग्रन्थविस्तरभीरुणा शार्ङ्गदेवेनोक्ता ॥-७८६-७८८-॥

इति स्कन्धभ्रान्तम् (३६)

इति षट्त्रिंशदुत्प्लुतिकरणानि ।

(क०) अथ करणसमुदायरूपान् अङ्गहारान् लक्षयितुमादौ तेषां प्रयोगस्थल फल सनिर्वचन स्वरूप चाह—पूर्वरङ्ग इत्यादि । पूर्वरङ्गो नाम नाटकादिषु रूपकेषु प्रथम नाटकादिवस्तुसूचकत्वेन 'प्रत्याहारादिभिर्द्वाविंश-

तत्र भावप्रकाशने पूर्वरङ्गाङ्गमुक्तम्, तद्यथा—

प्रत्याहारोऽवतरणमारम्भावावणे अपि ।

वक्त्रवाणिस्ततस्तत्र भवेत्तु परिवदना ।

सञ्चदना ततो मार्गासारित च ततो भवेत् ।

छुष्कापकृष्टक तन्नोत्थापन परिवर्तन ।

नाम्दीप्ररोचना तत्र त्रिगतासारिते अपि ।

गीत ध्रुवा त्रिसाम स्याद्रङ्गद्वारमत परम् ।

एतान्यङ्गानि कथ्यन्ते पूर्वरङ्गस्य सूरिभिः । (पृ० १९५)

त्यङ्गैर्युक्तो नान्दीप्रभृति कविना निवद्ध सदर्थविशेष । यथाह भाव-
प्रकाशकार , तस्य सनिरुक्तिक लक्षणम्—

“ नटो गीतेन नाट्येन^१ नृत्तेनाभिनयेन च ।

रङ्गे रामाद्यवस्थाभिरनुकार्याभिरञ्जसा ॥

रामादितादात्म्यापत्ते प्रेक्षकान् रसयिष्यति ।

सभापति सभा सभ्या गायका वादका अपि ॥

नटी नटाश्च मोदन्ते यत्रान्योन्यानुरञ्जनात् ।

अतो रङ्ग इति ज्ञेय पूर्वं^२ यस्तु प्रयुज्यते ॥

तस्मादय पूर्वरङ्ग इति विद्वद्भिरुच्यते ।

कलापाता पादभागा परिवर्ताश्च सूरिभि ॥

पूर्वं क्रियन्ते यद्रङ्गे पूर्वरङ्गो भवेदत ” इति ।

(भावप्रकाशनम्, पृ० १९४)

तस्मिन्पूर्वरङ्गे । तत्र द्वाविंशत्यङ्गेषु मार्गासारितादौ तथा त्रिसाम्नो
ऽ^३नन्तररङ्गद्वाराख्येऽङ्गे ,

“ देवस्तुत्याश्रयकृत यदङ्ग यत्र दृश्यते ।

माहेश्वरैरङ्गहारेरुद्धतैस्तत्प्रयोजयेत् ॥

^१वाद्येन.

^२ यत्स प्रकल्पते

^३ त्रिसाम्नो लक्षणमुक्त तत्रैव भावप्रकाशने—

त्रिसाम स्यात् त्रिनृत च त्रिलय च त्रिपाणि तत् ।

वागङ्गसत्त्वाभिनयैस्त्रिनृतमभिधीयते । (पृ० १९८)

स्थानमुक्त लयलोधा द्रुत मध्य विलम्बितम् । (पृ० १९९)

त्रिलय नाम—द्रुतमध्यविलम्बितयोगात् ।

त्रिपाणिक नाम—समपाणि , अवरपाणि , उपरिपाणिष्वेति ।

(नाट्यशास्त्रम् ३४ १७)

यत्र शृङ्गारसबन्ध गान स्त्रीपुरुषाश्रयम् ।

देव्या कृतैरङ्गहारैर्ललितैस्तत्प्रयोजयेत् ” ।

(भावप्रकाशनम्, पृ० १९८)

इत्यादिवचनवशादङ्गहारास्तत्र प्रयोक्तव्या इत्यर्थः । सम्यक्प्रयोगेदृष्ट फल तावद्गीतश्रवणेन नृत्तदर्शनेन च जनित आनन्दः । अदृष्ट फल तु देवता प्रीतिजनकत्वेनापूर्वसाध्य लोकान्तरसुखम्, तदुभयमध्येतै सिध्यतीत्युक्तम् — दृष्टादृष्टफलानपीति ।

तथाचोक्तम् —

“एव य पूर्वैरङ्ग तु विधिना सप्रयोजयेत् ।

नाशुभ प्राप्नुयादत्र पश्चात्स्वर्गं स गच्छति ” इति ॥

(भावप्रकाशनम्, पृ० १९९)

अङ्गानामिति । करचरणादीनाम् । उचिते देश इति । पूर्वोक्तेषु पार्श्वादि त्रयोदशसु पाणिक्षेत्रादिषु यत्रोचितो देशस्तस्मिन्निति । तथा पादयोर्यस्या चार्थो य उचितो देशस्तस्मिन्निति । एव शिरःप्रभृतीनामप्युचितो देशो द्रष्टव्यः । तत्र हरण हारो देशान्तरात्प्रापणमित्यर्थः । एतावत्येवाङ्गहारलक्षणेऽभिहिते लौकिकाङ्गक्रियाणामप्यङ्गहारत्व प्रसज्येत । तद्व्यवच्छेदार्थं सविलासकमित्युक्तम् । तथापि नृत्तकरणेष्वतिव्याप्तिर्भवतीति तत्परिहाराय मातृकोत्करसपाद्यमित्युक्तम् । मातृका नाम करणद्वयनिष्पाद्या क्रिया । तथा वक्ष्यति—“करणाभ्या मातृका स्यात्” इति । तासामुत्कर समूहः । तेन सपाद्यः । एव विशिष्टमङ्गानां हरणमङ्गहार इति सनिरुक्तिक लक्षणम् । निरुक्त्यन्तरं दर्शयति—यद्वेति । हरस्याय हार इति प्रयोगविशेषणम् । सोऽपि प्रयोगोऽङ्गैर्निर्वर्तित इत्यङ्गैर्हारोऽङ्गहार इत्यर्थः ॥ ७८९-७९१ ॥

(सु०) एव करणान्युक्त्वा, करणसदभरूपान् अङ्गहारान् नाम्ना लक्षणेन च कथयति—पूर्वरङ्ग इति । पूर्वरङ्गे प्रयोक्तव्या दृष्टफला अङ्गहार

करणाभ्या मातृका स्यात्कलापः करणैस्त्रिभिः ।

चतुर्भिः खण्डको द्वेयः सघातः पञ्चभिर्मतः ॥ ७९२ ॥

इति सघविशेषेण सज्ञाभेदान् परे जगुः ।

करणन्यूनताधिक्य तेपा मेने मुनिः स्वयम् ॥ ७९३ ॥

द्वाभ्या त्रिभिश्चतुर्भिर्वेत्येतद्वाशब्दसूचितम् ।

इति कथ्यन्ते । तेषा निरुक्तिद्वारा सामान्यलक्षणमाह—अङ्गानामिति । अङ्गानाम्, शिर आदीनाम्, हार उचिते देशे सविलास प्रापणम्, मातृकोत्कर सपाद्यम्, मातृकापूर्वो शिर आद्यङ्गप्रत्यङ्गपात्रसमुदाय, तस्य उत्कर समूह, तेन सपाद्यो विधेय अङ्गहार उच्यते । अन्यथा निर्वक्ति—यद्वेति । अङ्गै कृत हरस्य ईश्वस्य सबन्धी यो अङ्गहार इति ॥ -७८९-७९१ ॥

(क०) ‘मातृकोत्करसपाद्यम्’, इत्यङ्गहारलक्षणे प्रसक्ताया मातृकाया लक्षणप्रसङ्गात्करणसघातविशेषाणा सज्ञा दर्शयति—करणाभ्यामित्यादि । करणाभ्यामवयवभूताभ्याम् । मातृकेत्यवयविसज्ञा वेदितव्या । तथा त्रिभि करणै अवयवै कलापो नामावयवी, चतुर्भि करणै खण्डक नाम रागावयवी, पञ्चभि करणै सघात इति । करणन्यूनताधिक्यमिति । अङ्गहारेषु करणाना न्यूनता चाधिक्य च । कचिदुक्तेषु न्यूनता, कचिदुक्तेभ्य आधिक्यमिति । तेषामङ्गद्वाराणा तत्कुतोऽवगन्तव्यमित्याकाङ्क्षायामाह—वाशब्दसूचितमिति । द्वाभ्या त्रिभिश्चतुर्भिरिति मातृकाविशेषणम् ॥ ७९२-७९३ ॥

(सु०) तस्य भेदानाह—करणाभ्यामिति । करणद्वयेन कृत अङ्गहारो मातृका, करणत्रयेण कलाप, करणचतुष्टयेन खण्डक, करणपञ्चकेन सघात इति करणविशेषाणा सज्ञाविशेषाणा आचार्या आहु । भरतमुनिस्तु तेषा मातृकादीना भेदाना करणेषु न्यूनत्वमाधिक्यत्व च मेने । ननु कुत्र भरतैर्नैवमुक्तम्? तत्राह—द्वाभ्यामिति । “द्वाभ्या त्रिभिश्चतुर्भिर्वा (नाव्य-

स्थिरहस्तोऽथ पर्यस्तः सूचीविद्धोऽपराजित ॥ ७९४ ॥
 वैशाखरेचितः पार्श्वस्वस्तिको भ्रमरोऽपरः ।
 आक्षिप्तक-परिच्छिन्नो मदाद्विलसितस्ततः ॥ ७९५ ॥
 आलीढाच्छुरितौ पार्श्वच्छेदसङ्गोऽपसर्पितः ।
 मत्ताक्रीडस्तथा विदुद्भ्रान्तोऽमी षोडशोदिताः ॥ ७९६ ॥
 चतुरश्रेण मानेनाङ्गहारा मुनिसमताः ।
 विष्कम्भापसृतो मत्तस्वल्लितो गतिमण्डलः ॥ ७९७ ॥
 अपविद्धश्च विष्कम्भो दृष्टिआक्षिप्तरेचिताः ।
 रेचितोऽर्धनिकुट्टश्च दृष्टिकापसृतस्ततः ॥ ७९८ ॥
 अलातकः परावृत्ताः परिवृत्तादिरेचितः ।
 उद्धृतकश्च संभ्रान्तखङ्गः स्वस्तिकरेचितः ॥ ७९९ ॥
 षोडशेति त्रयश्रमाना द्वात्रिंशदुभये मताः ।
 करणव्रातसदर्भनिन्त्यात्तेषामनन्तता ॥ ८०० ॥
 द्वात्रिंशत्ते तथाप्युक्ताः प्राधान्यविनियोगतः ।

शास्त्रम्, ४-३१)'' इत्यस्मिन् श्लोके “वाशब्देन नियम सूचित ” इति
 व्याख्यातमभिनवगुप्तादिभिः ॥ ७९२, ७९३- ॥

(क०) अथाङ्गहारानुद्दिष्टि—स्थिरहस्त इत्यादि मदाद्विलसित
 इति । मदविलसित इत्यर्थः । चतुरश्रेण मानेनेति । चतुरश्रश्चत्पुट, तस्य
 मान प्रमाण समसख्याकलात्मकं चतुष्टयमित्युच्यते । तेनेत्यर्थः । अतः स्थिर-
 हस्तादीना षोडशानामेकैकगुरुकलाप्रयोज्यत्वेन वक्ष्यमाणानां करणानां
 समसंख्यया चतुरश्रवमवगन्तव्यम् । ननु सूचीविद्धादिकेषु केषुचिदङ्ग-
 हारेषु करणन्यूनताषिव्यस्य दृष्टत्वात्कथं करणानां समसख्यात्वं कथं च

एकैक करण कार्य कलया गुरुरूपया ॥ ८०१ ॥

सर्वेषामङ्गहाराणामित्याह करणाग्रणीः ।

तेषामङ्गहाराणां चतुरश्रत्वमिति चेत्, उच्यते—तत्र करणस्थाने रेचकैः पूरणं कर्तव्यमिति सप्रदायो वेदितव्यः । अत एव ग्रन्थकारेणापि^१—
'अङ्गहाराः सरेचकाः' इत्युद्दिशता रेचकानामङ्गहाराङ्गत्वं सूचितम् । तथा गतिमण्डलादिषु त्र्यश्रङ्गहारेषु रेचकैः करणानां विषमसंख्या संपादनीयेत्यवगन्तव्यम् ॥ ७९४-८००- ॥

(सु०) अङ्गहारान् विभजते—स्थिरहस्त इत्यादिना । स्थिरहस्तः, पर्यस्तकः, सूचीविद्धः, अपराजितः, वैशाखरेचितः, पार्श्वस्वस्तिकः, भ्रमरकः, आक्षिप्तः, परिच्छिन्नः, मदविलसितः, आलीढः, छुरितकः, पार्श्वच्छेदः, अपसर्पितः, मत्ताक्रीडः, विद्युद्भ्रान्तः इति चतुरश्रमानेन षोडशाङ्गहाराः, विष्कम्भापसृतः, मत्तस्खलितः, गतिमण्डलः, अपविद्धः, विष्कम्भः, उद्धृतः, आक्षिप्तरेचितः, रेचितः, अर्धनिकुट्टः, वृश्चिकापसृतः, अलातः, परावृत्तः, परिवृत्तरेचितः, उद्धृतः, सभ्रान्तः, स्वस्तिकरेचितः इति त्र्यश्रमानेन षोडशाङ्गहाराः, सर्वे मिलित्वा द्वात्रिंशदङ्गहारा भवन्ति । करणसमूहानां रचनाविशेषाणामङ्गहारा अनेकविधाः, तथापि मुख्यत्वेन द्वात्रिंशदुक्ता ॥ ७९४-८०० ॥

(क०) अङ्गहाराङ्गाणां करणानां प्रयोगे कालप्रमाणमाह—एकैक करण कार्य कलया गुरुरूपयेति । कलाशब्दस्य लघुपर्यायत्वेन प्रसिद्धत्वात्तत्र गुरुरूपयेति विशेषणम् ॥ ८०१-८०१ ॥

(सु०) करणानां प्रयोगे कालप्रमाणमाह—एकैकमिति । सर्वेष्वङ्गहारेषु एकैक करणं च गुरुरूपया कलया कार्यम् ॥ -८०१-८०१- ॥

^१ प्रबन्धकारेणापि

लीन समनख कृत्वा व्यसित चात्र विच्युतौ ॥ ८०२ ॥

करौ कृत्वोज्झितालीढः प्रत्यालीढ व्रजेत्ततः ।

निकुट्टकोरूढवृत्ताख्यस्वस्तिकाक्षिप्तकान्यथ ॥ ८०३ ॥

नितम्ब करिहस्त च कटीच्छिन्नमिति क्रमात् ।

करणै स्थिरहस्त स्यादशभि शिववल्लभ. ॥ ८०४ ॥

अङ्गहारेषु सर्वेषु प्रत्यालीढान्तमादितः ।

प्रयोक्तव्यमिति प्राहुः केचिन्नाट्यविशारदा ॥ ८०५ ॥

इति स्थिरहस्त (१)

तलपुष्पपुट पूर्वमपविद्धं च वर्तितम् ।

निकुट्टकोरूढवृत्ताख्याक्षिप्तोरोमण्डलान्यथ ॥ ८०६ ॥

नितम्ब करिहस्त च कटीच्छिन्नमिति क्रमात् ।

दशभिः करणैरेभि प्रोक्त पर्यस्तको बुधैः ॥ ८०७ ॥

इति पर्यस्तक (२)

(क०) अङ्गहाराणा विशेषलक्षणानि ग्रन्थत एव सुबोधानि ॥

॥ ८०२-८०९ ॥

(सु०) स्थिरहस्तस्य लक्षणमाह—लीनमिति । लीन, समनख, व्यसित च कृत्वा हस्तौ विच्युतौ कुर्यात् । आलीढ स्थानक कृत्वा, प्रत्यालीढ व्रजेत् । तत निकुट्टकम्, ऊरूढवृत्तम्, स्वस्तिकम्, आक्षिप्तकम्, नितम्बम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति क्रमात् दशभि करणैर्युक्त स्थिरहस्ताख्यो-
ऽङ्गहार । केचित् आचार्या सर्वेषु अङ्गहारेषु आदित प्रत्यालीढान्त प्रयोक्तव्यमित्याहुः ॥ -८०२-८०९ ॥

इति स्थिरहस्त (१)

(सु०) पर्यस्तक लक्षयति—तलपुष्पपुटमिति । तलपुष्पपुटम्, अप-

अर्धसूच्यथ विक्षिप्तमावर्त च निकुट्टकम् ।

ऊरुद्वृत्तमथाक्षिप्तमुरोमण्डलसङ्गकम् ॥ ८०८ ॥

करिहस्त कटीच्छिन्न नवभिः करणैरिति ।

सूचीविद्धाभिधः प्रोक्तोऽङ्गहारो भरतादिभिः ॥ ८०९ ॥

इति सूचीविद्ध (३)

दण्डपाद व्यसित च प्रसर्पितकसङ्गकम् ।

निकुट्टार्धनिकुट्टे चाक्षिप्तोरोमण्डले तत ॥ ८१० ॥

करिहस्त कटीच्छिन्नमिति लक्ष्मापराजिते ।

नवभिः करणैर्युक्तमुक्त निःशङ्कसूरिणा ॥ ८११ ॥

इत्यपराजित (४)

विद्धम्, वर्तितम्, निकुट्टकम्, ऊरुद्वृत्तम्, आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्, नितम्बम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति करणदशैर्युक्त पर्यस्तकारुयो-
ऽङ्गहार ॥ ८०६, ८०७ ॥

इति पर्यस्तक (२)

(सु०) सूचीविद्ध लक्षयति—अर्धसूचीति । अर्धसूचि, विक्षिप्तम्, आवर्तम्, निकुट्टकम्, ऊरुद्वृत्तम्, आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति क्रमेण नवभिः करणैर्युक्त सूचीविद्धो भवति ॥ ८०८, ८०९ ॥

सूचीविद्ध (३)

(सु०) अपराजित लक्षयति—दण्डपादमिति । यत्र दण्डपादम्, व्यसितम्, प्रसर्पितम्, निकुट्टकम्, अर्धनिकुट्टकम्, आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति क्रमेण नवभिः करणैर्युक्त अपराजिताकारुयो-
ऽङ्गहारो भवति ॥ ८१०, ८११ ॥

अपराजित (४)

वैशाखरेचित द्वाभ्यामङ्गाभ्यामथ नूपुरम् ।
 भुजङ्गत्रासितोन्मत्तमण्डलस्वस्तिकान्यथ ॥ ८१२ ॥
 निकुट्कोरुद्वृत्ताख्याक्षिप्तोरोमण्डलानि च ।
 करिहस्त कटीच्छिन्नमित्येकादशभिः क्रमात् ॥ ८१३ ॥
 करणैरङ्गहारः स्यान्नाम्ना वैशाखरेचितः ।

इति वैशाखरेचित (५)

दिक्स्वस्तिक ततश्चाङ्गेनैकेनार्धनिकुट्टकम् ॥ ८१४ ॥
 पुनर्दिक्स्वस्तिकमथान्याङ्गेनार्धनिकुट्टकम् ।
 अपविद्धोरुद्वृत्ताख्ये तथाक्षिप्त नितम्बकम् ॥ ८१५ ॥
 करिहस्त कटीच्छिन्नमष्टभिः करणैरिति ।
 स्यात्पार्श्वस्वस्तिकोऽभ्यासात्वाद्ययोर्दशभिर्भवेत् ॥ ८१६ ॥

इति पार्श्वस्वस्तिक (६)

(सु०) वैशाखरेचित लक्षयति—वैशाखेति । यत्र अङ्गद्वयेन वैशाखरेचितम्, ततो नूपुरम्, भुजङ्गत्रासितम्, उन्मत्तम्, मण्डलस्वस्तिकम्, निकुट्टकम्, ऊरुद्वृत्तम्, आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमित्येकादशभिः करणैर्युक्तो वैशाखरेचिताख्योऽङ्गहारो भवति ॥ ८१२, ८१३-॥

वैशाखरेचित (५)

(सु०) पार्श्वस्वस्तिक लक्षयति—दिक्स्वस्तिकमिति । यत्र दिक्स्वस्तिकम्, तत एकेनाङ्गेन कृतमर्धनिकुट्टकम्, पुनर्दिक्स्वस्तिकम्, ततोऽन्याङ्गेन कृतमर्धनिकुट्टकम्, अपविद्धम्, ऊरुद्वृत्तम्, आक्षिप्तम्, नितम्बकम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमित्यष्टभिः, आद्योरन्यासेन दशत्वं गतैः करणैरपलक्षित पार्श्वस्वस्तिकाख्योऽङ्गहारो भवति ॥ -८१४-८१६ ॥

पार्श्वस्वस्तिक (६)

नूपुराक्षितकच्छिन्नसूचीन्यथ नितम्बकम् ।

करिहस्त च करणमुरोमण्डलक ततः ॥ ८१७ ॥

कटीच्छिन्नमिति प्रोक्तः करणैर्भ्रमरोऽष्टभिः ।

इति भ्रमर (७)

कृत्वा नूपुरविक्षिप्तालातान्याक्षितक ततः ॥ ८१८ ॥

उरोमण्डलसङ्ग च नितम्ब करिहस्तकम् ।

कटीच्छिन्न च करणैरेभिराक्षितकोऽष्टभिः ॥ ८१९ ॥

विक्षिप्तालातकाक्षितप्रयोग द्विः परे जगुः ।

इत्याक्षितक (८)

कृत्वा समनख छिन्न सभ्रान्तमथ वामतः ॥ ८२० ॥

भ्रमर वामपार्श्वार्धसूच्यङ्घ्रिक्रान्तसङ्गकम् ।

(सु०) भ्रमर लक्षयति—नूपुरेति । यत्र नूपुरम्, आक्षितम्, छिन्नम्, सूचि, नितम्बम्, करिहस्तम्, उरोमण्डलम्, कटीच्छिन्नमिलष्टभि करणै क्रमादुपलक्षितो भ्रमरो भवति ॥ ८१७, ८१७- ॥

इति भ्रमर (७)

(सु०) आक्षितक लक्षयति—कृत्वेति । यत्र नूपुरम्, विक्षितम्, अलातम्, आक्षितम्, तत उरोमण्डलम्, नितम्बम्, करिहस्तकम्, कटी-च्छिन्नमिति करणाष्टक क्रमेण वर्तते, स आक्षितक । अत्र विक्षितमलातमा-क्षित च करण द्वि प्रयोज्यमिति केचिदाहु ॥ -८१८, ८१९- ॥

इत्याक्षितक (८)

(सु०) परिच्छिन्न लक्षयति—कृत्वेति । यत्र प्रथमत समनखम्, तत छिन्नम्, सभ्रान्तम्, वामतो भ्रमरम्, वामतैवार्धसूचि, अतिक्रान्तम्,

भुजङ्गत्रासितादूर्ध्व करिहस्त विधीयते ॥ ८२१ ॥
कटीच्छिन्नं परिच्छिन्नो नवभिः करणैरिति ।

इति परिच्छिन्न (९)

मदस्खलितमत्तल्लितलसस्फोटितानि च ॥ ८२२ ॥
बहुशश्चित्रगुम्फानि निकुट्टकमत परम् ।
ऊरुद्वृत्त च करण करिहस्तसमाह्वयम् ॥ ८२३ ॥
कटीच्छिन्न च सप्तेति मदाद्विलसिते जगुः ।
करणानि त्रयाणां तु त्रिरभ्यासात्त्रयोदश ॥ ८२४ ॥
अभ्यासास्त्रिषु वाञ्छन्ति चतुष्पञ्चादिकानपि ।

इति मदविलसित (१०)

व्यसित सनिकुट्ट स्यान्नूपुर वामतोऽङ्घ्रितः ॥ ८२५ ॥
अन्यतोऽलातकाक्षिप्ते उरोमण्डलक ततः ।

भुजङ्गत्रासितम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नं च क्रमात् कल्प्यते, स नवभिः
करणैर्युक्तं परिच्छिन्नख्योऽङ्गहारो भवति ॥ -८२०, ८२१- ॥

इति परिच्छिन्न (९)

(सु०) मदविलसितं लक्षयति—यत्र मदस्खलितमत्तल्लितलसस्फोटितानि
बहुशश्चित्रगुम्फानि क्रियन्ते, ततः निकुट्टकम्, ऊरुद्वृत्तम्, करिहस्तम्,
कटीच्छिन्नं च क्रियते, स मदविलसितः । अत्राद्यस्य करणत्रयस्य त्रिरावृत्त्या
सप्तापि करणानि त्रयोदश भवन्ति ॥ -८२२-८२४- ॥

इति मदविलसित (१०)

(सु०) आलीढं लक्षयति—व्यसितमिति । यत्र व्यसितम्, निकुट्टकम्,
वामाङ्घ्रिकृतं नूपुरम्, दक्षिणाङ्घ्रिकृते अलातकाक्षिप्ते, उरोमण्डलम्, करि-

करिहस्त कटीच्छिन्नमित्येभिः करणै क्रमात् ॥ ८२६ ॥

भवेदष्टभिरालीढोऽङ्गहारो मुनिसमतः ।

इत्यालीढ (११)

नूपुर भ्रमर चाथ व्यसितालातके ततः ॥ ८२७ ॥

नितम्ब सूचिसङ्ग च करिहस्तमत परम् ।

कटीच्छिन्न च करणान्यष्टेत्याच्छुरिते विदुः ॥ २९८ ॥

इत्याच्छुरित (१२)

वृश्चिकाद्य कुट्टित स्यादूर्ध्वजानु ततः परम् ।

आक्षिप्तस्वस्तिक कृत्वा त्रिकस्य परिवर्तनम् ॥ ८२९ ॥

उरोमण्डलसङ्ग च नितम्ब करिहस्तकम् ।

कटीच्छिन्न च करण पार्श्वच्छेदेऽष्टम मतम् ॥ ८३० ॥

इति पार्श्वच्छेद (१३)

हस्तम्, कटीच्छिन्न च क्रमात् कल्प्यते, स करणाष्टकवान् आलीढ ॥
॥ -८२९, ८२६- ॥

इत्यालीढ (११)

(सु०) आच्छुरित लक्षयति—नूपुरमिति । नूपुरम्, भ्रमरम्, व्यसि-
तम्, अलातम्, नितम्बम्, सूचि, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति करणाष्टक
यत्र क्रमेण भवति, स आच्छुरित ॥ -८२७, ८२८ ॥

इत्याच्छुरितक (१२)

(सु०) पार्श्वच्छेद लक्षयति—वृश्चिकाद्यमिति । वृश्चिककुट्टितम्, ऊर्ध्व-
जानु, आक्षिप्तम्, स्वस्तिकम्, त्रिकपरिवर्तनोत्तरमुरोमण्डलम्, नितम्बम्,
करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति करणाष्टक यत्र क्रमाद् भवति, स पार्श्वच्छेद ॥
॥ ८२९, ८३० ॥

इति पार्श्वच्छेद (१३)

अपक्रान्त व्यसितस्य केवल करयोः क्रिया ।
 करिहस्त चार्धसूचि विक्षिप्ताख्य कटीयुतम् ॥ ८३१ ॥
 छिन्नमूर्खद्वृत्तसङ्गमाक्षिप्त करिहस्तकम् ।
 कटीछिन्न च सप्तेति करणान्यपसर्पिते ॥ ८३२ ॥
 सार्धानि द्विः कटीछिन्नकरिहस्तकृतेर्नव ।

इत्यपसर्पित (१४)

भ्रमर नूपुराख्य च भुजङ्गत्रासिताभिधम् ॥ ८३३ ॥
 दक्षिणाङ्गेनैव कृत्वा कुर्याद्वैशाखरेचितम् ।
 आक्षिप्तच्छिन्नकरणे भ्रमरव्यसिते ततः ॥ ८३४ ॥
 उरोमण्डलसङ्ग च नितम्ब करिहस्तकम् ।
 कटीछिन्न च करणैरेभिर्द्वादशभिः क्रमात् ॥ ८३५ ॥
 एकादशभिरभ्यासाद्रणना भ्रमरस्य तु ।
 मत्ताक्रीडाभिधानः स्यादङ्गहारो हरप्रियः ॥ ८३६ ॥

इति मत्ताक्रीड (१५)

(सु०) अपसर्पित लक्षयति—अपक्रान्तमिति । अपक्रान्तम्, व्यसितस्य हस्तक्रियामात्रम् करिहस्तम्, अर्धसूचि, विक्षिप्तम्, कटीछिन्नम्, ऊर्खद्वृत्तम्, आक्षिप्तम्, करिहस्तकम्, कटीछिन्नमिति करणसप्तकं यत्र क्रमाद् भवति, सोऽपसर्पित ॥ ८३१, ८३२-॥

इत्यपसर्पित (१४)

(सु०) मत्ताक्रीडित लक्षयति—भ्रमरमिति । यत्र भ्रमरम्, नूपुरम्, भुजङ्गत्रासितं च दक्षिणाङ्गेन कृत्वा, ततो वैशाखरेचितम्, आक्षिप्तच्छिन्नम्, भ्रमरं च वामाङ्गेन कृत्वा, तत उरोमण्डलम्, नितम्बम्, करिहस्तम्,

वामाङ्गेनार्धसूचि स्याद्विद्युद्भ्रान्त तु दक्षिणे ।
 पुनरङ्गविपर्यासाद् द्वय छिन्नमतः परम् ॥ ८३७ ॥
 अतिक्रान्त वामतोऽथ लतावृश्चिकमाचरेत् ।
 कटीछिन्न च षडिति द्वयोरभ्यासत पुनः ॥ ८३८ ॥
 करणान्यष्टसंख्यानि विद्युद्भ्रान्ते विदुर्बुधाः ।

इति विद्युद्भ्रान्त (१६)

इति चतुरश्रमानेन षोडशाङ्गहारा ।

निकुट्टकाख्यं करण विधायार्धनिकुट्टकम् ॥ ८३९ ॥
 भुजङ्गत्रासितादूर्ध्वं भुजङ्गत्रस्तरेचितम् ।
 आक्षिप्तोरोमण्डले च क्रमात्कृत्वा लताकरम् ॥ ८४० ॥
 कटीछिन्न सप्तमं तु विष्कम्भापसृते भवेत् ।

इति विष्कम्भापसृत (१)

कटीछिन्नमिति करणदशक यत्र क्रमेण भवति, स मत्ताक्कीड । अत्र भ्रम-
 राभ्या गणने एकादशकरणानि भवन्ति ॥ -८३३-८३६ ॥

इति मत्ताक्कीड (१५)

(सु०) विद्युद्भ्रान्त लक्षयति—वामाङ्गेनेति । यत्र वामाङ्गेन अर्धसूचि,
 दक्षिणाङ्घ्रिणा विद्युद्भ्रान्तम्, पुनरपि अङ्गव्यत्यासेन तद्वयम्, तत्
 छिन्नम्, अतिक्रान्त च, वामाङ्गेन लतावृश्चिकम्, कटीछिन्न च क्रियते, स
 विद्युद्भ्रान्त ॥ ८३७, ८३८- ॥

इति विद्युद्भ्रान्त (१६)

इति चतुरश्रमानेन षोडशाङ्गहारा ।

(सु०) अथ त्र्यश्रमानेन षोडशाङ्गहारान् लक्षयति—निकुट्टकाख्यमिति ।
 यत्र निकुट्टम्, अर्धनिकुट्टम्, भुजङ्गत्रस्तरेचितम्, आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्,

उद्वेष्टिते सम चार्या बद्धया वलयेत्त्रिकम् ।
ऊरुद्वृत्त च करणमुरोमण्डलक ततः ॥ ८४६ ॥
कटीच्छिन्न पञ्चम चेदपविद्धस्तदा भवेत् ।

इत्यपविद्ध (४)

निकुट्टिकाख्य करण स्यान्निकुञ्चितमञ्चितम् ॥ ८४७ ॥
ऊरुद्वृत्त ततोऽप्यर्धनिकुट्टकरण ततः ।
भुजङ्गत्रासित हस्तोद्वेष्टने अमर ततः ॥ ८४८ ॥
करिहस्त कटीच्छिन्न विष्कम्भे नवम भवेत् ।

इति विष्कम्भ (५)

उद्वेष्टिते निकुट्टाख्यमुरोमण्डलक ततः ॥ ८४९ ॥
नितम्बं करिहस्त स्यात्कटीच्छिन्न च पञ्चमम् ।

इत्युद्वेष्टित (६)

करे उद्वेष्टिते, तत बद्धाख्यया चार्या त्रिकवलनम्, तत ऊरुद्वृत्तम्, उरोमण्ड-
लम्, कटीच्छिन्न च क्रमात् क्रियते, सोऽपविद्ध ॥ -८४९, ८४६- ॥

इत्यपविद्ध (४)

(सु०) विष्कम्भ लक्षयति—निकुट्टकेति । यत्र निकुट्टम्, कुञ्चितम्,
अञ्चितम्, ऊरुद्वृत्तम्, अर्धनिकुट्टम्, भुजङ्गत्रासितम्, करोद्वेष्टनेन अमरम्,
करिहस्तम् कटीच्छिन्नमिति करणनवक विष्कम्भ भवति ॥ -८४७, ८४८- ॥

इति विष्कम्भ (५)

(सु०) उद्वेष्टित लक्षयति—उद्वेष्टित इति । निकुट्टम्, उरोमण्डलम्,
नितम्बम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति करणपञ्चकम् उद्वेष्टितो भवति ॥
॥ -८४९, ८४९- ॥

इत्युद्वेष्टित (६)

स्वस्तिकाद्य रचित स्यात्पृष्ठस्वस्तिकसङ्गकम् ॥ ८५० ॥

दिक्स्वस्तिक कटीछिन्न सम घूर्णितनामकम् ।

भ्रमर वृश्चिकाद्य च रेचित पार्श्वपूर्वकम् ॥ ८५१ ॥

निकुट्टकमुरःपूर्व मण्डल सनत ततः ।

सिंहाकर्षितक नागापसर्पितसमाह्वयम् ॥ ८५२ ॥

अथ वक्षःस्वस्तिक तु केचिदिच्छन्ति सूरयः ।

दण्डपक्ष च करण ललाटतिलकाह्वयम् ॥ ८५३ ॥

वृश्चिक तु लताद्य च भवेदथ निशुम्भितम् ।

विद्युद्भ्रान्ताभिधादूर्ध्व गजविक्रीडित ततः ॥ ८५४ ॥

नितम्बविष्णुक्रान्ताख्योरुद्वृत्ताक्षिप्तकानि च ।

उरोमण्डलसङ्ग च नितम्ब करिहस्तकम् ॥ ८५५ ॥

वैकल्पिक कटीछिन्नमिच्छन्त्याक्षिसरेचिते ।

पञ्चविंशतिसंख्यानि करणानि पुरातनाः ॥ ८५६ ॥

नितम्बोरोमण्डलयोस्त्वावृत्त्या सप्तविंशतिः ।

ये वक्षःस्वस्तिक नात्र कटीछिन्न च मन्वते ॥ ८५७ ॥

पञ्चविंशतिरेव स्यादावृत्तावपि तन्मते ।

इत्यासरेचित (७)

(सु०) आक्षिप्तरेचित लक्षयति—स्वस्तिकाद्यमिति । यत्र स्वस्तिकरे-
चितम्, पृष्ठस्वस्तिकम्, दिक्स्वस्तिकम्, कटीसमम्, घूर्णितम्, भ्रमरम्,
वृश्चिकरेचितम्, पार्श्वनिकुट्टकम्, उरोमण्डलम्, सनतम्, सिंहाकर्षितम्,
नागापसर्पितम्, वक्षः स्वस्तिकम्, दण्डपक्षम्, ललाटतिलकम्, लतावृश्चिकम्,
विद्युद्भ्रान्तम्, गजविक्रीडितम्, नितम्बम्, विष्णुक्रान्तम्, ऊरुद्वृत्तम्,

स्वस्तिकाद्य रेचित स्यादर्धरेचितक ततः ॥ ८५८ ॥
 वक्षःस्वस्तिकमुन्मत्तसज्ञमाक्षिप्तरेचितम् ।
 अर्धमत्तल्लिकरण स्याद्रेचकनिकुट्टकम् ॥ ८५९ ॥
 भुजङ्गत्रस्तपूर्व च रेचित नूपुर ततः ।
 वैशाखरेचित कृत्वा भुजङ्गाश्रितमाचरेत् ॥ ८६० ॥
 दण्डरेचितक चक्रमण्डल वृश्चिकादिमम् ।
 रेचित वृश्चिकादूर्ध्व विवृत्तविनिवृत्तके ॥ ८६१ ॥
 विवर्तित च गरुडप्लुतक ललित भवेत् ।
 मयूराद्य सर्पित च स्वलिताख्य प्रसर्पितम् ॥ ८६२ ॥
 तलसघट्टितमथो वृषभक्रीडित ततः ।
 लोलित षड्विंशतिर्या करणानामितीरिता ॥ ८६३ ॥
 ता कृत्वा विषमैर्भागैश्चतुर्धा दिक्चतुष्टये ।
 परिवृत्तिप्रकारेण प्रयुज्यान्ते समाचरेत् ॥ ८६४ ॥
 उरोमण्डलक यत्र कटीच्छिन्न सरेचितः ।

इति रेचित (८)

आक्षिप्तम्, उरोमण्डलम्, नितम्बम्, कटीच्छिन्नमिति पञ्चविंशतिकरणानि
 यत्र सन्ति, तदाक्षिप्तरेचित ॥ -८५०-८५७- ॥

इत्याक्षिप्तरेचित (७)

(सु०) रेचित लक्षयति—स्वस्तिकाद्यमिति । स्वस्तिकरेचितम्, अर्ध-
 रेचितम्, वक्षःस्वस्तिकम्, उन्मत्तम्, आक्षिप्तरेचितम्, अर्धमत्तल्लि, रेचकनि-
 कुट्टकम्, भुजङ्गत्रस्तरेचितम्, नूपुरम्, वैशाखरेचितम्, भुजङ्गाश्रितम्,
 दण्डरेचितम्, चक्रमण्डलम्, वृश्चिकरेचितम्, विवृत्तम्, निवृत्तम्,
 विवर्तितम्, गरुडप्लुतम्, ललितम्, मयूरललितम्, सर्पितम्, स्वलितम्,

नूपुराख्य विवृत्त च निकुट्टार्धनिकुट्टके ॥ ८६५ ॥

अर्धरेचितकादूर्ध्व स्याद्रेचकनिकुट्टकम् ।

ललिताख्य च वैशाखरेचित चतुर ततः ॥ ८६६ ॥

दण्डरेचितकादूर्ध्व भवेद्वृश्चिककुट्टितम् ।

निकुट्टक पार्श्वपूर्व सभ्रान्तोद्धृष्टे ततः ॥ ८६७ ॥

उरोमण्डलकादूर्ध्व करिहस्तसमाह्वयम् ।

कटीच्छिन्न सप्तदश भवेदर्धनिकुट्टके ॥ ८६८ ॥

इत्यर्धनिकुट्टक (९)

लतावृश्चिकमादौ स्यान्निकुञ्चितमतः परम् ।

मत्तलि च नितम्बाख्य करण करिहस्तकम् ॥ ८६९ ॥

कटीच्छिन्न स्मृत षष्ठ वृश्चिकापसृते बुधैः ।

प्रसर्पितम्, तलसघटितम् वृषभक्रीडितम्, लोलितमिति षड्विंशतिकरणानि विषमभागै दिक्चतुष्टये चतुर्धा कृत्वा परिवृत्तिप्रकारेण उरोमण्डल कटीच्छिन्न च यत्र क्रियते, स रेचित ॥ ८६८-८६९-॥

इति रेचित (८)

(सु०) अर्धनिकुट्टक लक्षयति—नूपुराख्यमिति । नूपुरम्, विवृत्तम्, निकुट्टम्, अर्धनिकुट्टम्, अर्धरेचितम्, रेचकनिकुट्टम्, ललितम्, वैशाखरेचितम्, चतुरम्, दण्डरेचितम्, वृश्चिककुट्टितम्, निकुट्टकम्, पार्श्वसभ्रान्तम्, उद्घटितम्, उरोमण्डलम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति सप्तदश करणानि यत्र क्रमेण भवन्ति, सोऽर्धनिकुट्टक ॥ -८६९-८६८ ॥

इत्यर्धनिकुट्टक (९)

(सु०) वृश्चिकापसृतं लक्षयति—लतावृश्चिकमिति । लतावृश्चिकम्, निकुञ्चितम्, मत्तलि, नितम्बम्, करिहस्तम्, कटीच्छिन्नमिति षट्करणानि

अत्र स्थाने नितम्बस्य भ्रमर केचिद्वचिरे ॥ ८७० ॥

इति वृश्चिकापसृत (१०)

त्वस्तिक व्यसित द्विरलाताख्योर्ध्वजानुनी ।

निकुञ्चितार्धसूच्याख्यविक्षिप्तोद्वृत्तकान्यथ ॥ ८७१ ॥

आक्षिप्त करिहस्त स्यात्कटीच्छिन्नमलातके ।

एकादश स्युः करणान्येक द्विव्यसितेऽधिकम् ॥ ८७२ ॥

इत्यलातक (११)

दक्षिणाङ्गेन जनित शकटास्यमलातकम् ।

भ्रमर वाममङ्ग च निकुटितकरान्वितम् ॥ ८७३ ॥

करिहस्त कटीच्छिन्न करणानि क्रमादिति ।

परावृत्ते षडुक्तानि श्रीमत्सोढलसूनुना ॥ ८७४ ॥

नमनोन्नमन तज्जैरङ्गस्योक्त निकुट्टकम् ।

इति परवृत्त (१२)

यत्र सन्ति, स वृश्चिकापसृत । अत्र नितम्बस्थाने भ्रमरमपि केचिदिच्छन्ति ॥
॥ ८६९, ८७० ॥

इति वृश्चिकापसृत (१०)

(सु०) अलातक लक्षयति—स्वस्तिकमिति । स्वस्तिकम्, व्यसितम्,
अलातम्, ऊर्ध्वजानु, निकुञ्चितम्, अर्धसूचि, विक्षिप्तम्, उद्वृत्तम्, आक्षि-
प्तम्, कटीच्छिन्नमित्येकादशकरणश्रित अलातक ॥ ८७१, ८७२ ॥

इत्यला (११)

(सु०) परावृत्त लक्षयति—दक्षिणेति । दक्षिणाङ्गेन जनित कृत्वा,
शकटास्यम्, अलातकम्, वामाङ्गकृत भ्रमरम्, निकुट्टकयुतकरिहस्तम्, कटी-

नितम्ब करण कृत्वा कुर्यात्स्वस्तिकरेचितम् ॥ ८७५ ॥

विक्षिप्ताक्षिप्तकमथो लतावृश्चिकसङ्गकम् ।

उन्मत्त करिहस्त च भुजङ्गत्रासित ततः ॥ ८७६ ॥

आक्षिप्तक नितम्ब च नितम्बान्तान्यमून्यथ ।

नव भ्रमरकाख्येण परिवृत्त समाचरेत् ॥ ८७७ ॥

दिगन्तरमुखे कृत्वा व्यावृत्त्य परयोर्दिशोः ।

करिहस्तकटीछिन्ने कुर्यादाद्यदिशि स्थितः ॥ ८७८ ॥

यत्र त प्राहुराचार्याः परिवृत्तकरेचितम् ।

परिवृत्तविधिश्चाय त्यक्तवान्त्य करणद्वयम् ॥ ८७९ ॥

सर्वेषामङ्गहाराणा शार्ङ्गदेवेन सूरिणा ।

भट्टाभिनयगुप्तादिमतज्ञेन निगद्यते ॥ ८८० ॥

इति परिवृत्तकरेचित (१३)

च्छिन्नमिति षट्करणानि क्रमेण यत्र भवति, स परावृत्त । अङ्गस्य नमनोन्न-
मनमेव निकुट्टकमित्युच्यते ॥ ८७३, ८७४- ॥

इति परावृत्त (१२)

(सु०) परिवृत्तकरेचित लक्षयति—नितम्बमिति । नितम्बम्, स्वस्ति-
करेचितम्, विक्षिप्ताक्षिप्तकम्, लतावृश्चिकम्, उन्मत्तम्, करिहस्तम्,
भुजङ्गत्रासितम्, आक्षिप्तकम्, नितम्बमेतानि नव भ्रमरीयुक्ता यदा कुर्यात्,
दिगन्तरामिमुख स्थित्वा, अन्यदिशोरावृत्त्या, आद्यदिशि करिहस्त कटी-
छिन्न च कुर्यात्, तदा परिवृत्तकरेचितम् । अत्र अन्त्यकरणद्वय त्यक्त्वा अय
परिवृत्तविधि सर्वेष्वङ्गहारेषु आवश्यक एवेति ॥ -८७९-८८० ॥

इति परिवृत्तकरेचित (१३)

नूपुरात्करणादूर्ध्वं भुजङ्गाश्रितमाचरेत् ।
 गृध्रावलीनक द्वे च विक्षिप्ते पृथगङ्गजे ॥ ८८१ ॥
 उद्धृतमध्येर सूच्याख्ये नितम्बमथ वृश्चिकम् ।
 लतापूर्वं कटीच्छिन्नं नवभिः करणैरिति ॥ ८८२ ॥
 उद्धृतको द्विर्विक्षिप्तोद्धृत्ताख्यमधिकं द्वयम् ।

इत्युद्धृतक (१४)

विक्षिप्तमश्रितं गण्डसूचीचि सर्वान्तिमं ततः ॥ ८८३ ॥
 अर्धसूचिं ततो दण्डपादं वामाङ्गसाधितम् ।
 चतुरं भ्रमरं चाथ नूपुराक्षिप्तनामके ॥ ८८४ ॥
 अर्धस्वस्तिकसङ्गं च नितम्बं करिहस्तकम् ।
 उरोमण्डलसङ्गं च कटीच्छिन्नमिति क्रमात् ॥ ८८५ ॥
 करणैः पञ्चदशभिः सभ्रान्तमभणन्बुधाः ।

इति सभ्रान्त (१५)

(सु०) उद्धृतकं लक्षयति—नूपुरादिति । अत्र नूपुरम्, भुजङ्गाश्रितम्, गृध्रावलीनकम्, विक्षिप्तम्, उद्धृतम्, उद्धृष्टम्, नितम्बम्, लतावृश्चिकम्, कटीच्छिन्नमिति नवभिः करणैः उद्धृतं कार्यं ॥ ८८१, ८८२-॥

इत्युद्धृतक (१४)

(सु०) सभ्रान्तं लक्षयति—विक्षिप्तमिति । अत्र विक्षिप्तम्, अश्रितम्, गण्डसूचि, गङ्गावतरणम्, अर्धसूचि, दण्डपादम्, चतुरम्, भ्रमरम्, नूपुरम्, आक्षिप्तम्, अर्धस्वस्तिकम्, नितम्बम्, करिहस्तम्, उरोमण्डलम्, कटीच्छिन्नमिति क्रमेण पञ्चदशभिः करणैः सभ्रान्तं कार्यं ॥ ८८३-८८५-॥

इति सभ्रान्त (१५)

वैशाखरेचितादूर्ध्व वृश्चिक द्विरिद द्वयम् ॥ ८८६ ॥
 निकुट्टकाभिधादूर्ध्व क्रमावाप्तलताकरम् ।
 कटीच्छिन्न चतुर्थ चेत्तदा स्वस्तिकरेचितम् ॥ ८८७ ॥
 ज्ञेयमाद्यद्वयाभ्यासादधिक करणद्वयम् ।

इति स्वस्तिकरेचित (१६)

इति त्र्यश्रमानेन षोडशाङ्गहारा ।

मृदङ्गैर्गोमुखैर्भम्भाभेरीपटहडिण्डिमैः ॥ ८८८ ॥
 पणवैर्दुर्दुराद्यैश्च वाद्यैस्ताललयानुगैः ।
 वर्धमानासारितेषु पाणिकागीतकादिषु ॥ ८८९ ॥
 पूर्वरङ्गस्य चाङ्गेषु धीरैरुत्थापनादिषु ।
 अङ्गहाराः प्रयोक्तव्याः श्रेयः परमभीप्सुभिः ॥ ८९० ॥
 विनियोगोऽङ्गहारेषु करणानामितीरितः ।
 आहुः पृथक्प्रयोगेऽपि करणाना महत्फलम् ॥ ८९१ ॥
 इति द्वात्रिंशदङ्गहारलक्षणम् ।

(सु०) स्वस्तिकरेचित लक्षयति—वैशाखेति । वैशाखरेचित वृश्चिकम्, वैशाखरेचित वृश्चिकम्, निकुट्टक लताकरयुक्तम्, कटीच्छिन्न यत्र वर्तते, स स्वस्तिकरेचित ॥ -८८६, ८८७- ॥

इति स्वस्तिकरेचित (१६)

इति त्र्यश्रमानेन षोडशाङ्गहारा ।

(क०) पूर्वरङ्गाङ्गेषु केपुचिद्यथोचितमङ्गहारा सवाद्य प्रयोक्तव्या इत्याह—मृदङ्गैरित्यादि ॥ ८८८-८९१ ॥

इति द्वात्रिंशदङ्गहारलक्षणम् ।

रेचकानथ वक्ष्यामश्चतुरो भरतोदितान् ।
 पादयोः करयोः कट्या ग्रीवायाश्च भवन्ति ते ॥ ८९२ ॥
 पाण्यङ्गुष्ठाग्रयोरन्तर्बहिश्च सतत गतिः ।
 नमनोन्नमनोपेता प्रोच्यते पादरेचकः ॥ ८९३ ॥
 परितो भ्रमण तूर्ण हस्तयोर्हसपक्षयोः ।
 यत्पर्यायेण रचित स भवेत्कररेचकः ॥ ८९४ ॥
 विरलप्रसृताङ्गुष्ठाङ्गुलेस्तिर्यग्भ्रमेण च ।
 सर्वतो भ्रमण कट्याः कटीरेचकमूचिरे ॥ ८९५ ॥
 ग्रीवाया विधुतभ्रान्तिः कथ्यते कण्ठरेचकः ।
 अङ्गहाराङ्गमप्येते जनयन्ति पृथक् फलम् ॥ ८९६ ॥
 इति रेचकलक्षणम् ।

(सु०) पूर्वरङ्गाङ्गेष्वङ्गहाराणां प्रयोगनियममाह—मृदङ्गैरित्यादिना ।
 ताललयानुसारिमृदङ्गगोमुखमम्भाभेरीपटहडिण्डिमपणवददुंरादिवाद्यैः, वर्धमा-
 नासारितेषु, पाणिकागीतिक्कादिषु पूर्वरङ्गाङ्गेषु, धीरैः उत्थम्पनादिषु च
 श्रेयोऽभिलाषिभिः अङ्गहारा प्रयोक्तव्या । प्रत्येकं करणप्रयोगेऽपि महाफलद
 एव ॥ -८८८-८९१ ॥

इति द्वात्रिंशदङ्गहारलक्षणम् ।

(क०) अङ्गहारोपयोगिनो रेचकान् लक्षयितुमाह—रेचकानथे
 त्यादि । तत्र पादरेचकं लक्षयति—पाण्यङ्गुष्ठाग्रयोरित्यादि । नमनोन्न-
 मनोपेतान्तर्बहिश्च सतत गतिरिति । यदा पाण्योर्नमनोपेतान्तर्गतिस्तदा
 अङ्गुष्ठाग्रस्य नमनोपेता अन्तर्गतिर्भवति । एव यदा अङ्गुष्ठाग्रस्योन्न-
 मनोपेता बहिर्गतिर्भवति, तदा पाण्योर्नमनोपेता बहिर्गतिर्भवतीति
 द्रष्टव्यम् । कररेचकं लक्षयति—परितो भ्रमणमित्यादि । हसपक्षयोर्हस्तयो

विचित्रमङ्घ्रिजङ्घोरुकटीकर्म सम कृतम् ।

चारी स्यात्करणे ङीषि चरेरिञ्प्रत्ययान्ततः ॥ ८९७ ॥

पर्यायेण रचितं तूणं परितो परिभ्रमणमन्तर्बहिश्चेत्यर्थः । वामदक्षिणहस्तयोरेकस्मिन्हसपक्षेऽन्तर्भ्रमणं कुर्वति, तदन्यो बहिर्भ्रमणं करोति । एव पर्यायेण क्रियते चेत्स कररेचको भवेत् । कटीरेचकं लक्षयति—सर्वतो भ्रमणमिति । तत्तु भ्रमरीभेदेष्वनुगतं द्रष्टव्यम् । कण्ठरेचकं लक्षयति—ग्रीवाया इति ॥ ८९२-८९६ ॥

इति रेचकलक्षणम् ।

(सु०) करादीनां रेचकं पूर्वमुक्तम्, तत्र कोऽयं रेचक इत्यपेक्षया प्रतिज्ञाय विभागपूर्वकं रेचकं लक्षयति—रेचकानिति । पादादीनां चत्वारो रेचका भवन्ति । यथा—पादरेचका, कररेचका, कटीरेचका, ग्रीवारेचका इति । तेषां क्रमेण लक्षणमाह—पार्श्विरिति । पार्श्विद्वयस्य अङ्गुष्ठद्वयस्य च बाह्याभ्यन्तरयोः नतोनतयोः सततं या गतिः सा पादरेचका । हसपक्षता प्राप्तयोः हस्तयोः पर्यायेण कृतं त्वरितं परितो भ्रमणं कररेचका । कट्या सर्वतो भ्रमणं कटीरेचका । विरलप्रसृताङ्गुलैः तिर्यग्भ्रमणेन या ग्रीवाया विधुतभ्रान्तिः सा ग्रीवारेचका । एते रेचका अङ्गहाराङ्गं फलमपि जनयन्ति उत्पादयन्ति । ननु “द्रव्यसंस्कारकर्मसु परार्थत्वात्, फलश्रुतिरर्थवादः स्यात्” इत्युक्तत्वात् कथमङ्गस्य पृथक्फलत्वम्? दग्धेन्द्रियकरणन्यायेन गुणफलसम्बन्धेन भविष्यति ॥ ८९२-८९६ ॥

इति रेचकलक्षणम् ।

(क०) अथ चारीणां सामान्यलक्षणमाह—विचित्रमित्यादि । विचित्रमङ्घ्रिजङ्घोरुकटीकर्म चारी स्यादित्येतावत्युच्यमाने प्रत्येकं मङ्घ्र्यादिकृतानां कर्मणामपि चारीत्वप्रतीतिः स्यात्, अतः उक्तं समं कृतमिति । समं सह युगपदिति यावत् । एकस्मिन्कालेऽङ्गप्र्यादिभिः कृतं

हस्तो वाभिनये गत्या चरणो यो यदेप्सितः ।

तत्सपन्त्युचिता चारी कार्या तदुचिता परा ॥ ८९८ ॥

एवमन्योन्यनियमात्सैव व्यायाम उच्यते ।

चारी च करण खण्डो मण्डल चेति तद्भिदाः ॥ ८९९ ॥

मित्यर्थः । एवमपि लौकिके कर्मण्यतिव्याप्ति स्यादित्युक्त विचित्रमिति । वैचित्र्यापादन नर्तन एव क्रियत इति न कुत्राप्यतिव्याप्ति । चारीशब्दस्य व्युत्पत्तिं दर्शयति—करणे ङीषि चरेरिङ्प्रत्ययान्तत इति । “चर गतिभक्षणयो ” इत्येतस्माद्गत्यर्थे वर्तमानाच्चार्यतेऽनयेति करणार्थे विवक्षिते, “इञ्ज्वादिभ्यः ” इत्यौणादिक इति वार्तिकेनञ्प्रत्यय सति ‘चारि’ इति स्थिते “कृदिकारादक्तिनो वा ङीष्वाक्तव्यः ” इति पक्षे ङीषि कृते चारीति रूपं सिद्धम् ॥ ८९७ ॥

(सु०) चारीं लक्षयति—विचित्रेति । वक्ष्यमाणविशेषयुक्ता समकालकृत-सघातादिकर्मचरणादितद्विशेषहेतोः चारीत्युच्यते । चारीशब्दनिष्पत्तिमाह—चारी स्यादिति । चरघातो इञ् करणे, भावे वा, “कृदिकारादक्तिनः ” इति ङीषि चारीशब्दनिष्पत्तिः ॥ ८९७ ॥

(क०) चारीप्रयोग इतिकर्तव्यतामाह—हस्तो वेत्यादि । अत्र वाशब्द उपमाने । अभिनये हस्तो वा हस्त इव । गत्या गत्यनुकारे यदा यश्चरणोऽञ्चितादिषु पादभेदेष्वीप्सितो व्यापारयितुमिष्टः । तत्सपन्त्युचिता, तस्य चरणस्य सपत्तिः, तस्या उचिता । समादिचरणसपादनयोग्येत्यर्थः । चारी, अङ्घ्रिजङ्घोरुकटीक्रिया कार्या कर्तव्या । परा ; तदितरा पादादि क्रिया, तदुचिता, प्रथमचार्युचिता कार्या । द्वितीया चारी प्रथमचार्यनु-सारिणी कर्तव्येत्यर्थः । एवमन्योन्यनियमादिति । द्वितीयादिचार्यनुसारेण तृतीयादयश्चार्य कृताश्चेदित्यर्थः । सैव, चार्येव व्यायाम इत्युच्यते ।

तत्रैकपादनिष्पाद्या चारी चार्येव कीर्तिता ।

पादद्वयेन करण तन्वृत्तकरणात्पृथक् ॥ ९०० ॥

करणैः स्यास्त्रिभिः खण्डो मण्डल खण्डकैस्त्रिभिः ।

चतुर्भिर्वा क्रमात्ताले त्र्यश्रे च चतुरश्रके ॥ ९०१ ॥

मेति जातिपरतयैकवचनम् । तस्य व्यायामस्य भेदानाह—चारी चेत्यादि ।
तद्भिदाः ; व्यायामभेदा ॥ ८९८, ८९९ ॥

(सु०) चारीणामितिकर्तव्यतामाह—हरत इति । अभिनये हस्तो वा, गत्या पादो वा यदा ईप्सित गत्यनुकारेण व्यापारयितुमिष्ट, तदनुगुणा चारी प्रधानम् । तत्सपत्त्युचिता, तस्य पादस्य सपत्ति रूपनिष्पत्ति उचिता । अङ्घ्रिजङ्घोरुकटीकर्मचारी चार्येत्यर्थः । परा इतरा चरणादिक्रिया तदुचिता प्रथमचार्युचिता कार्या । एव करणचरणयो परस्परनियमेन क्रियमाणा चारी व्यायाम इत्युच्यते । तस्य भेदाश्चतुर्विध, चारी, करणम्, खण्ड, मण्डल चेति ॥ ८९८, ८९९ ॥

(क०) क्रमेण तषा स्वरूपमाह—तत्रेत्यादि । एकपादनिष्पाद्या ; वामेन दक्षिणेन वैकेन पादेन निर्वर्तयितव्या । अत्र प्राधान्यात्पादग्रहणम् । पादादिनेत्यर्थः । चार्येव, पूर्वोक्ता चार्येव चारी कीर्तिता । व्यायामभेदत्वेनोक्ता चारीति कथिता । पादद्वयेन निष्पाद्या चार्येव करणम्, व्यायामभेदत्वेनोक्त करण भवति । अत्र तलपुष्पपुटादिभि साकर्षशङ्का परिहरति—तन्वृत्तकरणात्पृथगिति । करपादादिक्रियात्मक नृत्तकरणम् । केवलपादादिक्रियात्मिका चारीति भेदोऽवगन्तव्य इत्यभिप्रायः । तैस्त्रिभिः करणैर्निष्पाद्या चार्येव खण्डः, व्यायामभेदत्वेनोक्त खण्डो भवेत् । तैस्त्रिभिः खण्डैः त्र्यश्रे ताले चतुर्भिरेव खण्डकैश्चतुरश्रे ताले चेति क्रमाद्विषयव्यवस्थया विकल्पो द्रष्टव्यः । एव च त्र्यश्रे ताले चाचतुष्टे त्रिभिः खण्डकैः,

भौमी चाकाशिकीत्येषा द्वेधा भौम्योऽत्र षोडश ।

समपादा स्थितावर्ता शकटास्या च विच्यवा ॥ ९०२ ॥

अध्यर्धिका चाषगतिरेडकाक्रीडिता तथा ।

समोत्सरितमत्तल्ली मत्तल्ल्युत्स्पन्दिताङ्किता ॥ ९०३ ॥

स्पन्दितावस्यन्दिताख्या बद्धा च जनिताभिधा ।

ऊरुद्वृत्तेत्यथ ब्रूमः षोडशाकाशिकीरिमाः ॥ ९०४ ॥

इति भैम्य ।

चतुरश्रे ताले चच्चत्पुटे चतुर्भि खण्डकैर्वा क्रमान्निष्पाद्या चार्येव व्याया-
मभेदो मण्डलमित्युच्यत इति योजनीयम् ॥ ९००, ९०१ ॥

(सु०) तेषा स्वरूपमाह—तत्रेति । एकपादनिष्पाद्या चारी पूर्वोक्ता
चार्येव चारी भवति । पादद्वयेन करण भवति । तत्, करणम् । नृत्तकरणात्,
करचरणादिक्रियात्मकात् पृथगिति वेदितव्यम् । त्रिभि करणे निष्पाद्या चारी
खण्डो भवति । त्रिभि खण्डै मण्डल भवति ॥ ९००, ९०१ ॥

(क०) चारीविभागमाह—भौमीत्यादि । एषेत्येकपादनिष्पाद्या
प्रकृता चारी निर्दिश्यते । एषा चारी भौमी भूमिसमन्विनी, आकाशिकी
आकाशसमन्विनी चेति द्विधा । अत्र आसु मध्ये भौम्यश्चार्य षोडश । ता
उद्दिशति—समपादेत्यादि ॥ ९०२—९०४ ॥

इति भैम्य ।

(सु०) चारीविभागमाह—भौमीति । चारी द्विविधा, भौमी, आकाशिकी
चेति । समपादेति । अत्र आसु मध्ये भौम्यश्चार्य षोडश । यथा—समपादा,
स्थितावर्ता, शकटास्या, विच्यवा, अध्यर्धिका, चाषगति, एडकाक्रीडिता,
समोत्सरितमत्तल्ली, मत्तल्ली, उत्स्पन्दिता, अङ्किता, स्पन्दिता, अवस्पन्दिता,
बद्धा, जनिता, ऊरुद्वृत्तेति ॥ ९०२—९०४ ॥

इति भौम्य ।

अतिक्रान्ताप्यपक्रान्ता पार्श्वक्रान्ता मृगप्लुता ।
 ऊर्ध्वजानुरलाता च सूची नूपुरपादिका ॥ ९०५ ॥
 डोलापादा दण्डपादा विद्युद्भ्रान्ता भ्रमर्यपि ।
 भुजङ्गत्रासिताक्षिता विद्धोद्वृत्तेति कीर्तिता ॥ ९०६ ॥
 भरताभिमताचार्यो द्वात्रिंशन्मिलितास्तु ताः ।
 देशीप्रसिद्धाः सन्त्यन्यास्ताः सप्रत्यभिदध्महे ॥ ९०७ ॥
 इत्याकाशिक्या ।

रथचक्रा परावृत्ततला नूपुरविद्धका ।
 तिर्यङ्मुखा मराला च करिहस्ता कुलीरिका ॥ ९०८ ॥
 विश्लिष्टा कातरा पार्ष्णिरेचिताप्यरुताडिता ।
 ऊरुवेणी तलोद्वृत्ता हरिणत्रासिका परा ॥ ९०९ ॥

(क०) अथाकाशिकीरुद्दिशति—अतिक्रान्तेत्यादि । एव द्वेवा
 मार्गचार्यो द्वात्रिंशत् ॥ ९०५—९०७ ॥

इत्याकाशिक्य ।

(सु०) आकाशिकीमाह—अतिक्रान्तेति । अतिक्रान्ता, अपक्रान्ता,
 पार्श्वक्रान्ता, मृगप्लुता, ऊर्ध्वजानु, अलाता, सूची, नूपुरपादिका, डोलापादा,
 दण्डपादा, विद्युद्भ्रान्ता, भ्रमरी, भुजङ्गत्रासिता, आक्षिता, विद्धा, उद्वृत्तेति
 षोडश भवन्ति । भरताभिमता ता सर्वा चार्यो मिलिता द्वात्रिंशत् ॥
 ॥ ९०५—९०७ ॥

इत्याकाशिक्य ।

(क०) अथ देशीचारीषु भौमीरुद्दिशति—रथचक्रेत्यादि ॥
 विद्युद्भ्रान्तेत्यादि ॥ ९०८—९१२- ॥

इति देशीचारीषु/भौम्य ।

अर्धमण्डलिका तिर्यक्कुञ्चिता च मदालसा ।
 सचारितोत्कुञ्चिता च स्तम्भक्रीडनिका ततः ॥ ९१० ॥
 चारी लङ्घितजङ्घाख्या स्फुरिताप्यवकुञ्चिता ।
 अपि सघट्टिता खुत्ता स्वस्तिका तलदर्शिनी ॥ ९११ ॥
 पुराट्यर्धपुराटी च सरिका स्फुरिका ततः ।
 निकुट्टिका लताक्षेपाप्यङ्गुस्खलितिका परा ॥ ९१२ ॥
 समस्खलितिका भौम्यः पञ्चत्रिंशदितीरिताः ।

इति देशीचारीषु भौम्य ।

विद्युद्भ्रान्ता पुरःक्षेपा विक्षेपा हरिणप्लुता ॥ ९१३ ॥
 अपक्षेपा च डमरी दण्डपादाङ्घ्रिताडिता ।
 जङ्घालङ्घनिकालाता जङ्घावर्ता च वेष्टनम् ॥ ९१४ ॥

(सु०) देशीं लक्षयति—देशीप्रसिद्धा अन्याश्चार्य सन्ति । तत्र भौमी-
 चार्य पञ्चत्रिंशद्विधा । ता उद्दिशति—रथचक्रेति । रथचक्रा, परावृत्ततला,
 नूपुरविद्धका, तिर्यङ्मुखा, मराला, करिहस्ता, कुलीरिका, विस्लिष्टा, कातरा,
 पार्श्विरेचिता, ऊरुताडिता, ऊरुवेणी, तलोद्भृता, हरिणत्रासिका, अर्ध-
 मण्डलिका, तिर्यक्कुञ्चिता, मदालसा, सचारिता, उत्कुञ्चिता, स्तम्भक्रीडनिका,
 लङ्घितजङ्घिका, स्फुरिता, अवकुञ्चिता, सघट्टिता, खुत्ता, स्वस्तिका, तलदर्शिनी,
 पुराटी, अर्धपुराटी, सरिका, स्फुरिका, निकुट्टिका, लताक्षेपिका, अङ्गुस्ख-
 लितिका, समस्खलितिकेति ॥ ९०८-९१२ ॥

इति देशीचारीषु भौम्य ।

(क०) आकाशिकीरुद्दिशति—विद्युद्भ्रान्तेत्यादि । एता अप्यु-
 भयाश्चतुष्पञ्चशत् ॥ ९१३-९१६ ॥

इति देशीचारीप्राकाशिक्य ।

उद्वेष्टनमथोत्क्षेपः पृष्ठोत्क्षेपश्च सूचिका ।

विद्धा प्रावृतमुल्लोल इत्यत्रैकोनविंशतिः ॥ ९१५ ॥

व्योमगा उभयास्तु स्याच्चतुष्पञ्चाशदूचिर ।

मार्गदेशीगताश्चार्यः षडशीतिरिमा मता ॥ ९१६ ॥

इति देशीचारीष्वाकाशिक्य ।

अथ भौम्यः—

लक्षणानि क्रमात्तासा चारीणामभिदध्यहे ।

निरन्तरौ समनखौ पादौ कृत्वा स्थितो यदा ॥ ९१७ ॥

स्थानेन समपादेन समपादा तदोदिता ।

प्रचारयोग्यतामात्राच्चारी स्थानेऽप्यसौ मता ॥ ९१८ ॥

इति समपादा (१)

(सु०) देशीषु आकाशिक्यश्चार्य एकोनविंशति । ता उद्दिशति—
विद्युदिति । विद्युद्भ्रान्ता, पुर क्षेपा, विक्षेपा, हरिणप्लुता, अपक्षेपा, डमरी,
दण्डपादा, अङ्घ्रिताडिता, जङ्गलङ्घनिका, अलाता, जङ्घावर्ता, वेष्टनम्,
उद्वेष्टनम्, उत्क्षेप , पृष्ठोत्क्षेप , सूचिका, विद्धा, प्रावृतम्, उल्लोल इति । उभय-
गता सर्वे मिलिता चतुष्पञ्चाशच्चार्यो भवन्ति । एव मार्गदेशीगता चार्य
षडशीति ॥ ९१३-९१६ ॥

इति देशीचारीष्वाकाशिक्य

(क०) तासा सर्वासा प्रत्येक लक्षणान्यभिधातुमाह — लक्षणानीति ।

तत्र समपादा लक्षयति—निरन्तरावित्यादि । यदा पादौ निरन्तरौ परस्पर
श्लिष्टौ । समनखौ ; समा नखा ययोस्तौ । समान्रपाष्णिभागावित्यर्थ । प्रथम
तादृशौ कृत्वा, समपादेन स्थानेन स्थितश्चेत् । पादयोर्वितस्त्यन्तरस्थित्या
समपाद नाम स्थानक वक्ष्यते । तत्र वितस्तिर्नाम देशाश्रय परिमाणविशेषो

चरणान्तरपार्श्वं चेद्वत्वाग्रतलसचरः ।

अन्तर्जानुः स्वस्तिकत्व प्राप्तः पादस्तथेतदरः ॥ ९१९ ॥

विश्लिष्य पार्श्वं स्वनीत. स्थितावर्ता तदोच्यते ।

इति स्थितावर्ता (२)

द्वादशाङ्गुलात्मक । यथोक्त—“ वितस्तिद्वादशाङ्गुल ” (नामलिङ्गानुशासनम् २ ६ ८४) इति । तेन समपादस्थानकेन यदा स्थितो भवति, तदा समपादा नाम चार्युदिता । अत्र स्थित इति पुलिङ्गनिर्देशेन नर्तकपरत्वे नर्तक्या अप्युपलक्षण द्रष्टव्यम् । अत्र कृत्वा स्थित इति क्रियाद्वय-श्रवणात्पूर्वं पादयोर्नैरन्तर्यक्रियानन्तर समपादस्थानस्थितिक्रियेति पौर्वापर्यं द्रष्टव्यम् । प्रचारेत्यादि । समपादाया गतिरूपताभावेऽपि प्रचारयो ग्यतामात्रात्प्रचारस्य गतेर्योग्यतामात्राच्चारीत्युपचर्यत इत्यर्थः । वस्तुतस्तु, स्थाने; स्थानकेऽप्यसौ समपादा मता । रूपद्वयमप्यस्या सभवतीत्यर्थः ॥ ९१७, ९१८ ॥

इति समपादा (१)

(सु०) तासा प्रत्येक लक्षणानि वक्तुमुपक्रमते—लक्षणानीति । तत्र समपादा लक्षयति—निरन्तराविति । निरन्तरौ समनखौ पादौ विधाय, यदा समपादेन स्थानेन स्थितौ चेत्, तदा समपादा भवति । सा च प्रचारयोग्य-स्थितावपि भवति ॥ ९१७, ९१८ ॥

इति समपादा (१)

(क०) अथ स्थितावर्ता लक्षयति—चरणान्तरेत्यादि । अग्रतलसचर पाद । चरणान्तरपार्श्वम्; अग्रतलसचरादन्यश्चरणश्चरणान्तरम् । तस्य पार्श्वं बहिर्भागप्रदेश गत्वा, अन्तर्जानु स्वस्तिकत्व प्राप्तश्चेदिति । अनेन चरणान्तरस्य पार्श्वभागेन गमन गम्यपार्श्वदेशावधिश्च गम्यते ।

यत्र धृत्वा पूर्वकाय पादोऽग्रतलसचरः ॥ ९२० ॥

प्रसार्योद्वाहितमुरः शकटास्या तदा भवेत् ।

आस्य क्षेप्य हि शकट चारीमेनामुपाश्रितैः ॥ ९२१ ॥

इति शकटास्या (३)

तथेतर इति । इतर स्थित पाद । तथेति । अग्रतलसचरो भूत्वेत्यर्थः ।
विश्लिष्य स्वस्तिक कृत्वा, पार्श्व नीत इति । चरणान्तराङ्गुल्य-
प्रभागेन स्वकीय पार्श्व नीतश्चेत्, तदा स्थितावर्ता नाम चारी भवेत् ॥
॥ ९१९, ९१९- ॥

इति स्थितावर्ता (२)

(सु०) स्थितावर्ता लक्षयति—चरणेति । यत्र चरणान्तरपार्श्व भ्रान्त्वा,
एक पाद अग्रतलसञ्चारी भूय, अन्तर्जानु स्वस्तिकत्वमाप्नोति । इतरस्तथैव
विश्लिष्य स्वपार्श्व नीयते, सा स्थितावर्ता चारी भवति ॥ ९१९, ९१९- ॥

इति स्थितावर्ता (२)

(क०) शकटास्यायाम्—आस्य क्षेप्यमिति । क्षेप्यमित्यास्यमित्यस्य
प्रतिपदम् । अनेनास्या अन्वर्थता दर्शिता भवति । एव सर्वत्र चारीणा
प्रायेणान्वर्थता द्रष्टव्या ॥ -९२०-९२७ ॥

इति शकटास्या (३)

(सु०) शकटास्या लक्षयति—यदेति । यदा पूर्वकाय यन्नात् धृत्वा,
उद्वाहितमुर प्रसार्य, अग्रतलसचर क्रियते, तदा शकटास्या भवति ॥
॥ -९२०, ९२१ ॥

इति शकटास्या (३)

उद्धृत्य समपादायाः पादौ यदि तलाग्रतः ।

निकुट्टयेता धरणीमुच्यते विच्यवा तदा ॥ ९२२ ॥

इति विच्यवा (४)

दक्षिणाङ्घ्रेः पार्श्वदेशे वाम पादो निधीयते ।

दक्षिणस्त्वपसृत्य स्वे पार्श्वे त्र्यश्रतया स्थितः ॥ ९२३ ॥

सार्धतालान्तरत्वेन दक्षिणोऽप्येवमेव चेत् ।

वामपार्श्वौ स च त्र्यश्रो भवेदध्यर्धिका तदा ॥ ९२४ ॥

इत्यध्यर्धिका (५)

तालमात्र पुरः कृत्वा द्विताल पृष्ठतो गते ।

दक्षिणेऽङ्घ्रौ सम पादौ किञ्चिदुत्प्लुतिपूर्वकम् ॥ ९२५ ॥

उपसृत्यापसर्पेतामपसृत्योपसर्पतः ।

यत्र सत्रासगत्यादौ सैषा चाषगतिर्मता ॥ ९२६ ॥

इति चाषगति (६)

(सु०) विच्यवा लक्षयति—उद्धृत्येति । यत्र समपादाया पादा उद्धृत्य तलाग्रेण भूमिर्निकुट्टयेते, सा विच्यवा भवति । निकुट्टन पूर्वमुक्तम् ॥ ९२२ ॥

इति विच्यवा (४)

(सु०) अध्यर्धिका लक्षयति—दक्षिणाङ्घ्रेरिति । दक्षिणचरणस्य पार्श्वप्रदेशे यदा वाम पादो विन्यस्यते । ततो दक्षिणस्तु त्र्यश्र सन् स्वापार्श्वे अपसृत्य वर्तते, दक्षिणोऽपि सार्धतालान्तरत्वेन, एवमेव वामपार्श्वदेशे स्थितो भवति, स च त्र्यश्रो भवति, सा अध्यर्धिका भवति ॥ ९२३, ९२४ ॥

इत्यध्यर्धिका (५)

(सु०) चाषगति लक्षयति—तालमात्रमिति । तालप्रमाणलक्षण स्थान-

किंचिदुत्प्लुत्य चरणौ यत्राग्रतलसचरौ ।
पर्यायशो निपततः सैडकाक्रीडिता मता ॥ ९२७ ॥

इत्येडकाक्रीडिता (७)

अभ्यन्तरेऽङ्घ्रेरन्यस्य पादेऽग्रतलसचरे ।
सजङ्घास्वस्तिकेऽथान्यपादेऽग्रतलसचरे ॥ ९२८ ॥
कृतेऽङ्घ्रयोर्धूर्णतोऽर्थत्रापसृतिश्चोपसर्पणम् ।
समोत्सरितमत्तल्ली सा भवेन्मध्यमे मदे ॥ ९२९ ॥

इति समोत्सरितमत्तल्ली (८)

प्रकरणे वक्ष्यति । यत्र पुर तालमात्रं कृत्वा, दक्षिणपादे पृष्ठतः तालद्वयं गते सति, पादौ सममेव किंचिदुपसृत्य अपसर्पत, अपसृत्य उपसर्पतश्च भवति, सा चाषगति । एषा सत्रासगत्यादौ प्रयोज्या ॥ ९२५, ९२६ ॥

इति चाषगति (६)

(सु०) एडकाक्रीडिता लक्षयति—कचिदिति । उभौ चरणावग्रतल-
सचारौ किंचिदुत्प्लवनं विधाय पर्यायशः क्रमशः निपतत, तदा ^१एडकाक्रीडिता
भवति ॥ ९२७ ॥

इत्येडकाक्रीडिता (७)

(क०) समोत्सरितमत्तल्लीति सज्ञायाः समप्रसूनेत्यत्र समोत्सरितेति
प्राकृतपदं मुनिना प्रयुक्तं द्रष्टव्यम् । मत्तचेष्टितत्वान्मत्तल्ली इति सज्ञा
द्रष्टव्या ॥ ९२८—९३८— ॥

(सु०) समोत्सरितमत्तल्ली लक्षयति—अभ्यन्तर इति । एकपादाभ्यन्तरे
अन्यपादे अग्रतलसचरे सति, तत्पादे च आधूर्णिते अपसरण उपसरणे सम
क्रियते, सा समोत्सरितमत्तल्ली । सा मध्यमे मदे प्रयोज्या ॥ ९२८, ९२९ ॥

इति समोत्सरितमत्तल्ली (८)

^१ अजिक्रमगतिरुच्यत्वादेडकाक्रीडिता इत्यभिनवगुणपादा ।

भूमिश्छिष्टाखिलतलौ जङ्घास्वस्तिकसयुतौ ।
अर्धत्र्यश्रौ यदा पादौ घूर्णन्तौ वोपसर्पतः ॥ ९३० ॥
यद्वापसर्पतः सा स्यान्मत्तल्ली तरुणे मदे ।

इति मत्तल्ली (९)

कनिष्ठाङ्गुलिभागेनाङ्गुष्ठभागेन च क्रमात् ॥ ९३१ ॥
रेचकस्यानुकारेण शनैरङ्घ्रिर्गतागतम् ।
कुरुते यत्र सा चारी बुधैरुत्स्पन्दितोदिता ॥ ९३२ ॥
औदासीन्याधश्च्युतिस्तु स्पन्द इत्यभिधीयते ।
रेचित नृत्तहस्त च केचिदत्र प्रचक्षते ॥ ९३३ ॥

इत्युत्स्पन्दिता (१०)

समाङ्घ्रेरग्रपृष्ठाभ्यामन्योऽग्रतलसचरः ।
निघृष्टश्चरणो यत्र क्रमात्तामङ्किता विदुः ॥ ९३४ ॥
इत्यङ्किता (११)

(सु०) मत्तल्लीं लक्षयति—भूमीति । यत्र भूमिश्छिष्टाखिलतलौ, जङ्घा
स्वस्तिकसयुतौ, यदा पादौ अर्धत्र्यश्रौ, घूर्णन्तौ वा उपसर्पतः, यद्वा अपसर्पतः,
सा मत्तल्ली, एषा तरुणे मदे प्रयोज्या ॥ ९३०, ९३०- ॥

इति मत्तल्ली (९)

(सु०) उत्स्पन्दिता लक्षयति—कनिष्ठेति । यत्र कनिष्ठाङ्गुलिभागेन
अङ्गुष्ठभागेन च रेचकानुसारेण पाद क्रमात् शनैः गतागतं कुरुते, सा
'उत्स्पन्दिता । औदासीन्येन अधश्च्युति स्पन्द । अत्र केचिदाचार्या रेचित
नृत्तहस्तमपि भणन्ति ॥ -९३१-९३३ ॥

इत्युत्स्पन्दिता (१०)

(सु०) अङ्किता लक्षयति—समेति । यत्र समपादस्य अग्रपृष्ठाभ्याम्
अन्य अग्रतलसचर पाद निघृष्यते, सा अङ्किता ॥ ९३४ ॥

इत्यङ्किता (११)

^१ यश्चाः प्रत्यावर्तनरूपस्पन्दितकृत् तत्तुल्यत्वात् उत्स्पन्दिता इत्यभिनवगुप्तपादा ।

निषण्णोरुः समो वामो दक्षिणोऽङ्घ्रिः प्रसारितः ।
पञ्चतालान्तर तिर्यग्यस्या सा स्पन्दिता मता ॥ ९३५ ॥

इति स्पन्दिता (१२)

अङ्घ्रिचारविपर्यासात्सैवावस्पन्दिता मता ।

इत्यवस्पन्दिता (१३)

ऊरुद्वयस्य बलन जङ्घास्वस्तिकसयुतम् ॥ ९३६ ॥
भङ्क्त्वा वा स्वस्तिक पादतलाग्रे मण्डलभ्रमम् ।
कृत्वा पार्श्व गते स्व स्व यत्र बद्धेति सा मता ॥ ९३७ ॥

इति बद्धा (१४)

चारी सा जनिता यस्या पादोऽग्रतलसचरः ।

(सु०) स्पन्दिता लक्षयति—निषण्ण इति । यत्र निषण्णोरु , वाम-
पाद सम , दक्षिणपाद पञ्चतालान्तर तिर्यक् प्रसारितो भवति , सा
स्पन्दिता ॥ ९३५ ॥

इति स्पन्दिता (१२)

(सु०) अवस्पन्दिता लक्षयति—अङ्घ्रीति । यत्र अङ्घ्रिचारविपर्यासात् ,
पादचारव्यत्यासात् , सैव , स्पन्दिताव अवस्पन्दिता भवति ॥ ९३५- ॥

इत्यवस्पन्दिता (१३)

(सु०) बद्धा लक्षयति—ऊरुद्वयस्येति । यत्र ऊरुद्वयस्य बलनम् , प्रत्येक
जङ्घा स्वस्तिकसयुत वा कृत्वा , पादतलेन अग्रे मण्डलभ्रम विधाय स्वस्वपार्श्व
गच्छत , सा बद्धा ॥ ९३६, ९३७ ॥

इति बद्धा (१४)

(सु०) जनिता लक्षयति—चारीति । यत्र पाद अग्रतलसचरो भवति ,

मुष्टिर्वक्षसि हस्तोऽन्यो यथाशोभ प्रवर्तते ॥ ९३८ ॥

अङ्घ्रिक्रिया प्रधान स्यादितिकर्तव्यतेतरा ।

इति जनिता (१५)

पार्ष्णिः पादस्य चेदग्रतलसचरसङ्घितः ॥ ९३९ ॥

अन्याङ्घ्रिपृष्ठाभिमुखी विपर्यासोऽथवा भवेत् ।

अभ्यन्यजङ्घ वलिता जङ्घा चेन्नतजानुका ॥ ९४० ॥

ऊरूद्वृत्ता तदा चारी लज्जेर्ष्यादौ नियुज्यते ।

इत्यूरूद्वृत्ता (१६)

नियुद्धे चाङ्गहारेषु नाट्ये चैता प्रतिष्ठिताः ॥ ९४१ ॥

वक्षसि मुष्टीभूतो हस्त यथाशोभ प्रवर्तते, सा जनिता । अत्र इतरा इतिकर्तव्यता
अङ्घ्रिक्रिया प्रधान स्यात् ॥ ९३८, ९३८- ॥

इति जनिता (१५)

(क०) जनिताया 'मुष्टिर्वक्षस्थ (श्लो० ७२६)' इत्युक्तम्,
तल्लक्षणत्वेन न ग्राह्यमित्याह—अङ्घ्रिक्रियेति । अन्यथा चारीकरणयो
साकार्यं स्यादिति भाव । एवमन्यत्रापि चारीषु करव्यापारवचने
द्रष्टव्यम् ॥ ९३९, ९४० ॥

(सु०) ऊरूद्वृत्ता लक्षयति—पार्ष्णिरिति । यत्र अग्रतलसचरपादस्य
पार्ष्णिः अन्यपादपृष्ठाभिमुखी भवति, तद्व्यत्यासो वा भवति । नतजानुका एका
जङ्घा अन्यजङ्घाभिमुख वलिता भवति । सा ऊरूद्वृत्ता भवति । एषा ईर्ष्या-
लज्जादौ प्रयुज्यते ॥ -९३९, ९४०- ॥

इत्यूरूद्वृत्ता (१६)

(क०) भौमचारीणा साधारणविनियोगमाह—नियुद्धे चेत्यादि ।

अनादिवेदमूलेन नाट्यवेदेन कीर्तिताः ।

इति षोडश भौम्यचार्य ।

अथाकाशिक्यः—

गुल्फक्षेत्रेऽन्यपादस्योद्वृत्त्याङ्घ्रिं कुञ्चित पुर' ॥ ९४२ ॥

किञ्चित्प्रसार्य चोत्क्षिप्य यथाप्रकृति लोकवत् ।

चतुस्तालाद्यन्तरेण ततोऽग्रेण निपातयेत् ॥ ९४३ ॥

यत्र चारीमतिक्रान्ता निःशङ्कस्तामकीर्तयत् ।

इत्यतिक्रान्ता (१)

नियुद्ध मुष्टियुद्धम् । अङ्गहार इत्यनेन नृत्त गृह्यते । नाट्ये चेत्यत्र चकारेण नृत्यमपि गृह्यत इत्यवगन्तव्यम् । नियुद्धादिषु यथोचित भौम्यश्चार्य प्रयोक्तव्या इत्यर्थः । एतासामनादित्व दर्शयति—अनादिवेदमूलेनेति । अनादयो वेदा ऋग्वेदादयश्चत्वारः ॥ ९४१, ९४१ ॥

इति षोडश भौम्यश्चार्य ।

(सु०) भौमचारीणा विनियोगमाह—नियुद्ध इति । अनादिवेदमूल-नाट्यनिगमप्रतिपादिता, नियुद्धे, मुष्टियुद्धे, अङ्गहारेषु नाट्ये च प्रयोज्या एताश्चार्य ॥ -९४१, ९४१- ॥

इति षोडश भौम्यश्चार्य ।

(क०) अथाकाशिकीना लक्षणानि ग्रन्थत एव सुबोधानि ॥ -९४२-९६५- ॥

इति षोडश आकाशिक्यश्चार्य ।

(सु०) अथाकाशिकी लक्षयति—अथाकाशिक्य इति । तत्रातिक्रान्ता

बद्धा विधाय चारीं चेदुद्वृत्त्याङ्घ्रिं च कुञ्चितम् ॥ ९४४ ॥
पार्श्वे विनिक्षिपेच्चारीमपक्रान्ता तदादिशेत् ।

इत्यपक्रान्ता (२)

नीत्वोपरि स्वपार्श्वेन कुञ्चित चरण तत ॥ ९४५ ॥
पाष्ण्यां चेत्पातयेद्भूमौ पार्श्वक्रान्ता तदोच्यते ।
सा पार्श्वदण्डपादेति प्रसिद्धा लोकवर्त्मनि ॥ ९४६ ॥
अन्योरुक्षेत्रपर्यन्तमुत्क्षिप्य चरण तत ।
उद्धटित भुवि न्यस्येदस्यामित्यपरे जगुः ॥ ९४७ ॥

इति पार्श्वक्रान्ता (३)

लक्षयति—गुल्फक्षेत्रेति । यत्र गुल्फक्षेत्रे अन्यपादोद्वृत्त्या कुञ्चित पुर पाद
किञ्चित्प्रसार्य उत्क्षिप्य चतुस्तालाद्यन्तरेण अग्रेण निपातयेत् । सा अति-
क्रान्ता ॥ -९४२, ९४३- ॥

इत्यतिक्रान्ता (१)

(सु०) अपक्रान्ता लक्षयति—बद्धामिति । यत्र बद्धा चारीं विधाय,
उद्वृत्त्या कुञ्चित पाद पार्श्वे विनिक्षिप्यते, सा अपक्रान्ता ॥ -९४४, ९४४- ॥

इत्यपक्रान्ता (२)

(सु०) पार्श्वक्रान्ता लक्षयति—नीत्वेति । यत्र पार्श्वे कुञ्चित पाद
पाष्ण्यां भूमौ पातयेत्, सा पार्श्वक्रान्ता । सा च पार्श्वदण्डपादेति प्रसिद्धा ।
अन्योरुक्षेत्रपर्यन्त पादमुत्क्षिप्य उद्धटित यदा भूमौ न्यस्येत्, तदा पार्श्वक्रान्ता
इत्यपरे प्राहुः ॥ -९४५-९४७ ॥

इति पार्श्वक्रान्ता (३)

कुञ्चित पादमुत्क्षिप्योत्प्लुत्य भूमौ निपात्य तम् ।
 अन्याञ्चिताङ्घ्रिजङ्घा च पश्चाद्देशे क्षिपेद्यदा ॥ ९४८ ॥
 तदा मृगप्लुता ज्ञेया सा विदूषककर्तृका ।

इति मृगप्लुता (४)

कुञ्चितोत्क्षिप्तपादस्य जानुस्तनसम यदा ॥ ९४९ ॥
 न्यस्य स्तब्धीकृतोऽन्योऽङ्घ्रिरूर्ध्वजानुस्तदा भवेत् ।

इत्यूर्ध्वजानु (५)

पृष्ठप्रसारितोऽङ्घ्रिश्चेदन्योर्वभिमुख तलम् ॥ ९५० ॥
 कृत्वा पार्शिणं स्वपार्श्वं क्षमान्यस्तालाता तदोदिता ।

इत्यलाता (६)

(सु०) मृगप्लुता लक्षयति—कुञ्चितमिति । यत्र कुञ्चित पादमुत्क्षिप्य,
 तमपि भूमौ निपात्य, अन्याञ्चितपादजङ्घा यदा पश्चाद्देशे निक्षिप्यते, तदा
 मृगप्लुता । सा च विदूषकेन कार्या ॥ ९४८, ९४८- ॥

इति मृगप्लुता (४)

(सु०) ऊर्ध्वजानु लक्षयति—कुञ्चितेति । यत्र कुञ्चितोत्क्षिप्तजानू स्तन-
 सम विन्यस्य, अन्यपाद स्तब्धीक्रियते, स ऊर्ध्वजानु ॥ -९४९, ९४९- ॥

इत्यूर्ध्वजानु (५)

(सु०) अलाता लक्षयति—पृष्ठेति । यत्र अङ्घ्रि पृष्ठत प्रसार्य तत्तल-
 मन्योर्वभिमुख विधाय पार्शिणं स्वपार्श्वभूमिं न्यस्यते, सा अलाता ॥
 ॥ -९५०, ९५०- ॥

इत्यलाता (६)

उत्क्षिप्य कुञ्चित पाद जङ्घामस्य प्रसार्य च ॥ ९५१ ॥

जान्वन्ता वोरुपर्यन्ताग्रयोगे नत भुवि ।

चरण पातयेद्यस्या सा सूचीति निगद्यते ॥ ९५२ ॥

इति सूची (७)

पश्चान्नीत्वाञ्चित पाद तस्य पाण्य्या स्फिज स्पृशेत् ।

त ततोऽञ्चितजङ्घ च भूमावग्रतलेन चेत् ॥ ९५३ ॥

निपातयेत्तदा चारी प्रोक्ता नूपुरपादिका ।

इति नूपुरपादिका (८)

पाद कुञ्चितमुद्धृत्य डोलयित्वा च पार्श्वयोः ॥ ९५४ ॥

न्यस्येत्पाण्य्या स्वपार्श्वे चेड्डोलापादा तदोच्यते ।

इति डोलापादा (९)

(सु०) सूचीं लक्षयति—उत्क्षिप्येति । यत्र कुञ्चित पादमुत्क्षिप्य तज्जङ्घा जान्वन्तरम् ऊरुपर्यन्ता वा प्रसार्य, अग्रेण त पाद भुवि पातयेत्, सा सूची ॥ -९५१, ९५२ ॥

इति सूची (७)

(सु०) नूपुरपादिका लक्षयति—पश्चादिति । यत्र अञ्चित पाद पश्चान्नीत्वा, पाण्य्या ^१स्फिजप्रदेशमुत्स्पृशति अञ्चितजङ्घ तमेव पादमग्रतलेन भूमौ निपातयेत्, सा नूपुरपादिका ॥ ९५३, ९५३- ॥

इति नूपुरपादिका (८)

(सु०) डोलापादा लक्षयति—पादमिति । यत्र कुञ्चित पादं पार्श्वयो उद्धृत्य डोलयित्वा पाण्य्या पार्श्वे न्यस्येत्, सा डोलापादा ॥ ९५४, ९५४- ॥

इति डोलापादा (९)

^१ “ स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ ” (२ २-७५) इत्यमर ।

नूपुरश्चरणेऽन्यस्य पार्ष्णिदेशे विधाय चेत् ॥ ९५५ ॥

स्वदेहक्षेत्राभिमुख जान्वग्रत्वेन वेगतः ।

अग्रे प्रसार्यते चारी दण्डपादा तदोदिता ॥ ९५६ ॥

इति दण्डपादा (१०)

पृष्ठतो वलित स्पृष्टा शिरो भ्रान्त्वा च सर्वतः ।

प्रसृतश्चरणो यत्र विद्युद्भ्रान्ता भवेदसौ ॥ ९५७ ॥

इति विद्युद्भ्रान्ता (११)

अतिक्रान्तागत पाद त्र्यश्रस्योरोविवर्तनम् ।

कृत्वा पादान्तरतलभ्रमेण भ्राम्यते तनुः ॥ ९५८ ॥

यत्र सा भ्रमरी चारी शार्ङ्गदेवेन कीर्तिता ।

इति भ्रमरी (१२)

(सु०) दण्डपादा लक्षयति—नूपुर इति । यत्र चरणे पार्ष्णिदेशे च नूपुर निधाय, स्वदेहक्षेत्राभिमुखजान्वग्रत्वेन वेगात् प्रसारयति, सा दण्डपादा ॥ -९५५, ९५६ ॥

इति दण्डपादा (१०)

(सु०) विद्युद्भ्रान्ता लक्षयति—पृष्ठत इति । यत्र पृष्ठतो वलित शिरः सस्पृश्य सर्वतो भ्रमणेन चरण प्रसार्यते, सा विद्युद्भ्रान्ता ॥ ९५७ ॥

इति विद्युद्भ्रान्ता (११)

(सु०) भ्रमरी लक्षयति—अतिक्रान्तेति । यत्र अतिक्रान्तागतं पाद त्र्यश्रस्य उरोविवर्तन कृत्वा, पादान्तरतलभ्रमेण तनु भ्राम्यते, सा भ्रमरी ॥ ९५८, ९५९- ॥

इति भ्रमरी (१२)

अन्योरुमूलक्षेत्रान्त पादमुत्क्षिप्य कुञ्चितम् ॥ ९५९ ॥
 नितम्बाभिमुखी पार्णि कुर्याज्जानु स्वपार्श्वगम् ।
 यत्रोत्तान पादतल कटीजानुविवर्तनात् ॥ ९६० ॥
 भुजङ्गत्रासिता सा स्याद् भुजङ्गत्राससूचिका ।

इति भुजङ्गत्रामिता (१३)

तालत्रयान्तरोत्क्षिप्त कुञ्चित पादमानयेत् ॥ ९६१ ॥
 पार्श्वान्तर ततो जङ्घा स्वस्तिकीकृत्य पातयेत् ।
 धरण्या पार्णिभागेन यत्राक्षिप्तममू विदुः ॥ ९६२ ॥

इत्याक्षिता (१४)

विश्लिष्टजङ्घयोः कृत्वा स्वस्तिक तस्य कुञ्चितः ।
 पादः प्रसारितो वक्रः स्वपार्श्वस्थोऽथ पात्यते ॥ ९६३ ॥
 पाण्यर्पा पाण्यन्तरक्षेत्रे यत्राविद्धा भवत्यसौ ।

इत्याविद्धा (१५)

(सु०) भुजङ्गत्रासिता लक्षयति—अन्योरुमूलेति । यत्र अन्योरुमूल-
 क्षेत्रपर्यन्त कुञ्चितं पादमुत्क्षिप्य, पार्णि नितम्बाभिमुखी, जानु स्वपार्श्व-
 गत कटीजानुविवर्तनेन पादतलमुत्तान च क्रियते, सा भुजङ्गत्रासिता ॥
 ॥ -९५९-९६०- ॥

इति भुजङ्गत्रासिता (१३)

(सु०) आक्षिता लक्षयति—तालत्रयेति । यत्र तालत्रयान्तरमुत्क्षिप्त
 कुञ्चित पाद पार्श्वान्तरमानीयते, ततो जङ्घा स्वस्तिकीकृत्य, पार्णिभागेन
 भूमौ पात्यते, सा आक्षिता ॥ -९६१, ९६२ ॥

इत्याक्षिता (१४)

(सु०) आविद्धा लक्षयति—विश्लिष्टेति । यत्र विश्लिष्टजङ्घयोः स्वस्तिक

आविद्धापादमन्योरुप्रदेशस्थास्तुपार्ष्णिकम् ॥ ९६४ ॥

कृत्वोत्प्लुत्य भ्रमरक दत्वा यत्र निपातयेत् ।

तथान्य पादमुद्धृत्य सोद्धृत्ताशेषरूपिणी ॥ ९६५ ॥

इत्युद्धृता (१६)

इति षोडश आकाशिक्यश्चार्ये ।

ललिताङ्गक्रियासाध्याश्चार्यो युद्धनियुद्धयोः ।

नृत्ते नाट्ये गतौ चैताः प्रयोक्तव्या मनीषिभिः ॥ ९६६ ॥

विधाय, प्रसारित वक्र स्वपार्श्वस्थ तत्पाद पार्ष्णिकाभागेन पाष्ण्यन्तरक्षेत्रे
पात्यते, सा आविद्धा ॥ ९६३, ९६३- ॥

इत्याविद्धा (१५)

(सु०) उद्धृत्ता लक्षयति—आविद्धेति । यत्र आविद्धापादम् अन्योरु-
प्रदेशस्थपार्ष्णिक कृत्वा उत्प्लुत्य, भ्रमरक दत्वा निपातयेत्, तथा अन्य
पादमुद्धृत्य एव क्रियते चेत्, सा उद्धृत्ता ॥ -९६४, ९६५ ॥

(सु०) आसा साधारण विनियोगमाह—ललितेति । ललिताङ्गक्रियासाध्या
एताश्चार्ये, युद्धनियुद्धयो, नृत्ते, नाट्ये च मनीषिभिः प्रयोक्तव्या इत्यर्थः ॥ ९६६ ॥

इत्युद्धृता (१६)

इति षोडश आकाशिक्यश्चार्ये ।

(क०) आकाशिकीनामपि साधारण विनियोग दर्शयति—युद्धनि-
युद्धयोरित्यादि । ललिताङ्गक्रियासाध्या इति तासां द्विविधानामपि
स्वरूपकथनम् । अत्र गताविति नाट्यात्पृथगुपादानाद्धस्ताभिनयवर्जित
गमनमात्रानुकरण गम्यते ॥ ९६६ ॥

प्रधान यो यदा यत्र हस्तः पादोऽथवा भवेत् ।
 सोऽग्रे तदनुगोऽन्यः स्यात्साम्ये तु समकालता ॥ ९६७ ॥
 यतः पादस्ततो हस्तो यतो हस्तस्तत्त्रिकः ।
 चरणानुचराण्याहुरङ्गोपाङ्गानि सूरयः ॥ ९६८ ॥
 एव चारीप्रधानत्वे स्यादङ्गविनियोजनम् ।
 प्राधान्ये हस्तकानां तु हस्तमङ्गान्युपासते ॥ ९६९ ॥
 चार चार यथा चार्या चरणः श्रयते महीम् ।
 कार कार करस्तद्विद्विश्राम्यति कटीतटे ॥ ९७० ॥

(क०) हस्ताभिनयचार्योर्गुणप्रधानभाव विषयव्यवस्थया दर्शयति—
 प्रधानमित्यादि । यत्र नाट्ये वा नृत्ते वा, यदा नाट्येऽर्थवशाद्व्यनु-
 करणावसरे, नृत्ते वा प्रयोगवशाद्व्यस्तक्रियावसरे, यो हस्त पादो वा
 प्रधान भवेत् । सोऽग्र इति । स हस्त पादो वा अग्रे प्रथम प्रयोक्तव्य
 इत्यर्थः । अन्यः; प्रथमप्रयुक्तादन्य, तदनुगः; तस्य प्रथमप्रयुक्तस्यानु-
 गोऽनुसारी भवेत् । साम्ये त्विति । नाट्ये वा नृत्ते वा हस्तपादयो
 समप्राधान्ये विषयभूत इत्यर्थः । समकालता; हस्तपादयोरेककालता,
 हस्तपादयोरेककालप्रयोज्यत्वमित्यर्थः ॥ ९६७ ॥

(क०) हस्तपादयोरेकतेरप्राधान्ये तदितरेषामङ्गभूतानां प्रवृत्तिनियम-
 माह—यतः पाद इत्यादि ॥ ९६८, ९६९ ॥

(क०) करक्षेत्राणां त्रयोदशानामुक्तत्वेऽपि तेषु कट्या एव प्राधान्यं
 दर्शयितुं सदृष्टान्तमाह—चार चारमिति । चरणश्चार्यो चार चार चरित्वा
 चरित्वा यथा महीं श्रयते । तत्र स्थानान्तरस्यानुक्तत्वादसम्भवाच्चेति भावः ।
 तद्वत्तथा कर, कार कार, कृत्वा कृत्वा कटीतटे विश्राम्यतीति । पार्श्वद्वया

अर्धचन्द्रः करो नाट्ये सश्रयेत कटीतटम् ।
 पक्षवञ्चितको नृत्ते पक्षप्रद्योतकोऽथवा ॥ ९७१ ॥
 चतुरश्र समाश्रित्य भूलग्नौ चेत्प्रसर्पतः ।
 पुरतः पृष्ठतो वाङ्घ्री रथचक्रा तदोच्यते ॥ ९७२ ॥

इति रथचक्रा (१)

दिष्टूक्तेषु स्थानान्तरेषु सत्स्वपि कटीतटे विश्राम्यतीति वचनं प्राप्नुयामिप्रा-
 येणेति मन्तव्यम् ॥ ९७० ॥

(क०) तत्र कट्याश्रयणे नाट्यनृत्तयोर्व्यवस्थया हस्तनियममाह—
 अर्धचन्द्र इत्यादि । एतासामपि मार्गत्वं नाट्यवेदोक्तत्वेनेति पूर्वोक्तं
 मनुसंधेयम् ॥ ९७१ ॥

इति द्वात्रिंशद्वारीलक्षणम् ।

(सु०) हस्ताभिनयचार्याणां गुणप्रधानभावमाह—प्रधानमिति । यत्र
 हस्तो वा पादो वा यः प्रधानं भवति सः प्रथमः । अन्यस्तदनुगो भवति ।
 उभयो साम्ये समकालता । यतश्चरणं, ततः करः, यतः करः, ततस्त्रिक
 भवति । अङ्गोपाङ्गानि पादानुचराणीत्याहुः । यथा पादः चार्यो चारः चारः
 भूमिं भजते, तथा हस्तः कारः कारः कटीप्रदेशे विश्रान्तो भवति । नाट्ये
 अर्धचन्द्रहस्तः कटीतटगतो भवति । नृत्ते पक्षवञ्चितको वा, पक्षप्रद्योतको वा
 भवति ॥ ९६६-९७१ ॥

इति द्वात्रिंशद्वारीलक्षणम् ।

(सु०) अथ देशीचारीं लक्षयति—चतुरश्रमिति । यत्र चतुरश्रमासाद्य
 भूलग्नौ पादौ पृष्ठतो वा प्रसर्पतः, सा रथचक्रा ॥ ९७२ ॥

इति रथचक्रा (१)

पश्चादुत्तानिततलश्चरणः प्रसृतो बहिः ।

यस्या परावृत्ततला शार्ङ्गदेवेन सोदिता ॥ ९७३ ॥

इति परावृत्ततला (२)

स्थित्वा स्वस्तिकबन्धेन पाण्योः प्रपदयोस्तथा ।

रेचितौ चरणौ यत्र सोक्ता नूपुरविद्धका ॥ ९७४ ॥

इति नूपुरविद्धा (३)

वर्धमाने स्थितौ स्थाने वामदक्षिणतो यदा ।

सरतो द्रुतमानेन पादौ तिर्यङ्मुखा तदा ॥ ९७५ ॥

इति तिर्यङ्मुखा (४)

(सु०) परावृत्ततला लक्षयति—पश्चादिति । यत्र पश्चादुत्तानिततल बहिः प्रसृतश्च चरणो भवति, सा परावृत्ततला ॥ ९७३ ॥

इति परावृत्ततला (२)

(सु०) नूपुरविद्धा लक्षयति—स्थित्वेति । यत्र स्वस्तिकबन्धे स्थित्वा पाण्योः पादौ रेचितौ भवतः, सा नूपुरविद्धा ॥ ९७४ ॥

इति नूपुरविद्धा (३)

(क०) अथ देशीचारीषु भौमीषु प्रथमोद्दिष्टाया रथचक्राया चतुरश्र समाश्रित्य भूलम्नौ चेदित्युक्तम् । अत्र चतुश्रशब्देन वक्ष्यमाणदेशीस्थानकमुच्यते । न तु वैष्णवस्थानकोक्ताङ्गसन्निवेशविशेषः । प्रसिद्धाप्रसिद्धयो सिद्धस्यैव ग्राह्यत्वात्, देशीत्वसंबन्धाच्च । पादयोर्भूलम्नत्वेन प्रसर्पणमेव लोके नि सरणमित्युच्यते । परावृत्ततलादीनां लक्षणानि तु ग्रन्थत एव सुबोधानि । तत्र तत्रोक्तस्थानकानां लक्षणं तत्तल्लक्षणादवगन्तव्यम् ।

नन्द्यावर्तस्थितौ पादौ पार्ष्णिपादाग्ररेचितौ ।

पुर. प्रसारितौ यस्या सा मरालाभिधीयते ॥ ९७६ ॥

इति मराला (५)

सहतस्थानके स्थित्वा पार्श्वाभ्या वर्षत. क्षितिम् ।

चरणौ यत्र सा चारी करिहस्ता प्रकीर्तिता ॥ ९७७ ॥

इति करिहस्ता (६)

नन्द्यावर्तस्थयोरङ्घ्र्योस्तिर्यक्सृत्वा कुलीरिका ।

इति कुलीरिका (७)

रथचक्रादीना पञ्चत्रिंशच्चारीणा भौमीत्व प्रायेण भूतलसबन्धानपायादित्यव
गन्तव्यम्, ॥ ९७५—१००० ॥

इति पञ्चत्रिंशद्भौमचार्य ।

(सु०) तिर्यङ्मुखा लक्षयति—वर्धमाने इति । यत्र वर्धमानस्थितौ
पादौ द्रुतमानेन वामतो दक्षिणतश्च चरत , सा तिर्यङ्मुखा ॥ ९७५ ॥

इति तिर्यङ्मुखा (४)

(सु०) मराला लक्षयति—नन्द्यावर्तेति । यत्र नन्द्यावर्तस्थौ पादौ
पार्ष्णिपादाग्ररेचितौ, पुर प्रसारितौ च यथा भवत , सा मराला ॥ ९७६ ॥

इति मराला (५)

(सु०) करिहस्ता लक्षयति—सहतेति । यत्र सहतस्थानस्थौ पादौ
पार्श्वदेशाभ्या भूमि वर्षत , सा करिहस्ता ॥ ९७७ ॥

इति करिहस्ता (६)

(सु०) कुलीरिका लक्षयति—नन्द्यावर्तेति । नन्द्यावर्तस्थौ पादौ यत्र
तिर्यक् सरत , सा कुलीरिका ॥ ९७७- ॥

इति कुलीरिका (७)

पार्ष्णिविद्धस्थितौ पादौ चेद्विश्लिष्योपसर्पतः ॥ ९७८ ॥

यद्वापसर्पतः प्रोक्ता सा विश्लिष्टाभिधा बुधैः ।

इति विश्लिष्टा (८)

नन्द्यावर्तस्थापादाभ्या पश्चात्सृत्वा तु कातरा ॥ ९७९ ॥

इति कातरा (९)

पार्ष्णिपार्श्वगते स्थाने स्थित्वा चेद्रेचिता कृता ।

पार्ष्णिस्तदोदिता चारी निष्णातैः पार्ष्णिरेचिता ॥ ९८० ॥

इति पार्ष्णिरेचिता (१०)

एकपादे स्थितः स्थाने भूस्थेन चरणेन चेत् ।

ऊरु ताडयति प्रोक्ता तदा चार्यूरुताडिता ॥ ९८१ ॥

इत्यूरुताडिता (११)

(सु०) विश्लिष्टा लक्षयति—पार्ष्णिरिति । यत्र पार्ष्णिविद्धस्थानस्थौ पादौ विश्लिष्य उपसर्पत , अथवा प्रसर्पत , सा विश्लिष्टा ॥ ९७८, ९७८- ॥

इति विश्लिष्टा (८)

(सु०) कातरा लक्षयति—नन्द्यावर्तेति । यत्र नन्द्यावर्तस्थौ पादौ पश्चात् सरत , सा कातरा ॥ -९७९ ॥

इति कातरा (९)

(सु०) पार्ष्णिरेचिता लक्षयति—पार्ष्णीति । यत्र पार्ष्णिपार्श्वगते स्थाने स्थित्वा पार्ष्णि रेचिता क्रियते , सा पार्ष्णिरेचिता ॥ ९८० ॥

इति पार्ष्णिरेचिता (१०)

(सु०) ऊरुताडिता लक्षयति—एकपादे इति । यत्र एकपादे स्थाने स्थित्वा, भूगतेन पादेन ऊरु ताडयति , सा ऊरुताडिता ॥ ९८१ ॥

इत्यूरुताडिता (११)

ऊरुस्थस्वस्तिकाकारावङ्घ्री सघर्षतो भुवम् ।

पार्श्वभ्या यत्र तामाहुरूखेणी मनीषिणः ॥ ९८२ ॥

इत्यूरुवेणी (१२)

अङ्गुलीपृष्ठभागेन पुरतः सरतो द्रुतम् ।

प्रपदे यत्र सा चारी तलोद्भृता मता सताम् ॥ ९८३ ॥

इति तलोद्भृता (१३)

कुञ्चिते स्वस्तिकीकृत्य वलितान्ते तले यदा ।

अङ्गग्रयोस्तप्लुत्य निपतेहरिणत्रासिका तदा ॥ ९८४ ॥

इति हरिणत्रासिका (१४)

भूमिघृष्ट्या बहिर्नीतावावर्तेते शनैः क्रमात् ।

चरणौ यत्र तामाहुरर्धमण्डलिका बुधा ॥ ९८५ ॥

इत्यर्धमण्डलिका (१५)

(सु०) ऊरुवेणी लक्षयति—ऊरुस्थिति । यत्र पादौ ऊरुस्वस्तिका-
लम्ब्य पार्श्वभ्या भूमि घर्षयत , सा ऊरुवेणी ॥ ९८२ ॥

इत्यूरुवेणी (१२)

(सु०) तलोद्भृता लक्षयति—अङ्गुलीति । यत्र पादाग्रे अङ्गुलि-
पृष्ठभागेन द्रुत पुरतो गच्छत , सा तलोद्भृता ॥ ९८३ ॥

इति तलोद्भृता (१३)

(सु०) हरिणत्रासिका लक्षयति—कुञ्चिते इति । यत्र कुञ्चिते स्वस्तिकी-
भूय वलितान्ते पादतले उत्प्लुत्य पतिता , सा हरिणत्रासिका ॥ ९८४ ॥

इति हरिणत्रासिका (१४)

(सु०) अर्धमण्डलिका लक्षयति—भूमीति । यत्र पादौ भूमि घृष्ट्या
बहिर्नीता क्रमेण शनैरावर्त्येते , सा अर्धमण्डलिका ॥ ९८५ ॥

इत्यर्धमण्डलिका (१५)

यत्राकुञ्च्य तिरश्चीन चरण प्रक्षिपेन्मुहुः ।

ता तिर्यक्कुञ्चिता चारीमाह श्रीकरणेश्वरः ॥ ९८६ ॥

इति तिर्यक्कुञ्चिता (१६)

इतस्ततश्च चरणौ स्थापयेत् विसस्थूलौ ।

मत्तवद्यत्र तामाहुश्चारी धीरा मदालसाम् ॥ ९८७ ॥

इति मदालसा (१७)

आकुञ्चितोऽङ्घ्रिरुत्क्षिप्योत्क्षिप्यान्येनाङ्घ्रिणा यदा ।

युज्यतेऽन्यस्तु ससर्पेत्तिर्यक्सचारिता तदा ॥ ९८८ ॥

इति तिर्यक्सचारिता (१८)

उत्क्षिप्य कुञ्चितौ पादौ न्यस्येदेकैकमग्रतः ।

यस्या सोत्कुञ्चिता चारी प्रोक्ता सोढलसूनुना ॥ ९८९ ॥

इत्युत्कुञ्चिता (१९)

(सु०) तिर्यक्कुञ्चिता लक्षयति—यत्रेति । यत्र तिरश्चीन पादमाकुञ्च्य मुहुः प्रक्षिपति, सा तिर्यक्कुञ्चिता ॥ ९८६ ॥

इति तिर्यक्कुञ्चिता (१६)

(सु०) मदालसा लक्षयति—इतस्ततश्चेति । यत्र भूस्थितौ पादौ इतस्ततो मत्तवत् स्थापयेत्, सा मदालसा ॥ ९८७ ॥

इति मदालसा (१७)

(सु०) तिर्यक्सचारिता लक्षयति—यत्रेति यत्र आकुञ्चिता एकपाद उत्क्षिप्योत्क्षिप्य अन्यपादेन युज्यते, अन्यश्च ससर्पति, सा तिर्यक्सचारिता ॥ ९८८ ॥

इति तिर्यक्सचारिता (१८)

(सु०) उत्कुञ्चिता लक्षयति—उत्क्षिप्येति । यत्र कुञ्चितौ पादौ एकैकतोऽग्रतो न्यस्येत्, सा उत्कुञ्चिता ॥ ९८९ ॥

इत्युत्कुञ्चिता (१९)

तिर्यक्प्रसारितैकाङ्घ्रि पार्श्वमन्यत्तलेन चेत् ।

मुहुः सयोजयेदुक्ता स्तम्भक्रीडनिका तदा ॥ ९९० ॥

इति स्वम्भक्रीडनिका (२०)

स्थानेऽङ्घ्रिः खण्डसूच्याख्ये तिष्ठन्नाकृष्य वेगतः ।

लङ्घ्यतेऽन्याङ्घ्रिणा यत्र सोक्ता लङ्घितजङ्घिका ॥ ९९१ ॥

इति लङ्घितजङ्घिका (२१)

स्फुरिताग्रे सृतौ वेगाद्भ्रूस्पृशोः पादपार्श्वयोः ।

इति स्फुरिता (२२)

क्रमादाकुञ्चिताङ्घ्रिभ्या पश्चाद्भ्रूत्यावकुञ्चिता ॥ ९९२ ॥

इत्यवकुञ्चिता (२३)

(सु०) स्तम्भक्रीडनिका लक्षयति—तिर्यगिति । यत्र तिर्यक् प्रसारितैकचरणे, अन्यपादतलेन पार्श्वं सयोजयति, सा स्तम्भक्रीडनिका ॥ ९९० ॥

इति स्तम्भक्रीडनिका (२०)

(सु०) लङ्घितजङ्घिका लक्षयति—स्थान इति । यत्र खण्डसूचिस्थानस्थ एक पाद अन्यपादेन आकृष्य वेगेन लङ्घ्यते, सा लङ्घितजङ्घिका ॥ ९९१ ॥

इति लङ्घितजङ्घिका (२१)

(सु०) स्फुरिता लक्षयति—स्फुरितेति । यत्र पादौ पृष्ठयोः पादपार्श्वयोश्च अग्रे वेगात् सरतः, सा स्फुरिता ॥ ९९१ ॥

इति स्फुरिता (२२)

(सु०) अवकुञ्चिता लक्षयति—क्रमादिति । यत्र आकुञ्चितौ पादौ क्रमात् पश्चात् गच्छतः, सा अवकुञ्चिता ॥ ९९२ ॥

इत्यवकुञ्चिता (२३)

स्थाने विषमसूच्याख्ये स्थित्वोत्प्लुत्य पतन्भुवि ।

अङ्घ्री सघट्टयेद्यत्र सोक्ता सघट्टिताभिधा ॥ ९९३ ॥

इति सघट्टिता (२४)

धरण्या चरणाग्रेण घात' खुत्ता निगद्यते ।

इति खुत्ता (२५)

चरण स्वस्तिकाकारकारितः स्वस्तिका भवेत् ॥ ९९४ ॥

इति स्वस्तिका (२६)

यत्राङ्घ्री सहतस्थाने स्थित्वा तिर्यक्पृथक्कृतौ ।

स्पृशतो बाह्यपार्श्वार्थाभ्या भुव सा तलदर्शिनी ॥ ९९५ ॥

इति तलदर्शिनी (२७)

(सु०) सघट्टिता लक्षयति—स्थान इति । यत्र विषमसूचीस्थाने स्थित्वा, उत्प्लुत्य भूमौ पतन् पाद सघट्ट्यते, सा सघट्टिता ॥ ९९३ ॥

इति सघट्टिता (२४)

(सु०) खुत्ता लक्षयति—धरण्यामिति । यत्र भूमौ पादाग्रेण ताड्यते, सा खुत्ता ॥ ९९३- ॥

इति खुत्ता (२५)

(सु०) स्वस्तिका लक्षयति—चरण इति । यत्र चरण स्वस्तिकाकार गत, सा स्वस्तिका ॥ -९९४ ॥

इति स्वस्तिका (२६)

(सु०) तलदर्शिनी लक्षयति—यत्रेति । यत्र पादौ सहतस्थाने स्थित्वा, तिर्यगेव पृथग्गत्वा, बाह्यपार्श्वार्थाभ्या भूमि स्पृशत, सा तलदर्शिनी ॥ ९९५ ॥

इति तलदर्शिनी (२७)

निकुट्टनान्मिथोऽङ्घ्रिभ्यामुद्धताभ्या पुराटिका ।

इति पुराटिका (२८)

उद्धृत्तेन निकुट्टेन चरणेन निकुट्टनम् ॥ ९९६ ॥

उद्धृत्तस्यान्यपादस्य यत्र सार्धपुराटिका ।

इत्यर्धपुराटिका (२९)

चरणोऽग्रे सरत्येको यत्र सा सरिका मता ॥ ९९७ ॥

इति सरिका (३०)

पुरःसरणमङ्घ्रिभ्या समाभ्या स्फुरिका भवेत् ।

इति स्फुरिका (३१)

(सु०) पुराटिका लक्षयति—निकुट्टनादिति । यत्र उद्धृत्तौ पादौ मिथो निकुट्टयेते, सा पुराटिका ॥ ९९६- ॥

इति पुराटिका (२८)

(सु०) अर्धपुराटिका लक्षयति—उद्धृत्तेनेति । यत्र उद्धृत्तेन निकुट्टेन चरणेन, उद्धृत्तस्य अन्यचरणस्य निकुट्टन क्रियते, सा अर्धपुराटिका ॥ ९९६, ९९६- ॥

इत्यर्धपुराटिका (२९)

(सु०) सरिका लक्षयति—चरण इति । यत्र एक पाद अग्रे सरति, सा सरिका ॥ ९९७ ॥

इति सरिका (३०)

(सु०) स्फुरिका लक्षयति—पुर इति । यत्र समाभ्या चरणाभ्या पुरतो सरण क्रियते, सा स्फुरिका ॥ ९९७- ॥

इति स्फुरिका (३१)

स्थितिस्तु चरणाग्रेण कुञ्चितेन निकुट्टिका ॥ ९९८ ॥

इति निकुट्टिका (३२)

पश्चान्न्यस्य पुरस्ताच्च प्रसार्य चरण यदि ।

निकुट्टयेद्भुव तेन लताक्षेपस्तदोदितः ॥ ९९९ ॥

इति लताक्षेप (३३)

स्खलिते चरणे तिर्यगङ्गुस्खलितिका भवेत् ।

इत्यङ्गुस्खलितिका (३४)

पुरतः पृष्ठतस्तिर्यक्चरणौ युगपद्यदा ॥ १००० ॥

स्खलतः प्रोच्यते चारी समस्खलितिका तदा ।

इति समस्खलितिका (३५)

इति पञ्चत्रिंशद्भौमचार्य ।

(सु०) निकुट्टिका लक्षयति—स्थितिस्त्विति । यत्र कुञ्चितेन चरणाग्रेण स्थिति क्रियते, सा निकुट्टिका ॥ ९९८ ॥

इति निकुट्टिका (३२)

(सु०) लताक्षेप लक्षयति—पश्चादिति । यत्र चरण पश्चात् न्यस्य, पुरस्ताच्च प्रसार्य, तेन चरणेन यदि भूमि निकुट्टयते, स लताक्षेप ॥ ९९९ ॥

इति लताक्षेपा (३३)

(सु०) अङ्गुस्खलितिका लक्षयति—स्खलिते इति । यत्र पाद तिर्यक् स्खलितः, सा अङ्गुस्खलितिका ॥ ९९९- ॥

इत्यङ्गुस्खलितिका (३४)

(सु०) समस्खलितिका लक्षयति—पुरत इति । यत्र चरणद्वय पुरतः पृष्ठतश्च युगपत् स्खलति, सा समस्खलितिका ॥ १०००, १०००- ॥

इति समस्खलितिका (३५)

इति पञ्चत्रिंशद्भौमचार्य ।

यस्यां पुरोऽङ्घ्रिमुत्क्षिप्य ललाटस्योपरि द्रुतम् ॥ १००१ ॥
भ्रामयित्वा भुवि न्यस्येद्विद्युद्भ्रान्ताममू विदुः ।

इति विद्युद्भ्रान्ता (१)

अङ्घ्रि कुञ्चितमुत्क्षिप्य पुरो विस्तार्य वेगतः ॥ १००२ ॥
विन्यसेदवनौ यत्र पुरःक्षेपा भवेदसौ ।

इति पुर क्षेपा (२)

पुरो गगनभागे चेत्प्रसार्य चरण मुहुः ॥ १००३ ॥
आकुञ्चयेत्तदा चारी विक्षेपा शार्ङ्गिणोदिता ।

इति विक्षेपा (३)

(क०) विद्युद्भ्रान्तादीनामेकोनविंशतिचारीणामाकाशिकीत्वमाकाश
व्यापारप्राचुर्यादित्यवगन्तव्यम् ॥ १००१-१०१६ ॥

(सु०) अथाकाशिकीं विद्युद्भ्रान्ता लक्षयति—यस्यामिति । यत्र
पुरतः पादमुत्क्षिप्य, ललाटोपरि तूर्णं भ्रामयित्वा भूमौ न्यस्येत्, सा
विद्युद्भ्रान्ता ॥ -१००१, १००१- ॥

इति विद्युद्भ्रान्ता (१)

(सु०) पुर क्षेपा लक्षयति—अङ्घ्रिमिति । यत्र कुञ्चित पादमुत्क्षिप्य,
पुरतः वेगेन विस्तार्य भूमौ विन्यसेत्, सा पुर क्षेपा ॥ १००२, १००२- ॥

इति पुर क्षेपा (२)

(सु०) विक्षेपा लक्षयति—पुर इति । यत्र पुरतः गगनप्रदेशे पाद
प्रसार्य मुहुराकुञ्चयेत्, सा विक्षेपा ॥ -१००३, १००३- ॥

इति विक्षेपा (३)

नताङ्घ्रेरुत्प्लुत्याभीक्ष्ण निपाताद्धरिण्प्लुता ॥ १००४ ॥

इति हरिण्प्लुता (४)

बाह्यपार्श्वेन यत्रोरो पृष्ठ स्पृष्टेतरत्पदम् ।

नितम्बनिकट याति सापक्षेपा प्रकीर्तिता १००५ ॥

इत्यपक्षेपा (५)

डमर्याकुञ्चितस्याङ्घ्रेवामदक्षिणतो भ्रमात् ।

इति डमरी (६)

यत्र स्वस्तिकमावर्त्य प्रोत्क्षिपेत्तिर्यगूर्ध्वतः ॥ १००६ ॥

चरणौ दण्डपादा सा चारी निःशङ्ककीर्तिता ।

इति दण्डपादा (७)

(सु०) हरिण्प्लुता लक्षयति—नतेति । यत्र पादौ अभीक्ष्ण यथातथा उत्प्लुत्य भूमौ निपातयेत्, सा हरिण्प्लुता ॥ -१००४ ॥

इति हरिण्प्लुता (४)

(सु०) अपक्षेपा लक्षयति—बाह्येति । यत्र ऊरो बाह्यपृष्ठ पार्श्वेन स्पृष्ट्वा, इतरत्पद नितम्बसमीप गच्छति, सा अपक्षेपा ॥ १००५ ॥

इत्यपक्षेपा (५)

(सु०) डमरी लक्षयति—डमर्येति । यत्र आकुञ्चितपाद वामतो दक्षिणत क्रमात् क्षिप्यते, सा डमरी ॥ १००६- ॥

इति डमरी (६)

(सु०) दण्डपादा लक्षयति—यत्रेति । यत्र पादौ स्वस्तिकमावर्त्य तिर्य-
गूर्ध्व च प्रोत्क्षिप्येते, सा दण्डपादा ॥ -१००६, १००६- ॥

इति दण्डपादा (७)

विस्तार्याङ्घ्री प्लुत कृत्वा गमन ताडयेन्मिथः ॥ १००७ ॥

यदा पादतलद्वन्द्वं तदा चार्यङ्घ्रिताडिता ।

इत्यङ्घ्रिताडिता (८)

किञ्चिदाकुञ्चित पादमङ्घ्रिणान्येन लङ्घयेत् ॥ १००८ ॥

गगने चेतदा चारी जङ्घालङ्घनिका मता ।

इति जङ्घालङ्घनिका (९)

अलाताङ्घ्रौ पृष्ठगते शीघ्रमन्याङ्घ्रिलङ्घिते ॥ १००९ ॥

इत्यलाता (१०)

तलमन्तर्भ्रमस्याङ्घ्रेर्जानुपृष्ठे क्षिपेद्यदि ।

बहिर्भ्रमस्य तत्पार्श्वं जङ्घावर्ता तदा भवेत् ॥ १०१० ॥

इति जङ्घावर्ता (११)

(सु०) अङ्घ्रिताडिका लक्षयति—विस्तार्याङ्घ्रीति । यत्र पाद विस्तीर्य प्लुति कृत्वा आकाशे पादतलद्वय परस्पर ताडयेत्, सा अङ्घ्रिताडिका ॥ -१००७, १००७- ॥

इत्यङ्घ्रिताडिका (८)

(सु०) जङ्घालङ्घनिका लक्षयति—किञ्चिदिति । यत्र ईषदाकुञ्चित चरणम् अन्येन पादेन आकाशे लङ्घयेत्, सा जङ्घालङ्घनिका ॥ -१००८, १००८- ॥

इति जङ्घालङ्घनिका (९)

(सु०) अलाता लक्षयति—अलातेति । यत्र पृष्ठगत पाद , अन्यपादेन पूर्ण लङ्घ्यते, सा अलाता ॥ -१००९ ॥

इत्यलाता (१०)

(सु०) जङ्घावर्ता लक्षयति—तलमिति । यत्र अन्तर्भ्रान्तपादतल जानुपृष्ठे बहिर्भ्रान्तपादतल तत्पार्श्वं निक्षिप्यते, सा जङ्घावर्ता ॥ १०१० ॥

इति जङ्घावर्ता (११)

अङ्घ्रिणैकेन चेदन्य वेष्टयेद्वेष्टन तदा ।

तदेव वलन केचिदवदन्वृत्तकोविदा ॥ १०११ ॥

इति वेष्टनम् (१२)

उद्वेष्टन वेष्टयित्वा पृष्ठतोऽङ्घ्रौ प्रसारिते ।

इत्युद्वेष्टनम् (१३)

आकुञ्चितस्य पादस्य पुरतः पृष्ठतस्तथा ॥ १०१२ ॥

उत्क्षेपो जानुपर्यन्तमुत्क्षेपः कथ्यते बुधैः ।

इत्युत्क्षेप (१४)

स चेत्पृष्ठत एव स्यात्पृष्ठोत्क्षेपममु विदुः ॥ १०१३ ॥

इति पृष्ठोत्क्षेप (१५)

(सु०) वेष्टन लक्षयति—अङ्घ्रिणेति । यत्र एकपादेन अपरपाद वेष्टयति, तद् वेष्टनम् । तदेव वलनमिति केचिद्वदन्ति ॥ १०११ ॥

इति वेष्टनम् (१२)

(सु०) उद्वेष्टन लक्षयति—उद्वेष्टनमिति । यत्र पाद पृष्ठतो वेष्टयित्वा, पुनरु प्रसार्यते, तद् उद्वेष्टनम् ॥ १०११-॥

इत्युद्वेष्टनम् (१३)

(सु०) उत्क्षेप लक्षयति—आकुञ्चितस्येति । यत्र आकुञ्चित पाद पुरतः पृष्ठतश्च जानुपर्यन्तमुत्क्षिप्यते, स उत्क्षेप ॥ १०१२, १०१२ ॥

इत्युत्क्षेप (१४)

(सु०) पृष्ठोत्क्षेप लक्षयति—स इति । स एव, उत्क्षेप एव, पृष्ठमात्रे उत्क्षिप्तश्चेत्, तदा पृष्ठोत्क्षेप ॥ १०१३ ॥

इति पृष्ठोत्क्षेप (१५)

उरः पार्श्वेन विन्यस्य पद यत्र प्रसारयेत् ।

तीक्ष्णाग्रीकृत्य तामाह सूचीं श्रीकण्ठवल्लभः ॥ १०१४ ॥

इति सूची (१६)

पादयोः स्वस्तिकेऽस्यैकः किञ्चिदान्दोलित पुरः ।

कुञ्चितश्चरणो यत्र सा विद्धा बोधिता बुधैः ॥ १०१५ ॥

इति विद्धा (१७)

ललिता बलिता मूर्तिरुद्धचश्चरणो भवेत् ।

यत्र तत्प्रावृत ज्ञेय मकरध्वजजीवनम् ॥ १०१६ ॥

इति प्रावृतम् (१८)

उल्लोलः स्याच्चरणयोः क्रमेणोल्लालनादिवि ।

इत्युल्लोल (१९)

इत्योक्नविशत्याकाशचार्य ।

इति षडशीतिमार्गदेशीचार्य ।

(सु०) सूचीं लक्षयति—उर इति । यत्र उर पार्श्वेन विन्यस्य, पाद तीक्ष्णाग्रीकृत्य प्रसार्यते, सा सूची ॥ १०१४ ॥

इति सूची (१६)

(सु०) विद्धा लक्षयति—पादयोरिति । यत्र एक पाद स्वस्तिकीभूय किञ्चिद् आन्दोल्यते, अन्यश्च कुञ्चितो भवति, सा विद्धा ॥ १०१५ ॥

इति विद्धा (१७)

(सु०) प्रावृत लक्षयति—ललितेति । यत्र मूर्ति वलिता, पादौ उद्धृतौ भवत, तत् पञ्चशरजीवन प्रावृत ज्ञेयम् ॥ १०१६ ॥

इति प्रावृतम् (१८)

(सु०) उल्लोल लक्षयति—उल्लोल इति । यत्र पादयो क्रमेण आकाशे उल्लोलन क्रियते, स उल्लोल ॥ १०१६- ॥

इत्युल्लोल (१९)

इत्योक्नविशत्याकाशचार्य ।

इति षडशीतिमार्गदेशीचार्य ।

(क०) एतासा चतुष्पञ्चाशच्चार्याणां देशीत्वं भरतानुक्तत्वे सति कोहलाद्युक्तत्वाद् द्रष्टव्यम् । लोके मधुपसङ्गिकाश्चारीविशेषा देशीचारीष्वेवान्तर्भूता मन्तव्या । ता अप्यत्र व्याख्याने कोहलोक्ताः प्रदर्श्यन्ते । यथा—

“अथ पादनिकुट्टाख्यचारीणां लक्षणं ब्रूवे ।
 पादकुट्टनचारी तु लोके मधुपसङ्गिका ॥
 तस्याश्च बहवो भेदा दिङ्मात्रं चोच्यन्ते मया ।
 सव्यापसव्यचलनपादचारीषु चोच्यन्ते ॥
 निकुट्टनं तु पादेन ताडनं स्यान्महीतले ।
 उद्देशं क्रियतेऽन्वर्थश्चारीणां स्वोचितो मतः ॥
 पुरपश्चात्सराचारी तथा पश्चात्पुरसरा ।
 त्रिकोणचारी पश्चाच्च तथैकपदकुट्टिता ॥
 पादद्वयनिकुट्टाख्या पादस्थितिनिकुट्टिता ।
 क्रमपादनिकुट्टा च पार्श्वद्वयचरी तथा ॥
 चारी डमरुकुट्टाख्या डमरुद्वयकुट्टिता ।
 पुरक्षेपनिकुट्टा च पश्चात्क्षेपनिकुट्टिता ॥
 पार्श्वक्षेपनिकुट्टा च चतुष्कोणाख्यकुट्टिता ।
 मध्यस्थापनकुट्टा च तिरश्चीनाख्यकुट्टिता ॥
 चारी च पृष्ठलुठिता पुरस्ताल्लुठिता तथा ।
 अनुलोमविलोमा च प्रतिलोमानुलोमिका ॥
 समपादनिकुट्टा च चक्रकुट्टनिका ततः ।
 मध्यचक्रा ततो मध्यलुठिता वक्त्रकुट्टिता ॥
 पञ्चविंशतिसख्याश्च कीर्तिता ब्रह्मयोगतः ।

एवमन्याश्च कर्तव्याश्चार्थश्चान्वर्थलक्षणा ॥

इति चारीणामुद्देश ।

पादशिक्षासु कर्तव्या करव्यापारनर्तनै ।
निकुट्ट्य च तलेनादौ पुर पश्चान्निधीयते ॥
पादश्चाङ्गुलिपृष्ठेन स्वस्थाने चापि कुट्टित ।
पुरःपश्चात्सरा नाम सान्वर्था परिकीर्तिता ॥
इति पुर पश्चात्सरा (१)

सैव पश्चात्पुर क्षेपात्प्रोक्ता पश्चात्पुरःसरा ।
इति पश्चात्पुर सरा (२)

निवेशिताभिध पाद स्थापितोऽङ्गुलिपृष्ठत ।
निकुट्टितः पुरस्ताच्च पार्श्वे पृष्ठे निवेशित ॥
चरणाङ्गुलिपृष्ठेन पुन स्थाने च कुट्टित ।
त्रिकोणचारी सोद्दिष्टा चारी चान्वर्थसञ्ज्ञिका ॥
इति त्रिकोणचारी (३)

कुट्टितश्च स्वपार्श्वे च स्थापितोऽङ्गुलिपृष्ठत ।
पुनर्निकुट्टितस्थाने सा चैकपदकुट्टिता ॥
इत्येकपदकुट्टिता (४)

एव पादद्वयकृता सा पादद्वयकुट्टिता ।
इति पादद्वयकुट्टिता (५)

कुट्टितः प्रथम पाद स्थितश्चाङ्गुलिपृष्ठत ।
अन्यस्ततः कुट्टितश्चेत्पादस्थितिनिकुट्टिता ॥
इति पादस्थितिनिकुट्टिता (६)

पादद्वयकृता सैव क्रमपादनिकुटिता ।

इति क्रमपादनिकुटिता (७)

कुटितोऽङ्गुलिपृष्ठे च स्थित पादोऽपर स्थित ।

स्वस्तिकस्थापित पूर्वं स्वपार्श्वे स्थलकुटित ॥

एव पादद्वयेनापि सा पार्श्वद्वयचारिणी ।

इति पार्श्वद्वयचारिणी (८)

कुटितश्चरण पूर्वं लुठितोऽङ्गुलिपृष्ठत ।

पश्चान्निकुटितस्थाने भवेद्धमरुकुटिता ॥

इति डमरुकुटिता (९)

पादद्वयकृता सा चेद्धमरुद्वयकुटिता ।

इति डमरुद्वयकुटिता (१०)

कुटितश्चरण पूर्वं पुरतोऽङ्गुलिपृष्ठत ।

स्थापित कुटितस्थाने पुर क्षेपनिकुटिता ॥

इति पुर क्षेपनिकुटिता (११)

पश्चात्क्षेपाच्च सा प्रोक्ता पश्चात्क्षेपनिकुटिता ।

इति पश्चात्क्षेपनिकुटिता (१२)

पार्श्वतश्च पुन क्षेपात्पार्श्वक्षेपाख्यकुटिता ।

इति पार्श्वक्षेपाख्यकुटिता (१३)

कुटितश्चरण पूर्वं पुर पश्चान्निवेशित ।

व्यश्रभावात्पुनश्चापि पुर पश्चात्तदन्यथा ॥

कुटितश्च तत स्थाने चतुष्कोणाख्यकुटिता ।

इति चतुष्कोणकुटिता (१४)

कुट्टित प्रथम पाद पुर पश्चान्निवेशित ।
 मध्ये निवेशितश्चाय पुनस्तत्रैव कुट्टित ॥
 मध्यस्थापनकुट्टाख्या चारी चान्वर्थलक्षणा ।
 इति मध्यस्थापनकुट्टा (१५)

कुट्टितश्चरण पूर्वं स्वपार्श्वेऽप्यन्यपार्श्वके ।
 निक्षिप्तश्चापि मध्ये च तत्रापि च निकुट्टित ॥
 सा तिरश्चीनकुट्टाख्या प्रोक्ता सार्थप्रचारिका ।
 इति तिरश्चीनकुट्टिता (१६)

कुट्टितश्चरण पृष्ठे लुठितोऽङ्गुलिपृष्ठत ।
 पुनश्च कुट्टितस्थाने सा पृष्ठलुठिताभिधा ॥
 इति पृष्ठलुठिता (१७)

पुरस्ताच्च कृता सैव पुरस्ताल्लुठिताभिधा ।
 इति पुरस्ताल्लुठिता (१८)

त्रिकोणचारी या चारी त्वनुलोमविलोमगा ।
 स्वस्थाने स्थापितपदा ततस्तत्रापि कुट्टिता ॥
 सानुलोमविलोमाख्या चारीय परिकीर्तिता ।
 इत्यनुलोमविलोमा (१९)

विपरीतप्रचारा सा प्रतिलोमानुलोमिका ।
 इति प्रतिलोमानुलोमिका (२०)

निकुट्टितौ समौ पादौ स्थितौ चाङ्गुलिपृष्ठयो ।
 समपादनिकुट्टा च कीर्तितान्वर्थलक्षणा ॥
 इति समपादनिकुट्टिता (२१)

स्थान स्थितिर्गतिश्चारी स्थानमाद्यन्तयोगर्तेः ॥ १०१७ ॥

कुट्टित चरण पश्चाद् भ्रामयित्वा च विन्यसेत् ।
कुट्टयेच्च तत् स्थाने चक्रकुट्टनिका मता ॥

इति चक्रकुट्टनिका (२२)

कुट्टयित्वा च विन्यस्य भ्रामयित्वा न्यसेत्तत ।
निकुट्टयत्तत् स्थाने मध्यचक्रा प्रकीर्तिता ॥

इति मध्यचक्रा (२३)

कुट्टयित्वा च विन्यस्य लुठितश्च निकुट्टित ।
सा मध्यलुठिता चेति कीर्तितान्वर्थनामिका ॥

इति मध्यलुठिता (२४)

कुट्टयित्वा च विन्यस्य भ्रामितो लुठितस्तत ।
कुट्टितश्च पुन स्थाने वक्त्रकुट्टनिकाभिधा ॥

इति वक्त्रकुट्टनिका (२५)

एव प्रकीर्तिताश्चार्य पञ्चविशतिसंख्यया ।
एवमन्याश्च विज्ञेयाश्चार्यो बुद्ध्या मनीषिभिः ॥ इति ।

प्रसङ्गान्मधुपसज्ञाश्चार्यो दर्शिता । प्रकृतमनुसराम ॥ १०१६ ॥

इत्येकोनविशतिराकाशिक्यश्चार्य ।
इत्युभयश्चतुष्पञ्चाशदेशीचार्य ।
इति षडशीतिर्मार्गदेशीचार्य ।

(क०) अथ चारीणामनन्तर स्थानकानां लक्षणे सगतिं दर्शयितु-
माह—स्थान स्थितिरित्यादि । स्थीयतेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्या अधिकरण-

स्थित्वा गच्छति गत्वा च तिष्ठतीत्यविनाकृताः ।

चार्य स्थानेन ताभ्योऽतोऽनन्तर स्थानमुच्यते ॥ १०१८ ॥

साधनत्व मा विज्ञायीतेति स्थानशब्दस्य भावसाधनता दर्शयति—स्थान स्थितिरिति । चर्यतेऽनयेति व्युत्पत्त्या गतिरेव चारीशब्दो नोच्यत इत्याह—गतिश्चारीति । तच्च स्थान गतेरादावन्ते च नियमेन भवतीत्याह—स्थानमाद्यन्तयोगेतिरिति । अमुमेवार्थं लोकसमत्या द्रढयति—स्थित्वा गच्छति गत्वा च तिष्ठतीति । तत्र स्थित्वा गच्छतीति स्थितेरादिभावनियमो दर्शित । गत्वा च तिष्ठतीति स्थितेरन्यभावनियमश्च । अत्र धूमाभ्योरिव व्याप्तिनियमो द्रष्टव्य । ततो गतिरेव स्थानेन व्याप्ता । न तु स्थान गत्येति । यथाग्निना धूमो व्याप्त । नतु धूमेनाग्निरिति वत् । इतीत्यादि । इत्युक्तप्रकारेण चार्य स्थानेनाविनाकृता व्याप्ता । यतोऽत इत्यध्याहर्तव्यम् । ताभ्यश्चारीभ्योऽनन्तरमव्यवधानेन स्थानकमुच्यत इति सगतिप्रदर्शनम् । स्थानकाना सामान्यलक्षणमाह—सनिवेशविशेष इत्यादि । निश्चलश्चलनरहित । अङ्गे शरीरे सनिवेशविशेष । अत्र विशेषशब्देन बुद्धिपूर्वं कृत इत्यवगन्तव्यम् । तेन लौकिकादङ्गसनिवेशाद्वावृत्तिर्द्रष्टव्या ॥ १०१७, १०१८- ॥

(सु०) अथ चारीनिरूपणानन्तर स्थानकाना लक्षणं वक्तुमारभते—स्थानमिति । स्थिति स्थानमित्युच्यते । गति चारीत्युच्यते । स्थित्वा गच्छति, गत्वा च तिष्ठति, अत तद् द्वयमप्यविनाभूतम् । स्थानेन चार्थ्युपलक्षित । इदानीं स्थानं कथ्यते । अङ्गे निश्चल सनिवेशविशेष स्थानम् । तच्च द्विविधम्, पुस्थानम्, स्त्रीस्थानमिति । आद्य षड्विधम्, वैष्णवम्, समपादम्, वैशाखम्, मण्डलम्, प्रत्यालीढम्, आलीढमिति । द्वितीय सप्तविधम्, आयतम्, अवहितम्, क्रान्तम्, गतागतम्, वलितम्, मोटितम्, विनिवर्तितमिति ॥ -१०१७-१०२१- ॥

सनिवेशविशेषोऽङ्गे निश्चलः स्थानमुच्यते ।
 वैष्णव समपाद च वैशाख मण्डल तथा ॥ १०१९ ॥
 आलीढप्रत्यालिढे च स्थानानीति नरेषु षट् ।
 अथ स्थानानि वक्ष्यामस्त्रीणि स्त्रीणा मुनेर्मतात् ॥ १०२० ॥
 आयताख्यावह्निताश्वक्रान्तान्यन्यच्चतुष्टयम् ।
 अथापि चेति वदता मुनिना सूचित ब्रुवे ॥ १०२१ ॥
 गतागत च वलित मोटित विनिवर्तितम् ।
 अथ देशीस्थानकाना त्रयोविंशतिरुच्यते ॥ १०२२ ॥
 स्वस्तिक वर्धमानाख्य नन्द्यावर्त च सहतम् ।
 समपाद चैकपाद पृष्ठोत्तानतल तथा ॥ १०२३ ॥
 चतुरश्र पार्श्वविद्ध पार्श्वपार्श्वगत तथा ।
 एकपार्श्वगत च स्यादेकजानुनताभिधम् ॥ १०२४ ॥
 परावृत्ताह्वय सूचि समादि विषमाद्यपि ।
 खण्डसूचि ततो ब्राह्म वैष्णव शैवगारुडे ॥ १०२५ ॥
 कूर्मासन नागबन्ध वृषभासनमित्यपि ।
 स्वस्थ मदालस क्रान्त स्याद्विष्कम्भितमुत्कटम् ॥ १०२६ ॥
 स्रस्तालस जानुगत मुक्तजानु विमुक्तकम् ।
 उपविष्टस्थानकानि नवेति भरतोऽब्रवीत् ॥ १०२७ ॥
 सममाकुञ्चित स्थान प्रसारितविवर्तिते ।
 उद्धाहित नत चेति सुप्तस्थानानि सन्ति षट् ॥ १०२८ ॥
 इति स्थानानि षट्पुसा स्त्रीणा सप्तापराण्यपि ।

(क०) तद्भेदानुद्दिशति—वैष्णवमित्यादि । वैष्णवादिष्वेकपञ्चा

त्रयोविंशतिरुक्तानि नव स्थानानि चासने ॥ १०२९ ॥
 सुप्तस्थानानि षट् तानि सर्वाणि मिलितानि तु ।
 एकपञ्चाशदाचष्ट निःशङ्कः करणाग्रणीः ॥ १०३० ॥
 सर्वेषा वच्मि लक्षमैषामिदानी तद्विदा मतम् ।
 एकः समस्थितः पादस्त्र्यश्रः पक्षस्थितोऽपरः ॥ १०३१ ॥
 सार्धद्वितालान्तरालो जङ्घा किञ्चिन्नता भवेत् ।
 सौष्टव यत्र तज्ज्ञेय वैष्णव विष्णुदैवतम् ॥ १०३२ ॥
 प्रकृतिस्थस्य सलापे नानाकार्यान्तरान्विते ।
 प्रयोज्य तन्मुनिः प्राह नृभिरुत्तममध्यमैः ॥ १०३३ ॥

शस्त्रस्थानकेषु मध्य, स्वस्तिकादीनि त्रयोविंशति स्थानकानि देशीस्थानकानि ।
 देशीमार्गविवेकश्च चार्युक्तप्रकारेण द्रष्टव्य ॥ १०१९-१०३०- ॥

(सु०) अथ देशीस्थानानि लक्षयति—अथेति । देशीस्थानानि त्रयो-
 विंशतिविधानि—स्वस्तिकम्, वर्धमानम्, नन्द्यावर्तम्, सहतम्, समपादम्,
 एकपादम्, पृष्ठोत्तानतलम्, चतुरश्रम्, पार्श्वविद्धम्, पार्श्वपाशर्वगतम्,
 एकपाशर्वगतम्, एकजानुगतम्, परावृत्तम्, समसूचि, विषमसूचि, खण्डसूचि,
 ब्राह्मम्, वैष्णवम्, शैवम्, गारुडम्, कूर्मासनम्, नागबन्धम्, वृषभासन-
 मिति । उपविष्टस्थानकान्याह—स्वस्थमिति । स्वस्थम्, मदालसम्, क्रान्तम्,
 विष्कम्भम्, उत्कटम्, स्रस्तालसम्, जानुगतम्, मुक्तजानु, विमुक्तमिति नव
 उपविष्टस्थानकानि । सुप्तस्थानकान्याह—सममिति । समम्, आकुञ्चितम्,
 प्रसारितम्, विवर्तितम्, उद्वाहितम्, नतमिति षट् सुप्तस्थानकानि । आहत्यैक-
 पञ्चाशत्स्थानकानि भवन्ति । तत्र स्वस्तिकादीनि त्रयोविंशति देशीस्थान-
 कानि । देशीमार्गविभागस्तु चार्युक्तप्रकारेण बोध्य ॥ -१०२२-१०३०- ॥

(क०) तत्र वैष्णवस्थानकस्य लक्षणम्—एक समस्थित इत्यादि ।

विष्णुवेषधरेणैव नटेनेत्यपरे जगुः ।
 सूत्रधारादिना नाट्यस्थितिकर्त्रेति चापरे ॥ १०३४ ॥
 पक्षस्थितोऽसौ चरणो य पार्श्वाभिमुखाङ्गुलिः ।
 व्यश्रः स एव किञ्चित्पुरोदेशाभिमुख्यभाक् ॥ १०३५ ॥
 अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यौ ये हस्तस्य प्रसारिते ।
 तदग्रयोरन्तराल तालमाहुर्मनीषिणः ॥ १०३६ ॥
 कटी जानुसमा यत्र कूर्परासशिर समम् ।
 उरः समुन्नत सन्न गात्र तत्सौष्ठव भवेत् ॥ १०३७ ॥
 सन्न स्वस्थानविश्रान्त निषण्ण त्वचलस्थिति ।
 चलपादमनत्युच्चमचञ्चलमकुब्जकम् ॥ १०३८ ॥
 सौष्ठवेऽङ्ग भवेत्तच्च कार्यमुत्तममध्यमैः ।
 एतच्च वैष्णव स्थान चतुरश्रस्य जीवनम् ॥ १०३९ ॥
 वैष्णव स्थानक यत्र कटीनाभिचरौ करौ ।
 पृथक्समुन्नत वक्षश्चतुरश्र तदुच्यते ॥ १०४० ॥

इति वैष्णवम् (१)

तत्र पक्षस्थितस्य पादस्य लक्षणमाह—यः पार्श्वाभिमुखाङ्गुलिर्गति ।
 व्यश्रस्य लक्षणमाह—व्यश्रः स एवेति । पक्षस्थित एव किञ्चित्पुरोदेशाभि-
 मुख्यभाक्चेत्, व्यश्रो भवति । अत्र तालशब्देन रेखाशास्त्राश्रय परिमाणभेद
 उच्यते । तस्य तालस्य लक्षणमाह—अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यावित्यादि ।
 इदमेवादेशपरिमाणम्—“तालान्तरौ तदा स्यातामतालखटकामुखौ”
 इत्यादिषु द्रष्टव्यम् । न तु प्रसिद्ध कालपरिमाण तद्वच्चञ्जको घनवाद्यभेदो
 वा । सौष्ठवस्य लक्षणमाह—कटी जानुसमेत्यादि । कूर्परासशिर इति ।
 कूर्परौ चासौ च शिरश्चेति प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भावात् । तानि कूर्परादीनि सौष्ठवे
 मिथ समानि कर्तव्यानि भवन्ति । प्रसङ्गात्सन्ननिषण्णशब्दयोरर्थमाह—

प्रधान सौष्ठव पादावेकतालान्तरौ समौ ।

यत्र तत्समपाद स्याच्चतुराननदैवतम् ॥ १०४१ ॥

एतच्च विप्रदत्ताशी स्वीकारेऽथ निरीक्षणे ।

मध्यमाना विहङ्गाना कन्यावरकुतूहले ॥ १०४२ ॥

लिङ्गिव्रतिविमानस्थस्यन्दनस्थेषु चेष्ट्यते ।

इति समपादम् (२)

सन्न स्वस्थानविश्रान्त निषण्ण त्वचलस्थितीति । सौष्ठवे शरीरस्य स्थितिविशेषमाह—चलपादमित्यादि । चतुरश्रस्य जीवनमित्येतेन प्रसक्तस्य चतुरश्रस्य लक्षणमाह—वैष्णव स्थानक यत्रेत्यादि ॥ १०३१—१०४० ॥

इति वैष्णवम् (१)

(सु०) तत्र वैष्णवस्थानक लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद सम , अन्य त्र्यश्रीभूय वक्षसि वर्तते , जङ्घा च सार्धतालद्वयान्तराले किञ्चिन्नता भवति , तत्सौष्ठव विष्णुदेवतासबन्धि वैष्णव स्थान भवति । तच्च प्रकृतिस्थस्य नाना-कार्यान्तरलसापे उत्तमै मध्यमैश्च पुरुषै प्रयोज्यमिति मुनेर्मतम् । अपरे तु विष्णुवेषधारिणैव नटेनेत्याहु । अन्ये नाट्यस्थितिकर्त्रा सूत्रधारादिना प्रयोज्य-मित्याहु । पक्षस्थित इति । यश्चरण पार्श्वाभिमुखाङ्गुलिर्भवति, असौ पक्ष-स्थित । अङ्गुष्ठेति । हस्तस्य प्रसारित अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यग्रान्तराल ताल इत्युच्यते । कटीति । यत्र कटीकूर्परजानुशिर सम वक्ष समुन्नत, गात्र च सन्न तत्सौष्ठवम् । सौष्ठवे अङ्ग सन्न स्वस्थानविश्रान्त निषण्ण, समपाद, अनत्युच्चम्, अचञ्चलम्, अकुब्ज च भवति । एतदेव चतुरश्रजीवन वैष्णव स्थानम् । यत्र हस्तकटी नाभिचारिणौ, वक्ष समुन्नत च भवति, तत् चतुरश्र-मित्युच्यते ॥ -१०३१—१०४०- ॥

इति वैष्णवम् (१)

(क०) अत पर समपादादीनि स्थानकानि ग्रन्थत एव व्यक्त लक्षणानि ॥ १०४१—१०५३ ॥

भूमेरूर्ध्वनिषण्णौ चेत्सार्धतालत्रयान्तरे ॥ १०४३ ॥

नभस्यूरू चरणयोस्तावदेवान्तर भुवि ।

त्र्यश्रपक्षस्थयोः स्थान वैशाख कथित तदा ॥ १०४४ ॥

विशाखदैवत तच्च स्थूलपक्षीक्षणे भवेत् ।

युद्धादौ प्रेरणेऽश्वाना वेगदाने च वाहने ॥ १०४५ ॥

इति वैशाखम् (३)

पक्षस्थौ चरणौ त्र्यश्रावेकतालान्तरौ भुवि ।

कटीजानुसमौ व्योम्नि सार्धतालद्वयान्तरे ॥ १०४६ ॥

ऊरू यत्र निषण्णौ तन्मण्डल शक्रदैवतम् ।

धनुर्वज्रादिशस्त्राणा प्रयोगे गजवाहने ॥ १०४७ ॥

वीक्षणे गरुडादीनामिद मुनिरूपादिशत् ।

चतुस्तालान्तरौ पादौ मण्डलेऽन्ये प्रचक्षते ॥ १०४८ ॥

इति मण्डलम् (४)

(सु०) समपाद लक्षयति—प्रधानमिति । यत्र पूर्वोक्त सौष्ठव प्रधानम्, एकतालान्तरे पादौ च समौ भवत, तद् ब्रह्मदेवताक समपाद भवति । तच्च विप्रार्पिताशीर्वचनस्वीकरणे, मध्यविहङ्गनिरीक्षणे, कन्यावरकौतुके, लिङ्गिनि, ब्रह्मिनि, विमानस्थे, स्यन्दनस्थे च प्रयोज्यम् ॥ १०४१-१०४२- ॥

इति समपादम् (२)

(सु०) वैशाख लक्षयति—भूमेरिति । यत्र भूमे ऊर्ध्व सार्धतालत्रयान्तराले आकाशे ऊरू निषण्णौ भवत, तावदेव अन्तराले भूतले चरणौ त्र्यश्रपक्षस्थौ भवत, तत् वैशाख भवति । तच्च विशाखदेवताकम् । स्थूलपक्षीक्षणे, युद्धादौ, अश्वाना प्रेरणे, वेगदाने, वाहने च प्रयोज्यम् ॥ -१०४३, १०४५- ॥

इति वैशाखम् (३)

(सु०) मण्डल लक्षयति—पक्षस्थाविति । यत्र पादौ एकतालान्तरौ

वामो यत्र निषण्णोरुम्बरे पूर्वमानतः ।
 दक्षिणश्चरणश्चाग्रे पञ्चताल प्रसारितः ॥ १०४९ ॥
 त्र्यश्रौ द्वावपि तद्विद्यादालीढ रुद्रदैवतम् ।
 ईर्ष्याक्रोधकृतो जल्पः कार्यस्तेनोत्तरोत्तरः ॥ १०५० ॥
 वीररौद्रकृत मल्लसवर्षास्फोटनादिकम् ।
 तथा सधाय शस्त्राणि प्रत्यालीढ समाश्रयेत् ॥ १०५१ ॥

इत्यालीढम् (५)

आलीढाङ्गविपर्यासात्प्रत्यालीढमुदीरितम् ।
 आलीढकृतसधानशस्त्रमेतेन मोक्षयेत् ॥ १०५२ ॥
 रुद्र च दैवत तत्र भाषते शुभवल्लभः ।
 एषामाद्यानि चत्वारि दृश्यन्ते नाख्यवृत्तयोः ॥ १०५३ ॥

भूमौ त्र्यश्रौ भवत , कटीजानुसम सार्धतालद्वयान्तरे नभसि ऊरू निषण्णौ
 भवत , तत् शक्रदेवताक मण्डल स्थान भवति । तच्च धनुर्वज्रादिशस्त्रप्रयोगे,
 गजवाहने, गरुडादिवीक्षणे च प्रयोज्यम् । अन्ये आचार्या , अत्र मण्डल-
 स्थानके चतुस्तालान्तरालौ प्रचक्षते ॥ १०४६-१०४८ ॥

इति मण्डलम् (४)

(सु०) आलीढ लक्षयति—वाम इति । यत्र वाम पाद आकाशे
 प्रथममानत दक्षिणपादश्च अग्रे तालपञ्चकान्तराले प्रसारितो भवति, पादद्वयमपि
 त्र्यश्रु भवति, तद् रुद्रदेवताकमालीढ स्थान भवति । तच्च ईर्ष्याक्रोधकृते
 जल्पे, वीररौद्रकृते मल्लसवर्षास्फोटनादिके शस्त्रसधाने च कार्यम् ॥ १०४९-
 १०५१ ॥

इत्यालीढम् (५)

प्रयोगस्त्वन्ययोस्तज्ज्ञैरिष्टो नाट्यैकगोचर ।

अन्ये पञ्चविधेऽप्याहुर्नर्तने स्थानकानि षट् ॥ १०५४ ॥

इति प्रत्यालीढम् (६)

इति षट्पुरुषस्थानकानि ।

वामस्तालान्तरस्त्र्यश्रो दक्षिणश्चरणः समः ।

प्रसन्न वदन वक्षः समुन्नतमनुन्नता ॥ १०५५ ॥

कटीनितम्बगो हस्तो दक्षिणोऽन्यो लताकरः ।

यत्रायत तदाख्यात कमला चात्र देवता ॥ १०५६ ॥

(क०) अत्र पुरुषकर्तृकाणां षण्णां स्थानकानां साधारणविनियोग-
प्रदर्शनावसरे पञ्चविधे नर्तन इत्युक्तम् । तत्र नाट्यनृत्यनृत्तलास्यताण्डव
भेदेन नर्तनस्य पूर्वोक्त पञ्चविधत्वमनुसंधेयम् ॥ १०५४ ॥

इति प्रत्यालीढम् (६)

इति षट्पुरुषस्थानकानि ।

(सु०) प्रत्यालीढ लक्षयति—आलीढेति । आलीढाङ्गव्यत्यासात्प्रत्यालीढ
भवति । आलीढे सधीयमानशस्त्रस्यात्र मोक्षण कार्यम् । अत्रापि रुद्रदैवत,
शशुवल्लभ , शार्ङ्गदेवो भाषते । अत्र आद्यस्थानचतुष्टय नाट्यनृत्तयो प्रयुज्यते ।
अन्यद् द्वय नाट्यमात्रगोचर भवति । अन्ये पञ्चविधेऽप्याहुः ॥ १०५२—
१०५४ ॥

इति प्रत्यालीढम् (६)

इति षट्पुरुषस्थानकानि ।

(क०) आयतस्थानविनियोगे—रङ्गावतरणारम्भ इत्युक्तम् । रङ्गाव-
तरण नाम पात्रस्य रङ्गप्रवेशोपक्रम ॥ १०५५—१०६२ ॥

इत्याद्यतम् (१)

स्थान चिकीर्षितासु स्यात्क्षतासु च गतिष्विदम् ।
 आभाषणे च कर्तव्ये सखीप्रियतमादिभिः ॥ १०५७ ॥
 रङ्गावतरणारम्भे पुष्पाञ्जलिविसर्जने ।
 अमर्षे चाभिलाषेर्घ्याप्रभवेऽङ्गुलिमोटने ॥ १०५८ ॥
 तर्जने प्रतिषेधे च कार्यं मानावलम्बने ।
 गर्वगाम्भीर्यमौने स्यादावाहनविसर्जने ॥ १०५९ ॥
 पूर्वरङ्गे स्त्रीभिरेव प्रयोज्य केचिदूचिरे ।
 नरो नार्योऽथवा कुर्युः प्रवेशे स्थानक स्त्रियाः ॥ १०६० ॥
 स्थान यथाभिनेय स्यात्प्रविष्टेष्विति चापरे ।
 आयतानन्तर कार्या रङ्गावतरणादय ॥ १०६१ ॥
 हस्तपादप्रचारस्तु तेषु ज्ञेयो यथोचितम् ।
 भट्टाभिनवगुप्तस्य मतमेतदुदीरितम् ॥ १०६२ ॥

इत्यायतम् (१)

(सु०) अथ स्त्रीस्थानकानि लक्षयति—वाम इति । यत्र वाम पाद
 तालान्तरे त्र्यश्र , दक्षिण पाद सम , मुख प्रसन्नम्, वक्ष समुन्नत च, कटी
 चोन्नता, वामहस्तो लताकर , दक्षिणहस्तो नितम्बगतश्च भवति, तत् कमला-
 देवताकम् आयत स्थान भवति । इद स्थान चिकीर्षितासु क्षतासु गतिषु
 प्रयुज्यते । सखीप्रियतमाद्याभाषणे, रङ्गावतरणारम्भे, पुष्पाञ्जलिविसर्जने,
 अमर्षे, अभिलाषेर्घ्याप्रभवे, अङ्गुलिमोटने, गर्वगाम्भीर्यमौने, आवाहनविसर्जने,
 पूर्वरङ्गे च स्त्रीभिरेव प्रयोज्यमिति केचिदाचार्या ऊचिरे । नरो वा नार्यो वा
 प्रवेशे स्थानक कुर्युः । प्रविष्टेष्वपि स्थानमभिनेतव्यमित्यपरे । आयतानन्तर
 रङ्गावतरणादिक कार्यम् । तत्र हस्तपादप्रचारा यथोचित ज्ञेया इति भट्टाभि-
 नवगुप्तस्य मतम् ॥ १०५९—१०६२ ॥

इत्यायतम् (१)

अवहित्थ तदेव स्याद्विपर्यासेन पादयोः ।
 चिन्तावितर्कयोस्तोषे सलापे च निसर्गजे ॥ १०६३ ॥
 विस्मये भूरिसौभाग्यगर्वजे स्वाङ्गवीक्षणे ।
 लीलाविलासलावण्यवरमार्गविलोकने ॥ १०६४ ॥
 कार्यं दौर्गमिदं स्थानमवहित्थस्य सूचकम् ।

इत्यवहित्थम् (२)

समस्यैकस्य पादस्य पार्णिदेशगतोऽपर ॥ १०६५ ॥
 सूचीपादः स्वपार्श्वे वा समस्तालान्तरे स्थितः ।
 यत्राश्वारोहणारम्भे तदश्वक्रान्तमुच्यते ॥ १०६६ ॥
 स्खलिते विगलद्वस्त्रधारणे गोप्यगोपने ।
 प्रसूनस्तवकादाने तृक्षाखावलम्बने ॥ १०६७ ॥
 नैसर्गिके च सलापे विभ्रमे ललिते तथा ।
 प्रयोक्तव्यमिदं स्थानं भारती चात्र देवता ॥ १०६८ ॥

इत्यश्वक्रान्तम् (३)

(सु०) अवहित्थं लक्षयति—अवहित्थमिति । यत्र पादयोर्विपर्यासेन रचितं तदेव अवहित्थम् । तच्च चिन्तावितर्कतोषसलापेषु, नैसर्गिकविस्मये, भूरिसौभाग्यगर्वेण स्वाङ्गावलोकने, लीलाविलासलावण्यवरमार्गविलोकने च प्रयोज्यम् । इदं तु दुर्गादेवताकम् ॥ १०६३, १०६४- ॥

इत्यवहित्थम् (२)

(सु०) अश्वक्रान्तं लक्षयति—समस्येति । यत्र समैकपादपार्णिदेशगतः, सूचीपादोऽपरः, स्वपार्श्वे वा समात् तालान्तरे वा तिष्ठति, तद् भारती-देवतात्मकम् अश्वक्रान्तं भवति । तच्च अश्वारोहणारम्भे, स्खलिते, विगलद्वस्त्रधारणे, गोप्यगोपने, पुष्पस्तवकादाने, वृक्षाखावलम्बने, नैसर्गिकसलापे, विभ्रमे, ललिते च प्रयोज्यम् ॥ -१०६५-१०६८ ॥

इत्यश्वक्रान्तम् (३)

गत्युन्मुखी च यत्रैक पदमुद्धृत्य नर्तकी ।

उदास्ते तद्वतिस्थित्योर्निरोधात्स्याद्रतागतम् ॥ १०६९ ॥

इति गतागतम् (४)

शरीरमीषद्वलित पादो वलितदिग्भवः ।

कनिष्ठाश्लिष्टभूरन्यो भूलग्राङ्गुष्ठको यदा ॥ १०७० ॥

तदा वलितमाख्यात साभिलाषविलोकने ।

इति वलितम् (५)

एक समोऽङ्घ्रिरन्यस्तु कुञ्चितोऽर्धतलाङ्गुलिः ॥ १०७१ ॥

अग्रे यदोर्ध्वगौ हस्तौ कर्कटौ मोदित तदा ।

कामावस्थासु सर्वासु विनियोगोऽस्य कीर्तितः ॥ १०७२ ॥

इति मोदितम् (६)

(सु०) गतागत लक्षयति—गतीति । यत्र नर्तकी एक चरणमुद्धृत्य गत्युन्मुखी वर्तते, गतिस्थितिनिरोधयुक्त तद् गतागत भवति ॥ १०६९ ॥

इति गतागतम् (४)

(सु०) वलित लक्षयति—शरीरमिति । यत्र शरीरमीषद्वलित भवति ।

एक पाद कनिष्ठाश्लिष्टभूमि, अन्यो भूमिलग्राङ्गुष्ठश्च भवति, तद्वलितम् ।

तच्च साभिलाषविलोकने प्रयोज्यम् ॥ १०७०- ॥

इति वलितम् (५)

(सु०) मोदित लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद सम, अन्य कुञ्चित, अर्धतलाङ्गुलिश्च भवति, अग्रे कर्कटहस्तौ ऊर्ध्व गच्छत, तन्मोदितम् । तच्च सर्वास्वपि कामावस्थासु विनियुज्यते ॥ -१०७१, १०७२ ॥

इति मोदितम् (६)

पृष्ठतोऽङ्गपरावृत्त्या तदेव विनिवर्तितम् ।

इति विनिवर्तितम् (७)

इति सप्त स्त्रीस्थानकानि ।

स्वस्तिको हसकस्थाने चरणौ कुञ्चितौ यदा ॥ १०७३ ॥

मिथः श्लिष्टकनिष्ठौ च तदाहुः स्वस्तिक बुधाः ।

इति स्वस्तिकम् (१)

वर्धमाने तु चरणौ तिर्यञ्चौ पार्श्वसगतौ ॥ १०७४ ॥

इति वर्धमानम् (२)

(क०) अवहित्थस्थानकविनियोगे—अवहित्थस्य सूचकमित्युक्तम् ।

तत्रावहित्थ नामेङ्गिताकारगोपनात्मक सचारिभाव , तस्येत्यर्थ ॥

॥ १०६३-१०७२ ॥

इति सप्त स्त्रीस्थानकानि ।

(क०) स्वस्तिकादीना लक्षणानि स्पष्टार्थानि ॥ १०७३ १०८३ ॥

(सु०) विनिवर्तित लक्षयति—पृष्ठत इति । पृष्ठत अङ्गपरावृत्तियुक्त तदेव, मोटितमेव विनिवर्तितम् ॥ १०७२- ॥

इति विनिवर्तितम् (७)

इति सप्त स्त्रीस्थानकानि ।

(सु०) अथ देशीस्थानानि लक्षयति—स्वस्तिक इति । यत्र पादौ स्वस्तिकौ कुञ्चितौ परस्परश्लिष्टकनिष्ठौ च भवत , तत् स्वस्तिकम् ॥ -१०७३, १०७३- ॥

इति स्वस्तिकम् (१)

(सु०) वर्धमान लक्षयति—वर्धमान इति । यत्र पादौ तिर्यञ्चौ पार्श्वसगतौ च भवत , तद् वर्धमानम् ॥ -१०७४ ॥

इति वर्धमानम् (२)

अस्यैव चैच्चरणयोरन्तरं स्यात्षडङ्गुलम् ।

वितस्तिमात्रमथवा नन्द्यावर्तं तदोदितम् ॥ १०७५ ॥

इति नन्द्यावर्तम् (३)

देहः स्वाभाविकोऽङ्गुष्ठौ पादयोश्चेन्मिथो युतौ ।

गुल्फौ च सहतं तत्स्यात्पुष्पाञ्जलिविसर्जने ॥ १०७६ ॥

इति सहतम् (४)

वपुः स्वाभाविकं पादौ वितस्त्यन्तरितावृज्जू ।

यत्र तत्समपादाख्यं शार्ङ्गदेवः समादिशत् ॥ १०७७ ॥

इति समपादम् (५)

समस्याङ्घ्रेस्तु जानूर्ध्वं बाह्यपार्श्वं यदीतरः ।

बाह्यपार्श्वेन लग्नोऽङ्घ्रिरेकपादं तदोच्यते ॥ १०७८ ॥

इत्येकपादम् (६)

(सु०) नन्द्यावर्तं लक्षयति—अस्यैवेति । अस्मिन्नेव पादयोरन्तरालं षडङ्गुलं वा वितस्तिमात्रं वा भवति, तदा नन्द्यावर्तम् ॥ १०७५ ॥

इति नन्द्यावर्तम् (३)

(सु०) सहतं लक्षयति—देह इति । यत्र देहः स्वाभाविकः, पादाङ्गुष्ठौ गुल्फौ च मिथः सयुतौ भवतः, तद् सहतम् । तत्पुष्पाञ्जलिविसर्जने कार्यम् ॥ १०७६ ॥

इति सहतम् (४)

(सु०) समपादं लक्षयति—वपु रिति । यत्र शरीरं स्वाभाविकम्, पादौ वितस्त्यन्तरालगतौ ऋजू भवतः, तत् समपादम् ॥ १०७७ ॥

इति समपादम् (५)

(सु०) एकपादं लक्षयति—समस्येति । यत्र एकः समपादः, जानूर्ध्वं बाह्यपार्श्वगतः, इतरो बाह्यपार्श्वलग्नः, तद् एकपादम् ॥ १०७८ ॥

इत्येकपादम् (६)

भूलगाङ्गुलिपृष्ठोऽङ्घ्रिः पश्चादेकोऽपरः पुरः ।

समो यत्र तदादिष्ट पृष्ठोत्तानतल बुधैः ॥ १०७९ ॥

इति पृष्ठोत्तानतलम् (७)

नन्द्यावर्तस्य चेदङ्घ्रयोर्भवेदष्टादशाङ्गुलम् ।

अन्तर चतुरैः स्थान चतुरश्र तदोदितम् ॥ १०८० ॥

इति चतुरश्रम् (८)

पार्ष्णिरङ्गुष्ठसंश्लिष्टा पार्ष्णिविद्धे विधीयते ।

इति पार्ष्णिविद्धम् (९)

पार्ष्णिपार्श्वगते पार्ष्णिरन्तः पार्श्वान्तरस्थितः ॥ १०८१ ॥

इति पार्ष्णिपार्श्वगतम् (१०)

(सु०) पृष्ठोत्तानतल लक्षयति—भूलमेति । यत्र एक पाद पश्चाद् भूमिलम्ना-
ङ्गुलिपृष्ठ, अन्य पुर समश्च भवति, तत् पृष्ठोत्तानतलम् ॥ १०७९ ॥

इति पृष्ठोत्तानतलम् (७)

(सु०) चतुरश्र लक्षयति—नन्द्यावर्तेति । यदा नन्द्यावर्त एव पादयो-
रन्तरम् अष्टादशाङ्गुल भवति, तदा चतुरश्रम् ॥ १०८० ॥

इति चतुरश्रम् (८)

(सु०) पार्ष्णिविद्ध लक्षयति—पार्ष्णिरिति । यत्र पार्ष्णि अङ्गुष्ठ-
संश्लिष्टा, तत् पार्ष्णिविद्धम् ॥ १०८०- ॥

इति पार्ष्णिविद्धम् (९)

(सु०) पार्ष्णिपार्श्वगत लक्षयति—पार्ष्णीति । यत्र पार्ष्णि, पार्ष्णि-
पार्श्वगता, तत् पार्ष्णिपार्श्वगतम् ॥ -१०८१ ॥

इति पार्ष्णिपार्श्वगतम् (१०)

समस्याङ्घ्रेः पुर. किञ्चिदपरश्चरणो यदा ।

स्याद्वाह्यपार्श्वगस्तिर्यगेकपार्श्वगत तदा ॥ १०८२ ॥

इत्येकपार्श्वगतम् (११)

एकः समोऽङ्घ्रिरन्यश्चेदन्तरे चतुरङ्गुले ।

तिर्यक्कुञ्चितजानुः स्यादेकजानुनत तदा ॥ १०८३ ॥

इत्येकजानुनतम् (१२)

परावृत्ते समे स्याता पाष्ण्याङ्गुष्ठकनिष्ठिके ।

इति परावृत्तम् (१३)

(सु०) एकपार्श्वगत लक्षयति—समस्येति । यत्र समपादस्य पुरतः ,
अपर पाद बाह्यपार्श्वे किञ्चित् तिर्यग्भवति , तद् एकपार्श्वगतम् ॥ १०८२ ॥

इत्येकपार्श्वगतम् (११)

(सु०) एकजानुनत लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद सम , अन्य
चतुरङ्गुलान्तरे तिर्यक् कुञ्चितजानुर्भवति , तद् एकजानुनतम् ॥ १०८३ ॥

इत्येकजानुनतम् (१२)

(क०) परावृत्ताख्यस्य स्थानकस्य लक्षणे—अङ्गुष्ठकनिष्ठिके
पाष्ण्या समे स्यातामित्युच्यते । तस्यायमर्थोऽवगन्तव्यः । द्वयोः पादयो-
रेकस्याङ्गुष्ठ इतरस्य कनिष्ठिका चेत्यङ्गुष्ठकनिष्ठिकेति द्वन्द्वः । ते—पाष्ण्या
समे स्यातामिति । वामाङ्गुष्ठो दक्षिणपाष्ण्या सम , दक्षिणकनिष्ठिका
वामपाष्ण्या समा , यद्वा दक्षिणाङ्गुष्ठो वामपाष्ण्या सम , वामकनिष्ठिका
दक्षिणपाष्ण्या समेति । अत्र समत्वमेकदेशस्थितत्वमवगन्तव्यम् । अन्यथैक-
पादस्याङ्गुष्ठकनिष्ठयोस्तदीयपाष्ण्या समत्व न सम्भवति । एव पादान्तर
पाष्ण्या समत्व तूक्तप्रकारेण सम्भवति । पादान्तरपाष्णिपश्चाद्वागस्थित्या

पार्ष्णिजङ्घोस्सलग्रधरणी चरणौ यदा ॥ १०८४ ॥

तिर्यक्प्रसारितौ स्याता समसूचि तदोच्यते ।

इति समसूचि (१४)

सूचीपादौ पृथग्यत्र पुरः पश्चात्प्रसारितौ ॥ १०८५ ॥

युगपद्भूतं तज्ज्ञे स्थान विषमसूचि तत् ।

भूलग्रजानुगुल्फौ तौ चरणौ केचिद्वचिरे ॥ १०८६ ॥

इति विषमसूचि (१५)

एकोऽङ्घ्रिः कुञ्चितोऽन्यस्तु भूसलग्रोरुपार्ष्णिकः ।

तिर्यक्प्रसारितो यत्र खण्डसूचि तदोच्यते ॥ १०८७ ॥

इति खण्डसूचि (१६)

समत्वे विवक्षिते त्वङ्गुष्ठकनिष्ठिकाग्रहणमनर्थकं स्यात् । पादग्रहणेनैव गतार्थत्वादिति ॥ १०८३ ॥

इति त्रयोविंशतिर्देशीस्थानानि ।

(सु०) परावृत्तं लक्षयति—परावृत्तं इति । यत्र अङ्गुष्ठकनिष्ठिके पाष्ण्यां परावृत्ते समे च भवतः, तत् परावृत्तम् ॥ १०८३- ॥

इति परावृत्तम् (१३)

(सु०) समसूचि लक्षयति—पाष्णीति । यत्र पार्ष्णिजङ्घोरुभूलग्र पादौ च तिर्यक्प्रसारितौ भवतः, तत् समसूचि ॥ -१०८४, १०८४- ॥

इति समसूचि (१४)

(सु०) विषमसूचि लक्षयति—सूचीपादाविति । यत्र सूचीपादौ पुरः पश्चाच्च पृथगेव युगपत्प्रसारितौ च भवतः, तद् विषमसूचि । केचित् तौ चरणौ भूलग्रजानुगुल्फौ वदन्ति ॥ -१०८५, १०८६ ॥

इति विषमसूचि (१५)

(सु०) खण्डसूचि लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद कुञ्चितः,

एकः समोऽङ्घ्रिरन्यश्चेत्कुञ्चितोऽङ्घ्रिः ।

जानुसधिसमत्वेनोत्क्षिप्तो ब्राह्म तदुच्यते ॥ १०८८ ॥

इति ब्राह्मम् (१७)

सममेक विधायाङ्घ्रिमन्यश्चेत्कुञ्चितो मनाक् ।

पुरः प्रसारितस्तिर्यक्पद स्याद्वैष्णव तदा ॥ १०८९ ॥

इति वैष्णवम् (१८)

अङ्घ्रेः समस्य वामस्य जानुशीर्षसमोऽपरः ।

उद्धृतः कुञ्चिताकारो यत्र शैव तदुच्यते ॥ १०९० ॥

इति शैवम् (१९)

अन्य भूलग्नपार्श्विक तिर्यक्प्रसारितश्च भवति, तत् खण्डसूचि ॥ १०८७ ॥

इति खण्डसूचि (१६)

(सु०) ब्राह्म लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद सम, अन्य पृष्ठतः कुञ्चितो भूत्वा जानुसधिसमत्वेनोत्क्षिप्यते, तद् ब्राह्मम् ॥ १०८८ ॥

इति ब्राह्मम् (१७)

(सु०) वैष्णव लक्षयति—सममिति । यत्र एक पाद सम विधाय, अन्य ईषत्कुञ्चित, पुनः तिर्यक्प्रसारितश्च भवति, तद् वैष्णवम् ॥ १०८९ ॥

इति वैष्णवम् (१८)

(सु०) शैव लक्षयति—अङ्घ्रेरिति । यत्र वामपाद जानुशीर्षसम, अपर पाद उद्धृतः कुञ्चिताकारश्च भवति, तत् शैवम् ॥ १०९० ॥

इति शैवम् (१९)

आकुञ्चितः पुरो वामः पश्चादन्यस्तु जानुना ।

भुव गतौ यदा पादौ गारुड गदित तदा ॥ १०९१ ॥

इति गारुडम् (२०)

दक्षिणश्चरणो जानुबाह्यगुल्फमिलत्क्षितिः ।

वामः समो भवेद्यत्र कूर्मासनमदो विदु ॥ १०९२ ॥

इति कूर्मासनम् (२१)

यदोपविश्य वामोरोः पृष्ठे न्यस्यति दक्षिणाम् ।

जङ्घा तदा नागबन्धमभ्यधात्करणाग्रणीः ॥ १०९३ ॥

इति नागबन्धम् (२२)

वियुते सयुते वा चेज्जानुनी सस्थिते क्षितौ ।

वृषभासनमाख्यात सौष्ठवाधिष्ठित तदा ॥ १०९४ ॥

इति वृषभासनम् (२३)

इति त्रयोविंशतिर्देशीस्थानानि ।

(सु०) गारुड लक्षयति—आकुञ्चित इति । यत्र वाम पाद पुर
कुञ्चित , अन्य पाद जानुभूमिगतो भवति , तद गारुडम् ॥ १०९१ ॥

इति गारुडम् (२०)

(सु०) कूर्मासन लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिण पाद जानु-
बाह्यगुल्फमिलितभूमि , वामश्च समो भवति , तत् कूर्मासनम् ॥ १०९२ ॥

इति कूर्मासनम् (२१)

(सु०) नागबन्ध लक्षयति—यदेदि । यदा उपविश्य वामोरुपृष्ठे
दक्षिणजङ्घाध्यस्यते , तदा नागबन्धम् ॥ १०९३ ॥

इति नागबन्धम् (२२)

(सु०) वृषभासन लक्षयति—वियुत इति । यत्र जानुनी सयुज्य , वियुज्य
वा भूस्थिते भवत , तत् सौष्ठवाधिष्ठित वृषभासन भवति ॥ १०९४ ॥

इति वृषभासनम् (२३)

इति त्रयोविंशतिर्देशीस्थानानि ।

विस्तारिताञ्चितावङ्घ्री यत्रोरः किञ्चिदुन्नतम् ।
करावूरुकटिन्यस्तौ स्वस्थ स्थान तदुच्यते ॥ १०९५ ॥

इति स्वस्थम् (१)

एकः प्रसारितः किञ्चिदन्योऽङ्घ्रिस्त्वासनाश्रितः ।
शिरःपार्श्वगत यत्र तन्मदालसमिष्यते ॥ १०९६ ॥
मदे विपदि निर्वेदेऽप्यौत्सुक्ये विरहे भवेत् ।

इति मदालसम् (२)

हस्तौ चिबुकविन्यस्तौ बाहुशीर्षश्रित शिरः ॥ १०९७ ॥
ईषद्वाष्पे च नयने यत्र क्रान्तमुदाहृतम् ।
निर्जने निगृहीते च शोकग्लाने भवेदिदम् ॥ १०९८ ॥

इति क्रान्तम् (३)

(सु०) अथोपविष्टस्थानकानि लक्षयति—विस्तारितेति । यत्र पादौ
विस्तारिताञ्चितौ, उर ईषदुन्नतम्, हस्तौ ऊरुकटीन्यस्तौ च भवत, तत्
स्वस्थम् ॥ १०९५ ॥

इति स्वस्थम् (१)

(सु०) मदालस लक्षयति—एक इति । यत्र एक पाद किञ्चित्
प्रसारित, अन्यश्च तथा शिरःपार्श्वगत च भवति, तत् मदालसम् । तच्च
मदे, विपदि, निर्वेदे, औत्सुक्ये, विरहे च कार्यम् ॥ १०९६, १०९६- ॥

इति मदालसम् (२)

(सु०) क्रान्त लक्षयति—हस्ताविति । यत्र हस्तौ चिबुकन्यस्तौ, शिर
बाहुशीर्षगत भवति, नयने च ईषद्वाष्पयुते भवत, तत् क्रान्तम् । इदं
निर्जने, निगृहीते, शोकग्लाने च कार्यम् ॥ -१०९७, १०९८ ॥

इति क्रान्तम् (३)

ऊरू विस्तारितौ बाहू पादौ विस्तारिताञ्चितौ ।
यदा निमीलिते नेत्रे विष्कम्भ भणित तदा ॥ १०९९ ॥
योगे ध्याने भवेदेतत्स्वभावेन यदासने ।

इति विष्कम्भितम् (४)

समे पाष्णी सह स्निग्ध्या भूतले चरणौ समौ ॥ ११०० ॥
यदा तदोत्कट योगध्यानसध्याजपादिषु ।

इत्युत्कटम् (५)

हस्तौ स्रस्तौ विमुक्तौ च शरीरमलस यदा ॥ ११०१ ॥
लोचने मन्थराकारधरे स्रस्तालस तदा ।
हानिग्लानिमदव्याधिमूर्च्छाभीतिषु तद्भवेत् ॥ ११०२ ॥

इति स्रस्तालसम् (६)

(सु०) विष्कम्भित लक्षयति—ऊर्विति । यत्र ऊरू विस्तारितौ, बाहू
पादौ च अञ्चितौ भवत, नेत्रे निमीलिते च भवत, तद् विष्कम्भितम् । तच्च
योगे, ध्याने, स्वभावासने च कार्यम् ॥ १०९९, १०९९- ॥

इति निष्कम्भितम् (४)

(सु०) उत्कट लक्षयति—समे इति । यत्र पाष्णीं समे, पादौ
भूतले समौ च भवत, तद् उत्कटम् । तच्च योगध्यानसध्याजपादिषु
प्रयोज्यम् ॥ ११००, ११००- ॥

इत्युत्कटम् (५)

(सु०) स्रस्तालस लक्षयति—हस्ताविति । यत्र हस्तौ स्रस्तौ विमुक्तौ
च भवत, शरीरमलस, लोचने मन्थराकारधरे च भवत, तत् स्रस्तालसम् ।
तच्च हानिग्लानिमदव्याधिमूर्च्छाभीतिषु प्रयोज्यम् ॥ ११०१, ११०२ ॥

इति स्रस्तालसम् (६)

जानुभ्या भूमिसस्थाभ्या स्थान जानुगत मतम् ।
 होमे देवार्चने दीनयाचने मृगदर्शने ॥ ११०३ ॥
 कुसत्त्वत्रासने चेद भवेत्क्रुद्धप्रसादने ।

इति जानुगतम् (७)

उत्कटस्यैव जान्वैक धरापृष्ठमधिष्ठितम् ॥ ११०४ ॥
 यत्रैतन्मुक्तजानु स्यान्मानिनीना प्रसादने ।
 हवने सज्जनाना च सान्त्वने साधुकर्तृके ॥ ११०५ ॥

इति मुक्तजानु (८)

विमुक्त भूपपतन हावक्रन्दादिषु स्मृतम् ।

इति विमुक्तम् (९)

इति नवोपविष्टस्थानकानि ।

(सु०) जानुगत लक्षयति—जानुभ्यामिति । यत्र भूमिसस्थाभ्या स्थीयते, तत् जानुगतम् । तच्च होमे, देवार्चने, कुसत्त्वत्रासने, क्रुद्धप्रसादने च प्रयोज्यम् ॥ -११०२, ११०३- ॥

इति जानुगतम् (७)

(सु०) मुक्तजानु लक्षयति—उत्कटस्येति । उत्कट एव एकजानु धरापृष्ठगत चेत्, तत् मुक्तजानु । तच्च मानिनीना प्रसादने, हवने, साधुकृत-सज्जनाना सान्त्वने च प्रयोज्यम् ॥ -११०४, ११०५ ॥

इति मुक्तजानु (८)

(सु०) विमुक्त लक्षयति—विमुक्तमिति । यत्र भूपपतन तत् विमुक्तम् । तच्च हावक्रन्दादिषु प्रयोज्यम् ॥ ११०६- ॥

इति विमुक्तम् (९)

इति नवोपविष्टस्थानकानि ।

सुप्तमुत्तानवक्त्र च स्रस्तमुक्तकर समम् ॥ ११०६ ॥

इति समम् (१)

आकुञ्चिताङ्गमाविद्धजान्वाकुञ्चितमुच्यते ।

प्रयोगस्तस्य शीतार्ताभिनये शार्ङ्गिणोदितः ॥ ११०७ ॥

इत्याकुञ्चितम् (२)

उपधाय भुजामेका यत्प्रसारितजानुकम् ।

सुप्त प्रसारित स्थान सुखसुप्ते तदिष्यते ॥ ११०८ ॥

इति प्रसारितम् (३)

विवर्तितमधोवक्त्र सुप्त शस्त्रक्षतादिषु ।

इति विवर्तितम् (४)

(सु०) सुप्तस्थानकानि लक्षयति—सुप्तमिति । यत्र उत्तानवक्त्र,
स्रस्तमुक्तकर सुप्तम्, सत् समम् ॥ -११०६ ॥

इति समम् (१)

(सु०) आकुञ्चित लक्षयति—आकुञ्चिताङ्गमिति । यत्र आविद्धजान्वा
आकुञ्चिताङ्ग भवति, तद् आकुञ्चितम् । तच्च शीतार्ताभिनये कार्यम् ॥ ११०७ ॥

इत्याकुञ्चितम् (२)

(सु०) प्रसारित लक्षयति—उपधायेति । यत्र एका भुजामुपधाय,
प्रसारितजानुक सुप्तम्, तत् प्रसारितम् । तच्च सुखसुप्ते प्रयोज्यम् ॥ ११०८ ॥

इति प्रसारितम् (३)

(सु०) विवर्तित लक्षयति—विवर्तितमिति । यत्र अधोवक्त्र सुप्तम्,
तद्विवर्तितम् । तच्च शस्त्रक्षतादिषु प्रयोज्यम् ॥ ११०८- ॥

इति विवर्तितम् (४)

स्कन्धन्यस्तशिरः सुप्त कूर्पराधिष्ठितक्षिति ॥ ११०९ ॥

यत्तदुद्वाहित प्रोक्त लीलयावस्थितौ प्रभोः ।

इत्युद्वाहितम् (५)

ईषत्प्रसृतजङ्घ यत्सुप्त स्रस्तकरद्वयम् ॥ १११० ॥

तन्नत स्थानक खेदश्रमालस्यादिषु स्मृतम् ।

इति नतम् (६)

इति षट्सुप्तस्थानकानि ।

इत्येकपञ्चाशत्स्थानप्रकरणम् ।

वाङ्मनःकायजा चेष्टा पुरुषार्थोपयोगिनी ॥ ११११ ॥

वृत्तिः सा भारती सात्त्वत्यारभद्व्यथ कैशिकी ।

(सु०) उद्वाहितं लक्षयति—स्कन्धन्यस्तेति । यत्र स्कन्धन्यस्तशिरः कूर्परप्राप्तभूतल सुप्तम्, तद् उद्वाहितम् । तच्च लीलया अवस्थितौ प्रभो पुरतः प्रयोज्यम् ॥ -११०९, ११०९- ॥

इत्युद्वाहितम् (५)

(सु०) नत लक्षयति—ईषदिति । यत्र ईषत् प्रसृतजङ्घम्, स्रस्तकरद्वयम् यत् सुप्तम्, तद् नतम् । तच्च खेदश्रमालस्यादिषु प्रयोज्यम् ॥ -१११०, १११०- ॥

इति नतम् (६)

इति षट्सुप्तस्थानकानि ।

इत्येकपञ्चाशत्स्थानप्रकरणम् ।

(क०) अथोद्देशक्रमेण वृत्तीर्लक्षयितुं तासां सामान्यलक्षणमाह—
वाङ्मनःकायजेत्यादि । वाङ्मनःकायेभ्यो जायत इति तथोक्ता ।
पुरुषार्थोपयोगिनी ; अत्र पुरुषार्थशब्देन धर्मार्थकामा गृह्यन्ते, न मोक्ष ,

सत्त्वप्रकाशक यत्स्यात्तद्युक्त सत्त्वमुच्यते ।
 मनस्तत्प्रभवा हर्षशौर्यत्यागास्तु सात्त्वताः ॥ १११५ ॥
 तत्प्रधाना सात्त्वती स्याद्वीररौद्राद्भुतोत्कटा ।
 हीना शृङ्गारनिर्वेदकरुणैरुद्धताश्रयात् ॥ १११६ ॥
 आरादुत्साहिनो ये स्युर्भटास्तत्कायसभवा ।
 भवेदारभटी वृत्ती रौद्रादाबुद्धते रसे ॥ १११७ ॥
 मायेन्द्रजालबहुला चित्रयुद्धप्रवर्धिनी ।
 वागङ्गाभिनयाना या सौकुमार्येण निर्मिता ॥ १११८ ॥
 उल्लसद्गीतनृत्ताढ्या शृङ्गाररसनिर्भरा ।

(क०) सात्त्वत्या निरुक्तिपूर्वक लक्षणमाह— सत्त्वप्रकाशक यत्स्या-
 दित्यादि । एतेनास्या मनोव्यापारप्रधानत्व दर्शित भवति ॥ १११५,
 १११६ ॥

(सु०) सात्त्वतीमाह—सत्त्वप्रकाशकमिति । सत्त्वप्रकाशक यत्, तद्युक्त
 सत्त्व मन, तद्भवा हर्षशौर्यत्यागादय सात्त्वता, तत्प्रधाना वृत्ति सात्त्वती ।
 सा च वीररौद्राद्भुतवती शृङ्गारनिर्वेदकरुणरहिता भवति ॥ १११५, १११६ ॥

(क०) अथारभट्या लक्षण सनिरुक्तिमाह—आरादित्यादि ।
 तत्कायसभवात्तेषा भटाना शरीरसभवेत्यनेन चारभट्या कायव्यापारप्रधानत्व
 दर्शितम् ॥ १११७, १११७- ॥

(सु०) आरभटीमाह—आरादिति । आरात् उत्साहिनो ये भटा स्यु,
 तेषा कायसभवा, शरीरव्यापारजा वृत्ति, सा अरभटी । सा च रौद्राद्भुतर-
 सोदिता, मायेन्द्रजालबहुला, चित्रयुद्धप्रवर्धिनी च भवति ॥ १११७, १११७-॥

(क०) अथ कैशिक्या लक्षणमाह—वागङ्गाभिनयानामित्यादि ।
 एतेन कैशिक्या वाङ्मन कायव्यापाराणा समप्राधान्यमुक्त भवति । अत्र

निःशङ्कः कैशिकीं ब्रूते ता सौन्दर्यैकजीविताम् ॥ १११९ ॥

सौन्दर्यसौकुमार्याभ्या रौद्रादावप्यसौ भवेत् ।

आमुख च प्रहसन तथा वीथी प्ररोचना ॥ ११२० ॥

अशाः स्युरिति चत्वारो ये भारत्या मुनेर्मताः ।

उद्घात्यकावलगिते कथोद्घातः प्रवर्तकम् ॥ ११२१ ॥

प्रयोगातिशयश्चेति भेदाः पञ्चासुखस्य ये ।

उत्थापकाभिधो भेदः सात्त्वत्या' परिवर्तकः ॥ ११२२ ॥

सलापकश्चतुर्थस्तु यः सघात्यकसङ्गकः ।

सक्षिप्तक चावपातः स्याद्वस्तूत्थापन तथा ॥ ११२३ ॥

कैशिकीशब्दो रूढो द्रष्टव्यः । यद्वा केशानां समूहः कैशिकम् । कैशिकवन्मृ-
दत्वात्सुमनोभिर्विचित्रत्वाच्च कैशिकीयोगोऽपि द्रष्टव्यः ॥ १११८, १११९ ॥

(सु०) कैशिकीमाह—वागङ्गेति । वागङ्गाभिनयानां या समप्राधान्य-
भवति । या च गीतनृत्ताद्या, शृङ्गाररसनिर्भरा, सौन्दर्यैकजीविता उल्लङ्घ्यति, सा
कैशिकी । इयं सौन्दर्यसौकुमार्याभ्यां रौद्रादावपि भवति ॥-१११८, १११९- ॥

(क०) अथ भारत्यादीनामवान्तरभेदान्परिगणयति—आमुख
चेत्यादिना ॥ ११२०—११२५ ॥

इति वृत्तिलक्षणम् ।

(सु०) भारतीवृत्तेर्भेदानाह—आमुखमिति । आमुखम्, प्रहसनम्, वीथी,
प्ररोचनेति । तत्रामुखं पञ्चविधम् । उद्घात्यकम्, अवलगितम्, कथोद्घातः,
प्रवर्तकः, प्रयोगातिशयश्चेति ॥-११२०, ११२१- ॥

(सु०) सात्त्वतेर्भेदानाह—उत्थापकेति । उत्थापकः, परिवर्तकः,
सलापकः, सघातकः इति सात्त्वतीभेदाश्चत्वारः । आरभटीभेदानाह—सक्षिप्त-
कमिति । सक्षिप्तकम्, अवपातः, वस्तूत्थापनम्, सफेदः इत्यारभत्या भेदाश्च-

सफेदश्चरभट्ट्या यदिति भेदचतुष्टयम् ।
 कैशिक्या यन्मत नर्म नर्मस्फुञ्जस्तथापरः ॥ ११२४ ॥
 नर्मस्फोटो नर्मगर्भश्चेति भेदचतुष्टयम् ।
 परिचिताक्षेपक च परोपालम्भक तथा ॥ १२२५ ॥
 रोषेर्ष्यासूचक चेति नर्मभेदास्त्रयश्च ये ।
 सोदाहरणलक्ष्माणस्तेऽमी नाटकगोचराः ॥ ११२६ ॥
 विस्तरत्रस्तचित्तेन निःशङ्केन न तेनिरे ।
 काव्य गीत तथा नृत्त वृत्तिहीन न शोभते ॥ ११२७ ॥
 अतो वृत्तीर्विजानीयादेता भरतभाषिताः ।

इति वृत्तिलक्षणम् ।

त्वार । कैशिकीभेदानाह—कैशिक्यामिति । कैशिक्या नर्म, नर्मस्फुञ्ज ,
 नर्मस्फोट , नर्मगर्भ इति चत्वारो भेदा । परचिताक्षेपकम्, परोपालम्भकम्,
 रोषेर्ष्यासूचकमिति नर्मभेदास्त्रय । एतेषा लक्षणानि विस्तरभीत्या न प्रति-
 पाद्यते । काव्यगीतनृत्तानि वृत्तिहीनानि न शोभते ॥ -११२२-११२५ ॥

(क०) तेषा लक्षणानभिधाने हेतुमाह—सोदाहरणेत्यादिना ।
 नाटकगोचरास्तेऽमी वृत्तिभेदा विस्तरत्रस्तचित्तेन नि शङ्केन सोदाहरण-
 लक्ष्माणो न तेनिर इति सबन्ध । तेषा नाटकगोचरत्वेन नृत्ते नातीवोप-
 योग इति भाव ॥ -११२६, ११२६- ॥

(क०) तर्हि नृत्तप्रकरणे वृत्तिकथन कथमित्यत आह—काव्य
 गीतमित्यादि । वृत्तिहीन न शोभत इति । यद्यपि वृत्तिहीनत्वेन काव्यादीना
 न स्वरूपनिष्पत्ति तथापि निष्पन्नस्य नृत्तादे शोभातिशयाधानहेतुत्वेन वृत्ती-
 नामप्युपयोगो विद्यत इत्यत्र प्रकरणे तत्कार्यमिति भाव ॥ -११२७, ११२७-॥

इति वृत्तिलक्षणम् ।

युद्धे परात्मशस्त्राणा क्रमाद्रक्षणपातने ॥ ११२८ ॥
 विधातुमुचिता गात्रवर्तना न्याय उच्यते ।
 भारतः सात्त्वतो वार्षगण्यः कैशिकसङ्गकः ॥ ११२९ ॥
 भेदास्तस्येति चत्वारः क्रमाद् वृत्तिचतुष्टये ।
 तेषा लक्षणसिद्धयर्थं प्रविचारान् ब्रुवेऽधुना ॥ ११३० ॥
 याः प्रकृष्टा विचित्राश्च गतयस्ते परिक्रमा ।
 त एव प्रविचाराः स्युः शस्त्रमोक्षणगोचराः ॥ ११३१ ॥

(क०) अथ वृत्त्यनुषक्तान् सविचारान् न्यायाल्लक्षयितुं न्याय-
 सामान्यलक्षणं तावदाह—युद्ध इत्यादि । परात्मशस्त्राणा क्रमाद्रक्षणपातने
 इति । परशस्त्राणा रक्षणं नाम शत्रुप्रहरणानि यथा स्वदेहे न निपतन्ति,
 तथा फलकादिना स्वदेहसरक्षणमित्यर्थः, आत्मशस्त्रपातनं नाम शत्रुशरीरे
 स्वप्रहरणानि यथा फलकादिनिवारणं वञ्चयित्वा निपतन्ति, तथा स्वहस्त-
 लाघवादिना शस्त्रपातनम्, ते विधातुमुचिता नाट्योचितेत्यर्थः । गात्रवर्तना
 न्याय उच्यते इति सबन्धः । क्रमाद्वृत्तिचतुष्टय इति । भारत्या भारतः ।
 सात्त्वत्या सात्त्वतः । आरभत्या वार्षगण्यः । वृषगणो नाम कश्चिद्भटवरः ।
 तत्सबन्धादयं व्यपदेशो द्रष्टव्यः । कैशिक्या कैशिक इति क्रमः ॥
 ॥ ११२८—११३० ॥

(सु०) न्यायलक्षणमाह—युद्धे इति । युद्धे परशस्त्राणा च्यावनपातनवि-
 धानोचिता गात्रवर्तना न्यायीत्युच्यते । स चतुर्विधः । भारतः, सात्त्वतः,
 वार्षगण्यः, कैशिक इति ॥ ११२८, ११३० ॥

(क०) प्रविचाराणां सामान्यस्वरूपमाह—याः प्रकृष्टा इत्यादि ।
 शस्त्रमोक्षणगोचरा इति । स्वदेहरक्षणे कर्तव्येऽपि प्रविचाराणां शस्त्रमोक्षण-
 प्रवणत्वमेवेत्यर्थः ॥ ११३१ ॥

फलक वामहस्तेन खड्ग दक्षिणपाणिना ।
 गृहीत्वाप्रसृतौ कृत्वा करावाक्षिप्य तौ ततः ॥ ११३२ ॥
 फलकभ्रामण कृत्वा पार्श्वयोरुभयोरथ ।
 परितः शिरसः शस्त्र भ्रामयित्वा तु खड्गनिम् ॥ ११३३ ॥
 कर शिरःकपोलान्तरुद्वेष्ट्य मणिबन्धतः ।
 फलकस्याप्युपशिर परिभ्रमणमाचरेत् ॥ ११३४ ॥
 विधिरेष सकृत्कट्या शस्त्रपातश्च भारते ।
 सात्त्वतेऽप्येवमेव स्याच्छस्त्रभ्रान्तिस्तु पृष्ठतः ॥ ११३५ ॥
 कर्तव्यः शस्त्रपातस्तु पादयोरिह तद्विदा ।
 प्रविचारः सात्त्वतवद्वार्षगण्ये विधीयते ॥ ११३६ ॥
 पृष्ठत फलकस्यापि भ्रमण स्यादिहाधिकम् ।
 स्कन्धे वक्षसि वा शस्त्रहस्तस्योद्वेष्टन तथा ॥ ११३७ ॥

(सु०) तेषा लक्षणसिद्ध्यर्थं प्रविचार कथ्यते—या इति । प्रकृष्टा
 विचित्राश्च गतयः प्रविचारा इत्युच्यन्ते । वामहस्तेन फलक, दक्षिणहस्तेन खड्ग
 गृहीत्वा प्रसृतौ हस्तौ कृत्वा, तौ आक्षिप्य पार्श्वद्वयेऽपि फलकभ्रमणं कृत्वा
 शिरसः परितः शस्त्रं भ्रामयित्वा, खड्गनिम् हस्तं शिरः कपोलान्ते उद्वेष्ट्य
 शिरः समीपे फलकभ्रमणं कुर्यात् । एष विधिः भारते कट्या सकृच्छस्त्रपातश्च
 भवति । सात्त्वतेऽप्येवमेव । शस्त्रभ्रमणं तु पृष्ठतः कार्यम् । पादयोः शस्त्रपातः,
 पृष्ठतः फलकभ्रमणं च वार्षगण्ये कार्यम् । स्कन्धे वक्षसि वा शस्त्रं, शस्त्रोद्वेष्टनं
 च वक्षस्थले प्रहारः पातनं चात्र भवति । कैशिके तु भारतवत्सर्वम् ।
 शस्त्रपातस्तु शिरसि बोध्यः ॥ ११३१ ॥

(क०) सप्रविचाराणां भारतादीनां पृथक्स्वरूपमाह—फलक
 वामहस्तेनेत्यादिना ॥ ११३२—११३८ ॥

प्रहारपातन चात्र वक्षस्थलगत मतम् ।
 कैशिके स्याद्भारतवच्छस्त्रपातस्तु मूर्धनि ॥ ११३८ ॥
 शक्तिकुन्तादिशस्त्राणि धनुर्वज्रादिकान्यपि ।
 न्यायेष्वेषु प्रयुज्जीत सौष्ठवेन समन्वितः ॥ ११३९ ॥
 प्रविचारा न शोभन्ते सौष्ठवेन विना कृताः ।
 सज्ञामात्रेण कर्तव्यः प्रहारो न तु वास्तवः ॥ ११४० ॥
 मायेन्द्रजालैरथवा प्रहारमिव दर्शयेत् ।
 एते न्यायाः प्रयोक्तव्याश्चारीभिः शस्त्रमोक्षणे ॥ ११४१ ॥
 इति न्यायलक्षणम् ।

चारीचयविशेषः प्राङ्मण्डल प्रतिपादितम् ।
 तद्भेदानधुना धीमान्वक्ति श्रीकरणाग्रणीः ॥ ११४२ ॥

(क०) नर्तने न्यायोपयोगमाह—शक्तिकुन्तेत्यादि । प्रहारमिवेति ।
 यथा वास्तव प्रहारो न भवति, तथा कुर्यादित्यर्थ ॥ ११३९—११४१ ॥
 इति न्यायलक्षणम् ।

(सु०) न्यायोपयोगमाह—शक्तीति । अत्र न्यायेषु शक्तिकुन्तधनुर्व-
 ज्रादीनि ससौष्ठव सन् प्रयुज्जीत । सज्ञामात्रेण प्रहार कार्य । न तु वास्तव ।
 अथवा मायेन्द्रजालैः प्रहारमिव दर्शयेत् । एते न्याया चारिभिः शस्त्रमोक्षणे
 प्रयोज्या ॥ ११३९—११४१ ॥
 इति न्यायलक्षणम् ।

(क०) उद्देशक्रमेण मण्डलानि लक्षयिष्यन् पूर्वं चारीणा लक्षणावसरे
 प्रसङ्गादुक्त तत्सामान्यलक्षणमनुस्मारयति—चारीचयविशेषः प्राङ्मण्डल
 प्रतिपादितमिति । चारीचयविशेष इति । मण्डलखण्डकैस्त्रिभिश्चतुर्भिर्वेति
 पूर्वोक्तमित्यर्थ ॥ ११४२ ॥

भ्रमरास्कन्दितावर्तशकटास्यानि चाङ्कितम् ।
 समोत्सरितमध्यर्धमेडकाक्रीडित ततः ॥ ११४३ ॥
 पिष्टकुट्ट चाषगत भौमानीति दशावदन् ।
 अतिक्रान्त दण्डपाद क्रान्त ललितसचरम् ॥ ११४४ ॥
 सूचीविद्ध वामविद्ध विचित्र विहृत ततः ।
 अलात ललित चेति व्योमजानि दशाब्रुवन् ॥ ११४५ ॥
 भौमाकाशिकचारीणा प्राचुर्यान्मण्डलान्यपि ।
 भौमान्याकाशिकानीति व्यपदेश प्रपेदिरे ॥ ११४६ ॥
 एतेषा विनियोगश्च विज्ञेयः शस्त्रमोक्षणे ।
 नभोभवाना प्राधान्य बोध्य युद्धपरिक्रमे ॥ ११४७ ॥
 चारीनाम्नात्र चरण वक्ष्ये चारीविवक्षया ।
 चारीणा न्यूनताधिक्य न दूषयति मण्डलम् ॥ ११४८ ॥

(सु०) प्रसङ्गान्मण्डलाना सामान्यलक्षणमाह—चारीति । चारीविशेषो मण्डलम् । तद् द्विविधम् । भौमम्, आकाशिक चेति । भौमचारीप्राधान्ये भौमम्, आकाशचारीप्राचुर्ये आकाशिकम् । तत्र भौमस्य भेदानाह—भ्रमरेति । भ्रमरम्, आस्कन्दिताम्, आवर्तम्, शकटास्यम्, अङ्कितम्, समोत्सरितम्, अध्यर्धम्, एडकाक्रीडितम्, पिष्टकुट्टम्, चाषगतमिति भौममण्डलानि दश ॥ ११४२ ॥

(क०) तद्वेदान्दर्शयति—भ्रमरास्कन्दितेत्यादि । चारीणा न्यूनताधिक्य न दूषयति मण्डलमिति । चतुरश्रव्यश्रमितेष्वङ्गहारेषु करणाना न्यूनताधिक्यमिव चतुरश्रव्यश्रमानमितेषु मण्डलेषु चारीणा न्यूनताधिक्य मण्डल न दूषयति । तत्राङ्गहारेषु यथा रेचकै पूरण कृत तथात्रापि मण्डलेषु पादरेचकैश्चारीसख्यापूरणे कृते सति चतुरश्रव्यश्रत्वयो सभवाददोष इति भाव ॥ -११४३-११४८- ॥

दक्षिणो जनितो वामः स्पन्दितो दक्षिणः पुनः ।

शकटास्यस्तथा वामः पादोऽवस्पन्दितोऽथवा ॥ ११४९ ॥

दक्षिणो भ्रमरो वामः स्यन्दितोऽङ्घ्रिरथेतः ।

शकटास्यश्चाषगतिर्वामोऽन्यो भ्रमरो भवेत् ॥ ११५० ॥

वामान्ते स्पन्दितो यत्र तद्वृत्ते भ्रमर बुधैः ।

इति भ्रमरम् (१)

दक्षिणो भ्रमरो वामोऽङ्घ्रितोऽथ भ्रमर स चेत् ॥ ११५१ ॥

दक्षिणः शकटास्यत्व गत्वोरूद्वृत्तता गतः ।

(सु०) आकाशिकस्य भेदानाह—अतिक्रान्तमिति । अतिक्रान्तम्, दण्डपादम्, क्रान्तम्, ललितसचरम्, सूचीविद्धम्, वामविद्धम्, विचित्रम्, विहृतम्, अलातम्, ललितमित्याकाशमण्डलानि दश । भौमाकाशिकाना चारीणा प्राचुर्यात् मण्डलान्यपि भौमानि आकाशिकानीति व्यपदेश । एतेषा विनियोगस्तु शस्त्रमोक्षणे विज्ञेय । नभोभवाना युद्धपरिक्रमे प्राधान्य बोध्यम्, मण्डलचारीणा न्यूनताधिक्ये न दोषाय ॥ ११४३-११४८ ॥

(क०) मण्डलाना लक्षणानि ग्रन्थत एव सुबोधानि ॥ -११४९, ११७३ ॥

(सु०) भ्रमर लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिण पादो जनित, वामपाद स्पन्दित, पुनर्दक्षिण शकटास्य, पुनर्वाम स्पन्दित, यद्वा दक्षिणो भ्रमर, वाम स्पन्दित, पुनर्दक्षिण शकटास्य, पुनर्वाम चाषगति, पुनर्दक्षिणो भ्रमर, अन्ते वाम स्पन्दितश्च भवति, तद् भ्रमरमित्युच्यते ॥ ११४९-११५०- ॥

इति भ्रमरम् (१)

(सु०) आस्कन्दित लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिणो भ्रमर,

वामो वाध्यर्धिकीभूय भ्रमरौ दक्षिणः पुन ॥ ११५२ ॥
 स्पन्दित शकटास्यस्तु वामस्तेनैव भूतलम् ।
 स्फुटमास्फोटित धीरैस्तदास्कन्दितमिष्यते ॥ ११५३ ॥
 इत्यास्कन्दितम् (२)

दक्षिणो जनितो वाम स्थितावर्तस्तत परम् ।
 शकटास्यो भवेत्पश्चादेडकाक्रीडिताह्वयः ॥ ११५४ ॥
 ऊरुद्वृत्तोऽङ्घ्रितश्चारीं जनितामाश्रितस्ततः ।
 समोत्सरितमत्तलिः क्रमादङ्घ्रिस्तु दक्षिणः ॥ ११५५ ॥
 शकटास्यः क्रमादूरुद्वृत्तश्च स्यादथेतः ।
 पादश्चाषगतिर्द्विः स्यादक्षिणः स्पन्दितस्ततः ॥ ११५६ ॥
 वामाङ्घ्रिः शकटास्यः स्यादन्योऽङ्घ्रिभ्रमरस्ततः ।
 वामश्चाषगतिर्यत्र तदावर्तमवादिषुः ॥ ११५७ ॥
 इत्यावर्तम् (३)

वामोऽङ्घ्रित , पुनर्दक्षिणो भ्रमर , वामोऽङ्घ्रित , पुनर्दक्षिण शकटास्यतामासाद्य,
 ऊरुद्वृत्त , वामोऽध्यर्धकतामासाद्य भ्रमर , पुनर्दक्षिण स्पन्दित , वामस्तु
 शकटास्यश्च भवति । अन्ते तादृशेन वामहस्तेन भूतल स्फुटमास्फोड्यते च ,
 तद् आस्कन्दितम् ॥ -११५१-११५३ ॥

इत्यास्कन्दितम् (२)

(सु०) आवर्त लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिणो जनित , वाम
 स्थितावर्त , तत शकटास्य , तत एडकाक्रीडित , तत ऊरुद्वृत्त , ततो-
 ऽङ्घ्रित , ततो जनितश्च भवति । पुनर्दक्षिण क्रमात् शकटास्य , ऊरुद्वृत्तश्च,
 पुनर्वाम चाषगति , पुनर्दक्षिण द्वि स्पन्दित , वाम शकटास्य , पुनर्दक्षिणो
 द्विभ्रमर , वामश्चाषगतिश्च भवति , तद् आवर्तम् ॥ ११५४-११५७- ॥

इत्यावर्तम् (३)

जनित सप्तपूर्वोक्तस्थितावर्तादिभेदभाक् ।
 क्रमेण शकटास्यश्च दक्षिणः स्पन्दितोऽपरः ॥ ११५८ ॥
 शकटास्यस्ततः पादो यावन्मण्डलपूरणम् ।
 क्रमेण यत्र तज्ज्ञेय शकटास्याभिध बुधै ॥ ११५९ ॥

इति शकटास्यम् (४)

उद्धटितस्ततो बद्धः समोत्सरितपूर्वकः ।
 मत्तल्लिरर्धमत्तल्लिरपक्रान्तश्च दक्षिण ॥ ११६० ॥
 उद्धृतो विद्युद्भ्रान्तश्च भ्रमरः स्पन्दितश्च स ।
 वामस्तु शकटास्योऽन्यो द्विः स्याच्चाषगतिस्ततः ॥ ११६१ ॥
 वामोऽङ्कितोऽध्यधिकस्तु क्रमाच्चाषगतिः परः ।
 समोत्सरितमत्तल्लिर्मत्तल्लिर्भ्रमरस्तथा ॥ ११६२ ॥
 वामोऽथ स्पन्दितो भूत्वा भूतटास्फोटनं यदा ।
 कुस्ते पक्षिणः प्राहुरङ्कित मण्डलं तदा ॥ ११६३ ॥

इत्यङ्कितम् (५)

(सु०) शकटास्य लक्षयति—जनित इति । यत्र प्रथममावर्तोक्ता सप्त भेदा , ततो दक्षिण शकटास्य , वाम स्पन्दित , पुनर्दक्षिण शकटास्यो भवति , तत् शकटास्यम् ॥ ११५८, ११५९- ॥

इति शकटास्यम् (४)

(सु०) अङ्कित लक्षयति—उद्धटित इति । यत्र दक्षिण उद्धटित , ततो बद्ध , समोत्सरितमत्तल्लि , अर्धमत्तल्लि , अपक्रान्तश्च , वामस्तु उद्धृत , विद्युद्-भ्रान्त , भ्रमर , स्पन्दितश्च , पुनर्दक्षिण शकटास्य , चाषगतिश्च , वामोऽङ्कित अध्यधिकश्च , पुनर्दक्षिणाच्चाषगति , समोत्सरितमत्तल्लि , मत्तल्लि , भ्रमरश्च भवति ।

स्थानेन समपादेन स्थित्वा हस्तौ प्रसारयेत् ।
 निरन्तरावूर्ध्वकृतावावेष्ट्योद्वेष्ट्य च क्षिपेत् ॥ ११६४ ॥
 कटीतटे ततः पादौ भ्रामयेदक्षिणे ततः ।
 क्रमेणानन्तरं वामं पुनः पादं प्रसारयेत् ॥ ११६५ ॥
 एव भ्रान्त्वा क्रमाद्यत्र मण्डलभ्रमणं भवेत् ।
 चतुर्दिक् तदाख्यातं समोत्सरितसङ्गमम् ॥ ११६६ ॥
 इति समोत्सरितम् (६)

क्रमेण दक्षिणः पादो जनितः स्पन्दितस्ततः ।
 अङ्घ्रितोक्ता चतुर्भेदा वामस्याध्यर्धिकादिका ॥ ११६७ ॥
 दक्षिणः शकटास्यः स्याद्यत्रान्ते दिक्चतुष्टये ।
 मण्डलभ्रमणं तच्च नियुद्धेऽध्यर्धमण्डलम् ॥ ११६८ ॥
 इत्यध्यर्धम् (७)

वामं स्पन्दितो भूत्वा, भूतटे आस्फोटनं कुरुते, तत् अङ्घ्रितम् ॥ ११६०-११६३ ॥
 इत्यङ्घ्रितम् (५)

(सु०) समोत्सरितं लक्षयति—स्थानेनेति । यत्र समपादस्थानेन स्थित्वा हस्तौ प्रसार्य, ऊर्ध्वकल्पितौ निरन्तरौ तावेव आवेष्ट्य, उद्वेष्ट्य च कटीतटे क्षिप्येते, ततो दक्षिणवामपादौ क्रमेण भ्राम्येते, ततो वामपादं प्रसार्यते । एव भ्रान्त्वा दिक्चतुष्टयेऽपि मण्डलभ्रमणं क्रियते, तत् समोत्सरितम् ॥ ११६४-११६६ ॥

इति समोत्सरितम् (६)

(सु०) अध्यर्धं लक्षयति—क्रमेणेति । यत्र दक्षिणो जनितः, स्पन्दितश्च,

भूयुक्तैश्चरणैः सूचीविद्धं करणमाश्रितैः ।
 सूचीविद्धाभिधे चार्यावेडकाक्रीडितैरथ ॥ ११६९ ॥
 सपूर्णैर्भ्रमरैः प्राग्वत्सूचीविद्धाङ्घ्रिभिस्ततः ।
 आक्षिप्तैर्मण्डलभ्रान्त्या दिक्चतुष्टययुक्तया ॥ ११७० ॥
 अन्ते रचितया ज्ञेयमेडकाक्रीडिताह्वयम् ।

इत्येडकाक्रीडितम् (८)

सूची दक्षिणपादः स्याद्वामोऽपक्रान्तकस्ततः ॥ ११७१ ॥
 सव्यवामौ च बहुशो भुजङ्गत्रासितौ क्रमात् ।
 यत्रान्ते मण्डलभ्रान्तिः पिष्टकुट्ट तदुच्यते ॥ ११७२ ॥
 इति पिष्टकुट्टम् (९)

वामस्तु अङ्कितोक्तभेदचतुष्टयवान्, अध्यर्धकश्च । पुनर्दक्षिण शकटास्य,
 अन्ते दिक्चतुष्टये मण्डलभ्रमणं च भवति, तद् अध्यर्धम् ॥ ११६७, ११६८ ॥
 इत्यध्यर्थम् (७)

(सु०) एडकाक्रीडितं लक्षयति—भूयुक्तैरिति । यत्र भूसङ्गतैः सूची-
 विद्धकरणसङ्गतैः सूचीविद्धाख्यचार्याश्रितैः, ततो भ्रमरैः पादैः, तत आक्षिप्तैः
 सूचीविद्धाङ्घ्रिभिश्च दिक्चतुष्टये मण्डलभ्रान्त्या अन्तरेचितया च एडकाक्रीडितं
 भवति ॥ ११६९, ११७०- ॥

इत्येडकाक्रीडितम् (८)

(सु०) पिष्टकुट्टं लक्षयति—सूचीति । यत्र दक्षिण सूची, वामोऽप-
 क्रान्तः, सव्यवामौ क्रमाद् बहुशो भुजङ्गत्रासितौ, अन्ते मण्डलभ्रान्तिश्च
 भवति, तत् पिष्टकुट्टम् ॥ -११७१, ११७२ ॥

इति पिष्टकुट्टम् (९)

चरणैश्चाषगतिभिः समस्तैर्मण्डलभ्रमम् ।

अन्ते दधच्चाषगत नियुद्धविषय भवेत् ॥ ११७३ ॥

इति चाषगतम् (१०)

इति दश भौममण्डलानि ।

जनितः शकटास्यश्च दक्षिणश्चरणः क्रमात् ।

वामोऽलातो दक्षिणस्तु पार्श्वक्रान्तस्ततोऽपरः ॥ ११७४ ॥

सूची स एव भ्रमर उद्बृत्तो दक्षिणो भवेत् ।

वामस्त्वलातको वाङ्ग्री छिन्नाख्यकरणाश्रयौ ॥ ११७५ ॥

बाह्यभ्रमरक यत्र वामाङ्ग रेचित भवेत् ।

अतिक्रान्तस्ततो वामो दण्डपादस्तु दक्षिणः ॥ ११७६ ॥

अवोचत्तदतिक्रान्त मण्डल शकरप्रिय ।

इत्यतिक्रान्तम् (१)

(सु०) चाषगत लक्षयति—चरणैरिति । यत्र समस्तै चरणे चाषगतिभि मण्डलभ्रमणम्, अन्ते चाषगतिश्च भवति, तत् चाषगतम् । तच्च मुष्टियुद्धे प्रयोज्यम् ॥ ११७३ ॥

इति चाषगतम् (१०)

इति दश भौममण्डलानि ।

(सु०) आकाशिकेष्वतिक्रान्त लक्षयति—जनित इति । यत्र दक्षिण-श्चरण क्रमात् जनित, शकटास्यश्च, वामोऽलात, दक्षिणस्तु पार्श्वक्रान्त, तत् सूची भ्रमर उद्बृत्तश्च, ततो वामोऽलात, पादद्वय छिन्नाख्यकरणयुक्त वामाङ्गकृत बाह्यभ्रमरक यत्र रेचित भवेत् । तत् वामोऽतिक्रान्त, दक्षिणस्तु दण्डपादो भवति, तद् अतिक्रान्तम् ॥ ११७४-११७६- ॥

इत्यतिक्रान्तम् (१)

दक्षिणो जनितो भूत्वा दण्डपादो भवेदथ ॥ ११७७ ॥
 सूची च भ्रमरो वाम उद्वृत्तो दक्षिणस्ततः ।
 अलातो वामचरणः पार्श्वक्रान्तस्तु दक्षिणः ॥ ११७८ ॥
 भुजङ्गत्रासितश्चासौ वामोऽतिक्रान्तता गतः ।
 दक्षिणो दण्डपादोऽथ सूची च भ्रमरोऽपरः ॥ ११७९ ॥
 यत्र तदण्डपादाख्य मण्डल भणित बुधैः ।

इति दण्डपादम् (२)

दक्षिणः सूच्यपक्रान्तो वामोऽङ्घ्रिर्दक्षिणस्ततः ॥ ११८० ॥
 पार्श्वक्रान्तस्तथा वाम समन्तान्मण्डलभ्रम ।
 सूची यत्राथ वामः स्यादपक्रान्तस्तु दक्षिणः ॥ ११८१ ॥
 तदुक्त कृतिभि क्रान्त स्वभावगतिगोचरम् ।

इति क्रान्तम् (३)

(सु०) दण्डपाद लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिणो जनितो भूत्वा,
 तत दण्डपादो भवेत्, वाम सूची भ्रमरश्च भवति । ततो दक्षिण उद्वृत्तो
 भवति । वामोऽलात, दक्षिणस्तु पार्श्वक्रान्त, भुजङ्गत्रासितश्च । पुनर्वामोऽति-
 क्रान्त, दक्षिणो दण्डपाद, अथ अपरो वाम सूची, भ्रमरश्च भवति, तद्
 दण्डपादम् ॥ -११७७-११७९- ॥

इति दण्डपादम् (२)

(सु०) क्रान्त लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिण सूची, वामोऽप-
 क्रान्त, पुनर्दक्षिण पार्श्वक्रान्त, वाम समन्तात् मण्डलभ्रान्त, सूची वा,
 पुनर्दक्षिणोऽपक्रान्तश्च भवति, तद् स्वभावगतिगोचर क्रान्त भवति ॥
 ॥ -११८०-११८१- ॥

इति क्रान्तम् (३)

ऊर्ध्वजानुस्तथा सूची दक्षिणश्चरण. क्रमात् ॥ ११८२ ॥
 वामपादस्त्वपक्रान्तः पार्श्वक्रान्तस्तु दक्षिणः ।
 क्रमात्सूची भ्रमरको वामः पादोऽथ दक्षिणः ॥ ११८३ ॥
 पार्श्वक्रान्तस्ततो वामोऽतिक्रान्तो दक्षिणः पुनः ।
 सूच्यपक्रान्तको वामः पार्श्वक्रान्तोऽपरस्तत ॥ ११८३ ॥
 स्याद्दामाङ्घ्रिरतिक्रान्तश्चरणद्वितीयो ततः ।
 स्याच्छिन्नकरणोक्ता चेद्दामाङ्घ्रिरचित श्रिता ॥ ११८५ ॥
 बाह्यभ्रमरक विद्यात्तदा ललितसचरम् ।

इति ललितसचरम् (४)

दक्षिणश्चरणः सूची भ्रमरश्च भवेत्ततः ॥ ११८६ ॥
 पार्श्वक्रान्तोऽथ वामाङ्घ्रिरपक्रान्तोऽथ दक्षिणः ।
 सूची वामस्त्वपक्रान्तः पार्श्वक्रान्तस्तु दक्षिणः ॥ ११८७ ॥
 यत्र तन्मण्डल प्रोक्त सूचीविद्ध पुरातनै ।

इति सूचीविद्धम् (५)

(सू०) ललितसचर लक्षयति—ऊर्ध्वजानुरिति । यत्र दक्षिण ऊर्ध्व-
 जानु , सूची च, वामोऽपक्रान्त , पार्श्वक्रान्त , वामोऽतिक्रान्त , पुनर्दक्षिण
 सूची, अपक्रान्तश्च, वाम पार्श्वक्रान्त , अतिक्रान्तश्च, पादद्वये छिन्नकरण,
 वामपादरचित बाह्यभ्रमरक च वर्तते , तत् ललितसचरम् ॥ ११८२-११८५ ॥

इति ललितसचरम् (४)

(सू०) सूचीविद्ध लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिण सूची
 भ्रमरश्च, वाम पार्श्वक्रान्त अपक्रान्तश्च, अथ दक्षिण सूची, वामस्त्वपक्रान्त ,
 दक्षिणस्तु पार्श्वक्रान्तो भवति , तत् सूचीविद्धम् ॥ ११८६, ११८७- ॥

इति सूचीविद्धम् (५)

सूच्यङ्घ्रिर्दक्षिणो वामस्त्वपक्रान्तोऽथ दक्षिणः ॥ ११८८ ॥
 दण्डपादोऽथ सूची स्याद्वामो भ्रमरकश्च स ।
 पार्श्वक्रान्तो दक्षिणः स्यादाक्षिप्तो दक्षिणेतरः ॥ ११८९ ॥
 दक्षिणो दण्डपादः स्यादूरुद्वृत्तोऽप्यनन्तरम् ।
 वामश्च सूची भ्रमरोऽलातश्च क्रमतो भवेत् ॥ ११९० ॥
 पार्श्वक्रान्तो दक्षिण स्याद्वामोऽतिक्रान्तता व्रजेत् ।
 यत्र तद्वामविद्धाख्य मण्डल शार्ङ्गिणोदितम् ॥ ११९१ ॥

इति वामविद्धम् (६)

दक्षिणो जनितोऽङ्घ्रि स्यादूरुद्वृत्तश्च विच्यवः ।
 ततः सप्तस्थितावर्तोद्व्यावर्तोदितभेदभाक् ॥ ११९२ ॥
 स्पन्दितो वामपादः स्यात्पार्श्वक्रान्तस्तु दक्षिणः ।
 भुजङ्गत्रासितो वामोऽतिक्रान्तो दक्षिणो भवेत् ॥ ११९३ ॥
 उद्वृत्तश्चैव वामस्तु स्यादलातोऽथ दक्षिणः ।
 पार्श्वक्रान्तोऽथवा सूची वामो विक्षिप्य दक्षिणम् ॥ ११९४ ॥
 वामोऽपक्रान्तता नीतस्तद्विचित्र प्रचक्षते ।

इति विचित्रम् (७)

(सु०) वामविद्ध लक्षयति—सूच्यङ्घ्रिरिति । यत्र दक्षिण सूची, वामस्त्वपक्रान्त, दक्षिणो दण्डपाद, वाम सूची भ्रमरश्च, दक्षिण पार्श्वक्रान्त, वाम आक्षिप्त, दक्षिणो दण्डपाद ऊरुद्वृत्तश्च, वाम सूची, भ्रमरोऽलातश्च क्रमशो भवेत् । पुनर्दक्षिण पार्श्वक्रान्त, वामोऽतिक्रान्तो भवति, तद् वामविद्धम् ॥ -११८८-११९१ ॥

इति वामविद्धम् (६)

(सु०) विचित्र लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिणश्चरणो जनित,

दक्षिणो विच्यवो भूत्वा स्पन्दितोऽनन्तर भवेत् ॥ ११९५ ॥
 पार्श्वक्रान्तो दक्षिणोऽङ्घ्रिर्वामस्तु स्पन्दितस्ततः ।
 उद्वृत्तो दक्षिणोऽलातो वाम सूची तु दक्षिणः ॥ ११९६ ॥
 पार्श्वक्रान्तस्तु वामाङ्घ्रिराक्षिप्तीभूय दक्षिणः ।
 भ्रान्त्वा सव्यापसव्येन दण्डपादत्वमागतः ॥ ११९७ ॥
 वामः क्रमेण सूची स्याद् भ्रमरश्चाथ दक्षिणः ।
 भुजङ्गत्रासितो वामोऽतिक्रान्तो विहृताभिधे ॥ ११९८ ॥

इति विहृतम् (८)

सूची च भ्रमरी वामे क्रमात्पादे तु दक्षिणे ।
 भुजङ्गत्रासिता चारीमलाता दक्षिणेतरे ॥ ११९९ ॥

ऊर्ध्वद्वृत्त विच्यवश्च । तत स्थितावर्तोद्वयावर्तोक्तभेदसप्तकम् । ततो वाम ,
 स्पन्दित , दक्षिण पार्श्वक्रान्त , वामो भुजङ्गत्रासित , दक्षिणोऽतिक्रान्त ,
 वाम उद्वृत्त , दक्षिणोऽलात , पुनर्वाम पार्श्वक्रान्त सूची दक्षिण विक्षिप्य
 अपक्रान्तत्व नीयते , तद् विचित्रम् ॥ ११९२-११९४- ॥

इति विचित्रम् (७)

(सु०) विहृत लक्षयति—दक्षिण इति । यत्र दक्षिणो विच्यवो भूत्वा,
 अनन्तर स्पन्दित पार्श्वक्रान्तश्च । ततो वाम स्पन्दित , उद्वृत्तश्च , ततो
 दक्षिणोऽलात , वाम सूची , पुनर्दक्षिण पार्श्वक्रान्त , वाम आक्षिप्त ,
 दक्षिण सव्यापसव्येन भ्रान्त्वा दण्डपादत्व गच्छति , पुनर्वाम क्रमेण सूची
 भ्रमरश्च , दक्षिणो भुजङ्गत्रासित , वामोऽतिक्रान्तश्च भवति , तद् विहृतम् ॥
 ॥ -११९५-११९८ ॥

इति विहृतम् (८)

(सु०) अलात लक्षयति—सूचीमिति । यत्र वाम सूचीं भ्रमरीं कुरुते,

षट्कृत्व. सप्तकृत्वो वा कृत्वा चारीरिमाः क्रमात् ।
चतुर्दिक्षु द्रुत भ्रान्त्वा परिमण्डलिताकृतिः ॥ १२०० ॥
दक्षिणाङ्घ्रावपक्रान्ता वामे तु चरणे क्रमात् ।
अतिक्रान्ता भ्रमरिके ललितैश्वरणक्रमैः ॥ १२०१ ॥
करोति यत्र तत्प्राहुरलात मण्डल बुधाः ।

इत्यलातम् (९)

सूच्यङ्घ्रिर्दक्षिणो वामस्त्वपक्रान्तोऽथ दक्षिणः ॥ १२०२ ॥
पार्श्वक्रान्तत्वमागत्य भुजङ्गत्रासितो भवेत् ।
अतिक्रान्तस्तु वामाङ्घ्रिराक्षिप्तो दक्षिणस्ततः ॥ १२०३ ॥
वामोऽतिक्रान्तता नीत्वोरूद्वृत्तोऽलातक. क्रमात् ।
पार्श्वक्रान्तो दक्षिणः स्याद्वामः सूच्यथ दक्षिण. ॥ १२०४ ॥
अपक्रान्तो वामपादस्त्वतिक्रान्तीकृतो यदा ।
ललित सचरेदुक्त ललित मण्डल तदा ॥ १२०५ ॥

इति ललितम् (१०)

इति दशाकाशिकमण्डलानि ।

इति मण्डललक्षणम् ।

दक्षिणो भुजङ्गत्रासितामलाता च चारीं तनुते । एव षट्कृत्वो वा, सप्तकृत्वो वा
एताश्चारी कृत्वा, ततो दिक्चतुष्टये द्रुत भ्रान्त्वा, परिमण्डलिताकार
दक्षिणोऽपक्रान्ता चारीं, ततो वामोऽतिक्रान्ता भ्रमरीं च तनुते, तद्
अलातम् ॥ ११९९-१२०१-॥

इत्यलातम् (९)

(सु०) ललित लक्षयति—सूच्यङ्घ्रिरिति । यत्र दक्षिण सूची, वामो-
ऽपक्रान्त, पुनर्दक्षिण पार्श्वक्रान्तो भुजङ्गत्रासितश्च, वामोऽतिक्रान्त, ततो

चालिश्चालिवडश्चाथ लढि सूकमुरोङ्गणम् ।
 धसकश्चाङ्गहार स्यादोयारो विहसी मन ॥ १२०६ ॥
 लास्याङ्गानि दशैतानि देश्या देशीविदो विदु ।
 कोमल सविलास च मधुर ताललास्ययुक् ॥ १२०७ ॥
 नातिद्रुत नातिमन्द त्र्यश्रताप्रचुरं तथा ।
 पादोरुक्कटिबाहूना यौगपद्येन चालनम् ॥ १२०८ ॥
 इति चालि (१)

दक्षिण आक्षिप्त, वामोऽतिक्रान्त, ऊरुद्रवृत्त, अलातश्च, ततो दक्षिण
 पार्श्वक्रान्त, वाम सूची, पुनर्दक्षिणोऽपक्रान्त, वामोऽतिक्रान्तश्च भवति,
 तत् ललितम् ॥ -१२०२—१२०९ ॥

इति ललितम् (१०)

इति दशकाशिकमण्डलानि ।

इति मण्डललक्षणम् ।

(क०) अथ देशीलास्याङ्गानि लक्षयितु तान्युद्दिशति—चालि-
 श्चालिवड इत्यादि । चालिवडस्य लक्षणाशे—सामुख्यप्रायेति ।
 मध्यलयत्र्यश्रताभ्या प्रचुरो भवति । इतरत्तु द्वयोरपि समानमित्यर्थ
 ॥ १२०६—१२०८ ॥

इति चालि (१)

(सु०) अथ लास्याङ्गानि लक्षयति—चालिरिति । चाल्यादीनि दश
 लास्याङ्गानि भवन्ति । यथा—चालि, चालिवड, लढि, सूकम्, उरोङ्गणम्,
 धसक, अङ्गहार ओयार, विहसी, मन इति । तेषा क्रमेण लक्षणमाह—
 कोमलमिति । यत्र कोमल सविलासतालसाम्ययुक्त मधुर नातिद्रुत नातिमन्द
 त्र्यश्रताप्रचुर, यौगपद्येन पादोरुक्कटिबाहुचलन क्रियते, सा चालि ॥
 ॥ १२०६—१२०८ ॥

इति चालि (१)

चालिः सा शैद्यसामुख्यप्राया चालिवडो भवेत् ।

इति चालिवड (२)

सुकुमार तिरश्चीन विलासरसिक च यत् ॥ १२०९ ॥

युगपत्कटिबाहूना चालन सा लढिर्मतः ।

इति लढि (३)

कर्णयोर्हावबहुल लसलीलावतसयो ॥ १२१० ॥

विलम्बेनाविलम्बेन सूक तल्लयचालनम् ।

इति सूकम् (४)

(सु०) चालिवड लक्षयति—सेति । शीघ्रसामुख्यप्राया सा चालिरेव
चालिवड ॥ -१२०८ ॥

इति चालिवड (२)

(क०) लढिलक्षणे—कटिबाहूनामिति । कटिश्च बाहू च
कटिबाहव इति बहुप्रकृतिको द्वन्द्व । प्रतिपार्श्वं कटिबाह्वोरेव चालन
लढिरित्यर्थ ॥ १२०९, १२०९- ॥

इति लढि (३)

(सु०) लढि लक्षयति—सुकुमारमिति । सुकुमार तिरश्चीन यद् विलास-
रसिक युगपत् कटिबाहूना चालन क्रियते, सा लढि ॥ -१२०९, १२०९- ॥

इति लढि (३)

(क०) सूकलक्षणे—हावबहुलमिति । हावो नाम स्त्रीणा
विलासविशेष । यथोक्त भावप्रकाशे—

“हेलाहेतु स शृङ्गारो भावार्त्किचित्प्रकर्षवान् ।

सग्रीवारेचको हावो नासाक्षिभ्रूविकासकृत्” ॥ इति ।

तेन हावेन प्रचुरम् ॥ १२१०, १२११- ॥

इति सूकम् (४)

विलम्बेनाविलम्बेन कुचयोर्भुजशीर्षयोः ॥ १२११ ॥

ललित चालन तिर्यक्तज्ज्ञाः प्रादुरोङ्गणम् ।

इत्युरोङ्गणम् (५)

धसकः स्यात्सुललित स्तनाधोनमन लयात् ॥ १२१२ ॥

इत्युरोङ्गणम् (६)

(सु०) सूक लक्षयति—कर्णयोरिति । यत्र लीलावत्तसयो कर्णयो
लसत् हावबहुल विलम्बेन अविलम्बेन वा लयचालन क्रियते, तत् सूकम् ॥
॥ -१२१०, १२१०- ॥

इति सूकम् (४)

(सु०) उरोङ्गण लक्षयति—विलम्बेनेति । यत्र विलम्बाविलम्बाभ्या
कुचयो भुजशीर्षयोश्च ललित चालन तिर्यक् क्रियते, तद् उरोङ्गणम् ॥
॥ -१२११, १२११- ॥

इत्युरोङ्गणम् (५)

(क०) धसकलक्षणे—लयात्स्तनाधोनयनमिति । स्वभावेन
स्थिताया नर्तक्यास्ताललयानुकरणक्रमेणैव स्थित्वा ह्रस्वीभाव इत्यर्थः ।
शिष्ट स्पष्टम् ॥ -१२११-१२१५ ॥

इति धसक (६)

इति दश लास्याङ्गानि ।

(सु०) धसक लक्षयति—धसक इति । सुललित स्तनाधोनमन धसक
इत्युच्यते ॥ -१२१२ ॥

इति धसकः (६)

सतालललितोपेता क्रमात्कार्थयोर्नति ।

धनुर्वदङ्गहारः स्यादिति नि.शङ्कभाषितम् ॥ १२१३ ॥

इत्यङ्गहार (७)

किञ्चित्तिर्यग्धो मूर्ध्नो गतिरोयारको मत ।

इत्योयारक (८)

स्मित स्याद्विहसी यस्तु शृङ्गाररसनिर्भर ॥ १२१४ ॥

अभ्यस्तादन्य एवातिसूक्ष्मप्रत्यप्रभङ्गिभाक् ।

इति विहसी (९)

गीतादेरागत स्थायस्तल्लयात्तन्मनो मतम् ॥ १२१५ ॥

इति मन (१०)

(सु०) अङ्गहार लक्षयति—सतालिति । यत्र सतालललितोपेता, धनुर्वत् कार्थयोर्नति, स अङ्गहार ॥ १२१३ ॥

इत्यङ्गहार (७)

(सु०) ओयारक लक्षयति—किञ्चिदिति । यत्र मूर्ध्नो किञ्चित्तिर्यग्धो-
गति क्रियते, स ओयारक इत्युच्यते ॥ १२१३- ॥

इत्योयारक (८)

(सु०) विहसी लक्षयति—स्मितमिति । यत्र शृङ्गाररसनिर्भर, अभ्य-
स्तात् अन्य एव अतिसूक्ष्मप्रत्यप्रभङ्गिभाक् स्मित क्रियते, सा विहसी ॥
॥ -१२१४, १२१४- ॥

इति विहसी (९)

(सु०) मनो लक्षयति—गीतादेरिति । यत्र गीतादिस्थायलयो वर्तते,
तद् मन ॥ -१२१५ ॥

इति मनः (१०)

इति दश लास्याङ्गानि ।

शिरोनेत्रकरादीनामङ्गानां मेलने सति ।

कायस्थितिर्मनोनेत्रहारी रेखा प्रकीर्तिता ॥ १२१६ ॥

इति रेखालक्षणम् ।

अथ श्रमविधिः—

विघ्नेश भारती देवी ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ।

रङ्ग तदेवतास्तालवाद्यभाण्डानि च क्रमात् ॥ १२१७ ॥

उपाध्याय वृत्तकन्याः स्तम्भयुग्मं च दण्डिकाम् ।

कस्तूरिकाचन्दनाद्यैः सामोदैरनुलेपनैः ॥ १२१८ ॥

शुभ्रैः सुगन्धिभिः पुष्पैर्धूपैरारात्रिकैरपि ।

नैवेद्यैर्विविधैर्वस्त्रैस्ताम्बूलैर्बलिभिस्तथा ॥ १२१९ ॥

अर्चयित्वा शुभे लघ्ने प्रारभेत श्रमं सुधीः ।

स्तम्भद्वयोपरिन्यस्येत्कन्या हृदयसमिताम् ॥ १२२० ॥

हस्तग्राह्या तिरश्चीनामवष्टम्भाय दण्डिकाम् ।

वसित्वा वसनं शुभ्रं दृढमादाय कञ्चुकम् ॥ १२२१ ॥

(क०) अथ रेखा लक्षयति— शिरोनेत्रेत्यादि । मनासि नेत्राणि च हरतीत्यर्थे, हरतेरौणादिक इन्प्रत्यये ङीष् हारीति रूपं वेदिव्यम् ॥ १२१६ ॥

इति रेखालक्षणम् ।

(सु०) अथ रेखालक्षणमाह— शिरोनेत्रेति । शिरोनेत्रकराद्यङ्गमेलने मनोनेत्रहारिणी कायस्थिति, रेखेत्युच्यते ॥ १२१६ ॥

इति रेखालक्षणम् ।

(क०) अथ श्रमविधिमाह— विघ्नेशमित्यादि । अङ्गविवर्तनमिति

दण्डिकालम्बिनी कन्याभ्यस्येदङ्गविवर्तनम् ।
 वलन स्थापन रेखा तालसाम्य लयानपि ॥ १२२२ ॥
 अङ्गादीनि पुरोक्तानि लास्याङ्गान्यखिलान्यपि ।
 गीतवाद्यानुगमन शिक्षेत सुमना सती ॥ १२२३ ॥
 इति श्रमविधि ।

पात्र स्यान्नर्तनाधारो नृत्ते प्रायेण नर्तकी ।
 मुग्ध मध्य प्रगल्भ च पात्र त्रेधेति कीर्तितम् ॥ १२२४ ॥
 मुग्धादेर्लक्षण प्रोक्त यौवनत्रितय क्रमात् ।
 लीनाधरस्तनाभोगकपोलजघनोरुकम् ॥ १२२५ ॥

सामान्यवचनम्, वलनमित्यादि तु विशेषवचनम् । श्रमो नाम नर्तनशिक्षा
 भ्यास उच्यते ॥ १२१७-१२२३ ॥

इति श्रमविधि ।

(सु०) अथ श्रमविधि लक्षयति—विघ्नेशमिति । विघ्नेश, भारता, देवी,
 ब्रह्मविष्णुमहेशान्, रङ्ग, रङ्गदेवता, तालवाद्यभाण्डानि च, क्रमात्,
 उपाध्याय, नृत्तकन्या, स्तम्भयुग्म, दण्डिका च, कस्तूरिकाचन्दनसुगन्धि-
 पुष्पधूपदीपनैवेद्यवस्त्रताम्बूलादिभि समभ्यर्च्य, शुभे लग्ने श्रम कार्यं ।
 स्तम्भयोरुपरि हृदयसमिता हस्तप्राह्या तिरश्चीना दण्डिकावष्टम्भाय कापि कन्या
 न्यस्तव्या । तद्दण्डिकावलम्बिनी धवलवस्त्रपरिष्कृता, दृढकञ्चुकवती कन्या अङ्ग-
 विवर्तन, वलन, स्थापन, रेखा, तालसाम्य लयान् प्रागुक्तान्यङ्गहारादीनि सक-
 लानि लास्याङ्गानि चाभ्यस्येत् । गीतवाद्यानुगमन च शिक्षेत ॥ १२१७-१२२३ ॥

इति श्रमविधि ।

(क०) अथ पात्रस्य लक्षणमाह—पात्र स्यादित्यादि । नर्त-
 नाधारो नर्तकी नृत्ते प्रायेण पात्र स्यादिति योजना । नर्तकस्यापि नर्त-

सुरत प्रति सोत्साह प्रथम यौवन मतम् ।
 पीनोरुजघन पीनकठिनोच्चघनस्तनम् ॥ १२२६ ॥
 जीवित मन्मथस्योक्त द्वितीय यौवन बुधैः ।
 उन्मादक श्रिया जुष्ट सपन्नरतिनैपुणम् ॥ १२२७ ॥
 कामशिक्षितभाव च तृतीय यौवन विदुः ।
 यौवन तुर्यमप्यस्ति मन्दोत्साहमनो भवेत् ॥ १२२८ ॥
 म्लानाधरस्तनाभोगकपोलजघन च तत् ।
 अतिप्रगल्भमेतस्माद्यौवनात्पात्रमुच्यते ॥ १२२९ ॥
 तज्जराभिमुख शोभाविकल नादृत बुधैः ।
 बाल मनोविहीनत्वान्न पात्र तज्जरञ्जकम् ॥ १२३० ॥

इति पात्रलक्षणम् ।

नाधारत्वाविशेषेऽपि नृत्तविषये नर्तक्येव लोके पात्रमित्युच्यते, न नर्तक
 इत्यर्थः । तत्पात्र मुग्ध मध्य प्रगल्भ चेति त्रेधा कीर्तितम् । मुग्धादे पात्रस्य
 लक्षणम्—यौवनत्रितय क्रमादिति । यौवनाना वक्ष्यमाणाना प्रथमद्वितीय-
 तृतीयाना त्रितय तस्य क्रमादिति । प्रथमयौवनयुक्त मुग्ध पात्रम् ।
 द्वितीययौवनयुक्त मध्यम पात्रम् । तृतीययौवनयुक्त प्रगल्भ पात्रमिति
 क्रमः । तेषा यौवनाना लक्षणमाह—लीनेत्यादि ॥ १२२४—१२३० ॥

इति पात्रलक्षणम् ।

(सु०) अथ पात्र लक्षयति—पात्रमिति । नर्तनाधार पात्रम्, नृत्तपात्रं
 नर्तकीत्युच्यते । तत्पात्र त्रिविधम्, मुग्धम्, मध्यम्, प्रगल्भमिति ।
 मुग्धादिलक्षणं तु यौवनत्रितयक्रमेण बोध्यम् । लीनाधरस्तनाभोगकपोलजघनो-
 र्लक सुरत प्रति सोत्साह यद्यौवन तत्प्रथमम् । पीनोरुजघनकठिनातिघनस्तन-
 मन्मथजीवित यद्यौवन तद् द्वितीयम् । उन्मादकशोभया समन्वित रतिनैपुण-

सौष्ठव रूपसपत्तिश्चारुविस्तीर्णवक्त्रता ।
 विशालनेत्रता बिम्बाधरता कान्तदन्तता ॥ १२३१ ॥
 सुकम्बुकण्ठता वेल्ललतासरलबाहुता ।
 तनुमध्योन्नतिस्थूलनितम्बकरभोरुता ॥ १२३२ ॥
 अत्युच्चखर्वपीनत्वरारहित्यमशिरालता ।
 लावण्यकान्तिमाधुर्यधैर्यौदार्यप्रगल्भता ॥ १२३३ ॥
 गौरता श्यामता वेति तज्ज्ञै पात्रगुणा मताः ।
 यत्पात्र गात्रविक्षेपै कोमलैर्विलसल्लयै ॥ १२३४ ॥
 सुतालैरक्षराणीव प्रोद्गिरद्गीतवाद्ययोः ।
 गीतवाद्यध्वनिं चाङ्गैश्चाक्षुषत्वमिवानयत् ॥ १२३५ ॥
 सुमनासीव गात्राणि रसपूर्णतया दधत् ।
 नृत्यत्युत्तममाचष्ट तदिदं करणाग्रणीः ॥ १२३६ ॥

इति पात्रगुणा ।

संपन्न कामशिक्षितभाव यद्यौवन तत् तृतीयम् । सुरते मन्दोत्साहमनस्क
 म्लानस्तनाभोगकपोलजघन यद्यौवन तच्चतुर्थम्, एतच्च जराभिमुखत्वात् शोभा-
 वैकल्याच्च बुधैर्नादृतम् । बाल मनोविहीनत्वान्न चतुर जनाय ॥ १२२४-१२३० ॥

इति पात्रलक्षणम् ।

(क०) पात्रगुणानाह—सौष्ठवमित्यादि । सौष्ठव नामाङ्गानां
 शोभनत्वम् । वैष्णवस्थानकोक्ताङ्गसनिवेशो वा । रूपसपत्तिरित्यस्यैव
 प्रपञ्च, चारुविस्तीर्णवक्त्रतेत्यादि लावण्यादिप्रगल्भतेत्यन्तो बहूना द्वन्द्व ।
 गौरता श्यामता वेति । कृष्णता पात्रस्य गुण इत्यर्थ ॥ १२३१—
 १२३६ ॥

इति पात्रगुणा ।

व्यस्ताना वा समस्तानामेषा दोषो विपर्ययः ।

गुणदोषौ परीक्षेत पात्रे नृत्तस्य सिद्धये ॥ १२३७ ॥

^१मार्कण्डेयपुराणोक्ता नृत्ते पात्रैकतन्त्रता ।

नृत्तेनामलरूपेण सिद्धिर्नान्येन रूपत ॥ २२३८ ॥

चार्वाधिष्ठानवन्नृत्तं नृत्तमन्यद्विडम्बना ।

इति पात्रदोषा ।

(सु०) अथ पात्रगुणान् लक्षयति—सौष्टवमिति । सौष्टवम्, अङ्गानां शोभावहत्वम् । रूपसंपत्तिं चारुविस्तीर्णं वक्त्रम् । विशालनयनत्वं बिम्ब-
फलतुलिताधरत्वम्, मञ्जुलरदनत्वम्, कम्बुकण्ठत्वम्, चलद्भुतोपमबाहुत्वम्, तनु-
मध्यत्वम्, नातिस्थूलनिताम्बत्वम्, करभोरुत्वम्, अत्युच्चपीनखर्वत्वरहित्यं लावण्यं,
कान्तिं, माधुर्यम्, प्रागल्भ्यम्, गौरत्वम्, श्यामत्वमित्येते पात्रगुणाः ।
लयविलसितैः सतालैः कोमलैः रसभरितैः गात्रविक्षेपैः यत्पात्रम्, गीतावाद्ययो-
रक्षराणि प्रोद्गिरदिव भासते तदुत्तमम् ॥ १२३१-१२३६ ॥

इति पात्रगुणाः ।

(क०) पात्रस्य दोषानाह—व्यस्ताना वेत्यादि । व्यस्तानां सौष्टवादिष्वेकैकगुणानां समस्तानां समवेतानामेषां गुणानां विपर्ययोऽभावो दोषः । पात्रस्य गुणदोषपरीक्षणे प्रयोजनमाह—नृत्तस्य सिद्धये इति । नृत्तसिद्धये पात्रैकतन्त्रतामभियुक्तसमतिपूर्वकं दर्शयति—मार्कण्डेयेत्यादि । ॥ १२३७, १२३८- ॥

इति पात्रदोषाः ।

(शु०) अथ पात्रदोषान् लक्षयति—व्यवस्तानामिति । एषा व्यत्यासेन वा सामस्त्येन वा अभावो दोषः ॥ १२३७, १२३८- ॥

इति पात्रदोषाः ।

^१मुद्रितमार्कण्डेयपुराणे, अयं विषयो नोपलभ्यते । अपितु विष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे दृश्यते ।

सुनीलस्निग्धविस्तीर्णकेशपाशनिवेशितः ॥ १२३९ ॥
 ग्रन्थिर्विलुलितः पृष्ठे लसत्पुष्पावतसक ।
 वेणी वा सरला दीर्घा मुक्ताजालविराजितै ॥ १२४० ॥
 कलित कुन्तलैर्भाल कस्तूरीचन्दनादिना ।
 रचित चित्रक भाले नेत्रे तन्वञ्जनाश्रिते ॥ १२४१ ॥
 उल्लसत्कान्तिवलये तालपत्रे च कर्णयोः ।
 दन्तपङ्क्ति प्रभाजालप्रोज्ज्वलीकृतरङ्गभू ॥ १२४२ ॥
 कस्तूरीपत्रभङ्गाङ्कौ कपोलौ कण्ठलम्बिता ।
 ताराहारावली स्थूलमौक्तिका स्तनमण्डना ॥ १२४३ ॥
 प्रकोष्ठौ न्यस्तसद्रन्नसौवर्णवलयान्वितौ ।
 अङ्गुल्यो धृतमाणिक्यनीलवज्रादिमुद्रिका ॥ १२४४ ॥
 चन्दनैर्धूसर गात्र यद्वा कुङ्कुमरञ्जितम् ।
 क्षीरोदक दुकूलादि वस्त्र कूर्पासकस्तनुः ॥ १२४५ ॥
 सकञ्चुक वा चलन तत्तद्देशानुसारतः ।
 एतन्मण्डनमन्यद्वा पात्रयोः श्यामगौरयोः ॥ १२४६ ॥
 यथोचित विधातव्यमित्याह शिववल्लभः ।

इति पात्रमण्डनानि ।

(क०) तस्य पात्रस्य मण्डनमाह—सुनीलस्निग्धेत्यादि
 ॥ -१२३९-१२४६- ॥

इति पात्रमण्डनानि ।

(सु०) अथ पात्रमण्डनानि लक्षयति—सुनीलेति । पृष्ठे, सुनीलस्निग्ध-
 विस्तीर्णकेशपाशनिवेशित पुष्पालकृत विलुलित ग्रन्थि, मुक्तामालामनो-

रूपवान् नृत्ततत्त्वज्ञो ग्रहमोक्षविचक्षण ॥ १२४७ ॥
 समादिग्रहविज्ञश्च वाद्यवादनवेदिता ।
 सप्रदायागतज्ञानो ध्वनिमायुर्यतत्त्ववित् ॥ १२४८ ॥
 स्थायाधिक्योनताभिज्ञ कुशलो लयतालयोः ।
 वाद्यप्रबन्धनिर्माता मुखवाद्येषु कोविदः ॥ १२४९ ॥
 उद्भेत्ता नूत्रभङ्गीना शिष्यशिक्षणदक्षिणः ।
 प्रतिष्ठापयिता नृत्तगीतवाद्यव्यवस्थिते ॥ १२५० ॥
 प्रविष्टो हृदय यद्वा पात्रस्य हृदि च स्वयम् ।
 रञ्जकः स्यादुपाध्यायो नृत्तदोषविधानवित् ॥ १२५१ ॥

इत्युपाध्यायलक्षणम् ।

हारिणी दीर्घा वा सरला वा वेणी, कुन्तलाधिष्ठित भालम्, तत्र कस्तूरी-
 चन्दनादिकल्पित तिलकम्, अञ्जनमञ्जुल नयनयुगलम्, कान्तिसततिदन्तुर-
 तालपत्रपरिष्कृत श्रवणयुगलम्, रङ्गतटप्रोन्मेषघटनापटुप्रभापटलजटिल दन्त-
 मण्डलम्, कस्तूरीपत्रभङ्गकोमलौ कपोलौ, तारावलीपरिष्कृत कण्ठ ,
 स्थूलमौक्तिकदाम कुचयुगलम्, लसद्भक्तकनकवलयकमनीय प्रकोष्ठद्वयम्, माणिक्य-
 वज्रमौक्तिकमेदुरा अङ्गुलय , चन्दनचर्चित गात्र, कुङ्कुमरञ्जित वा, दुक्क-
 लादिक वसनम्, सूक्ष्म कूर्पासक वा कञ्चुक तत्तद्देशानुसारेण अन्यदपि वा
 मण्डन ज्ञेयम् ॥ -१२३९-१२४६- ॥

इति पात्रमण्डनानि ।

(क०) उपाध्यायस्य लक्षणमाह—रूपवानित्यादि । उपा-
 ध्यायो नामात्र भरतादिशास्त्राभिज्ञोऽभिनयोपदेष्टा विद्वानभिधीयते ।
 नृत्ततत्त्वज्ञ इति । नृत्तस्य गात्रविक्षेपमात्र त्वित्यादिनोक्तलक्षणस्य तत्त्व
 स्वरूप ताललयाश्रयत्वादिक जानातीति तथोक्त । ग्रहमोक्षविचक्षण इति ।

गीतवाद्ययोरुपक्रमोपसहारवेदिता । समादिग्रहविज्ञश्चेति । ताने ये ग्रहा
समातीतानागताश्च त्रय उक्तास्तान्विशेषेण जानातीति तथोक्त । वाद्य-
वादनवेदितेति । वाद्याना ततादीना वादनप्रकाराभिज्ञ । सप्रदायागतेति ।
शास्त्रे तत्र तत्र रहस्येषु गुरुपदेशात्परपरायातपरिज्ञानवान् । ध्वनिमाधुर्य-
तत्त्वविदिति । ध्वनेर्नादस्य माधुर्यमिति । यस्य रागस्य यस्मिन्नादविशेषे
क्रियमाणे रक्तिविशेष , तद्ध्वनिमाधुर्यमित्युच्यत , तस्य तत्त्व स्वरूप
वेत्तीति तथोक्त । स्थायाधिक्योनताभिज्ञ इति । स्थायाना रागावय
वानामाधिक्यमूनता च तयोरभिज्ञ इति तथोक्त । लोकं यथा करचरणादी
नामवयवानामाधिक्योनते पश्यत्येव रागेषु स्थायाधिक्योनते जानातीत्यर्थ ।
कुशलो लयतालयोरिति । लयो द्रुतादि , तालश्चत्पुटादि , तयो
कुशलत्व नाम वर्तमाने लये लयान्तरकरण, वर्तमाने ताले तालान्तरकरण
चेत्यर्थ । वाद्यप्रबन्धनिर्मातेति । वाद्यप्रबन्धा पूर्वोक्ता यत्यादय ।
तान्निर्मातु शक्त इत्यर्थ । मुखवाद्येषु कोविद इति । मुरजादिवाद्योद्भवा
वर्णसघाता एव तालधरेणोच्चारिता मुखवाद्यानीत्युच्यन्ते, तेषु कोविद ,
तद्गुणदोषाभिज्ञ । उद्भेत्ता नूतनभङ्गीनामिति । तूर्यत्रयेऽपि नूतनप्रकारा-
णामुत्पादक । शिष्यशिक्षणदक्षिण इति । शिष्याणा शिक्षणे सम्यग्वि-
द्यासक्रमणे समर्थ । नृत्तगीतवाद्यव्यवस्थितेः प्रतिष्ठापयितेति । तेन देशी-
मार्गविभागेन तूर्यत्रयव्यवस्थाया प्रतिष्ठापक । प्रविष्टो हृदयमिति ।
पात्रेण स्वहृदय प्रविष्ट इति कर्मणि निष्ठा । यद्वा पात्रस्य हृदि स्वय
प्रविष्टश्चेत्यत्र कर्तरि निष्ठा । उपाध्यायपात्रहृदययोरेकीभावेन भवितव्य-
मित्यर्थ । अन्यथा सात्त्विकाभिनयोपदेशग्रहणेऽस्य न सभव इति भाव ।
रञ्जक इति । अभिनयोपदेशादिषु शास्त्रगोष्ठीषु च जनचित्तकार्षक ।
नृत्तदोषविधानविदिति । नृत्तस्य दोष विधान च वेत्तीति तथोक्त ।
एवविशिष्ट उपाध्याय स्यात् । एतदुक्त भवति—‘उपाध्यायेन

यत्रैको मुखरी श्रेष्ठस्तथा प्रतिमुख्यपि ।

द्वावजधरावङ्गावजौ च करटाधरौ ॥ १२५२ ॥

नृतादिषु सर्वेषु लक्ष्येषु तत्तज्ज्ञेन भवितव्यम् । न तु तत्तत्कर्मकत्रा' इति ॥ १२४७—१२५१ ॥

इत्युपाध्यायलक्षणम् ।

(सु०) उपाध्यय लक्षयति—रूपवानिति । रूपवान्, गम्भीरकृति-युक्त, कोहलभरतादिशास्त्रतत्त्वज्ञ, अभिनयापदेष्टा उपाध्याय इत्युच्यते । नृत्ततत्त्वज्ञ, गात्रविक्षेपमात्रलक्षणस्य तत्त्व तालादि जानातीति तथोक्त, ग्रहमोक्षविचक्षण, गीतवाद्ययोरुपक्रमोपसहारे कुशल, समादिग्रहविज्ञश्च, तानोक्ता समातीतानागता ये ग्रहा, तान् विशेषतो जानातीति तथोक्त, वाद्यवादनवेदिता, ततादिवाद्याना वादनविषये समर्थ, सप्रदयागतज्ञान, गुरुपदेशपरपगयातज्ञानसम्पन्न, ध्वनिमाधुर्यतत्त्ववित्, ध्वने नादस्य माधुर्य-मर्मवित्, स्थायाधिक्योनताभिज्ञ, स्थाया, रागावयवा, तेषा न्यूनाधिक-मर्मज्ञ, लयतालयो कुशल, लयतालेषु समर्थ, वाद्यप्रबन्धनिर्माता, पूर्वोक्त-वाद्यप्रबन्धाना निर्माणे कुशल, मुखवाद्येषु कोविद, मुरजादिवाद्येषु पण्डित, नृत्तभङ्गीनामुद्भेत्ता, तौर्यत्रयेषु नूतनप्रकाराणामुत्पादक, शिष्यशिक्षण-दक्षिण, शिष्याणां शिक्षणे अभ्यासविषये समर्थ, नृत्तगीतवाद्य यवस्थिते प्रतिष्ठापयिता, नृत्तगीतवाद्याना व्यवस्थाया प्रतिष्ठापक, हृदय प्रविष्ट, नर्तकेन स्वहृदय प्रविष्ट इत्यर्थ, यद्वा पात्रस्य हृदि स्वयं प्रविष्टश्चेति, उपाध्यायपात्रहृदययोरेकीभावेन भवितव्यमित्यर्थ । रत्नक, जनचित्ता-कर्षक, नृत्तदोषविधानवित्, अभिनयस्य दोषज्ञ, एवगुणविशिष्ट उपाध्याय स्यादित्यर्थ ॥ -१२४७—१२५१ ॥

इत्युपाध्यायलक्षणम् ।

(क०) अथ सप्रदाय लक्षयति—यत्रैक इत्यादि । अत्र नर्तनो-

द्वात्रिंशन्मर्दलधरा वरास्तालधरद्वयम् ।
 कास्यतालधरास्त्वष्टाविष्टाः काहलिकद्वयम् ॥ १२५३ ॥
 वाशिकौ रसिकौ व्यक्तसुरक्तप्रचुरध्वनी ।
 चत्वारो मधुरध्वाना भवन्त्येते वरान्तयोः ॥ १२५४ ॥
 द्वौ मुख्यगायनौ सार्धमष्टभिः सह गायनैः ।
 मुख्यगायनिके चाष्टौ सहगायनिकान्तयोः ॥ १२५५ ॥
 सप्रदायसमुल्लासि पात्रमेक गुणान्वितम् ।
 सर्वेऽमी रूपवन्तः युश्चित्रालकरणान्विताः ॥ १२५६ ॥
 गीतादिसाम्यनिपुणाः प्रहर्षोत्फुल्लचेतसः ।
 उत्तम सप्रदायोऽसौ लोके कुटिलमुच्यते ॥ १२५७ ॥
 तदर्धं मध्यमो न्यूनोऽस्मात्कनिष्ठो निगद्यते ।

इति सप्रदायलक्षणम्

पयोगिना वादकगायकानां वृन्दं सप्रदाय इति लोकरूढ्या उच्यते ।
 ॥ १२५७ ॥

इति सप्रदायलक्षणम् ।

(सु०) सप्रदाय लक्षयति—यत्रेति । यत्र एको मुखरी , प्रतिमुखरी चैक ,
 द्वावावजधरौ , द्वावद्वावजौ , द्वौ करटधारिणौ , द्वात्रिंशन्मर्दलधरा , द्वौ तालधरौ ,
 अष्टौ कास्यतालधरा , द्वौ काहलवादकौ , वाशिकाश्चत्वार , अष्टभिर्गायनैः
 सह द्वौ मुख्यगायनौ , अष्टौ गायनीयुक्ते द्वे मुख्यगायन्यौ , तयोर्मध्ये एक
 गुणान्वित सप्रदायसमुल्लासि पात्रम् , सर्वेऽपि चित्रालकरणान्विता रूपशालिन ,
 गीतादिसाम्यपटव , सतोषविकसितमनसश्च भवन्ति , स उत्तम सप्रदाय ,
 तदर्धं मध्यम सप्रदाय , तद्राहित्ये कनिष्ठ ॥ १२५२-१२५७ ॥

इति सप्रदायलक्षणम् ।

अनुवृत्तिर्मुखरिणस्तल्लयोन्यूनपूरणम् ॥ १२५८ ॥
 तालानुवृत्तिरित्येते चत्वारः कुटिले गुणाः ।
 सप्रदायस्य दोषः स्यादेतद्गुणविपर्ययः ॥ १२५९ ॥
 इति सप्रदायगुणदोषा ।

अथ शुद्धपद्धतिः—

सगीतज्ञैर्बुधैः सार्धं नायके प्रेक्षके स्थिते ।
 प्रविश्य रङ्गभूमिं ते तिष्ठन्तः साप्रदायिकाः ॥ १२६० ॥
 वाद्यानां नादसाम्यं च कृत्वावस्थितमानसाः ।
 मेलापकं वादयेयुः प्रबन्धं गजरततः ॥ १२६१ ॥
 ततो जवनिकान्तर्धौ दधानं कुसुमाञ्जलिम् ।
 पात्रं तिष्ठेदधिष्ठाय स्थानकं सौष्ठवान्वितम् ॥ १२६२ ॥
 ततश्चोपसमारम्भेऽन्तर्धाने चापसारिते ।
 सभाजनमनोहारि पात्रं रङ्गभुवं विशेत् ॥ १२६३ ॥

(क०) सप्रदायस्य गुणानाह—अनुवृत्तिर्मुखरिण इत्यादि ।
 सप्रदायस्य दोषानाह—एतद्गुणविपर्यय इति ॥ १२५८, १२५९ ॥
 इति सप्रदायगुणदोषा ।

(सु०) सप्रदायगुणदोषान् लक्षयति—अनुवृत्तिरिति । मुखरिणोऽनुवृत्तिः,
 तस्य लयः, न्यूनपूरणम्, तारानुवृत्तिरित्येते चत्वारः सप्रदायगुणाः, एतद्गुण-
 विपर्यये दोषा स्युः ॥ -१२५८, १२५९ ॥

इति सप्रदायगुणदोषा ।

(क०) सप्रदायस्य शुद्धपद्धतिमाह—सगीतज्ञैर्बुधैः सार्धमित्यादि ।
 मेलापकं वादयेयुरित्यादि । मेलापकादयो वाद्यप्रबन्धा पूर्वोक्तलक्षणा

वाद्यमाने प्रबन्धे चोपशमादौ च वादकैः ।
 सुभङ्गि रङ्गपीठस्य मध्ये पुष्पाञ्जलिं क्षिपेत् ॥ १२६४ ॥
 यत स्वयं सुरज्येष्ठो मन्येरङ्गमधिष्ठितः ।
 तत प्रहर्षसपन्न नृत्ताङ्गैरेव केवलैः ॥ १२६५ ॥
 वाद्येनोपशमेनात्र नृत्येत्पात्र मनोन्वितम् ।
 पदमोता च कवित मलपावत्सकावपि ॥ १२६६ ॥
 रिगोणी तुङ्गकेत्येभिः प्रबन्धैर्नियतक्रमैः ।
 स्वेच्छाकृतक्रमैर्यद्वा वाद्यमानैः समन्ततः ॥ १२६७ ॥
 समाङ्गैर्विषमाङ्गैर्वोभयैर्वा नृत्तमाचरेत् ।
 ततः शुद्धप्रबन्धैश्च गीयमानैर्निजेच्छया ॥ १२६८ ॥
 पात्र विधाय त्रिविध नर्तन स्थानमाचरेत् ।
 गजरानन्तर नास्ति यदोपशमवादनम् ॥ १२६९ ॥
 पात्र तदा तदारम्भे प्रविशेदिति तद्विद ।
 इति पद्धतिरुक्तेय प्रोक्ता परिविडिर्जने ॥ १२७० ॥
 वादनं समहस्तस्य प्राक्प्रवेशात्परे जगुः ।
 समहस्तादिभिः पादैः सुवृत्तैः पृष्ठसौष्ठवैः ॥ १२७१ ॥
 स्थितेन समपादेन प्रवेशं ते प्रचक्षते ।
 केचिदाहुः केवलयोः प्रयोगं गीतवाद्ययोः ॥ १२७२ ॥
 एकैकशः प्रयोगोऽपि गीतादेः कैश्चिदिष्यते ।

इति शुद्धपद्धति ।

अनुसंधेया । समाङ्गैर्विषमाङ्गैर्वोभयैर्वा नृत्तमाचरेदिति । समाङ्गैश्चतुरश्रा-
 श्रितैः, विषमाङ्गैः, त्र्यश्रताश्रितैः, उभयैरुभयाश्रितैर्वाङ्गैर्नृत्तं कुर्यात् । शुद्ध-

प्रबन्धैः, एलादिभि । निजैच्छया गीयमानैरिति । सूडकम विहाय चेत्यर्थ ।
 त्रिविध नर्तनमिति । समविषमोभयात्मकमित्यर्थ । अथवा नाट्यनृत्यनृत्तभेदेन
 त्रिविध नर्तन विधायेति । अयमर्थ — यदा रसाश्रयत्वेन गीतार्थाभिनय
 क्रियते, तदा नाट्यम् । यदा भावाश्रयत्वेन गीतार्थोऽभिनीयते तदा, नृत्यम् ।
 यदा गात्रविक्षेपमात्रेण गीतमात्रमनुक्रियते, तदा नृत्तमिति । पात्रप्रवेशस्य
 पाक्षिक कालमाह—गजरेति । गजरानन्तरमुपशमवादनं यदा नास्ति,
 तदा पात्र, तदारम्भे गजरारम्भे प्रविशेदिति तद्विद् आहु । यदा गजरा-
 नन्तरमुपशमवादनमस्ति, तदोपशमारम्भ एव पूर्वोक्तप्रकारेण पात्रप्रवेश
 कर्तव्य इति । इय पद्धतिलोके जनैः परिविडिरित्युक्ता । समहस्तादिभि-
 रिति । समहस्तादय पाठा वाद्याध्यायोक्ता द्रष्टव्या । केवलयोगीतवाद्ययोः
 प्रयोगमिति । गीतवाद्ययोः केवलत्व समहस्तादिपाटराहित्येन द्रष्टव्यम् ।
 अत्र वाद्यशब्देन मुखवाद्यमुच्यते । तेन तत्प्रबन्धा यत्यादयोऽवगन्तव्या ।
 अत्रायमर्थ — एलादयो गीतप्रबन्धा, यत्यादयो वाद्यप्रबन्धा स्वस्वोपरञ्जक-
 मुरजादिवादनरहिता अपि नर्तने प्रयोक्तव्या इति केषाचिन्मतम् । अपरेषा
 मतमाह—एकैकश इति । केवल गीतप्रबन्धानां केवल वाद्यप्रबन्धानां
 वा प्रयोग इत्यर्थ ॥ १२६०—१२७२ ॥

इति शुद्धपद्धति ।

(सु०) सप्रदायस्य शुद्धपद्धतिं लक्षयति—सगीतज्ञैरिति । यत्र सगीतज्ञैः
 साकं प्रेक्षमाणे सति, रङ्गभूमिं प्रविष्टे तु साप्रदायिके वाद्यनादसाम्यं कृत्वा,
 अवस्थितमना सन्तः, मेलापक पूर्वोक्तलक्षणलक्षित प्रबन्ध, ततो गजर वाद-
 यत्सु सत्सु, यवनिकान्तरित सकुसुमाञ्जलिक पात्र सौष्ठवाश्रितस्थानकमालम्ब्य,
 यवनिकापसरणानन्तरं रङ्गभुवः प्रविश्य, वादके प्रबन्धैर्वाद्यमाने, रङ्गपीठमध्ये
 पुष्पाञ्जलिं विकिरेत् । ततः नृत्ताज्ञैः मनोहरं नृत्येत् । ततः पदमोता च
 कञ्चित्, मलपावत्सकावपि, रिगोणीतुङ्काद्यैः नियतक्रमैर्वा स्वेच्छाकृतक्रमैर्वा

अथ गौण्डलीविधिः—

वाद्यप्रबन्धैः कठिनैस्त्यक्तमेलानिभिस्तथा ॥ १२७३ ॥
गीतैः सालगसूडस्थैः प्रबन्धैर्यद् ध्रुवादिभिः ।
लास्याङ्गैः केवलैरङ्गैः कोमलैश्चैव नृत्यति ॥ १२७४ ॥
स्वयं गायति वाद्यं च त्रिवलीं वादयेत्स्वयम् ।
तत्पात्रं गौण्डलीं केचिद्वादनं नात्र मन्वते ॥ १२७५ ॥
त्रिवलीधारणं स्कन्धे ग्राम्यत्वं कुरुते स्त्रियाः ।
अगायन्ती त्वशारीरा सैव स्यान्मृकगौण्डली ॥ १२७६ ॥
गौण्डल्या मण्डलं प्रोक्तं तज्ज्ञैः कर्णाटदेशजम् ।
तस्याश्च नर्तनं प्राहुर्गौण्डलीं लक्षणाश्रयात् ॥ १२७७ ॥

प्रबन्धैः समाङ्गैः विषमाङ्गैः, उभयैर्वा नृत्यं कुर्यात्, अन्ये प्रवेशात् प्राक्
समहस्तस्य वादनं प्राहुः । तन्मते समपादस्थानेनैव पात्रप्रवेशः, अन्ये तु
गीतवाद्यमात्रं प्राहुः ॥ १२६०—१२७२— ॥

इति शुद्धपद्धतिः ।

(क०) अथ गौण्डल्या विधिमाह— वाद्यप्रबन्धैरित्यादि । कठि-
नैर्वाद्यप्रबन्धैर्दीप्तनर्तनप्रयोज्यैरोताकवितादिभिस्त्यक्तं वर्जितम् । एलादिभि-
र्गीतैस्तथेति । वर्जितमित्यर्थः । सालगसूडस्थैर्ध्रुवादिभिः; प्रबन्धैः,
लास्याङ्गैः; चार्यादिभिः । केवलैः कोमलैरिति । किञ्चिदप्यनुद्धतैः ।
उक्तैर्ध्रुवादिभिरेव नान्यैरित्यर्थः । यत्पात्रमेतैरेव नृत्यति । स्वयं गायति
स्वयं त्रिवलीं वाद्यं वादयेदिति । तूर्यत्रयमप्येकाश्रयं कर्तव्यमिति भावः ।
तत्पात्रं गौण्डलीत्युच्यते । तस्याश्चेति । तस्या गौण्डल्या नर्तनं च लक्षणा-
श्रयात्; लक्षणाया वृत्तेराश्रयात् गौण्डलीं प्राहुः । यथा गङ्गाया घोष इत्यत्र

तत्रत्या पद्धतिं प्राहुस्तद्विदो गौण्डलीविधिम् ।
 सा देशीपद्धतिस्तूक्ता तल्लक्ष्म ब्रूमहेऽधुना ॥ १२७८ ॥
 कर्णाटमण्डलैर्युक्तास्तत्र स्युः साप्रदायिकाः ।
 पूर्ववत्समनादत्वमातोद्याना विधीयते ॥ १२७९ ॥
 मेलापक वादयेयुरेकताल्या समाहिता ।
 येन केनापि तालेन गजरे वादिते सति ॥ १२८० ॥
 नि सारणैकताल्या वारब्धस्योपशमे सति ।
 पात्र प्रविश्य रङ्गस्य मध्ये पुष्पाञ्जलिं क्षिपेत् ॥ १२८१ ॥
 आविष्कुर्वत्सव्यवामपुरोङ्गाण्यथ नृत्यतः ।
 गजरोपशमेनैव ततः सर्वाङ्गनर्तनम् ॥ १२८२ ॥
 अङ्गुताल निसारु चैकतालीं श्रितया ततः ।
 रिगोण्या तालनियमरहिताभ्यामतः परः ॥ १२८३ ॥
 अवत्सकविताभ्या च क्रमान्नर्तनमाचरेत् ।

गङ्गाशब्देन तटवद्गौण्डल्या नर्तनमाश्रयाश्रयिभावेन गौण्डलीत्युपचर्येत
 इत्यर्थः । तत्रत्यामिति । तत्र गौण्डल्या भवा पद्धतिं गौण्डलीविधिं
 प्राहुः । सा तु ; गौण्डलीभवा पद्धतिस्तु देशीपद्धतिरुक्ता । अत्र तुशब्देन
 शुद्धपद्धतेरुपचारतो मार्गत्वं द्योतितं भवति । आरब्धस्योपशमे सतीति ।
 अस्य गजरस्योपशम उपशमारुख्ये खण्ड उपक्रान्ते सति । सव्यवाम-
 पुरोङ्गाण्याविष्कुर्वदिति । सव्याङ्गानि सव्यभागप्रवर्तितानि, वामाङ्गानि
 वामभागप्रवर्तितानि, द्विविधानि तानि विषमाङ्गाणीत्युच्यन्ते । पुरोङ्गाणि
 पुरोभागप्रवर्तितानि समाङ्गानीत्युच्यन्ते । आविष्कुर्वत्प्रकाशयत्यर्थक्येन
 दर्शयत् । सर्वाङ्गनर्तनमिति । सव्यवामपुरोङ्गाणा मिश्राणा नर्तनमित्यर्थः ।

नानाविध पुनर्नृत्येद्रिगोण्योद्ववणात्मना ॥ १२८४ ॥
 निवारितेषु बाद्येषु दत्ते स्थानेऽथ वाशिकैः ।
 सह गायति सयुक्तैस्तै सार्धमथ गौण्डली ॥ १२८५ ॥
 उच्चार्य स्थायिन कुर्याद्रागालप्तिं चतुर्विधाम् ।
 अन्या वा गायनी मुख्या विविधालप्तिमाचरेत् ॥ १२८६ ॥
 मण्डकात्प्रतिमण्डाच्च तालेनान्येन सयुतम् ।
 सकल ध्रुवक गीत्वा जक्या वाद्यमानया ॥ १२८७ ॥

उद्ववणात्प्रनेति । रिगोण्यामप्यादौ वैकल्पिकस्योद्ववणस्योक्तत्वादत्रापि
 रिगोण्यादौ ललितमुद्ववण प्रयोक्तव्यमित्यर्थः । तेन रिगोण्युद्ववणात्मा
 भवति । उद्ववणलक्षणमपि—

‘निजैर्या तद्विथोदेभिर्व्यापकैरक्षरैस्तथा ।
 पादैर्वा रचिता किञ्चिद्विलम्बितलयाश्रया ॥
 देकारालकृताद्यन्ता वदन्त्युद्ववणाममूम्’ ॥

इति पूर्वोक्तमनुसंधेयम् । उद्ववण इव चोद्ववणम् । अथवा प्रबन्धान्तरस्याङ्ग
 तया तदादौ वाद्यमाना यतिरेवोद्ववणमित्युच्यते । यथोक्तं प्राक्—

‘आदौ वाद्यप्रबन्धस्य कस्याप्यङ्गतया यदा ।
 तद्विदो वादयन्त्येता वदन्त्युद्ववणं तदा’ ॥ इति ।

तदात्मता वा ज्ञेया । अथ वाशिकैः स्थाने दत्त इति । स्थानं
 नास मन्द्रादिष्वेकतमम् । चतुर्विधा रागालप्तिमिति । स्वस्थानचतुष्टय-
 युक्तामित्यर्थः । विविधालप्तिमिति । भञ्जनीप्रतिग्रहणकादिनानामेदयुक्ता
 रूपकालप्तिं रागालप्तिं चेत्यर्थः । मण्डकात्प्रतिमण्डाच्चान्येन तालेनेति ।
 मण्डकप्रतिमण्डकव्यतिरिक्तेन देशीतालेष्वन्यतमेनेत्यर्थः । श्लक्ष्णं मृदु यथा

श्लक्ष्ण ध्रुवाख्यखण्डेन गीयमानेन सततम् ।

गायनैर्मेलकोपेतैर्मनोव्यक्तिमनोहरम् ॥ १२८८ ॥

नृत्त किञ्चिद्विधायथ शान्तयोगीतवाद्ययोः ।

विधाय विविधस्थायान्मुहुर्ध्रुवपद ब्रजेत् ॥ १२८९ ॥

भवति तथा । वाद्यमानया जक्येति । जक्का नाम यतिरेवोच्यते । ‘यतिर्जक्का च सा’ इति प्रागुक्तत्वात् । तथा जक्या सह मेलापकोपेतैर्गायनैः सतत गीयमानेन ध्रुवाख्यखण्डेन ध्रुवकस्य गीतस्य मध्यखण्डेनोपलक्षितम् । मनोव्यक्तिमनोहरमिति । मनो नाम प्रागुक्तलक्षण लास्याङ्गम् । तस्याभिव्यक्त्या मनोहर नृत्तम् किञ्चिद्विधाय, अल्पमेव कृत्वा । अथ, अनन्तरम्, गीतवाद्ययोः; शान्तयोः सतो, विविधस्थायान्, बहुप्रकारान् रागावयवान् विधाय । ध्रुवपद मुहुर्व्रजेदिति । नर्तकीकर्तृकत्वेन विधानान्मध्ये मध्ये विविधस्थायानां नर्तनं कृत्वा मुहुर्मुहुर्ध्रुवपदस्यापि नर्तनं कुर्यादित्यर्थः ॥ १२७३-१२८९ ॥

(सु०) गौण्डल्या विधिं लक्षयति—वाद्यप्रबन्धैरिति । कठिनैः वाद्यप्रबन्धैः, एलादिभिः प्रबन्धैश्च त्र्यैकैः, गीतैः तत्तद्भ्रुवाश्रितैः, सालगसूडस्थप्रबन्धैः, केवललास्याङ्गैः, कोमलाङ्गैश्च यत् पात्रं नृत्यति, स्वयं गायति, त्रिवलीवाद्यं च वादयति, तद् गौण्डलीत्युच्यते । अत्र त्रिवलीवाद्यवादनं नास्तीति केचिन् । यत्र स्कन्धे त्रिवलीं कृत्वा, अशारीरेण स्त्रियो गायन्ति, सा मूकगौण्डली । अत्र कर्णाटदेशमण्डनं गौण्डल्या कार्यम् । तत्पद्धतिं गौण्डलीविधिरित्युच्यते । यत्र कर्णाटमण्डलमण्डिता साप्रदायिका प्रथममेकतालया मेलापकं वादयन्ति, ततः येन केनापि तालेन गजरे वाद्यमाने सति, नि सारुणा वा, एकतालया वा उपशमे प्रारभ्यमाणे सति, पात्रं रङ्गमध्यं प्रविश्य, तत्र पुष्पाञ्जलिं प्रक्षिप्य, नर्तनं कुर्यात् । ततः गजरोपशमेनैव सर्वाङ्गनर्तनं कार्यम् । अङ्गुतालनि सार्वक-त्वालयुक्त्या रिगोण्या, ततः तालनियमविहीनाभ्यामवत्सकविताभ्यां क्रमात्

काश्चिद्गीतस्य तालेन गीततालाक्षरैः परान् ।
 नातिदीर्घान्नातिनीचान्माधुर्यप्रौढिपेशलान् ॥ १२९० ॥
 रक्तियुक्तान्विना ताल यदि वादौ विधाय तान् ।
 सुतालकलितप्रान्तान् ध्रुवखण्डे कलासयेत् ॥ १२९१ ॥
 कलासे वाद्यघात च कुर्यु साम्येन वादका ।
 कलासेषु भवेत्पात्र लीन चित्रार्पित यथा ॥ १२९२ ॥
 एव कुर्वत्प्रक्रियाया कृताया पूर्ववत्पुनः ।

नर्तनं कुर्यात् । तत रिगोण्या उट्टवणात्मना नानाविध नर्तनं कुर्यात् ।
 तत गायनसयुक्तै वाशिकै वाद्येषु वाद्यमानेषु स्थाने च दत्ते, गौण्डली
 स्थायिनमुच्चार्य चतुर्विधरागालप्तिं कुर्यात् । अन्या वा मुख्यगायनी रागालप्तिं
 कुर्यात् ॥ -१२७३-१२८९ ॥

(क०) मध्ये मध्य विधेयान् स्थायान् विशेषाद्दर्शयति—काश्चिदि-
 त्यादि । गीतस्य तालेनेति । गीते यस्ताल तन्मात्रायुक्तान् गीताक्षररहि-
 तानित्यर्थ । परान्; अन्यान्, गीततालाक्षरै युक्तान् । पक्षान्तरमाह—
 यदि वेति । तान्; स्थायान्, आदौ; प्राग्भागे, ताल विना; तत सुताल
 कलितप्रान्ताश्चरमभागे शोभनतालयुक्तान्विधाय, ध्रुवखण्डे; कलासयेत्,
 नर्तनं समापयेदित्यर्थ । कलासे; कलासावसरे । वादकाश्च; मुरजादि-
 वादकाश्च, साम्येन; कालसाम्येनैककालमित्यर्थ । वाद्यघात स्वस्ववद्याना
 घात ताडन कुर्यु । एतेन तस्मिन् कलासे तालस्य घातकाले प्राप्तेऽपि
 तत्राघात कर्तव्य इति विहितो भवति । तस्यपि घनवाद्यत्वेन वाद्यत्वा-
 विशेषात् । किं च, कलासेषु पात्र चित्रार्पित; यथा चित्रलिखितमिव
 लीन निश्चल भवेत् । एव कुर्वदिति । उक्तप्रकारेण कलासं कुर्वत् ।
 पुनः प्रक्रियाया कृताया सत्यामिति । मध्ये मध्ये स्थायेषु प्रयुक्तेषु

नृत्त समाचरेत्पात्र गीयमाने ध्रुवाशके ॥ १२९३ ॥
 आभोगेनाथ नृत्येच्च वाद्यमानेन वादकैः ।
 गौण्डल्योजोन्विता सा स्यात्त्यागे सनिहिते सति ॥ १२९४ ॥
 नानाविधप्रौढचारीचालक नृत्तमाचरेत् ।
 अत्र प्रहरण वाद्यमाभोगेऽप्येतदिष्यते ॥ १२९५ ॥
 कृत्वाथ वाद्यसाम्येन त्याग विश्रान्तिमाचरेत् ।
 कृत्वा नृत्त ध्रुवेणैव ध्रुववन्मण्डकादिभिः ॥ १२९६ ॥
 क्रमान्नृत्येद्विशेषस्तु तेषामेषोऽभिधीयते ।

सत्स्वित्थर्थ । ध्रुवाशके ध्रुवस्याशभूते ध्रुवाख्ये खण्डे, गीयमाने सति
 नृत्तं समाचरेत् । अथ अनन्तर वादकै वाद्यमानेन आभोगेन ध्रुवान्त्य
 खण्डेन नृत्येत् । त्यागे गीतसमाप्तौ सनिहिते सति सा गौण्डली
 नर्तकी, ओजोन्विता बलयुक्ता स्यात् । तदा तथाभूता सती, नानाविध-
 प्रौढचारीचालकम्; चार्यश्च चालकाश्चेति द्वन्द्व, प्रौढाश्च ते चारी
 चालकाश्चेति कर्मधारय । नानाविधा प्रौढचारीचालका यस्मिन्निति
 बहुव्रीहि । तादृश नृत्तमाचरेत् । अत्राभोगेऽप्येतत्प्रहरण वाद्यमिष्यत
 इति । अत्रापिशब्देन ध्रुवखण्डान्तेऽपि प्रहरणं वाद्यप्रयोगो द्योत्यते । अथ
 वाद्यसाम्येन त्याग कृत्वा विश्रान्तिमाचरेत् ॥ १२९०-१२९५- ॥

(सु०) काश्चिदिति । मण्डप्रतिमण्डादि तालयुक्त सकल ध्रुवक गीत्वा,
 वाद्यमानया जङ्गया श्लक्ष्ण गीयमानध्रुवखण्डयुक्त मेलापकोपेतै गायकै ईषद्वय-
 क्तीकृत नृत्त किञ्चित् कृत्वा, गीतवाद्यशान्त्यनन्तर नानास्थायान् कृत्वा,
 मुहुर्ध्रुवपद गीत्वा, नर्तन कुर्यात् ॥ १२९०-१२९५- ॥

(क०) ध्रुवोक्त मण्डादिष्वतिदिशति—ध्रुववन्मण्डकादिभि क्रमा

मण्ठादेर्ध्रुवखण्डेन केवल नर्तन भवेत् ॥ १२९७ ॥
 मण्ठे तु मण्ठतालेन प्रारम्भे नर्तन मतम् ।
 ततः स्यादेकतालैव मण्ठनृत्त क्रमात्क्रमात् ॥ १२९८ ॥
 नर्तन प्रतिमण्ठादौ स्वतालेनैव कीर्तितम् ।
 एषु सालगगीतेषु नृत्त द्रुतलयाश्रयम् ॥ १२९९ ॥
 विलम्बितो लयस्तूक्तस्ताण्डवे पण्डितैः सदा ।
 रूपकैरेकताल्यन्तैरेव सालगसूडगैः ॥ १३०० ॥
 नर्तित्वा क्रियते त्यागो यत्रासौ गौण्डलीविधिः ।
 इति गौण्डलीविधिः ।

नृत्येदिति । मण्ठादिषु विशेष वक्तुमाह—विशेषस्त्विति । मण्ठादेर्ध्रुव
 खण्डेन केवल नर्तन भवेदिति । ध्रुवखण्डवत्स्थायप्रयोगो न कर्तव्य इत्यर्थः ।
 अयं च निषेधो यत्र ध्रुवमारभ्य सूडक्रमेण नर्तन क्रियते तत्रैव द्रष्टव्यः ।
 यत्र तु मण्ठादिष्वन्यतममारभ्य वा मण्ठादेरेकैकस्य वा प्राधान्येन नर्तन
 क्रियते, तत्रारब्धे मण्ठादौ स्वतन्त्रे वा मण्ठादौ स्थायप्रयोगः कर्तव्यः
 एवेति सप्रदायोऽवगन्तव्यः । प्रतिमण्ठादौ स्वतालेनैति मण्ठाद्वैषम्योक्तिः ।
 सालगगीतेषु द्रुतलयाश्रयः नृत्तमिति । एषु सालगगीतेषु उक्तस्य
 नृत्तस्य लास्यप्रायत्वेन मृदुत्वादस्य विलम्बलययोगे सत्यत्यन्तमृदुत्वप्रतीत्या
 सामाजिकानां प्रीतिं न जनयति । द्रुतलययोगे तु लास्यगतसौकुमार्यस्य
 परभागाच्छोभा भवति, तथा—ताण्डवे तु विलम्बितलय इति । ताण्डव-
 स्योद्धतत्वेन तस्य द्रुतलययोगे सत्युद्धततमत्वप्रतीतेः पूर्वोक्त एव दोषः ।
 विलम्बलययोगे तु पूर्ववत्परभागसम्भवाद्दृश्यत्वं भवतीत्यभिप्रायः । यथा
 लोके नीलवस्त्रे निक्षिप्त मुक्ताफलः शुभाशुके वा निहितमिन्द्रनीलः नितरां
 शोभते तथेत्यर्थः । रूपकैरिति । एवमुक्तप्रकारेणैकताल्यन्तैः सालगसूडगैः

भस्मादिश्वेतलिप्ताङ्गो बिभ्रन्मुण्ड शिरः शिखाम् ॥ १३०१ ॥

भ्राजद्धर्षरिकाजालजङ्घः शारीरपेशलः ।

पञ्चाङ्गकुशलस्तालकलालयविचक्षणः ॥ १३०२ ॥

रूपकैर्द्वुनादिभि सप्तभिर्यत्र गीते नर्तित्वा त्याग क्रियतेऽसौ गौण्डली-
विधि ॥ -१२९६-१३००- ॥

इति गौण्डलीविधि ।

(सु०) अतिदेशमाह—ध्रुववदिति । गीततालेन काश्चित् गीततालाक्षरै-
र्नर्तितदीर्घान्, नातिनीचान्, माधुर्यप्रौढपेशलान्, रक्तियुक्तान् काश्चित् विधाय,
आदौ ताल विना, तत सुतालकलितप्रान्तान् ध्रुवखण्डे कलासयेत्, नर्तनस्य
समाप्तिं कुर्यादित्यर्थ । कलासे वादका वाद्यघात साम्येन कालसाम्येन कुर्यु ।
तदा पात्र चित्रार्पितमिव तिष्ठेत् । एवमुक्तप्रकारेण ध्रुवाशके गीयमाने पात्र नृत्त
समाचरेत् । अथ वादके वाद्यमानेन आभोगेन नृत्येत् । गीतसमाप्तौ सत्या
गौण्डली ओजोन्विता स्यात् । तदा नानाविधप्रौढचारीचालक नृत्तमाचरेत् ।
अत्रापि ध्रुवखण्डान्तेऽपि प्रहरणमिष्यते । अथ वाद्यसाम्येन त्याग कृत्वा
विश्रान्तिमाचरेत् । एव ध्रुवेण नृत्त कृत्वा, ध्रुववत् मण्डकादिष्वपि कर्तव्यम् । तत्र
विशेषमाह—विशेषस्त्विति । मण्डादे ध्रुवखण्डेन केवल नर्तन भवेत् । मण्डे
मण्डतालेन प्रारम्भे नर्तन कार्यम् । तत एकतालया क्रमात् प्रतिमण्डादौ स्वतालेनैव
नर्तन कार्यम्, एषु सालगगीतेषु द्रुतलयाश्रय नृत्तमुक्तम् । ताण्डवे तु विलम्बि-
तलय उक्त । एवमुक्तप्रकारेण एकतालयन्तै सालगसूडगै रूपकै द्रुतादिभि
यत्र गीते नर्तित्वा त्याग क्रियतेऽसौ गौण्डलीविधि ॥ १२९६-१३००- ॥

इति गौण्डलीविधि

(क०) अथ पेरणिनो लक्षणमाह—भस्मादीत्यादि । भस्मादिना
श्वेतवर्णकद्रव्येण लिप्ताङ्गो मुण्ड व्यपरोपितकेश शिर शिखा च बिभ्रत् ।
भ्राजद्धर्षरिकाजालजङ्घ इति । पेरणिनो नर्तनस्य चारीप्रधानत्वेन चारी

सभाजनमनोहारी यो नृत्यति स पेरणी ।
 घर्घरो विषम भावाश्रयश्च कविचारकः ॥ १३०३ ॥
 गीत चेति समाचष्ट पञ्चाङ्गानि हरप्रियः ।
 तत्र घर्घरिकावाद्ये वहनिर्घर्घरो मतः ॥ १३०४ ॥
 पडिवाटश्चापडपः सिरिपाटोऽलगादिमः ।
 पाटः सिरिहिराख्यश्च ततः खलुहुलाह्वयः ॥ १३०५ ॥
 इति घर्घरभेदाः स्युः षडमी तद्विदा मताः ।

करणप्रयत्नेनैव वादनीया जङ्घयोर्बद्धा घनवाद्यभेद किङ्किणी घर्घरिकेत्युच्यते ।
 तस्या एकस्या एव नादव्यक्तेरभावाच्चादपुष्ट्यै ता बहवो ग्राह्याः । अतो जाल-
 मित्युक्तम् । घर्घरिकाणां जालं आजत्स्वाकारेण नादेन च शोभमानं घर्घरिकाजालं
 ययोस्ते आजद्वर्घरिकाजाले, तादृशे जङ्घे यस्य स तथोक्तः । शारीरपेशल
 इति । सुशारीर इत्यर्थः । एतेन पेरणिनैवावश्यं गातव्यमित्युक्तं भवति ।
 पञ्चाङ्गकुशल इति । घर्घरादीनि पञ्चाङ्गान्यनुपदमेव वक्ष्यन्ते । तेषु
 कुशल ॥ १३०१-१३०३ ॥

(सु०) अथ पेरणिनं लक्षयति—भस्मेति । भस्मादिश्वेतलिप्ताङ्गं, मुण्ड-
 शिरः, शिखा च विभ्रत् आजत् घर्घरिकाजालजङ्घं, जङ्घयोर्बद्धा घनवाद्यभेद
 किङ्किणी घर्घरिकेत्युच्यते । शारीरपेशलं, सुशारीरयुक्तं, पञ्चाङ्गकुशलं,
 वक्ष्यमाणेषु पञ्चाङ्गेषु समर्थं तालकलालयविचक्षणं यः सभ्यजनमनोहरं
 नृत्यति, स पेरणी । पेरणिनोऽङ्गान्याह—घर्घर इति । घर्घरः, विषमम्,
 भावाश्रयः, कविचारकः, गीतमिति पञ्चाङ्गानि हरप्रियः समाचष्ट ॥
 ॥ -१३०१-१३०३- ॥

(क०) तत्र घर्घरं लक्षयति—घर्घरिकावाद्ये वहनिरिति । वहनि-

भूमिलग्राग्रयोरङ्घ्र्यो पर्यायाद्भूमिकुट्टनम् ॥ १३०६ ॥
पार्ष्णिद्वयेन पाष्ण्या वैकया स्यात्पडिवाटकः ।

इति पडिवाट (१)

भवेच्चापडपः पादतलेनावनिकुट्टनम् ॥ १३०७ ॥

इत्यपडप (२)

रभ्यासविशेष । तस्य घर्घरस्य षड्भेदानाह—पडिवाट इत्यादि । अल
गादिम पाटोऽलगपाट इत्येक । पडिवाटादय सज्ञा देशीप्रसिद्धत्वेन रूढा
द्रष्टव्या ॥ १३०४, १३०५- ॥

(सु०) तत्र घर्घरस्य लक्षणमाह—तत्रेति । घर्घरिकाया वहनि
अभ्यासविशेष, घर्घर इत्युच्यते । तस्य भेदानाह—पडिवाट इति ।
पडिवाट, अपडप, सिरिपाट, अलगपाट, सिरिहिर, खलुहुल इति ॥
॥ -१३०४-१३०५- ॥

(क०) भूमीति । एतेषा लक्षणानि ग्रन्थत एव सुबो-
धानि ॥ १३०६-१३१३- ॥
इति पेरणिलक्षणम् ।

(सु०) पडिवाटस्य लक्षणमाह—भूमिलग्रेति । यत्र भूमिलग्राग्रयो
पार्ष्णिद्वयेन वा, एकपाष्ण्या वा क्रमेण भूमिकुट्टनम्, स पडिवाट ॥
॥ १३०६, १३०६- ॥

इति पडिवाट (१)

(सु०) अपडप लक्षयति—भवेदिति । यत्र पादतलेन भूमिकुट्टन,
सोऽपडप ॥ -१३०७ ॥

इत्यपडप (२)

तलेन भूमिलग्रेन पादस्य सरणं पुरः ।

तथापसरण पश्चान्मुहुः सिरिपटो भवेत् ॥ १३०८ ॥

इति सिरिपट (३)

द्वयोश्चरणयोर्व्योम्नि पर्यायेण प्रकम्पनम् ।

यत्कृत कोमल सोऽलगापाटः प्रकीर्तितः ॥ १३०९ ॥

इत्यलगापाट (४)

सत्येकस्मिन्समे पादेऽङ्घ्रिः पुरः प्रेरितो भवेत् ।

यस्तस्य जङ्घया कम्पः प्रोक्तः सिरिहिरो बुधैः ॥ १३१० ॥

यद्वा द्वयोः स्वभावेन तिष्ठतोः पादयोर्भुवि ।

जङ्घयोः कम्पनं प्राहुर्धीराः सिरिहिर तदा ॥ १३११ ॥

इति सिरिहिर (५)

(सु०) सिरिपट लक्षयति—तलेनेति । यत्र भूमिलग्रेन पादतलेन मुहु पुर सरण, तथा अपसरण च क्रियते, स सिरिपट ॥ १३०८ ॥

इति सिरिपट (३)

(सु०) अलगापाट लक्षयति—द्वयोरिति । यत्र द्वयोः चरणयो आकाशे पर्यायेण कोमल चलनं कृतं भवेत्, सोऽलगापाट ॥ १३०९ ॥

इत्यलगापाट (४)

(सु०) सिरिहिर लक्षयति—सत्येति । यत्र एकस्मिन् पादे समे, अङ्घ्रि पुर प्रेरितो भवेत् । अन्यस्य न्यस्ते जङ्घयो कम्पनं, स सिरिहिर । मतान्तरमाह—यद्वेति । यदा द्वयोः पादयोः स्वभावेन भुवि तिष्ठतो यत्र जङ्घयो कम्पनं क्रियते, तदा सिरिहिरो भवति ॥ १३१०, १३११ ॥

इति सिरिहिर (५)

भूलग्राग्रस्य वामाङ्घ्रेः पाष्ण्या यद्भूमिकुट्टनम् ।

भूलग्राग्रस्य चान्यस्य भ्रमः सव्यापसव्यतः ॥ १३१२ ॥

योऽसौ खलुहुलः प्रोक्तो घर्घरो नृत्तकोविदैः ।

दिशानया परेऽप्यूह्या घर्घराः शोभयान्विताः ॥ १३१३ ॥

सर्वे घर्घरभेदास्ते कार्यास्तालानुगामिन ।

इति खलुहुल (६)

अत्र चोत्प्लुतिपूर्वं स्यात्करण विषमाभिधम् ॥ १३१४ ॥

विकृतार्थानुकारस्तु बुधैर्भावाश्रयो मतः ।

कविचारो भवेदत्रोत्तमनायकवर्णनम् ॥ १३१५ ॥

अत्र स्यात्सालग गीत यदुक्त गौण्डलीविधौ ।

इति पेरणिलक्षणम् ।

(सु०) खलुहुल लक्षयति—भूलग्राग्रेति । यत्र भूलग्राग्रस्य वामाङ्घ्रे पाष्ण्या यद् भूमिकुट्टनम्, भूलग्राग्रस्य अन्यस्य दक्षिणपादस्य सव्यापसव्यतो भ्रमण खलुहुल । अनया दिशा अपरे घर्घरा अप्यूह्या । ते सर्वे घर्घरभेदा शोभया अन्विता तालानुगामिनश्च कार्या ॥ १३१२, १३१३- ॥

इति खलुहुल (६)

विषमाख्यमङ्गमाह—अत्र चेति । उत्प्लुतिपूर्वं करण पूर्वोक्तमञ्चि तादिषद् त्रिशङ्खेदमिन्नम् भावाश्रयाख्यमङ्ग लक्षयति—विकृतार्थानुकार इति । पेरणिना सामाजिकाना हास्योत्पादनाय क्रियमाण विकृतपदार्थानु करण यद्विद्यते स भावा श्रय । कविचार लक्षयति—उत्तमनायकवर्णन मिति । गीताख्यमङ्गमाह—अत्र स्यात्सालग गीतमिति । सालग गीत द्रुतादिकम् ॥ -१३१४-१३१५ ॥

इति पेरणिलक्षणम् ।

(सु०) विषमाख्यमङ्ग लक्षयति—अत्रेति । उत्प्लुतिपूर्वं करणं विषम-

अथ पेरणीपद्धतिः—

गौण्डलीविधिवच्चात्र रङ्गस्थाः साप्रदायिकाः ॥ १३१६ ॥
 कुर्युर्गम्भीरमातोद्यध्वनिं धिधिधिधीति ते ।
 ततो विलम्बितप्राये रिगोण्युट्टवणाश्रये ॥ १३१७ ॥
 पादत्रये वाद्यमाने द्विर्द्विर्निःसारुतालतः ।
 विशेषद्विकृतवाग्वेषभूषो रङ्गेऽट्टबोडकः ॥ १३१८ ॥
 तस्मिन्नृत्यति हास्यैकरसे विशति पेरणी ।
 रिगोण्युपशमेनैष प्रविष्टो नृत्तमाचरेत् ॥ १३१९ ॥
 प्रशान्ते वाद्यसघाते ततस्तालधरैः समम् ।
 वाद्यमाने सुनिपुण ताले गारुगिसङ्गके ॥ १३२० ॥
 यद्वा सरस्वतीकण्ठाभरणे वादकैस्तथा ।
 क्रियमाणे मर्दलादेर्मन्द्र तालसमध्वनौ ॥ १३२१ ॥

मित्यभिधीयते । भावाश्रय लक्षयति—विकृतेति । विकृतार्थानुकरण भावा-
 श्रय । कविचार लक्षयति—कविचार इति । उत्तमनायकवर्तेन कविचार ।
 गीताख्य लक्षयति—अत्रेति । सालग गीतमित्युच्यते । तच्च द्रुतादिकम्
 ॥ -१३१४, १३१५- ॥

इति पेरणिलक्षणम् ।

(क०) अथ पेरणिन. पद्धतिमाह—गौण्डलीविधिवच्चात्रेत्यादि ।
 अत्रातिदेशेन वादकानां नादसाम्यकरणं गृह्यते । रिगोण्युट्टवणाश्रय इति ।
 रिगोण्युट्टवणं पूर्वोक्तमनुसंधेयम् । अट्टबोडक इति सकलशिरोमुण्डिताभि-
 धायी देशीशब्दः । सङ्गके ताल इति । “गारुगिस्तु चतुर्द्रुता । विरामान्ता”
 इति पूर्वोक्तं तल्लक्षणमनुसंधेयम् । यद्वेति पक्षान्तरम् । सरस्वतीकण्ठाभरण

पेरणी घर्घरान्कुर्यान्नाना चापडपादिकान् ।
 ततः कूटनिबद्धेन यद्वा वर्णसरात्मना ॥ १३२२ ॥
 कवितेनैष विषम नृत्येन्निःसारतालतः ।
 ततः सालगसूडेन नृत्ते तत्र च दर्शयेत् ॥ १३२३ ॥
 रेखा च स्थापना हृद्या वहनीगीतनर्तनम् ।
 विषम च प्रहरणानुगमाभोगवादाने ॥ १३२४ ॥
 कविचारास्तथा भावाश्रयान्पेरणिपद्धतौ ।

इति पेरणीपद्धति ।

इति । 'द्वौ गुरू द्वौ लघुद्रुतौ । ताले सरस्वतीकण्ठाभरणे शार्ङ्गिसमतौ'
 इति लक्षणमप्यनुसन्धेयम् । अपडपादिकान् नाना कुर्यादि तिसबन्ध । हृद्या
 वहनीरिति । हृदयगमान् घर्घरिकावाद्यवादनप्रकारानित्यर्थ । प्रहरण वाद्य-
 प्रबन्धाना विशेष । तदनुगच्छत्यनुकरोतीति तथोक्तम् । विषम पूर्वोक्त-
 मुत्प्लुतिकरणम् ॥ १३१६-१३२४ ॥

इति पेरणीपद्धति ।

(सु०) अथ पेरणिन पद्धति लक्षयति—गौण्डलीति । यत्र गौण्डली-
 विधाविव रङ्गस्था साप्रदायिका गम्भीरमातोद्यध्वनि कुर्यु । तत विधिविधीति
 पादत्रये विलम्बितप्राये रिगोण्युष्टवणाश्रये नि सरुतालेन द्विर्द्विर्वाद्यमाने सति,
 विशिष्टवाग्वेषभूषणे हास्यैकरसे नटे नृत्यति सति, रिगोण्युपशमानन्तर पेरणी
 रङ्ग प्रविश्य नृत्येत् । ततो वाद्यसघाते प्रशान्ते सति, अनन्तर तालधर
 पेरणी गारुगिताले वाद्यमाने सुनिपुण कुर्यात् । यद्वा—सरस्वतीकण्ठाभरणे
 क्रियमाणे वादकौ क्रियमाणे मर्दलादे तालसमे मन्द्रध्वनौ च सति अपडपादीन्
 घर्घरान् कूटनिबद्धेन वा वर्णसरात्मना वा कवितेन वा कृत्वा, एष पेरणी
 नि सारुतालत विषम नृत्येत् । तत सालगसूडेन नृत्ते रेखा स्थापना च

तौर्यत्रये लक्ष्यलक्ष्मवेद्याचार्यः प्रकीर्तितः ॥ १३२५ ॥

वाग्मी सुरूपवेषोऽसौ सरसस्तुतिकोविदः ।

सभासु परिहासज्ञो भवेद्वादनवाद्यवित् ॥ १३२६ ॥

इत्याचार्य ।

चतुर्धाभिनयाभिज्ञो नटो भाणादिभेदवित् ।

इति नट ।

हृद्या वहनी गीतनतर्न विषम च प्रहरणानुगमनम्, आभोगवादन, कविचारान्,
भावाश्रयाश्च दर्शयेत्, सा पेरणीपद्धति ॥ -१३१६-१३२४- ॥

इति पेरणीपद्धति ।

(क०) अथाचार्यं लक्षयति—तौर्यत्रय इत्यादि ॥-१३२५, २६॥

इत्याचार्य ।

(सु०) आचार्यलक्षणमाह—तौर्यत्रय इति । तौर्यत्रये लक्ष्यलक्षणज्ञ,
वाग्मी, शोभनरूपवेषभाक्, सरस, स्तोत्रपट्ट, सभासु परिहासवित्,
मुखवाद्यज्ञ य, स आचार्य इत्युच्यते ॥ -१३२५, १३२६ ॥

इत्याचार्य ।

(क०) नट लक्षयति—चतुर्थेत्यादि । भाणादिभेदविदिति ।
भाणो नाम नाटकादिषु रसाश्रयेषु दशरूपकेष्वेको रूपकभेद । आदि-
शब्देन प्रहसनादीनि रूपकाणि गृह्यन्ते ॥ १३२६ ॥

इति नट ।

(सु०) नटलक्षणमाह—चतुर्थेति । चतुर्विधाभिनयवेत्ता, भाणादि-
भेदवित्, भाणो नाम दशरूपकेष्वेको भेद । अत्रादिशब्देन प्रहसनादीनां
ग्रहणम् । एतादृशगुणयुक्तो नट इत्युच्यते ॥ १३२६- ॥

इति नट ।

नर्तकः सूरिभिः प्रोक्तो मार्गनृत्ते कृतश्रमः ॥ १३२७ ॥

इति नर्तक ।

सर्वभाषाविशेषज्ञो जनाना नर्मकर्मदः ।

पटुः परापवादिषु स्मृतो वैतालिको बुधैः ॥ १३२८ ॥

इति वैतालिक ।

किङ्किणीवाद्यवेदी च वृत्तो विकटनर्तकैः ।

मर्मज्ञः सर्वरागेषु चतुरश्वारणो मतः ॥ १३२९ ॥

इति चारण ।

(क०) नर्तक लक्षयति—मार्गनृत्ते कृतश्रम इति । मार्गनृत्त करणाङ्गहाराद्यात्मक नृत्तम् । तत्र कृताभ्यास ॥ १३२७ ॥

इति नर्तक ।

(सु०) अथ नर्तक लक्षयति—नर्तक इति । मार्गनृत्ते कृतश्रम , मार्गनृत्त नाम करणाङ्गहारात्मक नृत्तम् । तत्र कृत अभ्यासो येन स नर्तक इत्युच्यते ॥ -१३२७ ॥

इति नर्तक ।

(क०) वैतालिक लक्षयति—सर्वभाषेत्यादि ॥ -१३२८ ॥

इति वैतालिक ।

(सु०) अथ वैतालिक लक्षयति—सर्वभाषेति । सर्वभाषासु विशेष-ज्ञानसपन्न , सभ्यजनाना नर्मकारी, परापवादिषु समर्थ , एतादृशगुणयुक्तो वैतालिक इत्युच्यते ॥ -१३२८ ॥

इति वैतालिक ।

(क०) चारण लक्षयति—किङ्किणीत्यादि ॥ १३२९ ॥

इति चारण ।

भारस्य भूयसो वोढा प्रौढो भ्रमरिकादिषु ।

रज्जुसचारचतुरश्रुरिकानर्तने कृती ॥ १३३० ॥

शस्त्रसकटसपातपटुः कोल्हाटिको मतः ।

इति कोल्हाटिकलक्षणम् ।

मध्यस्थाः सावधानाश्च वाग्मिनो न्यायवेदिनः ॥ १३३१ ॥

त्रुटितात्रुटिताभिज्ञा विनयानम्रकधराः ।

अगर्वा रसभावज्ञास्तौर्यत्रितयकोविदाः ॥ १३३२ ॥

असद्वादनिषेद्धारश्चतुरा मन्सरच्छिदः ।

अमन्दरसनिष्यन्दिहृदयाः स्युः सभासदः ॥ १३३३ ॥

इति सभासदो लक्षणम् ।

(सु०) अथ चारण लक्षयति—किङ्किणीवाद्यवेदीति । किङ्किणीवाद्यज्ञ , विकटनर्तकौ वृत्त , सर्वरागेषु मर्मज्ञ , चतुर य , स चारण इत्युच्यते ॥ १३२९ ॥

इति चारण ।

(क०) कोल्हाटिक लक्षयति—भारस्येत्यादि ॥ १३३०, १३३०-॥

इति कोल्हाटिकलक्षणम् ।

(सु०) अथ कोल्हाटिक लक्षयति—भारस्येति । बहुभारवोढा, भ्रमर-कादिषु प्रौढ , समर्थ , रज्जुसचारे चतुर , चण , छुरिकानर्तने पटु , शस्त्रसकटपाते पटु दक्ष , एवविधगुणोपेत कोल्हाटिक इत्युच्यते ॥ १३३०, १३३०-॥

इति कोल्हाटिकलक्षणम् ।

(क०) सभासदो लक्षयति—मध्यस्था इत्यादि ॥ १३३१-३३॥

इति सभासदो लक्षणम् ।

शृङ्गारी भूरिदो मान्यो गात्रपात्रविवेचकः ।
 श्रीमान्गुणलवस्यापि ग्राहकः कौतुके रतः ॥ १३३४ ॥
 वाग्मी निर्मत्सरो नर्मनिर्माणनिपुण सुधीः ।
 गम्भीरभावः कुशलः सकलासु कलासु च ॥ १९३५ ॥
 समस्तशास्त्रविज्ञानसपन्न कीर्तिलोलुपः ।
 प्रियवाक्परचित्तज्ञो मेधावी धारणान्वितः ॥ १३३६ ॥
 तूर्यत्रयविशेषज्ञ पारितोषिकदानवित् ।
 सर्वोपकरणोपेतो देशीमार्गविभागवित् ॥ १३३७ ॥
 हीनाधिकविवेकज्ञः प्राज्ञो मध्यस्थधीरधीः ।
 स्वाधीनपरिवारश्च भावको रसनिर्भरः ॥ १३३८ ॥
 सत्यवादी कुलीनश्च प्रसन्नवदनोत्तरः ।
 स्थिरप्रेमा कृतज्ञश्च करुणावरुणालयः ॥ १३३९ ॥
 धर्मिष्ठः पापभीरुश्च विद्वद्बन्धुः सभापतिः ।

• इति सभापतिलक्षणम् ।

(सु०) अथ सभासद लक्षयति—मध्यस्था इति । मध्यस्था , अवहिता , वाग्मिन , न्यायवेदिन , त्रुटितात्रुटिताभिज्ञा , विनयेन आनम्रकन्धरा , गर्वरहिता , रसभावज्ञा , तौर्यत्रितयकोविदा , असद्वादनिषेद्धार , चतुरा , मत्सरभिदा , अमन्दरसनिष्यन्दिहृदया सभासद इत्युच्यन्ते ॥ -१३३१-१३३३ ॥

इति सभासदो लक्षणम् ।

(क०) सभापतिं लक्षयति—शृङ्गारीत्यादि ॥ १३३४-१३३९-॥

इति सभापतिलक्षणम् ।

(सु०) अथ सभापति लक्षयति—शृङ्गारीति । शृङ्गारी, बहुदाता,

विचित्रा नृत्यशाला स्यात्पुष्पप्रकरशोभिता ॥ १९४० ॥
 नानावितानसपन्ना रत्नस्तम्भविभूषिता ।
 तस्या सिंहासन रम्यमध्यासीन. सभापति. ॥ १९४१ ॥
 वामतोऽन्त.पुराणि स्यु प्रधाना दक्षिणेन तम् ।
 पृष्ठभागे प्रधानाना कोणः श्रीकरणाधिपः ॥ १९४२ ॥
 तत्सनिधौ तु विद्वांसो लोकवेदविशारदा. ।
 रसिकाः कवयोऽप्यत्र चतुराः सर्वरीतिषु ॥ १९४३ ॥
 मान्याज्ज्योतिर्विदो वैद्यान्विद्वन्मध्ये निवेशयेत् ।
 स्याद्दामेतरभागे तु मत्त्रिणा परिमण्डलम् ॥ १९४४ ॥
 तत्रैव सैन्यमान्यानामन्येषामुपवेशनम् ।
 विलासिनो विलासिन्यः परितोऽन्त पुराणि च ॥ १९४५ ॥
 पुरतोऽपि नृपस्य स्युः पृष्ठभागे तु भूपतेः ।

माननीय , गात्रपात्रविवेचक , श्रीमान् , गुणलेशस्यापि गृहीता , कौतुकासक्त ,
 वाग्मी , मत्सरशून्य , नर्मनिर्माणपटु , सुवी , गम्भीरभावयुक्त , सकलकालासु
 समर्थ , समस्तशास्त्रविज्ञानसपन्न , कीर्तिषु लोलुप , प्रियवादी , परामिप्रायज्ञ ,
 मेधावी बुद्धिमान् , धारणायुक्त , तूर्यत्रयविशेषज्ञ , पारितोषिकदानवित् , सर्वोप-
 करणवान् , देशीमार्गविभागवित् , हीनाविकविशेषज्ञ , प्राज्ञ , मध्यस्थेषु धीर ,
 स्वायत्तपरिवार , भावक , रसनिर्भर , सत्यवादी , कुलीन , प्रसन्नवदन ,
 स्थिरप्रीति , कारुण्यवान् , धर्मिष्ठ , पापभीरु , विद्वद्वन्धु , इत्येवगुणोपेत
 सभापतिरित्युच्यते ॥ १९३४-१९३९- ॥

इति सभापतिलक्षणम् ।

(क०) अथ सभास्थान तत्र सामाजिकाना सनिवेश चाह—
 विचित्रेत्यादि । एवमिति । उक्तप्रकारेण सभा सामाजिकसमूह सनिवेश्य

चारुचामरधारिण्यो रूपयौवनसभृताः ॥ १३४६ ॥
 स्वकङ्कणझणत्कारनिर्वाणजनमानसाः ।
 आसीना वामभागे स्युरग्रे वाग्गेयकारकाः ॥ १३४७ ॥
 कथका बन्दिनश्चात्र विद्यावन्तः प्रियवदाः ।
 प्रशसाकुशलाश्चान्ये चतुराः सर्वमातुषु ॥ १३४८ ॥
 ततः पर च परितः परिवारोपवेशनम् ।
 अधिष्ठित सदः कार्यं दक्षैर्वेत्रधरैर्नरैः ॥ १३४९ ॥
 अङ्गरक्षास्तु तिष्ठेयुः सर्वत शस्त्रपाणयः ।
 सनिवेशं सभामेव नेता संगीतमीक्षते ॥ १३५० ॥

इति सभासनिवेश ।

यथासस्थान स्थापयित्वा, नेता, नायक उक्तगुण सभापति । संगीतम् ;
 आनन्दातिशयोत्पादसाधन तूर्यत्रय गीतवाद्यनृत्याना मेलनमित्यर्थ । ईक्षते ;
 अवहितमना भूत्वा विलोकयेदिति नियमोऽनुसंधेय ॥ -१३४०-१३५०॥

इति सभासनिवेश ।

(सु०) सभासनिवेश लक्षयति—विचित्रा इति । रत्नस्तम्भालङ्कृताया,
 पुष्पशोभिताया, नानाविधविभावविलसिताया नृत्याशालाया सिंहासने सभा-
 पतिस्तिष्ठेत् । तद्वामे अन्त पुराणि, तद्वक्षिणे प्रधाना, प्रधानपृष्ठभागे
 कोशाद्यधिपा, तत्सनिधौ लोकवेदसमर्था विद्वांस, रसिका कवय, तन्मध्ये
 ज्योतिर्विद वैद्याश्च, तद्वक्षिणे मन्त्रिण, तत्रैव सेनापतयश्च तिष्ठेयु । अन्त-
 पुरस्य परितो विलासिन्य, सभापते परितो विलासिनश्च उपविशेयु । राज्ञ
 पृष्ठभागे चारुचामरधारिण्य, रूपयौवनशालिन्य स्वङ्कणझणत्कारतोषित-
 मनस उपविशेयु । राज्ञो वामभागे वाग्गेयकारका, कथका, बन्दिन,
 विद्यावन्त, प्रियवदा, प्रशसाकुशला, सर्वमातुषु चतुरश्च, अन्येऽपि

अथ नवरसलक्षणम्—

रसप्रधानमिच्छन्ति तौर्यत्रिकमिदं विदः ।

तत्सामान्यविशेषाभ्यामधुनाभिदधे रसम् ॥ १३५१ ॥

उपविशेयु । ततः परं परितः परिवारा उपविशेयु । सदसि दक्षा वेत्रधारिणः ,
शस्त्रपाणयः , अङ्गरक्षकाश्च सर्वतः तिष्ठेयु । एव सभा सनिवेश्य नेता सगीत
पश्येत् ॥ -१३४०-१३५० ॥

इति सभासनिवेशः ।

अथ नवरसलक्षणम्—

(क०) एव सगीतस्वरूपनिरूपणानन्तरं रसनिरूपणसंगतिं दर्शयन्
'रसप्रकरणमारभते—रसप्रधानमित्यादि । विदः; विद्वास इदम्;
तौर्यत्रयं सनिहितपूर्वकालमेवोक्तलक्षणत्वात् बुद्धिस्थितस्य तूर्यत्रयस्येदमा
प्रत्यक्षविषयेण निदेश उपपन्न एव । रसप्रधानमिच्छन्तीति । रसो नाम
विभावैरित्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणो धीविशेष इच्छाविशेषो वा, स प्रधान
यस्य स तत्तथोक्तम् । तौर्यत्रिकस्य रसाविर्भावसाधनत्वेनाङ्गत्वम् । रसस्य
तत्साधनत्वेनाङ्गत्वमित्यर्थः । यतः एव तत्तस्मात्कारणात् रसः तत्सामान्य-
विशेषाभ्यामभिदधे इति । रसशब्दाभिधेयस्य स्वरूपनिरूपणं सामान्य-
नाभिधानं शृङ्गारादिशब्दानां स्वरूपनिरूपणं विशेषाभिधानम् ॥ १३५१ ॥

(सु०) अथ रसप्रकरणमारभते—रसप्रधानमिति । विदः , विद्वास ,
इदं तौर्यत्रिकं रसप्रधानमिच्छन्ति । तस्मात् सामान्यविशेषाभ्यामधुना रसस्य
लक्षणमभिदधे इत्यन्वयः । अत्र रसस्य स्वरूपनिरूपणं सामान्येन , शृङ्गारादीनां
तु विशेषेणेत्यवगन्तव्यम् । तत्र रसस्य सामान्यलक्षणमाह—विभावैरिति । नट-
स्थितैः विभावानुभावव्यभिचारिसात्त्विकैः स्वादुतया नीयमानः स्थायी रसः
इत्युच्यते । स नवविधः—शृङ्गारः , हास्यः , करुणः , रौद्रः , वीरः , भयानकः ,

विभावैरनुभावैश्च नटस्थैर्व्यभिचारिभि ।

जनितात्मपरामित्रमित्राद्याश्रयता विना ॥ १३५२ ॥

अवस्थादेशकालादिभेदसभेदवर्जितम् ।

केवल रतिहासादिस्थायिरूप प्रगृह्णीती ॥ १२५३ ॥

बीभत्स , अद्भुत , शान्तश्चेति । शान्तस्य शमसाध्यत्वात् तस्य च नटेऽसभवात्
अष्टावेव रस इति केचिदाहु । तन्न मनोहरम् । न हि नटस्तावत् कचन रस
स्वदते , पर तु सभास्तारा । तथाच सति शुद्धहृदया सभ्या स्वविभाव-
विभावित शान्तरसमनुभवतीति सजाघटत एव । स्थाय्यपि नवविध —रति ,
हास , शोक , क्रोध , उत्साह , भयम् , जुगुप्सा , विस्मय , निर्वेद
इति ॥ १३५१-१३६१- ॥

(क०) तत्र सामान्यलक्षणमाह—विभावैरित्यादि । विभावा नाम
लोके स्थाय्यादिभावानां , ' दृष्टा ये जन्महेतव ' इत्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणा ।
अनुभावा नाम , ' भावानां यानि कार्याणि ' इत्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणा ।
व्यभिचारिणोऽपि , ' स्तोकैर्विभावैरुत्पन्ना ' इत्यादिना वक्ष्यमाणलक्षणा ।
नटस्थैरिति विभावादीनां विशेषणम् । तेन लौकिकरसो व्यावर्त्यते । जनितेति ।
उक्तैर्विभावादिभि जनिता सामाजिकेषूपादिता , आत्मा अहमिति प्रत्यय-
विषय , पर अन्य , अन्यस्मिन्नप्ययममित्र इदं मित्रमिति , आदिशब्देना-
यमुदासीन इत्युदासीनो गृह्यते , एवमात्मादिराश्रयो विषयो यस्या सा
आत्मपरामित्रमित्राद्याश्रया , तस्या भावस्तत्तेति वक्ष्यमाणाया सविदो धर्म ।
ता विना । अवस्थेत्यादि । अवस्थाभेदा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तय , देशभेदा
पुरग्रामादय , कालभेदा अहोरात्रादय , आदिशब्देन ब्राह्मणादयो
वर्णभेदा गृहस्थत्वादय आश्रमभेदा पाचकपाठकादयोऽन्येऽपि गृह्यन्ते ।
तै सभेद सपर्क । तेन वर्जितम् । अत एव केवल रतिहासादिस्थायि-

अतो निरन्तरायत्वात्परा विश्रान्तिमाश्रिता ।

प्रतिभानुभवस्मृत्याद्यन्यबोधविलक्षणा ॥ १३५४ ॥

ब्रह्मसविद्विसदृशी नानारत्यादिसङ्गमात् ।

सुखरूपा स्वसवेद्या सविदास्वादनाभिधा ॥ १३५५ ॥

रस स्यादथवा स्थायी रसस्तद्गोचरीभवन् ।

रूपम् । रति शृङ्गाररसस्य स्थायिभावो वक्ष्यते । हासो हास्यरसस्य ,
आदिशब्देन करुणस्य शोक इत्यादिकं द्रष्टव्यम् । एवविध स्थायिरूप
प्रगृह्णती स्वीकुर्वती । अत इति । उक्तकारणात्, निरन्तरायत्वात्,
विघ्नरहितत्वात् पराम्, उत्कृष्टा विश्रान्ति विस्मयमाश्रिता । प्रतिभेत्यादि ।
प्रतिभा नाम सूक्ष्मसूक्ष्मार्थग्राहक भविष्यद्वस्तुविषयक ज्ञानम् । अनुभवो नाम
वर्तमानवस्तुविषय ज्ञानम्, स्मृतिर्नामातीतवस्तुविषय ज्ञानम्, आदिशब्देन
सशयविपर्ययौ गृह्येते । प्रतिभादिष्वन्योऽन्यतमो बोधो ज्ञान तद्वि-
लक्षणा । प्रतिभादिबोधेष्वन्यतमस्यापि न सदृशीत्यर्थः । प्रतिभादिवैलक्षण्य
ब्रह्मसविदोऽपि विद्यत इति तया सादृश्यमाशङ्क्य तस्या अपि वैलक्षण्य
सहेतुकं दर्शयति—ब्रह्मसविद्विसदृशीति । नानारत्यातिसङ्गमाद्बहुधाभूत-
रत्यादिस्थायिभावसम्बन्धाद्धेतो ब्रह्मसविदो वैसासादृश्यमुक्त्वा, अशान्तरै
सच्चिदानन्दरूपै तत्सादृश्यमाप्याह—सुखरूपेत्यादि । सुखरूपेत्यनेन
आनन्दरूपता, स्वसवेद्येत्यनेन चिद्रूपता, आस्वादनाभिधेत्यनेन सरूपता च
दर्शितेत्यवगन्तव्यम् । एवविधा सविद्रस स्यादित्यन्वयः । कैश्चित्, “स्थायी
भावो रस स्मृतः” इत्युक्तत्वात् तन्मतमनुस्मृत्याह—अथवेति । तद्गो-
चरी भवन्, तस्या उक्तरूपाया सविदो गोचरीभवन् विषयत्वेन प्रतीयमान
स्थायी रत्यादिको भाव एव रस स्यात् ॥ १३५२—१३५५ ॥

दध्यादिव्यञ्जनैश्चैव हरिद्रादिभिरौषधैः ॥ १३५६ ॥

मधुरादिरसोपेतैर्यद्वद् द्रव्यैर्गुडादिभिः ।

युक्तैः पाकविशेषेण षाडवाख्यापरो रसः ॥ १३५७ ॥

उत्पाद्यते विभावाद्यैः प्रयोगेण तथा रसः ।

शृङ्गारहास्यौ करुणो रौद्रो वीरो भयानकः ॥ १३५८ ॥

बीभत्सश्चाद्भुतः शान्तो नवधेति रसो मतः ।

शान्तस्य शमसाध्यत्वान्नटे च तदसभवात् ॥ १३५९ ॥

अष्टावेव रसा नाट्येष्विति केचिदचूचुदन् ।

(क०) “ विभानुभावव्यभिचारिसयोगाद्रसनिष्पत्ति ” इत्यस्य भरत सूत्रस्यार्थमनुसंधाय लोकसिद्धभोजनरसदृष्टान्तपूर्वकमाह—दध्यादिव्यञ्जनै-
रित्यादिना । अत्र विभावा दध्यादिस्थानीया , सचारिण चिञ्चाहरिद्रा
द्यौषधस्थानीया , अनुभावा गुडादिद्रव्यस्थानीया इति मन्तव्या ।
पाकविशेषस्थानीयोऽपरोऽन्य उत्कृष्टश्च । मधुरादिभ्य षड्भ्योऽन्य तेषा
ससर्गरूपत्वात् । अत एव तेभ्य उत्कृष्टश्च । षाडवाख्य इति । षड्भि
र्मधुरादिभि निर्वृत्त षाडव । षाडव इत्याख्या यस्य स तथोक्त । अत्रापि
रत्यादिभ्योऽन्य उत्कृष्टश्च शृङ्गारादिको रसो द्रष्टव्य ॥ १३५६—१३५७- ॥

(क०) एव सामान्येन रसमभिधाय तद्विशेषानुद्दिशति—शृङ्गार-
हास्यावित्यादि । अत्र कैश्चित् शान्तव्यतिरिक्ता शृङ्गारादयोऽष्टावेव
नाट्यरसत्वेनोक्ता । शान्तेन सह कथं नवधेत्युद्देश उपपन्न इति चोद्य
परिजिहीर्षुरादौ तन्मतमनुभाषते—शान्तस्येत्यादि । शमो नाम सर्वेन्द्रि
यव्यापारोपरमात्मक शान्तस्य स्थायी । नटे च तदसभवादिति । नट
ईषच्चलनयुक्ते तु तस्य शमस्य, आस्वाद्यमानत्वासभवादित्यर्थ । अनेनाष्टा
वेवेत्यत्रोपपत्तिर्दृशिता भवति ॥ -१३५८, १३५९- ॥

तदचोद्य यत् किञ्चिन्न रस स्वदते नटः ॥ १३६० ॥
 सामाजिकास्तु लिहते रसान् पात्र नटो मतः ।
 ते शुद्धहृदयाः शान्त स्वविभावविभावितम् ॥ १३६१ ॥
 एकाग्रचेतसः सन्तोऽनुभवन्तीति युज्यते ।
 रतिहासशुच क्रोधोत्साहौ भयजुगुप्सने ॥ १३६२ ॥
 विस्मयश्चाथ निर्वेद स्थायिभावा नवेत्यमी ।
 जुगुप्सा स्थायिभाव तु शान्ते केचिद्भभाषिरे ॥ १३६३ ॥

(क०) तद्दूषयति—तदचोद्यमिति । यत् कारणात् नटो रस किञ्चिदपि न स्वदते । नटस्य स्वकार्याभिनयविहितत्वेनाल्पोऽपि रसस्यास्वाद तस्य नास्तीत्यर्थः । सामाजिकास्त्विति । तेषां कार्यान्तरानुसधानाभावचे तूक्तरूपान् रसान् स्वदन्ते । अतः कारणात् नटः पात्र रसस्याधारमात्रम् । अयमर्थः—यथा लोके पानकादिरसस्य चषकादिकमाधारत्वेन पात्र, न तु तदास्वादज्ञातृत्वेन । एव नटोऽपि रसास्वदको न भवति । अतः शान्त-रसस्य न नाट्यरसत्वनिषेध इति । त इत्यादि । ते; सामाजिका, शुद्धहृदयाः; कार्यान्तरेष्वनासक्तचित्ता इत्यर्थः । एकाग्रचेतसः; नाट्यदर्शन एवावहितमनस इत्यर्थः । एवविधा सन्त, स्वविभावविभावितम्, स्वविभावा वक्ष्यमाणा ससारभीरुतादय, तैर्विभावित निष्पादितं शान्त-मनुभवन्ति । इति युज्यत इति । शृङ्गारादिवत् सामाजिकास्वद्यमानत्वात् शान्तस्यापि नाट्यरसत्वमुपपन्नमित्यर्थः ॥ -१३६०, १३६१- ॥

(क०) अथ रसोपादानभूतान् स्थायिभावानुद्दिशति—रतिहासशुच इत्यादि । शान्तस्य स्थायिभावविकल्प मतभेदेन दर्शयति—जुगुप्सामि-त्यादि । सर्वान्परे विदुरिति । सर्वान् निर्वेदजुगुप्सोत्साहशमान् । शान्ते निर्वेदस्य तावत्स्थायित्व मयातीतेषु जन्मान्तरेषु मोक्षेद्योगो न कृत इति तत्त्व-

उत्साहमाहुरन्येऽन्ये शम सर्वान्परे जगु ।
 उद्दिश्य स्थायिनः प्राप्ते समये व्यभिचारिणाम् ॥ १३६४ ॥
 अमङ्गलमपि ब्रूते पूर्वं निर्वेदमेव यत् ।
 मुनिर्मेनेऽस्य तन्नून स्थायिताव्यभिचारिते ॥ १३६५ ॥
 पूर्वापरान्वयो ह्यस्य मध्यस्थस्यानुषङ्गत ।
 स्थायी स्याद्विषयेष्वेव तत्त्वज्ञानोद्भवो यदि ॥ १३६६ ॥
 इष्टानिष्टवियोगाप्तिकृतास्तु व्यभिचार्यसौ ।

बोधजितस्य भावविशेषस्यानुस्यूतत्वात् द्रष्टव्यम् । जुगुप्सायास्तु स्थायित्वमनु-
 भूयमानविषयहेयत्वदर्शनानुस्यूत्या द्रष्टव्यम् । उत्साहस्य तु स्थायित्व साधन-
 चतुष्टयसपत्त्यर्थं मानसप्रयत्नानुस्यूत्या द्रष्टव्यम् । शमस्यापि स्थायित्व
 सर्वेन्द्रियव्यापारोपरतेरभ्यासाद्द्रष्टव्यम् । एव समवेतानामपि निर्वेदादीना
 शान्त प्रति स्थायित्वमनुसधेयम् । उद्दिश्येत्यादि । स्थायिनो रत्यादि-
 भावानुद्दिश्य व्याभिचारिणा निर्वेदादीना समयेऽवसरे । प्राप्त इति ।
 स्थायिप्रतिद्वन्द्वित्वेन व्यभिचारिणा बुद्ध्यापारूढतया सगतत्वादिति भाव ।
 अमङ्गलमित्यादि । यत् ; यस्मात् कारणात् मुनि भरतर्षि अमङ्गलमपि
 निर्वेदमेव पूर्वं ब्रूते, तत्तस्मात् कारणात् अस्य निर्वेदस्य स्थायिताव्यभि-
 चारिता मेने । नूनमिति मुनेरभिप्राय उत्प्रेक्ष्यते । एव सति मध्यस्थस्य
 निर्वेदस्यानुषङ्गतो देहलीप्रदीपन्यायेनोभयत्र सबन्धात् पूर्वापरान्वयो भवति ।
 हि प्रसिद्धौ । पूर्वं स्थायिभिः परैः व्यभिचारिभिश्चान्वययोजना ॥
 ॥ १३६२—१३६६ ॥

(क०) स्थायिसचारितयोर्विभागमाह—स्थायी स्यादित्यादि ।
 एष निर्वेदो यदि विषयेषु तत्त्वज्ञानोद्भवो भवेत्, तदा स्थायी स्यात् ।

निर्वेदग्लानिशङ्कोऽग्र्यदैन्यासूयामदश्रमा ॥ १३६७ ॥
 चिन्ता धृति स्मृतिर्व्रीडामोहालस्यानि चापलम् ।
 हर्षामर्षविषादाश्चापस्मारो जडता तथा ॥ १३६८ ॥
 वितर्कसुप्तमौत्सुक्यमवहित्थ तथा मति ।
 विबोधो व्याधिरुन्मादो गर्वावेगौ मृतिस्तथा ॥ १३६९ ॥
 त्रासो निद्रा त्रयस्त्रिंशदिति स्तुर्व्यभिचारिण ।
 स्तम्भ स्वेदोऽथ रोमाश्च स्वरभेदोऽथ वेपथु ॥ १३७० ॥
 वैवर्ण्यमश्रु प्रलयोऽष्टौ भावाः सात्त्विका इति ।

असौ ; निर्वेद , इष्टानिष्टवियोगासिद्धतास्तु , इष्टवियोगकृतोऽनिष्टावासिद्धतो
 वा भवति चेत्तदा व्याभचारी स्यात् ॥ १३६७ ॥

(क०) व्यभिचारिण उद्दिशति—निर्वेद इत्यादि ॥ १३६७-
 १३६९- ॥

(सु०) व्यभिचारिणो लक्षयति—निर्वेदेति । निर्वेद , ग्लानि , शङ्का ,
 औग्र्यम् , दैन्यम् , असूया , मद , श्रम , चिन्ता , धृति , स्मृति , व्रीडा , मोह ,
 आलस्यम् , चापलम् , हर्ष , अमर्ष , विषाद , अपस्मार , जडता , वितर्क ,
 सुप्ति , औत्सुक्यम् , अवहित्थम् , मति , विबोध , व्याधि , उन्माद , गर्व ,
 आवेग , मृति , त्रास , निद्रेति त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिभावा ॥ -१३६७-१३६९- ॥

(क०) सात्त्विकानुद्दिशति—स्तम्भ इत्यादि ॥ १३७०, १३७० ॥

(सु०) अथ सात्त्विकभावान् लक्षयति—स्तम्भ इति । स्तम्भ ,
 स्वेद , रोमाश्च , स्वरभेद , वेपथु , वैवर्ण्यम् , अश्रु , प्रलय इत्यष्टौ
 सात्त्विकभावा ॥ -१३७०, १३७०- ॥

विभावाद्यैरनुचितः स्थानत्वाद्विकृति गतैः ॥ १३७१ ॥
 शृङ्गारादिरसाभासाः कृता हास्यस्य हेतवः ।
 फल बन्धुवधो रौद्रे विभावः करुणे च सः ॥ १३७२ ॥
 जगदुस्तद्विदो रौद्रमतः करुणकारणम् ।
 रौद्र भयानके हेतुमत एव प्रचक्षते ॥ १३७३ ॥
 शृङ्गाराद्विप्रलम्भाख्यात्करुणोत्पत्तिरिष्यते ।
 भयानकेऽद्भुते हेतु वीर धीरा बभाषिरे ॥ १३७४ ॥
 विदूषकस्य हासस्तु नायके हास्यकारणम् ।
 साम्याद्बुधिरमोहादिविभावाद्बिभारिणाम् ॥ १३७५ ॥
 बीभत्से सति भीरूणामुत्पद्येत भयानकः ।
 अन्योन्यजन्यजनका भवन्त्येवमिमे रसाः ॥ १३७६ ॥
 श्यामः सितो धूसरश्च रक्तो गौरोऽसितस्तथा ।
 नीलः पीतस्ततः श्वेतो रसवर्णाः क्रमादिमे ॥ १३७७ ॥
 विष्णुमन्मथकीनाशरुद्रेन्द्राः कालसङ्गकः ।
 महाकालः क्रमाद् ब्रह्मा बुधश्च रसदेवता ॥ १३७८ ॥
 शृङ्गारे देवतामाहुरपरे मकरध्वजम् ।

(क०) रसानामन्योन्यजन्यजनकभावमाह—विभावाद्यैरित्यादि ॥
 ॥ १३७१—१३७६ ॥

(सु०) रसाना परस्परजन्यजनकभाव लक्षयति—विभावाद्यैरिति
 ॥ -१३७१-१३७६ ॥

(क०) शृङ्गारादीना क्रमेण वर्णान् देवताश्चाह—श्याम इति । तत्र
 शृङ्गार श्यामवर्ण, विष्णुदैवत । हास श्वेतवर्ण, मन्मथदैवतः । करुणो

वक्ष्ये विशेषलक्ष्माणि रसादेरधुना क्रमात् ॥ १३७९ ॥

विभावैर्वरकान्ताद्यै स्वकाव्ये कविगुम्फितैः ।

साक्षात्कारमिवानीतैर्नटेन स्वप्रयोगतः ॥ १३८० ॥

नीतो रतिस्थायिभावः सदस्यरसनीयताम् ।

नटेन कान्तदृष्ट्याद्यैरनुभावैः प्रदर्शितैः ॥ १३८१ ॥

धूसरवर्ण , यमदैवत । रौद्रो रक्तवर्ण , रुद्रदैवत । वीरो गौरवर्ण , इन्द्र-
दैवत । भयानक कृष्णवर्ण , कालदैवत । बीभत्सो नीलवर्ण , महा-
कालदैवत । अद्भुत पीतवर्ण , ब्रह्मदैवत । शान्त श्वेतवर्ण , बुधदैवत
इति क्रमो द्रष्टव्य ॥ १३७७, १३७८ ॥

(सु०) शृङ्गारादिरसाना वर्णान् देवताश्च लक्षयति—इयाम इति ।
इयाम , सित , धूसर , रक्त , गौर , असित , नील , पीत , श्वेत इति
क्रमादेते रसवर्णा भवन्ति । विष्णु , मन्मथ , कीनाश , रुद्र , इन्द्र , काल ,
महाकाल , ब्रह्मा , बुध इति क्रमादेते रसदेवता भवन्ति । केचित् शृङ्गारे
मकरध्वज इति वदन्ति ॥ १३७७, १३७८- ॥

(क०) रसादेर्विशेषलक्षणानि वक्तुं प्रतिजानीते—वक्ष्य इत्यादि ।
रसादेरित्यत्र आदिशब्देन स्थायिव्यभिचारिसात्त्विका गृह्यन्ते । एतेषा
समुदायविवक्षया रसादेरित्येकवचननिर्देश । विशेषलक्ष्माणीति । समु-
दायिना शृङ्गारादीना प्रत्येक लक्षणानीत्यर्थ । तत्र शृङ्गार लक्षयति—
विभावैरित्यादि । वरकान्तद्यैरिति । वरश्च कान्ता च वरकान्ते आलम्ब-
नविभावौ । आद्यशब्देन चन्द्रचन्दनमन्दानिलादय उद्दीपनविभावा गृह्यन्ते ।
स्वकाव्य इति । स्वशब्देन कविरुच्यते । कविगुम्फैरिति । कविना
निबद्धै , अनन्तर नटेन स्वप्रयोगतः स्वकीयात् चतुर्विधाभिनयप्रयोगात् ,
साक्षात्कारमानीतैरिव स्थितै विभावै । सदस्यरसनीयता सदस्यै सामाजिकै

आवेशातिशय नीतश्चित्रितो व्यभिचारिभिः ।
 हर्षचिन्तादिभिः प्रोक्तः शृङ्गारः सूरिशार्ङ्गिणा ॥ १३८२ ॥
 सभोगविप्रलम्भौ वावस्थे द्वे तस्य कीर्तिते ।
 कान्तासयोगविरहौ लक्षणे च तयोः क्रमात् ॥ १३८३ ॥
 स्त्रीपुंसयोरुत्तमयोर्यूनोः पूर्णसुखोदया ।
 प्रारम्भात्फलपर्यन्तव्यापिनी स्मरसभृता ॥ १३८४ ॥
 सविदोरैक्यसपत्न्या क्रीडात्र स्थायिनी रतिः ।

रसनीयतामास्वाद्यमानता नीत प्रापित । नटेन अनुकर्त्रा प्रदर्शितै.
 कान्तादृष्ट्याद्यैः अनुभावैः आवेशातिशय सामाजिकमन स्वभिमानातिशय
 नीत प्रापित । हर्षचिन्ताद्यै व्याभिचारिभि चित्रित शबलित रति-
 स्थायिभाव , रत्याख्य स्थायिभावो यस्य स । सूरिशार्ङ्गिणा शृङ्गार
 प्रोक्त इति सबन्ध । सभोगेत्यादि । तयोश्च कान्तासयोगविरहौ
 क्रमाल्लक्षणे इति । कान्तासयोग सभोगशृङ्गारस्य लक्षणम् । कान्ताविरहो
 विप्रलम्भशृङ्गारास्य लक्षणमिति क्रम ॥ -१३७९-१३८३ ॥

(सु०) अथ शृङ्गार लक्षयति—विभावैरिति । कविना निबद्धै , नटेन
 अभिनीतै , विभावाद्यै सदस्यै रसनीयता नीत रतिस्थायिभाव , नटेन
 प्रदर्शितै कान्तादृष्ट्याद्यै अनुभावै आवेशातिशय सदस्याना मन स्वभिमाना-
 तिशय नीत , हर्षचिन्तादिभि चित्रित , रत्याख्य स्थायिभावो शृङ्गार । स
 द्विविध , सभोगशृङ्गार , कान्ताविरहस्तु विप्रलम्भ इति ॥ -१३७९-१३८३ ॥

(क०) रतिं लक्षयति—स्त्रीपुंसयोरित्यादि । सविदोरैक्य-
 सपत्न्येति । स्त्रीपुंससबन्धिन्यो बुद्धयोरत्यन्तमेकरूपतया क्रीडा केलि ।
 अत्र स्थायिनी रतिरिति । अन्यत्र देवादिविषया सचारिणी रति
 स्थिर्यर्थ ॥ १३८४, १३८४- ॥

लोके स्थाय्यादिभावाना दृष्टा ये जन्महेतवः ॥ १३८५ ॥

उपनीताः कविवरैर्नटैः साक्षात्कृता इव ।

रसान्प्रसुन्वते ते स्युर्विभावास्तद्विभावनात् ॥ १३८६ ॥

कान्तौ तीव्रस्मराक्रान्तौ दूतीसख्यादयो जना ।

तत्तद्योग्योऽप्यलकारः किरीटकटकादिक ॥ १३८७ ॥

समयोऽपि वसन्तादिर्विषयाश्चन्दनादयः ।

गीतादयश्च देशोऽपि रम्यहर्म्यवनादिकः ॥ १३८८ ॥

कान्तानुकरण हसयुग्मचित्रादिदर्शनम् ।

जलकेलीत्येवमाद्याः श्रुता यद्वा विलोकिताः ॥ १३८९ ॥

विभावत्वेन विख्याता रसे शृङ्गारनामनि ।

(सु०) रति लक्षयति—स्त्रीपुंसयोरिति । उत्तमयो स्त्रीपुंसयो पूर्णसुखो-
दया, प्रारम्भात्फलपर्यन्तव्यापिनीस्मरसभृता, सविदो ऐक्यसपत्न्या यत्र क्रीडा,
सा स्थायिनी रतिरित्युच्यते ॥ १३८४, १३८४- ॥

(क०) विभावाना सामान्यलक्षणमाह—लोक इत्यादि । स्थाय्या-
दीत्यत्र आदिशब्देन सचारिणो गृह्यन्ते । तद्विभावनादिति । तेषा
रसाना विभावनादुत्पादनात् । एतेन विभावशब्दस्य व्युत्पत्तिर्दर्शिता ॥
॥ -१३८५, १३८६ ॥

(सु०) विभावाना सामान्यलक्षण लक्षयति —लोक इति । अत्रादिशब्देन
सचारिणो गृह्यन्ते । तेषाम्, रसानाम् ॥ -१३८५, १३८६ ॥

(क०) तत्र शृङ्गारस्य विभावानाह—कान्तावित्यादि । कान्ता च
कान्तश्च कान्तौ । “पुमास्त्रिया” इत्येकशेष । अत्र तयोरालम्बनवि-
भावत्व रत्यादीनामितरेषामुद्दीपनविभावत्वम् ॥ १३८७-१३८९- ॥

आवेशातिशय नीतश्चित्रितो व्यभिचारिभिः ।
 हर्षचिन्तादिभिः प्रोक्तः शृङ्गारः सूरिशार्ङ्गिणा ॥ १३८२ ॥
 सभोगविप्रलम्भौ वावस्थे द्वे तस्य कीर्तिते ।
 कान्तासयोगविरहौ लक्षणे च तयोः क्रमात् ॥ १३८३ ॥
 स्त्रीपुंसयोरुत्तमयोर्यूनोः पूर्णसुखोदया ।
 प्रारम्भात्फलपर्यन्तव्यापिनी स्मरसभृता ॥ १३८४ ॥
 सविदोरेक्यसंपत्त्या क्रीडात्र स्थायिनी रतिः ।

रसनीयतामास्वाद्यमानता नीत प्रापित । नटेन अनुकर्त्रा प्रदर्शितै.
 कान्तादृष्ट्याद्यैः अनुभावैः आवेशातिशय सामाजिकमन स्वभिमानातिशय
 नीत प्रापित । हर्षचिन्ताद्यै व्याभिचारिभि चित्रित शबलित रति
 स्थायिभाव , रत्याख्य स्थायिभावो यस्य स । सूरिशार्ङ्गिणा शृङ्गार
 प्रोक्त इति सबन्ध । सभोगेत्यादि । तयोश्च कान्तासयोगविरहौ
 क्रमाल्लक्षणे इति । कान्तासयोग सभोगशृङ्गारस्य लक्षणम् । कान्ताविरहो
 विप्रलम्भशृङ्गारस्य लक्षणमिति क्रम ॥ १३७९-१३८३ ॥

(सु०) अथ शृङ्गार लक्षयति—विभावैरिति । कविना निबद्धै , नटेन
 अभिनीतै , विभावाद्यै सदस्यै रसनीयता नीत रतिस्थायिभाव , नटेन
 प्रदर्शितै कान्तादृष्ट्याद्यै अनुभावै आवेशातिशय सदस्याना मन स्वभिमाना-
 तिशय नीत , हर्षचिन्तादिभि चित्रित , रत्याख्य स्थायिभावो शृङ्गार । स
 द्विविध , सभोगशृङ्गार , कान्ताविरहस्तु विप्रलम्भ इति ॥-१३७९-१३८३ ॥

(क०) रतिं लक्षयति—स्त्रीपुंसयोरित्यादि । सविदोरेक्य-
 सपत्न्येति । स्त्रीपुंससबन्धिन्यो बुद्धयोरत्यन्तमेकरूपतया क्रीडा केलि ।
 अत्र स्थायिनी रतिरिति । अन्यत्र देवादिविषया सचारिणी रति-
 स्त्थिर्य ॥ १३८४, १३८४- ॥

लोके स्थाय्यादिभावाना दृष्टा ये जन्महेतवः ॥ १३८५ ॥
 उपनीताः कविवरैर्नटैः साक्षात्कृता इव ।
 रसान्प्रमुन्वते ते स्युर्विभावास्तद्विभावनात् ॥ १३८६ ॥
 कान्तौ तीव्रस्मराक्रान्तौ दूतीसख्यादयो जना ।
 तत्तद्योग्योऽप्यलकार, किरीटकटकादिक ॥ १३८७ ॥
 समयोऽपि वसन्तादिर्विषयाश्चन्दनादय ।
 गीतादयश्च देशोऽपि रम्यहर्म्यवनादिकः ॥ १३८८ ॥
 कान्तानुकरण हसयुग्मचित्रादिदर्शनम् ।
 जलकेलीत्येवमाद्याः श्रुता यद्वा विलोकिताः ॥ १३८९ ॥
 विभावत्वेन विख्याता रसे शृङ्गारनामनि ।

(सु०) रति लक्षयति—स्त्रीपुंसयोरिति । उत्तमयो स्त्रीपुंसयो पूर्णसुखो-
 दया, प्रारम्भात्फलपर्यन्तव्यापिनीस्मरसभृता, सविदो ऐक्यसपत्न्या यत्र क्रीडा,
 सा स्थायिनी रतिरित्युच्यते ॥ १३८४, १३८४-॥

(क०) विभावाना सामान्यलक्षणमाह—लोक इत्यादि । स्थाय्या
 दीत्यत्र आदिशब्देन सचारिणो गृह्यन्ते । तद्विभावनादिति । तेषा
 रसाना विभावनादुत्पादनात् । एतेन विभावशब्दस्य व्युत्पत्तिर्दर्शिता ॥
 ॥ १३८५, १३८६ ॥

(सु०) विभावाना सामान्यलक्षण लक्षयति — लोक इति । अत्रादिशब्देन
 सचारिणो गृह्यन्ते । तेषाम्, रसानाम् ॥ -१३८५, १३८६ ॥

(क०) तत्र शृङ्गारस्य विभावानाह—कान्तावित्यादि । कान्ता च
 कान्तश्च कान्तौ । “पुमास्त्रिया” इत्येकशेष । अत्र तयोरालम्बनवि-
 भावत्व रत्यादीनामितरेषामुद्दीपनविभावत्वम् ॥ १३८७-१३८९-॥

भावाना यानि कार्याणि नाख्यन्ते कुशलैर्नटैः ॥ १३९० ॥

अनुभावा हेतवस्ते स्वहेत्वनुभवे यतः ।

ते भावानाभिमुख्येन नयन्ति गमयन्ति हि ॥ १३९१ ॥

अतोऽभिनयशब्देनाप्युच्यन्ते कृत्रिमा नटैः ।

(सु०) शृङ्गारस्य विभावान् लक्षयति—कान्ताविति । कान्ता च कान्तश्चेति एकशेषसमास । अत्र कान्तयो स्त्रीपुंसयो आलम्बनविभावत्व, रत्यादीनामितरेषामुदीपनविभावत्वमिति ॥ १३८७-१३८९ ॥

(क०) अनुभावाना सामान्यलक्षणमाह—भावानामित्यादि । भावाना स्थायिना सचारिणा च यानि कार्याणि कटाक्षभुजाक्षेपप्रभृतीनि कुशलै नटै नाख्यन्ते अनुक्रियन्ते, ते यत कारणात् स्वहेत्वनुभवे स्वेषा हेतव स्थायिन सचारिणश्च तेषामनुभवोऽत्रानुमानम् । तत्र हेतवो लिङ्गानि । अतस्तेऽनुभावा इति सिंहावलोकनन्यायेन योजनीयम् । एतेन अनुभावयन्तीत्यनुभावा इति व्युत्पत्तिर्दर्शिता भवति । तेष्वभिनयशब्द-प्रवृत्तौ निमित्त दर्शयति—ते भावानित्यादि । हि यस्मात्कारणात् तेऽनु-भावा भावान् पदार्थान् आभिमुख्येन । नयन्तीत्यस्य व्याख्यान गमयन्तीति, ज्ञापयन्तीत्यर्थः । अत नटै कृत्रिमा अनुकाररूपेण नट आरोपिता वर्तमाना सन्तोऽभिनयशब्देनाप्युच्यन्ते । अनुकार्यनिष्ठत्वेनानुभावव्यपदेशः । कटाक्षादय एवानुकर्तृनिष्ठत्वेनाभिनया उच्यन्त इत्यर्थः ॥ १३९०, १३९१-॥

(सु०) अनुभावाना सामान्यलक्षण लक्षयति—भावानामिति । भावाना स्थायिना सचारिणा च यानि कार्याणि कटाक्षादीनि, कुशलै नटै नाख्यन्ते अनुक्रियन्ते, ते अनुभावा । ते यत स्वहेत्वनुभवे हेतव स्युः ॥ -१३९०, १३९१- ॥

कान्ता दृष्टिः कटाक्षाख्य तारकाकर्म शर्मकृत् ॥ १३९२ ॥
 चतुरे च भुवौ चारुगोचरा मधुरा गिर ।
 रोमाञ्चमुखरागादिरचितः सात्त्विकोत्करः ॥ १३९३ ॥
 अनुभावा भवन्त्येते शृङ्गाररसपोषिण ।
 आलस्यौघ्यजुगुप्साभ्योऽन्येऽत्र स्युर्व्यभिचारिण ॥ १३९४ ॥
 आलस्यादित्रय वर्ज्यं स्वविभावैकगोचरम् ।
 एष सभोगशृङ्गारगतः परिकरो मत ॥ १३९५ ॥
 विप्रलम्भे नानुभावः कान्तदृष्ट्यादिरिष्यते ।

(क०) तत्र शृङ्गारानुभावानाह—कान्तादृष्टिरित्यादि । रोमाञ्च-
 मुखरागादिरचित इत्यादि । तत्र मुखरागशब्देन वैवर्ण्यमुच्यते । आदि-
 शब्देन स्वरभेदादयो ग्राह्या , रोमाञ्चमुखरागादिरूपेण रचित इत्यर्थः ।
 लौकिकरसवत्स्वयमेव न जात । अपि तु नटेन स्वस्मिन्नारोपित इत्यर्थः ।
 सात्त्विकोत्कर इति । स्तम्भादयोऽष्टावपीत्यर्थः । स्तम्भादीनामनुभावत्वेऽपि
 सात्त्विकव्यपदेशो मन आरब्धत्वादिति मन्तव्यम् । आलस्येत्यादि । अत्र ,
 सभोगशृङ्गारे । आलस्यौघ्यजुगुप्साभ्योऽन्य इति । निर्वेदादय एकत्रिश
 दपीत्यर्थः । जुगुप्साया बीभत्सशान्तौ प्रति स्थायित्वेऽपि रसान्तर प्रति
 सचारित्वात् तेषु परिगणनमविरुद्धम् । एवमेकत्र रसे स्थायिनोऽपि रत्यादे-
 रन्यत्र सचारित्वं द्रष्टव्यम् । तथा आलस्यादित्रयमपि स्वविभावैकगोचर-
 मेव सभोगशृङ्गारे वर्ज्यमित्याह—आलस्येत्यादि स्वविभावैकगोचरमिति ।
 केवलैरेव वृत्त्यादिभि वक्ष्यमाणै स्वविभावैरुत्पन्नमित्यर्थः । एतेन विभा-
 वान्तरगोचर चेद् ग्राह्यमित्युक्तं भवति । विप्रलम्भ इति । विरहशृङ्गारे
 कान्तादृष्ट्यादिरनुभावो नेष्यते । तस्य दुःखात्मकत्वादिति भावः ॥
 ॥ -१३९२-१३९५- ॥

चिन्तासूयाश्रमौत्सुक्यनिर्वेदग्लानिमृत्यवः ॥ १३९६ ॥

उन्मादव्याध्यपस्मारविबोधजडतास्तथा ।

दैन्य निद्रा तथा स्वप्नसुप्तचिन्तादयश्च ये ॥ १३९७ ॥

तदीयैरनुभावैस्तु विप्रलम्भोऽभिनीयते ।

उन्मादादिदशा चातिकृष्टा नात्र प्रदर्शयेत् ॥ १३९८ ॥

न चात्र मरण साक्षाद्दर्शयेत्तस्य सूचिकाम् ।

तदनन्तरजाता तु दर्शयेत्सुखिनी दशाम् ॥ १३९९ ॥

^१वाचा वाभिनय तस्य सूचयेत्कृत्रिम वदेत् ।

(सु०) शृङ्गारस्यानुभाव लक्षयति—कान्तेति । यत्र कान्ताख्या दृष्टि , कटाक्षाख्य तारकाकर्म , चतुरे भ्रुवौ , मधुरा गिर , पुलकमुखरागादिसूचित सात्त्विकोत्कर इत्याद्या शृङ्गारपोषका भवन्ति । आलस्यौघ्यजुगुप्सावर्ज व्यभिचारिणश्च शृङ्गारे भवन्ति । इति सभोगशृंगारपरिकर ॥-१३९२-१३९९-॥

(क०) विप्रलम्भोचितान् सचारिण आह—चिन्तासूयेत्यादि । तदीयैरनुभावैरिति । चिन्तासूयादिसबन्धिभिर्वक्ष्यमाणैरनुभावै । वाचा वेत्यादि । तस्य ; मरणस्य , कृत्रिमम् अभिनय वाचा सूचयेत् । वाग्रूपेण सूच्यभिनयेन वा वदेत् । आज्ञिकसात्त्विकाहार्यैर्मरण नैवाभिनयेदित्यर्थ ॥ ॥ १३९६-१३९९- ॥

(सु०) विप्रलम्भ लक्षयति—चिन्तेति । विप्रलम्भशृङ्गारे तु कान्ता-दृष्ट्याद्यनुभावो न भवति । शङ्कासूयाश्रमौत्सुक्यनिर्वेदग्लानिमरणोन्मादव्याध्यप-स्मारविबोधजाड्यदैन्यनिद्रास्वप्नसुषुप्तिभिः , चिन्ताद्यैश्च तदीयैरनुभावैर्विप्रल-म्भोऽभिनेय । अत्र , विप्रलम्भे, उन्मादादे अतिकृष्टा दशा न प्रदर्शनीया ।

^१दशा वा भाविनिधना सूचयेच्च त्विमा वदेत् । इति सुधाकरसमत पाठः ।

ननु दुःखात्मकः कस्माद्विप्रलम्भो रसो मतः ॥ १४०० ॥

मैव रत्यनुसधानं विप्रलम्भेऽपि दृश्यते ।

विप्रलम्भोद्भवा शङ्का सभोगे दुस्त्यजा ध्रुवम् ॥ १४०१ ॥

इतरेतरचित्रत्वाद्रसत्वं सुलभं तयोः ।

मरणं च साक्षान्न प्रदर्शनीयम् । भाविनीं दशा तत्र तत्र दर्शयेत् ॥ -१३९६-
१३९९- ॥

(क०) विप्रलम्भस्य रसत्वमाक्षिपति—न त्विति । दुःखात्मक इति हेतुगर्भितं विशेषणम् । दुःखात्मकत्वात् विप्रलम्भं कथं रस इत्याक्षेपः । परिहरति—मैवमिति । विप्रलम्भेऽपि रत्यनुसधानं दृश्यते इत्यत्रापिशब्देन सभोगे रत्यनुसधानं सिद्धमेवेत्युक्तं भवति । एवमनभ्युभगच्छन्तं प्रत्याह—विप्रलम्भोद्भवा शङ्का सभोगेऽपि ध्रुवं दुस्त्यजेति । अयमर्थः—सभोगसमयेऽपि भाविविरहभीरुत्वस्यावश्यभावात्तस्यापि दुःखात्मकत्वसम्भवात्सभोगसमिन्नत्वाच्चित्रत्वम् । विप्रलम्भस्य दुःखात्मकत्वेऽपि भाविसमागमाशोत्पन्नसुखसमिन्नत्वाच्चित्रत्वम् । अतः कारणतयोः सभोगविप्रलम्भयो रसत्वमास्वाद्यमानत्वं सुलभम् । अनेकरूपतया घोषयितुं शक्यमित्यर्थः ॥ -१४००, १४०१- ॥

(सु०) अत्र विप्रलम्भे रसत्वमाक्षिपति—नन्विति । ननु दुःखात्मको विप्रलम्भः कथं तस्य शृङ्गारता इति चेन्न, विप्रलम्भे रत्यनुसधानस्य दृष्टत्वात् रत्यनालिङ्गितस्यैव करुणत्वात् विप्रलम्भस्य शृङ्गारता युज्यते एव । कामसूत्रे च शृङ्गारस्य दशावस्था प्रतिपादिता । ता यथा—अभिलाषं चिन्ता, अनुस्मृति, गुणकीर्तनम्, उद्वेग, विलास, उन्माद, जाड्यम्, व्याधि, मरणमिति । अत्र भोक्तैव प्रधानम्, भोग्या तूपसर्जनीभूता । अतः स्त्रिया नरान्तरासक्ति रसभञ्जिका । पुंसस्तु स्वातन्त्र्यात् स्त्र्यन्तरासक्तिर्न रसभञ्जिका ।

नैकरूपे चिरास्वाद्यः शर्करावद्भवेदसौ ॥ १४०२ ॥

सभोगेऽपि न निद्रास्ति नन्वन्योन्याभिलाषिणोः ।

विवोधस्त्वस्त्यसौ कस्माद्विप्रलम्भैकगोचरः ॥ १४०३ ॥

नैतन्निद्राविनाशो हि विबोधस्तामृते कुतः ।

रतिश्रमकृता निद्रा सभोगेऽप्यस्ति चेन्न तत् ॥ १४०४ ॥

शृङ्गारस्तु वाङ्मनेपथ्याङ्गचेष्टैभिस्त्रिविध । रमादिव्यञ्जकनटवेषो नैपथ्य-
मित्युज्यते ॥ -१४००-१४१९ ॥

इति शृङ्गार

(क०) एवरूपे तस्मिन् दोषो नास्तीति सदृष्टान्तमाह—नैकरूप
इति । असौ रस एकरूपे सति शर्करावत् चिरास्वाद्यो न भवेत् । यथा
शर्करा अतिमधुरतया आम्रादिभिरनन्तरिता सती चिरमास्वाद्या न
भवति । एव सुखात्मको हि सभोगो निर्वेदादिभिरनन्तरितश्चेत्सामाजिकै-
रास्वद्यो न भवति । एकरूपत्वे शीघ्रमेव तृप्तिजननात्पर्यवस्येत् । निर्वेदादि-
भिरनन्तरितत्वादानेकरूपत्वेऽप्याम्लाद्यन्तशर्करावत् चिरास्वाद्यो भवतीत्यर्थः ।
पूर्वं सभोगशृङ्गारे, ‘आलस्यौघ्यजुगुप्साभ्योऽन्येऽत्र स्युर्वभिचारिणः’
इति वचनात् निद्राविवोधौ भवत इत्यर्थादुक्तम् । तौ सभोगे न सभवत
इत्याक्षिपति—नन्विति । तत्र हेतुकथनम्—अन्योन्याभिलाषिणोरिति ।
यूनो परस्पर निरन्तराभिलाषित्वादित्यर्थः । सभोगेऽपीत्यत्र अपिशब्दो
भिन्नक्रमः । सभोगे निद्रापि नास्तीति योजनीयम् । निद्रापूर्वकत्वे निय-
तस्वरूपलामो विबोधः सुतरा नास्तीत्यपिशब्दार्थः । तमेवार्थं विस्पष्टमाह—
विवोधस्तु कस्मादस्तीति । अतः कारणादसौ विबोधो विप्रलम्भैकगोचरो
वक्तव्य इत्याक्षेपार्थः ॥ -१४०२, १४०३ ॥

(क०) परिहरति—नैतदिति । हि यस्मात्कारणात् विबोधो नाम

भवन्त्यपि न सोद्भावा रत्युत्कर्षविरोधिनी ।
 करुणे विप्रलम्भे च चिन्तादिव्यभिचारिणाम् ॥ १४०५ ॥
 साधारण्यात्तयोर्भेदो नास्ति चेत्तदसाप्रतम् ।
 शोको हि करुणे स्थायी विप्रलम्भे रतिर्मता ॥ १४०६ ॥
 स्थायिभेदाद्विभागोऽतस्तयोरुत्तमपूरुषे ।
 ननु नीचे तु माल्यादिविभावानामसभवात् ॥ १४०७ ॥
 रत्यभावे विप्रलम्भ शृङ्गारो जायते कथम् ।
 अतः स्यात्करुणः स्पष्टस्तत्रेष्टविरहोद्भवः ॥ १४०८ ॥
 माल्याद्यसभवानीचे सभोगासभवेऽपि चेत् ।

निद्राविनाश । तेजोऽभावस्तम इतिवन्निद्राया अभावो विबोध इत्यर्थः ।
 अतस्तामृते निद्रा विनापि सभोगे विबोध कुत इति परिहारः । पुन पूर्वपक्षी
 शङ्कते—रतिश्रमकृता निद्रा सभोगेऽप्यस्ति चेदिति । पुन परिहरति—
 न तदिति । सा निद्रा भवन्त्यपि सभोगे रतिश्रमकृता विद्यमानापि
 नोद्भावा । तत्र हेतुमाह—रत्युत्कर्षविरोधिनीति । यतो रत्युत्कर्षविरोधो
 भवति, अतः कविभिर्निद्रा न वर्णनीयेत्यर्थः । इदानीं करुणविप्रलम्भयोरभेद
 शङ्कते—करुण इत्यादि । तत्र हेतुमाह—चिन्तादिव्यभिचारिणा—
 साधारण्यादिति । तद्दूषयति—तदसाप्रतमिति । हि, यस्मात्कारणात्
 करुणे शोकः, स्थायी विप्रलम्भे रतिर्मता स्थायित्वेन समता ।
 अतः कारणात् तयोः करुणविप्रलम्भयोः स्थायिभेदात् विभागः सिद्ध
 इत्यर्थः । इदानीं विषयविशेषे स्थायिभेदसभवात् करुणविप्रलम्भयो-
 र्विभागमङ्गीकृत्य विषयान्तरे स्थायिभेदाभावेन तत्र तयोरभेदः शङ्कते—
 उत्तमपूरुष इत्यादि । उत्तमपूरुषे कुलधनादिना सपत्ने करुणविप्रलम्भमे-
 दाभावो न । तत्र तयोः विभागोऽस्त्वित्यर्थः । नीचे तु ; कुलधनहीने तु,

तन्न नीचरतिर्यस्मान्नारीमात्रविभावजा ॥ १४०९ ॥

वियोगेऽपि तथा माल्याद्यभावेन कथं रतिः ।

आशाबन्धश्छूतीभूतचिन्तादिव्यभिचारिकः ॥ १४१० ॥

विरहं करुणाद्भिन्नं प्रियनैराश्यकारितम् ।

कामशास्त्रे च शृङ्गारे दशावस्थः प्रकीर्तितः ॥ १४११ ॥

माल्यादिविभावानाम् ; उद्दीपनविभावानामसभवाद्धेतो रत्यभावे सति तन्निष्ठो विप्रलम्भः कथं शृङ्गारो जायते । शृङ्गार एव न भवतीत्यर्थः । अतः कारणात् तदानीं च विषय इष्टविरहोद्धवः करुणं स्पष्टं स्यादित्यभेद-
प्रतिपादनम् । इदानीं सभोगप्रतिबन्धा विप्रलम्भस्य करुणाद्धेदः साधयति—
माल्याद्यसभवादित्यादि । चेत्, यदि नीचे माल्याद्यसभवाद्धेतो सभोग-
सभवेऽपि प्रतिपाद्यते । तन्न । तत्प्रतिपादयितुं न शक्यमित्यर्थः ।
यस्मात्कारणात् नीचरतिः नारीमात्रविभावजा माल्याद्यनपेक्ष्यैव सभोग-
प्रवर्तिता दृश्यत इत्यर्थः । वियोगेऽपीति । यथा सभोगे माल्याद्यभावेऽपि
रतिरङ्गी कृता, तथा वियोगेऽपि माल्याद्यभावेऽपि रतिः कथं न कस्मा-
न्नाङ्गी क्रियते । अवश्यमङ्गीकर्तव्येत्यर्थः । करुणविरहौ स्वरूपेणापि परस्पर-
भिन्नावित्याह— आशाबन्धेत्यादि । आशाबन्धश्छूतीभूतचिन्तादिव्यभि-
चारिक इति । आशाया बन्धः प्रियसङ्गमो भविष्यतीत्येवरूपः, तेन छूती-
भूता चिन्तादयो व्यभिचारिणो यस्मिन्निति स तथोक्तः । एवरूपो विरहः
प्रियनैराश्यकारितात्, प्रिय इष्टजने नैराश्यं निर्गता आशा यस्मात् स
निराशः, तस्य भावस्तत्त्वम् । तेन कारितात् उत्पादितात् करुणाद्भिन्नं
पृथग्भूतम् ॥ १४०४—१४१० ॥

(क०) अथ शृङ्गारे कविभिर्वर्णनीया दशावस्था दर्शयति—

अभिलापस्ततश्चिन्तानुस्मृतिर्गुणकीर्तनम् ।
उद्वेगोऽथ विलापः स्यादुन्मादो व्याधिसंभवः ॥ १४१२ ॥
जडता मरण चेति दशावस्था प्रकीर्तिता ।
भोक्ता प्रधानो भोग्या तु कान्ता तदुपसर्जनम् ॥ १४१३ ॥
अतो नरान्तरासक्तिस्तस्याः शृङ्गारभङ्गकृत् ।
भोक्तुस्त्वपरतन्त्रत्वात्कान्तान्तरमभञ्जकम् ॥ १४१४ ॥
वाङ्मेपथ्याङ्गचेष्टाभिः शृङ्गारस्त्रिविधो मतः ।
रामादिव्यञ्जको वेषो नटे नेपथ्यमिष्यते ॥ १४१५ ॥

इति शृङ्गार

वेषालकारगमनगदिताना विकारिता ।
एतेषा च परस्थानामनुकारो विलज्जता ॥ १४१६ ॥
विषयेऽरुचिता दृष्ट्याप्यसगतविभाषणम् ।

कामशास्त्र इत्यादि । कामशास्त्रे ; वात्स्यायनादौ । शृङ्गारे ; अपिला
पादयो दशावस्था उक्ता स्त्रीपुरुषयोरन्योन्यालम्बनत्वाविशेषेऽपि प्रधानोप
सर्जनभावकृत वैषम्याह—भोक्तेत्यादि । शृङ्गारभङ्गकृदिति । कान्ताया
पुरुषान्तरासक्तौ रसाभासो भवतीत्यर्थः । कान्तान्तरमभञ्जकमिति ।
पुरुषे स्वकान्तान्तरासक्तावपि रसाभासो न भवतीत्यर्थः । शृङ्गारस्य
त्रैविध्यमाह—वाङ्मेपथ्येत्यादि । नेपथ्यस्वरूपमाह—रामादिव्यञ्जक
इत्यादि ॥ १४११—१४१५ ॥

इति शृङ्गार

(क०) अथ हास्य लक्षयितु तस्य विभावादीन् दर्शयति—
वेषालकारेत्यादि । विकारितेति । स्वगताना वेषादीना स्वभावात्

हासनीयस्य कक्षादिसस्पर्शः कुहनावहः ॥ १४१७ ॥
 इत्यादयो विभावाः स्युरनुभावास्तु नेत्रयोः ।
 कपोलयोरोष्ठयोश्च स्पन्दो दृष्ट्योर्विकासनम् ॥ १४१८ ॥
 अत्यन्तमीलन किञ्चित्कुञ्चन पार्श्वपीडनम् ।
 प्रस्वेदमुखरागाद्या यस्याथ व्यभिचारिणः ॥ १४१९ ॥
 स्वप्नोऽवहित्थमालस्यनिद्रातन्द्रादयोऽपरे ।
 एते स्मितादिभेदेषु यथायोग व्यवस्थिताः ॥ १४२० ॥
 स्थायिभावश्च हासः स्यादसौ हास्यः प्रकीर्तितः ।
 आत्मस्थः परसस्थश्चेत्यस्य भेदद्वय मतम् ॥ १४२१ ॥
 आत्मस्थो द्रष्टुस्तपन्नो विभावेक्षणमात्रतः ।
 हसन्तमपर दृष्ट्वा विभावाश्चोपजायते ॥ १४२२ ॥
 योऽसौ हास्यरसस्तज्ज्ञैः परस्थः परिकीर्तितः ।
 उत्तमाना मध्ममाना नीचानामप्यसौ भवेत् ॥ १४२३ ॥
 त्र्यवस्थ कथितस्तस्य षड्भेदाः सन्ति चापरे ।
 स्मित च हसित प्रोक्तमुत्तमे पुरुषे बुधैः ॥ १४२४ ॥
 भवेद्विहसित चोपहसित मध्यमे नरे ।
 नीचेऽपहसित चातिहसित परिकीर्तितम् ॥ १४२५ ॥

विकृतत्व हास्यस्य विभावो भवति । एतेषा वेषादीना परस्थानामविकृताना-
 मपि परस्वभावभूतानामनुकारोऽस्य हास्यस्य विभावो भवति । हासनीयस्य ;
 हासयितुमिष्टस्य जनस्य । कुहनावहः ; कुहना कपटमावहतीति तथोक्त ।
 एवहासयामीति कपटेन परस्य कक्षादिसस्पर्शश्च तद्धासकरण भवति ।
 कक्षादीत्यादिशब्देन पार्श्वप्रदेशादि गृह्यते । इत्याद्य इति । लोके हास्य-

ईषत्फुल्लकपोलाभ्यां कटाक्षैरप्यनुल्बणैः ।

अदृश्यदशनो हास्यो मन्थरस्मितमुच्यते ॥ १४२६ ॥

वक्त्रनेत्रकपोलैश्चेदुत्फुल्लैरुपलक्षितः ।

किंचिल्लक्षितदन्तश्च तदा हसितमिष्यते ॥ १४२७ ॥

कारणत्वेन येऽर्था दृष्टास्ते ग्राह्याः । यस्य अनुभावास्त्विति व्यवहितैरपि सबन्ध । अथ व्यभिचारिण इत्यत्र स्थायिभावश्च हास स्यात् इत्यत्रापि यस्येत्यनुसंधेयम् । असौ हास्य इति । पूर्ववाक्येषु यस्येति यच्छब्देन योऽभिहित सोऽसाविति परामृश्यते । विभावेक्षणमात्रत इति । आत्मस्थस्य हास्यस्य तावतैवोत्पत्तिदर्शनात् । परस्थो हास्यस्तु हसन्तमपर विभावाश्च दृष्टोपजायते । त्र्यवस्थ इति । उत्तमो मध्यमो नीच इत्यर्थः । तेषामेव प्रत्येक भेदद्वयमाह—स्मित चेत्यादि ॥ १४१६-१४२५ ॥

(सु०) हास्यं लक्षयति—वेषेति । यत्र वेषालकारगमनवचसा विकारित्व, परस्थाना वेषादीनामनुकारश्च, विलज्जत्वम्, विषयतृष्णा, असगत-भाषणमित्याद्या विभावा भवन्ति । नासिकयो, कपोलयो, ओष्ठयोश्च स्पन्द, दृष्टयोर्विकसनम्, अत्यन्तमीलन च, ईषत्कुञ्चनम्, पार्श्वपीडनम्, प्रस्वेदमुख-रागादयश्चानुभावा भवन्ति । स्वप्रावहित्थालस्यनिद्रातन्द्रादयः, अन्ये च स्मितादिभेदव्यवस्थिता व्यभिचारिणो भवन्ति । हासश्च स्थायी भवति, तत्र हास्य । स द्विविधः, आत्मस्थः, परस्थ इति । अन्यदीयविभावेक्षणमात्रज आत्मस्थः, हसन्तमन्य दृष्ट्वा यत्र विभावाश्चोपजायते, असौ परस्थः । असौ हास्य उत्तममध्यमनीचभेदेन त्र्यवस्थो भवति । तस्य षड्भेदा सन्ति । उत्तमे पुरुषे, स्मित हसित च भवति । मध्यमे पुरुषे, विहसितम्, उपहसित च भवति । नीचे पुरुषे, अपहसितम्, अतिहसित च भवतीति ॥ १४१६-१४२९ ॥

(क०) स्मितादीना प्रत्येक लक्षणमाह—ईषत्फुल्लेति । पूर्वाणीति ।

सशब्दं मयुर कालागत वदनरागवत् ।
 आकुञ्चिताश्रिगण्डं च विदुर्विहसितं बुधा ॥ १४२८ ॥
 निकुञ्चितासशीर्षश्च जिह्मदृष्टिविलोकन ।
 उत्फुल्लनासिको हास्यो नाम्नोपहसित मतः ॥ १४२९ ॥
 अस्थानज सादृष्टिराकम्प कन्धमूर्धक ।
 शार्ङ्गदेवेन गदितो हास्योऽपहसिताद्दयः ॥ १४३० ॥
 स्थूलकर्णं कटुवानो बाष्पपूरप्लुतेक्षण ।
 करोपगूडपार्श्वश्च हास्योऽतिहसित मतः ॥ १४३१ ॥
 पूर्वाणि स्वसमुत्थानि स्मितादियुगलत्रये ।
 पराणि त्वपरस्थानि हास्योऽतिहसित मतः ॥ १४३२ ॥
 हास्यरौद्रावपि त्रेधा वाङ्मेपथ्याङ्गचेष्टितैः ।
 उपलक्षणमेतत्तु तेषां सर्वेषु सभवात् ॥ १४३३ ॥

इति हास्य (२)

स्मितादियुगलत्रये पूर्वाणि स्मितविहसिनापहसितानि स्वसमुत्थानि ।
 पराणि त्विति । हसितोपहसितातिहसितानि त्वपरस्थानि । तत्र हेतुमाह—
 पूर्वसक्रान्तिजत्वत् इति । परेषां हसितादीनां स्मितादिसक्रान्त्या जातत्वा-
 त्परोत्थत्वं द्रष्टव्यम् । अयमर्थः—उत्तमपुरुषनिष्ठं स्मितं दृष्ट्वा उत्तम-
 पुरुषान्तरस्य हसितं जायते । तथा मध्यमपुरुषनिष्ठं विहसितं दृष्ट्वा
 मध्यमपुरुषान्तरस्योपहसितं जायते । तथा नीचपुरुषनिष्ठमपहसितं दृष्ट्वा
 नीचपुरुषान्तरस्यापहसितं जायते । एव स्मितादियुगलत्रये परेषां परस्थत्वं
 पूर्वेषामात्मस्थत्वं द्रष्टव्यमिति । एतदुक्तं भवति—“आत्मस्थापेक्षया
 परस्याधिक्यं भवति” इति । हासस्य पुनस्त्रैविध्यमाह—हास्यरौद्राव-
 षीत्यादि । हास्यरौद्रावित्येतदुपलक्षणम् । यत्स्तेषां सर्वेषु सभवादिति ।

इष्टबन्धुवियोगश्च श्रीनाशो वधबन्धने ।

व्यसनप्रभवोऽनर्थः सुतादिनिधन तथा ॥ १४३४ ॥

देशभ्रशादयश्चैते श्रुता यद्वा विलोकिताः ।

विभावाः समता पुसामुत्तमाना पराश्रिताः ॥ १४३५ ॥

मध्यमाधमपुसा तु ते स्युरात्मैक्यगोचरा ।

तेषां वाङ्मनेष्व्याङ्गचेष्टितानां त्रयाणां भेदानां सर्वेषु रसेषु सभवात्
विद्यमानत्वादिति ॥ १४२६-१४३३ ॥

इति हास्य (०)

(सु०) स्मितादीनां षण्णां प्रत्येकं लक्षणमाह—ईषदिति । यत्र ईषद्वि-
कसितौ कपोलौ, अनुल्बणौ कटाक्षौ, दशनोऽदृश्य, मन्थरो हास्यो भवति,
तद् स्मितम् । यत्र वक्त्रनेत्रकपोलानि विकसितानि भवन्ति, दन्ताश्च इषट्क्षि-
तानि, तद् हसितम् । एवमन्येऽपि ॥ १४२६-१४३३ ॥

इति हास्य (२)

(क०) अथ करुणं लक्षयितुं तस्य विभावनाह—इष्टबन्धुवि-
योगश्चेत्यादि । श्रीनाशः ; श्रियः सपदो नाशः । व्यसनप्रभवोऽनर्थः
इति । द्यूतमद्यादिव्यसनैर्जतोऽनर्थः । उत्तमानां पुसां स्वगतां पराश्रितांश्च
यत्र विभावाः भवन्तीत्यन्वयः । आत्मैकगोचरा इति । मध्यमाधमपुसा
तु पराश्रिता न विभावा इत्यर्थः ॥ १४३४-१४३५- ॥

(सु०) अथ करुणं लक्षयति—इष्टेति । यत्र इष्टबन्धुवियोगश्च, सपदो
नाशः, वधबन्धने, द्यूतमद्यादिव्यसनजातोऽनर्थः, तथा सुतादिनिधनम्, देश-
भ्रशादयश्च श्रुताः, अथवा विलोकिता वेत्याद्या विभावाः भवन्ति । एते
उत्तमानां पुसां स्वगतां पराश्रिताः भवन्ति । मध्यमाधमपुसा तु ते विभावा
आत्मैकगोचरा भवन्ति ॥ १४३४-१४३५- ॥

अश्रुपातो मुखे शोषो विलाप परिदेवनम् ॥ १४३६ ॥
 स्तम्भो विवर्णता स्रस्तगात्रता प्रलयस्तथा ।
 श्वासोच्छ्वासौ देहपातघातोरस्ताडनादय ॥ १४३७ ॥
 एते यत्रानुभावास्युरथ ग्लानि श्रमो भयम् ।
 मोहो विषादनिर्वेदौ चिन्तौत्सुक्ये च दीनता ॥ १४३८ ॥
 जडताव्याधिरुन्मादालस्यापस्मारमृत्यवः ।
 स्तम्भकम्पाश्रुवैवर्ण्यस्वरभङ्गादयस्तथा ॥ १४३९ ॥
 यत्र सचारिण स्थायी शोकः स करुणो मतः ।
 व्यवस्थानुभावाना योग्यत्वादुत्तमादिबु ॥ १४४० ॥

(क०) अनुभावानाह—अश्रुपात इत्यादि । सचारिण आह—
 अयं ग्लानिरित्यादि । ननु स्तम्भादीनां सात्त्विकानामप्यनुभावलक्षणं
 युक्तत्वेन तेषु परिगणनमस्तु ॥ १४३६—१४३९ ॥

(सु०) अस्यानुभावलक्षयति—अश्रुपात इति । यत्र अश्रुपातमुखशोष-
 विलापपरिदेवनस्तम्भविवर्णतास्रस्तगात्रताप्रलयश्वासोच्छ्वासदेहपातघातोरस्ताड-
 नादयः अनुभावा भवन्ति । यत्र ग्लानिभ्रमभयमोहविषादनिर्वेदचिन्तौत्सुक्य-
 दैन्यजडव्याधिरुन्मादालस्यापस्मारमृत्यवः, तथा स्तम्भकम्पाश्रुवैवर्ण्यस्वर-
 भङ्गादयो व्यभिचारिणो भवन्ति । यत्र शोकः स्थायी भवति, स करुण
 इत्यभिधीयते ॥ -१४३६—१४३९- ॥

(क०) सचारिषु कथं तेषां परिगणनमिति चेदुच्यते । सत्त्वप्राधा-
 न्येन प्रवृत्तानामपि स्तम्भादीनां—

“भावानां यानि कार्याणि नाद्व्यन्ते कुशलैर्नैटै ।

तेन भावा हेतवस्ते स्वहेतव्यनुभवे यत ॥”

विलापो रोदन शोच्यगुणस्तवपुरःसरम् ।

स्यादैवात्मपराणा यदुपालम्भेन रोदनम् ॥ १४४१ ॥

परिदेवनमित्युक्तं तदिदं शब्दकोविदैः ।

इति लक्षणयोगेन यथानुभावत्वमुपपन्नं तथा—“ विशेषादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिण ” इत्यस्थिरत्वलक्षणयोगेन सचारित्वमुपपन्नमेवेति । एवमुक्ता ग्लान्यादयः सचारिणो यत्र भवन्ति । यत्र शोकः स्थायी भवति स करुणो मतः । व्यवस्थेत्यादि । अत्र करुण उत्तमादीनामुत्तममध्यमाधमाना पुसा योग्यत्वात्तत्प्रकृत्युचितत्वेनानुभावाना पूर्वोक्तानामश्रुपातादीना व्यवस्थानियमः कर्तव्यः ॥ -१४४० ॥

(सु०) अनुभावाना व्यवस्थामाह—व्यवस्थेति । उत्तमादिषु, उत्तममध्यमाधमपात्रेषु योग्यत्वात्, तत्तत्प्रकृतिगुणोचितत्वेन पूर्वोक्तानुभावाना व्यवस्था कर्तव्या । विलापपरिदेवनयो स्वरूपं लक्षयति—विलाप इति । विलापो नाम कृतस्य कर्मणोऽनुचितत्वधियानुतापः । परिदेवनं नामानुशोचनोक्तिः । करुणस्य त्रैविध्यं लक्षयति—धर्मेति । धर्मोपघातजः, वित्तनाशजः, बन्धुनाशजः इति । तत्र पूर्वजः उत्तमेष्वेव । अपरौ त्वनियम इति । रुदितस्य त्रैविध्यं लक्षयति—त्रेधा इति । रुदितं त्रिविधम्, आनन्दार्तीर्ष्याभेदात् । उत्तमस्य आनन्दो हेतुः, अन्यस्य आर्तिर्हेतुः, अपरस्य ईर्ष्येति । तत्रानन्दजं लक्षयति—दुःखेति । दुःखस्मरणपूर्वकात् यत्र विकसितकपोलकम्, रोमाञ्चमपाङ्गस्थबाष्पं यत्र भवति, तदानन्दजम् । आर्तिजं लक्षयति—उच्चैरिति । ईर्ष्याकृतं लक्षयति—शिर इति ॥ -१४४०-१४४७ ॥

इति करुण

(क०) विलापनपरिदेवनयो स्वरूपमाह—विलाप इत्यादि । शोच्यगुणस्तवपुरःसरं रोदनं विलापः स्यात् । दैवात्मपराणामुपालम्भेन

धर्मोपघातजो वित्तनाशजो बन्धुनाशजः ॥ १४४२ ॥

करुणस्त्रिविधस्तेषामुत्तमेष्वेव पूर्वजः ।

त्रेधा रुदितमानन्दार्तीर्ष्याहेतुकृत भवेत् ॥ १४४३ ॥

दुःखस्मृतियुतानन्दाज्जात फुल्लकपोलकम् ।

सरोमाञ्चमपाङ्गस्थबाष्पमानन्दज मतम् ॥ १४४४ ॥

उच्चैः स्वरविलाप च सभ्रूपान्तविवर्तितम् ।

सुताश्रुधारमस्वस्थचेष्टाङ्ग चार्तिज मतम् ॥ १४४५ ॥

यद्रोदन विद्यते, तदिदं रोदनं शब्दकोविदैः परिदेवनमित्युक्तम् ॥ १४४१-१४४१- ॥

(क०) करुणस्य त्रैविध्यमाह—धर्मोपघातज इत्यादि । उत्तमेष्वेव, उत्तमप्रकृतिष्वेव भवतीति नियमः । तेन वित्तनाशजबन्धुनाशजयोरुत्तमादिष्वनियमो द्रष्टव्यः ॥ -१४४२-१४४२- ॥

(क०) रुदितस्य त्रैविध्यमाह—आनन्दार्तीर्ष्याहेतुकृतमिति । एकस्य रुदितस्यानन्दो हेतुः । अन्यस्यार्तिर्हेतुः । अपरस्यर्ष्या हेतुरित्यर्थः ॥ १४४३ ॥

(क०) दुःखस्मृतियुतानन्दाज्जातमिति । दुःखस्मरणपूर्वको यः आनन्दस्तस्माज्जात रुदितं लक्षयति—फुल्लकपोलकमिति । केवलानन्दाज्जातं लक्षयति—सरोमाञ्चमित्यादि ॥ १४४४ ॥

(क०) केवलदुःखाज्जातं लक्षयति—उच्चैः स्वरविलापमित्यादि । सभ्रूपान्तविवर्तितम्; भ्रूपान्तविवर्तिताभ्यां सहितम् । सुताश्रुधारम्, सुताश्रुधारा यस्मिन्निति तथोक्तम् । अस्वस्थचेष्टाङ्गम्; स्वस्था चेष्टा न विद्यते येषां तान्यस्वस्थचेष्टानि तादृशान्यङ्गानि यस्मिन्निति तथोक्तम् ॥ १४४५ ॥

शिर कल्पितनिश्वास स्फुरदोष्ठकपोलकम् ।
 कटाक्षभ्रुकुटीवक्र स्त्रीणामीर्ष्याकृत भवेत् ॥ १४४६ ॥
 धैर्यादुत्तममध्याना नाश्रु स्वव्यसने स्रवेत् ।
 परस्थे तु स्रवेन्नारीनीचाना तूभयत्र तत् ॥ १४४७ ॥
 हन्तृप्रकृतयो रक्षोदैत्याद्यन्यायकारिणः ।
 युद्ध क्रोधोऽनृत वाक्य परदारादिधर्षणम् ॥ १४४८ ॥
 देशजातिकुलाचारविद्यानिन्दा परस्य च ।
 वधान्यदारयात्रादिप्रतिज्ञापरुषोक्तयः ॥ १४४९ ॥
 गृहादिभञ्जन राज्यहरण मत्सरस्तथा ।
 जिघासाद्याश्च यत्र स्युर्विभावाः परिकीर्तिताः १४५० ॥

(क०) ईर्ष्याकृत लक्षयति—शिर कल्पितनिश्वासमित्यादि ।
 उत्तममध्याना पुमामश्रु स्वव्यसन आत्मदु खे न स्रवेत् । परस्थे व्यसने
 तु स्रवेत् । नारीनीचाना तु तद्गुदितम् । उभयत्र ; स्वपरव्यसनयो-
 रित्यर्थ ॥ १४४६ १४४७ ॥

इति करुण

(क०) अथ रौद्र लक्षयितु प्रथम तद्विभावानाह—हन्तृप्रकृतय
 इत्यादि । हन्तृप्रकृतयः, हन्तृत्व प्रकृतिर्येषा ते, हननस्वभावा इत्यर्थ ।
 ते च रक्षोदैत्याद्यन्यायकारिणः । आदिशब्देन चोरादयो गृह्यन्ते । क्रोध
 इति । अन्यकृत क्रोधोऽन्यरौद्रस्य विभावो भवति । परदारादिधर्षणमिति ।
 अत्रादिशब्देन क्षेत्रविचाद्यपहरण गृह्यते । अन्यदारयात्रादिप्रतिज्ञा परस्त्री
 गमनप्रतिज्ञा । आदिशब्देन तदपहरणादिप्रतिज्ञा गृह्यते ॥ १४४८—
 १४५० ॥

भ्रुकुटीनेत्ररक्तत्व कपोलस्फुरण तथा ।

दन्तोष्ठपीडन हस्तनिष्पेषोऽथान्यविग्रहे ॥ १४५१ ॥

तलाद्यैस्ताडन छेदो मर्दः पाटनमोटने ।

शस्त्राणा ग्रहण पातः प्रहारो रुधिरस्रुतिः ॥ १४५२ ॥

एतेऽनुभावास्तेषा तु कर्म यत्ताडनादिकम् ।

न तत्साक्षात्प्रयोक्तव्य कीर्तनीय पर नटैः ॥ १४५६ ॥

(सु०) अथ रौद्रस्य विभावानाह—हन्तृप्रकृतय इति । हन्तृप्रकृतय हन-
नस्वभावा इत्यर्थः । अत्रादिशब्देन चोरादयो विवक्षिता । अन्यकृत क्रोधो-
ऽन्यस्य विभावो भवति । तत्र हेतु — परदारैति । आदिशब्देन क्षेत्रवित्तादयो
गृह्यन्ते । तथा परस्य देशजातिकुलाचारविद्यानिन्दा , वधनिमित्तकान्यदार-
यात्रादिप्रतिज्ञाया परुषोक्ति , गृहादिभञ्जनम् , राज्यस्य हरणम् , तथा मत्सरश्च,
एवमादयो यत्र विभावा भवन्ति ॥ १४४८-१४५० ॥

(क०) रौद्रस्यानुभावानाह—भ्रुकुटीत्यादि । अथान्यविग्रह इति ।
पूर्वोक्ता भ्रुकुटीनेत्ररक्तत्वादयः स्वविग्रह आत्मन शरीरे भवन्ति । वक्ष्य-
माणास्तलाद्यैस्ताडनादयोऽन्यविग्रहे परस्य रौद्रालम्बनविभावस्य विग्रहे
शरीरे स्वेन रौद्राधिष्ठानभूतेन कृता भवन्ति । तलाद्यैरिति । अत्र
तलशब्देन हस्तपादतलमुच्यते । आदिशब्देन मुष्ट्यादयो ग्राह्याः ।
तैस्ताडन रौद्रानुभावः । छेदः ; नखादिभिः कृतः । मर्दः ; भीत्यादि-
संश्लेषेणाङ्गमर्दनम् । पाटनमोटने इति । पाटनं नाम स्वकराभ्यामन्यस्य
कराद्यवयव गृहीत्वा तस्य द्वैधीकरणम् । मोटनं नाम पूर्वं गृहीत्वा तदङ्गानां
भञ्जनम् । शस्त्राणां लुरिकादीनां ग्रहणम् । पातः ; गृहीतानां शस्त्राणां
पराङ्गं प्रति प्रवर्णीकरणम् । प्रहारः , प्रवर्णैः शस्त्रैः कृता क्षतिः । रुधिर-
स्रुतिः ; प्रहारोत्पन्नस्य रुधिरस्य स्रावः । तेषां मध्ये यत् त्रोटनादिकं कर्म

उत्साहसम्यग्बोधौ चामर्षावेगौऽप्यचापलम् ।

स्वेदवेषथुरोमाश्चगद्गदस्वरतादयः ॥ १४५४ ॥

भावाः सचारिणः स्थायी क्रोधो रौद्राभिधो रसः ।

साक्षात्स्वेदोऽभिनेयो वा व्यजनग्रहणादिना ॥ १४५५ ॥

उत्साहस्त्वत्र सचारी न चास्माद्वीरसकरः ।

विद्यते, तत्साक्षान्न प्रयोक्तव्यम् । किंतु नटै पर केवल कीर्तनीयम् ॥

॥ १४५१-१४५३ ॥

(सु०) अधानुभावानाह—भ्रुकुटीति । भ्रुकुट्यादय पूर्वमुक्ता । अत्र तलशब्देन हस्तपादतल विवक्षितम् । छेद नखादीना कर्म । मर्द भयादिना अङ्गमर्द । पाटन नाम स्वकराभ्यामन्यस्यावयवस्य द्वैधीकरणम् । मोटनम्, अङ्गाना भञ्जनम् । छुरिकादीना ग्रहणम् । पात पराङ्ग प्रति शस्त्रादीना प्रवर्णीकरणम् । प्रहार क्षति । रुधिरस्रुति रुधिरस्य स्राव, एवमादयोऽन्ये-
ऽप्यत्रानुभावत्वेन विवक्षिता । तेषा मध्ये छुरिकादीना कर्म न साक्षात्प्रयोक्त-
व्यमिति ॥ १४५१-१४५३ ॥

(क०) अथ सचारिण अह—उत्साहेत्यादि । यत्र क्रोधः स्थायी भवति, स रौद्राभिधो रस । तत्र स्वेद साक्षादेवाभिनेय । ताडनादिवत्सूचनीय एव न भवतीत्यर्थः । वेति । अथवा स्वेद साक्षादभिनेतुमशक्यश्चेत्तदा व्यजनग्रहणादिना सोऽभिनेयो भवति । ननुत्साहस्यात्राप्यनुप्रवेशाद्वीरिणास्य सकर प्रसज्येतेत्याशङ्क्याह—उत्साहस्त्वित्यादि । अत्र रौद्र उक्त, उत्साहस्तु यत सचारी न स्थायीत्यर्थः । अस्मात्कारणाद्वीरसकरश्च न । वीररौद्ररसयोरुत्साहसद्भावस्याविशेषेऽपि वीरे स्थायित्वेन रौद्रे सचारित्वेनोत्साहस्य भिन्नस्य भिन्नरूपत्वाद्वीररौद्रयोर्न साकार्यमित्यर्थः ॥ १४५४, १४५५ ॥

ननु चाव्यभिचारेण भावस्य स्थायिता मता ॥ १४५६ ॥

स्थायी तत्कथमुत्साहो वीरेऽप्येष भविष्यति ।

मैव क्षणिकविद्योता विद्युद्वद्यभिचारिणः ॥ १४५७ ॥

स्थिराः स्युः स्थायिनस्तेन द्विरूपोऽय रसद्वये ।

(सु०) अथ सचारिण लक्षयति—उत्साह इति । यत्र क्रोध स्थायी, स रौद्रो रस । तत्र स्वेद साक्षादभिनेय । वेति पक्षान्तरे । अथवा स्वेद साक्षादभिनेतुमशक्यश्चेत् व्यजनादिना अभिनेय इति । अत्र वीरस्य सकर-माशङ्कते—उत्साहस्त्विति ॥ १४५४, १४५५- ॥

(क०) एव तर्हेकस्यैव भावस्य व्यभिचारित्व स्थायित्व च मिथो विरोधादुभय न सगच्छत इति शङ्कते—ननु चेति । भावस्योत्साहादेर-व्यभिचारेण । व्यभिचारोऽत्रानैयत्य विवक्षितम् । तदभावश्चाव्यभिचार । एकैकरमप्रतिनियतत्वमित्यर्थ । तेनाव्यभिचारेण स्थायिता मता दृष्टा । तत्तस्मात्कारणादेष उत्साहो वीरस्थायी कथं भविष्यति । रौद्रानुप्रवेशाद्-व्यभिचारी भवन्नयमुत्साहो वीरनैयत्याभावात्तत्र स्थाय्येव न भवतीत्याक्षे-पार्थ ॥ -१४५६, १४५६ ॥

(क०) परिहरति—मैवमिति । व्यभिचारिणो भावा विद्युद्वत्, तडिदिव क्षणिकविद्योता, क्षणकालप्रकाशा अस्थिरा यतो भवन्ति, अतस्तेषा व्यभिचारित्व न त्वनैयत्येनेति भाव । स्थायिनः स्थिराः स्युरिति । स्थिरा अक्षणिका यतोऽत एव नेषा स्थायित्व न त्वेकैकरस प्रति नियतत्वेनेति भाव । तेन कारणेनायमुत्साहो रसद्वये वीररौद्रयोर्द्विरूप । वीरं स्थायी रौद्रे व्यभिचारीति रसयोर्न साकार्यमित्यर्थ ॥ -१४५७, १४५७ ॥

ननु स्थाय्यपि भावत्वान्निसर्गात्क्षणिको भवेत् ॥ १४५८ ॥

सत्य किंतु स सस्काररूपेण स्थायिता गतः ।

तत्तिरस्कृतसस्कारास्त्वन्ये तत्स्थैर्ययोगिनः ॥ १४५९ ॥

आविर्भावतिरोभावधर्माणश्चात्र यन्त्रिताः ।

(क०) भावानां स्थिरत्वमाक्षिपति—नन्विति । स्थाय्यपीति । भवत स्थायित्वेनाभिमतो रत्यादिरपीत्यर्थः । भावत्वादिति । मनोविकारत्वात् । निसर्गात्क्षणिकः, स्वभावेन क्षणिक । क्षणिकत्व नाम त्रिक्षणावस्थायित्वम् । यथोक्तम्—“शब्दबुद्धिकर्मणा त्रिक्षणावस्थायित्वम्” इति । भावमात्रस्य क्षणिकत्वाद्व्यभिचारित्वमेवेति भावः । अर्धाङ्गीकारेण परिहरति—सत्यमिति । स रसस्याविर्भावः सस्काररूपेण भावनाख्य-सस्कारात्मना न स्थायिता गतः स्थैर्यं प्राप्तः । अत्र क्षणिकत्वाङ्गीकारादर्धाङ्गीकारः । सस्कारस्य स्थायित्वोक्तेः परिहारः ॥ -१४५८, १४५९- ॥

(क०) एव तर्हि सस्काररूपत्वाविशेषेण निर्वेदादयोऽपि कथं न स्थायिन इत्यत आह—तत्तिरस्कृतसस्कारा इति । तेन स्थायिना प्रबलेन रत्यादिना तिरस्कृतसस्कारा अभिभूतभावना । तेषां दुर्बलत्वाद्व्यवहित-सस्कारा सन्तः । अन्ये तु निर्वेदादयस्तु स्थैर्ययोगिनः स्थायिनो न भवन्ति । एतदुक्तं भवति—“सस्काररूपेणापि यः प्रबलः स स्थायी, यो दुर्बलः स व्यभिचारी” इति । तदेवाह—आविर्भावित्यादि । अत्र स्थायिसंचारित्वविषयः आविर्भावधर्मेण स्थायी, तिरोभावधर्मेण संचारीति यन्त्रिता नियन्त्रिता ज्ञेया ॥ -१४५९, १४५९- ॥

गुरौ प्रिये रिपौ भृत्ये भवेत्क्रोधश्चतुर्विधः ॥ १४६० ॥
 गुरावव्यक्तचेष्ट स्यात्क्रोधो विनययन्त्रितः ।
 अपाङ्गनिर्गताल्पासो भ्रुकुटीकुटिलाननः ॥ १४६१ ॥
 स्फुरितोष्ठो मृगाक्षीणा कोपः प्रणयजः प्रिये ।
 दष्टोष्ठो हस्तनिष्पेषी विकटभ्रुकुटीपुटः ॥ १४६२ ॥
 स्वभुजप्रेक्षणैः शत्रौ भवेत्क्रोधो निरर्गलः ।
 विकृतप्रेक्षणैरक्षिविस्तारैर्भूरिभर्त्सनैः ॥ १४६३ ॥
 भृत्ये कार्यवशात्कोपः कृत्रिमः क्रूरतोऽज्ज्ञतः ।
 अविस्मयादसमोहादविषादाच्च यः सताम् ॥ १४६४ ॥
 धर्माद्यर्थविशेषेषु कार्यतत्त्वविनिश्चयः ।
 नयश्च विनयः कीर्तिः पराक्रमणशक्तता ॥ १४६५ ॥
 प्रतापः प्रभुशक्तिश्च दुर्धर्षप्रौढसैन्यता ।
 मन्त्रशक्तिश्च सपन्नधनाभिजनमन्त्रिता ॥ १४६६ ॥
 इत्यादयो विभावाः स्युर्नेटे काव्यसमन्विताः ।

(क०) अत्र स्थायिन क्रोधस्य विषयभेदाच्चातुर्विध्यमाह—गुरा-
 वित्यादि । सुबोधमन्यत् ॥ -१४६०-१४६३ ॥

इति रौद्र

(सु०) अथ स्थायिनश्चातुर्विध्यं लक्षयति—गुराविति । स्पष्टोऽर्थः ॥
 ॥ -१४६०-१४६३- ॥

इति रौद्र

(क०) अथ वीर लक्षयितुं तद्विभावानाह—अविस्मयादित्यादि ।
 सता धर्माद्यर्थविशेषेष्विति । आदिशब्देनार्थकामौ गृह्येते । अर्थविशेषा

सामादीनामुपायाना यथास्व विनियोजने ॥ १४६७ ॥

विज्ञत्व स्थैर्यधैर्यं च शौर्य त्यागो यथोचितम् ।

भाषण भावगर्भीरवाक्यस्येत्येवमादयः ॥ १४६८ ॥

सर्वे गर्वानुभावाश्चानुभावाः स्युरथ स्मृतिः ।

औद्यमावेगरोमाश्चावमर्शश्च धृतिर्मतिः ॥ १४६९ ॥

एवप्रभृतयो भावा यत्र स्युर्व्यभिचारिणः ।

उत्साहःस्थायिभावश्च धीरा वीर तमूचिरे ॥ १४७० ॥

उत्तमप्रकृतिष्वेव पुरुषेष्वेष जायते ।

पुरुषार्था, तेषु । विस्मयो गर्वस्तदभावात्, समोहश्चाज्ञान तदभावात्, विषादो दुःख तदभावाच्च हेतोर्न कार्यतत्त्वविनिश्चय, स वीरस्य विभावो भवति । एतेन विस्मयादियुक्तस्य कार्यतत्त्वविनिश्चयो न जायत इत्युक्तं भवति । इत्यादय इति । आदिशब्देन लोके वीरोत्पादकत्वेन येऽन्ये दृष्टास्ते ग्राह्या । नटे काव्यसमन्विता इति । काव्यशब्देन वाचिकाभिनय उच्यते । तेन सह नटैरभिनीता इत्यर्थः ॥ -१४६४-१४६६- ॥

(सु०) वीरस्य विभावान् लक्षयति—अविस्मयादीति । गर्वाभावोऽविस्मय, तस्मात्, अज्ञान समोह, तस्मात्, दुःखाभावोऽविषाद, तस्मात् हेतो सता धर्मार्थकामेषु य कार्यतत्त्वविनिश्चय । नय, विनय, कीर्ति, पराक्रमणशक्तता, प्रताप, प्रभुशक्तिश्च, दुर्धर्षप्रौढसैन्यता, मन्त्रशक्तिश्च, सपन्नधनाभिजनमन्त्रिता इत्येवमादयो वीरस्य विभावा भवन्ति । अत्रादिशब्देन लोके वीरोत्पादकत्वेन येऽन्ये दृष्टास्ते ग्राह्या भवन्ति ॥ -१४६४-१४६६- ॥

(क०) वीरस्यानुभावानाह—सामादीनामित्यादि । सर्वे गर्वानुभावाश्चेति । व्यभिचारिभावस्य गर्वस्य येऽनुभावा वक्ष्यन्ते, ते सर्वेऽपि

सम्यग्विज्ञाय षड्गुण्यप्रयोगो गीयते नय ॥ १४७१ ॥

सधिश्र विग्रहो यानमासन सश्रयस्तथा ।

द्वैधीभाव इति प्रोक्ता नीतिशास्त्रेषु षड्गुणाः ॥ १४७२ ॥

इन्द्रियाणा जय प्राह विनय शकरप्रियः ।

वीरानुभावा भवन्तीत्यर्थ । व्यभिचारिण आह—अथ स्मृतिरित्यादि । यत्र चोत्साह स्थायिभावो भवति धीरा विद्रासस्त वीरमूचिरे । उत्तमप्रकृतिष्वेवेति । मध्यमाधमपुरुषयोर्वीरो न जायत इत्यर्थ ॥ १४६७—१४७०-॥

(सु०) अथानुभावानाह—सामादीनामिति । सामादीना चतुर्णामुपायाना विनियोगविषये, स्थैर्यधैर्ये च विज्ञत्वम्, यथोचित शौर्यत्यागौ, भावगम्भीर भाषणमित्येवमादय सर्वे गर्वानुभावा, गर्वस्य येऽनुभावा, तेऽप्यत्र स्यु । व्यभिचारिण उद्दिशति—अथ स्मृतिरिति । औप्रयमावेगरोमाञ्चावमर्श-धृतिमतीत्येवमादयो भावा अत्र सचारिणो भवन्ति ॥ -१४६७-१४६९- ॥

(क०) वीरविभावत्वेनोक्तस्य नयस्य स्वरूपमाह—सम्यग्विज्ञायेत्यादि । षड्गुणा एव षड्गुण्यम् ॥ -१४७१ ॥

(क०) प्रसङ्गात् षड्गुणानाह—सधिश्रेत्यादि ॥ १४७२ ॥

(सु०) स्थायिनमाह—उत्साह इति । यत्र उत्साह स्थायी भवति, त पण्डिता वीरमित्याहु । स च वीरोऽपि उत्तमप्रकृतिष्वेव जायते । न तु मध्यमाधमपुरुषयो । वीरविभावित नय लक्षयति—सम्यगिति । षड्गुणा एव षड्गुण्यम् । गुणान् लक्षयति—सधिश्रेति । सधि, विग्रह, यानम्, आसनम्, तथा सश्रय, द्वैधीभाव इत्येते नीतिशास्त्रोक्ता षड्गुणा भवन्ति ॥ -१४७०-१४७२ ॥

(क०) विनयस्वरूपमाह—इन्द्रियाणामित्यादि ॥ १४७२- ॥

प्रतापः पौरुषोद्भूता प्रसिद्धिः शत्रुतापिनी ॥ १४७३ ॥

कीर्तिः सुहृदुदासीनजनानन्दप्रदः यशः ।

सामदाने भेददण्डावित्युपायचतुष्टयम् ॥ १४७४ ॥

स्थैर्यं त्वचलचित्तत्वं धैर्यं गाम्भीर्यशालिता ।

शौर्यं भवेदनुद्भूतभय युद्धप्रवर्तनम् ॥ १४७५ ॥

वीरः स्यादुचिते युद्धे रौद्रस्त्वनुचिते भवेत् ।

(सु०) विनयस्य स्वरूपमाह—इन्द्रियाणामिति । प्रतापस्य लक्षणमाह—प्रताप इत्यादि । कीर्तिं लक्षयति—कीर्तिरिति । स्थैर्यधैर्यं लक्षयति—स्थैर्यमिति । स्थैर्यं नाम चित्तस्याचलनत्वम्, धैर्यं तु गाम्भीर्यमिति । शौर्यं लक्षयति—शौर्यमिति । अनुद्भूतभयं यथातथा युद्धे प्रवर्तनं शौर्यमित्युच्यते । वीरं लक्षयति—वीर इति । यत्र नायकप्रतिनायकौ समबलौ स्याताम्, तत्र वीरो भवति, यथा रामरावणयोः । यत्र विषमबलौ भवेताम्, तत्र रौद्रो भवति, यथा भीमदुःशासनयोरिति विवेकः । वीरस्य त्रैविध्यं लक्षयति—दानवीर इति । दानवीरः, धर्मवीरः, युद्धवीर इति । तत्र विभावानाह—वीर इति । अन्यत्सुगामम् ॥ १४७३—१४७७ ॥

इति वीर

(क०) प्रतापस्य लक्षणमाह—प्रताप इत्यादि ॥ १४७३ ॥

(क०) कीर्तिलक्षणमाह—कीर्तिरित्यादि । सामादीनामित्यत्रादिशब्देन ब्राह्मणाह—सामेत्यादि ॥ १४७४ ॥

(क०) स्थैर्यधैर्ययोर्लक्षणमाह—स्थैर्यं त्वचलचित्तत्वं धैर्यं गाम्भीर्यशालितेति । शौर्यस्य लक्षणमाह—शौर्यं भवेदिति । उचिते युद्धे वीरः स्यादिति । यत्र नायकप्रतिनायकौ तुल्यबलौ तदुचितं युद्धम् । यथा

दानवीरो धर्मवीरो युद्धवीर इति त्रिधा ॥ १४७६ ॥
 वीरो दानादयस्तत्र विभावाः प्रतिनायके ।
 नायके त्वनुभावाः स्युर्वीरस्येति विदा मतम् ॥ १४७७ ॥
 रक्षःपिशाचभल्लूकप्रभृतेर्भीषणाकृते ।
 दर्शन श्रवण शून्यागारारण्यप्रवेशयोः ॥ १४७८ ॥
 विकृतस्य ध्वनेस्त्रासोद्वेगयोः परसस्थोः ।
 श्रवण चानुसंधान बन्धूना वधबन्धयोः ॥ १४७९ ॥
 एवमाद्या विभावाः स्युरथ नेत्रकराङ्घ्रिणः ।
 मध्ये मध्ये स्तम्भकम्पौ रोमाञ्चनिचयस्तथा ॥ १४८० ॥

रामरावणयोस्तत्र वीर एव । रौद्रस्त्वनुचिते भवेदिति । यत्र त्वेक प्रबलो-
 ऽन्यो दुर्बलस्तदनुचित युद्धम् । यथा भीमदु शासनयोस्तत्र रौद्र एव ॥
 ॥ १४७५, १४७५- ॥

(क०) वीरस्य त्रैविध्यमाह—दानवीर इत्यादि । तत्र त्रिविधे
 वीरे । प्रतिनायके दानादयो विभावा इति । प्रतिनायकेन कृत दान
 नायकाश्रयस्य दानवीरस्य विभाव । प्रतिनायककृतो धर्मो नायकाश्रयस्य
 धर्मवीरस्य विभाव । तथा प्रतिनायककृत युद्ध नायकाश्रयस्य युद्धवीरस्य
 विभावो भवतीत्यर्थ । नायके त्वनुभावाः स्युरिति । नायककृतानि
 दानधर्मयुद्धानि तु वीरस्य नायकनिष्ठवीरस्यानुभावा भवेयुरिति विदा विदुषा
 मत समतम् ॥ १४७६, १४७७ ॥

इति वीर

(क०) अथ भयानक लक्षयितु तद्विभावानाह—रक्षःपिशाच-
 भल्लूकप्रभृतेरित्यादि । शून्यागारारण्यप्रवेशयोः रित्यादीना यथायोग दर्शन-

शुष्कोष्ठतालुता कम्पहृदयत्व विवर्णता ।
 मुखस्य स्वरभेदश्च गात्रस्रसो विलक्षता ॥ १४८१ ॥
 कादिशीकतया दृष्टेरनुभावा भवन्त्यमी ।
 अथ स्तम्भादयोऽप्यष्टौ दैन्यमावेगचापले ॥ १४८२ ॥
 शङ्कामोहावपि त्रासापस्मारमरणादयः ।
 यत्र सचारिणः स्थायि भय स स्याद्भयानक ॥ १४८३ ॥
 वास्तव कृत्रिम चेति भय द्वेधा निगद्यते ।

श्रवणानुसधानैः सवन्ध कर्तव्य । अनुभावानाह—अथ नेत्रकराङ्घ्रिण
 इत्यादि । प्राण्यङ्गत्वाद् द्वन्द्वैकवद्भाव । मुखस्य विवर्णतेत्यन्वय । सचारिण
 आह—अथ स्तम्भादय इत्यादि । यत्र भय स्थायि भवति, स भयानक
 स्यात् ॥ १४७८—१४८३ ॥

(सु०) भयानकस्य विभावादीनाह—रक्ष इति । यत्र शून्यागारारण्य-
 प्रवेशयो विकृतध्वने परत्रासोद्वेगयो श्रवणम्, बन्धूना वधबन्धयो अनुसधान-
 मित्येवमाद्या विभावा । मध्ये मध्ये नेत्रयो, करयो, अङ्घ्रिणोश्च स्तम्भकम्पा,
 तथा रोमाञ्चनिचय, शुष्कोष्ठतालुत्वम्, हृदयस्य कम्पत्वम्, मुखस्य विवर्णत्वम्,
 स्वरभेदश्च, गात्रस्रस, दृष्टे कादिशीकतया विलक्षत्वमित्येवमादयोऽनुभावा
 स्युः । स्तम्भाद्यष्टकम्, दैन्यावेगचापलशङ्कामोहत्रासापस्मारस्मरणादयश्च व्यभि-
 चारिण । भय च स्थायी भवति । तत्र भयानकम् ॥ १४७८—१४८३ ॥

(क०) तस्य भयस्य द्वैविध्यमाह—वास्तवमित्यादि ॥ १४८३-॥

(सु०) भयस्य द्वैविध्यं लक्षयति—वास्तवमिति । तच्च भयानक
 वास्तव कृत्रिम चेति द्विविधं भवति । स्त्रीणां कृत्रिमम्, पुंसस्तु वास्तवम् । तत्र

स्त्रीणा च नीचप्रकृतेः पुसः स्याद्वास्तव भयम् ॥ १४८४ ॥
 मध्यमे चोत्तमे पुसि कृत्रिम तदुदाहृतम् ।
 स्वभावादभयौ तौ हि स्वामिन च गुरु प्रति ॥ १४८५ ॥
 भय विनयबोधाय दर्शयेतामतात्त्विकम् ।
 नीचैः स्वभावबोधार्थं तत्कार्यं मृदुचेष्टितै ॥ १४८६ ॥

मध्यमे उत्तमे च कृत्रिममपि भवति । गुरुसमीपे विनयबोधाय, क्वचिन्नीचत्व-
 बोधाय च तत्कल्पनात् ॥ १४८४-१४८६- ॥

इति भयानक

(क०) वास्तवस्याश्रयमाह—स्त्रीणामित्यादि । कृत्रिमस्याश्रयमाह
 —मध्यमे चेत्यादि ॥ -१४८४, १४८५- ॥

(क०) मध्यमोत्तमाश्रयस्य भयस्य कृत्रिमत्व प्रतिपादयति—
 स्वभावादभयावित्यादि । तौ मध्यमोत्तमौ । नीचैरिति । तदतात्त्विक
 भय नीचैः कर्तृभिर्मृदुचेष्टितैः करणैः स्वभावबोधार्थं नीचत्वप्रकाशनाय
 कदाचित्कार्यम् ॥ -१४८५-१४८६ ॥

(सु०) अथ बीभत्सस्य विभावानाह—स्वभावादिति । यत्र स्वभावात्
 इन्द्रियाणां दोषाद्वा, वस्तुनोऽत्यन्ताप्रियात्मकत्वम्, निषिद्धमतिवृत्तेश्चरुचिर
 मलमिश्रितत्वम्, अनिष्टफलदानेन मुहुरुद्वेगदायकत्वमित्येते विभावाः, हृत्कम्प-
 गात्रधूननमुखनासोष्ठहनुकुञ्चनष्ठीवनानियतपादन्यासनासादृक्पिधानानीत्येते अनु-
 भावाः । मोहः, आवेगः, अपस्मारः, मृत्युः, व्याधिश्चेत्येते व्यभिचारिणः ,
 जुगुप्सोपलक्षितबीभत्सः स्थायी भवति, स बीभत्सः । स च त्रैविध्यं भवति—
 शुद्धः, अशुद्धः, अत्यन्तशुद्ध इति । आद्यो रुधिरादिलक्षितः शुद्धः, मध्यो
 विष्टादिलक्षितोऽशुद्धः, अन्त्यो शुद्धधर्मोद्भवोऽत्यन्तशुद्धः, स च हेयत्वेन ससार-
 गोचरो भवति ॥ -१४८५-१४८६- ॥

इति बीभत्स

स्वहेतूत्थः कृत्रिमश्च वित्रासितकमित्यपि ।
 भयानकस्त्रिधा तत्र प्रथमोऽन्वर्थनामकः ॥ १४८७ ॥
 कृत्रिमस्तूतमकृतो गुर्वादीन् प्रत्यवास्तवः ।
 विभीषिकार्थो बालादेर्वित्रासितकमिष्यते ॥ १४८८ ॥
 स्वभावाद्धातुदोषाद्वा वस्त्वत्यन्ताप्रियात्मकम् ।
 निषिद्धमतिदृष्टेश्चरुचिर मलमिश्रितम् ॥ १४८९ ॥
 अनिष्टफलदानेन मुहुर्द्वेगदायकम् ।
 स्याद्विभावोऽस्थानुभावा उत्कम्पो गात्रधूननम् ॥ १४९० ॥
 सकोचन च नासोष्ठहनूना ष्ठीवन तथा ।
 पदन्यासोऽप्यनियतः पिधान नासयोर्दृशोः ॥ १४९१ ॥
 अथ सचारिणो मोहावेगापस्मारमृत्यवः ।
 व्याधिश्च यत्र बीभत्सः स स्थायिन्या जुगुप्सया ॥ १४९२ ॥
 शुद्धोऽशुद्धोऽत्यन्तशुद्धो बीभत्सस्त्रिविधो मतः ।
 आद्यौ रुधिरविष्टादिशुद्धाशुद्धविभावजौ ॥ १४९३ ॥

(क०) भयानकस्य त्रैविध्यमाह—स्वहेतूत्थ इत्यादि । विभीषिकार्थ
 इति । बालादीन्प्रति भीषयितु प्रयुक्त ॥ १४८७—१४८८ ॥

(क०) अथ बीभत्स लक्षयितु तद्विभावानाह—स्वभावादित्यादि ।
 अनुभावानाह—उत्कम्प इत्यादि । सचारिण आह—मोहेत्यादि ।
 यत्रैते विभावादयो भवन्ति स स्थायिन्या जुगुप्सयोपलक्षितो बीभत्सो
 भवति ॥ १४८९—१४९२ ॥

(क०) तस्य त्रैविध्यमाह—शुद्धोऽशुद्ध इत्यादि । आद्यौ शुद्धा-
 शुद्धौ । रुधिरविष्टादिशुद्धाशुद्धविभावजाविति । रुधिरादि शुद्धौ

शुद्धधर्मोद्भवोऽत्यन्तशुद्धः ससारगोचरः ।
 दुर्लभाभीष्टसंप्राप्तिः खेचराणां विलोकनम् ॥ १४९४ ॥
 विमानानां च मायानामिन्द्रजालस्य दर्शनम् ।
 प्रासादोपवनादेरप्यपूर्वस्यातिशयिनः ॥ १४९५ ॥
 दृष्ट्वा तु पुरुषं विद्याशिल्पाद्यतिशयान्वितम् ।
 एते यत्र विभावाः स्युरनुभावास्तु नेत्रयोः ॥ १४९६ ॥
 विस्तारणं निर्निमेषमीक्षणं पुलकोद्गमः ।
 साधुवादोल्लुक्सने चानन्दाद्धारवस्तथा ॥ १४९७ ॥
 गद्गदं वचनं स्वेदवेपथू हर्षगोचरौ ।
 स्पर्शग्रहाश्रिताश्चानुभावाः सचारिणं त्वमी ॥ १४९८ ॥
 स्तम्भः स्वेदश्च रोमाञ्चः प्रलयो गद्गदं वचः ।
 आवेगसभ्रमौ जाड्यमिति यत्राथ विस्मय ॥ १४९९ ॥
 स्थायी तमद्भुतं प्राह श्रीमत्सोढलनन्दनः ।

विभाव । तस्माज्जातं शुद्धं । विष्ठादिरशुद्धो विभाव । तस्माज्जातो
 ऽशुद्धः । शुद्धधर्मोद्भव इति । शुद्धधर्मो निवृत्तिधर्मः । तत् उद्भूतं ।
 ससारगोचरः ; हेयत्वेन ससारो विषयो यस्य स तथोक्तः । सोऽत्यन्तशुद्धो
 बीभत्सः ॥ १४९३, १४९३- ॥

इति बीभत्सः

(क०) अथाद्भुतं लक्षयितुं तद्विभावानाह—दुर्लभाभीष्टसंप्राप्ति-
 रित्यादि । दुर्लभस्याभीष्टस्य वस्तुनः संप्राप्तिः । अनुभावानाह—नेत्र-
 योर्विस्तारणमित्यादि । साधुवादोल्लुक्सने इति । साधुवादश्चोल्लु-
 कसनं च ॥ -१४९४-१४९९- ॥

माया मिथ्याप्रकटित रूपादिपरिवर्तनम् ॥ १५०० ॥

असभाव्यस्य सत्त्वस्य दर्शन विविधौषधैः ।

हस्तलाघवतो मन्त्रैरिन्द्रजाल प्रकीर्तितम् ॥ १५०१ ॥

गात्रोद्धूतनमाह्लादादत्रोल्लुकसन मतम् ।

(सु०) अथाद्भुतस्य विभावानाह—दुर्लभेति । यत्र दुर्लभाभीष्टप्राप्ति , खेचरणा विमानाना च विलोकनम् , मायानामिन्द्रजालस्य दर्शनम् , प्रासादोप-
वनादेरप्यपूर्वातिशायिनो दर्शनम् , विद्याशिल्पाद्यतिशयितस्य पुरुषस्य दर्शन-
मित्येते विभावा , नेत्रयो विस्तारणम् , पुलकोद्गम , हाहारव , गद्गद वचन
मुखे , हर्षगौचरौ स्वेदवेपथू , स्पर्शग्रहणमित्येते अनुभावा , स्तम्भ , स्वेद ,
रोमाञ्च , प्रलय , गद्गद वच , आवेगसभ्रमौ , जाड्यमित्येते सचारिण ,
विस्मय स्थायी च भवति , तत्राद्भुत ॥ -१४९४-१४९९- ॥

(क०) मायाया लक्षणमाह—मायेत्यादि ॥ १५०० ॥

(सु०) माया लक्षयति—मायेति । मिथ्याप्रकाशितरूपादिपरिवर्तन
मायेत्युच्यते । इन्द्रजाल लक्षयति—असभाव्येति । यत्र विविधै औषधै
हस्तलाघवेन मन्त्रैश्च असभाव्यस्य सत्त्वस्य दर्शन क्रियते , तदिन्द्रजालम् ।
गात्रोद्धूतनमिति । आह्लादात् गात्रोद्धूतनमुल्लुकसन भवति । किञ्चिदाकुञ्चिते नेत्रे
स्पर्श , स्कन्धकपोलयो भ्रूक्षेपणम् । अनुभावास्तु नूत्ना अभिनवा स्पर्श-
ग्रहाश्रिता भवन्ति । अद्भुतस्य द्वैविध्य लक्षयति—आनन्दज इति । आनन्दज ,
दिव्य इति । तत्र मनोरथावास्था आनन्दजो भवति । दिव्यवस्तूद्भवेन दिव्यो
भवति ॥ -१५००-१५०३- ॥

इत्यद्भुत

(क०) इन्द्रजालस्य लक्षणमाह—असभाव्यस्येत्यादि ॥ १५०१ ॥

किञ्चिदाकुञ्चिते नेत्रे स्पर्शः स्कन्धकपोलयो ॥ १५०२ ॥
 भ्रूक्षेपण चातुभावा नूत्ना स्पर्शग्रहाश्रिताः ।
 आनन्दजस्तथा दिव्यो द्विविधोऽभिदवेऽद्भुत ॥ १५०३ ॥
 आद्यो मनोरथावाप्तेर्दिव्यवस्तूद्भवोऽपर ।
 ससारभीरुता दोषदर्शन विषयेषु च ॥ १५०४ ॥
 योगिसङ्गो मुनीना च श्रुताः शमदमक्षमाः ।
 अध्यात्मविषया गोष्ठी तापसास्तापसाश्रमाः ॥ १५०५ ॥
 भूरिनिर्झरज्ञाकारि वारि तीर्थानि तैर्थिकाः ।
 सरितः पुण्यपयसो नीवाराङ्कितसैकता ॥ १५०६ ॥
 शैव च वैष्णव क्षेत्र विजनानि वनानि च ।
 भक्ता भक्तिरसोन्मत्ताः शकरस्य हरेरपि ॥ १५०७ ॥
 विष्णुभक्तिप्रभावाद्या विभावा यत्र समता ।

(क०) उल्लुक्सनस्य स्वरूपमाह—गात्रोद्धूननमित्यादि । स्पर्श-
 ग्रहाश्रितानुभावानाह—किञ्चिदाकुञ्चिते इत्यादि । नूत्ना अभिनवा
 रसान्तरेवप्यातयामा इत्यर्थ ॥ १५०२, १५०२ ॥

(क०) अद्भुतस्य द्वैविध्यमाह—आनन्दज इत्यादि ॥ -१५०३,
 १५०३ ॥

इत्यद्भुत

(क०) अथ शान्तरसस्य विभावानाह—संसारभीरुतेत्यादि ।
 श्रुता मुनीना शमदमक्षमा यत्र विभावा इति वक्ष्यमाणेन सबन्ध ।
 भूरिभिर्झरज्ञाकारीति । भूरिश्वासौ निर्झरश्च तस्य ज्ञाकारः । ज्ञाकार

मन्दस्पन्दो बहिश्चित्तमानन्दाश्रुप्लुते दृशौ ॥ १५०८ ॥

रोमाञ्चकञ्चुका मूर्तिर्मोक्षशास्त्रार्थचिन्तनम् ।

ब्रह्मविद्योपदेशश्च सवादस्तत्त्वगोचरः ॥ १५०९ ॥

नासाग्रानुगते नेत्रे ज्ञानमुद्राप्रदर्शनम् ।

इत्यादयोऽनुभावाः स्युरिमे तु व्यभिचारिणः ॥ १५१० ॥

उन्मादः परमानन्दरसपानसमुद्भवः ।

हर्षो धृतिः समीचीनो विबोधश्च स्मृतिर्मतिः ॥ १५११ ॥

निर्वेदस्तत्त्वबोधोत्थः स्थायी शान्तो भवेदसौ ।

इत्यनुकरणम् । सोऽस्यास्तीति वारिणो विशेषणम् । भूरीति पृथक्पद वा वारिविशेषणम् ॥ -१५०४-१५०७- ॥

(सु०) अथ शान्तस्य विभावानाह—ससारेति । यत्र ससारभीरुत्वम्, विषयेषु दोषदर्शनम्, योगिसङ्ग, शमदमक्षमा, आध्यात्मविषयगोष्ठी, तापसा, तापसाश्रमा, भूरिनिर्झरझाकारि वारि, तीर्थानि, तैर्थिका, परिशुद्धजलानि, नीवाराङ्कितसैकता सरित, शैव वैष्णव च क्षेत्रम्, विजनानि काननानि, विष्णु-रुद्रभक्तियुक्ता जना, विष्णुभक्तिप्रभावाद्या विभावा । अनुभावानाह—मन्देति । यत्र मन्दस्पन्दो बहिश्चित्तम्, आनन्दाश्रुपूणे नयने, रोमाञ्चसचयकञ्चुका तनु, मोक्षशास्त्रार्थचिन्तनम्, ब्रह्मविद्योपदेशनम्, तत्त्वविषयकसवाद, नासाग्रन्यस्तनयनत्वम्, ज्ञानमुद्राप्रदर्शनमित्यादयोऽनुभावा । व्यभिचारिण आह—उन्माद इति । यत्र परमानन्दपरीवाहपानज उन्माद, हर्ष, धृति, समीचीनविबोध, स्मृति, मति, निर्वेद इत्येते व्यभिचारिण । यत्र तत्त्व-ज्ञानजो निर्वेदश्च स्थायी भवति, स शान्त । मतान्तरेण स्थाप्यन्तरमाह—अथवेति ॥ -१५०४-१५१२- ॥

(क०) अनुभावानाह—मन्दस्पन्द इत्यादि । व्यभिचारिण

रत्यादिभेदविधुरो विषयोपप्लवोज्झित ॥ १५१२ ॥

परानन्दघनैकात्मनिर्भासः शान्त उच्यते ।

स्वतो विषयवैमुख्य शम. स्थाय्यथवा भवेत् ॥ १५१३ ॥

नाट्यनिर्वाहको मध्ये मध्ये सचारिसभवः ।

आह—उन्माद इत्यादि । रसान्तरोन्मादादस्य वैलक्षण्यमाह—परमानन्दरसपानसमुद्भव इति । समोचीनो विबोध इति । विबोधस्य समीचीनत्वमात्मविषयत्वम् । स्मृतिमत्प्योरप्यत्र तादृशत्व मन्तव्यम् । यत्र तत्त्वबोधोत्थो निर्वेद स्थायी भवति, असौ शान्तो भवेत् ॥ १५०८—१५११- ॥

(क०) शान्तरसस्य स्वरूपमाह—रत्यादिभेदविधुर इत्यादि । तस्य बाह्यविषयालम्बनत्वाभावाद्रत्यादिभेदविधुरत्व द्रष्टव्यम् । विषयोपप्लवोज्झित इति । विषयकृत उपप्लव परिच्छिन्नत्वादिक तेनोज्झित । अत एव परानन्दघनैकात्मा, परमानन्देन घनो निबिड, एकोऽभिन्न आत्मा स्वरूप यस्येति स तथोक्त । निर्भासो ज्ञानम् ॥ -१५१२, १५१२- ॥

(क०) मतान्तरेण स्थाय्यन्तरमाह—अथ वेति । शमस्य स्वरूपमाह—स्वतो विषयवैमुख्यमिति । स्वत इति । तात्कालिकातितृप्त्यादिनिमित्तान्तरराहित्येनेत्यर्थ । केवलशमस्याभिन्नरूपत्वादभिनयभेदाभावे कथं नाट्यरसत्वमित्यत्राह—नाट्यनिर्वाहक इत्यादि ॥ -१५१३, १५१३- ॥

(सु०) शमस्य स्वरूपमाह—स्वत इति । शान्तोचितानभिमतान् लक्षयति—स्वभाव इति । यस्मादेव तस्मात् शान्तो नामात्मन प्रकृति स्वभाव इति । शान्तस्य स्वभावमाह—विहायेति ॥ -१५१३, १५१३- ॥

स्वभावाभिनयाः पूर्वमाङ्गिका ये निरूपिताः ॥ १५१४ ॥
 ते शान्तविषया यस्माच्छान्तः प्रकृतिरात्मनः ।
 विहाय विषयौमुख्य निजानन्दस्थितिर्यतः ॥ १५१५ ॥
 आत्मनः कथ्यते शान्त स्वभावोऽसौ मतस्ततः ।
 भक्ति स्नेह तथा लौल्य केचित्त्रीन् मन्वते रसान् ॥ १५१६ ॥
 श्रद्धार्द्रताभिलाषाश्च स्थायिनस्तेषु ते विदुः ।

(क०) शान्तोचितानभिनयानाह—स्वभावाभिनयाः पूर्वमित्यादि ।
 यस्मादेवमत शान्तो नामात्मन प्रकृति स्वभाव ॥-१५१४-१५१४ ॥

(क०) शान्तस्य स्वभावत्व प्रतिपादयति—विहायेत्यादि ॥
 ॥ -१५१५-१५१५ ॥

इति शान्त

(क०) मतान्तरेण रसान्तराणि शङ्कते—भक्तिमित्यादि । श्रद्धार्द्र-
 ताभिलाषानिति । भक्तिरसे श्रद्धा स्थायिनी । स्नेहरस आर्द्रता स्थायिनी ।
 लौल्यरसेऽभिलाष स्थायीति यथासख्य द्रष्टव्यम् ॥ १५१६-१५१६ ॥

(सु०) मतान्तरेण शङ्कामाह—भक्तिमिति । भक्तिम्, स्नेहम्, लौल्य-
 मिति त्रीन् रसान् केचिद् भेण । आहुश्च तेषा क्रमेण श्रद्धा, आर्द्रता, अभि-
 लाषश्च स्थायीति । तद्द्रष्टव्यमिति—तदसदिति । हि यस्मात् भक्तिस्नेहौ नृगोचरौ ।
 तयो स्थायित्वमाह—नृनार्योरिति । नृनार्यौ स्त्रीपुंसयो, परस्परविषयत्वे
 भक्तिस्नेहयो रतिभेदत्वेनात्र शृङ्गार एव स्थायिनौ मतौ । अतो भक्तिस्नेहयोरपि
 रतावन्तर्भावान्न प्रत्यप्रसत्त्वमिति । लौल्यस्य हासेऽन्तर्भावमाह—अयुक्तेति ।
 अयुक्तविषया असभाव्यमानवस्तुविषया तृष्णा लौल्यमित्युच्यते । तद् हास्यकारण
 भवति । अतो रसा नवैवेति भरतमुनिना सप्रधारितम् ॥ -१५१६-१५१८- ॥

इति शान्त

तदसद्रतिभेदौ हि भक्तिस्नेहौ नृगोचरौ ॥ १५१७ ॥

व्यभिचारित्वमनयोर्नृनार्योः स्थायिनौ तु तौ ।

अयुक्तविषया तृष्णा लौल्य तद्भास्यकारणम् ॥ १५१८ ॥

अतो रसा नवैवेति मुनिना सप्रधारितम् ।

(क०) तद्दूषयति—तदसदित्यादि । हि यस्मात्कारणान्नृगोचरौ केवलपुरुषविषयौ परस्पर पुरुषविषयावित्यर्थः । तादृशौ । भक्तिस्नेहौ रतिभेदाविति । तयोर्भावत्वमेवेत्यर्थः । भावत्वेऽपि स्थायित्वमिति यावत् । किं त्वनयोर्भक्तिस्नेहयो रतिभेदत्वेऽपि व्यभिचारित्वमेव । यथाह काव्य-प्रकाशकारः—“रतिर्देवादिविषया व्यभिचारी तथाञ्जितः । भावः प्रोक्तः” (काव्य० प्र० ४३५) इति । तर्हि भक्तिस्नेहयो कुत्र स्थायित्वमित्याकाङ्क्षायामाह—नृनार्योरिति । ना च नारी च नृनार्यौ । तयो परस्परविषयत्वे भक्तिस्नेहयो रतिभेदत्वेन शृङ्गार एव स्थायिनौ मतौ । यथा रामभद्रे सीताया भक्तिः । तस्या च तस्य स्नेहश्च वर्ण्यते कविभिः , अतः तौ तयो स्थायिनावेव रतिभेदतया मन्तव्यौ । अतो भक्तिस्नेहयोरपि रतावन्तर्भावान्न पृथग्रसत्वमिति भावः ॥ -१५१७, १५१७- ॥

(क०) लौल्यस्यापि हासेऽन्तर्भावः वक्तुं तत्स्वरूपमाह—अयुक्त-विषयेत्यादि । अयुक्तविषयाः असभाव्यमानवस्तुविषया तृष्णा लौल्यमित्युच्यते । तत् ; लौल्यं हास्यकारणं हास्यस्य विभावो भवति । यथा सीताविषया रावणस्य तृष्णा कविभिर्वर्णिता सती श्रोतृणां हास्यजनयति । अतः तस्या न पृथग्रसत्वमिति भावः । निगमयति—अतो रसा नवैवेति । तत्राचार्यसमतिमाह—इति मुनिना सप्रधारितमिति ॥ -१५१८, १५१८- ॥

रत्यादयः स्थायिनश्चेत्सुभूयिष्ठविभावजाः ॥ १५१९ ॥

स्तोकैर्विभावैरुत्पन्नास्त एव व्यभिचारिणः ।

रसान्तरेष्वपि तदा यथायोग भवन्ति ते ॥ १५२० ॥

यथा हि हासः शृङ्गारे रतिः शान्ते च दृश्यते ।

वीरे क्रोधो भय शोके जुगुप्सा च भयानके ॥ १५२१ ॥

(क०) रत्यादीनां स्थायित्वे सचारित्वे च व्यवस्थापक कारणभेद दर्शयति—रत्यादय इत्यादि । रत्यादयो नवापि । भूयिष्ठविभावजाश्चेदिति । भूयिष्ठाश्च ते विभावाश्च आलम्बनोद्दीपनरूपा । तैर्जाताश्चेत्स्थायिनः स्युः । दृढसंस्कारवत्तया स्थिरा भवन्ति । त एव रत्यादयः स्तोकैरल्पैर्विभावैरुत्पन्नाश्चेत् । अभिभूतसंस्कारवत्तया व्यभिचारिणो भवन्ति । क्षणिका भवन्तीत्यर्थः । रसान्तरेष्वित्यादि । ते रत्यादयः । तदा अल्प-विभावजत्वेन व्यभिचारित्वे । रसान्तरेषु रत्यादीनां स्थायित्वे प्रतिनियतेभ्यः शृङ्गारादिभ्योऽन्येषु । यथायोग योगमनतिक्रम्येत्यर्थः । यस्मिन् रसे रत्यादिषु यः सचारी भवितुं योग्यः, स एव तत्र वर्णनीय इत्यर्थः ॥ ॥ -१५१९, १५२० ॥

(सु०) रत्यादीनां स्थायित्वे सचारित्वे च व्यवस्थापकमाह—रत्यादय इति । भूयिष्ठा विभावा आलम्बनोद्दीपनरूपा, तैर्जाताश्चेत्स्थायिनो भवन्ति । त एव रत्यादयः स्तोकः अल्पैः विभावैर्जाताश्चेत् व्यभिचारिणो भवन्ति । ते रत्यादयः रसान्तरेष्वपि यथायोग भवन्ति । उक्तमर्थं विवृणोति—यथा हीति । अन्यत्सुगमम् ॥ -१५१९-१५२२ ॥

इति नवरसलक्षणम्

(क०) यथायोगशब्देनोक्तमर्थं विवृणोति—यथा हीत्यादि उत्साह विस्मयौ सर्वरसेषु व्यभिचारिणविति । उत्साहस्य वीर एव स्थायित्वम् ।

उत्साहविस्मयौ सर्वरसेषु व्यभिचारिणौ ।

शमः सर्वरसेष्वस्ति स्थैर्याच्चव्यभिचार्यसौ ॥ १५२२ ॥

अथ व्यभिचारिणा निर्वेदादीना हि लक्षणम् ।

आक्रोशनमधिक्षेपो व्याधिक्रोधौ च ताडनम् ॥ १५२३ ॥

दारिद्र्यमिष्टविरहः परवृद्धेश्च दर्शनम् ।

नीचेष्विति विभावाः स्युरुत्तमे स्वपमाननम् ॥ १५२४ ॥

तत्त्वबोधश्च यत्र स्यादनुभावास्तु रोदनम् ।

इतरेष्वष्टसु योग्यतया व्यभिचारित्वम् । तथा विस्मयस्याद्भुत एव स्थायित्वमितरेषु व्यभिचारित्वमिति सर्वशब्दार्थं सकोचनीयः । शमः सर्वरसेष्वस्तीति । अयमर्थः —लोके शृङ्गारादिष्वष्टसु मध्ये यः कचन रसमनुभवत एव पुंसो जन्मान्तरसुकृतविशेषवशाच्छम उत्पद्यत इति तत्तद्रससम्बन्धाच्छमस्य सर्वरसेष्वस्ति त्वमिति । ततः शान्ते शमः स्थायी भवतु । अन्यत्र व्यभिचारी भवत्वित्याशङ्कयामाह—स्थैर्याच्चव्यभिचार्यसाविति । असौ शमस्तु स्वतो विषयवैमुख्यात्मकः सन्नतपन्नः स्थैर्यात्पुनर्विषयाभिलाषाभावेन वासनायाः स्थिरत्वात्कदाचिदव्यभिचायेव । शान्ते नित्यं स्थाय्येवेत्यर्थः । यस्तु प्रथममुत्पन्नोऽपि पुनरपि मनसो विषयाभिमुखतया निवर्तते, स तूक्तलक्षणः शमः एव न भवति । किं तु शमाभासः एव । अत्र स्वरूपसतः एव रत्यादेः स्थायित्वं संचारित्वं च विचार्यते, न त्वाभासस्येति सर्वमवदातम् ॥ १५२१, १५२२ ॥

इति नवरसलक्षणम्

(क०) पूर्वं रसलक्षणे रसः प्रति निमित्तकारणत्वेन विभावा उक्ता । रसस्य कार्यत्वेनानुभावा अप्युक्ता । रसोपादानकारणत्वेन स्थायि-

निश्वासोच्छ्वसिते दीनमुखता सप्रधारणम् ॥ १५२५ ॥

इत्यादयः स निर्वेदो भावः सूरिभिरिष्यते ।

इति निर्वेद

व्याधिर्वान्तिर्विरेकश्चोपवासो नियमस्तपः ॥ १५२६ ॥

मनस्तापोसतिपानातिव्यायामसुरतानि च ।

निद्राच्छेदोऽध्वगमन क्षुत्पिपासादयस्तथा ॥ १५२७ ॥

नोऽपि लक्षिता । सचारिणस्तु रससहकारितया नाममात्रेणोद्दिष्टा , न तु प्रत्येक लक्षिता इतीदानीं निर्वेदादीना विशेषलक्षणानि वक्तुमाह—अथेति । निर्वेदादीना भावानां रसवन्मनोविकारविशेषरूपतया तत्तद्विभावानुभावकथा नपूर्वक लक्षयति—‘आक्रोशनमधिक्षेप ’ इत्यारभ्य ‘स्रस्तगात्रताक्षिनिमीलनम्’ (१६४२) इत्यन्तं ग्रन्थसदभेण ॥ १५२३, १५२४ ॥

(सु०) अथ व्यभिचारिणो लक्षयति—अथेति । तत्र निर्वेद लक्षयति—आक्रोशनमिति । यत्र आक्रोशनम्, अधिक्षेप, व्याधि, क्रोध, ताडनम्, दारिद्र्यम्, इष्टवियोग, परकीयवृद्धिदर्शनमित्येते नीचेषु विभावा । उत्तमे तु अवमाननतत्त्वबोधौ विभावौ, रोदनम्, निश्वासोच्छ्वसिते, दीनमुखत्वम्, सप्रधारणमित्याद्या अनुभावाश्च भवन्ति, स निर्वेद ॥ १५२३-१५२५- ॥

इति निर्वेद (१)

(क०) निर्वेदानुभावेषु—सप्रधारणमिति । इत्यादय इत्यत्रादि-शब्देन लोकसिद्धा अन्येऽप्यनुभावा ग्राह्या ॥ -१५२५, १५२५- ॥

इति निर्वेद

(सु०) ग्लानिं लक्षयति—व्याधिरिति । यत्र व्याधि, वान्ति, विरेक, उपवास, नियम, तप, मनस्ताप, अतिपानातिव्यायामसुरतानि, निद्राच्छेद,

विभावाः स्युरथ स्रस्ताधरनेत्रकपोलता ।
 मन्दाबुत्क्षेपनिक्षेपौ पादयोस्तनुगात्रता ॥ १५२८ ।
 विवर्णशिथिलाङ्गत्व कम्पानुत्साहतादयः ।
 यत्र भावेऽनुभावाः स्युः सा ग्लानिरभिधीयते ॥ १५२९ ॥
 इति ग्लानि

चौर्यराजापराधादेरकार्याद्ग्रहण नृणाम् ।
 अन्येषु तत्सहायेषु विभावश्चेदथात्मनः ॥ १५३० ॥
 अन्येनादर्शने यत्र पार्श्वयोर्मुहुरीक्षणम् ।
 कण्ठोष्ठमुखशोषश्च जिह्वायाः परिलेहनम् ॥ १५३१ ॥
 वेपथुर्मुखवैवर्ण्यं गुरुविह्वलजिह्वता ।
 उन्मुखेक्षणमित्यादिरनुभावगणो यदा ॥ १५३२ ॥
 नीचेषूत्तममध्येषु नरेषु मृदुचेष्टितैः ।

अध्वगमनम्, क्षुत्पिपासादयश्च विभावा स्युः । तथा स्रस्ताधरनेत्रकपोलता, पादोत्क्षेपविक्षेपौ, विवर्णशिथिलङ्गत्वम्, कम्प, अनुत्साह इत्याद्या अनुभावा भवन्ति, स ग्लानि ॥ -१५२६-१५२९ ॥

इति ग्लानि (२)

(क०) शङ्कालक्षणे—चौर्येत्यादि । चौर्यराजापराधादेरकार्याद्धेतोः नृणां चौर्यादिकर्तृणां ग्रहणं तत्सहायेष्वन्येषूत्पद्यमानायां शङ्कायां विभावश्चेत्तदा । तन्निष्ठानुभावानाह—अथात्मन इत्यादि । यदैवमादिरनुभावगणो भवति, तदानीं तेष्वसदेहरूपा शङ्का भवेदित्यन्वयः । सोत्तमानामिति । सा शङ्कोत्तमाना पुसा स्त्रीणामपि भीरुत्वाद्धीरुस्वभावतया । भयकृदिति । भयानकस्य विभावो भवतीत्यर्थः । शिष्टं स्पष्टम् ॥ १५३०-१५३३ ॥

सोत्तमानामपि स्त्रीणा भीरुत्वाद्भयकृद्भवेत् ॥ १५३३ ॥
 प्रियविप्रियजा शङ्का शृङ्गारे शार्ङ्गिणोदिता ।
 चौर्यराजापराधादिप्रभवा तु भयानके ॥ १५३४ ॥
 परस्था स्वसमुत्था च द्वेधा शङ्का निगद्यते ।
 नृषु भीरुस्वभावेषु तरलालोकनादिभिः ॥ १५३५ ॥
 सापराधत्वशङ्का यान्येषा सा परसंस्थिता ।
 स्वसमुत्था परे ज्ञास्यन्त्यपराधं ममेत्यसौ ॥ १५३६ ॥
 स्वशङ्काया परज्ञानशङ्का या स्वसमुत्थिता ।
 सहभावोऽवहित्येन शङ्काया दृश्यते रसे ॥ १५३७ ॥

इति शङ्का

नृपापराधोऽसद्वेषकीर्तन चोपधारणम् ।
 विभावाः स्युरथो बन्धो वधस्ताडनभर्त्सने ॥ १५३८ ॥

(सु०) शका लक्षयति—प्रियेति । यत्र चौर्यराजापराधादिकार्येण ग्रहण
 विभाव , परै तस्या दर्शने यत्न , पार्श्वद्वये मुहुर्वीक्षणम् , कण्ठोष्ठमुखशोषणम् ,
 जिह्वापरिलेहनम् , वेपथु , मुखवैवर्ण्यम् , गुरुविह्वलजिह्वता , उन्मुखेक्षण-
 मित्याद्या अनुभावा भवन्ति । सा शङ्का । नीचे अनर्थभावा शङ्का उत्तमाना
 स्त्रीणामपि सा भवत्येव । शृङ्गारे प्रियविप्रियशङ्का । भयानके चौर्यराजापराधजा ।
 शङ्का द्विविधा । परस्था स्वसमुत्था चेति । भीरुस्वभावेषु मानुषेषु तरलोद्दीक्षणा-
 दिना सापराधत्वशङ्का परेषा जाता शङ्का परस्था । ममापराधमन्ये ज्ञास्यन्तीति
 या स्वसमुत्थिता शङ्का सा द्वितीया ॥ १५३०—१५३७ ॥

इति शङ्का (३)

(सु०) औम्य लक्षयति—नृपेति । यत्र राजापराध , असद्वेषकीर्तनम् ,

एते यत्रानुभावास्तदौघ्य निर्देयतात्मकम् ।

इत्यौघ्यम् (४)

चिन्तौत्सुक्यान्मनस्तापादौर्गत्याच्च विभावतः ॥ १५३९ ॥

अनुभावात्तु शिरसो व्यावृत्तेर्गात्रगौरवात् ।

देहोपस्करणत्यागादैन्य भाव विभावयेत् ॥ १५४० ॥

इति तैन्यम् (५)

नानापराधो विद्वेषः परस्वैश्वर्यसपदाम् ।

सौभाग्यमेधाविद्यादेर्दर्शनं च विभावकम् ॥ १५४१ ॥

अनुभावास्त्वमर्षादिदोषोक्तिर्गुणनिहवः ।

गुणस्य दोषीकरणमप्रेक्षणमधोमुखम् ॥ १५४२ ॥

अवज्ञाभ्रुकुटीत्याद्या यत्रासूयाममू विदुः ।

इत्यसूया (६)

चोरधारणमित्येते विभावा । बन्ध , वध , ताडनम् भर्त्सनमित्येते अनुभावा भवन्ति, तदौघ्यम् ॥ १५३८, १५३८- ॥

इत्यौघ्यम् (४)

(सु०) दैन्यं लक्षयति—चिन्तेति । यत्र चिन्तौत्सुक्यमनस्तापदौर्गत्यानि विभावा , शिरसो व्यावर्तनगात्रगौरवदेहोपस्करणत्यागा इत्येते अनुभावा भवन्ति, तदैन्यम् ॥ -१५३९, १५४० ॥

इति दैन्यम् (५)

(सु०) असूया लक्षयति—नानापराध इति । यत्र नानापराध , विद्वेष परैश्वर्यसपत्सौभाग्यविद्यामेधादिदर्शनं च विभाव । अमर्षादिदोषेणोक्तगुणाना निहव , गुणस्य दोषीकरणम् , अप्रेक्षणम् , अवज्ञाभ्रुकुटी इत्याद्या अनुभावा भवन्ति, सा असूया ॥ १५४१-१५४२- ॥

इत्यसूया (६)

मद्यपान विभावोऽथानुभावा' पञ्च येन च ॥ १५४३ ॥
 शयन हसन गान रोदन परुषोक्तयः ।
 उत्तमे पुरुषे स्वापो हासगाने तु मध्यमे ॥ १५४४ ॥
 रोदन परुषोक्तिश्च भवतः पुरुषेऽधमे ।
 स स्यान्मदः स च त्रेधा तरुणो मध्यमोऽधमः ॥ १५४५ ॥
 तरुणोऽल्पोऽधमस्त्वत्र प्रवृद्धोऽधमसश्रयात् ।
 सर्वेषा तरुण प्रोक्तो मध्यमो मध्यनीचयो ॥ १५४६ ॥
 पुमासोऽधमसत्त्वा ये तेषामेवाधमो मदः ।
 अव्यक्तासगतैर्वाक्यै रोमाश्चनिचयैस्तनो ॥ १५४७ ॥
 सुकुमारस्खलद्गत्याभिनयेत्तरुण मदम् ।
 स्रस्तव्याकुलविक्षिप्तौ भुजौ स्खलितघूर्णिते ॥ १५४८ ॥
 नेत्रे गतिश्च कुटिलानुभावा मध्यमे मदे ।
 गतिभङ्गः स्मृतेर्नाशो ह्रिका छर्दिः कफस्तुतिः ॥ १५४९ ॥
 गुर्वी चिह्ना ष्ठीवन चानुभावा स्युर्मदेऽधमे ।
 रङ्गे विधाय पान तु नाटयेन्मदवर्धनम् ॥ १५५० ॥
 पीत्वा रङ्गप्रवेशे तु मदक्षैण्याय बुद्धिमान् ।
 हर्षशोकभयोपायान्युगपदर्शयेद्ब्रह्मन् ॥ १५५१ ॥

इति मद (७)

(सु०) मद लक्षयति—मद्यपानमिति । यत्र मद्यपान विभाव , शयन, हसन, गान, रोदन, परुषोक्तिरित्येते उत्तमपुरुषेऽनुभावा , स्वाप , हास , गान च मध्यमपुरुषेऽनुभावा , रोदन, परुषोक्तिश्च अधमे पुरुषेऽनुभावौ भवतः , स मद । सोऽपि त्रिविव । तरुण , मध्यम , अधम इति । तरुणोऽल्प अधमस्त्वत्र अधमसश्रयो प्रवृद्ध । सर्वेषा तरुण. प्रोक्त । मध्यनीचयो मध्यम ।

अध्वव्यायामसेवाद्यैर्विभावैरनुभावकैः ।

गात्रसवाहनैरास्यसकोचैरङ्गमोटनैः ॥ १५५२ ॥

विश्वासैर्जृम्भितैर्मन्दैः पादक्षेपैः श्रमो यतः ।

इति श्रम (८)

विभावा यत्र दारिद्र्यमैश्वर्यं भ्रशन तथा ॥ १५५३ ॥

इष्टार्थापहृतिश्चाथ श्वासोच्छ्वासावधोमुखम् ।

सतापः स्मरणं ध्यानं काश्यं देहानुपस्कृतिः ॥ १५५४ ॥

अधृतिश्चानुभावाः स्युः सा चिन्ता परिकीर्तिता ।

वितर्कोऽस्याः क्षणे पूर्वं पाश्चात्ये वोपजायते ॥ १५५५ ॥

इति चिन्ता (९)

अधमसत्त्वा ये पुमांसः, तेषामेवाधमो मदः । अव्यक्तासङ्गतैः वाक्यैः, तनो रोमाञ्चनिचयैः, सुकुमारेण स्वलद्गतिरित्याद्या तरुणे मदेऽनुभावा भवन्ति । स्रस्तौ व्याकुलौ, विक्षिप्तौ, स्वलितौ, घूर्णितौ भुजौ, कुटिले नेत्रे, कुटिला गतिश्चेत्याद्या मध्यममदेऽनुभावा भवन्ति । गतिभङ्ग, स्मृतिनाश, छर्दि, जिह्वाष्ठीवनमित्याद्या अधमे मदेऽनुभावा भवन्ति । मदवर्धनं मधु पीत्वा रङ्गेऽभिनयेत् । ततो रङ्गं प्रविश्य मदक्षयाय हर्षशोकभयोपायान् युगपत्प्रदर्शयेत् ॥
॥ -१५४३-१५५१ ॥

इति मद (७)

(सु०) श्रमं लक्षयति—अध्वेति । यत्र अध्वव्यायामसेवादिक विभावः । गात्रसवाहनं, मुखसकोचनम्, अङ्गमोटनं, निश्वासः, जृम्भा, पादोत्क्षेप इत्येते अनुभावाः, स श्रमः ॥ १५५२, १५५३-॥

इति श्रम (८)

(सु०) चिन्तां लक्षयति—विभावा इति । यत्र दारिद्र्यम्, ऐश्वर्यं, भ्रशनम्, इष्टार्थापहरणम्, निश्वासोच्छ्वासव्रित्येते विभावाः, सतापः, स्मरणं,

विवेकः श्रुतिसपत्तिर्गुरुभक्तिस्तपस्विता ।
 एते विषयभावेन करणत्वेन च स्थिताः ॥ १५५६ ॥
 इष्टाधिकानामिष्टाना लाभस्तु विषयत्वतः ।
 क्रीडाकरणभावेन विभावा यत्र समताः ॥ १५५७ ॥
 प्राप्तभाग्योपभोगस्य त्वप्राप्तातीतभोगयोः ।
 जीर्णे नष्टे चाविषादो न तु शोचनमित्यपि ॥ १५५८ ॥
 अनुभावद्वयं यत्र धृतिं ता ब्रुवते बुधाः ।

इति धृति (१०)

पश्चिमप्रहरे रात्रे स्वास्थ्य निद्राक्षयस्तथा ॥ १५५९ ॥
 ध्यानं च मुहुरभ्यासः सदृशः श्रुतिदर्शने ।
 एते यत्र विभावा स्युरनुभावास्तु कम्पितम् ॥ १५६० ॥
 उद्वाहितं च शीर्षस्यासदृशस्यावलोकनम् ।

ध्यान, कार्य, देहानुपस्कृति, अधृतिरित्याद्या अनुभावा, सा चिन्ता । अस्या
 चिन्ताया वितर्क पूर्वक्षणे उत्तरक्षणे वा उपजायते ॥ -१५५३-१५५९ ॥

इति चिन्ता (९)

(सु०) धृतिं लक्षयति—विवेक इति । यत्र विवेक श्रुतिसपत्ति, गुरु-
 भक्ति, तपस्वित्वमित्येते विषयत्वेन, करणत्वेन च वर्तन्ते । इष्टलाभस्तु विष-
 यत्वेन क्रीडाकरणत्वेन च विभावा भवन्ति । प्राप्तभोग्योपभोगस्य अप्राप्तातीतभो-
 गयो अविषादेन स्थितिरित्याद्या अनुभावा, सा धृति ॥ १५५६-१५५८-॥

इति धृति (१०)

(सु०) स्मृतिं लक्षयति—यत्र, रात्रे पश्चिमप्रहरे स्वास्थ्य यथातथा
 निद्राक्षयः, तथा ध्यानम्, मुहुर्मुहुरभ्यासश्च, सदृश श्रुतिदर्शनं च इत्येते
 विभावा । कम्पितमुद्वाहितं च शिर, तादृशावलोकनम्, भ्रूनमन, स्मरण

धूनतिश्च स्मृतिः सा स्यात्सुखदुःखप्रदायिनाम् ॥ १५६१ ॥
चिरविस्मृतवस्तूना स्मरण स्मृतिरुच्यते ।

इति स्मृति (११)

गुरुव्यतिक्रमोऽवज्ञा कृते त्यागेऽनुतापिता ॥ १५६२ ॥
प्रतिज्ञातार्थनिर्वाहो विभावैरेभिरुद्धता ।
मुखावनमन गूढवचन च विचिन्तनम् ॥ १५६३ ॥
वस्त्राङ्गुलीयकस्पर्शो नखाना कर्तन मुहु ।
भुवि लेखनामित्याद्यैर्ब्रीडाभावोऽनुभाव्यते ॥ १५६४ ॥
ब्रीडानुतापशुचिभिर्दृष्टा कार्ये कृते सति ।

इति ब्रीडा (१२)

देवजोपद्रवादेहपीडेष्टविरहादिकम् ॥ १५६५ ॥
मर्मप्रहारोऽप्यस्थाने घोरचोरादिज भयम् ।

चानुभाव , सा स्मृति । अथवा सुखदुःखप्रदायिना चिरविस्मृतवस्तूना स्मरण स्मृतिरिति ॥ -१५५९-१५६१- ॥

इति स्मृति (११)

(सु०) ब्रीडा लक्षयति—गुर्विति । यत्र, गुरुव्यतिक्रमणम्, अवज्ञात्या-
गानन्तरमनुताप , प्रतिज्ञातार्थनिर्वहणमित्येते विभावा , मुखावनति , गूढ-
वचनम्, विचिन्तन च, वस्त्राङ्गुलीयकस्पर्शनम्, मुहुर्नखकर्तनम्, भुवि लेखन-
मित्याद्या अनुभावा , सा ब्रीडा ॥ -१५६२-१५६४- ॥

इति ब्रीडा (१२)

(सु०) मोह लक्षयति—देवजेति । यत्र, दैवतोपह्व , देहपीडा, इष्ट-
विरहादिकम्, मर्मप्रहरणम्, अस्थाने घोरचोरादिजा भीति , तत्प्रतीकार-

तत्प्रतीकारशून्यस्य वैरानुस्मरणादयः ॥ १५६६ ॥
 विभावा. सन्ति यत्राथ पतन देहघूर्णनम् ।
 हृदयस्यानवस्थानमिन्द्रियाणामचेष्टता ॥ १५६७ ॥
 इत्यादयोऽनुभावास्त मोहमाहुर्मनीषिणः ।
 पश्यतो भीतिहेतु तत्प्रतीकारमपश्यतः ॥ १५६८ ॥
 कार्यानिश्चयिनी चित्तवृत्तिर्मोहोऽभिधीयते ।

इति मोह (१३)

अतितृप्ति स्वभावश्च गर्भव्याधिश्रमादयः ॥ १५६९ ॥
 विभावा अनुभावास्तु निद्रातन्द्रासनाशनात् ।
 ऋते सर्वक्रियाद्वेषो यत्रालस्य तदुच्यते ॥ १५७० ॥

इत्यालस्यम् (१४)

अमर्षप्रातिकूल्येर्ष्यारागद्वेषाश्च मत्सर. ।
 इति यत्र विभावा स्युरनुभावास्तु भर्त्सनम् ॥ १५७१ ॥
 वाक्पारुष्य प्रहारश्च ताडन वधबन्धने ।

शून्यस्य वैरस्मरणादिरित्येते विभावा , पतन, देहघूर्णन, हृदयानवस्थिति ,
 इन्द्रियाणा निश्चेष्टत्वमित्याद्या अनुभावा भवन्ति , स मोह ॥-१५६९-१५६८-॥

इति मोह (१३)

(सु०) आलस्य लक्षयति—अतितृप्तिरिति । यत्र, अतितृप्तिस्वभाव-
 गर्भव्याधिश्रमाद्या विभावा , निद्रातन्द्रासर्वक्रियाद्वेषादयोऽनुभावाश्च भवन्ति ,
 तदा लस्यम् ॥ -१५६९, १५६- ॥

इत्यालस्यम् (१४)

(सु०) चापलं लक्षयति—अमर्षेति । यत्र, अमर्षः, प्रातिकूल्य,

तच्चापलमनालोच्याकार्यकारित्वमिष्यते ॥ १५७२ ॥

इति चापलम् (१५)

देवभर्तृगुरुस्वामिप्रसाद प्रियसगम ।

मनोरथाप्तिरप्राप्यमनोरथधनागमः ॥ १५७३ ॥

समुत्पत्तिश्च पुत्रादेर्विभावो यत्र जायते ।

नेत्रवक्त्रप्रसादश्च प्रियोक्ति पुलकोद्गमः ॥ १५७४ ॥

अश्रुस्वेदादयश्चानुभावा हर्ष तमादिशेत् ।

इति हर्ष (१६)

विद्याधनबलैश्वर्याधिकैर्मध्येसभ नृभिः ॥ १५७५ ॥

अधिक्षेपादमर्षः स्यात्प्रतीकारस्पृहात्मकः ।

नृणामुत्साहिनामेव स स्यात्तस्यानुभावकः ॥ १५७६ ॥

स्वेदोऽधोमुखता मूर्धकम्पो निर्लक्षचित्तता ।

रागद्वेषमत्सराश्च विभावा भवन्ति , भत्सनवाक्पारुष्यप्रहारताडनवधवन्धनान्यनु-
भावाश्च भवन्ति , तच्चापलम् ॥ १५७१, १५७२ ॥

इति चापलम् (१५)

(सु०) हर्ष लक्षयति—देवेति । यत्र, देवभर्तृगुरुस्वामिप्रसादसपत्तिः,
प्रियसङ्गम , मनोरथप्राप्ति , अप्राप्यधनप्राप्ति , पुत्रादिना हर्षोत्पत्तिश्च विभावा ,
नयनमुखप्रसाद , प्रियवचनम् , पुलकोत्पत्ति , अश्रुस्वेदादिक चानुभावाश्च
भवन्ति , स हर्ष ॥ १५७३-१५७४- ॥

इति हर्ष (१६)

(सु०) अमर्ष लक्षयति—विद्येति । यत्र, विद्याधनैश्वर्याधिकै अधि-
क्षेपादमर्षो भवति । स तु प्रतीकारस्पृहात्मकः, उत्साहिना नृणामेव विभावको

उपायान्वेषण चित्तोत्साहस्तस्यानुभावकाः १५७७ ॥

इत्यमर्ष (१७)

सत्युपायेऽपि कार्यस्यासिद्धिर्दुर्दैवकारिता ।

नृपापराधश्चौर्यादिग्रहण च विभावका ॥ १५७८ ॥

सहायान्वेषणोपायचिन्तने विमनस्कता ।

उत्तमे मध्यमे चानुभावाश्चोत्साहसश्रयाः ॥ १५७९ ॥

अधमे धावन ध्यान मुखशोषविलोकने ।

निद्रा निःश्वसित सृक्कलेहन चानुभावकाः ॥ १५८० ॥

सन्ति यत्र विषादोऽसौ भावो भावविदा मतः ।

इति विषाद (१८)

देवैर्नागैस्तथा यक्षैः पिशाचैर्ब्रह्मराक्षसैः ॥ १५८१ ॥

भूताद्यैश्च ग्रहैर्यैरावेशस्तत्स्मृतिस्तथा ।

अशुचेश्चिरसस्थान शून्यागारस्य सेवनम् ॥ १५८२ ॥

भवति । स्वेद , अधोमुखता , मूर्धकम्प , निर्लक्षचित्तता , उपायान्वेषणम् , चित्तोत्साहनमित्येते अनुभावा भवन्ति , सोऽमर्ष ॥ -१५७९-१५७७ ॥

इत्यमर्ष (१७)

(सु०) विषाद लक्षयति—सत्युपायेति । यत्र, उपाये सत्यपि कार्य-सिद्धि , नृपापराध इत्याद्या विभावा । सहायान्वेषणम् , उपायचिन्तनमित्याद्या उत्तममध्यमयोरनुभाव , धावन मुखशोषण ध्यान विलोकन निद्रा नि श्वसितं सृक्कलेहन चेत्येते अनुभावा अधमे भवन्ति , स विषाद ॥ १५७८-१५८० ॥

इति विषाद (१८)

(सु०) अपस्मार लक्षयति—देवैरिति । यत्र, देवनागयक्षपिशाचब्रह्म-

धातुवैषम्यमित्याद्यैर्विभावैरनुभावकैः ।

स्पन्दन कम्पनि श्वासौ धावन पतन भुवि ॥ १५८३ ॥

जिह्वाया लेहन स्वेदः स्तम्भो वक्त्र च फेनिलम् ।

निःसङ्गतेत्यादिभिश्चापस्मारमुपलक्षयेत् ॥ १५८४ ॥

इत्यपस्मार (१९)

कार्याविवेको जडता पश्यतः शृण्वतोऽपि वा ।

तद्विभावाः प्रियानिष्टदर्शनश्रवणे रुजा ॥ १५८५ ॥

अनुभावास्तु चैवास्या प्रतिवादावभाषणे ।

इष्टानिष्टापरिज्ञान चानिमेषेक्षणादय ॥ १५८६ ॥

सा पूर्वं परतो वा स्यान्मोहादिति विदा मतम् ।

इति जडता (२०)

यत्र विप्रतिपत्तिः स्यात्सशयोऽपि विमर्शनम् ॥ १५८७ ॥

राक्षसभूताशुप्रप्रहावेश , तत्स्मृति , शून्यागारस्य सेवनम् , धातूनामिन्द्रियाणां वैषम्यमित्याद्या विभावा , स्पन्दन, कम्पनि श्वासौ, धावनम्, भुवि पतनम्, जिह्वाया लेहनम्, स्वेद , स्तम्भ , फेनिल वक्त्र च, नि सङ्गतेत्याद्या अनुभावा , सोऽपस्मार ॥ -१५८१-१५८४ ॥

इत्यपस्मार (१९)

(सु०) जडता लक्षयति—कार्याविवेक इति । पश्यत , शृण्वतोऽपि कार्याविवेकता, जाड्यम्, प्रियानिष्टदर्शनश्रवणादयो विभावा यत्र भवन्ति , इष्टानिष्टपरिज्ञाननिर्मेषप्रेक्षणाद्या अनुभावा , सा जडता । सापि मोहात् पूर्वं परतो वा स्यादिति ॥ १५८५-१५८६- ॥

इति जडता (२०)

(सु०) वितर्क लक्षयति—यत्रेति । यत्र, विप्रतिपत्तिविमर्शनसाधक-

पक्षयोरुभयोरुक्ते माने साधकबाधके ।
 विभावाः स्युरिमे चानुभावाः शीर्षस्य कम्पनम् ॥ १५८८ ॥
 भ्रूक्षेपश्चतुरो हस्तस्त वितर्क प्रचक्षते ।
 यो वितर्कान्वितस्थायी सोऽवहित्थेन युज्यते ॥ १५८९ ॥
 इति वितर्क (२१)

निद्राविभावज सुप्त सुप्तावस्थात्मक मतम् ।
 तस्यानुभावा निभृत गात्र नेत्रनिमीलितम् ॥ १५९० ॥
 स्वप्नप्रलापन श्वासोच्छ्वासौ बाह्याक्षलीनता ।
 इति सुप्तम् (२२)

सजातमिष्टविरहादुद्दीप्त प्रियसस्मृतेः ॥ १५९१ ॥
 निद्रया तन्द्रया गात्रगौरवेण च चिन्तया ।
 अनुभावितमाख्यातमौत्सुक्य भावकोविदैः ॥ १५९२ ॥
 इत्यौत्सुक्यम् (२३)

बाधके माने विभावौ, शीर्षकम्पनभ्रूक्षेपाद्या अनुभावा भवन्ति, स वितर्क ।
 यत्र चतुरहस्तेन भ्रूक्षेप दर्शयति, त वितर्क प्रचक्षते । यो वितर्कान्वितस्थायी,
 सोऽवहित्थेन युज्यते ॥ -१५८७-१५८९ ॥
 इति वितर्क (२१)

(सु०) सुप्त लक्षयति—निद्रेति । निद्रा विभावसमवा, स्वप्नावस्था
 सुप्तमित्युच्यते । तत्रानुभावा निभृतगात्रनेत्रनिमीलनश्वासोच्छ्वासादयोऽनुभावा
 इति ॥ १५९०, १५९०- ॥
 इति निद्रा (२२)

(सु०) औत्सुक्य लक्षयति—सजातेति । यत्र, निद्रातन्द्रामात्र-

अनुभावपिधानार्थोऽवहित्थ भाव उच्यते ।
 तद्विभाव्य भयव्रीडाधाष्ट्यर्चकोटित्यगौरवैः ॥ १५९३ ॥
 गर्वादगणनेनापि तस्येते स्वनुभावकाः ।
 प्रियादिगोचरकथाभङ्गो धैर्यं च कृत्रिमम् ॥ १५९४ ॥
 अन्यथाकथनं तद्वदन्यथा वेक्षणादयम् ।

इत्यवहित्थम् (२४)

अपूर्वप्रतिभान स्यान्मतिस्ता तु विभावयेत् ॥ १५९५ ॥
 अन्वयव्यतिरेकोत्थैः प्रत्ययैः शास्त्रचिन्तनैः ।
 ऊहापोहैश्च विविधैरथ तामनुभावयेत् ॥ १५९६ ॥
 सदशचतुराद्यैश्च करैस्तक्षेपणैर्भ्रुवोः ।
 नानाशास्त्रार्थविषयैः शिष्याणामुपदेशनैः ॥ १५९७ ॥
 तर्कार्थ्यौ प्रत्ययावूहापोहौ विधिनिषेधयोः ।

इति मति (२५)

गौरव चिन्ताचानुभावा , तदिष्टवैकल्यसभूतप्रियसस्मरणात्मकमौत्सुक्यमित्यु-
 च्यते ॥ १५९१, १५९२ ॥

इत्यौत्सुक्यम् (२३)

(सु०) अवहित्थं लक्षयति—अनुभावेति । यत्र, भयव्रीडादाढ्यर्चकोटित्य-
 गौरवाणि, गर्वादगणनं च विभावा , प्रियादिविषयककथाभङ्ग , धैर्यं च, कृत्रिमम् ,
 अन्यगोक्ति , अन्यप्राप्रेक्षणादिकं च अनुभावा भवन्ति , तदवहित्थम् ॥
 ॥ १५९३-१५९४- ॥

इत्यवहित्थम् (२४)

(सु०) मतिं लक्षयति—अपूर्वेति । अपूर्वप्रतिभानात्मिका मतिः । तत्र
 चान्वयव्यतिरेकज्ञा प्रत्यया शास्त्रचिन्तनानि, ऊहापोहौ च विभावा , सदश-

स्वमान्तनिद्राच्छेदाभ्यामाहारपरिणामतः ॥ १५९८ ॥
 शब्दस्पर्शादिभिः स्वप्ने स्मृतैर्वा जाग्रति स्थितैः ।
 विभाव्यतेऽथ जृम्भाक्षिमर्दनैः शयनोद्गमैः ॥ १५९९ ॥
 अङ्गुलित्रोटनैरङ्गवलनैर्योऽनुभाव्यते ।
 भुजविक्षेपणैः श्वासैर्विवोधप्रतिबोधनम् ॥ १६०० ॥
 सम्यग्बोधोऽथवा लोकात्तद्विभावानुभावधीः ।

इति बोध (विबोध) (२६)

एकैकशो द्वन्द्वशो वा त्रयाणां वा प्रकोपतः ॥ १६०१ ॥
 वातपित्तकफानां स्युर्व्याधयो ये ज्वरादयः ।
 इह तत्प्रभवो भावो व्याधिरित्यभिधीयते ॥ १६०२ ॥
 स्तम्भाङ्गस्रसविक्षिप्तगात्रसकुचिताननैः ।
 उत्क्रोशकम्पस्तनितैश्चाभिनेयो ज्वरः पुनः ॥ १६०३ ॥

चतुरादिहस्ता भ्रूलताक्षेपा, नानाशास्त्रस्थनिश्चया शिष्योपदेशा, विधि-
 निषेधयो ऊहापोहयो अनुभावा भवन्ति, सा मति ॥-१५९९-१५९७ ॥

इति मति (२५)

(सु०) बोधं लक्षयति—स्वप्नान्तेति । यत्र, स्वप्नान्तरनिद्राच्छेदाहार-
 परिणामा स्वप्नगता वा जाग्रद्गता वा शब्दस्पर्शादयो विभावा । जृम्भाक्षि-
 मर्दनाङ्गुलित्रोटनाङ्गचलनानि भ्रूविक्षेप श्वासश्चानुभावा भवन्ति, स बोध ॥
 ॥ -१५९८-१६००- ॥

इति बोध (२६)

(सु०) व्याधिं लक्षयति—एकैकश इति । त्रयाणां वातपित्तकफानाम्,
 एकैकश द्वन्द्वशो वा ये ज्वरादिन्याधयः, तत्प्रभवो भावः व्याधिरित्युच्यते ।
 सकुचितानने उत्क्रोशकम्पस्तनिते, विक्षिप्तगात्रे ज्वरोऽभिनेयः । काम-

कामजोऽप्यस्ति स द्वेधा शीतदाहप्रवर्तनात् ।
 हनुचालेन सर्वाङ्गकम्पेन मुखशोषतः ॥ १६०४ ॥
 परिदेवनरोमाश्चमुखसकोचनादिभि ।
 शीतज्वरोऽभिनेयोऽथ दाहकोऽम्बुपिपासया ॥ १६०५ ॥
 कराङ्गगात्रविक्षेपाद् भूमिशय्याभिलाषत ।
 शीतानुलेपनाकाङ्क्षाविकृष्टपरिदेवनैः ॥ १६०६ ॥

इति व्याधि (२७)

उत्तमाना विप्रलम्भे भवेत्प्रियवियोगतः ।
 नीचाना विभवभ्रशात्सर्वेषा सनिपातत ॥ १६०७ ॥
 अभिघातात्तथोन्मादस्तमेभिरनुभावयेत् ।
 विना निमित्तं हसित रुदित पठित तथा ॥ १६०८ ॥
 नृत्त गीत च शयनोपवेशोत्थानधावनम् ।
 असबद्धप्रलपन चोद्वृत्तिर्भूलिभस्मनोः ॥ १६०९ ॥
 कपालचीरनिर्माल्याद्यलकरणमित्यपि ।
 उन्मादः पृथगुक्तोऽय व्याधिष्वन्तर्भवन्नपि ॥ १६१० ॥

जोऽप्यस्ति, ज्वरो द्विविध, शीतज्वर, दाहज्वर इति । हनुचालनसर्वाङ्ग-
 कम्पनमुखकोपनपरिदेवनरोमाश्चमुखसकोचनादिभि प्रथमोऽभिनेय । जलपि-
 पासया कराङ्गगात्रविक्षेपै भूमिशयनाभिभाषणेन शीतानुलेपनाकाङ्क्षाजनित-
 परिरोदनेन द्वितीयोऽभिनेय ॥ -१६०१-१६०९ ॥

इति व्याधि (२७)

(सु०) उन्माद लक्षयति—उत्तमानामिति । उत्तमाना विप्रलम्भशृङ्गारे
 प्रियवियोगविभाव्य, नीचाना तु विभवभ्रशविभाव्य । अनैमित्तिकहसितरुदित-

अयं हि विप्रलम्भादौ वैचित्र्यं कुरुतेतमाम् ।
अपस्मारोऽप्येवमेव बीभत्से च भयानके ॥ १६११ ॥

इत्युन्माद (२८)

कुलरूपबलैश्वर्यविद्याद्रविणयौवनैः ।
नीचानां जायते गर्वः प्राधान्येन मुहुर्मुहुः ॥ १६१२ ॥
विगुद्वदुत्तमाना तु बाहुल्याच्चेष्ट योषिताम् ।
उद्ग्रीवावेक्षणावज्ञासूयानुत्तरदानत ॥ १६१३ ॥
अभाषणादमर्षाच्च पारुष्याद्विभ्रमादपि ।
अङ्गनेत्रविकाराच्चाधिक्षेपातिक्रमाद्गुरोः ॥ १६१४ ॥
तस्याभिनयनं कार्यमित्याह करणाग्रणीः ।
वागङ्गसाच्चिकाहार्यक्रियाव्यत्यासनं भवेत् ॥ १६१५ ॥
विभ्रमो योषितां हर्षानुरागमदगर्वजः ।

इति गर्व (२९)

नृत्तगीतशयनोपवेशोत्थानधावनासवन्वप्रलापधूलिभस्मोज्ज्वलनकपालनिर्माल्याद्य-
लकरणान्यनुभावा अत्र भवन्ति । उन्मादं व्याधावन्तर्भूतोऽपि विप्रलम्भादि-
रसेषु वैचित्र्यकारित्वात् पृथगुक्तं इति ॥ १६०७-१६११ ॥

इत्युन्माद (२८)

(सु०) गर्वं लक्षयति—कुलरूपेति । कुलरूपबलैश्वर्यधनविद्यायौवनै-
नीचानां मुहुर्मुहुः गर्वो जायते । उत्तमानां तु विगुद्वत् क्षणिको भवति । स्त्रीणां
तु बहुलरूपतया जायते । उद्ग्रीवालोकनम्, अवज्ञा, असूया, अनुत्तरदानम्,
अभाषणम्, अमर्षः, पारुष्यम्, विभ्रमः, अङ्गविकारः, नेत्रविकारः, गुर्व-
धिक्षेपातिक्रमावित्येतैरयमभिनेयः ॥ -१६१२-१६१५- ॥

इति गर्व (२९)

अशीराणा जातमात्रे शोकेऽनन्तरमुद्भवेत् ॥ १६१६ ॥
 आवेग प्रवलोऽय तु धैरैर्यैर्यान्निरूप्यते ।
 असौ प्रतिविभाव च पृथक्चित्रानुभावभाक् ॥ १६१७ ॥
 अतो विभावरूपाना हेतूना भेदतोऽष्टधा ।
 उत्पातवातवर्षाग्निकुञ्जरभ्रमणानि च ॥ १६१८ ॥
 प्रियाप्रियश्रुतिवैरिव्यसन चेति हेतवः ।
 विद्युदुल्कानिपाताभ्या निर्घाताद्भूभिकम्पनात् ॥ १६१९ ॥
 सूर्यचन्द्रोपरागाभ्यामावेगः केतुदर्शनात् ।
 उत्पातजोऽस्यानुभावो वैवर्ण्यं स्रस्तगात्रता ॥ १६२० ॥
 विषादविस्मयगतानुभावाश्चेह समताः ।
 वातजे त्वत्र वस्त्रेण पिधान नेत्रमर्दनम् ॥ १६२१ ॥
 त्वरितागमन चानुभावाः स्युर्वर्षजे पुनः ।
 सर्वाङ्गपीडन गेहायाश्रय शीघ्रयावनम् ॥ १६२२ ॥
 अग्निजे धूतिरङ्गाना धूमाकुलितनेत्रता ।
 चार्यातिक्रान्तया चापक्रान्तया चरण भवेत् ॥ १६२३ ॥
 कुञ्जराणा निरवधिभ्रमणाद्यस्तु जायते ।
 सरणापसृती तत्र त्वरिते भयवेपथु ॥ १६२४ ॥

(सु०) आवेग लक्षयति — अशीराणामिति । यत्र शोकजननमात्रेण
 अशीराणामावेगो जायते । उत्तमास्तु जातमप्यावेग धैर्यान्निरूप्यते । विभाव-
 रूपहेतुभेदेन सोऽष्टविध । उत्पातज , वातज , वर्षज , अग्निज , कुञ्जर-
 भ्रमणज , प्रियश्रवणज , अप्रियश्रवणज , वैरिव्यसनज इति । उत्पातजो
 विद्युन्निपातेन, निर्घातेन भूकम्पनेन, सूर्यचन्द्रोपरागाभ्या केतुदर्शनेन चावेगः ।
 अत्र च वैवर्ण्यं स्रस्तगात्रत्वम्, विषादविस्मयगतभावाश्च अनुभावा भवन्ति ।

विस्मयो वीक्षण पश्चात्प्रियश्रवणजे पुनः ।
 वस्त्राभरणदान चाभ्युत्थान परिरम्भणम् ॥ १६२५ ॥
 कथायामश्रुरोमाश्चाश्वाप्रियश्रुतिजे त्वमी ।
 विलाप पतन भूमौ चलन परिवर्तनम् ॥ १६२६ ॥
 परिभावनमित्याद्या वैरिव्यसनजे त्वमी ।
 सहसापसृतिः शस्त्रचर्मवर्मादिधारणम् ॥ १६२७ ॥
 गजाना तुरगाणा चारोहण सप्रधारणम् ।
 पृथगित्यनुभावा स्युरावेगे संभ्रमात्मके ॥ १६२८ ॥

इत्यावेग (३०)

मरण द्विविध प्रोक्त व्याधिज चापघातजम् ।
 दोषवैषम्यजैर्गण्डज्वराद्यैर्व्याधिज भवेत् १६२९ ॥
 वातपित्तकफा दुष्टा दोषत्वेनेह समता ।
 शस्त्रादिविपतोयेभ्यः श्वापदात्तुरगाहजात् ॥ १६३० ॥
 अग्न्युच्चपतनादिभ्यो जात स्यादभिघातजम् ।
 निश्चेष्टप्रसृतैरङ्गैर्मौलनेन च नेत्रयोः ॥ १६३१ ॥

वातजे वस्त्रेण छादन, नयनमर्दन, शीघ्रगमनमित्येते अनुभावा भवन्ति ।
 वर्षजे तु सर्पाङ्गपीडन, शीघ्रधारणम्, गृहाद्याश्रयश्चानुभावा । अग्निजे अङ्ग-
 धून्न धूमव्याकुलनेत्रता, क्रान्तापक्रान्ताख्यचारीद्वयचटुलचरणत्व चानु-
 भावा । वैरिव्यसनजे शस्त्रचर्मदिधारण गजतुरगाद्यारोहणमित्याद्या अनु-
 भावा ॥ १६१६-१६२८ ॥

इत्यावेग (३०)

(सु०) मरण लक्षयति—मरणमिति । मरण द्विविधम्, व्याधिजमपघा-
 तजमिति । दोषवैषम्यजज्वराद्यै व्याधिज भवति । वातपित्तकफोष्णा दोषा

हिकोर्ध्वश्वासवमनजनतापरिवारणैः ।

अव्यक्ताक्षरभाषाद्यैर्व्याधिजस्यानुभावनम् ॥ १६३२ ॥

शस्त्रजै सहसा भूमौ पतन च विकम्पनम् ।

स्फुरणादि प्रयोक्तव्यमथाहिविषपानजे ॥ १६३३ ॥

अनुभावा भवन्त्यष्टौ विषवेगात्क्रमादिमे ।

काष्ण्यवेपथुदाहाश्च हिकाफेनश्च पञ्चमः ॥ १६३४ ॥

स्कन्धभङ्गश्च जडता मरण चेति समताः ।

अभिघातान्तरोद्भूतेऽनुभावाः शस्त्रजातवत् ॥ १६३५ ॥

व्याध्यादेरनिवर्त्यत्वान्निश्चिते मरणे सति ।

अत्र प्राङ्निधनाच्चित्तवृत्तिर्मरणमिष्यते ॥ १६३६ ॥

इति मरणम् (मृति) (३१)

गात्रोत्कम्पी चमत्कारः सहसा त्रास उच्यते ।

तस्योन्पाताद्घोरनादश्रुतेर्भीषणदर्शनात् ॥ १६३७ ॥

उत्पत्तिरनुभावास्तु गात्रसकोचकम्पने ।

स्तम्भो गद्गदशब्दश्च रोमाञ्चाः स्रस्तगात्रता ॥ १६३८ ॥

इत्युच्यन्ते । शस्त्राहिविषतोयश्वापदतुरङ्गजाग्न्युत्पतनसभूतमग्निजमित्युच्यते ।

निश्चेष्टप्रसृताङ्गत्व नेत्रनिमीलनम् उच्छ्वसन वमनमित्याद्या व्याधिजे अनुभावा ।

शस्त्रजापघातजे त्वरित भूपतन विकम्पन स्फुरणादिक चानुभावा । विषपानजे

काश्यं वेपथु दाह हिका फेन स्कन्धभङ्ग जाड्य मरणमित्यष्टौ अनुभावा ।

अन्यत्स्पष्टम् ॥ १६२९-१६३६ ॥

इति मरणम् (३१)

(सु०) त्रास लक्षयति—गात्रोत्कम्पीति । घोरनादश्रवणात् भीषण-दर्शनात् उत्पाताच्च त्रास उत्पद्यते । अत्र गात्रसकोचनकम्पने स्तम्भ,

निमीलन लोचनयोः प्रलयश्चेति कीर्तिताः ।

पूर्वापरविचारोत्थ भय त्रासात्पृथग्भवेत् ॥ १६३९ ॥

इति त्रास (३२)

निद्रेन्द्रियाणां प्रथमा निवृत्तिः स्वस्वगोचरात् ।

अत्याहारः स्वभावश्च चिन्तालस्ये मदः क्लमः ॥ १६४० ॥

व्याख्यानादिप्रयासेन वैलक्षण्यं च हेतवः ।

निद्रायामनुभावाः स्युर्जृम्भावदनगौरवम् ॥ १६४१ ॥

शरीरलोलन नेत्रघूर्णन गात्रमोटनम् ।

निःश्वासोच्छ्वसिते स्रस्तगात्रताक्षिनिमीलनम् ॥ १६४२ ॥

इति निद्रा (३३)

त्रयस्त्रिंशद्विचित्रत्वकारित्वात्स्थायिन रसम् ।

कुर्वन्तीति मया प्रोक्ताः सन्ति त्वन्ये सहस्रः ॥ १६४३ ॥

गद्गदस्वरत्वम्, रोमाञ्च, स्रस्ताङ्गत्व, नेत्रनिमीलन, प्रलय इत्येते अनुभावाः ।

पूर्वापरविचारोत्थभीतिरपि त्रास एव ॥ १६३७—१६३९ ॥

इति त्रास (३२)

(सु०) निद्रा लक्षयति—निद्रेन्द्रियाणामिति । इन्द्रियाणां प्रथम स्वस्वविषयेभ्यो निवृत्तिः निद्रेत्युच्यते । अत्याहारस्वभावचिन्तालस्यमद-
क्लमादिना स च जायते । जृम्भावदनगौरवशरीरलोलनगात्रमोटननिश्वासोच्छ्वास-
स्रस्तगात्रतानेत्रनिमीलनान्यनुभावाः ^१ ॥ १६४०—१६४२ ॥

इति निद्रा (३३)

(क०) व्यभिचारिभिः क्रियमाण रसोपकारमाह—त्रयस्त्रिंशदि-

^१ इतः परं सुधाकरव्याख्यां नुटिता ।

अन्तर्भावोऽस्ति केषाचिदभिलाषः वा रतौ ।

अवहित्ये तु दम्भस्य ग्लानौ क्षुत्तृष्णयोर्यथा ॥ १६४४ ॥

उद्वेगस्य तु निर्वेदेऽन्येषामप्येवमूह्यताम् ।

इति त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिभावा ।

अथ सात्त्विकलक्षणम्—

उक्तै रत्यादिभिर्भावैः सविद्विक्रियते यदा ॥ १६४५ ॥

प्राणेऽध्यस्यति सात्मान देह प्राणस्तनोति सः ।

तदा स्तम्भादयो देहे विकाराः प्रभवन्त्यमी ॥ १६४६ ॥

त्यादि । रस स्थायिन कुर्वन्तीति । अत्र हेतु — विचित्र कारित्वादिति । यस्य कस्यापि रसस्य सहकारित्वेनोत्पन्ना निर्वेदादयो भावा एकरूप त स्वानुप्रवेशान्नानारूप कृत्वा पश्चात्तस्मिन्नेवान्तर्भूता सन्त कल्लोला ललिल निधिमिव तमेव रस स्थायित्वेन पुष्पन्तीति व्यभिचारिकृतो रसोपकारो द्रष्टव्यः । मनोवृत्तीनामनन्तत्वादियन्त एवेति निर्धारण कुत इत्यत आह — सन्ति त्वन्य इति । ॥ १६४३ ॥

(क०) तर्हि ते कुतो न कथिता इत्यत्राह—अन्तर्भाव इति । तमेवान्तर्भाव दिङ्मात्रेण दर्शयति—अभिलाषस्येत्यादि । अन्येषामप्येवमूह्यतामिति । अन्येषामनुक्ताना भावान्तराणामप्येवमुक्तप्रकारेण यथायोग निर्वेदादिष्वन्तर्भाव ऊह्यता बुद्ध्या परिकल्प्यताम् ॥ १६५७ — १६५८ ॥

इति त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिभावा ।

(क०) अथ सात्त्विकभावाल्लक्षयितुमाह—अथेत्यादिना । उक्तै रित्यादि । रत्यादिभिर्भावै स्थायिभावै, सविद्विषयानभिमुख ज्ञान यदा

एव सति स्वाद्यमानरत्यादिस्वैर्विभावकैः ।

विभाविता देहसस्थैः स्तम्भाद्यैरनुभाविताः ॥ १६४७ ॥

अध्यस्तसविदि प्राणे प्रकाशन्तेऽन्तरे भवाः ।

एते स्युः सात्त्विका भावाः सत्त्वप्राणप्रकाशनात् ॥ १६४८ ॥

विक्रियते विषयविशेषाभिमुखीक्रियते । सा विक्रियमाणा सवित्राणे शरीरान्तश्चरे जीवननिमित्ते वायुविशेष आत्मान स्वसविदाकारमित्यर्थः । अध्यस्यति आरोपयति । स प्राणो देह स्थूलदेहम् । आत्मान तनोति , अध्यस्तसविदाकार करोति । देह आत्मबुद्धि जनयतीत्यर्थः । अत्रात्मानमिति पूर्ववाक्यस्थ पदमावृत्त्यास्मिन्वाक्य योजनीयम् । अन्यथात्र विधेयाभावादसगति स्यात् । तनोते करोत्यर्थाश्रयणत्वं एव व्याख्यानम् । विस्तारार्थत्वे त्वर्थावृत्तिर्न करणीया । स प्राणो देह तनोतीति योजना । देह तनोति विस्तारयति प्राणाकारेण वृद्धिं करोति । देह आत्मबुद्धि जनयतीति स एव फलितोऽर्थोऽवगन्तव्यः । तदा स्तम्भादय इति । यदैवैव परम्परया देहे चात्माध्यासो भवति तदा स्तम्भादयोऽर्धो देहे विकारा प्रभवन्तीति सात्त्विकोत्पत्तौ सामग्री दर्शिता । देहे विकार इत्यनेन बाह्यानां स्तम्भादीनां रत्याद्यनुभावत्वमपि दर्शितं भवति । आन्तराणां तु स्तम्भादीनां सात्त्विकत्वमेवेत्यवगन्तव्यम् ॥ १६४५, १६४६ ॥

(क०) एव सतीत्यादि । एव सत्युक्तप्रकारेण देहे स्तम्भादिषु विकारेषूत्पन्नेषु । स्वाद्यमानरत्यादिस्वैरिति । स्वाद्यमानाश्च ते रत्यादयश्च तेषां स्रै सबन्धिभिः । रत्यादीनां प्रतिनियतैरित्यर्थः । विभावकैर्ललनोद्यानादिभिर्विभाविता उत्पादिताः । देहसस्थैः स्तम्भाद्यैर्विकारैरनुभाविता

साख्योक्तो वा गुणः सत्त्व साधुत्व वा तदुच्यते ।
 निर्मलप्राणदेहत्व साधुत्वमिह समतम् ॥ १६४९ ॥
 तत्र सत्त्वे भवा भावाः सात्त्विकाः समताः सताम् ।
 चत्वारि क्षमादिभूतानि प्राधान्येनावलम्बते ॥ १६५० ॥
 कदाचित्स्वप्रधानः सन्देहे प्राणश्चरत्ययम् ।
 यदाध्यास्ते धरा स्तम्भ भाव भावयते तदा ॥ १६५१ ॥
 प्राणाज्जलस्थादश्रूणि तेजःस्थात्तु विवर्णता ।
 स्वेदश्चाकाशनिष्ठात्तु प्रलयो जायते ततः ॥ १६५२ ॥
 स्वतन्त्रोऽसौ क्रमान्मन्दमध्यतीव्रत्वभेदभाक् ।
 रोमाश्च वेपथुमथ स्वरभेद च भावयेत् ॥ १६५३ ॥

अनुभाव्यत्व प्रापिता । प्रकाशिता इत्यर्थः । अध्यस्तसविदीति ।
 अध्यस्ता सविद्यस्मिन्निति तथोक्तस्तस्मिन् । प्राणे प्रकाशन्त इति ।
 प्राणमाश्रित्य प्रतिभासन्त इत्यर्थः । अन्तरे भवा इति । उक्तप्रकारेणान्तरे-
 ऽन्तरात्मनि भवा सभूता । एते भावा सत्त्वप्राणप्रकाशनात्सत्त्वाख्ये
 प्राणे प्रकाशनात्सात्त्विका स्युः ॥ १६४७, १६४८ ॥

(क०) मतान्तराश्रयणेन सत्त्वशब्दस्यार्थान्तरं दर्शयति—साख्योक्तो
 वेत्यादि । तत्रेति । त्रिषु पक्षेषु । चत्वारित्यादि । अयं प्राणो वायुरूपश्चत्वारि
 क्षमादिभूतानि पृथिव्यप्तेजःआकाशानि पर्यायेण । कदाचित्स्वप्रधानं स्वात्मा
 वायुरेव प्रधानं सन् देहे चरतीति सबन्धः ॥ १६४९, १६५०-॥

(क०) तत्र प्राणस्य पृथिव्याद्यवलम्बने स्तम्भादिभावोद्भावनमाह
 —यदाध्यास्त इत्यादि । जलस्थादश्रूणीति । जायन्त इत्याद्याहार्यम् ।
 तेजस्थाप्राणाद्विवर्णता स्वेदश्च जायत इति सबन्धः । आकाशनिष्ठाप्राणात्तु

बाह्याः स्तम्भादयो देहे नृणा देहात्ममानिनाम् ।
 सुलभा दुर्लभास्त्वेते सतामनभिमानीनाम् ॥ १६५४ ॥
 हर्षाद्रागाद्भयाद्दुःखाद्विषादाद्विस्मयाद्गुणः ।
 विक्षेपाच्च भवेत्स्तम्भोऽनुभावा जाड्यशून्यते ॥ १६५५ ॥
 नि सङ्गस्तब्धगात्रत्वे निश्चेष्टत्वाप्रकम्पने ।

इति स्तम्भ (१)

प्रलयो जायते । ततोऽनन्तरमसौ प्राणो वायु स्वतन्त्र पृथिव्याद्यवलम्ब्य
 स्वप्राधान्येन वर्तमान । क्रमान्मन्दमध्यतीव्रत्वभेदभागिति । मन्द
 प्राणवायू रोमाञ्च भावयेत् । मध्यो वायुर्वेपथु भावयेत् । अथ तीव्रो वायु
 स्वरभेद च भावयेदिति क्रमो द्रष्टव्य । बाह्या इत्यादि । उक्तप्रकारेण
 स्तम्भादय सात्त्विका आभ्यन्तरा एव । तद्विकारत्वेनानुभावा बाह्या
 स्तम्भादय । देहात्ममानिना देहमेवात्मान मन्यन्त इति तथोक्ता । पामरा
 इत्यर्थ । तेषा नृणा देहे सुलभा । विभावसद्भावमात्रेण शीघ्र प्रादुर्भ-
 वन्तीत्यर्थ । एते बाह्या स्तम्भादयोऽनभिमानीना सता देहेन्द्रियादि-
 व्यतिरिक्तात्मदर्शिना देहे तु दुर्लभा । विभावसद्भावमात्रान्नोद्भवन्ती-
 त्यर्थ ॥ -१६५१-१६५४ ॥

(क०) अथ सात्त्विकभेदान् स्तम्भादीन् प्रत्येक प्रातिस्विकैर्विभा-
 वानुभावैर्लक्षयति—हर्षाद्रागादित्यादि । अत्र स्तम्भादीना सात्त्विकानां
 लक्षणेषु तत्तदनुभावत्वेन स्तब्धगात्रता स्वेदोऽपीत्यादिभि स्तम्भादय एवोक्ता
 दृश्यन्ते । तत्रैव विवेचनीयम् । पूर्वं सात्त्विकशब्दवाच्यत्वेनोक्त अन्तरे
 भवा ये स्तम्भादयो भावास्त एवात्र लक्ष्यन्ते, ये देहसस्था बाह्या स्तम्भा-
 दयस्ते तु तदनुभावत्वेन लक्षणतयोक्ता इति ॥ १६५५, १६५५- ॥

इति स्तम्भ (१)

मनस्तापो रुजा हर्षो लज्जा क्रोधो भय श्रमः ॥ १६५६ ॥
 पीडाघातातपौ मोहव्यायामौ च विभावकाः ।
 व्यजनग्रहण स्वेदोऽप्यरालो भालमार्जकः ॥ १६५७ ॥
 इत्येतेऽभिनया यत्र त स्वेद जगदुबुधाः ।

इति स्वेद (२)

आलिङ्गनाच्छुरितके शीतहर्षभयकुथः ॥ १६५८ ॥
 विभावयन्ति रोमाश्च व्यक्तस्याभिनयास्त्वमी ।
 गात्रस्पर्शोल्लुकुसने मुहुः कण्टकिता तनुः ॥ १६५९ ॥

इति रोमाश्च (३)

औग्यरोगजराक्रोधभयहर्षमदादयः ।
 विभावा विस्वरो भिन्नो गद्गदश्च ध्वनिर्भवेत् ॥ १६६० ॥
 अनुभावस्तदा भावः स्वरभेदोऽभिधीयते ।
 स्थानभ्रष्टो विस्वर स्याद्विच्छिन्नो भिन्नसङ्गकः ॥ १६६१ ॥
 अव्यवस्थिततानोच्चनीचभावस्तु गद्गदः ।

इति स्वरभेद (४)

आलिङ्गनाच्छुरितके हर्षो रोषो भय जरा ॥ १६६२ ॥
 विभावाः शीतरोगौ च यत्रैते त्वनुभावकाः ।
 वेपनं स्फुरणं कम्पो वेपथु कथयन्ति तम् ॥ १६६३ ॥
 वेपनाद्याः कम्पभेदा पूर्वात्सातिशयः परः ।

इति वेपथु (५)

रोगमोहभयक्रोधशीततापश्रमैर्भवेत् ॥ १६६४ ॥

वैवर्ण्यमस्याभिनयो नाडीपीडनयोगतः ।

सिन्दूराद्येन वा वर्णान्तरसचारण मुखे ॥ १६६५ ॥

इति वैवर्ण्यम् (६)

हर्षमिर्षाञ्जनाद्भूमाद्भयाच्छोकाच्च जृम्भणात् ।

अनिमेषेक्षणान्छीताद्रोगाद्भावोऽश्रु जायते ॥ १६६६ ॥

त चातुभावयेदश्रुस्त्रवणैर्नेत्रमार्जनैः ।

इत्याश्रु (७)

मदमूर्च्छाभिघातेभ्यो निद्रामोहश्रमादिभिः ॥ १६६७ ॥

प्रलयः स्यादभिनयेन्महीनिपतनेन तम् ।

इति प्रलय (८)

इत्युक्तास्त्रिविधा भावाः स्थायिनो व्यभिचारिणः ॥ १६६८ ॥

सात्त्विकाश्च रसेषु स्युः सर्वे सर्वेषु सात्त्विकाः ।

एक कार्यो रसः स्थायी रसाना नाटके सदा ॥ १६६९ ॥

रसास्तदनुयायित्वादन्ये तु व्यभिचारिणः ।

(क०) भावलक्षण नियमयति—इत्युक्तास्त्रिविधा भावा इति ।

त्रिविधेष्वपि भावेषु सात्त्विकाना विशेषमाह—रसेषु स्युः सर्वे सर्वेषु सात्त्विका इति । सर्वे सात्त्विका स्तम्भादयोऽष्टावपि सर्वेषु रसेषु शृङ्गारा-
दिनवस्वपि साधारण्येन भवन्तीत्यर्थ ॥ -१६६८, १६६८॥

(क०) नाटकादिनिर्माणे कवेर्नियममाह—एक कार्य इत्यादि ।

नाटक इत्युपलक्षणम् । नाटकादिषु रूपकेष्वित्यर्थ । रसानामिति निर्धारणे षष्ठी । शृङ्गारादीना नवाना रसाना मध्य एको रसो नाटकादिषु यत्र यस्य प्राधान्य भरतादिभिरुक्तम् “एको रसोऽङ्गी कर्तव्यो वीर शृङ्गार

विरोधिनो रसास्तेषु संदर्भ्यः पृथगाश्रयः ॥ १६७० ॥
 गुम्भश्चित्रो रसाना स्यान्नाट्ये कुसुमगुम्भवत् ।
 स्थायी तु सूत्रस्थानीयो रसो रसविदा मतः ॥ १६७१ ॥
 सूरिश्रीशार्ङ्गदेवेन नाट्यवेदाम्बुधेरिदम् ।
 समस्तमुद्धृत सार धीरैरावृत्ति सेव्यताम् ॥ १६७२ ॥

एव वा ” इत्यादिना स रस । सदा प्रबन्धस्यादिमध्यावसानेष्वित्यर्थः ।
 कार्यं कर्तव्यम् । अन्ये रसास्तु तदनुयायित्वात्स्थायिरसानुसारित्वाद्बिम्ब-
 चारिणः । कर्तव्या इति शेषः । तथा चोक्तं भरतमुनिना—

“सर्वेषां समवेतानां रूपं यस्य भवेद्बहु ।

स मन्तव्यो रसः स्थायी शेषां सचारिणो मता ॥”

इति ॥ -१६६९, १६६९- ॥

(क०) विरोधिन् इत्यादि । यथा शृङ्गारस्य बीभत्सः । वीरस्य
 भयानकः । रौद्रस्य कर्णः । अद्भुतस्य हास्यः । शृङ्गारादीनामष्टानामपि
 शान्तः । तथा बीभत्सस्य शृङ्गारः । भयानकस्य वीरः । कर्णस्य रौद्रः ।
 हास्यस्याद्भुतः । शान्तस्य शृङ्गारादयोऽष्टाविति परस्परविरोधिनो रसा
 ज्ञेयाः । तेषु सचारिषु ये विरोधिनो रसा विद्यन्ते तेषु विरोधिषु विषये
 पृथगाश्रयो भिन्नाश्रयः सदर्थं कार्यं इति । अयमर्थः — शृङ्गारबीभत्सादी-
 नामेकाश्रयत्वे विरोधो दुर्निवार एव । भिन्नाश्रयत्वे तु विरोधो नास्तीति ।
 गुम्भ इत्यादि । एव भिन्नाश्रयत्वेन विरोधिना सदर्थं क्रियमाणे सति
 नाट्ये नाटकादौ रूपके । रसानां गुम्भो मालाकुसुमगुम्भवश्चित्रः स्यान्ना-
 नावर्णगन्धवद्भिः पुष्पैर्निर्मिता मालेव नानाविकारात्मकै रसैरद्भुतो भवति ।
 स्थायी तिष्ठति । सचारिरसगुम्भे स्थायी रसस्तेषामाधारत्वात्सूत्रस्थानीयो
 मतः ॥ १६७०, १६७१ ॥

ग्रन्थे मदीये यदि कश्चिदस्ति
 गुणस्ततस्तस्य परिग्रहाय ।
 नाभ्यर्थये वः सुधियः परेषा
 गुणोऽणुरप्यद्रिसमो भवत्सु ॥ १६७३ ॥
 सावद्यता वा निरवद्यतास्तु
 ग्रन्थे मयात्र ग्रथिते तया किम् ।
 आराधने वः प्रवणा मतिर्मे
 सन्तो गुणः क ननु नातिशेते ॥ १६७४ ॥
 युष्मत्क्षोदक्षम वस्तु किमत्रास्ति जगत्त्रये ।
 किं तु मत्प्रेमतः सन्तः पुरस्कृत मे कृतिम् ॥ १६७५ ॥
 यद्वा पुराण पन्थान मुनीनामहमन्वगाम् ।
 स्त्रिह्वान्ति च निसर्गेण सन्तः सन्मार्गगामिनि ॥ १६७६ ॥
 आरिराधयिषो साधून् किं प्रज्ञाविभवेन मे ।
 राममानन्दयन्ति स्म तिर्यञ्चोऽपि कपीश्वराः ॥ १६७७ ॥
 न विद्यादर्पतो ग्रन्थप्रवृत्तिर्मम किं त्विदम् ।
 विद्वन्मानसवासाय गन्तु पाथेयमास्थितम् ॥ १६७८ ॥
 इति श्रीमदनवद्यविद्याविनोदश्रीकरणाधिपतिश्रीसोढलदेव-
 नन्दननि शङ्करश्रीशार्ङ्गदेवविरचिते सगीतरत्नाकरे
 सप्तमो नर्तनाध्याय समाप्त ॥ ७ ॥

(क०) ग्रन्थमुपसहरन् ग्रन्थकार स्वकीयग्रन्थस्य प्रचयगमनाय सह-
 दयान् विपश्चित सविनय प्रार्थयते—सूरिश्रीशार्ङ्गदेवेनेत्यादिना । तदिदं
 निगदव्याख्यातम् ॥ १६७२—१६७८ ॥

सुधिया कल्लिनाथेन रत्नाकरकलानिधौ ।

विवृत रसभावादि विद्वद्भिस्तत्परीक्ष्यताम् ॥ १ ॥

शैवादिस्थिरभक्त्यवाप्तविभव कर्ता ततः समृते-

राहर्ता करणान्यनुप्रतिकल तन्मातृकाशोभिनाम् ।

अज्ञानामथ तत्त्वगोचरधिया भावार्थमभ्यानय-

नृत्ताध्यायविवेचन व्यतनुत श्रीकल्लिनाथ सुधी ॥ २ ॥

सप्ताध्याय्युदधि श्रिया विलसित सगीतरत्नाकर

सम्यगलक्षणलक्ष्यविस्तृतधिया मन्थेन निर्मथ्य ताम् ।

तत्रार्थाश्च जिघृक्षुदृष्ट्यभिमुखान्कुर्वन्तमात्मोदया

द्विद्वद्भावनया कलानिधिमिम श्रीकल्लिनाथो व्यधात् ॥ ३ ॥

नदी तद्रूपतामेति प्रविष्टाम्बुनिधि यथा ।

ज्ञानलेशो मयाप्येव सर्वज्ञेषु निवेदित ॥ ४ ॥

यथाकाशो महान्भूमीरेणूनामवकाशद ।

तथा मज्ज्ञानलेशाना सर्वज्ञा यूयमाश्रया ॥ ५ ॥

एवं रत्नाकरोन्नीत शुक्तिमुक्ताफल मया ।

सर्वज्ञा स्वगुणैरेतद्भूषयन्तु कृपान्विता ॥ ६ ॥

एवं समृद्धसगीतरत्नाकरकलानिधौ ।

सुधास्वादेन सुधियामानन्दश्चिरमेधते ॥ ७ ॥

इति श्रीमदभिनवभरताचार्यरायव्यकारतोडरमल्लश्रीलक्ष्मणाचार्यनन्दन-

चतुरकल्लिनाथविरचिते सगीतरत्नाकरकलानिधौ

नर्तनाध्यायः सप्तमः समाप्तः ॥

APPENDIX I

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

अ	पुटसंख्या	अज्ञाना मोटने चाथ	पुटसंख्या
अशा स्युरिति चत्वार	३४३	अज्ञानामुचिते देशे	२५२
अशौनैवोपजीवन्ती	१०	अज्ञान्तर चेळलित	२१०
असकूर्परयो किचित्	६८	अज्ञान्तर तदालात	२०६
अकम्प सरलोत्क्षिप्त	८९	अज्ञान्यत्र शिरो हस्तौ	१५
अगर्वा रसभावज्ञा	३९३	अङ्गुलित्रोटनैरङ्ग०	४५९
अगायन्ती त्वशारीरा	३७७	अङ्गुली करयो पृष्ठ०	५५
अग्निजे धूतिरज्ञाना	४६२	अङ्गुलीपृष्ठभागेन	३०२
अग्न्युच्चपतनादिभ्य	४६३	अङ्गुलीभ्या कमात्कुर्वन्	३५
अग्रग पाष्णिग पाद	९२	अङ्गुल्यो धृतमाणिक्य०	३६९
अग्रगोऽग्रे द्रुत सर्पन्	९५	अङ्गुल्यो न्यक्षिता स स्यात्	९३
अग्रतोऽधस्तलश्चेति	१८२	अङ्गुष्ठ कुञ्चितो यत्र	३७
अग्रे प्रसार्यते चारी	२९४	अङ्गुष्ठमध्यमन्योन्य०	४५
अग्रे यदोर्ध्वगौ हस्तौ	३२८	अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यौ	४८, ३२१
अङ्कुरो भूतवाक्यार्थम्	१५	अङ्गुष्ठस्याप्यमी भेदा	१७९
अङ्गनेत्रविकाराच्च	४६१	अङ्गुष्ठप्रेण लम्नाग्रा	४०
अङ्गक्ष्मास्तु तिष्ठेयु	३९६	अङ्गुष्ठाङ्गुल्यो यस्मिन्	४२
अङ्गहारा प्रयोक्तव्या	२७४	अङ्गुष्ठो वृश्चिकाङ्गुष्ठेत्	२१९
अङ्गहाराङ्गमन्येते	२७५	अङ्घ्रि कुञ्चितमुत्क्षिप्य	३०८
अङ्गहारान् प्रवक्ष्यामि	२५२	अङ्घ्रिक्रिया प्रधान स्यात्	२८९
अङ्गहारेषु सर्वेषु	२५८	अङ्घ्रिचारविपर्यासात्	२८८
अङ्गादीनि पुरोक्तानि	३६५	अङ्घ्रिणैकेन चेदन्य	३११

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
अङ्घ्रिमूर्कटीजानु०	२०६	अतीव कुञ्चितौ लभौ	१५४
अङ्घ्रिरन्यस्तथैव स्यात्	२११	अतो न तत्पृथग्वाच्य	१२६
अङ्घ्रिरुद्धाङ्घ्रित पार्श्व	२०९	अतो नरान्तरासक्ति	४१५
अङ्घ्री सघट्टयेद्यत्र	३०५	अतो निरन्तरायत्वात्	३९९
अङ्घ्रे समस्य वामस्य	३३४	अतोऽन्तरालसधाने	२०७
अङ्घ्रेरुत्क्षेपनिक्षपौ	२३९	अतोऽभिनयशब्देन	४०८
अङ्घ्रयोर्दुत्पुल्य निपतेत्	३०२	अतो रसा नवैवेति	४४२
अचञ्चला विकसिता	१३७	अतो रसोपयोगित्वात्	१८०
अक्षित चैकरण०	२४०	अतो विभारूपाना	४६२
अक्षित समपादेन	२४२	अतो वृत्तीर्विजानीयात्	३४४
अक्षित स्वरस्तिकाङ्घ्रिभ्या	२४३	अत्यन्तमीलन किञ्चित्	४१६
अक्षित स भवेत्पाद	९२	अत्याहार स्वभावश्च	४६५
अक्षिता प्रसृता लोला	९८	अत्युच्चखर्वपीनत्व०	३६७
अक्षितेऽपसरत्यङ्घ्रौ	२३०	अत्र चोत्प्लुतिपूर्व स्यात्	३८८
अक्षितो मण्डलगति	९९	अत्र प्रहरण वाद्य	३८२
अञ्जलिश्च कपोताख्य	२६	अत्र प्राङ्निधनाच्चित्त०	४६४
अङ्गताल निसारु च	३७८	अत्र स्थाने नितम्बस्य	२७१
जङ्घितोक्ता चतुर्भेदा	३५२	अत्र स्यात्सालगा गीत	३८८
अत स्यात्करुण स्पष्ट	४१३	अत्रारालौ पताकौ वा	५३
अतिक्रान्त दण्डपाद	३४८	अत्रैकभ्रूसमुत्क्षेपात्	१४०
अतिक्रान्त वामतोऽथ	२६५	अथ देशीस्थानकाना	३१९
अतिक्रान्तस्ततो वाम	३५४	अथ देश्यनुसारेण	२४०
अतिक्रान्तस्तु वामाङ्घ्रि	३५९	अथर्वणादारभटी	३४१
अतिक्रान्तगत पाद	२९४	अथ लक्षणमेतेषा	१९५
अतिक्रान्ता भ्रमरिके	३५९	अथ वक्ष स्वस्तिक तु	२६८
अतिक्रान्ताप्यपक्रान्ता	२९०	अथवा रेचितौ प्रोक्तौ	६५
अतितृप्ति स्वभावश्च	४५३	अथ व्यभिचारिणां नि०	४४४
अतिप्रगल्भमेतस्मात्	३६६	अथ सचारिणो मोह०	४३५
अतिप्रयत्नसाध्येऽर्थे	५५	अथ स्तम्भादयोऽप्यष्टौ	४३३

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
अथ स्थानानि वक्ष्याम	३१९	अधोमुखो महीश्लेषी	१००
अथापि चेति वदता	,,	अधोमुखौ कटिक्षेत्रे	७३
अदूरालोकिनी म्लान०	१४३	अध्यर्धिका चाषगति	२७९
अदृश्यदर्शनो हास्य	४१७	अध्यस्तसविदि प्राणे	४६७
अद्भुते च प्राकृत तु	१४६	अध्यात्मविषयागोष्ठी	४३८
अद्येहसाप्रतार्येषु	४६	अध्वग्यायामसेवाद्यै	४५०
अध क्षिप्तास्तथोत्क्षिप्ता	१७९	अनन्ता सन्ति सदर्मान्	१५०
अध स्त्रीणा केशबन्धे	३८	अनन्तान्यङ्गहारेषु	१९३
अधमप्रकृतिप्राणि०	२३४	अनयो करयो केश०	६८
अधमे त्वभिनेये स्यु	८४	अनयोर्भ्रमण प्राहु	७५
अधमे धावन ध्यान	४५५	अनवस्थिततारा च	१४८
अधरे दशन दन्तै	१७१	अनादिवेदमूलेन	२९०
अधरो दशना जिह्वा	१६	अनाभुमासमेतच्च	१९९
अधस्तलत्वमप्यन्ये	५५	अनामिकाकनीयस्य	४०
अधस्तले पार्श्वयुक्ते	४३	अनाविष्टेषु भावेषु	१८१
अधस्तलौ चेदाविद्ध०	६३	अनाश्वासे विस्मये च	१८
अधस्थदर्शन यत्तद्	१५७	अनिमेषेक्षणाच्छीतात्	४७१
अधिक्षेपादमर्ष स्यात्	४५४	अनिष्टफलदानेन	४३५
अधिष्ठित सद कार्य	३९६	अनिष्टे गन्धवाग्घोषे	३५
अधीराणा जातमात्रे	४६२	अनिष्टेऽसूयिते तेज	१४६
अवृत्तिश्चानुभावा स्यु	४५०	अनुकम्पाविधाने स्यात्	२३५
अधोगतोच्छ्रितचल०	३३	अनुभावद्वय यत्र	४५१
अधोभागचरी किञ्चिद्	१४९	अनुभावपिधानार्थ	४५८
अधोमुख तु भुम तत्	१७६	अनुभावस्तदा भाव	४७०
अधोमुख शिर प्रान्ते	३४	अनुभावानु शिरस	४४८
अधोमुखचलाङ्गुल्यौ	३५	अनुभावा भवन्त्यष्टौ	४६४
अधोमुखनिष्ठौ तौ	१९७	अनुभावा भवन्त्येते	४०९
अधोमुखाङ्गुली हस्तौ	२३१	अनुभावा रसवशात्	४७
अधोमुखोऽप्युतोऽमे च	२४३	अनुभावा हेतवस्ते	४०

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
अनुभावास्तु चैवास्या	४५६	अन्ये पञ्चविधेऽप्याहु	३२५
अनुभावास्त्वमर्षादि०	४४८	अन्ये पताकसूच्यास्यौ	२०७
अनुभावितमाख्यात	४५७	अन्ये पताकाङ्कुष्ठस्य	४५
अनुवृत्तिर्मुखरिण	३७४	अन्येऽवहित्थहस्तेन	२३३
अनेनाभिनये त्याग०	१९९	अन्येषु तत्सहायेषु	४४६
अन्त स्थिताङ्गुलि कार्य	५३	अन्यैरुक्ता व्यवस्थेय	८४
अन्तर चतुरै स्थान	३३१	अन्योन्यकार्यविषयौ	४०
अन्तर्जानु स्वस्तिकत्व	२८३	अन्योन्यजन्यजनका	४०४
अन्तर्नतेन गात्रेण	२१९	अन्येन्यसमुखौ सन्तौ	७७
अन्तर्बहिश्च दृश्यन्ते	५२	अन्योन्यस्कन्धदेशस्थौ	५५
अन्तर्भावोऽस्ति केषाचित्	४६६	अन्योन्यस्यान्तरैर्यत्र	५२
अन्तर्भूत वदन् भट्ट	१८२	अन्योन्याभिमुखत्वे वा	५५
अन्ते दधन्नाषगत	३५४	अन्योन्याभिमुखौ लक्ष्म	५६
अन्ते रचितया ज्ञेय	३५३	अन्योऽप्येव कराभ्यासात्	७६
अन्तेऽवहित्थक स्थान	२०३	अन्योरुक्षेत्रपर्यन्त	२९१
अन्यतोऽलातकाक्षिप्ते	२६२	अन्योरुमूलक्षेत्रान्त	२९५
अन्यथाकथन तद्वत्	४५८	अन्वयव्यतिरेकोत्थै	४५८
अयदुद्गाहित यत्र	२०५	अन्वर्थो भवति श्याम	१८१
अयाङ्ग्रौ वृश्चिके प्राञ्चौ	२३२	अपक्रान्त व्यसितस्य	२६४
अन्याङ्घ्रिपृष्ठाभिमुखौ	२८९	अपक्रान्तो वामपाद	३५९
अन्याङ्घ्रिताङ्घ्रिजङ्घा च	२९२	अपक्षेपा च डमरी	२८१
अन्या वा गायत्री मुख्या	३७९	अपरेऽभ्युपजगमुस्त	५९
अन्ये करिकरस्थाने	२००	अपविद्ध प्रथमत	२६६
अन्ये त्वन्वर्थनामान	१६५	अपविद्ध समनख	१९२
अन्ये त्वाचक्षतेऽन्योन्य०	८०	अपविद्धश्च विष्कम्भ०	२५६
अन्ये त्वाहुस्तोत्रस्थ	६२	अपविद्धोऽथाप्रदेश०	१०१
अन्येनादर्शने यत्र	४४६	अपविद्धोरुद्धुत्ताख्ये	२६०
अन्येऽन्यानुत्तरुद्धत्त०	१६६	अपस्मारोऽप्येवमेव	४६१
अन्येऽन्वर्थ रिकपूरण	१२६	अपाङ्गनिर्गताल्पाङ्ग	४२८

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

४७९

पुटसख्या	पुटसरया
अपि ब्रह्मपरानन्द०	५ अर्चयित्वा शुभे लभे ३६४
अपि सघटिता खुत्ता	२८१ अर्धचन्द्र करो नाटये २९८
अपूर्वप्रतिभान स्यात्	४५८ अर्धत्र्यश्रौ यदा पादौ २८७
अपेत्योपसृजेद्वाम	२३७ अर्धमण्डलिका तिर्यक् २८१
अप्ररूढवच प्रोक्ते	२०४ अर्धमत्तल्लिकरण २६९
आभाषणादमर्षाच्च	४६१ अर्धरेचितकादूर्ध्व २७०
अभिघातात्तथोमाद	४६० अर्धव्याकोशिते किञ्चित् १४४
अभिघातान्तरोद्भूते	४६४ अर्धसूचि ततो दण्ड० २७३
अभिलापस्ततश्चिन्ता	४१५ अर्धसूच्यथ विक्षिप्त० २५९
अभिनेयवशाद्देशा	२६ अर्धस्वस्तिकसज्ञ च २७३
अभ्यन्तरेऽङ्ग्रेरन्यस्य	२८६ अलकस्यापनयने ३५
अभ्यन्यजङ्घ वलिता	२८९ अलकोत्पीडने मुष्टि ३९
अभ्यस्तादन्य एवाति०	३६३ अलक्तकादिना पाद० ३७
अभ्यासास्त्रिषु वाञ्छन्ति	२६२ अलक्तकादिनिष्पेषे ५०
अभ्येत्याथेत्यम याज्ञ	२३२ अलग करण कृत्वा २४६
अमङ्गलमपि ब्रूते	४०२ अलग त्रीणि कूर्मोर्ध्व० २४०
अमन्दरसनित्यन्दि०	३९३ अलपद्म शिरोदेशे २२७
अमर्षप्रातिकूल्यैर्घ्या०	४५३ अलपद्म स एव स्यात् ४३
अमर्षे चाभिलाषैर्घ्या०	३२६ अलपद्मकर न्यस्येत् २३७
अय मृदुनि नि सारे	४६ अलपद्माकृति कृत्वा० २०४
अय हि विप्रलम्भादौ	४६१ अलपद्मावुल्बणौ च २७
अयमाचमने कार्य	४७ अलपद्मौ कटीपार्श्व० २१२
अयुक्तविषया तृष्णा	४४२ अलपद्मौ निकुटयेते २१६
अराल प्रोन्नताप्रोऽन्य	६२ अलात ललित चेति ३४८
अरालखटकौ हस्तौ	२३८ अलातक परावृत्ता २५६
अरालमुष्टिशिखर०	२५ अलाता विदधच्चारी २३९
अरालस्य यदात्यन्त०	४१ अलाताङ्गप्रौ पृष्ठगते ३१०
अरालाङ्गुष्ठतर्जन्यौ	५० अलातो वामचरण ३५५
अरालौ कटिपार्श्वस्थौ	८१ अल्पो हस्तप्रचार स्यात् ८५

	पुटसख्या		पुटसख्या
अवज्ञा भ्रुकुटीत्वाणा	४४८	अस्य कूर्मक इत्यस्यां	५२
अवज्ञा वेदनासूया०	१६६	अस्य तालान्तरालेषु	२१४
अवत्सकविताभ्या च	३७८	अस्य व्यावर्तितस्थाने	४३
अवष्टभ्य कराभ्या चेत	२५१	अस्याङ्कुष्ठो मध्यमाया	४५
अवस्था देशकालादि०	३९८	अस्यैव चैवरणयो	३३०
अवहित्य तदेव स्यात्	३२७	अन्ने तन्मार्जने च स्यात्	३५
अवहित्ये तु दम्भस्य	४६६		
अविस्मयादसमोहात्	४२८	आ	
अवोचत्तदतिक्रान्त	३५४	आकम्पित तदेव स्यात्	२०
अव्यक्ताक्षरभाषायै	४६४	आकम्पितोद्वाहिते च	१७
अव्यक्तासगतैर्वाक्यै	४४९	आकुञ्चस्कूर्परौ स्कन्ध०	५६
अव्यवस्थिततानोच्च०	४७०	आकुञ्चयेत्तदा चारी	३०८
अशुचेश्चिरसन्धान	४५५	आकुञ्चित पुरो वाम	३३५
अश्रुपातो मुखे शोष	४२०	आकुञ्चितपुटामन्द०	१३६
अश्रुस्वेदादयश्चातु०	४५४	आकुञ्चितस्य पादस्य	३११
अच्छिष्टमध्यमा पृष्ठे	३६	अकुञ्चिता कुञ्चिता स्यात्	९८
अच्छिष्टस्वस्तिकौ सन्तौ	७७	आकुञ्चिताक्षिगण्ड च	४१८
अच्छिष्टहसपक्षाभ्यां	६१	आकुञ्चिताङ्गमाविद्ध०	३३९
अष्टावेव रसा नाटये०	४००	आकुञ्चितोऽङ्गप्रिरुक्षिष्य	३०३
असकृद्वा सकृत्पार्ष्णि	९४	आकुञ्चितोऽन्तर्निम्नोऽसौ	१३२
असद्वादिनिषेद्धार	३९३	आकुञ्चितौ कुञ्चितौ स्त	१५३
असबद्धप्रलपन	४६०	आकृष्टश्वसना नासा	१६१
असभाव्यस्य सत्त्वस्य	४३७	आकोकरा दुरालोके	१४७
असयुता मता हस्ता	२६	आकोकरा विशोका च	१३६
असूयाया निगूढार्थे	१४५	आक्रोशनमधिकेपः	४४४
असूयाया प्रयोग स्यात्	१९७	आक्षिप्त करिहस्त स्यात्	२७१
असौप्रति विभाव च	४६२	आक्षिप्तक नितम्ब च	२७२
अस्थानज साश्रुदृष्टि	४१८	आक्षिप्तक परिच्छिन्न	२५६
अस्पष्टालोकिनी मीलत्		आक्षिप्तछिन्नकरणे	२६४

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

४८१

	पुटसंख्या	पुटसंख्या
आक्षिप्तस्वस्तिक कृत्वा	२६३	आमूलात्सद्वितीया भू १५२
आक्षिप्ता वामतश्चारी	२३४	आयताख्यावद्विधाश्च० ३१९
आक्षिप्तामप्यपक्रान्ता	२०५	आयतानन्तर कार्या ३२६
आक्षिप्ता यत्र चारी स्यात्	२१७	आयतौ प्रसृतौ स्याता १५३
आक्षिप्तैर्मण्डलाभ्या	३५३	आरादुत्साहिनो ये स्यु ३४२
आक्षिप्तोरोमण्डले च	२६५	आराधने व प्रवणा ४७३
आक्षिप्य परिवर्तेन	२१५	आरिराधयिषो साधूत् ४७३
आधूर्णमानतारा स्यात्	१४९	आलापे च प्रयोक्तव्यम् १९
आङ्गिक भुवन यस्य	१	आलस्यादित्रय वर्ज्य ४०९
आङ्गिको वाचिकस्तद्वत्	८	आलस्यौघ्यनुगुप्साभ्य ,,
आङ्गिकाभिनयैरेव	११	आलिङ्गनाच्छुरितके ४७०
आङ्गिकोक्तप्रकारेण	१२	आलिङ्गने च प्रत्यक्षे ४७
आचार्याणां तु सर्वेषां	३१	आलीढ स्थानक यत्र २१५
आत्मन कथ्यते शान्त	४४१	आलीढकृतसधान० ३२४
आत्मसंभावनाख्यान०	२०४	आलीढप्रत्यालीढे च ३१९
आत्मस्थ परसंस्थध्वेत्	४१६	आलीढाङ्गविपर्यासात् ३२४
आत्मस्थो द्रष्टृरुत्पन्न	,,	आलीढाच्छुरितौ पार्श्व० २५६
आद्यो मनोरथावासे	४३८	आवर्तिता नताक्षिप्ता० १२८
आद्यौ रुधिरविष्ठादि०	४३५	आवाहने स्वचित्तस्थ० २०
आधृत तु सकृत्तिर्यक्	१९	आविद्ध कुञ्चितो नम्र ९९
आनत्यादभिनेयानां	८१	आविद्धभ्रामितभुजौ ७४
आनन्दजस्तथा दिव्य	४३८	आविद्धवक्त्रता नीत्वा २०४
आनीय परिश्रुतेन	२३१	आविद्धवक्त्रौ सूच्याख्यौ २७
आनीयाविद्धयम्नौ चेत्	२०३	आविद्धा विदधच्चारी २३७
आपिबन्तीव दृश्य या	१३६	आविद्धापादामन्योरु० २९६
आभाषणे च कर्तव्ये	३२६	आविद्धोऽभ्यन्तराक्षिप्त १०३
आभिमुख्ये मुखक्षेत्रम्	३३	आविर्भावितीरोभाव० ४२७
आभोगेनाथ नृत्येष्व	३८२	आविष्कुर्वत्सव्यवाम० ३७८
आमुख च प्रहसन	३४३	आङ्गत्तय कटीच्छन्न २०५

पुटसंख्या		पुटसंख्या
आवेग प्रबलोऽय तु	४६२	इति भेदद्वय प्राहु ९
आवेगसम्भ्रमौ जाड्य	४३६	इति यत्र विभावा स्यु ४५३
आवेशातिशय नीत	४०६	इति सघविशेषेण २५५
आवेष्टितप्रक्रियया	१८५	इति सप्तापरे प्रोक्ता ९२
आवेष्टितोद्वेष्टिते च	१८३	इति स्थानानि षट्पुसा ३१९
आव्रजन् जनसघे स्यात्	३८	इत्यष्टोत्तरमुद्दिष्ट १९३
आशाबन्धश्चर्याभूत०	४१४	इत्यष्टौ करणानि स्यु २६६
आशीर्वादादिषु प्रोक्त	३८	इत्यादय स निर्वेद ४४५
आश्रित चैकवचन	७०	इत्यादयोऽनुभावा स्यु ४३९
आश्रित्य कैशिकी वृत्ति	१०	इत्यादयोऽनुभावास्त ४५३
आश्लेषे शिशिरे चातौ	९५	इत्यादयो विभावा स्यु ४१६, ४२८
आश्लिष्टौ मणिबन्धस्थ०	१९७	इत्युक्तास्त्रिविधा भावा ४७१
आसीना वामभागे स्यु	३९६	इत्युक्तौ पञ्चधा स्कन्धौ ९५
आस्य क्षेप्य हि शकट०	२८४	इत्यूर्ध्व पञ्चधा तत्र १२७
आस्योत्क्षिप्ततयोद्धत्त	१६८	इत्येतेऽभिनया यत्र ४७०
आहार्य चन्द्रतारादि	१	इन्द्रियाणा जय प्राहु ४३०
आहार्यो हारकेयूर०	९	इम तु नाट्यतत्त्वज्ञा २०७
आहु पृथक्प्रयोगेऽपि	२७४	इष्टबन्धुवियोगश्च ४१९
आहुरये त्वदृश्यौ तौ	१५४	इष्टाधिकानामिष्टानां ४५१
आह्वाने च बहिश्चान्त	४१	इष्टानिष्टवियोगास्ति० ४०२
		इष्टानिष्टापरिज्ञान ४५६
		इष्टार्थापहृतिश्चाथ ४५०
		इह तत्प्रभवो भाव ४५९
इतरैतरचित्रत्वात्	४११	
इतस्ततश्च चरणौ	३०३	
इति पद्धतिरुक्तैय	३७५	इ
इतिकर्तव्यता तस्य	९	ईर्ष्याक्रोधकृतो जल्प ३२४
इतिकर्तव्यता त्वन्या	७०	ईषच्च पृष्ठतो यान्ती ४५
इति घर्घरभेदा स्यु	३८५	ईषत्कुञ्चितपक्षमाप्रात् १३९
इति पञ्चविधा जङ्घा	१२८	ईषत्प्रसृतजङ्घ यत् ३४०

पुटसंख्या	पुटसंख्या
ईषत्पुलकपोलाभ्या	४१७ उत्क्षेपे विस्मये हर्षे १५१
ईषद् ह्रयोर्ध्वदशन	१६८ उत्क्षेपो जानुपर्यन्तम् ३११
ईषद्वाष्पे च नयने	३३६ उत्तम सप्रदायोऽसौ ३७३
ईषद्वक्त्रस्तु नम्रोऽसौ	१०३ उत्तमप्रकृतिष्वेव ४२९
	उत्तमाना मध्यमाना ४१६
	उत्तमाना विप्रलम्भे ४६०
उ	
उक्तप्राय सुखार्थं तु	१७३ उत्तमे पुरुषे स्वाप ४४९
उक्तै रत्यादिभिर्भावे	४६६ उत्तमे मध्यमे चानु० ४५५
उक्तौ तत्र द्विवचन	६९ उत्तमेष्वभिनेयेषु ८४
उचितभ्रमरीं प्राह	२५० उत्तमे सनिकृष्टा स्यु ॥
उचितौ विच्युतौ कार्यौ	३३ उत्तरेणाधराघाताद् १५४
उच्चार्य स्थायिन कुर्यात्	३७९ उत्तानस्तुरगादे ४१
उच्चै स्वराविलाप च	४२२ उत्तानिताङ्गुलिद्वन्द्व ३४
उच्यते मण्डलगति	१०१ उत्तानोऽघस्तल पार्श्व० १८२
उच्छ्रितौ हर्षगर्वादौ	९५ उत्तानोऽधोमुख पार्श्व० १८२
उच्छ्वास कुसुमाग्राणे	१६५ उत्तानोऽधोमुखत्वाभ्या ६६
उत्कटस्यैव जान्वैक	३३८ उत्तानोऽधो व्रजत्येक ६०
उत्कटस्यनमास्थाय	२५१ उत्तानो रेचितश्चैक २१५
उत्कम्पोत्फुल्लतारा स्यात्	१४९ उत्तानो वामपार्श्वस्थ २२०
उत्क्रोशकम्पस्तनितै	४५९ उत्तानौ केचिदन्ये तु ७१
उक्षिप्तबाहुशिखर	२२ उत्तानौ पातयेदूर्वौ १९७
उक्षिप्ता पतितोक्षिप्त०	१७८ उत्थापकाभिधो भेद ३४३
उक्षिप्ता मुहुर्लक्ष्मपात्	१७९ उत्पत्तिरनुभावास्तु ४६४
उक्षिप्ता समतान्वर्था	१५१ उत्पादने धारणे च ३३
उक्षिप्तेतरभागोऽसौ	९३ उत्पातजोऽस्यानुभाव ४६२
उक्षिप्य कुञ्चित पाद	२९३ उत्पातवातवर्षाभि० ॥
उक्षिप्य कुञ्चित पाद	२२७ उत्पाद्यते विभावाद्यै ४००
उक्षिप्य कुञ्चितौ पादौ	३०३ उत्प्लुत्य भ्रमरीं कुर्यात् २२९
उक्षिप्य पात्यमानेऽङ्घ्रौ	२२५ उत्प्लुत्य मध्यमावर्त्य २४६

	पुटसख्या		पुटसख्या
उत्खुल्य युगपद्यत्र	२०१	उद्धतको द्विविधितः०	२७३
उत्खुल्याधितवद्यत्र	२४३	उद्धतश्चैव वामस्तु	३५७
उत्खुल्यान्यतमा सूची	२४७	उद्धतमध्ये रसूच्याख्य	२७३
उत्फुल्लासिको हास्य	४१८	उद्धतस्यान्यपादस्य	३०६
उत्सारित इति प्राहु	९९	उद्धतेन निकुष्टेन	”
उत्साह स्थायिभावश्च	४२९	उद्धतो दक्षिणोऽलात	३५८
उत्साहमाहुरन्त्येऽन्ये	४०२	उद्धतो विद्युन्मन्तश्च	३५१
उत्साहविस्मयौ सर्व०	४४४	उद्वेगस्य तु निर्वेदे	४६६
उत्साहसम्यग्बोधौ च	४२५	उद्वेगापस्तौ पादौ	२०९
उत्साहस्त्वत्र सचारी	”	उद्वेगोऽथ विलाप स्यात्	४१५
उदास्ते तद्वतिस्थित्यो	३२८	उद्वेष्टन वेष्टयित्वा	३११
उद्वतिस्तु समुद्धतम्	१५६	उद्वेष्टनमथोत्क्षेप	२८२
उद्वीवावेक्षणावज्ञ०	४६१	उद्वेष्टेनापवेष्टेन	२२०
उद्वटित भुवि न्यस्येत्	२९१	उद्वेष्टितक्रियापूर्व०	१९८
उद्वटितश्चेति मुने	९२	उद्वेष्टितक्रियापूर्व	२००
उद्वटितस्ततो बद्ध	३५१	उद्वेष्टितक्रियौ वक्ष०	७८
उद्वटितारय मत्तलि	२६६	उद्वेष्टितापवेष्टाभ्याम्	२२४
उद्वटिते निकुष्टाख्यम्	२६७	उद्वेष्टितेन निष्कास्य	२०१
उद्वटितोऽङ्घ्रि पार्श्व तत्	२३७	उद्वेष्टितेन व्याख्यात	१८५
उद्वाल्यकावलगिते	३४३	उद्वेष्टिते सम चार्या	२६७
उद्दिश्य स्थायिन प्राप्ते	४०२	उद्वेष्टितो भवेत्पृष्ठ०	१०२
उद्धृत कुञ्चिताकार	३३४	उद्वेष्टय दक्षिण हस्त	२०४
उद्धृत्य समपादाया	२८५	उद्धत करिहस्त च	२७२
उद्धृता नूनमङ्गीनां	३७०	उद्धत चेति सचख्यु	८९
उद्धामितपुटोत्फुल्ल०	१४६	उद्धतो दोलितोऽन्यस्तु	६९
उद्धाहित च शीर्षस्य	४५१	उद्धतोर्ध्वानता ग्रीवा०	९९
उद्धाहित नत चेति	३१९	उन्माद परमानन्द	४३९
उद्धाहित पञ्चधेति	८७	उन्माद पृथगुक्तोऽय	४६०
उद्धतकश्च सञ्चान्त०	२५६	उन्मादक श्रिया जुष्ट	३६६

पुटसख्या	पुटसख्या
उ मादव्याध्यपरमार०	४१० उल्लसद्गीतनृत्ताब्द्या ३४२
उन्मादादिदशा चाति०	„ उल्लोल स्याच्चरणयो ३१२
उन्मुखेक्षणमित्यादि०	४४६ उल्लोकित तद्भूर्वस्थ० १५८
उन्मेषितौ तु विश्लेषात्	१५४ उल्लोलितालोकिते च १५६
उपधाय भुजामेका	३३९ उष्णौ दीर्घौ सशब्दौ च १६३
उपनीता कविवरै	४०७
उपर्युत्तनितोऽर्धेन्दौ	३६
उपर्युपरि विन्यस्तौ	५८ ऊरु ताडयति प्रोक्ता ३०१
उपलक्षणमेतत्	४१८ ऊरुद्वय च हस्ताना १९०
उपवक्षस्थल हस०	७२ ऊरुद्वयस्य बलन २८८
उपविष्टस्थानकानि	३१९ ऊरुपृष्ठस्थितैकाङ्घ्रे २४२
उपसृत्यापसर्पता	२८५ ऊरुवेणी तलोद्धृता २८०
उपाङ्गानि द्वादशेति	१६ ऊरुस्थस्वस्तिकाकारौ ३०२
उपाध्याय नृतकन्या	३६४ ऊरु जङ्घे षड्विधाहु १६
उपायान्वेषण चित०	४५५ ऊरुद्धत च करणम् २६२, २६७
उपेत करणैरल्पै	१४ ऊरुद्धत तदीर्घ्याया २३८
उर पार्श्वेन विन्यस्य	३१२ ऊरुद्धतमथाक्षिप्त २५९
उर समुन्नत सन्न	३२१ ऊरुद्धता तदा चारी २८९
उरो यत्र तदन्वर्थ०	२२५ ऊरुद्धतेत्यथ ब्रूम २७९
उरोमण्डलक छिन्न	२६६ ऊरुद्धतोऽङ्गितश्चारी० ३५०
उरोमण्डलक यत्र	२६९ ऊरु यत्र निषण्णौ तत् ३२३
उरोमण्डलकाद्भूर्व	२७० ऊरु विस्तारितौ बाहु ३३७
उरोमण्डलमावर्त	१९२ ऊर्णनाभ स चौयैण ४९
उरोमण्डलसङ्ग च २६१, २६३, २६४,	ऊर्णनाभश्च सदश २६
२६८, २७३	ऊर्ध्व गच्छन् कटिक्षेत्रात् ३३
उरोमण्डलिनावेव	३१ ऊर्ध्व गच्छन्नुच्छित्तेषु „
उरोमण्डलिनौ स्याताम्	२७ ऊर्ध्व तादृक्परावृत्त्या २१५
उरोवर्तनिकात्वेन	७५ ऊर्ध्व नीतोद्वाहिता स्यात् १२९
उल्लसत्कान्तिबलये	३६९ ऊर्ध्व पार्श्वेऽप्रतो वा स्यात् ५३

पुटसख्या	पुटसख्या
ऊर्ध्व व्यावर्तितोनाथ	२०८ ऋते सर्वक्रियाद्वेष ४५३
ऊर्ध्वगोऽधोगत पार्श्व०	१८३
ऊर्ध्वगौ वृष्टतो नम्र०	८० ए
ऊर्ध्वजानुरलाता च	२८० एक वर्तनयाराल ७६
ऊर्ध्वजानुस्तथा सूची	३५६ एक कार्यो रस स्थायी ४७१
ऊर्ध्वजानो पर चारी	२२१ एक प्रसारित किंचित् ३३६
ऊर्ध्वप्रसारिता यत्र	४३ एक समस्थित पाद ३२०
ऊर्ध्वमण्डलिनौ कृत्वा	१९७ एक समोऽङ्घ्रिरन्यथेत् ३३२, ३३४
ऊर्ध्वमण्डलिनौ हस्तौ	२७, २२८ एक समोऽङ्घ्रिरन्यस्तु ३२८
ऊर्ध्वमूर्ध्वाङ्गुलितल	२१८ एक उद्वेष्टितेनाध २१५
ऊर्ध्ववक्त्र शिरो ज्ञेयम्	२३ एकतोऽङ्गुलिसघाते ३६
ऊर्ध्ववक्त्राधोमुखी च	४४ एकत्रोर स्थितोत्ताने ७६
ऊर्ध्वश्वासे च कर्तव्या	१६१ एकत्वे तर्जनी चोर्ध्वा ४३
ऊर्ध्वस्थोऽधोमुखस्तिर्यग्	९९ एकपञ्चाशदावष्ट ३२०
ऊर्ध्वा कनीयसी यत्र	४५ एकपादाश्रित तत्स्यात् २४२
ऊर्ध्वाङ्गुष्ठौ पताकारयौ	५८ एकपादे स्थित स्थाने ३०१
ऊर्ध्वालगा तत्पतित्वा	२४४ एकपार्श्वगत च स्यात् ३१९
ऊर्ध्वाश्च मुकुल स स्यात्	४९ एकस्य मणिवन्धेऽन्य० ५३
ऊर्ध्वास्त्रेतामिसस्थान०	४२ एकाग्रचेतस सन्त ४०१
ऊर्ध्वास्यौ पद्मकोशौ च	६२ एकाङ्गुलमध स्रस्त १७४
ऊहापोहैश्च विविधे	४५८ एकाङ्घ्रिजा त्वेकपाद० २४५
ऊहापोहौ च लीलायाम्	४५ एकादश स्यु कणा० २७१
	एकादशाभिरभ्यासात् २६४
	एकेन चतुरश्रेण ६५
ऋग्यजु सामवेदेभ्य	४ एकैक करण कार्य २५७
ऋग्वेदाङ्गारती जाता	३४१ एकैकश प्रयोगोऽपि ३७५
ऋजु सम पुस्तकस्य	१३२ एकैकशो द्व द्वशो वा ४५९
ऋजूवी श्रमे पिपासायां	१७२ एकैव ललितोत्तिक्षप्ता १५१
ऋजूवी सक्तातुगा वक्ता	१७३ एकोऽङ्घ्रि कुञ्चितोऽन्यस्तु ३३३

पुटसख्या	पुटसख्या
एकोच्चौ कथितौ स्कन्धौ	९५ एतेषा च परस्थाना ४१५
एकोच्चौ कर्णलम्बौ च	९५ एतेषा विनियोगश्च ३४८
एकोऽन्योऽधोमुखो यत्र	२१९ एते स्मितादिभेदेषु ४१६
एको हस्तो द्वितीयस्तु	२३८ एते स्यु सात्त्विका भावा ४६७
एडकाकीडिता चारी	२३४ एव कुर्वत्प्रक्रियाया ३८१
एणधृत ततस्तिर्यक्	२४१ एव चारीप्रधानत्वे २९७
एतच्च विप्रदत्ताशी	३२२ एव दशविध प्रोक्त १६२
एतच्च वैष्णव स्थान	३२१ एव परपराप्राप्त ३
एतत्पुष्पाञ्जलिक्षेपे	१९३ एव पुन पुनर्यत्र २३७
एतत्पौरस्त्यनिर्देशे	२० एवप्रभतयो भावा ४२९
एतदुत्पतनौत्सुक्य०	२०७ एव भ्रान्त्वा क्रमाद्यत्र ३५२
एतदैरावणादीना	२९६ एव सति स्वाद्यमान० ४६७
एतद्दक्षिणतो वाम०	२०६ एवमाद्या विभावा स्यु ४३२
एतस्यास्तु विपर्यासात्	२४८ एवमन्योऽन्यनियमात् २७७
एतद्रौद्रगत योज्य	२३२ एवमुच्छ्वासनि श्वासौ १६२
एतद्विस्मयसूयाया	२१४ एष सभोगश्चङ्गार० ४०९
एतन्निषेधराभस्य०	२०१ एष स्पर्शं चपेटे च ३२
एतन्मण्डनमन्यद्वा	३६९ एष शैलशिलोत्पाटे ५६
एतन्मध्यमदे योज्य	२३६ एषामाद्यानि चत्वारि ३२४
एतानभिनयेऽप्याहु	२७ एषु सालगगीतेषु ३८३
एतानि दर्शान्याहु	१५७ ओ
एतेऽनुभावास्तेषा तु	४२४
एते न्याया प्रयोक्तव्या	३४७ ओतावत्सरिगोणीना १२४
एते पाण्यदिभेदा स्यु	१७८ ओष्ठयो सपुटस्तिर्यक् १६६
एतेऽभिनयहस्ता स्यु	२६
एते यत्र विभावा स्यु	४३६, ४५१ औ
एते यत्रानुभावा स्यु	४२० औग्यमावेगरोमाञ्च० ४२९
एते यत्रानुभावास्तत्	४४८ औग्यरोगजराक्रोध० ४७०
एते विषयभावेन	४५१ औचित्याच्च्युतयुक्त तु ४६

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
औदार्यधैर्यगाम्भीर्य०	१३८	कव्यामर्घस्तदा त्वर्ध०	२०९
औदार्यस्यैर्यधैर्याणा	५	कण्टकोद्धरणे सूक्ष्म०	५०
औदासीन्याधश्च्युतिस्तु	२८७	कण्ठोष्ठमुखशोषश्च	४४६
क		कथका बन्दिनश्चात्र	३९३
कक्षवर्तनिकेत्येतौ	७४	कथायामश्रुरोमाश्वा	४६३
कटाक्षभ्रुकुटीवक्र	४२३	कदचित्स्वप्रधान सन्	४६८
कटाक्षिणी साभिलाषा	१४०	कनिष्ठाङ्गुलिभागे चेत्	२१८
कटिभ्रान्त व्यसित च	१९२	कनिष्ठाङ्गुलिभागेन	२८७
कटिस्थ दक्षिण हस्त	२३५	कनिष्ठाङ्गुलिभूरन्य	३२८
कटीच्छिन्न च करणा०	२६३	कपालवीरनिर्माल्य०	४६०
कटीच्छिन्न च करण	,,	कपालचूर्णन कृत्वा	२४६
कटीच्छिन्न च करणै	२६१, २६४	कपित्थ स्यात्तदा कार्य	४०
कटीच्छिन्न चतुर्थ चेत्	२७४	कपित्थौ शिखरौ मुष्टौ	७७
कटीच्छिन्न च षडिति	२६५	कपोतोऽसौ करौ यत्र	५२
कटीच्छिन्न च सप्तेति	२६२, २६४	कपोलयोरोष्ठयोश्च	४१६
कटीच्छिन्न पञ्चम च	२६७	कपोलासललाटाना	६८
कटीच्छिन्न परिच्छिन्न	२६२	कपोलानुव्रतौ पूर्णौ	१५९
कटीच्छिन्न सप्तदश	२७०	कपोलौ षड्विधवृत्तौ	,,
कटीच्छिन्न सप्तम तु	२६५	कम्पनात्कम्पिता भीतौ	१३१
कटीच्छिन्न स्मृत षष्ठ	२७०	कम्पित स्फुरित प्राहु	१७५
कटीच्छिन्नमिति प्रोक्त	२६१	कम्पित सुरते शास्त्र०	१६५
कटीच्छिन्ना च वैशाख	२१२	कम्पितेत्यपरा पञ्च	१२९
कटी जानुसमा यत्र	३२१	कम्पितोद्वाहिता छिन्ना	९०
कटी जानुसमौ व्योम्नि	३२३	काम्पितो वलित स्तब्ध०	१२७
कटीतटे तत पादौ	३५३	कर कृत्वा नते पार्श्वे	२३४
कटीनितम्बगो हस्त	३२५	कर चरणमाक्षिप्य	२२४
कटी पञ्चविधेत्युत्पुष्पा	९०	कर शिर कपोलान्त	३४६
कव्यामन्योऽर्धचन्द्रश्च	२०५	करकर्माणि नृत्तज्ञै	१८९
		करण दर्पसरण	३४५

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

४८९

	पुटसख्या		पुटसख्या
करण नृत्तकरण	१९१	करोति यत्र तत्प्राहु	३५९
करण यूनाधिक्य	२५५	करोपगूढपार्श्वश्च	४१८
करणव्रातसदर्भ०	२५६	करोऽपरो रेचितश्च	२२४
करणानि तदा प्राञ्चि	२४८	करौ कृत्वोज्झितालीढ	२५८
करणानि त्रयाणा तु	२६२	करौ च रेचितौ विष्णु०	२३६
करणान्यष्टसरयानि	२६५	करौ हि स्वस्तिकीभूय	३१
करणाभ्या मातृका स्यात्	२५५	कर्णपूरे तालपत्रे	४८
करणेनाभिनेतव्या	२२५	कर्णयोर्हार्वाबहुल	३६१
करणै करणातीत	१९०	कर्णाटमण्डलैर्युक्ता	३७८
करणै पञ्चदशभि	२७३	कर्तव्य करणे प्राय	२४०
करणै स्थिरहस्त स्यात्	२५८	कर्तव्य शास्त्रपातस्तु	३४३
करणै स्यात्त्रिभि खण्डै	२७८	कर्तव्यो मुखसदश	५०
करणैरङ्गहार स्यात्	२६०	कर्तव्यौ स्वस्तिकौ हस्तौ	३१
करणैरङ्गहारैश्च	१३, १५	कर्मभिस्तारकामेदा	१५५
करमङ्गान्तरेणैव	२०५	कर्माणि पाणिक्षेत्राणि	१६
कराङ्गगात्रविक्षेपात्	४६०	कलासे वाद्यघात च	३८१
कराङ्ग्री रेचितौ यत्र	२००	कलासेषु भवेत्पात्र	३८१
करावरालयो स्थाने	५५	कलित कुन्तलैर्भाल	३६९
करावृत्कटि-यस्तौ	३३६	कविचारास्तथा भाव०	३९०
करिहस्त कटीच्छिन्न	२५९, २६०, २६३, २६६, २६७, २७१	कविचारो भवेदत्र	३८८
करिहस्त च करण	२६१	कवितेनैव विषम	३९०
करिहस्त चार्धसूचि	२६४	कवितेऽपि प्रयोज्यास्ते	१२५
करिहस्तकटीच्छिन्ने	२७२	कस्तूरिकादिवस्तूना	४१
करिहस्ताकृतिस्त्वेक	७०	कस्तूरिकाचन्दनाद्यै	३६४
करिहस्तोऽलपद्मत्व	२०२	कस्तूरीपत्रभङ्गाङ्कौ	३६९
करिहस्तौ करौ पादौ	२१६	कस्त्व कोऽह क सबन्ध	३८
करुणस्त्रिविधस्तेषा	४२२	कस्य त्वमिति नास्तीति	४३
करुणे विप्रलम्भे च	४१३	कादिशीकतया दृष्टे	४३३
		काश्चिद्वीतस्य तालेन	३८१

	पुटसख्या		पुटसख्या
कास्यतालधरास्वाष्टौ	३७३	किञ्चित्कुक्षितानि स्यु	१४५
काङ्गूलेऽनामिका वक्रा	४२	किञ्चित्छलेष सम तच्च	१७१
कान्तादृष्टि कटाक्षारय	४०९	किञ्चित्कुक्षत्पुटा किञ्चित्	१४९
कन्तानुकरण हस०	४०७	किञ्चित्कुक्षत्पुटा गूड०	१४५
कान्ताया सुहृमारान्न०	२२	किञ्चित्कुक्षत्पुटापाङ्गा	१४७
का-तासयोगविरहौ	४०६	किञ्चित्तिर्यग्धो मूर्ध्	३६३
कान्ता हास्या च वरुणा	१३५	किञ्चित्प्रसार्य चोत्क्षिप्य	२९०
कान्तौ तीव्रस्मराक्रान्तौ	४०७	किञ्चिदन्त समाविष्ट०	१३६
कामजोऽप्यस्ति स द्वेधा	४६०	किञ्चिदाकुक्षिते नेत्रे	४३८
कामशास्त्रे च शृङ्गारे	४१४	किञ्चिदायामिवक्त्र च	१७६
कामशिक्षितभाव च	३६६	किञ्चिदुत्प्लुत्य चरणौ	२८६
कामवस्थासु सर्वासु	३२८	किञ्चिल्लक्षितदन्तश्च	४१७
कायस्थितिर्मनोनेत्र०	३६४	कि तु मत्प्रेमत सन्त	४७३
कार कार करस्तद्वत्	२९७	कि त्वेतत्करणद्वन्द्व	१८५
कार्य दौर्गमिद स्थानम्	३२७	कीर्ति सुहृदुदासीन०	४३१
कार्य व्याधौ विषादे च	८८	कीर्तिप्रागल्भ्यसौभाग्य०	५
कार्य पुष्पाञ्जलौ चैष०	५४	कुट्टन खण्डन छिन	१६९
कार्य शिरोमुखोरस्थ	५२	कुचकक्षादिदशस्थ	४९
कार्य सुव्यक्तलक्ष्माण	८५	कुचादौ कामसूत्रज्ञा	”
कार्यानिश्चयिनी चित्त०	४५३	कुक्ष-मध्य तिरश्चीनम्	१८०
कार्याविवेको जडता	४५६	कुक्षन्मूला करेऽङ्गु-य	१७८
कार्यादौत्सुक्यनिर्वेद०	१६३	कुक्षित पादमुत्क्षिप्य	२९२
कार्ये तालानुसधाने	२०७	कुक्षित प्रसरत्यङ्घ्रि	२३६
कार्यो स्वस्तिकौ सिंह०	५०	कुक्षित स्यादतिश्रान्त०	९३
काष्ण्यवेषधुदाहाथ	४६४	कुक्षितश्चरणो यत्र	३१२
काव्य गीत तथा नृत्त	३४४	कुक्षिताङ्गुलिरुत्क्षिप्त०	९३
काव्यबद्ध विभावादि	७	कुक्षिते चरणे चार्या	२०८
किङ्किणीवाद्यवेदी च	३९२	कुक्षिते स्वस्तिकीकृत्य	३०२
किञ्चित्तलमध्यस्थ	५०	कुक्षितोत्क्षिप्तपादस्थ	२९२

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

४९१

पुटसंख्या	पुटसंख्या
कुञ्चितौ कम्पितौ पूर्णौ	१५९ कृत्वान्ते चतुरश्र स्यात् २१४
कुञ्जराणां निरवधि०	४६२ कृत्वा पादान्तरतल० २९४
कुन्तनिर्दिशदण्डादि०	३९ कृत्वा पार्श्व गते स्व स्व २८८
कुमुदोत्पलकु तेषु	५५ कृत्वा पार्श्व स्वपार्श्व क्षमा० २९२
कुरुते पक्षिण प्राहु	३५१ कृत्वा मृगप्लुता चारीं २२९
कुरुते यत्र सा चारी	२८७ कृत्वालाता पुरोऽङ्घ्रि चेत् २३५
कुर्यान्मुहुर्मुहुस्तत्तु	२०९ कृत्वा वक्षस्येककाल १९७
कुर्युर्गम्भीरमातोद्य०	३८९ कृत्वा समनख छिन्न २६१
कुर्वन्तोति मया प्रोक्ता	४६५ कृत्वोत्प्लुत्य भ्रमरक २९६
कुर्वन् वा भ्रमरी हस्तौ	२१४ केचिदाहु केवल्यो ३७५
कुलरूपबलैर्ध्व०	४६१ केऽप्युचुस्तत्तु नि शङ्क ५१
कुमत्स्वनासने चेद	३३८ केवल रतिहासादि० ३९८
कुसुमावचये मुक्ता०	४१ केवला सद्वितीया वा १५२
कूर्परस्वस्तिकयुतौ	७९ केशादिग्रहजे हर्षे २२
कूर्मासन नागग्रन्थ	३१९ केतवेऽक्षप्रेरणे च ४५
कूर्मासन यद्यलगे	२४३ कैशिके स्याद्भारतवत् ३४७
कृतालगे निःपत्योर्ब्याम्	२४४ वैशिक्या यन्मत नर्म० ३४४
कृतेऽङ्घ्र्योर्धूर्गतो यत्र	२८६ कोमल सविलास च ३६०
कृतो वक्षस्यरालोऽन्य	२०७ क्रमात्कृत्वा यत्र वामम् ६२
कृतो हस्तस्तथान्याङ्ग	२३२ क्रमात्कृत्वोद्वेष्टितेन २२३
कृतौ सिंहाभिनयने	,, क्रमात्सूची भ्रमरक ३५६
कृत्रिमस्तूतानकृत	४३५ क्रमादङ्गद्वयेऽप्येव २११
कृत्वा चारीमतिक्रान्ता	२२३ क्रमादङ्गान्तरैरेव ७२
कृत्वा चारीमपक्रान्ता	२०१ क्रमादाकुञ्चिताङ्घ्रिभ्यां ३०४
कृत्वा न्छिन्न कटीमेका	२०५ क्रमाद् द्वावादिवैचित्र्यात् १०५
कृत्वाथ वाद्यपाम्येन	३८२ क्रमावृत्त्येद्विरोधस्तु ३८२
कृत्वानीनावधो यत्र	५७ क्रमेण तत्र तज्ज्ञेय ३५१
कृत्वा नूपुरविक्षिप्ता०	२६१ क्रमेण दक्षिण पाद ३५२
कृत्वा दृत्त ध्रुवेणैव	३८२ क्रमेण शकटास्यश्च ३५१

	पुटसख्या		पुटसख्या
क्रमेणानन्तर वाम	३५२	गगने सागरादौ च	५४
क्रियमाणे मर्दलादे	३८९	गङ्गावतरण गङ्गा	२३९
क्रियाविशेष क्रियते	१८३	गजदन्तश्चावहित्थ	२६
क्रियाविष्ट करोऽन्वर्थ	२२४	गजरानन्तर नास्ति	३७५
क्रीडाकरणभावेन	४५१	गजरोपशमस्यान्ते	१२४
		गजरोपशमेनैव	३७८
क्ष		गजविक्रीडित गण्ड०	१९३
क्षण भूत्वा प्रचलितौ	६८	गजाना तुरगाणा च	४६३
क्षाम खल्ल तथा पूर्ण	१२६	गजारोहे तु विवृत	१३४
क्षाम स्यान्नमनाञ्जुम्भा	११	गण्डादि क्षेत्रसंस्थस्तु	४६
क्षामौ त्ववनतौ द्वेयौ	१५९	गण्डौ विकसितौ फुल्लौ	१५९
क्षिप्तैक हसपक्ष च	१९९	गतागत च वलित	३१९
क्षीरोदक दुकूलादि	३६९	गतावा दोलितोऽन्वर्थ	१०४
क्षुद्रेषूर्ध्वमधस्तिर्यक्	३५	गतिभङ्ग स्मृतेर्नाश	४४९
क्षेत्रेऽत्र केचिदिच्छन्ति	२२५	गतिस्थितिप्रयोगाणा	१९३
ख		गत्युन्मुखी च यत्रैक	३२८
खटकाख्यश्च तद्विक्क	२२७	गद्गद वचन स्वेद०	४३६
खटकाख्यस्तद वर्थ	२०६	गम्भीरभाव कुशल	३९४
खटकामुखमन्य वा	६२	गर्वगाम्भीर्यमौने स्यात्	३२६
खटकामुखयो पाण्यो	५५	गर्वाद्गणनेनापि	४५८
खटकामुखहस्तौ चेत्	७७	गर्वेण स्वाङ्गवीक्षया	१९
खटकास्योऽपरो वक्ष०	२०८, २२७	गात्रमुद्धतचारीक	२३५
खड्गादिभ्रामणे वास्य	१०१	गात्रविक्षेपमात्र तु	१२
खण्डन तु मुहुर्दन्त०	१७०	गात्रसवाहनैरास्य०	४५०
खण्डसूचि ततो बाह्य	३१९	गात्रस्पर्शोल्लुक्सने	४७०
खेदे च सकुचत्तचित्	५३	गात्रोत्कम्पी चमत्कार	४६४
ग		गानोद्धूननमाह्लादात्	४३७
गगने चेतदा चारी	३१९	गायनैर्मेलकोपेतै	३८०
		गीत चेति समाचष्ट	३८५

पुटसख्या	पुटसख्या
गीतादयश्च देशोऽपि	४०७ गौरता श्यामता वेति ३६७
गीतादितालमाने च	५१ ग्रन्थे मदीये यदि ४७३
गीतादिसाम्यनिपुणा	३७३ ग्रहणे दीर्घनालाना ४८
गीतादेरागत स्थाय	३६३ ग्रन्थिर्विलुलित पृष्ठे ३६९
गीतवाद्यध्वनिं चाज्ञै	३६७ ग्रीवा त्वभिमुखीभूय ९७
गीतवाद्यानुगमन	३६५ ग्रीवाया विधुतभ्रान्ति २७५
गीते सालगसूडस्थै	३७७
गुणदोषा मण्डन च	१६ घ
गुणदोषौ परीक्षेत	३६८ घटित क्षितिघाती स्यात् ९४
गुणनिक्षेपणे मुक्ता०	५० घर्घरो विषम भाव० ३८५
गुणस्य दोषीकरण०	४४८ ग्रन्मुहुर्घटितोत्सेध ९४
गुम्भीश्चत्रो रसाना स्यात्	४७२
गुरावव्यक्तचेष्ट स्यात्	४२८ च
गुरुव्यतिक्रमोऽवज्ञा	४५२ चक्रितद्विपुटा स्तब्ध० १३७
गुरौ प्रिये रिपौ भृत्ये	४२८ चक्रचापगदादेश्च ४०
गुर्वी जिह्वा छीवन च	४४९ चक्रभ्रमरिका खण्ड० २४९
गुल्फक्षेत्रेऽन्यपादस्य	२९० चक्रवर्तनिकेत्येतौ ७३
गुल्फयो स्वस्तिक कृत्वा	२०९ चतु षष्टित्वमेतेषा ३०
गुल्फावकुष्ठसल्लिष्टौ	१७८ चतु षष्टित्वमेव वा २७३
गुल्फौ च सहत तत्स्यात्	३३० चतुर भ्रमर चाथ ३१९
गूढावलोकिनी शीघ्र	१४४ चतुरश्र पार्श्वविद्ध ३०६
गूढ्रावलीनक द्वे च	२७३ चतुरश्र भवेदङ्ग २९८
गृहादिभञ्जन राज्य०	४२३ चतुरश्र समाश्रित्य २०३
गृहीत्वापस्तौ कृत्वा	३४६ चतुरश्र कर पाणि २०२
गोपनप्रायवाक्यार्थ०	२३३ चतुरश्र स्थित कृत्वा ५९
गौण्डलीविधिवच्चात्र	३८९ चतुरश्रकर स्थित्वा ६०
गौण्डल्याश्च विधि सम्यक्	१६ चतुरश्राविति प्रोक्त ७९
गौण्डल्या मण्डल प्रोक्त	३७७ चतुरश्रीकृत्य पाण्यो
गौण्डल्योजोन्विता सा स्यात्	३८२ चतुरश्रीमभजन्तौ

	पुटसख्या		पुटसख्या
चतुरश्रेण मानेन	२५६	चरणौ यत्र तामाहु	३०२
चतुरश्रौ करौ कृत्वा	१९८	चरणौ यत्र सा चारी	३००
चतुरश्रौ करौ वक्ष	१९९	चरेत्पादातरान्मन्द	२३०
चतुरश्रौ तथेद्वितौ	२६	चलत्तारा मनामकुञ्चन्	१४३
चतुरा रुचिरे रूपेणै	१५३	चलन कम्पन प्रोक्तम्	१५६
चतुरे च भ्रुवौ चारु०	४०९	चलपादमनत्युच्चम्	३२१
चतुरो वा तदाक्षित	२१८	चलित श्लिष्टविक्षिष्ट	१७५
चतुर्दिक् तदाख्यात	३५२	चातुर्यवचने त्वेतौ	४५
चतुर्दिक्षु ह्यत्रात्वा	३५९	चार चार यथा चार्या	२९७
चतुर्भिनयस्तत्र	८	चरी च करण खण्ड	२७७
चतुर्धाभिनयाभिज्ञ	३९	चारी चयविशेष प्राङ्	३४७
चतुर्धाभिनयोपेत	७	चारी चाषगतिस्तस्यात्	२२०
चतुर्गं मुखरागोऽत्र	१८१	चारी चेज्जनिता मुष्टि	२३४
चतुर्भि खण्डको ज्ञेय	२५५	चारी चेदक्षिणाङ्घ्रे स्यात्	२१३
चतुर्भिर्वा क्रमात्ताले	२७८	चारी चेदण्डपादा स्यात्	२१३
चतुर्दिधेति विज्ञेया	३४१	चारीणा न्यूनताधिक्य	३४८
चतुस्तालाद्यन्तरेण	२९०	चारी नाम्नात्र चरण	॥
चतुस्तालान्तरौ पादौ	३२३	चारी नूपुरपादोऽथ	२२८
चत्वारि क्षमादिभूतानि	४६८	चारी लङ्घितजङ्घारया	२८१
चत्वारो मधुरध्वाना	३७३	चारी सा जनिता यस्यां	२८८
चन्दनेर्धूमर गात्र	३६९	चारी स्यात्करणे डीषि	२७६
चन्द्रलेखाकृतिर्भाति	३६	चारुचामरधारिण्य	३६९
चरण पातयेद्यस्यां	२९३	चार्यं शुद्धाश्च देशीस्था	१६
चरण स्वस्तिकाकार०	३०५	चार्यं स्थानेन ताभ्योऽत	३१८
चरणानुचरण्याहु	२९७	चार्यलाता नितम्बश्च	२०६
चरणान्तरपार्श्व स्यात्	२८३	चार्यातिक्रान्तया चाप०	४६२
चरणैश्चाषगतिभि	३५४	चार्यातिक्रान्तया पाद	२१५
चरणोऽग्रे सरत्येक	३०६	चार्याभ्यर्धिक्या पादे	१९५
चरणौ दण्डपादा सा	३०९	चार्याविद्धाक्षितपदे	२०३

पुटसख्या	पुटसख्या
चार्यौ बद्धस्थितावर्ते	२२० जडताव्याधिरुन्माद० ४२०
चार्वधिष्ठानववृत्त	३६८ जनित शकटास्यश्च ३५४
चालि सा शैव्यमांमुख्य०	३६१ जनित सप्त पूर्वोक्त० ३५१
चालिश्चालिवदश्चाथ	३६० जनितात्मपरामित्र० ३५८
चित्तवृत्त्यपिका काचित्	९ जपाध्ययनसलाप० १७०
चित्तस्थान्यपरत्वेन	१६४ जयशब्दे प्रयोक्तव्यौ ६०
चिन्ताधृति स्मृतिव्रीडा	४०३ जलवेलीत्येवमाद्या ४०७
चिन्तावितर्कप्रोस्तोषे	३२७ जहार नारदादीनां ५
चिन्तासूयाश्रमौत्सुक्य०	४१० जातौ मिथ समुखस्थ० ६०
चिन्तौत्सुक्या मनस्तापात्	४४८ जानुनी भूषणानीति १६
चिबुकग्रहणे चैव	४२ जानुभ्या भूमिसस्थाभ्यां ३३८
चिरविस्मृतयस्तृना	४५२ जातु लमोरुजङ्घ तु १३३
चिरान्मनन्द निपीतस्तु	१६४ जातुसधिममत्वेन ३३४
चौर्यराजापराधादि	४४७ जा वन्ता बोरुपर्यन्तां २९३
चौर्यराजापराधादे	४४६ जिघासाद्याश्च यत्र स्यु ४२३
	जिह्वाया लेहन स्वेद ४५६
	जिह्वेति षड्विधा तत्र १७२
छिन् स्याद्वाढमश्लेष	१७० जिह्वोष्ठदन्तक्रियया १७३
छिन्नमूर्खद्वुत्तमज्ञ	२६४ जीण नष्टे चाविषाद ४५१
छिन्ना तिर्यङ्मुखे पार्श्वे	९१ जीवित मनमथस्योक्त ३६६
	जुगुप्सा स्थायिभाव तु ४०१
	जुगुप्साशोकसतप्ते ८६
जगदुन्तद्विदो रौद्र	४०४ जुगुप्सिता विस्मितेति १३५
जङ्घयो कम्पन प्राहु	३८७ ज्वालासृध्वगतास्वस्य० ३२
जङ्घा तदा नागबन्ध	३३५
जङ्घ मध्यमवष्टभ्य	२५१
जङ्घालङ्घनिकालाता	२८१ ज्ञानविज्ञानगर्वे सा १४८
जठरक्षेत्रग पृष्ठे	५३ ज्ञानेऽभ्युपगमे रोषे २०
जडता मरण चेति	४१५ ज्ञेयमाद्य द्वयाभ्यासात् २७४

ह	पुटसख्या	ततश्च भरत सार्धं	पुटसख्या
हमयाकुञ्चितस्याङ्घ्रे	३०९	ततश्चोपशमारम्भे	३
डोल पुष्पपुटोत्सङ्ग०	२६	ततस्तद्वद् द्वितीयाङ्ग	३७४
डोलो भवेदसौ व्याधौ	५४	ततो जवनिकान्तधौ	२१२
डोलापादाऽयचारीकाद्	२२९	ततोद्धृतपुटाल्यन्त०	३७४
डोलापादाङ्घ्रिगमना०	२३१	ततोऽपकाऽन्तचारीक	१३८
डोलापादा दण्डपादा	२८०	ततो विलम्बितप्राये	२०८
डोलापादा यदा चारी	२२४	तत्कटी सममादिष्ट	३८९
डोलापादा भजश्चारी	२३५	तत्कार्य कोपलज्जादि	२०५
डोलौ हस्तौ तदा प्रोक्त	२२१	तत्कुक्षेत्रसविष्ट	२३
डोलौ हस्तौ सतत तद्	२२९	तत्कोपासूययोर्गोत्र्यम्	१९३
त		तत्तत्प्रयोगानुगतयो	२०२
त चानुभावयेदश्रु	४७१	तत्तद्योगोऽप्यलकार	२३१
त ततोऽङ्घ्रितजङ्ग च	२९३	तत्तद्वेशजुषो भूषा	४०७
त एव प्रविचारा स्यु	३४५	तत्तिरस्कृतसस्कारा	१३४
तन्नापलमनालोच्य	४५४	तत्त्वबोधश्च यत्र स्यात्	४०७
तज्जराभिमुख शोभा०	३६६	तत्पद्धतिरथाचार्य	४४४
तण्डुना खगणाग्रण्या	३	तत्पात्र गौण्डली केचित्	१६
तण्डुकमुद्धतप्राय०	१२	तत्पात्रे दक्षिण न्यस्येत्	३७७
तत कूटनिबद्धेन	३९०	तत्प्रकाशनसचार०	२१४
तत पर च परित	३९६	तत्प्रतीकारशून्यस्य	२१९
तत प्रहर्षसपन्न	३७५	तत्प्रधाना सात्त्वती स्यात्	४५३
तत शुद्धप्रबन्धैश्च	३७५	तत्र घर्घरिकवाये	३४२
तत सप्त स्थितावर्त०	३५७	तत्र पद्धति प्राहु	३८५
तत सालगसूडेन	३९०	तत्र त्वग्रग उत्तान	३७८
तत स्यादेकताल्यैव	३८३	तत्र शाखेति विख्याता	१८२
तत स्याद्वर्षसरण	२४१	तत्र सत्त्वे भवे भावा	१५
ज्ञतः स्वय सुरज्येष्ठ	३७५	तत्रानीय निधीयेते	४६८
		तत्रैकपादनिष्पाद्या	१९८
			२७८

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

४९७

पुटसख्या	पुटसख्या
तत्रैव सैन्यमान्याना	३९५ तदेव जलशय्याख्य० २४५
तत्सनिधौ तु विद्वास	३९५ तदेव बलन केचित् ३११
तत्सपत्न्युचिता चारी	२७७ तदेवार्धनिकुट्ट स्यात् २०४
तत्सामान्यविशेषाभ्या	३९७ तदेव स्तब्धबाहु सन् २१८
तत्स्यात्कुट्टमित मान	२२ तदैवारालता प्राप्य ७६
तत्स्वास्तिक प्रयोक्तव्य	२०१ तद्गीतपरिवर्तेषु २००
तथान्य पादमुद्रित्य	२९६ तद्विक्र करमाधाय २०७
तथापसरण पश्चात्	३८७ तद्भिम्बोऽलपद्यो वा २०८
तथा युद्धनियुद्धस्थ०	२०७ तद्भुतत्वेन कर्तव्य २६६
तथा सधाय शस्त्राणि	३२४ तद्भेदानधुना धीमान् ३४७
तथैव वामपाण्यङ्ग्री	२०४ तद्योग्य भीमसेनादे २२२
तदग्रयुक्पताकोऽङ्ग	२१८ तद्योग्या लौकिकी शोभा १०
तदग्रयोरन्तराल	३२१ तद्वदङ्गान्तर कृत्वा २३७
तदचोद्य यत् किञ्चिद्	४०१ तद्विभावा प्रियानिष्ठ० ४५६
तदनन्तरजाता तु	४१० तद्विभाव्य भयव्रीडा ४५८
तदन्तर्खण्डेऽन्यत्रापि	१२५ तनुमध्योन्नतिस्थूल० ३६७
तदर्ध मध्यमो न्यून	३७३ तन्नत स्थानक खेद० ३४०
तदर्धरेचित योज्य	२०९ तन्न नीचरतिर्यस्मात् ४१४
तदसद्रतिभेदौ हि	४४२ तन्निद्रामदमूर्च्छासु २४
तदा करक्रिया तत्तत्	१९६ तन्निवृत्त्या त्वपसृत ८९
तदा खेचरसचार०	२३० तन्नृत्त मार्गशब्देन ११
तदाद्यभरतेनोक्त	१५ तन्यते शार्ङ्गदेवेन २
तदा मृगच्छता ज्ञेया	२९२ तया द्वारवती गोप्य ३
तदा ललाटतिलकम्	२१४ तयोरेक ततो न्यस्येत् २११
तदा बलितमाख्यात	३२८ तरुणोऽल्पोऽधमस्तत्र ४४९
तदावेष्टितमारयात	१८४ तर्काख्यौ प्रत्ययावृह० ४५८
तदा स्तम्भादयो देहे	४६६ तर्जनीमूलसलभ ३२
तदीयैरनुभावैस्तु	४१० तर्जने प्रतिषेधे च ३२६
तदुक्त कृतिभि क्रान्त	३५९ तर्जन्यादिष्वङ्गुलीषु ३७

पुटसख्या		पुटसख्या
तर्जन्याद्यङ्गुलीनां यद्	१८४	तादगेव किरीटस्य ३५
तलपुष्पपुट तत्स्यात्	१९६	तानि द्वेधा स्यनिष्ठानि १५५
तलपुष्पपुट पूर्वं	२५८	ताभिस्तु शिक्षिता नार्य ३
तलपुष्पपुट लीन	१९२	ताम्बूलग्रहणादौ स्यात् ५५
तलमध्यस्थितैर्लम्बै	३९	ताम्बूलवीटिकावृत्त० ४१
तलमन्तर्भ्रमस्याङ्ग्रे	३१०	ताम्रचूडस्तदा हस्त ५१
तलसघटितोद्भूत०	१९३	तारकाया कलाभिज्ञा १३६
तलसघटितमथो	२६९	तारके कम्पिते यस्या १४१
तलसमुखमावक्ष	१८४	तारयोर्मण्डलभ्रान्ति १५५
तलसस्फोटित पार्श्व०	१९३	ताराहारावली स्थूल० ३६९
तलयैस्ताडन छेद	४२४	तालत्रयान्तरोत्क्षिप्त २९५
तलान्तरौ तदा स्याताम्	६२	तालमात्र पुर कृत्वा २८५
तलेन भूमिलम्बेन	३८७	तालानुवृत्तिरित्येते १३७४
तल्लतावृक्षिक योऽय	२१७	तावेव तालवृन्ताख्यौ ६०
तस्मिन्नृत्यति हास्यैक०	३८३	तिरिपन्नमरी तिर्यक् २४९
तस्मिन् पार्श्वं करोऽप्येष	२३०	तिर्यक्कुञ्चितजानु स्यात् ३३२
तस्य शाखाङ्कुरो नृत्त	१५	तिर्यक् च ते लोहडी स्यात् २४४
तस्यानुभावा निभृत	४५७	तिर्यक्प्रसारितैकाङ्घ्रि ३०४
तस्याभिनयन कार्य	४६१	तिर्यक्प्रसारितो यत्र ३३३
तस्या सिंहासन रम्य	३९५	तिर्यक् प्रसारितौ स्याताम्
तस्याश्च नर्तन प्राहु	३७७	तिर्यक्स्वस्तिकसज्ञ च २४१
तस्योत्पाताद्धोरनाद०	४६४	तिर्यगेकेन पादेन २४७
ता कुब्जवामनादीना	९१	तिर्यङ्नतोन्नत स्कन्ध० १९
ता कृत्वा विषमेर्भागे	२६९	तिर्यङ्नतोन्नति प्राप्त २४
ता तिर्यक् कुञ्चिता चारी	३०३	तिर्यङ्मुखा मराला च २८०
ताडन तोलन छेद०	१८९	तिष्ठेत्प्रतिदिश प्रोक्त २५१
ताडितश्चरण स स्यात्	९४	तिष्ठेद्भुजङ्घिणान्येन २४७
ताडितो घटितोऽस्य	९२	तीक्ष्णाप्रीकृत्य तामाह ३१२
ताण्डव लास्यमित्येतत्	१३	तीव्रो मदोऽधमोऽत्र स्यात् १४९

पुटसख्या	पुटसख्या
तुच्छायुक्तानृतत्वोक्ति०	४३ त्रुटितात्रुटिताभिज्ञा ३९३
तूर्यवयविशेषज्ञ	३९४ त्रेधा रुदितमानन्द० ४२२
तृणस्य चाङ्गुलैर्दन्त०	१७१ त्र्यवस्थ कथितस्तस्य ४१६
तेज शोभाविलासाख्यान्	१३८ त्र्यश्र स एव किञ्चित् ३२१
तेन देवानभिनयेत्	२२१ त्र्यश्रपक्षस्थयो स्थान ३२३
ते भावानाभिमुख्येन	४०८ त्र्यश्रा नतोन्नता चेति ९६
ते रेखामनतिक्रम्य	११० त्र्यश्रा पार्श्वगता खेदे ९८
ते शान्तविषया यस्मात्	४४१ त्र्यश्रौ द्वावपि तद्वियात् ३२४
ते शुद्धहृदया शान्त	४०१ त्वरितप्रश्रवाक्ये च २०
तेषा लक्षणसिद्धयर्थ	३४५ त्वरितागमन चानु० ४६२
तेषामीषद्विकारेऽपि	३२ द
तौ पताकाकृती पार्श्व०	७४ दक्षिण करिहस्त स्यात् २००
तौ पार्श्वभिर्मुखाग्रौ तु	७१ दक्षिण शकटास्य स्यात् ३५२
तौर्यत्रये लक्ष्यलक्ष्म०	३९१ दक्षिण शकटास्यत्व ३४९
त्रयास्त्रिशद्वित्रित्व०	४६५ दक्षिण सूच्यपक्रान्त ३५५
त्रयोर्विशतिरुक्तानि	३२० दक्षिणश्चतुरोऽङ्गिस्तु २१४
त्रस्ता च मदिरेत्येता	१३६ दक्षिणश्चरण सूची ३५६
त्रासो निद्रा त्रयस्त्रिशत्	४०३ दक्षिणश्चरणश्चाग्रे ३२४
त्रिक च वलित कृत्वा	२१२ दक्षिणश्चरणो जातु० ३३५
त्रिक बद्धाभिधा चारी	२२२ दक्षिणस्त्वपस्य स्व २८५
त्रिपताक कर कर्णे	२३० दक्षिणाङ्गेन जनित २७१
त्रिपताकस्य हस्तस्य	३७ दक्षिणाङ्गेनैव कृत्वा २६४
त्रिपताकाकृति केचित्	६८ दक्षिणाङ्गप्रापका तां ३५९
त्रिपताकाविमौ कैश्चित्	७३ दक्षिणाङ्ग्रे पार्श्वदेशे २८५
त्रिपताकोऽथवा यत्र	६९ दक्षिणेऽङ्गौ सम पादौ ॥
त्रिपताकौ बटीशीर्षे	७१ दक्षिणेनाङ्गिणा स्थित्वा २४८
त्रिपताकौ करौ किञ्चित्	६८ दक्षिणो जनितोऽङ्गि स्यात् ३५७
त्रिवलीधारण स्क धे	३७७ दक्षिणो जनितो भूत्वा ३५५
त्रिविक्रमाकारधारी	२४९ दक्षिणो जनितो भूत्वा

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
दक्षिणो जनितो वाम	३४९, ३५०	दष्ट निष्कर्षण चेति	१६९
दक्षिणो दण्डपाद स्यात्	३५७	दष्टोष्ठो हस्तनिष्पेषी	४२८
दक्षिणो दण्डपादोऽथ	३५५	दानवीरो धर्मवीर	४३२
दक्षिणो भ्रमरो वाम	३४९	दारिद्र्यमिष्टविरह	४४४
दक्षिणो विच्यवो भूत्वा	३५८	दिक्चतुष्टके क्रमातिष्ठेत्	२५०
दण्डपक्ष च करण	२६८	दिक्स्वस्तिक कटीच्छिन्न	२६८
दण्डपाद व्यसित च	२५९	दिक्स्वस्तिक ततश्चाङ्गे	२६०
दण्डपादादयथा चार्था	२२५	दिगन्तरमुखे कृत्वा	२७२
दण्डपादोऽथ सूची स्यात्	३५७	दिशानया परेऽप्यूहा	३८८
दण्डप्रणामाश्रित च	२४०	दीप्ता सकुचितापाङ्गा	१३७
दण्डप्रणामाश्रित तद्	२४३	दीर्घोच्छ्वासे च जृम्भायाम्	८९
दण्डरेचितक चक्र०	२६९	दु खस्मृतियुतानन्दात्	४२२
दण्डरेचितकादूर्ध्व	२७०	दु खान्विते सरोगे च	१६३
दण्डवन्न्यस्यते यत्र	२२८	दु खार्तिशोकनिर्वेद०	५
दण्डिकालम्बिनी कन्या	३६५	दुर्लभाभीष्टसंप्राप्ति	४३६
दधत्पाङ्गौ विच्छाद्यौ	१४३	दूरसनतपृष्ठ च	२१६
दधाते सर्पशिरसौ	५६	दूरस्थोच्चा मनागवक्त्रा	३७
दधानोऽधोगतोऽथाग्र०	३७	दृश्य दृष्ट्वा समुद्विप्ता	१४१
दध्यादिमङ्गलद्रव्य०	३४	दृश्यात्पलायमाने च	१३८
दध्यादिव्यञ्जनैश्चैव	४००	दृश्यादपसृते तारे	१४३
दन्तकर्माणि वक्ष्याम	१६९	दृश्योद्वेगादपाङ्गौ च	१३९
दन्तपङ्क्ति प्रभाजाल०	३६९	दृष्टयस्ता विरिञ्चोऽपि	१५०
दन्तपङ्क्त्यो स्थितिर्वूरे	१७०	दृष्टयोऽष्टासु रत्यादि	१४२
दन्तोष्ठ लिहती जिह्वा	१७३	दृष्टि किञ्चिद्भ्रमत्तारा	१४९
दन्तोष्ठपीडन हस्त०	४२४	दृष्टि स्यान्मलिना स्त्रीणा	१४३
दर्शन श्रवण शून्य०	४३२	दृष्टिभ्रूत्पुटताराश्च	१६
दर्शने तुङ्गवस्तुना	२३	दृष्टिविकासितापाङ्गा	१४९
दशभि करणैरेभिः	२५८	दृष्ट्वा तु पुरुष विद्या०	४३६
दश वा भाविनिघना	४१०	देवज्योपद्रवादेह०	४५२

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
देवतागुरुविप्राणा	५२	द्वेधीभाव इति प्रोक्ता	४३०
देवभर्तृगुरुस्वामि०	४५४	द्वौ मुख्यगायनौ सार्ध०	३७३
देवेभ्यस्तोयदानेऽसौ	४४		
देवैर्नागैस्तथा यक्षै	४५५	ध	
देशजातिकुलाचार०	४२३	धनुर्वज्रादिशस्त्राणा	३२३
देशीप्रसिद्धा सन्त्यन्या	२८०	धनुर्वदङ्गहार स्यात्	३६३
देशभ्रशादयश्चेते	४१९	धरण्या चरणग्रेण	३०५
देह भ्रामयते तिर्यक	२४९	धरण्या पार्ष्णिभागेन	२९५
देह स्वाभाविकोऽङ्गुष्ठौ	३३०	धर्मार्थविशेषेषु	४२८
देह स्वाभाविको यत्र	२०२	धर्मिष्ठ पापभीरुश्च	३९४
देहदक्षिणभागस्थ	५५	धर्मोपघातजो वित्त०	४२२
देहस्य वामपार्श्वस्थौ	५३	धसक स्यात्सुललित	३६२
देहोपस्करणल्यागात्	४४८	धसकश्चाङ्गहार स्यात्	३६०
देन्य निद्रा तथा स्वप्न०	४१०	धातुवैषम्यमित्याद्यै	४५६
दोषवैषम्यजैर्गण्ड०	४६३	धान्यपुष्पफलादीना	५४
दौर्बल्यौत्सुक्यनिश्वास	५७	धारास्वधोगता पक्षि०	३२
धूनाक्षपातनादौ स्यात्	४१	धावने प्राङ्मुखाङ्गुष्ठ	३९
द्रष्टव्ये नाट्यनृत्ये ते	६	धुत विधुतमाधूतम्	१७
द्वत गतागते पार्श्वे	९०	धूनन श्लेषविश्लेषौ	१८९
द्वतगत्या तदेव स्यात्	१९	धैर्यादुत्तममध्याना	४२३
द्वतापसारित वाम	२१४	ध्यान च मुहुरभ्यास	४५१
द्वयोश्चरणयोर्व्योम्नि	३८७	न	
द्वात्रिंशते तथाप्युक्ता	२५६		
द्वात्रिंशन्मर्दलधरा	३७३	न किञ्चिद् दृश्यते लोके	५
द्वाभ्या त्रिभिश्चतुर्भिर्वा	२५५	नखक्षते मृगाक्षीणा	१६६
द्वावावजधरावङ्गौ	३७२	नगराणामगाराणा	६
द्वितीय तु लताहस्त	२१२	न चात्र करिहस्तत्व	७०
द्विन्नि कार्योऽन्यपार्श्वानु	३८	न चात्र मरण साक्षात्	४१०
द्विन्निर्वा विप्रकीर्णाप्र	४२	न चात्रैक करीहस्त०	७०

	पुटसख्या		पुटसख्या
नटेन कान्तदृष्ट्याद्यै	४०५	नलिनीपद्मशैशौ तौ	७७
नताङ्ग्रेषु पुल्याभीक्ष्ण	३०९	नलिनीपद्मशैशौ स्त	॥
नतावनम्रालकार	९८	नवभि वरणैर्युक्त	२५९
न ते श्रीशार्ङ्गिणा प्रोक्ता	२५२	नव अमरकाख्येण	२७२
न तत्साक्षात्प्रयोक्तव्य	४२४	न विद्यादर्पतोग्रन्थ०	४७३
नतोन्नतौ पद्मशैशौ	६७	नागबन्ध कपालाद्य	२४१
ननु चाव्यभिचारेण	४२६	नागबन्ध तदेव स्यात्	२४६
ननु दु खात्मक कस्मात्	४११	नागापसर्पितमयो	१९३
ननु नीचे तु माल्यादि	४१३	नाटकस्थितवाक्यार्थ०	१४
ननु स्थाय्यपि भावत्वात्	४२७	नाट्य तन्नाटकध्वेव	॥
नन्यावर्तस्थपादाभ्या	३०१	नाट्य नृत्त्य तथा नृत्त	३
नन्यावर्तस्थयोरङ्ग्यो	३००	नाट्यधर्म्या अपि प्राज्ञा	१०
नन्यावर्तस्थितौ पादौ	॥	नाट्यनिर्वाहको मध्ये	४४०
नन्वन्यद्वस्तवत्कस्मात्	६९	नाट्यवेद ददौ पूर्व	३
नन्यावर्तस्य चेदङ्ग्यो	३३१	नाट्यशब्दो रसे मुख्य	७
नभस्यरू चरणयो	३२३	नाट्यादि त्रितयस्यात्	७
नभोभवाना प्राधान्य	३४८	नातिदीर्घात्तातिनीचात्	३८१
नमज्जानुर्वता जङ्घा	१२९	नातिद्वुत नातिमन्द	३६०
नमनोजमन तज्ज्ञै	२७१	नात्रोपयोगिनौ सूची	१५
नमनोजमनोपेता	२७५	नानापराधो विद्वेष	४४८
नमस्कारे त्वसौ कार्य	३४	नानावितानसपञ्चा	३९५
नयश्च विनय कीर्ति	४२८	नानाविध पुनर्नृत्येत्	३७९
नये वदनदेशस्थ	४५	नानाविधप्रौढचारी०	३८२
नरो नायोंऽथवा कुर्यु	३२६	नानाशास्त्रार्थविषये	४५८
नर्तक सूरिभि प्रोक्त	३९२	नाभ्यर्थये व सुधिय	४७३
नर्तन नाट्यमित्युक्त	७	नायके त्वनुभावा स्यु	४३२
नर्तन प्रतिमण्ठादौ	३८३	नासाग्रमेवानुगता	१३७
नर्तित्वा क्रियते त्यागः	॥	नासाग्रानुगते नेत्रे	४३९
नर्मस्फोटो नर्मगर्भ	३४४	नास्तीत्यर्थेऽपि सयुज्य	८१

	पुटसख्या		पुटसख्या
नाह न त्व न मे कृत्य	४१	नितम्बकेशबन्धादि	२०९
नि शङ्क कैशिकीं ब्रूते	३४३	नितम्बनमनाज्जानु	१३३
नि श्वास स्यात्प्रवृद्धाख्य	१६३	नितम्बनिकट याति	३०९
नि श्वासोच्छ्वसिते दीन०	४४५	नितम्बवत्केशदेशात्	६७
नि श्वासोच्छ्वसिते स्रस्त०	४६५	नितम्बविष्णुकान्तारय०	२६८
नि सज्ञतेत्यादिभिश्च	४५६	नितम्बाख्यौ विधीयेते	२३१
नि सज्ञस्तब्धगात्रत्वे	४६९	नितम्बाभिमुखौ पार्णि	२९५
नि सारणैकतात्या वा	३७८	नितम्बोरोमण्डलयो	२६८
नि सृता च परावृत्ता	१२९	नितम्बौ पल्लवौ केश०	२७
निकुक्षकमयुक्तेषु	३२	निद्रया तन्द्रया गात्र०	४५७
निकुक्षाकुक्षिताभ्यासात्	१३२	निद्रागदग्रहावेश०	२३
निकुक्षित घूर्णित स्यात्	१९२	निद्राच्छेदोऽध्वगमन	४४५
निकुक्षितासशीर्षश्च	४१८	निद्रा नि श्वसित सृक्०	४५५
निकुक्षितार्थसूच्याख्य०	२७१	निद्रायामनुभावा स्यु	४६५
निकुट्टक पार्श्वपूर्व	२७०	निद्राविभावज सुप्त	४५७
निकुट्टकमुर पूर्व	२६८	निद्रेन्द्रियाणा प्रथमा	४६५
निकुट्टकाख्य करण	२६५, २६७	निपातयेत्तदा चारी	२९३
निकुट्टकाभिधादूर्ध्व	२७४	निपीड्य मध्यमा तिष्ठ०	३९
निकुट्टकोरुद्धताख्य०	२५८, २६०	निमीलन लोचनयो	४६५
निकुट्टनाम्निथोऽङ्घ्रिभ्या	३०६	निमेषिणी स्तब्धतारा	१४७
निकुट्टयेता धरणीम्	२८५	निमेषिणी स्मिताकारा	१४०
निकुट्टयेद्भुव तेन	३०७	निम्न खल्ल क्षु गार्ते स्यात्	१२६
निकुट्टार्धनिकुट्टे च	१९२, २५९	निम्न शिथिलमाभुम	८८
निकुट्टिका लताक्षेप०	२८१	नियुद्धे चाङ्गहारेषु	२८९
निवृष्टश्चरणो यत्र	२८७	निरन्तरावूर्ध्वकृतौ	३५२
नितम्ब करण कृत्वा	२७२	निरन्तरौ समनखौ	२८२
निताव करिहस्त च	२५८	निरूपणे च तत्त्वस्य	५०
नितम्ब करिहस्त स्यात्	२६७	निजने निगृहीते च	३३६
नितम्ब सूचिसज्ञ च	२६३	निर्भुग्न निम्नपृष्ठत्वात्	८८

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
निर्मलप्राणदेहत्व	४६८	नीचेष्विति विभावा स्यु	४४४
निर्वर्णना क्रियाकात्स्न्यं०	१५७	नीचे स्वभावबोधार्थ	४३४
निर्वेदरलानिशङ्कौघ्य०	४०३	नीतो रतिस्थायिभाव	४०५
निर्वेदस्तत्त्वबोधोत्थ	४३९	नीत्वोपरि स्वपार्श्वेन	२९१
निर्वेदादिषु भावेषु	१६१	नील पीतस्तत श्वेत	४०४
निर्वेदे वेदितव्यासा	१४६	नीलमुत्पलमिल्यत्र	३१
निर्वेदौत्सुक्यचिन्तादौ	१७६	नूपुर भ्रमर चाथ	२६३
निर्वर्तितोऽर्गतया	१२८	नूपुर भ्रमर छिन्न	१९२
निवारितेषु वायेषु	३७९	नूपुरश्चरणेऽन्यस्य	२९४
निवृत्तेत्युच्यते सा स्यात्	९७	नूपुराण्य विवृत्त च	२७०
निवेशमेडकाक्रीड०	१९३	नपुराक्षिप्तकच्छिन्न	२६१
निश्चल मीलितमुख	१७४	नूपुरात्करणादूर्ध्व	२७३
निश्चला दृष्टिरुद्धत्०	१४२	नृणामुत्साहिनामेव	४५४
निश्चेष्टप्रसृतैरङ्गै	४६३	नृत्त किंचिद्विधायथ	३८०
निषण्णोऽसमो वाम	२८८	नृत्त गीत च शयन०	४६०
निषिद्धमतितृप्तेश्च	४३५	नृत्त त्वत्र नरेन्द्राणा	६
निष्कम्पा धूसरा शू या	१४२	नृत्त समाचरेत्पात्र	३८२
निष्कर्षण तु निष्कास	१७१	नृत्तज्ञैर्गदितौ हास्ये	९६
निष्क्रम्यते यदा प्रोक्त	२३०	नृत्तस्य तत्र विषम	१४
निष्कामन्मणिबन्धस्थ०	१०२	नृत्तहस्ता मतास्त्रिशत्	२७
निष्क्रामयन् भजेचारीम्	२०२	नृत्तहस्तौ क्रमेणापि	८०
निष्पत्तौ निरपेक्षाया	१८३	नृत्ताभिनयने तच्च	२०३
निहृष्टित चासकूट	१९७	नृत्ते नाट्ये गतौ चैता	२९६
निहृष्टित परावृत्तम्	१७	नृत्तेनामलरूपेण	३६८
नीचाग्रानुन्नताग्रौ वा	६१	नृत्यत्युत्तममाचष्ट	३६७
नीचाना जप्यते गर्व	४६१	नृपापराधश्चौर्यादि	४५५
नीचाना विभवभ्रशात्	४६०	नृपापराधोऽसहोष०	४४७
नीचेऽपहसित चाति०	४१६	नृषु भीरुस्वभावेषु	४४७
नीचेऽपूतममध्येषु	४४६	नेत्रक्षेत्रगता बिभ्रत्	३५

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

५०५

पुटसंख्या	पुटसंख्या
नेत्रभ्रूमुखरागाद्ये	८३ पञ्चविंशतिसंख्यानि २६८
नेत्रवक्त्रप्रसादश्च	४५४ पञ्चाङ्गकुशलस्ताल० ३८४
नेत्रे गतिश्च कुटिल०	४४९ पटु परापवादेषु ३९२
नैकरूपे चिरास्वाद्य	४१२ पडिवाटश्चापडप ३८५
नैकशेषो न च द्वन्द्व	७० पणवेर्दुर्गुराद्यैश्च २७४
नैतन्निद्राविनाशोहि	४१२ पतनोत्पतनाविष्ट० २०४
नैवेद्यैर्विविधैर्वस्त्रै	३६४ पताक तु शनैर्धर्वन् ३३
नैसर्गिके च सलापे	३२७ पताक सङ्घाताकार ३२
न्यञ्चितांस नितम्ब तु	९० पताकस्त्रिपताकोऽर्ध० २५
न्यस्य स्तम्बीकृतोऽन्योऽङ्गि	२९२ पताकहस्ततलयो ५१
न्यस्येते यत्र तद्धीरा	२३९ पताकस्य तदा हस्त ४७
न्यस्येत्पाण्यं स्वपार्श्वे चेत्	२९३ पताकस्त्रिस्तिक कृत्वा ९१
न्याया सप्रविचाराश्च	१६ पताकाया भवेदूर्ध्वा ४४
न्यायेष्वेव प्रयुज्जीत	३४७ पताको निम्नमध्ये य ॥
प	पताको मध्यमामूल ८०
पक्षप्रथोतक चार्ध	२०० पताकौ ढोलितौ तिर्यक् ६८
पक्षप्रथोतकौ पश्चात्	२०३ पताकौ तिर्यगूर्ध्वौ द्वाक् ७३
पक्षप्रथोतकौ दण्ड०	२७ पताकौ प्रथम कार्यौ ६४
पक्षयोरुभयारुके	२७ पताकौ यदि निष्क्रम्य ६६
पक्षवञ्चितको नृते	४५७ पताकौ रेचयित्वा चेत् २३५
पक्षवञ्चितको वार्ध०	२९८ पतिताग्र चोद्धृताग्र १८०
पक्षवञ्चितकौ चोर्ध्व	२२७ पतिता स्यादथो याता १५१
पक्षस्थौ चरणौ त्र्यश्रौ	२०८ पतितोर्ध्वपुटा दृष्टि १४३
पक्षस्थितोऽसौ चरण	३२३ पतितोर्ध्वपुटा सास्त्रा १३७
पक्षमाग्रभ्रूपुटैर्युक्ता	३२१ पदन्यासोऽप्यनियम ४३५
पश्चतालान्तर तिर्यक्	१४५ पदमोता च कवित ३७५
पश्चधा मणिबन्ध स्यात्	२८८ पद्मकोशकरस्थाने ६७
पश्चविंशतिरेव स्यात्	१३१ पद्मकोशस्य यत्र स्यु ४९
	२६८ पदकोशौ पृथक्प्राप्तौ ७७

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
परस्था स्वसमुत्था च	४४७	परिवर्तेत यत्राद्य	२४७
परस्थे तु सवेचारी०	४२३	परिवृत्त दण्डपाद	१९३
पराङ्मुख समुखश्च	१८२	परिवृत्तविधिश्चाय	२७२
पराङ्मुखस्तु खेदे स्यात्	३६	परिवृत्तिप्रकारेण	२६९
पराङ्मुख स्यादाह्वाने	३४	परिवृत्त्य च तिर्यक् चेत्	२५१
पराङ्मुखीकृत शीर्षं	२२	परोक्षे प्रचुर स स्यात्	८५
पराङ्मुखेन पार्श्वेन	९१	पर्यन्तवलनादुक्त	१६९
पराङ्मुखौ नाभितटे	२११	पर्यायशो निपतत	२८६
पराङ्मुखौ ह्यपक्षौ	६१	पर्यायेण शनैस्तिर्यक्	१८
पराणि त्वपरस्थानि	४१८	पल्लवौ शीर्षदेशस्थौ	७९
परानन्दघनैकात्म०	४४०	पश्चादुत्तानिततल	२९९
परावृत्तस्तत्कपाल०	२४६	पश्चाद्गता परावृत्ता	१३०
परावृत्तानुकरणे	२२	पश्चान्नीत्वाञ्चित पाद	२९३
परावृत्ताह्वय सूचि	३१९	पश्चान्यस्य पुरस्ताच्च	३०७
परावृत्ते षडङ्गानि	२७१	पश्चिमप्रहरे रात्रे	४५१
परावृत्ते समे स्याता	३३२	पश्यतो भीतिहेतु तत्	४५३
परिक्रमेऽङ्गादादीना	२१८	पाट तिरिहिरारण्यश्च	३८५
परिग्रहो निग्रहश्च	१८९	पाठ्य चाभिनयान् गीत	४
परिचिताक्षेपक च	३४४	पाणिराक्षिप्यते चाङ्घ्रि	२०७
परित शिरस शस्त्र	३४६	पाणिस्तु दक्षिणस्तत्र	२४०
परितो भ्रमण तूर्ण	२७५	पाण्यो स्वस्तिकयोरुर्ध्व०	२१९
परिदेवनमित्युक्त	४२१	पातस्तु कक्षे कार्य	१५६
परिदेवनरोमाञ्च०	४६०	पात्र तदा तदारम्भे	३७५
परिभावमिल्याद्या	४६३	पात्र तिष्ठेदधिष्ठाय	३७४
परिभ्रमति यत्र त्रि	२५०	पात्र प्रविश्य रङ्गस्य	३७८
परिमण्डलिताकार०	२१	पात्र विधाय त्रिविध	३७५
परिवर्तनतो वाम०	१९६	पात्र स्यान्नर्तनाधार	३६५
परिवर्तितमित्येतत्	१८३	पाद प्रसारितो वक्र	२९५
परिवर्तेत चेन्मत्स्य०	२४६	पाद कुञ्चितमुद्धृत्य	२९३

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

५०७

पुटसंख्या	पुटसंख्या	
पादत्रये वाद्यमाने	३८९ पार्श्वयोरग्रतः पृष्ठे	२००
पादद्वयेन करण	२७८ पार्श्वव्यत्ययतो यद्वा	६२
पादमाक्षितचारी ५	२१२ पार्श्वस्थदर्शनं प्रोक्त	१५८
पादमाक्षितया चार्या	२०१ पार्श्वान्तरं ततो जङ्घा	२९५
पादयो करयो कट्या	२७५ पार्श्वान्तराग्नौ पार्श्वम्	४३
पादयो स्वस्तिकेऽस्यैक	३१२ पार्श्वभिमुखमन्वर्थ	२५
पादश्चाषगतिर्द्वि स्यात्	३५० पार्श्वभिमुखमित्यन्यान्	१८
पादावधितसूच्यौ च	१९९ पार्श्वभ्यां यत्र तामाहु	३०२
पादाविति षड्भक्तानि	१५ पार्श्वेन भ्रमरीं कृत्वा	२०५
पादाबुल्लोलयेत्प्रोक्त	२५१ पार्श्वे विनिक्षिपेच्चारीम्	२९१
पादेनैकेन तद्विक्र	२१२ पार्श्वेन्मुखी तु वलिता	९७
पादोरुकरटिबाहुना	३६० पार्श्वे पादस्य चेदग्र०	२८९
पार्श्वतो त्वनुशास्ति स्म	३ पार्श्वेगुल्फौ तथाङ्गुल्य०	१६
पार्श्वं तद्विपरीतं तु	९० पार्श्वेजङ्घोरुसलङ्ग०	३३३
पार्श्वकान्तं तदा यद्वा	२२२ पार्श्वदेशे द्वितीयाङ्घ्रे	२२२
पार्श्वकान्तत्वमागल्य	३५९ पार्श्वेद्वयेन पाष्ण्यावै०	३८६
पार्श्वकान्तस्ततो वाम	३५६ पार्श्वेपार्श्वगते पार्श्वे	३३१
पार्श्वकान्तस्तथा वाम	३५५ पार्श्वेपार्श्वगते स्थाने	३०१
पार्श्वकान्तस्तु वामाङ्घ्रि	३५८ पार्श्वेगुल्फसंस्थित	३३१
पार्श्वकान्ता भवेच्चारी	२२२ पार्श्वेरित्यष्टधा पाद०	१७८
पार्श्वकान्तोऽथ वामाङ्घ्रि	३५६ पार्श्वेविद्वस्थितौ पादौ	३०१
पार्श्वकान्तोऽथवा सूची	३५७ पार्श्वेस्तदोदिता चारी	३०१
पार्श्वकान्तो दक्षिण स्यात्	३५७, ३५९ पार्श्वेऽन्तर्बहिः क्षेत्रात्	१२८
पार्श्वकान्तो दक्षिणोऽङ्घ्रि	३५८ पार्श्वेऽङ्घ्र्याग्रयोरन्त	२७५
पार्श्वक्षेत्राङ्गाम्यमाणे	२०८ पार्श्व्यां चेत्पातयेद्भूमौ	२९१
पार्श्वजानु तदा ह्येय	२२६ पार्श्व्यां धरामवष्टभ्य	९४
पार्श्वक्षेत्रोत्थितौ पार्श्व०	६७ पार्श्व्यां पार्श्व्यन्तरक्षेत्रे	२९५
पार्श्वद्वयं पुरस्ताच्च	१९० पिष्टकुट्टं चाषगत	३४८
पार्श्वमण्डलिनावुक्तौ	७४ पीडाघातातपौ मोह०	४७०

	पुटसख्या		पुटसख्या
पीत्वा रजप्रवेशे तु	४४९	पृथगित्यनुभावा स्यु	४६३
पीनोद्वजघन पीन०	३६६	पृथग्गतागतौ यौ तौ	७६
पुटौ विस्फुरितौ स्तब्धौ	१४८	पृथग्दक्षिणवामौ चेत्	८१
पुनरङ्गविपर्यासात्	२६५	पृष्ठ तु जठरोक्ताभि	१२६
पुनरङ्गान्तरेणैव	२११	पृष्ठत फलकस्यापि	३४६
पुनर्दिक्स्वस्तिकमथ	२६०	पृष्ठत श्रेणिसस्पर्शि	२४४
पुमासोऽधमसत्त्वा ये	४४९	पृष्ठतो दर्शन यत्तद्	१५८
पुर प्रसारितस्तिर्यक्	३३४	पृष्ठतो आम्रित पाद	२२३
पुर प्रसारिता जङ्घा	१३०	पृष्ठतोऽङ्गपरावृत्त्या	३२९
पुर प्रसारितौ यस्या	३००	पृष्ठतोऽपसरन्पाष्ण्या	९५
पुर सरणमङ्घ्रिभ्या	३०६	पृष्ठतो वलित स्पृष्टा	२९४
पुरत पृष्ठतस्तिर्यक्	३०७	पृष्ठप्रसारितोऽङ्घ्रिश्चेत्	२९२
पुरतः पृष्ठतो वाङ्घ्री	२९८	पृष्ठभागे प्रधानानां	३९५
पुरतोऽपि नृपस्य स्यु	३९५	पृष्ठानुसारीत्युदित	९९
पुराव्यर्धपुरादी च	२८१	पृष्ठेऽङ्घ्रि प्रसृतो भूमि०	२२६
पुरो गगनभागे चेत्	३०८	पेरणी घर्घरान्कुर्वात्	३९०
पुरोमुखौ समस्कन्ध०	५९	प्रकम्पित कम्पित स्यात्	८८
पुष्पाणा ग्रथने सत्य०	५५	प्रकृतिस्थ सम प्राहु	८७
पूर्ण स्थूल व्यधिते स्यात्	१२६	प्रकृतिस्थस्य सलापे	३२०
पूर्वरङ्गस्य चाङ्गेषु	२७४	प्रकृष्टभाषणे गर्व०	८८
पूर्वरङ्गे प्रयोक्तव्यान्	२५२	प्रकोष्ठौ न्यस्तसद्गज	३६९
पूर्वरङ्गे स्त्रीभिरेव	३२६	प्रचार भरतो मेने	१८२
पूर्ववत्समनादत्वम्	३७८	प्रचारयोग्यतामात्रात्	३८२
पूर्वाणि स्वसमुत्थानि	४१८	प्रणामे गुरुसभाषे	५२
पूर्वापरविचारोत्थ	४६५	प्रताप पौरुषोद्भूता	४३१
पूर्वापरान्वयोऽह्यस्य	४०२	प्रताप प्रभुशक्तिश्च	४२८
पूर्वोक्त करिहस्तोऽन्य	२१०	प्रतिज्ञातार्थनिर्वाह	४५२
पृथक्पथे चान्यनेत्रात्	१४७	प्रतिभानुभवस्मृत्या०	३९९
पृथक्स्वमुपेत वक्ष	३२१	प्रतिषेधे च तस्योक्त	१८

पुटसंख्या	पुटसंख्या
प्रतिष्ठापयिता नृत्त०	३७०
प्रतीप गच्छतो जह्वा	१३०
प्रत्यङ्गानि पुनर्ग्रीवा	१६
प्रत्यङ्गैश्च करा कार्या	८३
प्रथम गजदन्त तु	५८
प्रदक्षिण करद्वन्द्व	३८
प्रदक्षिण भ्रमन् कार्य	३८
प्रदर्शनार्थमित्युक्ता	१५०
प्रदर्शनार्थमुक्तेय	८१
प्रधान यो यदा यत्र	२९७
प्रधान सौष्ठव पादौ	३२२
प्रपदे यत्र सा चारी	३०२
प्रभेदान् करणस्यास्य	१९१
प्रमोदनृत्तविषय	२१४
प्रयुक्त नाट्यतत्त्वज्ञे	२०१
प्रयुज्यमाना बागृत्ति	३४१
प्रयोक्तव्य कुशो मध्ये	३६
प्रयोक्तव्यमिति प्राहु	२५८
प्रयोक्तव्यमिद स्थान	३२७
प्रयोक्तव्योऽप्रसदश	५०
प्रयोगमपरे प्राहु	२१४
प्रयोगमस्य च प्राहु	२२३
प्रयोगमाह नि शङ्क	२१४
प्रयोगमाहुराचार्या	२१५
प्रयोगमुद्धत स्मृत्वा	३
प्रयोगस्तस्य शीतार्त०	३३९
प्रयोगस्त्वन्त्ययोस्तज्ज्ञे	३२५
प्रयोगातिशयश्चेति	३४३
प्रयोज्य तन्मुनि प्राह	३२०
प्रयोज्य सूत्रधारेण	२०५
प्रयोज्यमाज्ञनेयादि	२१५
प्रयोज्यौ तौ नृसिंहस्य	६५
प्रलय स्यादभिनयेत्	४७१
प्रविचार सात्वतवत्	३४६
प्रविचारा न शोभन्ते	३४७
प्रविश्य रङ्गभूमि ते	३७४
प्रविष्टो हृदय यद्वा	३७०
प्रवृद्ध सन् सशब्देन	१६३
प्रवेश पुरयोरन्त	१५६
प्रवेशन तु बीभत्से	॥
प्रशसाकुशलाश्चान्ये	३९६
प्रशान्ते वाद्यसघाते	३८९
प्रसन्न वदन वक्ष	३२५
प्रसन्ना स्निग्धशृङ्गाश०	१३९
प्रसन्नो निर्मलो हास्ये	१८१
प्रसर्पितमपक्रान्त	१९३
प्रसाधनानङ्गीकारे	५५
प्रसारित तूभयत	९०
प्रसारितकनिष्ठस्य	५१
प्रसारिता ऋजुन्तब्धा	१७९
प्रसारितोत्तानतलौ	६५
प्रसार्य स्कन्धयो स्कन्ध०	७९
प्रसार्योद्वाहितसुर	२८४
प्रसिद्धेरुपपत्त्यर्थ	३१
प्रसृप्ते प्रसृतो दीर्घ	१६५
प्रसूनस्तबकादाने	३२७
प्रसृतश्चरणो यत्र	२९४
प्रसृतौ कुञ्चितौ स्याताम्	१५३

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
प्रस्वेदमुखरागाद्या	४१६	फले बिल्वकपित्थादौ	४२
प्रहारपातन चात्र	३४७	फलेऽल्पे च मिते प्रासे	४२
प्रहारे भोजने पाने	१०३	फुल्लगुलाविशत्तारा	१४०
प्राग्वत्सकृतसकृद्भ्रान्त्वा	२५०		
प्राङ्मुख समुख पार्श्व०	५०	ब	
प्राङ्मुख सशिर कम्प	५२	बद्धया ते स्थितिर्यत्र	१९८
प्राङ्मुखौ हसपक्षाख्यौ	६०	बद्धा विधाय चारीं चेत	२९१
प्राणाज्जलस्यादश्रूणि	४६८	बद्धापक्रान्तयोश्चार्यौ	२३१
प्राणेऽध्यस्यति सात्मान	४६६	बध्नीयाद्यत्र तत्प्रोक्त	२४३
प्राधान्येन विधीय ते	२०७	बलिकर्मणि देवाना	४९
प्राधान्ये हस्तकाना तु	२९७	बहि क्षिप्ताङ्गुलिद्वन्द्वे	३४
प्राप्तभाग्योपभोग्यस्य	४५१	बहि पुन पुन क्षिप्त०	३८
प्राप्ते कालेऽप्यसलाप	१४३	बहि प्रसारित घत्त	६४
प्रायशो नर्तनारम्भे	१९५	बहिर्गता मता जड्वा	१३१
प्रारम्भात्फलपर्यन्त०	४०६	बहिर्गता मिथोयुक्ता	१७८
प्रासादोपवनादे	४३६	बहिर्विक्षेपत क्षिप्ता	१२९
प्राहु प्रयोगमेतस्य	२३९	बहुशश्चित्रगुम्फानि	२६२
प्रियवाक्परचितज्ञ	३९४	बहुशो द्रुतमूर्ध्वाध	२०
प्रियविप्रियजा शङ्का	४४७	बाल मनोविहीनत्वात्	३६६
प्रियादिगोचरकथा	४५८	बाहुर्मण्डलवद्वत्या	१००
प्रियाप्रियश्रुतिर्वैरि०	४६२	बाहूना करणेनाथ	१०५
प्रेङ्खोलित सनत च	१९३	बाहूव्यवर्तितेनोर्ध्व	६६
प्रेरणे कुट्टने स्थाने	९३	बाह्यपाश्वेन लमोऽङ्घ्रि	३३०
		बाह्यभ्रमरक यत्र	३५४
फ		बाह्यभ्रमरक विद्यात्	३५६
फल बधुवधो रौद्रे	४०४	बाह्या स्तम्भादयो देहे	४६९
फलक वामहस्तेन	३४६	बाह्यान्तश्छत्रतिरिप०	२४१
फलकभ्रमण कृत्वा	,,	बिम्बोक्स्विष्टलाभेन	२२
फलकस्याप्युपशिर	,,	बिम्बोकादिषु कान्तानां	२४

	पुटसख्या		पुटसख्या
बीभत्सश्चाद्भुत शात	४००	भवेदारमटी वृत्ती	३४२
बीभत्सा चाद्भुतेत्यष्टौ	१३५	भवेद्विहसित चोप०	४१६
बीभत्सा स्यान्मिललोल०	१३९	भस्मादिश्वेतलिप्ताङ्ग	३८४
बीभत्से सति भीरूणा	४०४	भारत सात्वतो वार्ष०	३४५
बुद्ध्याथ ताण्डव तण्डो	३	भारस्य भूयसो वोढा	३९३
बुधैरभिदधते तौ	६०	भालस्थलमुरोदेशात्	७३
ब्रह्मणोक्त प्रयोक्तव्य	६	भालस्वेदापनयने	३८
ब्रह्मविद्योपदेशश्च	४३९	भावलक्षणमित्यस्मिन्	१७
ब्रह्मसविद्विसदृशी	३९९	भावा सचारिण स्थायी	४२५
ब्रुवन्त केचिदाचार्या	३२	भावाना यानि कार्याणि	४०८
ब्रूमो यत्रैकदेशेन	६९	भाषण भावगम्भीर०	४२९
		भिन्नशब्दौ विजातीयौ	६९
भ		भुजङ्गवस्तपूर्व च	२६९
भक्ता भक्तिरसोन्मत्ता	४३८	भुवङ्गवासित हस्त०	२६७
भक्ति स्नेह तथा लौत्य	४४१	भुजङ्गनासितश्वासौ	३५५
भङ्गत्वा वा स्वस्तिक पाद०	२८८	भुजङ्गवासिता चारी	२०६, ३५८
भट्टाभिनवगुप्तस्य	३१६	भुजङ्गवासिताक्षिप्ता	२८०
भट्टाभिनवगुप्तादि०	२७२	भुजङ्गवासिता चारी	२१३
भट्टाभिनवगुप्तायै	३०	भुजङ्गवासितादूर्ध्व	२६२, २६५
भजेता त्रिपताकौ चेत्	२३९	भुजङ्गवासितालात०	१९२
भय विनयबोधाय	४३४	भुजङ्गवासिता सा स्यात्	२९५
भयानकस्त्रिधा तत्र	४३५	भुजङ्गवासितोन्मत्त०	२६०
भयानकेऽद्भुते हेतु	४०४	भुजङ्गवासितो वाम	३५७, ३५८
भरताभिमतार्थ	२८०	भुजङ्गगतौ स स्यात्	४३
भरविस्फारिताकार०	१४२	भुजङ्गविक्षेपणै श्वासै	४५९
भवन्त्यपि न सोद्भावा	४१३	भुजङ्गाश्रितक दण्ड०	१९२
भवेच्चापडप पाद०	२८६	भुजविक्षेपणै श्वासै	४५९
भवेत्तूणशराक्षे	१०२	भुजाग्रयो कूर्परयो	६३
भवेदष्टभिरालीढ	२६३	भुजास्फोटे च मल्लाना	४४

पुटसंख्या	पुटसंख्या
भुव गतौ यदा पादौ	३३५ भ्रमरास्कान्दितावर्त० ३४८
भुवि लेखनमित्थाद्यै	४५२ भ्रमरी क्रियतेऽन्वर्थ २२९
भूतायैश्च ग्रहैरुग्रै	४५५ भ्राजद्धर्धरिकाजाल० ३८४
भूवेद्वृतौ स्थितौ त्र्यश्रौ	६० भ्रान्त्वा प्रसारण चात्र० ६४
भूमिघृष्टया बहिर्नीतौ	३०२ भ्रान्त्वा सव्यापसव्येन ३५८
भूमिलम्बबहि पाश्चा	१३० भ्रामयेचेच्छिर क्षेत्रे २२३
भूमिलम्बाप्रयोरङ्घ्रयो	३८६ भ्रामयित्वा दक्षिणाङ्घ्रि० २५१
भूमिश्छिष्टाखिलतलौ	२८७ भ्रामयित्वा भुवि न्यस्येत् ३०८
भूमेरूर्ध्वनिषण्णौ चेत्	३२३ भ्रामित सम इत्यत्र १३१
भूयुक्तैश्चरणै सूची	३५३ भ्रामितो भ्रमणात्खङ्ग० १३२
भूरिनिर्झरझांकारि	४३८ भ्रुकुटी कुटिला दृष्टि १४१
भूलम्बजानुगुल्फौ तौ	३३३ भ्रुकुटी चतुरा चेति १५०
भूलम्बाङ्गुलिपृष्ठोऽङ्घ्रि	३३१ भ्रुकुटीनेत्ररक्तत्व ४२४
भूलम्बाग्रस्य चान्यस्य	३८८ भ्रूक्षेपण चानुभावा ४३८
भूलम्बाग्रस्य वामाङ्घ्रे	३८८ भ्रूक्षेपश्चतुरो हस्त ४५७
भूस्थापसरणे स स्यात्	९३ भ्रूनतिश्च स्मृति सा स्यात् ४५२
सृत्ये कार्यवशात्कोपः	४२८ भ्रूलौला हेलयोश्चैषा १५१
मेदास्तस्येति चत्वार	३४५ भ्रूस्थपार्णि समुत्क्षिप्त० ९२
भोक्ता प्रधानो भोग्या तु	४१५ म
भोक्तुस्त्वपरतन्त्रत्वात्	४१५
भौमाकाशिकचारीणां	३४८ मज्जत्तारा मन्दचारा १४५
भौमान्याकाशिकानीति	३४८ मण्टकात्प्रतिमण्टाच्च ३७९
भौमी चाकाशिकीत्येषा	२७९ मण्टादेर्ध्रुवखण्डेन ३८३
भ्रमण बलन पात	१५५ मण्टे तु मण्टात्कलेन ३८३
भ्रमरं नूपुरारय च	२६४ मण्डलभ्रमण तत्तु ३५२
भ्रमरं वामपार्श्वार्ध०	२६१ मण्डभ्रान्तिविततौ ७३
भ्रमर वाममङ्ग च	२७१ मण्डलस्थानक तत्तु २३३
भ्रमर वृश्चिकाद्य च	२६८ मण्डलस्थानके कृत्वा २०४
भ्रमरस्य तलस्ये चेत्	५१ मण्डलस्वस्तिक तत्स्यात् ११८

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

५१३

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
मण्डलस्वस्तिक वक्ष	१९२	मध्ये मध्ये स्तम्भकम्पौ	४३२
मण्डलस्वस्तिकादूर्ध्व	२६६	मनस्तत्प्रभवा हर्ष०	३४२
मण्डलीकृतबाहु तौ	४७	मनस्तापोऽतिपानाति०	४४५
मण्डले स्थानके स्थित्वा	२०९	मनस्तापो रुजा हर्ष	४७०
मत्तल्लिगण्डसूच्याऱये	२६६	मनोरथासिरप्राप्य	४५४
मत्तल्लि च नितम्बाख्य	२७०	मन्त्रशक्तिश्च सपन्न०	४२८
मत्तल्लि चार्धमत्तल्लि	१९२	मन्दस्पन्दो बहिश्चित्त	४३९
मत्तल्लिरर्धमत्तल्लि	३५१	मन्दा तु मन्दनिश्वास०	१६१
मत्तवथव तामाहु	३०३	मन्दातुल्येपनिक्षेपौ	४४६
मत्ताक्रीडस्तथा विद्युत्	२५६	मन्मथो-मथिता दृष्टि	१४७
मत्ताक्रीडाभिधान स्यात्	२६४	मयूराय सर्पित च	२६९
मत्तोन्मत्तप्रमत्तेषु	८३	मरण द्विविध प्रोक्त	४६३
मदमूर्च्छाभिघातेभ्य	४७१	मर्दित मथित क्षिप्त	४६
मदस्खलितमत्तल्लि०	२६२	मर्मज्ञ सर्वरागेषु	३९२
मदस्खलितसम्भ्रान्त०	१९३	मर्मप्रहारोऽप्यस्थाने	४५०
मदिरा त्रिविधा प्रोक्ता	१४९	महत्त्वाद्दु खनिष्क्रा-त	१६४
मदे प्रयोगमर्हन्ती	१४९	महाकाल क्रमाद्ब्रह्मा	४०४
मदे विपदि निर्वेदे	३३६	महीगत नत जानु	१३३
मद्यपान विभावोऽथ	४४९	मातृकोत्करसपाद्य	२५२
मधुरा कुञ्चितापाङ्गा	१४७	मार्कण्डेयपुराणोक्ता	३६८
मधुरादिरसोपेतै	४००	मार्गदेशीगताश्चार्य	२८२
मध्यनिर्गमनोद्युक्तौ	१४१	माल्याद्यसभवात्रीचे	४१२
मध्यप्रसारिताङ्गुष्ठौ	६४	मायामिथ्याप्रकटित	४३७
मध्यमा तर्जनीस्थाने	३७	मान्यान् ज्योतिर्विदो वैद्यान्	३९५
मध्यमाधमपुसा तु	४१९	माने च सत्यवचने	८८
मध्यमाना विद्वज्ज्ञानां	३२२	मायेन्द्रजालबहुला	३४३
मध्यमासगताङ्गुष्ठौ	६४	मायेन्द्रजालैरथवा	३४७
मध्यमे चोत्तमे पुसि	४३४	मिथ पराङ्मुखौ कृत्वा	७७
मध्यस्था सावधानाश्च	३९३	मिथ श्लिष्टकनिष्ठौ च	३२९

	पुटसख्या		पुटसख्या
मिथोऽभिगामिपक्षमाप्र०	१४३	मृच्छायां चाथ कर्तव्यौ	९३
मिथोमुखाववस्थाप्य	२३१	मृगशीर्षस्तदा हस्त	४६
मिथोमुखौ निधीयेते	२३३	मृदङ्गैर्गोमुखैर्भम्भा०	२७४
मिथोयुक्तौ वियुक्तौ च	१७८	मेलापक वादयेयु	३७४, ३७८
मुकुलस्य कपित्थेन	५७	मैव क्षणिकविद्योता	४२६
मुकुला चार्धमुकुला	१३५	मैव रत्यनुसधान	४११
मुकुला दृष्टिरानन्दे	१४४	मोहयित प्रियकथा	२२
मुखचुम्बे तु कान्तानां	४९	मोहयिते कुट्टमिते	२२, १५२
मुखरागश्च करयो	१६	मोहो विषादनिर्वेदौ	४२०
मुखस्य स्वरभेदश्च	४३३	म्लानाधरस्तनाभोग०	३६६
मुखान्तनिहित प्राण०	१६७		
मुखावनमन गूढ०	४५२	य	
मुरयगायनिके चाद्यौ	३७३	य स्थाणू रोदसीरङ्गे	१९०
मुग्ध मध्य प्रगल्भ च	३६५	यत पादस्ततो हस्त	२९७
मुग्धस्त्रीव्रीडिते चास्य	१९८	यत्कृत कोमल सोऽत्र	३८७
मुग्धादेर्लक्षण प्रोक्त	३६५	यत्तदुद्धृत प्रोक्त	३४०
मुनिर्मेनेऽस्य तन्नून	४०२	यत्तु क्रमेण निर्याणम्	१८५
मुष्टिकस्वस्तिकावन्यौ	२७	यत्नेऽप्यसिद्धयुन्मेषा	१४९
मुष्टिकस्वस्तिकौ मूर्ध्नि	८०	यत्पर्यायेण रचित	२७५
मुष्टिर्वक्ष स्थितो हस्त	२२६	यत्पात्र गात्रविक्षेपे	३६७
मुष्टिर्वक्षसि हस्तेऽन्य	२८९	यत्र कृत्वाङ्गिता चारी	२१९
मुष्टिर्विकास्य प्रकृति	४९	यत्र चारीमतिक्रान्तां	२९०
मुहु पातादध क्षिप्ता	१७९	यत्र डोलाकरो वाम	२१०
मुहु सयोजयेदुक्ता	३०४	यत्र त प्राहुराचार्या	२७२
मुहु सल्लिष्टविल्लिष्ट०	१६०	यत्र तत्कुञ्चित पादे	२२१
मुहुरावर्तिता प्रोक्ता	१२९	यत्र तच्छकटास्य स्यात्	२३८
मुहुरुद्वर्तिता स स्यात्	१२८	यत्र तच्छाङ्गदेवेन	२२७
मुष्टेरुर्ध्वकृतोऽङ्गुष्ठ	३४	यत्र तत्प्रावृत्त ज्ञेय	३१२
मुहुश्चलस्थिरा पार्श्व०	१४४	यत्र तत्समपाद स्यात्	३२२

	पुटसख्या		पुटसख्या
यत्र तत्समपादाख्य	३३०	यत्राश्वारोहणारम्भे	३२७
यत्र तत्सर्पित मत्त०	२३०	यत्रैको मुखरी श्रेष्ठ	३७२
यत्र तत्स्यादुपसृत	२३४	यत्रैतन्मुक्तजानु स्यात्	३३८
यत्र तद्दण्डपादाख्य	३५५	यत्रोक्त नतपृष्ठ तत्	२४६
यत्र तद् भ्रमर योज्य	२१२	यत्रोत्तान पादतल	२९५
यत्र तद्गामविद्धाख्य	३५७	यत्रोन्मत्त तु तद्वै	२०३
यत्र तद्विनिवृत्त स्यात्	२२२	यत्रोरोमण्डल तत्	२२०
यत्र तन्मण्डल प्रोक्त	३५६	यत्रोर्ध्वजानुश्वारी स्यात्	२११
यत्र घृत्वा पूर्वकायम्	२८४	यत्रोर्ध्वविरले शेषे	४८
यत्र प्रसारितानीत	२३५	यथा घटपटौ स्याताम्	६९
यत्र भावेऽनुभावा स्यु	४४६	यथा तथोचित कार्य	१८१
यत्र विप्रतिपत्ति स्यात्	४५६	यथा हि करिहस्तेन	३०
यत्र वक्षसि निर्भुमे	२३३	यथा हि हास शृङ्गारे	४४३
यत्र सचारिण स्थायि	४३३	यथोचित विधातव्य	३६९
यत्र सचारिण स्थायी	४२०	यदध सकृदानीतम्	१९
यत्र सत्रासगत्यादौ	२८५	यदाङ्गुलीपञ्चकेन	४९
यत्र सा भ्रमरी चारी	२९४	यदा तदा क्रियारम्भ०	२३४
यत्र हस्तौ प्रयोगार्हौ	२२३	यदा तदा महापक्षि०	२२६
यत्राकुञ्च्य तिरश्चीन	३०३	यदा तदोत्कट योग०	३३७
यत्राङ्गुलिस्तिलकयेत्	२२३	यदाध्यास्ते घरा स्तम्भ	४६८
यत्राङ्गुलीपञ्चकेन	४९	यदा निमीलिते नेत्रे	३३७
यत्राङ्गुलाग्रलम्बाश्च	४९	यदा पादतलद्वन्द्व	३१०
यत्राङ्गुलिभ्या कराभ्या च	२०१	यदा स्याता तदोद्गतौ	६०
यत्राङ्गुली वृश्चिकीभूतौ	२७७	यदि किञ्चिन्नमन्मूल	४७
यत्राङ्गुली सहतस्थाने	३०५	यदि पादतलाग्रेण	९४
यत्रान्ते मण्डलभ्रान्ति	३५३	यदोत्कटासन चोर्ध्व०	२४७
यत्रापविद्ध तद्गामे	२०२	यदोपविश्य वामोरो	३३५
यत्रायत तदाख्यात	३२५	यद्यनन्तरमेतत्स्यात्	१९६
यत्रार्धमीलितौ सार्ध०	१४४	यद्गतागतविभ्रान्ति०	१३६

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
यद्वा द्वयोः स्वभावेन	३८७	युगपत्करयोर्यत्र	२०९
यद्वापसर्पत प्रोक्ता	३०१	युगपद्वदित तज्ज्ञै	३३३
यद्वापसर्पत सा स्यात्	२८७	युज्यतेऽन्यस्तु ससर्पे	३०३
यद्वा पुराण पन्थान	४७३	युद्ध क्रोधोऽनृत वाक्य	४२३
यद्वा रेचितयोर्लक्ष्म	६५	युद्धादौ प्रेरणेऽश्वाना	३२३
यद्वा वृश्चिकहस्त स्यात्	२२३	युद्धे परात्मशस्त्राणा	३४५
यद्वा सरस्वतीकण्ठा०	३८९	युष्मत्क्षोदक्ष्म वस्तु	४७३
यद्वा द्वारो हरस्याय	२५२	येन केनापि तालेन	३७४
यस्तस्य जङ्घया कम्प	३८७	ये वक्ष स्वस्तिक नात्र	२६८
यस्तिरश्वा तलेनोर्वी	९४	योगिसङ्गो मुनीना च	४३८
यस्तीक्ष्णकूर्पर वक्त्री०	१०३	योगे ध्याने च स प्रोक्त	१६४
यस्या परावृत्ततला०	२९९	योगे ध्याने भवेदेतत्	३३७
यस्या पुरोऽङ्घ्रिमुत्क्षिप्य	३०८	यो बहिर्विघ्नता नीत	१३१
यस्या सोत्कुञ्चिता चारी	३०३	यो वितर्कान्वितस्थायी	४५७
यस्या सभ्रान्तवद्भाति	१४६	योऽसौ खलुहुल प्रोक्त	३८८
यस्याङ्गुल्य करतले	४३	योऽसौ हास्यरसस्तज्ज्ञै	४१६
यस्यासौ कम्पितो ज्ञेय	१२७	यौवन तुर्यमप्यस्ति	३६६
यस्योत्क्षिप्ता भवेत्पाणि०	९३		
या प्रकृष्टा विचित्राश्च	३४५	र	
या तु कचिदविश्रान्तम्	१४८	रक्ष पिशाचभल्लक०	४३२
यातौ स्वपार्श्वे वक्षस्त	७५	रक्तियुक्तान्विता ताल	३८१
यात्राया देवयात्राया	६	रक्तोऽरुण स्यात्करुणे	१८१
या त्वर्ध्वपतितोर्ध्वस्थ०	१४०	रङ्ग तद्देवतास्ताल०	३६४
या दृष्टि पतितापाङ्गा	१४७	रङ्गावतारणारम्भे	३२६
युक्ति सप्रदायाच्च	३०	रङ्गे विधाय पान तु	४४९
युक्ते पाकविशेषेण	४००	रचित चित्रक भाले	३६९
युक्तेषु नृत्तहस्तेषु	३२	रज्जुसचारचतुर	३९३
युगपत्कटिबाहुना	३६१	रज्जक स्यादुपाध्याय	३७०
युगपत्करणे कृत्वा	७५	रतिश्रमकृता निद्रा	४१२

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

५१७

पुटसख्या	पुटसख्या
रतिहासशुच क्रोध०	४०१ रेचयज्ञप्रत पृष्ठे २२४
रत्यभावे विप्रलम्भ	४१३ रेचयित्वायचरण २०१
रत्यादिभेदविधुर	४४० रेचित नृत्तहस्त च २८७
रत्यादय स्थायिनश्चेत्	४४३ रेचित वृश्चिकादूर्ध्व २६९
रथचक्रा परानृत्त०	२८० रेचित पाणिरक स्यात् २३६
रथाङ्गे जनसघाते	४३ रेचितस्वस्तिकौ केचित् ६४
रस स्यादथवा स्थायी	३९९ रेचिता विधुतभ्रान्ता ९७
रसदृष्टिर्भवेद्भाव०	१३९ रेचितो दक्षिणो हस्त २१०
रसप्रधानमिच्छन्ति	३९७ रेचितोऽन्यो लताहस्त २१३
रसभावा तरे नेत्रम्	१८१ रेचितोऽर्धनिकुट्टश्च २५६
रसान्तरेष्वपि तदा	४४३ रेचितौ चरणौ यत्र २९९
रसान् प्रसुन्वते ते स्यु	४०७ रेचितौ चेद्विवृत्त स्यात् २२१
रसास्तदनुयायित्वात्	४७१ रेच्यन्ते यदि लक्ष्यज्ञै ११०
रसिका कवयोऽप्यत्र	३९५ रोगमोहभयक्रोध० ४७०
रसेष्वष्टसु शृङ्गार०	१३९ रोगशीतार्तनिश्चेष्ट० ८६
राममानन्दयन्ति स्म	४७३ रोदन पुरुषोक्तिश्च ४४९
रामादिव्यञ्जको वेष	४१५ रोमाश्च वेपथुमथ ४६८
रिगोणी तुङ्गकेत्येभि	३७५ रोमन्थे केवलावर्ते १७५
रिगोण्युपशमेनेष	३८९ रोमाश्चकञ्चुका मूर्ति ४३९
रिगोण्या तालनियम०	३७८ रोमाश्चमुखरागादि ४०९
रुक्चिन्तामोहमूर्च्छासु	२१ रोमाश्चाद्यनुभावैस्तु ४७
रुक्षा भ्रुकुटिभीमोग्रा	१३७ रोषेर्ध्वयोश्च नारीणा १६७
रूपनिर्वर्णनायुक्तम्	१५७ रोषेर्ध्व्यासूचक चेति ३४४
रूपकैरेकताल्यन्तै	३८३ रौद्र भयानके हेतु ४०४
रूपवान् वृत्ततत्त्वज्ञ	३७०
रेखा च स्थापना ह्या	३९०
रेचक कुरुते हस्तौ	६६ लक्षणानि क्रमात्तासा २८२
रेचकस्थानुकारेण	२८७ लक्षणानि विभावादे ८
रेचकानथ वक्ष्याम	२७५ लक्ष्यलक्षणतत्त्वज्ञ १८३

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
लमास्त्रेतामिसस्थानात्	४६	लास्याङ्गै केवलैरङ्गै	३७७
लङ्घ्यतेऽन्याङ्घ्रिणा यत्र	३०४	लिङ्गिन्नतिविमानस्थ०	३२२
लज्जादु खप्रणामेषु	२३	लीन तत्करण योज्य	१९७
लज्जाभरोद्भवे माने	२१	लीन समनख कृत्वा	२५८
लताख्यौ करिहस्तश्च	२७	लीनाधरस्तनाभोग०	३६५
लताख्यौ हि मुनिर्वचि	२९	लीलाविलासलावण्य०	३२७
लतापूर्वं कटीच्छिन्न	२७३	लीलासूक्ष्मसमुद्राहि	१७६
लतारेचितकौ हस्तौ	२२५	लोकधर्मी नाट्यधर्मी	९
लतावृश्चिकमाक्षिप्त०	१९२	लोकवृत्तानुसारात्ते	८३
लतावृश्चिकमादौ स्यात्	२७०	लोके स्थाप्यादिभावाना	४०७
लताहस्तौ समनख	२०२	लोचने मन्थराकार०	३३७
लम्बमानौ पताकौ तु	५४	लोलित चेति विज्ञेय	१८
ललाटकर्णस्कन्धोरो०	१९०	लोलित शीर्षमुभयो	२३६
ललाटतिलक पार्श्व०	१९२	लोलित षड्विंशतिर्या	२६९
ललाटप्राप्तिपर्यन्त	७३	लोहडी कर्तरीलोह०	२४१
ललाटवक्ष क्षेत्रस्थौ	२३३		
ललित चालन तिर्यक्	३६२	व	
ललित बलित दण्ड०	१९२	वक्र तिर्यङ्गत तत्तु	१७४
ललित सचरेदुक्त	३५९	वक्रनेत्रकपोलैश्चेत्	४१७
ललिताख्य च वैशाख०	२७०	वक्ष क्षेत्रस्थयो पाण्यो	२१४
ललिताङ्गक्रियासाध्या	२९६	वक्ष क्षेत्रात्करे सूची	२१०
ललितावपरे प्राहु	७९	वक्ष क्षेत्राद्विनिर्गल्य०	१०१
ललिता बलिता मूर्ति	३१२	वक्ष क्षेत्रे सम हस्तौ	१९८
लाघवात्तत्प्रबोधार्थ	१५०	वक्ष प्राप्यापर ताहम्	१९९
लावण्यकान्तिमाधुर्य०	३६७	वक्ष स्थ स्वस्तिकौ पादौ	२००
लास्य तु सुकुमाराङ्ग	१३	वक्ष स्थलात्करस्यापि	१८५
लास्यमस्याप्रत प्रीत्या	३	वक्ष स्था मध्यमेषु स्यु	८४
लास्याङ्गानि ततो रेखा	१३	वक्ष स्वस्तिकमुन्मत्त०	२६९
लास्याङ्गानि दशैतानि	३६०	वक्षसोऽभिमुखौ सन्तौ	५७

पुटसंख्या	पुटसंख्या
वक्षस्येव द्वितीयाङ्ग	२१५ वाग्मी निर्मत्सरो नर्म० ३९४
वक्ष्ये विशेषलक्ष्माणि	४०५ वाग्मी सुरूपवेवोऽसौ ३९१
वक्षोवैशोऽपवेष्टेन	२३३ वाग्नेपथ्याङ्गचेष्टामि ४१५
वणिजा सचिवादीना	६२ वाङ्मन कायजा चेष्टा ३४०
वदता स्वस्तिकाद्येषु	३१ वाचा वाभिनय तस्य ४१०
वद्युत्प्लुतिपूर्वाणि	२४० वाचा विरचित काव्य० ८
वदन्ति चिन्तादौर्बल्य०	२३३ वातजे त्वन्न वस्त्रेण ४६२
वधान्यदारयात्रादि	४२३ वातपित्तकफा दुष्टा ४६३
वपु स्वाभाविक पादौ	३३० वातपित्तकफानां स्यु ४५९
वर्तनाश्चतुरैरूहा	१०५ वादन समहस्तस्य ३७५
वर्तना सा भवेत्सूची	१५ वाद्यप्रबन्धनिर्माता ३७०
वर्तिताबलपद्मौ चेत्	७९ वाद्यप्रबन्धे कठिने ३७७
वर्धमानश्चेति हस्ता स्यु	२६ वाद्यमाने प्रबन्धे च ३७५
वर्धमानस्तदा हस्त	५८ वाद्यमाने सुनिपुण ३८९
वर्धमानासारिताद्यै	१३ वाद्याना नादसाम्य च ३७४
वर्धमानासारितेषु	२७४ वाद्येनोपशमेनात्र ३७५
वर्धमाने स्थितौ स्थाने	२९९ वाम क्रमेण सूची स्यात् ३५८
वर्धमाने तु चरणे	३२९ वाम समो भवेद्यत्र ३३५
वलन त्र्यश्रगमन	१५५ वाम स्वाभाविकोऽन्यस्तु ९३
बलन स्थापन रेखा	३६५ वामतोऽन्त पुराणि स्यु ३९५
वलितोऽन्तर्गते जानु०	१२७ वामश्च सूची भ्रमर ३५७
वसित्वा वसन शुभ्र	३६४ वामपादस्त्वपक्रान्त ३५६
वस्त्राङ्गुलीयकस्पर्श	४५२ वामपादणौ स च त्र्यश्र २८५
वस्त्राभरणदान च	४६३ वामश्चाषगतिर्यत्र ३५०
वांशिकौ रसिकौ व्यक्त०	३७३ वामश्चेत्खटको वक्ष २३०
वाक्पारुष्य प्रहारश्च	४५३ वामस्तालान्तरस्यश्च ३२५
वाक्यार्थाभिनयस्तत्र	२०७ वामस्तु शकटास्योऽन्य ३५१
वागङ्गसात्विकाहार्य०	४६१ वामस्त्वलातको वाङ्ग्री ३५४
वागङ्गाभिनयानां या	३४२ वामाङ्गेनार्धसूचि स्यात् २६५

	पुटसख्या		पुटसख्या
वामाङ्घ्रि शकटास्य स्यात्	३५०	विक्षिप्तालातकाक्षित०	२६१
वामात्ते स्पन्दितो यत्र	३४९	विक्षेपवलने प्राहु	६३
वामार्तभ्रमादाहु	२४९	विक्षेपाच्च भवेत्स्तम्भ	४६९
वामावर्तो भवेद्यत्र	२४८	विज्ञेश भारती देवी	३६४
वामेतर कर किञ्चित्	२१८	विचारे च विचारज्ञा	२१
वामे दक्षिणत पादे	१२९	विचित्रमङ्घ्रिजङ्घोर०	२७६
वामेन पितृकार्ये स्यात्	१३०	विचित्रा नृत्यशाला स्यात्	३९५
वामो डोलाकर प्रोक्त	२०८	विच्युत स्वस्तिकमन्त्रद्वत्	५९
वामोऽङ्कितोऽध्यधिकस्तु	३५१	विच्युत स्वास्तिकस्त्रीभि	५४
वामोऽतिक्रान्तता नीत्वा	३५९	विच्युतौ चेतदाकाश०	२१७
वामोऽथ स्पन्दितो भूत्वा	३५१	विज्ञत्व स्थैर्यधैर्ये च	४२९
वामोऽपक्रान्तता नीत	३५७	वितर्कसुप्तमौलुक्यम्	४०३
वामोऽलपल्लवो गण्ड०	२२५	वितर्कितोदिता दृष्टि	१४६
वामोऽलातो दक्षिणस्तु	३५४	वितर्किताभितप्ता च	१३६
वामो यत्र निषण्णोरु	३२४	वितर्कोऽस्या क्षणे पूर्वे	४५०
वामो बाध्यधिकीभूय	३५०	वितस्तिमात्रमथवा	३३०
वारणे नैवमित्युक्तौ	१७७	विदूषकस्य हासस्तु	४०४
वास्तव कृत्रिम चेति	४३३	विद्धा प्राकृतमुल्लोल	२८२
विकासितपुटद्वन्द्वा	१४८	विद्यन्तेऽन्येऽपि भूयास	२५२
विकासिस्त्रिधा मधुरा	१३९	विद्याधनबलैश्वर्य०	४५४
विकृणिता सकुचिता	१६१	विद्युदुल्का निपाताभ्या	४६२
विकृतप्रेक्षणैरक्षि०	४२८	विद्युद्धान्तमतिक्रान्त	१९२
विकृतस्य ध्वनेस्त्रास०	४३२	विद्युद्धान्ता दण्डपादे	२२४
विकृतार्थानुकारस्तु	३८८	विद्युद्धान्ता पुर क्षेपा	२८१
विकृष्टाल्यन्तमुत्फुल्ल०	१६१	विद्युद्धान्ताभिधादूर्ध्व	२६८
विक्षिप्तमक्षित गण्ड०	२७३	विद्युद्द्रुतमाना तु	४६१
विक्षिप्तमभिनेतव्य	२२४	विद्वन्मानसवासाय	४७३
विक्षिप्ताक्षिप्तक तत्स्यात्	२०७	विधातुमुचिता गात्र०	३४५
विक्षिप्ताक्षिप्तकमथो	२७३	विधाय जनिता वारीं	३३३

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
विधाय तिर्यक् स्कन्धाभ्या	२५१	विभावा स्फुरथ स्रस्त०	४४६
विधाय भ्रमरीं चारीं	२१२	विभावा स्फुरथो बन्ध	४४७
विधाय विविधस्थायात्	३८०	विभावा स्युरिमे चानु०	४५७
विधाय स्वस्तिकौ कुर्यात्	१९८	विभाविता देहसस्यै	४६७
विधायोक्षितया चार्या	,,	विभावैरनुभावैश्च	३९८
विधिरेष सङ्कटकट्या	३४६	विभावैर्वरकान्ताद्यै	४०५
विनयेऽथ विचारे स्यात्	४५	विभाव्यतेऽथ जृम्भाक्षि०	४५९
विना निमित्त हसित	४६०	विभीषिकार्थो बालादे	४३५
विनियोग सहस्रादि	५१	विभ्रमो योषितां हर्ष०	४६१
विनियोगान्तराण्यत्र	१६६	विभ्रान्ता विभ्रमे वेगे	१४८
विनियोगोऽङ्गहारेषु	२७४	विमानाना च मायाना	४३६
विनिवृत्त परावृत्त	१७७	विमुक्त भूपतन	३३८
विनिवृत्तमिति प्राङ्	१७६	वियुक्ते च विधातव्ये	४३
विन्यसेद्वनौ यत्र	३०८	विमुक्तो विस्मित श्वास	१६२
विप्रकीर्णौ तत कार्या	२०३	वियुक्ते सयुक्ते वा चेत्	३३५
विप्रकीर्णौ तु तावेव	६१	वियोगेऽपि तथा माल्या०	४१४
विप्रलम्भे नानुभाव	४०९	विरलप्रसृताङ्गुष्ठ०	२७५
विप्रलम्भोद्भवा शङ्का	४११	विरला पद्मकोशोऽसौ	४२
विबोधस्त्वस्यसौ कस्मात्	४१२	विरले चेतकपित्तस्थ	४०
विबोधो व्याधिहन्माद	४०३	विरह करुणाद्भिन्न	४१४
विभावत्वेन विख्याता	४०७	विरूपवेषावयव०	१४
विभावयति रोमाश्च	४७०	विरोधिनो रसास्तेषु	४७२
विभावा अनुभावास्तु	४५३	विलम्बेनाविलम्बेन	३६१, ३६२
विभावाद्यैरनुचित	४०४	विलम्बितो लयस्तुक्त	३८३
विभावा यत्र दारिद्र्य	४५०	विलाप पतन भूसौ	४६३
विभावा विस्वरो भिन्न	४७०	विलापो रोदन शोच्य०	४२१
विभावा शीतरोगौ च	,,	विलासिनो विलासिन्य	३९५
विभावा समता पुसां	४१९	विलासे ललिते गर्वे	२२
विभावा सन्ति यत्राथ	४५३	विलासो गमानादि स्यात्	,,

	पुटसख्या		पुटसख्या
विलीनो मूर्च्छिते शैला०	१६५	विश्वासैजभिम्भितैर्मन्दै	४५०
विलोकनालसे तारे	१४६	विषण्णादिष्वपि प्राय	८६
विवर्णशिथिलाङ्गत्व	४४६	विषण्णे व्याकुले भीते	८५
विवर्तन समुद्भूत	१५५	विषम च प्रहरण०	३९०
विवर्तना त्रिकस्य स्यात्	९८	विषम विकट लघ्वि०	१४
विवर्तित च गरुड०	२६९	विषयाभिमुखान्यष्टौ	१५६
विवर्तित चापसूत	८९	विषयेऽरुचिता दृष्ट्या०	४१५
विवर्तित कम्पितश्च	१६६	विषादविस्मयगत०	४६२
विवर्तितमधोवक्त्र	३३९	विष्कम्भापसूतो मत्त	२५६
विवर्तितौ च स्फुरितौ	१५३	विष्णुभक्तिप्रभावाद्या	४३८
विवर्तितौ पद्मकोशौ	७८	विष्णुमन्मथकीनाश०	४०४
विवर्तितौ समुद्भूतौ	१५४	विष्णुवेषधरेणैव	३२१
विवाहस्थाननयने	५६	विस्मृत् स्याद्विनिष्क्रान्त	१६७
विवाहे त्वङ्गुलाग्रस्थ०	३८	विस्तरत्रस्तचित्तेन	३४४
विवृणोति मनोवृत्ति	१८०	विस्तारण निर्निमेष	४३६
विवृत सममित्यूचे	१३३	विस्तारिताञ्जितावद्घ्नी	३३६
विवृत विनिवृत च	१९२	विस्तीर्णा चञ्चलोत्फुल्ल०	१४८
विवृत्ता सा कटी प्रोक्ता	९१	विस्मयश्चाथ निर्वेद	४०१
विवृत्तोऽथ भ्रमरिका	२२८	विस्मये च स्मिते हर्ष०	२१
विवेक श्रुतिसपत्ति	४५१	विस्मये दृश्यते तच्च	२४
विशाखदैवत तच्च	३२३	विस्मये भूरिसौभाग्य०	३२७
विशालनेत्रता बिम्ब०	३६७	विस्मयो वीक्षण पश्चात्	४६३
विशेद्विकृतवाग्वेष०	३८९	विस्मापनेऽभिनेतव्ये	१३६
विशेषणविशेष्ये च	३१	विहाय त्रीनभिनयान्	१४
विशेषणे चोल्बणयो	,	विहाय विषयौन्मुख्य	४४१
विश्लिष्टजङ्गयो कृत्वा	२९५	वीक्षणे गरुडादीना	३१३
विश्लिष्टा कातरा पार्श्वि०	२८०	वीर स्यादुचिते युद्धे	४३१
विश्लिष्टौष्ठ तु विवृत	१७७	वीररौद्रकृत मल्ल०	३२४
विश्लिष्य पार्श्व स्वनीत	२८३	वीरे क्रोधो भय शोके	४४३

पुटसख्या	पुटसख्या
वीरो दानादयस्तत्र	४३२ वैष्णवस्थानके स्थित्वा
वृत्ति सस्कृतवाक्यैक०	३४१ वैष्णवे स्थानके स्थित्वा
वृत्ति सा भारती सार्व०	३४० व्यसित सनिकुट्ट स्यात्
वृन्तात्पुष्पोद्धृतौ वर्ति०	५० व्यजनप्रहण स्वेद
वृश्चिक करण कृत्वा	२०७ ऋथाया कम्पितोऽन्वर्थ
वृश्चिक चरण कृत्वा	२१६ व्यभिचारित्वमनयो
वृश्चिक तु लताय च	२६८ व्यरीरचत्त्रयमिद
वृश्चिक वृश्चिकाये च	१९२ व्यवस्थानानुभावाना
वृश्चिकश्चरणो यत्र	२१७ व्यमनप्रभवोऽन्वर्थ
वृश्चिकाय कुट्टित स्यात्	२६३ व्यस्तानां वा समस्तानां
वृश्चिकोऽङ्घ्रि पद्मकोशौ	२३२ व्याख्यानादिप्रयासेन
वृषभासनमाख्यात	३३५ व्यात्तास्यस्थोन्नतात्मा च
वेणी वा सरला दीर्घा	३६९ व्यात्तास्यस्थोन्नतान्वर्था
वेतालभृङ्गिरिव्यादि	१२६ व्याप्ते वक्त्रे चला लोला
वेपथुर्मुखवैवर्ण्य०	४४६ व्यादीर्ण दूरनिष्क्रान्त
वेपन स्फुरण कम्प	४७० व्यादीर्ण श्वसित वक्र
वेपनाया कम्पभेदा	,, व्याधिर्वान्तिर्विरेकश्च
वेषालकारगमन०	४१५ व्याधिश्च यत्र बीभत्स
वैकल्पिक कटीछिन्न	२६८ व्याधौ च वीटिकाच्छेद०
वेतालिकश्चारणश्च	१७ व्याध्यादेरनिवर्तित्वात्
वैवर्ण्यमश्रु प्रलय	४०३ व्याभुम्भ भुम्भमुद्वाहि
वैवर्ण्यमस्याभिनय	४७१ व्यायासे सभ्रमे चेषा
वैशाख यत्र तज्ज्ञेय	२१६ व्यावर्तनात्करयुगे
वैशाखरेचित कृत्वा	२६९ व्यावर्तपरिवर्ताभ्या
वैशाखरेचित द्वाभ्या	२६० व्यावर्तिताय करण
वैशाखरेचित पार्श्व०	२५६ व्यावर्तितेन चानीय
वैशाखरेचितादूर्ध्व०	२७४ व्यावर्तितेन तत्काल
वैष्णव समपाद च	३१९ व्यावर्तितेनालपक्षी०
वैष्णव स्थानक यत्र	२३६, ३२१ व्यावृत्तिपरिवृत्तिभ्या २०३, २०६, २२१, २२२

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
व्यावृत्त्या कुञ्चितौ कृत्वा	२३९	शरीरमीषद्वलित	३२८
व्यावृत्त्या परिवृत्त्या च	७७	शरीरलोखन नेत्र०	४६५
व्योमगा उभयास्तु स्यात्	२८२	शशिनेव दिशोऽङ्गानि	१८१
बीडानुतापशुचिभि	४५२	शस्त्रजे सहसा भूमौ	४६४
		शस्त्रसकटसपात०	३९३
श		शस्त्राणा ग्रहण पात	४२४
शकटास्य क्रमादह	३५०	शस्त्रादिविषतोयेभ्य	४६३
शकटास्यस्तत पाद	३५१	शस्त्रे चक्राभिधे कुम्भ०	४३
शकटास्यस्तथा वाम	३४९	शार्ङ्गदेवेन गदित	४१८
शकटास्यश्वापगति	,,	शान्तस्य शमसाध्यत्वात्	४००
शकटास्या भवेच्चारी	२३७	शास्त्रार्थसम्यग्रग्रहणे	५७
शकटास्यो भवेत्पश्चात्	३५०	शिखरद्वन्द्वसयोगात्	८०
शकटास्योरुद्वत्तारये	१९३	शिथिलौ त्रिपताकौ तु	६६
शक्तिकुन्तादिशस्त्राणि	३४७	शिर कण्डूयेन कार्य	४९
शक्तितोमरयोर्मोक्षे	३९	शिर कल्पितनि श्वास	४२३
शक्नोन्वित्यभिमाने च	१९	शिर पार्श्वगत यत्र	३३६
शक्नोऽहमिह कार्येऽस्मिन्	२१	शिर स्यादधित किञ्चित्	२१
शङ्कामोहावपि त्रास०	४३३	शिर स्याल्लोलित सर्व०	२३
शङ्काया शङ्किता दृष्टि	१४४	शिरसैव भुवि स्थित्वा	२५०
शङ्कस्य धारणे सोऽय	५३	शिरो ढोलौ यदाह स्तौ	२३६
शने प्राप्य शिरोऽन्योऽय०	७९	शिरोनेत्रकरादीना	३६४
शनैरुत्थालिता पार्श्व०	९१	शिवप्रसादसप्राप्त	९
शनैस्तिर्यङ्निगूढा या	१४५	शीघ्र घर्षजघिष्ठाय	३३
शब्दस्पर्शादिभि स्वप्ने	४५९	शीतज्वरोऽभिनेयोऽथ	४६०
शब्दानुकरणे वक्त्र०	१६५	शीतहृच्छत्ययो शोके	८८
शम सर्वरसेष्वस्ति	४४४	शीतानुलेपनाकाङ्क्षा	४६०
शयन हसन गान	४४९	शीतातें ज्वरिते भीते	१९
शयनार्थेऽङ्गुलिस्फोटे	८१	शीर्षादूर्ध्वं व्रजन्वाहु	९९
शरमन्थाकर्षणे च	४१	शुकतुण्ड कर तस्यै०	२०२

पुटसख्या	पुटसख्या
सभोगेऽपि न निद्रास्ति	४१२ सत्रेधा स्यादप्रजश्च ५०
सभोगविप्रलम्भौ वा	४०६ सत्वमुद्गिरती दृष्टि १४१
सभ्रमादौ यथायोग	४५२ सद्वितीयाल्पकस्पन्दात् १५३
सभ्रान्त तत्प्रयोक्तव्य	२३७ स नक्रमकरादीना ५८
समुखप्रेक्षणे तच्च	२०२ स निष्क्राम प्राकृत तु १५६
समुखागत इत्येतान्	१८३ सन्ति यत्र विषादोऽसौ ४५५
सयम्य सुचिर मुक्त	१६४ सप्त भ्रमर्यो भ्रमरी २४१
सयुता वियुता वक्त्रा	१७८ सप्ताङ्गहारे प्रोक्तानि २६६
सलम्राश्चेति चरण०	१७९ सबाध्या म दसवारा १४०
सलम्रोष्ठ चल नारी०	१७५ सभाजनमनोहारि ३७४
सलापकश्चतुर्थस्तु	३४३ सभाजनमनोहारी ३८५
सविदोरेकसपत्या	४०६ सभापति सभायाश्च १७
ससारभीरुता दोष०	४३८ सभासु परिहासज्ञ ३९१
सहृत् कुञ्चित चार्ध०	१३३ सभूक्षेपकटाक्षा सा १३६
सहृत्स्थानके स्थित्वा	३०० सम साच्यनुवृत्तौ १५६
स एव त्रिपताक स्यात्	३४ सम स्वाभाविक जानु० १३४
सकञ्चुक वा चलन	३६९ सम स्वाभाविको भ्रान्त १६५
सकल ध्रुवक गीत्वा	३७९ समतारपुटा दृश्य० १४२
सकृद्बुध्व शिरो नीतम्	२१ समपाद चैकपाद ३१९
स चेत्पृष्ठन एव स्यात्	३११ समपादस्तु पृष्ठे चेत् २२६
स जङ्घास्वस्तिकेऽथान्य०	२८६ समपादाङ्घ्रित कृत्वा २५०
सतालललितोपेता	३६३ समपादाङ्घ्रित प्राह २५१
सतो पताकौ व्यावृत्ति	६३ समपादाङ्घ्रित भ्रान्त० २४१
सरवप्रकाशक यत्स्यात्	३४२ समपादानन्तर चेत् २५०
सत्य किं तु स सस्कार०	४२७ समपादा स्थिता वर्ता २७९
सत्यवादी कुलीनश्च	३९४ समपादस्थितो यत्र २४४, २४६
सत्युपायोऽपि कार्यस्य	४५५ समपादात्पर तिर्यक् २४७
सत्यैकस्मिन् समे पादे	३८७ सममाकुञ्चित स्थान ३१९
सत्युपायेऽपि कार्यस्य	४५५ सममेक विधायान्त्रि० ३३४

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
समयोऽपि वसन्तादि	४०७	सम्यक् च कुञ्चिता तारा	१४५
समस्खलितिका भौम्य	२८१	सम्यक् स्थापिते तथ्य०	५८
समस्तमुद्धृत सार	४७२	सम्यग्बोधोऽथवा लोकात्	४५९
समस्तशास्त्रविज्ञान०	३९४	सम्यग्विज्ञाय षाड्गुण्य	४३०
समस्याङ्ग्रे पुर किञ्चित्	३३२	सरणापसृती तत्र	४६२
समस्याङ्ग्रेस्तु जानूर्ध्व०	३३०	सरतो द्रुमानेन	२९९
समस्यैकस्य पादस्य	३२७	सरल पार्श्वयोरुर्ध्वम्	१०३
समहस्तादिभि पाटे	३७५	सरित पुण्यपयस	४३८
समाङ्गैर्विषमाङ्गैर्वा	,,	सरोमाश्चमपाङ्गस्थ०	४२२
समाङ्ग्रेग्रप्रवृष्टाभ्या	२८७	सरोषे वामहस्तेन	५०
समादिग्रहविज्ञश्च	३७०	सर्पशीर्षैकरस्योर्ध्वे	४६
समाद्यन्यतमा सूचीं	२४८	सर्पशीर्षो मिलद्वाद्य०	५४
समा निवृत्ता बलिता	९६	सर्पशीर्षो हसपक्ष	५९
समा स्वाभाविकी ध्याने	,,	सर्पशीर्षो क्रमातिर्यक्	६४
समुद्रस्तु भवेदोष्ठ०	१६८	सर्वतो भ्रमण कट्या	२७५
समुत्पत्तिश्च पुत्रादे	४५४	सर्वतो भ्रमणादुक्ता	९१
समुद्धृत च बलन	१५६	सर्वदा कृतकृत्येन	५
समुन्नततर पाणे	२२२	सर्वभाषा विशेषज्ञ	३९२
समे पाष्णीं सह स्फिग्भ्यां	३३७	सर्वाङ्गपीडन गेह०	४६२
समोऽक्षित कुञ्चितश्च	९२	सर्वास्ता मिलिता सत्य	१३६
समोऽत्र स्वस्थपर्याय	१६५	सर्वे गर्वानुभावाश्च	४२९
समोत्सरितमत्तलि	३५०, ३५१	सर्वे धर्घरमेदास्ते	३८८
समोत्सरितमत्तली	२७९, २८६	सर्वे च मिलिता सन्त	३०
समोत्सरितमध्यर्ध	३४८	सर्वेऽमी रूपवन्त स्यु	३७३
समो भ्रान्तो विलीनश्च	१६२	सर्वेषा तरुण प्रोक्त	४४९
समो यत्र तदादिष्ट	३३१	सर्वेषा वच्मि लक्ष्मेषा	३२०
समौ च नवधेत्युक्तौ	१५३	सर्वेषामङ्गहाराणा	२५७, २७२
समौ स्वाभाविकावेतौ	१५४	सर्वोपकरणोपेत	३९४
समौ स्वाभाविकौ भावे०	१५९	सवित्त्रासोऽपरस्तिर्यक्	७२

	पुटसख्या		पुटसख्या
सविस्मये व्योमयान०	२१७	सा द्वितीयाल्पकस्पन्दाद्	१५३
स विस्मितो विस्मये स्यात्	१६४	साधारणान्यमून्याहु	१५८
सव्यवामौ च बहुश	३५३	साधारण्यात्तयोर्भेद	४१३
सशब्द मधुरं काला०	४१८	साधुवादोल्लुक्कसने	४३६
सशब्दच्युतसदश	५१	सापराधत्वशङ्का या	४४७
सशब्दा कुरुतोऽन्वर्थ	२२६	सा पार्श्वदण्डपादेति	२९१
सशब्द सन्सकृत्क्षिप्त	१६३	सा पूर्व परतो वा स्यात्	४५६
स शौर्यधैर्यगाम्भीर्य	५८	सामदाने भेददण्डौ	४३१
स सार्धमुत्तरोष्ठेन	१६९	सामाजिकाणा जनयन्	८
ससौष्ठवाश्च नीचैस्तु	८५	सामाजिकास्तु लिहते	४०१
स स्याद्भानोरुपस्थाने	१०१	सामादीनामुपायानां	४२९
स स्यान्मद स च त्रेधा	४४९	साम्याद्भुधिरमोहादि	४०४
स स्वल्पाभिनये वेद०	७०	सार्धतालान्तरत्वेन	२८५
सह गायति सयुक्तै	३७९	सार्धद्विताल तराल	३२०
सहजा पतितोत्क्षिप्ता	१५०	सार्धानि द्वि कटीच्छिन्न०	२६४
सहभावोऽवहित्येन	४४७	सालगस्थश्रुवाद्यन्ते	१२४
सहसा दर्शन यत्तद्	१५८	सावद्यता वा निवद्य०	४७३
सहसापसृति शास्त्र०	४६३	सा विष्णुतार्तिदु खादौ	१४८
सहायान्वेषणोपाय०	४५५	सिंहविक्रीडित सिंह०	१९३
सहोरुद्धतया चार्या	२३८	सिंहाकर्षितक नाग०	२६८
साक्षात्कारमिवानीतै	४०५	सिंहादीनामभिनये	५८
साक्षात्स्वेदोऽभिनये	४२५	सिन्दूरधेन वा वर्णा	४७१
सांख्योक्तो वा गुण सत्त्व	४६८	सुकम्बुकण्ठतावेष्टत्	३६७
सा चित्तौत्सुक्ययो शोके	१६१	सुकुमार तिरश्चीन	३६१
साच्युच्यते तिरश्चीन०	१५७	सुकुमारस्खलद्गत्या०	४४९
सात्त्वतेऽप्येवमेव स्यात्	३४६	सुखरूपा स्वसवेद्या	३९९
सात्त्विकै सात्त्विकैर्भावै	९	सुतालकलितप्रान्तान्	३८१
सात्त्विकाश्च रसेषु स्यु	४७१	सुतालैरक्षराणीव	३६७
सा देशी पद्धतिस्तूष्णा	३७८	सुनीलस्निग्धविस्तीर्ण०	३६९

श्लोकार्थानामनुक्रमणिका

५२९

पुटसख्या	पुटसख्या
सुप्त प्रसारित स्थान	३३९ सूच्यङ्घ्रिश्चेत्तदा सूची० २२७
सुप्तसुप्तानवक्त्र च	,, सूच्यङ्घ्रिणा द्वितीयाङ्घ्रे २२२
सुप्तस्थानानि षट्त्तानि	३२० सूच्यन्तेऽन्ये साहचर्यात् २८
सुप्तिसूच्यार्थवर्षोष्ण०	१५४ सूच्यपक्रान्तको वाम ३५६
सुभङ्गिरङ्गपीठस्य	३७५ सूच्यर्थसूचिनी सूची० १९३
सुमनांसीव गात्राणि	३६७ सूच्यवैकाङ्गरचित० २२७
सुरत प्रति सोत्साह	३६६ सूक्कृत वेदनादौ स्यात् १६६
सुराणा वरिवस्याया	२२० सूत्रधारादिना नाट्य० ३२१
सुलभा दुर्लभास्त्वेते	४६९ सूत्रधारादिविषये २१८
सूच्यन्त्यान्तर भाव	८६ सूरयो विनियुञ्जन्ति २२८
सूचीं च भ्रमरो वाम०	३५५ सूरिश्रीशार्ङ्गदेवेन ४७२
सूची च भ्रमरीं वामे	३५८ सूर्यचन्द्रोपरागाभ्या ४६३
सूची दक्षिणपाद स्यात्	३५७ सक्कानुगा लीढसक्का १७२
सूचीपाद स्वपार्श्वे वा	३२७ सोऽग्रे तदनुगोऽन्य स्यात् २९७
सूचीपादोऽङ्घ्रिणान्येन	२११ सोच्छ्वासामिनये मन्द० १६०
सूचीपादो नत पार्श्व	२२५ सोच्छ्वासेत्युदिता नासा ,,
सूचीपादोऽप्यपसृत	२१० सोत्तमानामपि स्त्रीणा ४४७
सूचीपादौ पृथग्यत्र	३३३ सोदाहरणलक्ष्माणा ३४४
सूचीमुख चापसार्य	२०९ सौन्दर्यसौकुमार्याभ्या ३४३
सूचीमुख वृत्तहस्त०	२२० सौभाग्यमेधाविधादे ४४८
सूचीमुख सर्पशिरा	२५ सौम्य मध्यस्थतारं च १५७
सूचीमुखो निकुटयेत	२३७ सौष्ठव यत्र तज्ज्ञेय ३२०
सूची यत्राय वाम स्यात्	३५५ सौष्ठव रूपसपत्ति ३६७
सूची वामस्त्वपक्रान्त	३५६ सौष्ठवाधिष्ठित वक्ष ८७
सूचीविद्ध वामविद्ध	३४८ सौष्ठवेऽङ्ग भवेत्तच्च ३२१
सूचीविद्धाभिध प्रोक्त	२५९ स्कन्धकूर्परयोर्मध्यम् ५६
सूचीविद्धाभिधे वार्या०	३५३ स्कन्धन्यस्तशिर सुप्त ३४०
सूची स एव भ्रमर	३५४ स्कन्धभङ्गश्च जडता ४६४
सूच्याङ्घ्रिर्दक्षिणे वाम.	३५७, ३५९ स्कन्धभ्रान्त च षट्त्रिंशत् २४१

	पुटसख्या		पुटसख्या
स्कन्धयो स्तनयोर्यद्वा	७७	स्थानग्रथो विस्वर स्यात्	४७०
स्कन्धानत तदाख्यात	२४	स्थानेऽङ्घ्रि खण्डसूच्यारये	३०४
स्कन्धान्तिकमथोपेत्य	७८	स्थानेन समपादेन	२८२, ३५२
स्कन्धे तु किञ्चिदाश्लिष्य	२४	स्थाने विषमसूच्याख्ये	३०५
स्कन्धे वक्षसि वा शस्त्र०	३४६	स्थाय्याधिक्योनताभिज्ञ	३७०
स्खलत प्रोच्यते चारी	३०७	स्थायिभावश्च हास स्यात्	४१६
स्खलिते चरणे तिर्यक्	,,	स्थायिभेदाद्विभागोऽत	४१३
स्खलिते विगलद्रुह्य०	३२७	स्थायिष्वव्यभिचारित्व	१३५
स्तनक्षेत्रगत जानु०	१३४	स्थायी तत्कथमुत्साह	४२६
स्तब्धजङ्घ सार्धताल०	२१८	स्थायी तमद्भुत प्राह	४३६
स्तब्धस्तु निष्क्रिय स स्यात्	१२८	स्थायी तु सूत्रस्थानीय	४७२
स्तम्भ स्वेदश्च रोमाश्च	४३६	स्थायी स्याद्विषयेष्वेव	४०२
स्तम्भ स्वेदोऽथ रोमाश्च	४०३	स्थित पार्श्वेऽथवा पार्श्व	९५
स्तम्भकम्पाश्रुवैवर्य०	४००	स्थितिस्तु चरणप्रेण	३०७
स्तम्भग्रहेऽतिभारे च	५६	स्थितेन समपादेन	३७५
स्तम्भद्वयोपरि न्यस्येत्	३६४	स्थितौ वक्ष पुरोदेशे	५९
स्तम्भाङ्गस्रसविक्षिप्त०	४५९	स्थित्यर्थे देशनिदेशे	१९
स्तम्भितोच्छ्वासनि श्वास०	१६२	स्थित्वा गच्छति गत्वा च	३१८
स्तम्भो गद्गदशब्दश्च	४६४	स्थित्वा भुवि व्योम्नि कृत्वा	२५१
स्तम्भो विवर्णता स्रस्त०	४२०	स्थित्वा स्वस्तिकबन्धेन	२९९
स्तोकैर्विभावैरुत्पन्ना	४४३	स्थिरप्रेम्णा कृतज्ञश्च	३९४
स्त्रीणा ऽपे वितर्के च	१५१	स्थिरहस्तोऽथ पर्यस्त	२५६
स्त्रीणां च नीचप्रकृते	४३४	स्थिरा स्यु स्थायिनस्तेन	४२६
स्त्रीणा लीलागतेष्वेषा	९१	स्थिरोद्धत्तपुटा रूक्ष	१४१
स्त्रीणा विलासे बिम्बोके	१६७	स्थूलकर्ण कटुवान	४१८
स्त्रीपुसयोरुत्तमयो	४०६	स्थैर्यं त्वचलचित्तत्वं	४३१
स्थान चिकीर्षितासु स्यात्	३२६	स्निग्धा हृष्टा तथा दीना	१३५
स्थान यथाभिनेय स्यात्	,,	स्निह्यन्ति च निसर्गेण	४७३
स्थान स्थितिर्गतिश्चारी	३१७	स्पन्दन कम्पनि श्वासौ	४५६

	पुटसख्या		पुटसख्या
स्पन्दित शकटास्यस्तु	३५०	स्याद्वामेतरभागे तु	३९५
स्पन्दितो वामपाद स्यात्	३५७	स्याद्विभावोऽथानुभावा	४३५
स्पर्शग्रहाश्रिताश्चानु०	४३६	स्याद्विसर्जनमाह्वान	१८९
स्पृशतो बाह्यपार्श्वभ्या	३०५	स्याद्द्वीहासभ्रमस्वास०	८८
स्पृशत्करिकराकार	६९	स्यान्मत्स्यकरण चाथ	२४१
स्फुटमास्फोटित धीरै	३५०	स्रस्तव्याकुलविक्षिप्तौ	४४९
स्फुरणादि प्रयोक्तव्य	४६४	स्रस्तालास जानुगत	३१९
स्फुरित वलित लोलम्	१७४	सुताश्रुधारमस्वस्थ०	४२२
स्फुरिताग्रे स्रतौ वेगात्	३०४	स्वकङ्कणझणत्कार०	३९६
स्फुरितोष्ठो मृगाक्षीणा	४२८	स्वतन्त्रयोरतो नास्ति	३१
स्फुरितौ कम्पितौ वार्यौ	१५९	स्वतन्त्रोऽसौ क्रमान्मन्द०	४६८
स्फुरितौ स्पन्दितौ स्याता	१५४	स्वतो विषयवैमुख्य	४४०
स्फुरत्संश्लिष्टपक्षमाग्रा	१४४	स्वदेहक्षेत्राभिमुख	२९४
स्मित च हसित प्रोक्त	४१६	स्वनिष्ठानि नवेत्याहु	१५५
स्मित स्याद्विहसी यस्तु	३६३	स्वपार्श्व नीयतेऽन्यस्तु	७६
स्थन्दितावस्थन्दिताख्या	२७९	स्वपार्श्वम यतो गच्छन्	१०४
स्याच्छिन्नकरणोक्ता चेत्	३५६	स्वपार्श्वयो पुरस्ताद्वा	६७
स्यात्तालभञ्जने तच्च	२१३	स्वपार्श्वे कम्पमानस्तु	३३
स्यात्तिर्यक्स्वस्तिक कृत्वा	२४८	स्वप्नप्रलापन श्वास०	४५७
स्यात्तु निष्क्रियता स्तम्भ	२२	स्वप्नान्तनिद्राच्छेदाभ्या	४५९
स्यात्पक्षातुकृतौ माने	१०४	स्वप्नोऽवहित्सालस्य०	४१६
स्यात्फूत्कारेऽनुकम्पाया	१६८	स्वभावादभयौ तौ हि	४३४
स्यात्क्रिया करपादादे	१९१	स्वभावाद्वातुदोषाद्वा	४३५
स्यात्पार्श्वस्वस्तिकोऽभ्यासात्	२६०	स्वभावाभिनया पूर्वम्	४४१
स्याद्दशम्या दशाया स	१६४	स्वभावाभिनये कार्या	९२
स्याद्द्वैवात्मपराणा यत्	४२१	स्वभावेन स्थितो भूमौ	”
स्याद्वाह्यपार्श्वगस्तिर्यक्	३३२	स्वभुजप्रेक्षणै शत्रौ	४२८
स्याद्वक्ष समामुभ्र	८७	स्वय गायति वाद्य च	३७७
स्याद्वामाङ्घ्रिरतिक्रान्त	३५६	स्वशङ्काया परज्ञान०	४४७

	पुटसख्या		पुटसख्या
स्वसमुखतलक्षोर्ध्व०	१८२	स्वेदश्चाकाशनिष्ठातु	४६८
स्वसमुखौ च विततौ	५५	स्वेदवेपथुरोमाश्च०	४२५
स्वसमुत्था परे इत्य०	४४७	स्वेदोऽधोमुखता मूर्ध०	४५४
स्वस्तिक वर्धमानाख्य	३१९		
स्वस्तिक व्यसित तु द्वि०	२७१	ह	
स्वस्तिकप्रक्रियैषा स्यात्	२००	हसपक्षौ परे प्राहु	७५
स्वस्तिकाकृतिता वीतौ	६६	हसपक्षौ स्वस्तिकत्व	५८
स्वस्तिकाङ्घ्रिकृता सैव	२४४	हसास्यो हसपक्षश्च	२६
स्वस्तिकाद्य रेचित स्यात्	२६८, २६९	हनुचालेन सर्वाङ्ग०	४६०
स्वस्तिकान्यर्धदिकपृष्ठ०	१९२	हनुदेशगतस्तु स्याद्	४७
स्वस्तिकापसृतौ पादौ	२३६, २३९	हन्तृप्रकृतयो रक्ष०	४२३
स्वस्तिकीकृत्य नाभिस्थ	२०५	हरिणप्लुतमाखपात	२२८
स्वस्तिको लग्नयोर्बाह्वो	१०१	हरिणप्लुतया चार्या	॥
स्वस्तिको हसकस्थाने	३२९	हर्षचिन्तादिभि प्रोक्त	४०६
स्वस्तिकौ विप्रकीर्णाख्यौ	२६	हर्षमर्षाङ्गनादूमात्	४७१
स्वस्तिकौ स्वस्तिकौ पादौ	१९९	हर्षशोकभयोपायान्	४४९
स्वस्थ मदालस क्रान्त	३१९	हर्षाद्वागाद्भयाद्बु खात्	४६९
स्वस्थक्रियासु कर्तव्यौ	१६२	हर्षाद्बोदनहास्यादि	२२
स्वस्थानुच्छ्वासनि श्वास०	॥	हर्षामर्षविषादाश्च	४०३
स्वस्थौ चलो प्रवृद्धश्च	॥	हर्षो धृति समीचीन	४३९
स्वहेतुश्च कृत्रिमश्च	४३५	हवने सज्जनाना च	३३८
स्वाङ्गुष्ठासु मिथो लग्ना	१७९	हसन्तमपर दृष्ट्वा	४१६
स्वाधीनपरिवारश्च	३९४	हस्त मुहु क्रमात्कृत्वा	७६
स्वाभाविक सम शीर्ष	२५	हस्त सूचीमुख स स्यात्	४३
स्वाभाविक प्रसङ्गश्च	१८१	हस्तप्राह्या तिरश्चीना	३६४
स्वाभाविकी स्यात्सहजा	१५०	हस्तपादकटिग्रीव	२१६
स्वाभाविकी स्यादन्वर्था	१६०	हस्तपादप्रचारस्तु	३२६
स्वामाविकी नता मन्दा	॥	हस्तप्रसारण त्वत्र	७२
स्वेच्छाकृतकर्मैर्वा	३७५	हस्तलाघवतो मन्त्रै	४३७

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
हस्ते व्यावर्तमाने तु	२०६	हस्तौ हृत्क्षेत्रगौ यत्र	१९९
हस्तो यो रेचितस्तद्विक्	२३०	हानिग्लानिमदव्याधि०	३३७
हस्तो वाभिनये गत्या	२७७	हासनीयस्य कक्षादि०	४१६
हस्तोऽसावलपद्म स्यात्	२३७	हासे घ्राणे च पतिते	१५१
हस्तौ चिबुकविन्यस्तौ	३३६	हास्यरौद्रावपि त्रेधा	४१८
हस्तौ चेद्रेचिताकारौ	२२९	द्विकोर्ध्वश्वासवमन०	४६४
हस्तौ चेद्रेचितौ स्याता	२३९	हीनाधिकविवेकज्ञ	३९४
हस्तौ भणन्ति शोभेते	७२	हीना शृङ्गारनिर्वेद०	३४२
हस्तौ यत्रोद्धृष्टत तत्	२३८	हृदयस्यानवस्थान	४५३
हस्तौ स्तो वामपार्श्वे तद्	२१३	हृद्ये गन्धे विधातव्य	१६४
हस्तौ हस्तौ विमुक्तौ च	३३७	होमे देवाचने दीन०	३३८

APPENDIX II

उदाहृतवाक्यानामनुक्रमः

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
अ		अन्तर्बहिश्चक्रभाव	१२१
असान्तरक्षेत्रगतौ	११८	अन्तर्बहिश्चक्रलितौ	१२३
अङ्गाद्यभिनयस्येह	८२	अन्तर्यश्च सुमुञ्चुभि	१८६
अतोऽनन्तत्वमेतेषा	११२	अन्तस्तिर्यक्चक्रभावात्	११४
अतो रङ्ग इति ज्ञेय	२५३	अन्यस्तत कुट्टितश्चेत्	३१४
अतो विमुक्ता युक्ताश्च	१२४	अन्यस्तु भजते यत्र	११३
अत्यन्तवल्लभाश्चैव	१२४	अन्याश्च कथिता सप्त	११०
अथ तौ केशपर्यन्त	११५	अन्ये त्वाचक्षतेऽन्योन्य०	१०९
अथ पादनिकुट्टाख्य०	३१३	अ येऽपि बहव पूर्व	११२
अथवा तुम्बिखण्डाब्ज०	११३	अन्योन्यव्यतिहारेण	”
अथवाविद्धकेन स्यात्	११८	अन्योन्यसमुखौ सन्तौ	६२
अथवा सरलत्वेन	१२१	अन्योन्याभिमुखे स्यातां	११४
अनन्तमङ्गलप्राप्त्य०	१२४	अन्योन्याभिमुखौ चैव	११९
अनुक्त उच्यते यस्मात्	८२	अन्यो हस्त शिर क्षेत्र०	१२१
अनुप्रलोच्य डोलावत्	१२२	अपर तु पराचीनम्	११३
अनुलोमविलोमा च	३१३	अपराङ्गपरावृत्तौ	१२३
अनेन रहित नृत्त	१११	अपरोऽलतचक्रस्य	११९
अन्तरामण्डलभ्रान्ति०	११८	अपविद्ध तत पश्चात्	१११
अन्तर्निवेश्य त्वरया	११६	अभिमण्डलसपूर्णा	११५
अन्तर्बहिश्चक्रचर	११९	अभ्यन्तरापवेधेन	१२३

पुटसख्या	पुटसख्या
अभ्यन्तरे कनिष्ठायाम्	१०६ आविद्धवक्रयो पाण्यो १०७
अमुमन्त समाक्षिप्य	११३ आविद्धावन्तराक्षिसौ ॥
अर तत्र प्रदेशेषु	१२१ आवेष्टितक्रियापूर्व १०६
अराल दधदावेष्ट०	१०९ आश्लिष्टौ स्वस्तिकौ क्षेत्रे १०८
अरालकपरावृत्त्या	११८ आहार्याभिय मुक्त्वा १२
अर्थस्यैकस्य भूषास	८३
अर्थमण्डलिका घात०	१०५ इ
अलपञ्चकसज्ञास्ते	१२४ इन्वपादिभ्य २७७
अलपल्लवसज्ञाश्चेत्	११० इति कीर्तिधरस्वाह १०८
अलपल्लवितौ प्राहु	१०९ इतीदं तपताश्रेष्ठ १२३
अलातचक्रकाख्य च	११२ इदं तु कमनीय वै १२१
अलातचक्रकारय तत्	११९ इन्द्रादिदेवा प्रीता स्यु ॥
अवहित्थ करो वक्ष०	१०६
अष्टबन्धविहार च	११२ उ
अष्टबन्धविहाराख्य	१२२ उक्तै सकरसमृष्टि० १२३
अष्टासु दिक्षु स्यातां चेत्	१२२ उचितौ विन्युतौ कार्यौ २६
अस्युतास्तावदेते	८२ उत्प्रकोष्ठ च पर्यायात् ११७
आ	उत्सारितोद्वेष्टितकै ११५
आत्मस्थापेक्षया परस्य०	४१८ उद्देश क्रियतेऽवर्थ ३१३
आदिकूर्मावतार तद्	११५ उद्देष्टितेन निष्पन्नौ १०९
आदिकूर्मावताराख्यम्	१११ उर समुन्नत सन्न ८५
आदौ तु स्वस्तिक बद्धा	१२२ उरोवर्तनिका विद्यात् १०८
आदौ मध्येऽवसाने च	॥
आदौ वाद्यप्रबन्धस्य	३७९ उ
आनुगुण्येन हस्तेन	११३ ऊरुपृष्ठे वर्तितश्चेत् १०६
आन्दोलितक्रियायुक्तौ	१२३ ऊर्ध्वगौ पृष्ठतो नम्र० १०९
आधम्मिल्लसमुत्क्षिपे	॥ ऊर्ध्ववर्तनिकाविद्ध० १०५
आपादिकगतश्चाथ०	११८ ऊर्ध्वाधोमण्डलाकार० ११५

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
ऊर्ध्वाधो वदन त्र्यश्र	११४	कटीक्षेत्रगतश्वैक०	११५
ऊर्ध्वाधो वदनौ कृत्वा	१२०	कटीक्षेत्रगतौ चाथ	११८
ऊर्ध्वाधौ वदनौ त्र्यश्र०	१२१	कटीजानुसमा यत्र	८५
ए		कथितौ पल्लवौ तौ हि	१०९
एकस्मिस्तु पराचीने	१२१	करयो कल्पते यत्र	११६
एकस्य पार्श्वचलने	११३	करयोर्यत्तु तत्प्रोक्त	११३
एकस्याकुञ्चितो मुष्टि	१०८	करयोर्यत्र विद्येत	११५
एकैक स्वस्तिक चाथ	१२१	करयो स्वस्तिकाश्लेष०	११४
एकैकलुठितौ स्वैरम्	१२१	करेचकरत्नाख्य	११२, १२१
एको रसोऽङ्गीकर्तव्य	४७१	कर्णभागगतश्वैक०	११५
एको निवृत्त्य सहसा	११८	कलविङ्कविनोदाख्य	११६
एको हस्त परस्यास०	११५	कलापाता पादभागा	२५३
एतावेव चलौ मूर्ध०	१०९	कस्यचिन्मणिबन्धे तु	११९
एते च त्रयोदश	२८	किं तु लोके प्रयोक्तृणा	११२
एतेषा त्वभिनय०	,,	किं त्वमी केचनान्वर्या	,,
एतेषामेव मुख्यत्व	११२	कुट्टयित्वा च विन्यस्य	३१७
एते सौभाग्यविजय०	१२३	कुट्टयेच्च तत स्थाने	,,
एतौ कीर्तिधराचार्या	१०८	कुट्टित चरण पश्चात्	,,
एव पादद्वयकृता	३१४	कुट्टित प्रथम पाद	३१४, ३१६
एव पादद्वयेनापि	३१५	कुट्टितश्च तत स्थाने	३१५
एव प्रकीर्तितश्चर्य	३१७	कुट्टितश्च पुन स्थाने	,,
एव य पूर्ववत् तु	२५४	कुट्टितश्चरण पूर्व	३१५, ३१६
एवमङ्गान्तरेणापि	१०८	कुट्टितश्चरण पृष्ठे	३१६
एवमन्याश्च कर्तव्या	३१४	कुट्टितश्च स्वपार्श्वे च	३१४
एवमन्याश्च विज्ञेया	३१७	कुट्टितोऽङ्गुलिपृष्ठे च	३१५
क		कुर्वन् गतागत दिक्षु	११७
कक्षवर्तनिकोरस्थ०	१०५	कूर्परक्षेत्रमासाद्य	११९
		कूर्परस्वस्तिकाकार०	१०९
		कूर्परस्वस्तिकेनेव	१२१

उदाहृतवाक्यानामनुक्रम

५३७

पुटसख्या	पुटसख्या
कृत्वैक भ्रामित चासे	१२० चालकाना स्वरूप वै १११
कृत्वैक मुष्टिरूपेण	११४ चलमाने तदेतस्मिन् ११७
कृदिकारादक्तिन	२७७
केचित्प्रायोगिकास्तद्वद्	११२ ज
क्रमपादनिकुट्टा च	३१३ जनान्तिक प्रयोक्तव्य १११
क्रमादेकैकपाश्वे वा	१०८
क्रमेण यत्र तत्प्रोक्त	१२२ ड
क्रियते चेत्पताकस्य	१०६ डोल नीराजन चैव १११
क्रियासमभिहारेण	११६ त
ख	
खटकाग्रौ शिरोदेशे	१०९ तत स्वस्तिकबन्धेन १२१
खटकामुखयोर्नाभि०	१०६ ततो मण्डलवत्प्रान्त्या १०७
खड्गवर्तनिकेत्येतत्	१०८ तत्पश्चाच्चतुराशासु ११६
ग	
गतागत पार्श्वयोश्च	११७ तत्र क्रिया मनोहारी १११
गर्वेऽप्यहमिति तज्ज्ञै	९ तत्र तत्र प्रदेशेषु १२१
ग्रन्थविस्तरभीतेन	१२१ तत्रैव मण्डलाकार० १२०
गावस्य प्रातिलोम्येन	११० तत्स्वस्तिकत्रिकोणाख्य १२३
च	
चक्रार्तेनिकेत्युक्ता	१०७ तथैव चामासपर्यन्त ११८
चतुर्विंशतिरित्युक्ता	१०५ तदानीमेव पार्श्वं स्वम् १०९
चतुष्पत्राब्जसज्ञ च	१११ तयोर्ध्वेषा क्रिया सा स्यात् १०६
चरगतिभक्षणयो	२२७ तद्विदो वादयन्त्वेता ३७९
चरणाङ्गुलिपृष्ठेन	३१४ तद्वै कुण्डलिचाराख्य ११७
चारी च पृष्ठछठिता	३१३ तर्जन्यायङ्गुलीना १०६
चारी डमरुकुट्टाख्या	११ तस्मादय पूर्वर्त्त २५३

	पुटसरया		पुटसख्या
तस्मान्नाढ्यप्रयोगे तु	८३	द्रव्यसस्कारकर्मसु	२७६
तस्याश्च बहवो भेदा	३१३	द्वाभ्या त्रिभिश्चतुर्भिर्वा	२५५
तस्यैव बहिर तश्च	११४	द्विगुणोदञ्चनेनैव	११६
तस्यैव च समुत्क्षेप	११६		
तिर्यग्गूर्ध्वं प्रथमत	१२०	ध	
तिर्यक्पार्श्वान्तरायात	,,	धनुराकर्षणं चैव	१११
तिर्यक्प्रसारितौ चैव	२९	धनुराकर्षणाख्य तत्	११८
तिर्यग्गतस्वस्तिकाप्र	११२, ११९	धनुर्वल्लीविनामारय	११२
तिर्यग्लुठति चैकस्मिन्	१२२		
तीक्ष्णकूर्पूरकावेव	११९	न	
तेन भावा द्वेतवस्ते	४२०	नटी नटाश्च मोदन्ते	२५३
तेषु तेषु विशेषेण	११२	नटो गीतेन नाट्येन	,,
त्रिकोणचारी पश्चाच्च	३१३	नयनौपम्य पद्मदल०	२६
त्रिकोणचारी या चारी	३१६	नलिनीपद्ममोक्षौ स्त	६२
त्रिकोणचारी सोद्दिष्टा	३१४	नवरत्नमुख चेति	११२
त्रिपताकोऽपर कर्णे	७०	नवरत्नमुख तत्र	१२३
त्रिभङ्गीवणसरक	११४	नानानृतकलोलास०	१२४
त्र्यश्रभावात्पुनश्चापि	३१५	नानाप्रकाराभिव्यक्त०	१५२
		नाभिक्षेत्रसमीपस्थे	११३
द		नारदेनापि मुनिना	११२
दक्षिणो यत्र हस्तस्तु	११८	नाममात्रप्रसिद्धास्ता	११०
दण्डवर्तनिकाभेना	१०८	नाशुभ प्राप्नुयादत्र	२५४
दध्नी घृतमिवोदीर्णा	११२	नि शङ्क कैशिकीं ब्रूते	१०
दैकारालकृताद्य ता	३७९	नि श्वसितमस्य वेदा	२
देवस्तुत्याश्रयकृत	२५३	निकुट्टन तु पादेन	३१३
देवाना भूसुराणा च	१२३	निकुट्टयेत्तत स्थाने	३१७
देवोपहारक नाम	११९	निकुट्टित पुरस्ताच्च	३१४
देशीनृतसमुद्राख्ये	११२	निकुट्टितौ समौ पादौ	३१६
देव्या कृतैरङ्गहारै	२५४	निकुट्ट्य च तलेनादौ	३१४

उदाहृतवाक्यानामनुक्रम

५३९

	पुटसख्या		पुटसख्या
निक्षिप्तश्चापि मध्ये च	३१६	पर्यायात्पार्श्वयोस्तिर्यक्	१२३
निजैर्या तद्धितोद्देशि	३७९	पर्यायाद्वर्तते रम्य	११७
नितम्बकेशबन्धाख्ये	१०५	पर्यायेण करो यत्र	,,
नितम्बवर्तना नाम	१०७	पर्यायेण करौ सौम्य	११४
नितम्बोक्तप्रकारेण	,,	पर्यायेण कृत्वाथ	११६
निबद्धस्वस्तिकौ तत्र	१२०	पश्चात्क्षेपाच्च सा प्रोक्ता	३१५
निवृत्तश्चेत्स्वपार्श्वे स्यात्	११५	पश्चात्त्रिकुट्टितस्थाने	३१५
निवेशिताभिध पाद	३१४	पादैर्वा रचिता किञ्चित्	३७९
निष्क्रान्तावसदेशात्	१२२	पादकुट्टनचारी तु	३१३
नीत्वा वामासपर्यन्त	११३	पादद्वयकृता सा चेत्	३१५
नृत्यलक्ष्यविशेषेण	१२४	पादद्वयकृता सैव	,,
नृत्तमङ्गलशास्त्रे तु	११२	पादद्वयनिकुट्टाख्या	३१३
नोक्ता ये च मया ह्यत्र	८३	पादशिक्षासु वर्तव्या	३१४
		पादश्चाङ्गुलिपृष्ठेन	,
		पार्श्वक्षेपनिकुट्टा च	३१३
		पार्श्वगावान्तरावृत्त्या	११४
पञ्चविंशतिसरयाश्च	३१३	पार्श्वतश्च पुन क्षेपात्	३१५
पताकारालयो पूर्व	१०५	पार्श्वमण्डलिनो पाण्यो	१०८
पताकावेव चेत्प्राहु	१०७	पार्श्वयोर्मौलिपर्य तम्	११३
पताकौ चेच्छनैरुर्ध्व०	,,	पार्श्वयोर्यौगपथेन	११६
पताकौ मणिवन्धस्थौ	१०९	पार्श्वे स्वस्मिन्नुर क्षेत्र०	१२२
पतितोत्पतितौ बाहु	१२१	पुनर्निकुट्टितस्थाने	३१४
पतेता युगपद्यत्र	११८	पुनर्नितम्बदेशे तु	१०७
पद्मकोशाभिधौ हस्तौ	१०८	पुनश्च कुट्टितस्थाने	३१६
पद्मकोशौ पृथक्प्राप्तौ	६२	पुनश्च केशदेशे च	१०७
पद्मवर्तनिका दण्ड०	१०५	पुनस्तन्मुख एव स्यात्	१२१
परागधोमुखत्वेन	११६	पुर क्षेपनिकुट्टा च	३१३
पराङ्मुखोऽपविद्ध स्यात्	११०	पुर पश्चात्सरा चारी	,,
पर्यायगजदन्ताख्य	११२	पुर पश्चात्सरा नाम	३१४
पर्यायतुष्टौ छुटितौ	१२२		

	पुटसंख्या		पुटसंख्या
पुरस्ताच्च कृता सैव	३१६	ब	
पुरस्तात्पार्श्वयोश्चैव	११७	बद्धस्वस्तिकयो पार्श्वे	११८
पुरो दण्डभ्रम तत्तु	११४	बहिर्मण्डलग स्थित्वा	११९
पुरो दण्डभ्रमात् च	१११	बहुनात्र किमुतेन	१२४
पुरो नि सारण पाण्यो	११४		
पूर्व क्रियन्ते यद्रङ्गे	२५३	भ	
पूर्व पार्श्वमुखावेव	११९	भवतो यत्र तु करौ	११७
पूर्वपार्श्वेण विदिशि	११४	भावाना यानि कार्याणि	४२०
पूर्वमूर्ध्व छुटित	११६	भूयते यत्र छुटितम्	११६
पूर्ववद्वलितौ यत्र	११४	आमयित्वा विलासेन	१२१
पृथक्समुन्नत वक्ष	८७		
पौन पुन्येन यस्मात्तु	११३	म	
प्रकीर्तित तु तद्धीरे	,,	मणिबन्धप्रकोष्ठास०	११६
प्रतिलोमातुलोमाभ्या	११७	मणिबन्धावधिभ्रान्ति	१०६
प्रथम पार्श्वयोरेव	११९	मणिबन्धावधिभ्रान्तौ	१०७
प्रथम पार्श्वयोगत्वा	१२०	मणिबन्धासिकर्षाख्य	१११, ११६
प्रथम स्वस्तिकी भूत्वा	१२३	मण्डलाभरण चैव	११२
प्रथम स्वस्तिकी भूय	१२०	मण्डलेन ततोऽप्येव	१०९
प्रधावत पुरोदेश	११९	मण्डलौ च तिरश्चीनौ	१२३
प्रसङ्गानुप्रसङ्गेन	१२४	मध्यचक्रा ततो मध्य०	३१३
प्रसारितभुजोऽन्यस्तु	१०८	मध्यस्थापनकुट्टाख्या	३१६
प्राप्तयो स्वस्तिकत्व प्राक्	११३	मध्यस्थापनकुट्टा च	३१३
प्राप्तौ स्वस्तिकतामेव	११४	मध्ये निवेशितश्चाय	३१६
प्रातिलोभ्येन वा स्यात्तु	१२२	सनो मधुरवागङ्ग०	१५१
प्रियानुकरण लीला	१८, १५१	माहेश्वरैरङ्गहारै	२५३
		मिथ पराङ्मुखौ सन्तौ	१०८
		मिथ समीक्ष्यबाह्य च	१११
		मिथ समीक्ष्यबाह्य तद्	११५
फलश्रुतिरर्थवाद स्यात्	२७६	सुरजाडम्बरं नाम	११८

	पुटसख्या		पुटसख्या
मुरजाडम्बरं पश्चात्	१११	रामादितादात्म्यापत्ते	२५३
मुष्टिरूपस्तु छुठित	११७		
मौल्लिरेचितक चैव	१११	ल	
मौल्लिरेचितक प्रोक्त	११५	लक्षण चालकाना वै	१२३
		लताख्यौ च करौ ज्ञेयौ	२९
य		लुठतो यत्र युगपत्	११४
यक्षा विद्याधरा सिद्धा	१२१	लुठने मण्डलेनैव	११३
यत्र कुत्रचिदाख्याता	२९	लुठमाने तदन्यस्मिन्	११७
यत्र त्रिकोणमर्यादाम्	११७	लुठित प्रसृतस्याग्रे	११९
यत्र प्रवर्तते तत्तु	११९	लुठितौ च तथाधस्तात्	११७
यत्र शृङ्गारसबद्ध	२५४	लुठितौ चेत्करौ तत्तु	१२३
यत्र स्याता करौ तत्तु	११९, १२०	लोको वेदस्तथाध्यात्म	८३
यत्रोरभ्रकसबाध	१२०		
यथार्ह ते प्रयुक्ता स्यु	१२४	व	
यथालक्षणमाख्याता	,,	वक्ष क्षेत्र श्रयत्येक	१०८
यदा तु मकरो हस्त	१०८	वक्षस स्कन्धयोरूर्ध्व०	१०९
यदि स्याता करौ प्राहु	१२०	वर्तना खटकस्यापि	१०५
यदोद्धृतौ नृत्तहस्तौ	१०६	वर्तना नागबन्धाराया	११०
या क्रिया जायते पाण्यो	११४	वर्तना या शिरस्याद्या	११०
या क्रिया जायते सा तु	१२०	वर्तनास्वस्तिक कृत्वा	१२०
युगपत्क्रमशो बाध	१२३	वर्तनास्वस्तिक चैव	१११
युगपच्च करौ यत्र	११६	वर्तनास्वस्तिक बध्वा	१२०
यो यत्सम्यग्विजानीते	२९	वर्तनास्वस्तिकौ पार्श्व०	११५
र		वलन यत्र निर्दिष्ट	११५
		वलमाने तदन्यस्मिन्	११६
रङ्गे रामाद्यवस्थाभि	२५३	वलिता गात्रपूर्वा च	२०५
रतिर्देवादिविषया	४४२	वलितैरार्जवादन्यै	११६
रथचक्राकृती तिर्यक्	१२२	वागङ्गसत्त्वाभिनया	१२
रतोऽभिनेयो वागङ्ग०	१२	वागङ्गाभिनयाना या	१०

	पुटसख्या		पुटसख्या
वामदक्षतिरश्वीन	११५	व्यावृत्त्या हंसपक्षारय	१०८
वामदक्षिणकावतौ	"		
वामदक्षिणभागेन	११३	श	
वामदक्षिणयो पश्चात्	१२१	शिर क्षेत्रे च कट्या च	१२०
वामदक्षिणयोर्यत्र	११७	शिर क्षेत्रोपरिष्ठात्	११६
बालव्यजनचालारय	१११	शोभाकरी तदा यत्र	८३
बालव्यजनचालारय०	१२०		
विचित्रवर्तनायोगात्	१०७	स	
वितस्तिद्वादशाङ्गुल	२८३	समुखीनरथाङ्ग तत्	११४
विपरीतप्रचारा सा	३१६	सयुतकरणेनैव	२६
विभावानुभाव०	४००	सयुतासयुतरूपोप०	२८
विलोब्ध तत्रैव बहि	११६	सखिष्ठावूर्ध्ववदनौ	११९
विलोब्ध पार्श्वयोर्मन्द	११३	स एव हावो हेला स्यात्	१५२
विलोब्ध मण्डलभ्रान्त्या	११६	सभापति सभा सभ्या	२५३
विशिष्टवर्तिताद्यैश्च	१२३	स मन्तव्यो रस स्थायी	४७२
विशेषादाभिमुख्येन	४२१	समपादनिकुट्टा च	३१३, ३१६
विशङ्काटकबन्धारय	१११, ११७	समप्रकोष्ठवलन	१११, ११८
विश्रामाभिमुखौ चैव	१२१	समुत्थितौ मण्डलत	१२०
विशिष्टवर्तित पूर्व	१११	समुन्नतो लताहस्त	७०
वेगाद्विदिशि गत्वात्र	११८	सरलात्सारितोद्वेष्ट०	१२१
वेगान्निवृत्तावन्योन्य	१२०	सर्वेषा समवेताना	४७२
वेदा तेषु यमाहुरेक०	१८६	सव्यापसव्यचलन	३१३
वैष्णव स्थानक यत्र	८७	सव्यापसव्ययोस्तियक्	११५
वैष्णव्येका तलमुखी	११०	सव्यापसव्ययोश्चैव	११८
व्यावर्तितक्रिया यत्र	१०६	सव्यापसव्यव्याख्यासा	१०६
व्यावर्तितेन हस्तश्चेत्	१०९	स सप्रदाय काथित	२९
व्यावर्तिते बहिश्चान्त	१०६	सद्वक्ष चालकास्त्वन्ये	११२
व्यावर्तितोऽन्तर्गात्र चेत्	११०	सा च किञ्चित्शिर	११६
व्यावृत्त्य वक्षस फाल	१०७	सा तिरश्चीनकुङ्कुल्या	३१६

उदाहृतवाक्यानामनुक्रम

५४३

	पुटसख्या		पुटसख्या
सानुलोमविलोमाख्या	३१६	स्यात्स्वस्तिकत्रिकोण च	११२
सा मध्यछुठिता चेति	३१७	स्वस्तिकस्थापित पूर्व	३१५
सामवेदस्योपवेद	३	स्वस्तिकाकुञ्चितौ हस्तौ	१०८
सारसारतरास्त्वैते	११२	स्वस्तिकाद्विच्युतौ हस्तौ	१०७
सुमन्तुना तदुद्दिष्ट	१२२	स्वस्तिका मण्डलाग्राह्या०	१२२
सैव पश्चात्पुर क्षेपात्	३१४	स्वस्थाने स्थापितपदा	३१६
स्कन्धाभिमुखमाविद्धौ	१०९	स्वस्यापरागवल्ल	११३
स्थापित कुट्टितस्थाने	३१५		
स्याच्चेत्करस्तदुद्दिष्ट	१२३	ह	
स्याता चेद्यत्र हस्तौ तत्	१२२	हस्तमन्तरित कृत्वा	११

APPENDIX III

विशेषपादानि

अ	
अश, ३४३	अगणन, ४५८
अस, ६८	अगायन्ती, ३७७
असकूट, १९७	अगाराणि, ६
असपर्यायरत्न, ११२, १२२	अगोपित, ३९
असवर्तनक, १११, ११६	अग्रग, ९२, १८२, १८३
असवर्तना, ११६	अग्नि, ४६२
अकम्प, ८९	अग्निज, ४६२
अकायकारित्व, ४५४	अग्रज, ५०
अकुटिल, १५०	अग्रतल, ९२, २९३
अकुब्जक, ३२१	अग्रतस्तल, १८२
अक्लिष्ट, ५	अग्रतलसचर, ९२, ९३, १९३, २२१, २८३, २८४, २८६, २८७, २८८, २८९
अक्षपात, ४१	अग्रपार्श्व, ५२
अक्षपातन, ४६	अग्रविवर्तन, ५०
अक्षप्रेरण, ४५	अग्रसदश, ५०
अक्षम, १५०	अङ्कुश, ३९
अक्षिनिमीलन, ४६५	अङ्कुर, १५
अक्षिमर्द, ४५९	अङ्गानि, १५
अक्षिलीन, ४५७	अङ्गकम्प, ४६०
अक्षिविस्तार, ४२८	अङ्गक्रिया, २९६
अक्षिव्यथा, १४६	

अङ्गद, २१८	अङ्घ्रिस्वस्तिक, २४९
अङ्गपीडन, ४६२	अचक्षल, ३२१
अङ्गप्रतिसारण, २१३	अचल, ७९
अङ्गमोटन, १७९, ४५०	अचलचित्तत्व, ४३१
अङ्गरक्षा, ३९६	अचलस्थिति, ३२१
अङ्गवलन, ४५९	अचेष्टा, ४५३
अङ्गविपर्यास, २६५	अश्रित १४, १७, २१, ९२, ९६, ९८,
अङ्गविवर्तन, ३६५	९९, १०१, १९२, १९९, २०२,
अङ्गहार, १३, १५, १६, २५२, २५६,	२०३, २३०, २४०, २४२, २४३,
२५७, २५८, २५९, २६०, २६३,	२५०, २५१, २६७, २७३, २९२,
२६४, २६५, २७२, २७४, २७५,	३३६, ३३७
२८९, ३६०, ३६३	अश्रितभ्रमरी, २४१
अङ्गहारक, १९०	अश्रितादि, १४
अङ्गसप्त, ४५९	अञ्जन, १५४, ४७१
अङ्गानि, १५	अञ्जलि, २६, १९७
अङ्गान्तर, १६	अट्टबोधक, ३८९
अङ्गुल, १७१	अट्टताल, ३७८
अङ्गुलि, १६	अट्टस्खलितिका, २८१, ३०७
अङ्गुलिकुम्भ, ३४	अट्टावज, ३७२
अङ्गुलिमोटन, ३२६	अट्टित २१९, २७९, २८७, ३४८, ३४९,
अङ्गुलित्रोटन, ४५९	३५०, ३५१, ३५२
अङ्गुलिसङ्गता, १७८	अतात्त्विक, ४३४
अङ्गुलिस्फोटन, ८१	अतिकौतुक, २०२
अङ्गुली, ५५	अतिक्रम, ४६१
अङ्गुष्ठ ३७, ३९, ४०, ४५, ४६, ५०	अतिक्रान्त १९२, १९४, २१५, २२३,
अङ्गुष्ठमध्यमा, ४२, ४६	२२५, २६१, २८०, २९०, २९४,
अङ्गुष्ठसंश्लिष्ट, १७८	३४८, ३५४, ३५५, ३५६, ३५७,
अङ्गोपाङ्ग, २९७	३५८, ३५९, ४६२
अङ्घ्रि, ९४	अतिक्रान्तमद, २२३
अङ्घ्रिताडिता, २८१, ३१०	अतिवृत्ति, ४५३

अतिद्वुतम्, ३६०	अधिक्षेप, ४४४, ४५४, ४६१
अतिनिर्मला, १३६	अधीरा, ४६२
अतिपान, ४४५	अधृति, ४५०
अतिप्रयत्न, ५५	अधोगत, ३७, १८३
अतिभार, ५६	अधोगति, १५५
अतिभोग, ४५१	अधोनमन, ३६२
अतिमन्द, ३६०	अधोभागचरी, १४९
अतिवर्ष, १५४	अधोमुख १७, २३, ३४, ४४, ५७
अतिव्यायाम, ४४५	५८, ६०, ६२, ६६, ७३, १००,
अतिशायी, ४३६	१७६, १८२
अतिश्रान्त, ९३	अधोमुखी, ४४
अतिश्रान्तगति, ९३	अधोवदन, ४६, १८२
अतिहसित, ४१६, ४१८	अध्ययन, १७०
अत्यन्तशुद्ध, ४३५, ४३६	अध्यर्घ, ३४८
अत्यशित, १२६, १२७	अध्यर्घमण्डल, ३५२
अत्याहार, ४६५	अध्यर्धिक, ३५१
अथर्वण, ३४१	अध्यर्धिका, २७९, २८५, ३५२
अष्टयदशन, ४१७	अध्यर्धिकी, ३५०
अङ्गुन १३५, १३९, १५६, १६४, १७४,	अध्यात्मविषया, ४३८
१८१, ३४२, ४००, ४०४, ४३६, ४३८	अध्वगमन, ४४५
अथ क्षिप्ता, १७९	अध्वव्यायाम, ४५०
अथ सस्ता, १७४	अनङ्गहार, १९०
अधम, ८४, १४९, २२९, ४१९, ४४९,	अनङ्गीकार, ५५
४५५	अनत्युच्च, ३२१
अधमप्रकृति, २३४	अनभिमानिन, ४६९
अधमसत्त्व, ४४९	अनर्थ, ४१८
अधर, १६, १५४	अनवस्थान, ४५३
अधरचर्वण, १६६	अनस्थित, १४८, १४९
अधश्च्युति, २८७	अनादर, २२, ३४, १७६
अधस्तल, ३४, ४१, ५५, ६३, १८२	अनाश्रुम, १९९

અનામિકા, ૩૪, ૩૫, ૪૦, ૪૧, ૪૨	અનુભાવક, ૪૫૦, ૪૫૪, ૪૫૫, ૪૫૮,
અનાવિષ્ટ, ૧૮૧	૪૫૬
અનાવેશ, ૧૫૯	અનુભાવિત, ૪૫૭
અનિમેષેક્ષણ, ૪૫૬, ૪૭૧	અનુમોદન, ૨૧
અનિમેષિણી, ૧૪૮	અનુરાગ, ૪૬૧
અનિલ, ૩૫, ૧૬૪	અનુલેપન, ૪૬, ૩૬૪
અનિશ્ચયિની, ૪૫૩	અનુલોમ, ૧૧૭
અનિષ્ટ, ૧૪૬	અનુલોમવિલોમ, ૩૧૬
અનિષ્ટગન્ધ, ૩૫	અનુલ્લબણ, ૧૩૯, ૪૧૭
અનિષ્ટઘોષ, ૩૫	અનુવૃત્ત, ૧૫૬, ૧૫૭
અનિષ્ટદર્શન, ૪૫૬	અનુવૃત્તિ, ૩૭૪
અનિષ્ટફલ, ૪૩૫	અનુશય, ૧૬૫
અનિષ્ટવાક્, ૩૫	અનુસધાન, ૪૩૨
અનુક્રમ્પા, ૬૮	અનુસ્મરણ, ૪૫૩
અનુક્રમ્પાવિધાન, ૨૩૫	અનુસ્મૃતિ, ૪૧૫
અનુકાર, ૪૧૫	અનૃત, ૪૩, ૪૨૩
અનુચિત, ૪૦૪, ૪૩૧	અન્તરાલ, ૨૦૭
અનુતાપ, ૧૯૯, ૪૫૨	અન્તરાલગ, ૨૪૦, ૨૪૪
અનુતાપિતા, ૪૫૨	અન્તરાલતાલ, ૩૨૧
અનુત્તરદાન, ૪૬૧	અન્તર્ગત, ૧૭૮
અનુક્રૂતમય, ૪૩૧	અન્તર્નત, ૨૧૯
અનુનય, ૮૧	અન્તર્નિહિત, ૧૬૭
અનુજ્ઞતા, ૩૨૫	અન્તર્ભ્રમણ, ૧૫૫, ૧૬૫
અનુભાવ, ૪૭, ૩૯૮, ૩૯૯, ૪૦૫, ૪૦૮,	અન્તર્ભ્રમરિકા, ૨૪૮
૪૦૯, ૪૧૦, ૪૧૬, ૪૨૦, ૪૨૪,	અન્તર્ભ્રમરી, ૨૪૧
૪૨૯, ૪૩૩, ૪૩૫, ૪૩૬, ૪૩૮,	અન્તર્યાતિ, ૧૭૮
૪૩૯, ૪૪૪, ૪૪૬, ૪૪૮, ૪૪૯,	અન્તર્યયીક્ષ, ૧૭૩
૪૫૦, ૪૫૩, ૪૫૪, ૪૫૫, ૪૫૬,	અન્યથાકથન, ૪૫૮
૪૫૭, ૪૬૦, ૪૬૨, ૪૬૩, ૪૬૪,	અન્યદાર, ૪૨૩
૪૬૫, ૪૬૯, ૪૭૦	અન્યપરત્વ, ૧૬૪

अन्यविग्रह, ४२४	अपसर्पित, २५६
अन्यायकारिन्, ४२३	अपसारण, २०९
अन्योन्याभिलाषी, ४१२	अपसारित, २१४, ३७४
अन्धे, ७३, ७४, ८०	अपसृत, ८९, १४३, २०९, २१०, २२९, २३६, २३९
अन्यै, ८४	अपसृति, २८६, ४६२, ४६३
अन्वेष्ट, २०१	अपस्मार, ४०३, ४१०, ४३३, ४३५, ४५६, ४६१
अन्वयव्यतिरेकोत्थ, ४५८	अपहसित, ४१६, ४१८
अपक्रान्त १९३, १९४, २०५, २०८, २११, २३१, २४१ २६४, २८०, ३५१, ३५३, ३५६, ३५७, ३५९, ४६२	अपाग्रहण, ५४
अपक्षेप, २८१, ३०९	अपाङ्ग, १३७, ४२८
अपघातज, ४६३	अप्ररूढवच, २०४
अपढप, ३८५, ३८६, ३९०	अप्रसिद्धार्थ, १९८
अपनयन, ३५, ४४९	अप्रिय, ४६२
अपरतन्त्रत्व, ४१५	अप्रियात्मक, ४३५
अपरस्थानि, ४१८	अप्रेक्षण, ४४८
अपराजित, २५६	अभञ्जक, ४१५
अपराध, ४४७	अभयदान, १३१
अपरे, १५, १६, ७२, ७७, ७९, ९२	अभाषण, ४६१
अपविद्ध, ९९, १००, १०३, १०९, ११०, १११, ११३, ११८, १२३, १९४, २०२, २५६, २५८, २६०, २६६ २६७	अभिघात, १४६, १५४, ४६०, ४६४, ४७१
अपवेध, १२२	अभिचारकर्म, ४
अपवेष्टन, २०१, २०९, २२०	अभिजन, ४२८
अपवेष्टित, ७५, २२४	अभितप्ता, १३६, १४६
अपसरन्, ९५	अभिनन्दन, १६८
अपसरण, ९३, १३२, ३४७	अभिनय, ४, ७, ८, १२, १४, २९, ५३, ५८, ३४२, ४०८
अपसर्पण, ९०, २०९, २३०, २३४, २८७	अभिनयहस्त, २६, २२५
	अभिनवगुप्त, २७२, ३२६
	अभिनेता, ८४

अभिनेय , २६, ४३, ८१, ८४, ३२६,	अरालवर्तना, १०६
४२५	अरुचिता, ४१५
अभिमन्त्रण, २०५	अरुचिर, ४३५
अभिमुख, ५३, ५५, ७१, ७९, ९१	अरुण, १८१
अभिमुखीभूय, ९७	अर्गल, १९२, १९४, २१८
अभिलाष , ४१५	अर्थ , ४, १६७
अभिलाष, १४० ३२६, ४४१, ४६०	अर्थचिन्तन, १६४
अभिलाषविलोकन, ३२८	अर्थनिर्वाह, ३५२
अभिवादन, १०१	अर्थप्रचारिका, ३१६
अभिषेक , ६	अर्धकुञ्चित, १३३
अभीक्षण, ३०९	अर्धचन्द्र , २५, ३६, २००, २०५,
अभीष्टतप्राप्ति, ४३६	२२६, २२७, २९८
अभ्यन्तराक्षिप्त, १०३	अर्धतल, ३२८
अभ्युत्थान, ४६३	अर्धताल, ३२३
अभ्युपगम , २०	अर्धत्र्यश्र, २८७
अमङ्गल, ४०२	अर्धनिकुट्टक, १९२, १९४, २०४, २५६,
अमरभूह, १२३	२६०, २६५, २६७, २७०
अमर्श, १४८	अर्धनिमेषिणी, १४७
अमर्ष, २१, ३२६, ४०३, ४२५, ४४८,	अर्धपतिता, १४०
४५३, ४५४, ४६१, ४७१	अर्धपुराटिका, ३०६
अम्बर, ३२४	अर्धपुराटी, २८१
अयुक्त, ४३	अर्धमण्डल, १०९
अयुक्तविषया, ४४२	अर्धमण्डलिन्, २७
अरण्यप्रवेश, ४३२	अर्धमण्डलवर्तना, १०९
अराल, २५, २६, ३७, ४१, ५०, ५३,	अर्धमण्डलिका, २८१, ३०२
५५, ६२, ८१, १०९, २०७, २०८,	अर्धमत्तलि, १९२, १९४, २०९, २६९, ३५१
२३३, २३४ २३८, ४७०	अर्धमीलित, १४४
अरालक, ११८	अर्धमुकुल, १३५, १४४
अरालखटकामुख, ६२, ६९	अर्धरेचित, २७, ६५, १९२, १९४, २०९,
अरालता, ७६	२६९, २७०

अर्धवीक्षण, ९८	अलातक, २६२, २६३, २७१, ३५४,
अर्धव्याकोश, १४४	३५९
अर्धसूचि, १९३, १९४, २२७, २६४,	अलातचक्रक, ११२, ११९
२६५	अल्प, ४२, ४६
अर्धसूची, २५९, २६१, २७१, २७३	अल्पाक्ष, ४२८
अर्धस्वस्तिक, १९२, १९४, २००, २७३	अलस, १४६, ३३७
अर्धेन्द्र, ३६	अवकुञ्चित, २८१, ३०४
अर्पण, ५४	अवज्ञा, १६६, १८८, ४४८, ४५२, ४६१
अलकार, ९९, ४०७	अवत्स, १२४, ३२८, ३७५
अलकारबन्ध, ९८	अवधूत, १७, १९
अलक, ३५, ३९	अवनत, १५९
अलक्तक, ३७, ५०, १६७	अवनमन, ४५२
अलग, २४०, २४३, २४४, २४६	अवनम्र, ९८
अलगपाट, ३८५, ३८७	अवनिकुट्टन, ३८६
अलगभ्रमरी, २४१, २४९	अवपात, ३४३
अलम, ८०	अवभाषण, ४५६
अलमात्र, ४२	अवमर्श, ४२९
अलपद्म, २७, ४३, ७६, ७९, २०२,	अवयवव्यापार, १४
२०८, २१२, २१६, २२०, २२७,	अवलगित, ३४३
२३७, २३९	अवलेहिनी, १७२
अलपद्मक, ७८, १२४	अवलोकन, १९८
अलपद्मवर्तना, १०६	अवलोकित, १५७
अलपद्माकृति, २०४	अवस्था, ४५७
अलपल्लव, २५, ३१, ४३, ७६, ७८,	अवस्पन्दित, २७९, २८८, ३४९
१०९, ११०, २१४, २१८, २२५,	अवहित्थ, २३, २६, ५७, १०६, २०३,
२३३, २३६	३१९, ३२७, ४०३, ४१६, ४४७,
अलात, १९२, १९४, २०६, २३२,	४५७, ४५८, ४६६
२३९, २५६, २६१, २७१, २८०,	अवहित्थक, १९३, १९५, २३३
२८१, २९२, ३१०, ३५५, ३५७,	अवास्तव, ४३५
३५८, ३५९	अविलम्ब, ३६१, ३६२

अविवाद, ४५१	असमोह, ४२८
अविवेक, ४५६	असयुत, २६
अविश्रान्त, १४८	असदृश, ४५१
अविषाद, ४२८	असहोष, ४४७
अविस्मय, ४२८	असद्वाद, ३९३
अविस्मय, १४८	असित, ४०४
अवेक्षण, १५८	असूया, १४५, १५१, १६१, १६६,
अव्यक्त, ४४९	१९७, २०२, २१४, ४०३, ४१०,
अव्यक्तचेष्ट, ४२८	४४८, ४६१, ४६२
अव्यक्ताक्षर, ४६४	असूयित, १४६, १७७
अव्यभिचार, ४२६	अममञ्जसचेष्टन, २०९
अव्यभिचारी, ४४४	अल, ३९
अवकृष्टित, २८१, ३०४	अस्थान, ४५२
अवज्ञा, १६६, १६८, ४४८, ४५२, ४६१	अस्थानज, ४१८
अशन, ४५३	अस्पष्टालोकिनी, १४१
अशुद्ध, ४३५	अस्वस्थचेष्ट, ४२२
अशु, ४०३, ४२०, ४२३, ४५४, ४६३	आ
अशुधारा, ४२२	आकम्प, ४१८
अश्रुपात, ४२०	आकम्पित, १७, २०
अश्रुस्रवण, ४७१	आकर्षण, ५९
अश्रूणि, ४६८	आकाशयान, २१७
अश्लिष्ट, ३६, ६१, ७७	आकाशिक, ३४८
अश्वकान्त, ३१९, ३२७	आकाशिकी, २७९
अश्वारोहण, ३२७	आक्रेकरा, १४७
अष्टबन्धविहार, ११२, १२२	आकुञ्चित, ५६, ३०८
असगत, ४४९	आकुञ्चित, ९८, १०८, १३१, १३२,
असबद्धप्रलपन, ४६०	१४०, १५३, ३०३, ३०४, ३०९,
असबद्धभाषण, ३८	३१०, ३११, ३१९, ३३५, ३३९,
असभाव्य, ४३७	४१८, ४३८
असलाप, १४३	

आकुञ्चितपुटा, १३६

आकृष्ट, १८९

आकैकरा, १३६

आक्रोशन, ४४४

आक्षिप्ता, १२८, १९२, १९४, १९८,

२०२, २१७, २१८, २२१, २३४,

२५६, २५८, २५९, २६०, २६१,

२६३, २६४, २६५, २६८, २७१,

२७२, २७३, २८०, २९५, ३५३,

३५७, ३५९

आक्षिप्तचारी, २१२

आक्षिप्तचित्, १९२, १९४, १९९,

२५६, २६९

आक्षिप्ती, ३५८

आगम, ३०

आघात, १५४

आघूर्णमान, १४९

आङ्गिक, १, ८, १२, १४, ४४१

आङ्गिकामिनय, ११, १५

आचमन, ४६

आचार्य, १६, ६८, १२५, २७२, ३९१

आच्छ्रितक, ४९, २५६ २६३ ४७०

आज्ञनेय, २१५

आतप, ४७०

आतुर, १२६

आतोद्य, ३७८

आतोद्यध्वनि, ३८९

आत्मनिन्, ४६९

आत्मनिर्भास, ४४०

आत्मपर, ४२१

आत्मसभावना, २०४

आत्मस्थ, ४१६

आत्मैक्यगोचर, ४१९

आथर्वण, ४

आदिकूर्मावतार, १११, ११५

आद्यभरत, १४

आघूत, १७, १९

आनन्द, ५, १४४, ४२२

आनन्दज, ४२२, ४३८

आनन्दनिर्भर, २२१

आनन्दप्रद, ४३१

आनन्दाश्रु, ४३९

आन्तर, ८६

आन्दोलित, ९९, १०४, ११३, १२१,

१२३, १६२, १६५, ३१२

आपात, ३२५

आपादिक, ११८

आपिबन्ती, १३६

आबद्धमण्डल, ११८

आभरणदान, ४६३

आभाषण, ३२६

आस्मिमुख्य, ३३

आभुम, ८७, ८८, १९९

आभोग, ३८२, ३९०

आमुख, ३४३

आयत, १५३, १६६, १६९, ३१९, ३२६

आयामिवक्त्र, ३७६

आरभटी, ३४०, ३४१, ३४२, ३४४

आरात्रिक, १८, २४, ३६४

आरिराधयिषु, ४७३

आर्ति, ५, १४१, १५४, १६१, ४२२
 आर्तिज, ४२२
 आर्द्रता, ४४१
 आलस्य, १४५, १७४, ३४०, ४०३,
 ४०९, ४१६, ४५३, ४६५
 आलाप, १९
 आलिङ्गन, ४७, ५५, ४७०
 आलीढ, २१५, २५६, २५८, २६३, ३१९,
 ३२४
 आलोकित, १५६, १५८
 आलोकिनी, १४४
 आवजधर, ३७२
 आवर्त, १९२, १९४, १७५, २२०, २५९,
 ३४८, ३५०
 आवर्तिता, १२८, १२९
 आवाहन, १९, २०, १३२, ३२६
 आविद्ध, ७४, ९९, १०३, १०६, १२३,
 २०३, २३७, २९५, २९६, ३३९
 आविद्धक, ११८
 आविद्धवक्त्र, २७, ६३, १०७, २०४
 आविद्धवर्तना, १०५, १०७
 आविष्टगमन, १२९
 आवृत्ताङ्ग, २३८
 आवेग, १६०, ४०३, ४२५, ४२९, ४३३,
 ४३५, ४३६, ४६२
 आवेश, ४०६, ४५५
 आवेशभाक्, १५६
 आवेष्टकरण, १०९
 आवेष्टन, १८४
 आवेष्टित, १०, १८३, १८४, १८५

आवेष्टितक्रिया, १०६
 आशी स्वीकार, ३२२
 आश्लिष्ट, १९७
 आश्लेष, ९५
 आसन, १३३, ३३६, ३३७, ४३०, ४५३
 आस्कन्दिता, ३४८, ३५०
 आस्फोटित, ३५०
 आस्य, १६८, २८४
 आस्वाद, ३९९
 आहार्य, १, २, ८, ९, ४६१
 आह्लाद, ४३७
 आह्वान, ३४, ३८, ४१, १८९

इ

इन्द्र, ४०४
 इन्द्रजाल, ३४२, ३४७, ४३६, ४३७
 इष्टानिष्टपरिहारज्ञान, ४५६
 इष्टार्थापहृति, ४५०

ई

ईर्ष्या, १३३, १५४, १६७, १७७, २३८,
 २८९, ३२४, ३२६, ४५३
 ईषत्फल, ४१७
 ईषद्दृश्य, १६८
 ईषद्भक्, १०३

उ

उचितभ्रमरी, २५०
 उच्चपतन, ४६३
 उच्चलिता, ९१

उच्छ्रित, ३३, ९५	उत्प्लुति, १६
उच्छ्रित, ४४५, ४६५	उत्प्लुतिकरणानि, २४१
उच्छ्रित, १६२, १६५	उत्प्लुतिपूर्व, २४०, २८५, ३८८
उद्धवण, ३७९, ३८९	उत्फुल्ल, १६१, ४१७, ४१८
उत्कट, ३१९, ३३७, ३३८	उत्फुल्लतारा, १४६, १४८, १४९
उत्कटायन, २४७, २५१, ३३७	उत्सङ्ग, २६, ५५
उत्कम्प, १४९, ४३५	उत्सारित, ९९, १०४, ११५, १५९
उत्कुक्षित, २८१, ३०३	उत्साह, ४२५, ४२६, ४२९, ४०१,
उत्कृष्ट, १८९	४०२, ४४४ ४४६
उत्क्रोश, ४५९	उत्साहसश्रय, ४५५
उत्क्षिप्त, १७, २३, ४०, ८९, ९२, ९३,	उत्सेध, ९२
१५०, १५१, १५२, १६८, १७६,	उत्स्पन्दित २१९, २८७
१७८, १७९	उदञ्चन, ११६
उत्क्षिप्तपतिता, १७८	उदर, १६, १२६
उत्क्षिप्तपार्श्वि, ९३	उद्गीव, ४६१
उत्क्षेप, २८२, ३११	उद्धटित, ९०, ९४, १९३, १९५, २०४,
उत्क्षेपाभिनय, ३३	२०९, २१०, २१४, २३७, २३८,
उत्तम, (नायकादि) ८४, ३७३, ४१६, ४१९,	२५६, २६६, २६७, २७०, २९१, ३५१
४२०, ४२२, ४२३, ४३४, ४४४,	उद्धाटन, ५८
४४७, ४४९, ४५५, ४६०, ४६१	उद्धात्यक, ३४३
उत्तान, ३७, ४१, ४४, ४६, ६०, ६२,	उद्गीत, ४५७
६६, ७१, ७६, १८२, १९७, २२०, २९५	उद्धत, ३, ४, १३, १८०, ३४२
उत्तानतल, ६५	उद्धतपरिक्रम, २१२, २१४, २१५, २२०,
उत्तानवञ्चित, २७, ६८	२२१, २२३, २२४
उत्तानवक्त्र, ३३९	उद्धताश्रय, ३४२
उत्थापक, ३४३	उद्धृताग्र, १८०
उत्थापन, २७४	उद्भ्रम, १४९
उत्पतन, २०४, २०७, २१७	उद्भ्रामित, १४६
उत्पात, ४६२	उद्धर्तित, १२७, १२८
उत्पीडन, ३९	उद्गाहि, १७६

उद्धाहित, १७, २१, ८७, ८९, ९०,	उपविष्टस्थानक, ३१९
९१, १२८, १२९, २०५, २८४,	उपवेशन, ४६०
३१९, ३४०, ४५१	उपशम, १२४, ३७४, ३७५, ३७८, ३८९
उद्धत, २६, ६०, १६६, १६८, १९३,	उपसृत, १९५, १९६, २३४
१९५, २३५, २७३, २८०, २९३,	उपहसित, ४१६, ४१८
३०६, ३१२, ३५१, ३५४, ३५५,	उपाङ्ग, १६
३५७, ३५८	उपाध्याय, १६, ३६४, ३७०
उद्धतक, २५६, २७१, २७३	उपायचतुष्टय, ४३१
उद्धतचारी, २३५	उपायचिन्तन, ४५५
उद्धततारका, १३८, १४२	उर पार्श्वार्धिमण्डल, २७, ७६, १०९
उद्धतपुटा, १३८, १४०	उरभ्रकसबाध, ११२, १२०
उद्धति, ४६०	उरोङ्गण, ३६०, ३६२
उद्वेग, १३९, २०९, ४१५, ४३२, ४६६	उरोमण्डल, २७, ३१, ७५, १०८, १९२,
उद्वेष्टन, १२१, २०९, २२०, २६७,	१९४, २२०, २५८, २५९, २६०,
२८२, ३११, ३४६	२६१, २६२, २६३, २६४, २६५,
उद्वेष्टित, ७५, ७६, ७८, ९९, १०२,	२६६, २६७, २६८, २६९, २७०, २७३
१०९, ११२, १८३, १८५, १९८	उरोवर्तनिका, ७५, १०५, १०८
२००, २०१, २१२, २१५, २२४,	उल्लालन, ३१२
२३०, २३३, २६७	उल्लासित, १६२, १६४
उल्लत, (जान्वादि) ८८, ८९, ९०, ९६,	उल्लुलकसन, ४३६, ४७०, ४३७
९९, १३३, १३४, १७२, १७३	उल्लोकित, १५६, १५८
उल्लताप्र, ६१, १७२	उल्लोल, २५१, २८२, ३१२
उल्लमन, ३४	उल्का, ४६२
उल्लमत्त, ८६, १९२, १९४, २०३,	उल्लवण, २७, ३१, ७९, २१२
२६०, २६९, २७२	उषा, ३, ४
उल्लमथित, १४७	उष्णीषधारण, ३४
उल्लमाद, १४८, ४०३, ४१०, ४१५,	
४३९, ४६०	
उल्लमादक, ३६६	
उल्लमथित, १५३, १५४	

ऊ

ऊरु, १२७, १९०

ऊरुताहिता, २८०, ३०१

ऊरुवेणी, २८०, ३०२

ऊरुद्वृत्त, १९३, १९५, २३८, २५८, २५९,

२६०, २६१, २६२, २६४, २६७, २६८,

२६९, २८९, ३४९, ३५०, ३५७, ३५९

ऊर्णनाभ, २६, ५०, २३२

ऊर्ध्वग, १८३

ऊर्ध्वजात्रु, १९२, १९४, २०६, २०८, २११,

२२१, २६३, २६७, २८०, २९२, ३५६

ऊर्ध्वदशन, १६८

ऊर्ध्वदैश, ३५

ऊर्ध्वपुटा, १३७, १४३

ऊर्ध्वप्रदर्शन, ९९

ऊर्ध्वप्रसारित, ४३

ऊर्ध्वमण्डल, २७, ७३, ७५, १०७, १९६,

१९८, २२८

ऊर्ध्वमुख, १८२, २०८

ऊर्ध्ववर्तना, १०५, १०६

ऊर्ध्वश्वास, १६१, ४६४

ऊर्ध्वस्थ, ९९

ऊर्ध्वाङ्गुली, ७१

ऊर्ध्वाङ्ग, २४०, २४४

ऊहापोह, ४५, ४५८

क

कण्वेद, ४, ३४१

कजुभ्रमणादि, १४

कज्जी, १७२

ए

एकचरणाश्रित, २४०, २४२

एकजानुनत, ३१९, ३३२

एकताल, ३२२, ३२३

एकताली, ३७८, ३८३

एकपाद, ३१९, ३३०

एकपदकुठित, ३१३, ३१४

एकपादछुठित, २४५

एकपादलोहड़ी, २४१, २४५

एकपादाश्रित, २४२

एकपार्श्वगत, ३१९, ३३२

एकभ्रूसमुत्क्षेप, १४०

एकाङ्गरचित, २२७

एकोच्च, ९५

एडकाक्रीडित, १९३, १९५, २३४, २७९,

२८६, ३४८, ३५०, ३५३

एणप्पुत, २४१, २४७

एलादि, १२४, ३७६, ३७७

ऐ

ऐरावण, २१६

ओ

ओता, १२४, ३७५

ओथार, ३६०, ३६३

औ

औग्र्य, ४०३, ४०९, ४२९, ४४८,

४७०

औत्सुक्य, ५७, १६१, १६३, १७६,

२०७, ३३६, ४०३, ४१०, ४२०,

४४८, ४५७

औदार्य, ५, १३८

कम्प, ३८७, ४२०, ४३२, ४५६, ४५७
४५९, ४६४, ४७०

क

कम्पन, १५६

कक्षवर्तनिका, ७४, १०५, १०८

कम्पभेदा, ४७०

कटाक्ष, १३६, १५६, ४०९, ४१६

कम्पित, १७, २०, ८८, ९०, ९१, १२७,

कटिक्षेत्र, ७३

१२९, १३१, १४१, १५९, १६२,

कटिभ्रान्त, १९२, १९४, २१४

१६५, १६६, १६७, १७५, ४५१

कटीच्छिन्न, १९२, १९४, २०५, २१२,

करकर्म, १८९

२५७, २५९, २६०, २६१, २६२,

करक्रिया, १९६

२६३, २६४, २६५, २६६, २६७,

करटाधर, ३७२

२६८, २६९, २७०, २७१, २७३, २७४

करण, १३, १४, १५, १६, ७५, १०५,

कटीतट, १५

१४०, १८४, १८५, १९०, १९१,

कटीरेचक, २७५

१९६, २०८, २२५, २४०, २४८,

कटीसम, १९२, १९४, २०५

२५५, २५७, २५८, २५९, २६०,

कटुध्वान, ४१८

२६१, २६२, २६३, २६४, २६६, २६८,

कण्टकित, ४७०

२६९, २७२, २७३, २७४, २७७,

कण्टकोद्धरण, ४८, ५०

२७८, ४१२

कण्ठरेचक, २७५

करणव्रात, २५६

कथका, ३९६

करणसश्रय, २५२

कथाभङ्ग, ४५८

करणाग्रणी, २५७, ४६१, ३२०, ३३५,

कथोद्धात, ३४३

३६७

कनिष्ठ, ३७३

करणाधिप, २४५

कपालघूर्णन, २४१, २४६

करणासुग, २४०

कपिस्थ, २५, ४०, ४२, ५७, ७७

कररेचक, ११२, २७५

कपीश्वरा, ४७३

कररेचकरत्न, ११२, १२१

कपोत, २६, ५२

करवर्तना, १५

कपोल, १६, ६८, १५९

करव्यापार, ३१४

कपोलालकृति, २२५

करस्पर्शन, २४१, २४७

कमलवर्तना, १०८

करिकर, ६९, २००

कमला, ३२५

करिकुम्भ, ४४

करिहस्त, २७, ३०, ६९, ७०, १९३,	कविवर, ४०७
१९४, २००, २०२, २१०, २१६,	कादिशीकता, ४३३
२२४, २३०, २५८, २६०, २६१,	कास्यतालधर, ३७३
२६२, २६३, २६४, २६६, २६७,	काङ्गूल, २५, ४२
२६८, २७०, २७१, २७२, २७३,	कातरा, २८०, ३०१
२८०, ३००	कान्ता, २२, २४, १३५, १३६, ४१५
करुण, १३५, १३७, १५६, १८१, ३४२,	कान्तादृष्टि, ४०५, ४०९
४००, ४०४, ४१३, ४१४, ४२०, ४२२	कान्तानुकरण, ४०७
करोपगूढ, ४१८	कातासयोग ४०६
कर्कट, २६, ५२, ५३, ८६, ३२८	कापुरुष, ५२
कर्ण, १९०	कामशास्त्र, ४१४
कर्णपूर, ४८	कामसूत्रज्ञा, ४९
कर्णधुमप्रकीर्णक, ११२ १२२	कामावस्था, ३२८
कर्णलम्प, ९५	कार्यतत्त्वविनिश्चय, ४२५
कर्णाटदेशज, ३७७	कार्यासिद्धि, ४५५
कर्णाटमण्डल, ३७८	काल, ४०४
कर्णावतसक, ११८	काव्यबद्ध, ७
कर्तरीमुख, २५, ३७	काहलिक, ३७३
कर्तरीलुटित, २४४	किङ्किणीवाद्य, ३९२
कर्तरीलोहडी, २४१, २४४	किरीट, ९, ३५
कर्तर्यक्षित, २४०, २४३	किलिकिखित, २२, १५२, १७९
कलविङ्कविनोद, १११, ११६	कीनाश, ४०४
कलशवर्तना, ११०	कीर्ति, ५, ४२८, ४३१
कला, २५७	कीर्तिधर, १०८, १४०
कलाभिज्ञा, १३६	कुक्कुटासन, २४३
कलाप, २५५	कुञ्चित, ३७, ४९, ९२, ९३, ९६, ९८,
कलास, १२२, ३८१	९९, १०३, १२३, १३३, १३८,
कवय, ३९५	१३९, १४६, १४७, १५०, १५३,
कविचार, ३८५, ३९०	१५४, १५९, १७९, १९२, १९४,
कवित, १२५, ३७५, ३७८, ३९०	२०६, २०८, २२१, २२२, २२७, २३६,

२३९, २९०, २९१, २९२, २९३,	कैशदेश, १०७
२९५, ३०२, ३०३, ३०७, ३०८,	केशबन्ध, २७, ३८, ६७, ६८, २०९
३१२, ३२२, ३२८, ३३४	केशबन्धवर्तना, १०५, १०७
कुञ्जर, ४६२	कैशिक, १०, १२५, ३४५, ३४७
कुटिल, १४१, ३७३, ३७४, ४२८, ४४९	कैशिकी, १०, ३४०, ३४१, ३४३, ३४४
कुट्टन, ९३, १६९	कोप, २३, ४१, १५१, १७५, २०२,
कुट्टमित, २२, १५२	२३८, ४२८
कुट्टित, ३१४, ३१५, ३१६, ३१७	कोमल, ३६०, ३६७, ३७७, ३४७
कुण्डलिचार, १११, ११७	कोहल, १०५, १११, १२४, १६२, ३१३
कुलीरिका, २८०, ३००	कोट्टाटिक, १७, ३९३
कुसुमगुम्भ, ४७२	कौटिल्य, ४५८
कुसुमघ्राण, १६५	क्रमपादनिकुट्टित, ३१३, ३१५
कुशल, ३९४, ४०८	क्रव्याद, ५८
कुसुत्त्वनासन, ३३८	क्रान्त, १९२, २१५, ३१९, ३३६, ३४८,
कुसुमाञ्जलि, ३७४	३५५
कुसुमावचय, ४१, ४६, ५०	कुद्धा, १३५, १४०
कुहनावह, ४१६	क्रोध, ९४, १५४, १६८, १७१, १९७,
कूटनिबद्ध, ३९०	३२४, ४०१, ४२३, ४२५, ४२८,
कूर्पर, ५६, ६३, ६८, ७३, ७९, १०३,	४४३, ४४४, ४७०
३२१, ३४०	क्षाम, १२६, १२७, १५१, १५९
कूर्परक्षेत्र, ११९	क्षिप्त, ४६
कूर्परस्वस्तिक, १०९, ११६, १२१	क्षिप्ता, १२८, १२९
कूर्पासक, ३६९	क्षेप, १८९
कूर्मक, ५२	
कूर्मालग २४०, २४३	
कूर्मासन, २४३, ३१९, ३३५	
कृतिन, १५८	
कृत्रिम, ४२८, ४३३, ४३४, ४३५, ४५८	
केतुदर्शन, ४६२	
केशग्रह, ४९	

ख

खटकासुख, २५, २६, ४०, ४३, ५५, ५९,
६२, ६९, ७७, ७९, ८०, १०६, १०९,
२००, २०२, २०५, २०६, २०९, २११,
२१५, २१७, २२२, २२५, २२७,
२२८, २३०, २३३, २३४, २३६

खटकामुखवर्तना, १०५, १०६
 खटकावर्धमान, २६, ५५
 खटकास्य, १०८, २०८
 खड्गवर्तनिका, १०५, १०८
 खड्गादिभ्रमण, १०१
 खण्ड, १२४, २५५, २७७, २७८
 खण्डन, १६९, १७०
 खण्डसूची, २४९, ३०४, ३१९, ३३३
 खल्लुल, ३८५, ३८८
 खल्ल, १२६
 खुत्ता, २८१, ३०५

ग

गङ्गावतरण, १९३, १९५
 गङ्गावतार, २३९
 गजदन्त, २६, ५६, ५८
 गजर, १२४, ३७४, ३७५, ३७८
 गजविम्बिडित, १९३, १९४, २२४, २६८
 गण्डसूचि, १९३, १९४, २२५, २६६, २७३
 गतागत, ३१९, ३२८
 गति, ३१७
 गतिभङ्ग, ४४९
 गतिमण्डल, २५६, २६६
 गदा, ४०
 गद्गद, ४२५, ४३६, ४६४, ४७०
 गन्ध, १४४, १६४
 गन्धर्वाप्सरा, ३
 गम्भीरभाव, ३९४
 गरुडपक्षक, २७, ७३
 गरुडण्डित, १९३, १९४, २२५, २६९

गर्व, १९, २२, ५८, ८८, ९४, ९५,
 १४८, १५९, १७६, २०३, ३२६,
 ४०३, ४२९, ४५८
 गर्वज, ३२७, ४६१
 गर्वोत्सेक, ८८
 गाढसश्लेष, १७०
 गात्रकार्य, ५७
 गात्रगौरव, ४५७
 गात्रधूनन, ४३५, ४३७
 गात्रमोटन, ४६५
 गात्रवर्तना, १०५, ११०, ३४५
 गात्रविक्षेप, १२, ३६७, ४६०
 गात्रसवाहन, ४५०
 गात्रस्पर्श, ४७०
 गात्रसकोचक, ४६४
 गात्रलस, ४३३
 गात्रोत्कम्पी, ४६४
 गान, ४४९
 गान्धर्ववेद, ३, ४
 गाम्भीर्य, ५८, १३८, ३२६, ४३१
 गारुगि, ३८९, ३९०
 गारुड, ३१९, ३३५
 गीत, ४, १३, २००, ३४४, ४०७, ४६०
 गीतक, २७४
 गुणकीर्तन, ४१५
 गुणदोष, १६, ३६८
 गुणनिक्षेपण, ५०
 गुणनिहव, ४४८
 गुरु, ४२८
 गुरुभक्ति, ४५१

गुरुव्यतिक्रम, ४५२

गुरुसभाष, ५२

गुर्वी, ४४९

गुल्फ, १६, १७८

गूढावलोकिनी, १४४

गूढवचन, ४५२

गृध्रावलीनक, १९३, १९४, २२६, २७३

गृहादिभञ्जन, ४२३

गोपनोपाय, २३३

गोपी, ३, ४

गोप्यगोपन, ३२७

गोमुख, २७४

गोष्ठी, ४३८

गौण्डली, १६, ३७७, ३७८, ३७९,
३८२, ३८३, ३८८, ३८९

गौर, ४०४

ग्रहण, १६९, १७१

ग्रहादित, १७९

ग्रहावेश, २३, १७४

ग्राम्यत्व, ३७७

ग्रीवा, १६, ९६

ग्लाना, ८६, १३५, १४५

ग्लानि, १४५, ३३६, ३३७, ४०३,
४१०, ४२०, ४४६, ४६६

घ

घटितोत्सेध, ९२, ९४

घर्घर, ३८५, ३८८, ३९०

घर्घरिका, १३१

घर्घरिकाजाल, ३८४

घर्घरिकावाय, ३८५

घर्षण, १७९

घातवर्तनिका, १०५, १०९

घूर्णित, ११५, १९२, १९४, २०८,
२६८, ४४९, ४६४

च

चक्रकभ्रान्ति, १२२

चक्रकुट्टनिका, ३१३, ३१७

चक्रभ्रमरिका, २४१, २४९

चक्रमण्डल, १९२, ९९४, २१९, २६९

चक्रवर्तनिका, ७३

चतुर, २५, ४५, १३९, १५० १५३,
१९२, १९४, २१४, २१८, २७०,
२७३, ३३१, ३९३, ३९५, ३९६, ४५८

चतुरश्र, २६, ५९, ६०, ६२, ६४, ६७
६९, ८७, १९८, १९९, २०३, २०४,
२०६, २१४, २५६, २७८, ३२१,
३१९, ३३०

चतुरश्रकर, २०२

चतुरश्रमान, २६५

चतुरहस्त, ४५७

चतुरश्री, ७९

चतुरानन, ३२२

चतुर्मुख, ३

चतुष्कोणकुट्टिता, ३१३, ३१५

चतुष्पत्राब्ज, १११, ११७

चतुस्ताल, २९०, ३२३

चन्द्रोपराग, ४६२

चरण, ३४८

चल, १३१, १३२, १४०, १४४, १६२,
 १६३, १७३, १७४
 चलन, १५५, १५६, ४६३
 चल्सहृत्, १७४, १७५
 चलासन, २४६
 चलित, ११४, १७५
 चापल, १४८, ४०३, ४२५, ४३३, ४५४
 चामरधारण, ४१
 चामरधारिन्, ३९६
 चारण, १७, ३९२
 चारी, १६, १९८, २०२, २०३, २०५,
 २०६, २०७, २०८, २११, २१३,
 २१५, २१९, २२२, २२४, २२५,
 २२८, २२९, २३३, २३४, २३५,
 २३७, २३८, २३९, २७६, २७७,
 २७८, २८२, २८४, २८७, २८८, २८९,
 २९१, २९६, २९७, ३०३, ३१३, ३१४,
 ३१७, ३१८, ३४७, ३४८, ३५०, ३८२
 चालक, ११०, ११२, १२३, १२४,
 १२५, ३८२
 चालन, १११, ११३, ११४, ३६०, ३६१,
 ३६२
 चालि, ३६०
 चालिवड, ३६०, ३६१
 चाषगत, ३४८, ३५४
 चाषगति, २२०, २७९, २८५, ३४९,
 ३५०, ३५१, ३५४
 चित्तवृत्त्यपेक्षा, ९
 चित्तोत्साह, ४५५
 चित्रयुद्ध, ३४२

चिन्ता, २१, २४, ५३, १४२, १६१,
 १६३, १७६, २२७, २३३, ३२७,
 ४०३, ४०६, ४१०, ४१३, ४१४,
 ४१५, ४२०, ४४८, ४५०, ४५७, ४६५
 चिबुक, १६, ४९, ३३६
 चुकित, १६९, १७०

छ

छत्रभ्रमरी, २४१, २४९
 छिन्न, ९०, ९१, १६९, १७०, १९२,
 १९४, २०५, २१२, २६१, २६४,
 २६५, २६६, ३५४, ३५६
 छुरिकानर्तन, ३९३
 छेद, १८९, ४२४

ज

जक्का, ३७९
 जङ्घा, १६, १२८
 जङ्घालङ्घनिका, २८१, ३१०
 जङ्घास्वस्तिक, २०८, २८६, २८७
 जङ्घावती, २८१
 जङ्घावर्ता, ३१०
 जठर, ५३, १२६
 जडता, १४५, ४०३, ४१०, ४१५,
 ४५६, ४६४
 जनान्तिक, ११
 जनित, १९३, १९५, २३३, २३४, २७१,
 २७९, २८८, ३४९, ३५०, ३५१,
 ३५२, ३५४, ३५५, ३५७
 जन्यजनक, ४०४

जयशब्द, ६०

जरा, १६९, ४७०

जर्जर, २०५

जलशायन, २४१, २४५

जलशय्यासन, २४५

जवनिका, ३७४

जाज्य, ४३६, ४६९

जानु, १६, १३३, १३४

जानुनत, ३१९, ३२०, ३३८

जिह्वा, १३५, १४५

जिह्वा, १६, १७२, १७३

जुगुप्सा, ८६, १५१, १६१, ४०१, ४०९,
४३५, ४४३

जुगुप्सिता, १३५, १४१

जृम्भण, १७०, ४७१

जृम्भा, ५३, ८९, १२६, १२७, १७४,
४५९, ४६५

ज्योतिर्विद, ३९५

ड

डमरी, २८१, ३०९

डमरुकुटिता, ३१३, ३१५

डमरुद्वयकुटिता, ३१३, ३१५

डिण्डिम, २७४

डोल, २६, ५४, १११, ११४, १२२, २१९,
२२०, २२१, २२८, २२९, २३४, २३६

डोलापाद, १९२, १९४, २२१, २२४,
२२९, २३१, २३५, २८०, २९३

डोलाकर, २०६, २०८, २१०

डोलित, ६८

त

तण्डु, ३, ४, १४, ११५

तरुण, १४९, २०९, ४४९

तरुणमद, २३९

तर्जन, २०, २८९, ३२०

तल, १८०, १८५

तलदर्शिनी, २८१, ३०५

तल्पुष्पपुट, १९२, १९४, १९६, २५८

तलमुख, २६, ६०

तलमुखवर्तना, ११०

तलविलासित, १९२, १९४, २१८

तलसघट्टित, १९३, १९५, २३५, २६९

तलसस्फोटित, १९३, १९४, २६२, २२६,
२६६

तलोद्धृत, २८०, ३०२

ताडन, १८९, ३१३, ४२४, ४४४, ४५३

ताडित, ८२, ९४

ताण्डव, ३, ४, १३, ११२, १२८,
१२९, १३०, ३८३

ताम्रचूड, २६, ५१

तारकाकर्म, ४०९

तारकाभेदा, १५५

तारा, १६, १६३, १३७, १४०, १४१,
१४३, १४४, १४५, १४७, १४८, १५७

ताराकर्म, १५५, १५६

तार्क्ष्यपक्षविलासक, ११२, १२०

ताल, २७४, २७८

तालत्रय, २९५

तालघर, ३७३, ३८९

तालमात्र, २८५

तालमान, ५१	तिलकवर्तना, ११०
ताललास्ययुक्, ३६०	तिलतण्डुलवर्तना, ११२
तालवृन्त, ६०	तीक्ष्णकूर्पर, ११४, ११९
तालानुसधान, २०७	तीव्रमद, १४९
तालानुवृत्ति, ३७४	तुडुका, ३७५
तालान्तर, ३२७	तुण्डकैशिक, १२५
तालान्तराल, २१४	तृष्णा, ४४२, ४६६
तालिका, २२५, २३७	तैर्थिका, ४३८
तिरश्चीन, १२३, १२९, १३०, १५७,	तोमर, ३९
१८०, ३६१, ३६४	तोलन, १८९
तिरश्चीनकुट्टित, ३१३, ३१६	तौर्यत्रय, ३९१
तिरिपञ्चमरी, २४१, २४९	तौर्यत्रिक, ३९७
तिरोभाव, ४२७	वस्ता, १३६, १४९
तिर्यक्, ६२, ६४, ६८, ७२, ७३, १४५,	वास, १४९, १७९, ४०३, ४३२, ४३३,
१६६, ३०९, ३६२, ३६३	४६४, ४६५
तिर्यक्करण, २४१, २४७	त्रिक, ८९, २१२, २२१, २४४
तिर्यक्कुञ्चित, २८१, ३०३	त्रिकपरिवर्तन, २६३
तिर्यक्ताण्डवचालन, ११२, १२०	त्रिकपर्यन्त, १२१
तिर्यक्प्रसारित, ३०३, ३०४, ३३३	त्रिकवलन, २६७
तिर्यक्स्वस्तिक, २४१, २४८	त्रिकविवर्तन, २२४
तिर्यगञ्चित, २४१, २४७	त्रिकोणचारी, ३१३, ३१४
तिर्यगायत, १७७	त्रिकोणमर्यादा, ११७
तिर्यग्गत, १००	त्रिपताक, २५, ३४, ३७, ३८, ६६,
तिर्यग्गतस्वस्तिकाग्र, ११२, ११९	६८, ६९, ७१, ७३, २३०, २३९,
तिर्यग्गतागत, १७५	त्रिभङ्गीवर्णसरक, १११, ११४
तिर्यग्भ्रम, २४९	त्रिवली, ३७७
तिर्यग्भ्रमण, २७५	त्र्यश्र, ६०, ९६, ११४, २७८, २९४,
तिर्यङ्घनत, १७४	३२०, ३२१, ३२३, ३२४, ३२५
तिर्यङ्घनतोषत, १८, २४	त्र्यश्रकर, १२१
तिर्यङ्मुख, ९१, ११४, २८०, २९९	त्र्यश्रगमन, १५५

अश्रुता, २८५, ३६०

अश्रुपक्ष, ३२३

अश्रुभाव, ११६, ३१५

अश्रुमान, २५६

द

दण्डपक्ष, २७, ७२, १९२, १९३, २११,
२१३, २६८

दण्डपाद, १९२, १९४, २१३, २२५,
२२८, २५९, २७३, २८०, २८१,
२९४, ३०९, ३४८, ३५४, ३५५,
३५७, ३५८

दण्डप्रणामाहित, २४०, २४२

दण्डरेचित, १९२, १९४, २१४, २६९, २७०

दण्डवर्तना, १०५, १०८

दन्तकर्म, १६९

दर्वुर, २७४

दर्पसरण, २४१, २४५

दशन, १६

दशमीदशा, १६४

दशावस्था, ४१४, ४१५

दष्ट, १६८, १६९, १७१

दानवीर, ४३२

दिवस्वस्तिक, १९२, २६०, २६८

दिग्भ्रमरी, २४१, २५०

दीना, १३५, १४०

दुख, ५, २२, २३, ४७, ९५, १४८, १५९,
१६३, १६४, ४१४, ४२२, ४६९

द्विती, ४०७

दृष्टा, १३५, १४१

दृश्य, ५

दृष्टि, १६, १५०

देवा, ४५५

देवार्चन, ४२, ३३८

देवोपहारक, १११, ११९

देशी, १६, २४०, २८२, ३६०

देशीचारी, २८०, ३१३

देशीवृत्तसमुद्र, ११२

देशीपद्धति, ३७८

देशीविद, ३६०

दैत्या, ४२३

दैव्य, ४०३, ४१०, ४३३, ४४८

दोलित, ४४, ६९

द्रुतभ्रम, ६५, १०७, १९९, २०३

द्रुतमान, ११६, १२१, २९९

द्रुतलय, ३८३

द्वारदामविलासक, १११, ११८

द्वारवती, ३

द्विताल, २८५

द्वितालान्तराल, ३२०

द्विशिखर, ३२, ८०

घ

घनुराकर्षण, १११, ११८

घनुर्वल्लीविनाम, ११२, १२०

धर्मवीर, ४३२

धसक, ३६०, ३६२

धुत, १७, १८

धूनन, १८९

धृति, ४०३, ४२९, ४३९, ४५१

धैर्य, ५, ५८, १३७, ४२९, ४३१, ४५८,
४६२
ध्यान, ९६, १६४, ३३७, ४५०, ४५१, ४५५
ध्रुवक, ३७९
ध्रुवखण्ड, ३८१, ३८३
ध्रुवपद, ३८०
ध्रुवा, १३, १२४, ३७७, ३८२
ध्रुवाशक, ३८२
ध्रुवाखण्ड, ३८०

न

नगराणि, ६
नट, ७, १६, १५९, ३२१, ३९८, ४०
नत, ४२, ६७, ८९, ९०, ९६, ९८,
१२८, १३३, १६०, २०५, २२५,
३१९, ३४०
नतजालुक, २८९
नतष्टुष्ट, २४१, २४६
नतोन्नत, ३४, १२६
नन्यावर्त, ३००, ३०१, ३१९, ३३०, ३३१
नय, ४५, ४२८
नर्तक, १६, ३९२
नर्तकी, ३२८, ३६५
नर्तन, २, ७, ३२५
नर्तनाधार, ३६५
नर्म, ३४८
नर्मकर्म, ३९२
नर्मगर्भ, ३४४
नर्मनिर्माणनिपुण, ३९४
नर्मभेदा, ३४४

नर्मस्फुज, ३४४
नर्मस्फोट, ३४४
नलिनीपद्मकोशक, २७, ७७, १०८
नवरत्नमुख, ११२, १२३
नवोढा, २२, १७९
नागबन्ध, २४१, २४५, ३१९, ३३५
नागबन्धवर्तना, ११०
नागबन्धासन, २४५
नागा, ४५५
नागापसर्पित, १९३, १९५, २३९
नाटक, ८, १४, ४७१
नाटकगोचर, ३४४
नाट्य, ३, ६, ७, १४, २९६, ३२४
नाट्यतत्त्वज्ञ, २०१, २०७
नाट्यधर्मी, ९, १०
नाट्यनिर्वाहक, ४४०
नाट्यविशारद, २५८
नाट्यवेद, ३, ४, २९०, ४७२
नाट्यस्थितिकर्ता, ३२१
नाट्यैकगोचर, ३२५
नाट्योपयोगिनी, १०
नाडीपीडन, ४७१
नाभि, १९०
नारद, ५, ११२
नासिकानिल, १६
नि शङ्क, ५१, १०३, १४४, १६२,
२५९, २६६, २९०, ३०९, ३२०,
३४३, ३४४, ३६३
निश्वास, ५७, १६२, १६५, ४४५,
४५६, ४६५

नि साकृताल, ३८९, ३९०	निवेशक, १९३, १९५, २३३
नि सूता, १२९, १३०	निशुम्भित, १९२, १९४, २२३, २६८
निकुञ्ज, ८०, १३१, १३२	निषध, २६, ५७, ५८
निकुञ्चित, १३९, १५२, १९४, २०७, २२९, २६७, २७०, २७१, ४१८	निष्कर्षण, १६९, १७१
निकुट्ट, १९२, १९४, २०४, २५८, २५९, २६०, २६२, २६५, २६७, २७०, २७४, ३०६	निष्क्राम, १५५, १५६, १९९, २०२, २१५
निकुट्टित, २१९, २७१, २८१, ३१४, ३१५, ३१६	निसारु, ३७८
नितम्ब, २७, ६६, ९०, १३३, १९३, १९४, २०६, २०९, २३१, २५८, २६१, २६३, २६४, २६७, २६८, २७०, २७१, २७२, २७३, २९५, ३०९	निहक्षित, १७, २२, १९६
नितम्बक, २६०	नीच, ४१६, ४२३, ४३४, ४४४, ४४६, ४६०, ४६१
नितम्बवर्तना, १०५, १०७	नीराजन, १११
निद्रा, २३, २४, ४०३, ४१०, ४१२, ४१६, ४५३, ४५५, ४५७, ४६५, ४७१	नीराजित, ११४
निबद्धस्वस्तिक, १२०	नूपुर, १९२, १९४, २१२, २६०, २६१, २६२, २६३, २६४, २६९, २७०, २७३, २९४
निमेषित, १५३, १५४	नूपुरपाद, २२८
निमेषिणी, १४०, १४७, १४९	नूपुरपादिका २१२, २८०, २९३
नियुद्ध, ४४, २०७, २२६, २९६, ३५२, ३५४	नूपुरबन्धन, ९२, ९३
निरस्त, १६२, १६३	नूपुरविद्धका, २८०, २९९
निर्भुम्भ, ८७, ८८	नृगोचर, ४४१
निर्वेद, ५, १४६, १६१, १६३, १७३, १७६, ३३६, ३४२, ४०१, ४०२, ४०३, ४१०, ४२०, ४३९, ४४४, ४४५, ४६६	नृत्त, ३, ६, १२, १४, १५, २९, २९६, ३२४, ३४४, ४६०
निवर्तित, १२७, १२८	नृत्तकन्या, ३६४
निवृत्त, ९३, ९७	नृत्तकरण, १३, १९१, २७८
	नृत्तकला, ११२
	नृत्तकोविद, ६०, १७९, ३११
	नृत्तगोचर, १५१
	नृत्तज्ञा, ९६
	नृत्ततत्त्वज्ञ, ३७०
	नृत्तमङ्गलशास्त्र, ११२
	नृत्तविद, १२

नृत्तवेदिन्, ११, ७३, ७४, २४३
 नृत्तहस्त, २७, ३२, ८०, १०६, २२५
 २३७, २८७
 नृत्ताढ्य, ३४२
 नृत्ताभिनय, २०३
 नृत्ताश्रय, १२४
 नृत्य, ३, ६, ११
 नृत्यशाला, ३९५
 न्यक्षित, ७३, ९०, ९३
 न्याय, १६, ३४५, ३४७
 न्यायवेदी, ३९३

प

पक्षप्रयोतक, २७, ७१, २००, २०३, २९८
 पक्षवक्षितक, २७, ७१, २००, २०३,
 २०८, २२७, २२७, २९८
 पक्षस्थित, ३२०, ३२१
 पक्षानुकृत, १०४
 पक्षमात्र, १३९, १४३, १४४, १४५
 पक्षताल, २८८, ३२४
 पक्षाङ्ग, ३८५
 पक्षाङ्गकुशल, ३८४
 पटह, २७४
 पडिवाट, ३८५, ३८६
 पणव, २७४
 पण्डित, ३८३
 पताक, २५, ३२, ३३, ४४, ४७, ५३,
 ५४, ५८, ६१, ६३, ६४, ६६, ६७,
 ६८, ७३, ७४, ८०, १०७, १०९,
 १९७, २०७, २१८, २३१, २३५

पताकवर्तना, १०५, १०६
 पतिता, १५०, १५१, १७८
 पतिताग्र, १८०
 पद, ३७५
 पदार्थाभिनय, १४
 पद्धति, ३७५, ३७८
 पद्मकोश, २५, ४२, ४९, ६२, ६७, ७७,
 ७८, १०८, २३२
 पद्मभू, ४, १२१
 पद्मवर्तना, १०८
 पद्मवर्तनिका, १०५
 पराङ्मुख, ३४, ३६, ५८, ६१, ७१,
 ७७, ९१, ११९, १८२, २११
 परावृत्त, १७, २३, ८९, १३०, १७७,
 २४६, २५६, २७१, ३१९, ३२२
 परावृत्ततल, २८०, २९९
 परावृत्ति, ११८, ३२९
 पराश्रित, ४१९
 परिग्रह, १८९, १९९
 परिच्छिन्न, २५६, २६२
 परिदेवन, ४२०, ४२१, ४६०
 परिवर्तन, ६१, ७७, १९६, २०६,
 २०८, ४३७, ४६३
 परिवर्तित, ४३, ६०, ६४, ६६, १२८,
 १३०, १८३, १८५, १९७, १९८,
 २१४, २३४, २३७
 परिवाहित, १७, २१, २३६, २३९
 परिविडि, ३७५
 परिवृत्त, १९२, १९४, २०२, २२८,
 २३१, २७२

परिवृत्तरेचित, २५६, २७२	पार्श्वजानु, १९३, १९४, २२६
परिवृत्ति, २०३, २१५, २२१, २२२, २२८, २३३, २६९	पार्श्वतोमुख, १८२
पर्यस्त, २५६, २५७	पार्श्वदण्डपादा, २९१
पर्यायगजदन्त, ११२, १२२	पार्श्वद्वयचरी, ३१३
पल्लव, २७, ६६, ६७, ७९, २०५	पार्श्वद्वयचारिणी, ३१५
पल्लववर्तना, १०५, १०९	पार्श्वनिकुट्टक, १९७, १९४, २१९, २६८
पश्चात्क्षेपनिकुट्टिता, ३१३, ३१५	पार्श्वमण्डलिन, २७, ३१, ७४
पश्चात्पुर सरा ३१३, ३१४,	पार्श्वमुख, ५०, ५५
पाद, ३७५, ३८५	पार्श्वव्यत्यास, १०१
पाठ्य, ४	पार्श्वसम्भ्रान्त, २७०
पाणिका, २७४	पार्श्वस्वस्तिक, २५६, २६०
पात, १५५, १५६	पार्श्वि, १६, ९२, ९३, ९४, ९५
पादद्वयकुट्टिता, ३१३, ३१४	पार्श्विग, ९२, ९५
पादरञ्जन, ३७	पार्श्विपार्श्व, ३१९, ३३१
पादरेचक, २७५	पार्श्विरेचित, २८०, ३०१
पादापविद्ध, २११	पार्श्विविद्ध, ३०१, ३३१, ३१९, ३२९
पादस्वस्तिक, २१२	पिष्टकुट्ट, ३४८, ३५३
पापस्थितिनिकुट्टिता, ३१३, ३१४	पिहित, १५३, १५४
पादापविद्ध, १९२, १९४	पीत, ४०४
पार्वती, ३, ४	पुत्रजन्म, ६
पार्श्व, १५, ८९	पुर क्षेपनिकुट्टिता, ३१३, ३१५
पार्श्वक्रान्ता, १९२, १९४, २२२, २८०, २९१, ३५४, ३५५, ३५५, ३५६, ३५७, ३५८, ३५९	पुर क्षेपा, २८१
पार्श्वक्षेपाख्यकुट्टिता, ३१३, ३१५	पुर पश्चात्सरा, ३१३, ३१४
पार्श्वग, ४५, ९२, ९५	पुरस्ताल्लुठित, ३१३, ३१६
पार्श्वगत, १८२, १८३	पुराटिका, ३०६
पार्श्वच्छेद, २५६, २६३	पुराटी, २८१
पार्श्वज, ५०	पुरारिन्, १२१
	पुरोदण्डभ्रम, १११, ११४
	पुलकोद्गम, ४३६, ४५४
	पुष्पपुट, २६, ५४, १९६

पुष्पाञ्जलि, ५४, ३३०, ३७५, ३७८
 पुष्पाञ्जलिक्षेप, १९६
 पुष्पाञ्जलिविसर्जन, ३२६
 पुष्पावतसक, ३६९
 पूर्ण, १२६, १५९
 पूर्वार्ज, २५२, २७४, ३२६
 पृष्ठ, १६, १२६
 पृष्ठलुठित, ३१३, ३१६
 पृष्ठमौष्ठव, ३७५
 पृष्ठस्वस्तिक, १९२, २०१, २६८
 पृष्ठानुसारी, ९९, १०२
 पृष्ठोत्क्षेप, २८२, ३११
 पृष्ठोत्तान, ३१९
 पृष्ठोत्तानतल, ३३०
 पेरणी १४, १६, ३८५, ३८९,
 ३९०
 प्रकम्पन, ३८७, ४६९
 प्रकम्पित, ८७, ८८
 प्रचार, १६, १८२, १८३
 प्रताप, ४२८, ४३१
 प्रतिमण्ड, ३७९, ३८३
 प्रतिमुखरी, ३७२
 प्रतिवतनिका, १०५, ११०
 प्रत्यङ्ग, १६, ९७, १३४
 प्रत्यङ्गभङ्गि, ३६३
 प्रत्यालीढ, २५८, ३१९, ३२४
 प्रबन्ध, ३७४, ३७५, ३७७
 प्रमोदवृत्त, २१४
 प्रयोगातिशय, ३४३
 प्ररोचना, ३४३

प्रलय, ४०३, ४०५, ४२०, ४३६, ४६८,
 ४७१
 प्रविचार, ३४५, ३४६, ३४७
 प्रविलोकित, १५६
 प्रवृद्ध, १६२, १६३
 प्रवेशन, १५५, १५६
 प्रसन्न, १८१
 प्रमर्षित, १९३, १९४, २३०, २५९,
 २६९
 प्रसारित, ३२, ६२, ६५, ७६, ८९, ९०,
 ९९, १०१, १०३, १०९, १२१,
 १२२, १७०, १७५, १७९, २८८,
 ३१९, ३३३, ३३४, ३३६, ३३९
 प्रसृत, ९३, ९८, १६२, १५३, १६५,
 १७८
 प्रहरण, १२४, ३८२, ३९०
 प्रहसन, ३४३
 प्रहार, ९५, १०३, ३४७, ४२४, ४५३
 प्राकृत, १५५, १५६
 प्रावेशिकी, १३
 प्रेक्षण, ८१
 प्रेक्षक, ३७४
 प्रेङ्खोलिन, १९३, १९४, २२९
 प्लुत, ३१०

फ

फालवर्तनिका, १०५, १०७
 फुल्ल, १५९
 फुल्लकपोल, ४२२
 फूत्कार, १६८

ब

बद्धा, १९८, २२०, २२२, २२८, २३१,
२६७, २७९, २८८, २९१
बद्धस्वस्तिक, ११८
बदिन, ३९६
बहिर्गता, १३१, १७८
बाण ३
बाहु, १६
बाह्यपार्श्वग, ३३२
बह्यभ्रमरक, ३५४, ३५६
बाह्यभ्रमरी, २४१, २४८
बाह्यवस्त्वसुकारिणी, ९
बिम्बोक, २२, २४, १६७, १७९
बीभत्स, १३५, १३९, १५६, १८१,
४००, ४०४, ४३५, ४६१
ब्रह्मा, ६, ४०४

भ

भट्ट, १८२, ३२६
भट्टतण्डु, १०८, ११२, ११७, ११८
भय, १५९, १७१, १७७, २२०, ४०१,
४२०, ४३३, ४३४, ४४३, ४४९,
४५२, ४५८, ४६२, ४६५, ४६९,
४७०, ४७१
भयानक, १३५, १३८, १५६, १८१,
४००, ४०४, ४३५, ४४३, ४४७, ४६१
भयान्विता, १३५, १४१
भरत, ३, ४, १८, १९१, १८२, २५९,
२७४, २८०, ३१३, ३४१, ३४४
भर्त्सन, ५१, ४२८, ४५३

भववल्लभ, २३६
भाण, ३९१
भारतीय, १३
भारत, ३४५, ३४६, ३४७
भारती, ३२७, ३४०, ३४१, ३४३
भावदृष्टि, १३९
भावलक्षण, १७
भावा, ९, ११, १५०, ४०३, ४०७
४०८, ४२५, ४२९, ४६८, ४७१
भावाभिनय, १४
भावाश्रय, ३८५, ३८८, ३९०
भालुक, ९
भी ८८, १६९
भीत, ८५, १३८, १६१, १६७, १७०
१७५, ३३७
भीमसेन, १९१, २२२
भुम्भ, १७६
भुजङ्गवस्त्रेचित, १९२, १९४, २१३, २६९
भुजङ्गनासित, १९२, १९४, २०६, २१३,
२६०, २६२, २६४, २६५, २६७,
२७२, २८०, २९५, ३५५, ३५३,
३५७, ३५८, ३५९
भुजङ्गाश्रित, १९२, १९४, २१३,
२६९, २७३
भूतवाक्यार्थ, १५
भूमिकुट्टन, ३८६, ३८८
भूमिताडन, ९३
भूमिलम्भ, १८०
भूषण, १६, १३४
भेद, १८९

मेरी, २७४

मैत्राक्षित, २४०, २४२

मौमी, २७९, २८१

भ्रमण, ७५, ८१, ९१, ९३, १०१,

१५५, १५६, २७५, ४६२

भ्रमर, ४८, ५१, १९२, १९४, २१२,

२५६, २६१, २६३, २६४, २६७,

२६८, २७१, २७२, २७३, ३४८,

३४९, ३५०, ३५१, ३५३, ३५४,

३५५, ३५८

भ्रमरक, ९२, २९६, ३५६, ३५७, ३९३

भ्रमरिका, २२१, ३५९

भ्रमरी, २०५, २१०, २१२, २१४, २२९,

२८०, २९४, ३५८

भ्रान्त, १६२, १६५

भ्रान्तपादाक्षित, २४१, २५२

भ्रामित, १३१, १३२, २२३, ३१७

भ्रुकुटी, १५०, १५३, ४२८

भ्रूपुट, १६, १४५

भृङ्गिरिटि, १२६

म

मकरवर्तना, १०५, १०६

मणिबन्धगतागत, ११२, ११९

मणिबन्धासिकर्ष, १११, ११६

मण्डल, ३१९, ३२९

मण्डलभ्रान्ति, ३५३

मण्डलाग्र, ११७, ११८

मण्डलाभरण, ११२, १२२

मत्तलि, १९२, १९४, २०९, २७९, २८७

मदस्खलित, १९३, १९४, २३६

मदालस, २८१, ३०३, ३१९, ३३६

मदिरा, १३६, १४९

मध्य, ३३५

मध्यचक्रा, ३१३, ३१७

मध्यलुठित, ३१३, ३१७

मध्यस्थापनकुट्टिता, ३१३, ३१६

मन्दा, १६०, १६१

मलिना, १३५, १४६

मातु, ३९६

मातृका, २५५

मातृकोत्कर, २५२

माधुर्य, १३८, ३६७, ३८१

मान, २२, ८८, १०४, ४५७

मानावलम्बन, ३२६

मानिनी, ३३८

माया, ३६२, ४६३, ४३७

मार्कण्डेयपुराण, ३६८

मार्ग, ११, २८२

मार्गनृत्त, ३९२

मिथ समीक्ष्यबाह्य, १११, ११५

मिथोयुक्त १७८

मिथोलम्भ, १७९

मुकुल, ४९, ५७

मुकुला, १३५, १४४

मुक्तजानु, ३१९, ३३८

मुखराग, १६, ८३, १८०, १८१, ४०९, ४१६

मुखरी, ३७२

मुखवैवर्ण्य, ४४६

मुखशोष, ४४६, ४५५, ४६०

मुखसकोच, ४६०	यजुर्वेद ४, ३४१
मुखसदश, ५०	यति २१४
मुख्यगायन, ३७३	युद्ध, २०७, २२६, २२६, ३२३
मुख, ३६५	युद्धपरिक्रम, २०१, ३४८
मुनि, ३, ११, २६, ७०, ७३, ९२, ११२, १५७, १७३, २५५, २५६, २६३, ३१९, ३२०, ३२३, ३४३, ४०२, ४३८, ४४२	युद्धप्रवर्तन, ४३१
मुरजाडम्बर, १११, ११८	युद्धवीर, ४३२
मुष्टि, २५, ३९, ७७, ९५, २२६, २३४, २२९	यौवनत्रितय, ३६५
मुष्टिकस्वस्तिक, २७, ७७, ८०, १०८	र
मुष्टिरूप, ११६, ११७	रक्त, १८१
मूकगौण्डली, ३७७	रक्त, १९०, ३७८, ४४९
मूर्च्छा, २१, २३, २४, ५४, ८८, ९३, १५४, १७९, ३३७, ४७१	रक्तपीठ, ३७५
मृति, ४०३	रक्तप्रवेश, ४४९
मृत्यु, ४१०, ४३२	रक्तभुव, ३७४
मृगक्षीर्षिक, २५, ४६	रक्तभूमि, ३७४
मृगप्लुता २२९, २८०, २९२	रक्तस्था, ३८९
मृदङ्ग, २७४	रक्षावतरण, ३२६
मेलापक, ३७४, ३७८	रज्जुभ्रमण, १४
मोक्षण, १८९	रज्जुसचार, ३९३
मोटन, ५३, १८९, ४२४	रज्जक, ३७०
मोटित, ३१९, ३२८	रति, १४२, ४०६, ४१०, ४१३, ४१४, ४४०, ४४३, ४६६, ४६७
मोद्यायित, २२, १५२	रतिनैपुण, ३६६
मोह, २१, ४०३, ४२०, ४३३, ४३५, ४५३, ४५६, ४७०, ४७१	रतिभेद, ४४२
मौलिरचितक, १११, ११५	रतिश्रम, ४१२
	रथचक्र, १२०, १२२, २८०, २९८
	रथनेमि, ११२, १२३
	रथाङ्ग, ४३
	रस, ७, ३९७, ३९९, ४००
	रसदृष्टि, १३५, १३९

य

यक्ष, १२१, ४१५

रसदेवता, ४०४
 रसनिर्भर, ३४२
 रसनीयता, ४०५
 रसभाव, १८१
 रसभावज्ञा, ३९३
 रसभावा, १५९
 रसवर्णा, ४०४
 रसविद्, ४७२
 रसवृत्ति, ११३
 रससविद्, ७, ८
 रसा, ४, ४०४, ४७२
 रसात्मिका, १८०
 रसादि, ४०५
 रसाभासा, ४०४
 रसाभिनय, १४
 रसाभिव्यक्ति, ७
 राग, ४५३, ४६९
 रागालप्ति, ३७९
 रिक्तपूर्ण, १२६
 रिगोणी, १२४, ३७५, ३७८, ३७९,
 ३८९

रुद्र, ३२४, ४०४
 रुद्रदैवत, ३२४
 रूपक, ३८३
 रेखा, १६, ११०, ३६४, ३६५
 रेचक, १६, ६६, ९२, ९३, २७५
 रेचकनिकुट्टक, १९३, १९४, २१०, २६९,
 २७०
 रेचित, २७, ६५, ९०, ९१, ९६, ११४,
 १५०, १५१, १६६, १६९, १९९,

२००, २०३, २०९, २१०, २१२,
 २१३, २१५, २१६, २१७, २२१,
 २२२, २२४, २२५, २२९, २३०,
 २३४, २३६, २३९, २६८, २६९,
 २८६, २८७, २९९, ३०१, ३५४

रेचितवर्तना, १०५, १०७

रेचितस्वस्तिक, ६४

रोदसी, १९०

रोमन्थ, १७५

रोमहर्षण, १५९

रोमाञ्च, ४७, १५९, ४०३, ४०९, ४२५,
 ४२९, ४३९, ४४९, ४६३, ४६४,
 ४६८, ४७०, ४८६

रोमाञ्चनिचय, ४३२

रोष, २०, २२, ५०, १३३, १५१, १६१,
 १६७, १७७, ३४४, ४७०

रौद्र, १५६, १८१, २३२, ३२४, ३४२,
 ३४३, ४००, ४०४, ४१८, ४२५, ४३१

रौद्रप्राय, २२२

रौद्री, १३५, १३७

ल

लक्षणावृत्ति, ७

लम्प, ३४, ४०, ४६, ५०

लङ्घितजङ्घा, २८१, ३०४

लज्जा, २३, ५५, ८८, १४३, १७६,
 १९६, १९९, २८९, ४७०

लज्जाभर, २१

लज्जिता, १३५, १४३

लङ्घि, ३६०, ३६१

लता, २७, २१७, २२५
लताकर, २९, ६८, ६९, ७०, ७२, ७९,
२२६, २३०, २३४, २६५, २७४, ३२५
लताक्षेप, २८१, ३०७
लतावृश्चिक, १९२, १९४, २१७, २६५,
२६८, २७०, २७२, २७३
लतावेष्टितक, ११२, १२३
लताहस्त, २०२, २१०, २१२, २१३
लय, ३६२, ३६३, ३६५, ३६७, ३७४,
३८३

लयचालन, ३६१
लयानुग, २७४
ललाटतिलक, १९२, १९४, २१९, २६८
ललित, २२, २७, ७९, १३६, १३८,
१४७, १५१, १५३, १९२, १९४,
२०६, २१०, २११, २६९, २७०,
२९६, ३१२, ३४८, ३५९, ३६२, ३६३
ललितवर्तना, १०५, १०९
ललितसचर ३४८, ३५६
लहरीचक्र, १११
लहरीचक्रसुन्दर, ११३
लास्य, ३, १३
लास्याङ्ग, १६, ३६०, ३६५, ३७७
लीढसूक्त, १७२
लीन, १९२, १९४, १९७, २५८, २६६,
३८१
लीला, ४५, १५१, १७६, ३२७, ३४०
लुठित, ११९, १२२, १२३, २४४, ३१५,
३१६, ३१७
लेहन, ४५५

लेहनी, १७३
लोकधर्मी, ९
लोलित, १८, २३, ९५, ९६, १९३,
१९५, २६९, २३६
लोल, ९८, १७२, १७३, १७४, १७५
लौहडी, २४१, २४४
लौल्य, ४४१, ४४२
लौह्यभट्ट, १२३

व

वक्र, ३७, ४२, १७२, १७४, १७८
वक्त्रकुट्टनिका, ३१७
वक्त्रकुट्टिता, ३१३
वक्ष, १५, ८४, ८७, ८९
वक्ष स्वस्तिक, १९२, १९४, १९९, २६८,
२६९
वङ्कोल, २४६
वदन, १६, १७६
वर्णसर, ३९०
वर्तनक्रिया, ११८
वर्तना, १५, १०२, १०५, १२६, २०९
वर्तनाभरण, १११, ११५
वर्तनास्वस्तिक, १११, ११३, ११५, १२०
वर्तित, ७९, १२३, १९२, १९४,
१९७, २५८
वर्धमान, २६, ५८, २९९, ३१९, ३२९,
३२०
वर्धमानासारित, १३, २७४
वलन, ९१, १५५, १५६, २८८, ३११,
३६५

वलित, २७, ७९, ८०, ९६, ९७, १०९,	विकृणिता, १६०, १६१
१२७, १७४, १७८, १९२, १९४,	विकृष्टा, १६०, १६१
२११, २१२, २३४, २८९, २९४,	विकृष्टि, १८९
३०२, ३१२, ३१९, ३२८	विकोशा, १३६, १४८
वलितवर्तना, १०५, १०९	विक्षिप्त, १९२, १९४, २२४, २५९,
वलितोर, १९२, १९४, १९८	२६१, २६४, २७१, २७२, २७३,
वस्तुत्थापन, ३४३	४४४, ४५९
वह्नि, ३८५	विक्षिप्ताक्षिप्तक, १९४, २०७
वाशिक, ३७३, ३७९	विक्षेपा, २८१, ३०८
वाक्पारुष्य, ४५३	विचालित, १५३, १५४
वाक्यार्थाभिनय, १४, २०७, २३३	विचित्रवर्तना, १०७
वाक्यैकप्रधान, ३४१	विच्यव, १९८, २७९, २८५, ३५७, ३५८
वाग्गेयकारक, ३९३	विच्युत, ५४, ५९, २१७, २५८
वाङ्मनेपथ्य, ४१५, ४१८	विच्छिन्न, १४७, १६०, ४७०
वाचिक, १, ८, १४	विटनर्तन, ९३
वाचिकादि, १२	विडम्बन, ११९, ३६८
वाचिकाभिनय, ११	वितत, ५५, ७३
वाद्यघात, ३८१	वितर्क, २०, ६२, १४६, १५१, २०७,
वाद्यप्रबन्ध, ३७७	३२७, ४०३, ४५०, ४५७
वाद्यभाण्डानि, ३६४	वितर्किता, १३६, १४६
वाद्यसघात, ३८९	वितस्ति, ३३०
वामदक्षतिरस्थीन, ११५	विताडित, १५३, १५४
वामदक्षविलासित, १११, ११५	विदूषक, २१८, २९२, ४०४
वामविद्ध, ३४८, ३५७	विद्याधर, १२१
वामावर्त, २४८	विद्याधरगति, २१९
वामावर्तभ्रम, २४९	विद्युद्भ्रान्त, १९२, १९४, २२३, २२४,
वार्षागण्य, ३४५, ३४६	२५६, २६५, २६८, २७५, २८०,
वाल्यजनचालन, १११, ११७, १२०	२८१, २९४, ३०८, ३५१
विकट, १४	विद्धा, २८०, २८२, ३१२
विकासी, १६६, १६८	विद्युत, १७, १७६, १७७

विधुतभ्राता, ९७	विलाप, ४१५, ४२०, ४२१, ४६३
विधूनित, ४६	विलम्ब, ३६१, ३६२
विनय, ४५, ५२, ४२८, ४६०	विलम्बित, ३८३
विनिगूहित, १६६, १६७	विलम्बितप्राय, ३८९
विनिवृत्त, १४४, १७६, १७७, १९२,	विलास, ५, २२, १३८, १५२, १६७,
१९४, ३१९, ३२९	१६९, १९१, ३२७, ३९०
विप्रकीर्ण, २६, ३१, ४२, ६१, २०३, २१५	विलासिन, ३९५
विप्रलम्भ, ४०४, ४०६, ४०९, ४१०,	विलासिनीवृत्त, २१०
४११, ४१३, ४६०, ४६१	विलासिन्य, ३९५
विप्लुता, १३६, १४८,	विलीन, १६२, १६५
विबोध, ४०३, ४१०, ४१२, ४३९, ४५९	विलोकन, १४६, १४८
विभावा, ७, ८, ३९८, ४००, ४०४,	विलोकित, १५६, १५८
४०५, ४०७, ४१३, ४१४, ४१६,	विवर्तन, १५५, १५६, २९५
४१९, ४२३, ४२४, ४३२, ४३५,	विवर्तित, ७८, ८९, ९१, १५३, १५४,
४३६, ४३८, ४४३, ४४४, ४४६,	१६६, १९२, १९४, २२४, २६९, ३१९,
४४७, ४८८, ४४९, ४५०, ४५१,	३३९
४५२, ४५३, ४५६, ४६७, ४५७, ४७०	विवृत, ९०, १३३, १३४, १७७
विभावैकगोचर, ४०९	विवृत्त, ८०, ९१, १७६, १९२, १९४,
विभ्रम, १४८, ३२७, ४६१	२२१, २२८, २६९, २७०
विभ्रान्ता, १३६, १४८	विशाखदैवत, ३२३
विमुक्त, १६२, १६४, ३३७, ३३८, ३१९	विश्वज्ञाटकबन्ध, १११, ११७
वियुक्त, ८१, १२४, १७८	विश्लिष्ट, १६०, १७५, १७७, २८०, ३०१
वियोग, ४१४	विश्लिष्टवर्तित, १११, ११३
विरल, ४०, ४२	विश्लेष, १५४, १८९
विरह, ४४, ३३१, ४०६, ४१४, ४५७	विषणा, १३६, १४७,
विरिद्ध, १५०	विषम, १४, ३१९, ३८५, ३८८, ३९०
विरूपवेष, १४	विषमसूची, ३०५, ३३३
विरेक, ४४५	विषमाङ्ग, ३७५
विलक्षत, ४३३	विषयभाव, ४५१
विलज्जता, ४१५	विषयवैमुख्य, ४४०

विषयामिसुख, १५५, १५६	वृत्ति, १६, ३४०, ३४१, ३४२, ३४४, ३४५
विषयोपल्लव, ४४०	वृत्तिक, १९२, १९४, २०७, २१६, २३२, २६८, २७४
विषयौन्मुख्य, ४४१	वृत्तिककुटित, १९२, १९४, २१६, २६३, २७०
विषाद, ८८, १२८, ४०३, ४००, ४६२, ४५५, ४६९	वृत्तिकरेचित, १९२, १९४, २१७, २६८, २६९
विष्कम्भ, १९३, १९५, २३७, २५६, २६७, ३३७	वृत्तिकाङ्घ्रि, २१९, २२५, २२९
विष्कम्भापसृत, २५६, २६५	वृत्तिकहस्त, २२३
विष्कम्भित, ३१९	वृत्तिकापसृत, २५६, २७१
विष्णु, ४०४	वृषभक्रीडित, १९३, १९५, २३९, २६९
विष्णुकान्त, १९३, १९५, २३६, २६८	वृषभासन, ३१९, ३३५
विष्णुदैवत, ३२०	वेताल, १२६, १२७
विष्णुभक्ति, ४३८	वेतालाभिनय, १७३
विष्णुवेषधर, ३२१	वेत्रधर, ३९६
विसस्थुल, ३०३	वेद, ४
विसर्जन, ४१, १८९	वेदाध्ययन, ८०
विस्मृष्ट, १६६, १६७	वेपथु, ४०३, ४२५, ४३६, ४४६, ४६२, ४६४, ४६८, ४७०
विस्मय, २१, २४, ८८, १५१, १५३, १६४, २१४, २१७, २६५, ३२७, ४०१, ४३६, ४४४, ४६२, ४६३, ४६९	वेपथुव्यञ्जक, १११, ११३
विस्मित, १३५, १४२, १६२, १६४	वेष्टन, २८१, ३११
विहसित, ४१६, ४१८	वैतालिक, १७, ३९२
वीटिकाग्रहण, १०२	वैदूषिकी, २१४
वीथी, ३४३	वैवर्ण्य, ४०३, ४२०, ४६२, ४७१
वीर, १३५, १३७, १३८, १५३, १५६, १८१, ३२४, ३४२, ४००, ४०४, ४२६, ४२९, ४३१, ४३२, ४४३	वैशाख, २१२, २१६, ३१८, ३१९, ३२३
वीरसकर, ४२५	वैशाखरेचित, १९२, १९४, २१६, २५६, २६०, २६४, २६९, २७०, २७४
वीरा, १३५, १३८	वैष्णव, २३४, २३६, २४५, ३१८, ३१९, ३२०, ३२१, ३३४, ४३८
वीरुषबन्धन, १११, ११७	वैष्णवस्थान, २०५, २४९

वैष्णवीवर्तना, ११०

श

व्यसित, १९२, १९४, २१५, २५८,

शकर, ४३८

२५९, २६२, २६३, २६४, २७१

शकरकिंकर, ८८

व्यञ्जक, ४१५

शकरप्रिय, ३५४, ४३०

व्यभिचारि, ८४, १३६, ३९८, ४०४,

शकरवल्लभ, २५०, ३२४

४०६, ४१३, ४०२, ४०३, ४०९,

शमु, ११२

४१६, ४२६, ४२९, ४३९, ४४३,

शकट, २४८

४४४, ४७१

शकटास्य, २, १९३, १९५, २३८, २४८,

व्यस्तोत्प्लुतनिवर्तक, ११२, ११९

२७१, २८४, ३४८, ३४९, ३५०,

व्यादीर्ण, १७४

३५१, ३५२, ३५४

व्याधि, ५४, ८८, १२६, १६३, १६४,

शक्रदेवत, ३२३

१७०, ३३७, ३४५, ४०३, ४१०,

शङ्का, १४४, ४०३, ४११, ४३३, ४४७

४१५, ४४४, ४४५, ४५३, ४६०,

शङ्किता, १३५, १४४

४६३, ४६४

शब्दानुकरण, १६५

व्याभुम, १७६

शरसधान, ११२, १२१

व्यायाम, ९१, १२८, १७०, २७७, ४७०

शाखा, १५

व्यावर्त, २०१, २०६

शाखाङ्कुर, १५

व्यावर्तन, १९६, २०८, २३८

शान्त, ४००, ४०१, ४३९, ४४०, ४४१,

व्यावर्तित, ४३, ६६, ७६, १०९, १८३,

४४३

१८५, १९९, २१५

शार्ङ्गदेव, २, ४४, १२८, १६७, १८३,

व्यावर्तितक्रिया, १०६

२१८, २२७, २७२, २९४, २९९,

व्यावृत्त, ६४, ७७, १०८, १९७, १९८,

३३०, ४१८, ४४२

२१४, २३४, २३७

शार्ङ्गिन्, १९८, २३९, २५२, ३०४,

व्यावृत्तप्रेक्षण, ९१

३३९, ३५७, ४४७

व्यावृत्ति, ६०, ६१, ६२, ६३, ७७, २०३,

शार्दूलमुनि, ११०, १२४

२०६, २२१, २२२, २३३, २३९

शिखर, २५, ३९, ४०, ७७, ८०, ८१

म्रीडा, ४०३, ४५२, ४५८

शिथिल, ४६, ५४, ६६, ६७, ८८, १४५

व्योमग, २८२

शिरस्, १५

व्योमज, ३४८

शिरोभ्रमरी, २४१, २५०

व्योमयान, २१७

शिरोवर्तना, ११०

शिलोत्पाट, ५६
 शिल्पादि, ४३६
 शिववल्लभ, २२०, २५८, ३६९
 शुक्रतुण्ड, २५, ४१, ५७, १३९, १९८,

२०२

शुक्रतुण्डवर्तना, १०६

शुद्धपद्धति, ३७४

शुद्धप्रबन्ध, ३७५

शून्या, १३५, १४२

शृङ्गार, १३९, १५३, १५६, १८१,
 ३४२, ३४३, ४००, ४०४, ४०६,
 ४०७, ४०९, ४१३, ४१४, ४१५,
 ४४३, ४४७

शोक, ५, ४४, ८६, १३७, १६१,
 १६३, १७७, ३३६, ४१३, ४२०,
 ४४३, ४४९, ४६२, ४७१

शोभा, १०, १३८

शोष, ४२०

शौर्य, ७१, ३४२, ४२९, ४३१

श्याम, १८१, ३६७, ४०४

श्रम, १६, ८८, ५५, १७२, ३४०,
 ३६४, ४०३, ४१०, ४२०, ४५०,
 ४५३, ४७०, ४७१

श्रान्ता, १३५, १४३

श्राव्य, ५

श्रीकरणाप्रणी, २३२, २५१, ३९५,
 ३०३, ३४७

श्रीसोढलसुत, ५६

श्रीवल्लभ, ३१२

श्लेष, १८९

श्वसित, १७४

श्वस, १६२

श्वसरोग, १२६, १२७

श्वेत, ४०४

स

सक्षिप्तक, ३४३

सगीतमेरु, १२४

सगीतज्ञ, ३७४

सघट्टित, २३५, २८१, ३०५

सघात, २५५

सवर्षण, १६९

सघात्यक, ३४३

सच्चारिण, ४२०, ४२५, ४३३, ४६५, ४३६

सच्चारिता, ३२८

सच्चारिसम्भव, ४४०

सच्चारि, ४२५

सदश, २६, ५०, ४५८

सदष्टक, १६६, १६८

सनत, १९३, १९४, १९६, २०९, २२९,
 २३४, २३७, २३९, २६८

सप्रदाय, १६, ३७३, ३७४

सफेट, ३४४

सभोगशृङ्गार, ४०९

सभ्रम, ५४, ८८, ९१, १२८, १४८,
 ४३६ ४६३

सभ्रान्त, १४६, १९३, १९५, २३७,
 २५६, २६१, २७३

समुख, ४१, ५०, ६८, ७७, १८२

समुखप्रेक्षण, २०२

समुखस्थल, ६०	समुद्र, १६, ६, १६८
समुखागत, १८३	समुद्धत, १५०, १५४, १५५
समुखीनरथाङ्ग, १११, ११४	समोत्सरित, ३४८, ३५२
सयुत, २६, ४५, १७८, ३३५	समोत्सरितमत्तलि, २७९, २८६, ३५०,
सलङ्ग, १७५, १७९	३५१
सलाप, १७०, ३२७, ३४३	सरस्वतीकण्ठाभरण, ३८९
सलापक, ३४३	सरिका, २८१, ३०६
सहत, १३३, १७४, १९८, ३१९, ३३०	सर्पशिखा, २५, ४४, ५६
सहतस्थानक, ३००, ३०५	सर्पशीर्ष, ४६, ५४, ५५, ५९, ६४, १९३,
सप्रविचार, १६	१९४
सभापति, १७, ३९४, ३९५	सर्पित, १९३, १९४, २३०, २६९
सभासद, ३९३	सर्वतोमण्डल, २२३
सम, १८, ८७, ९२, ९३, १३१, १३२,	सर्वाङ्गनर्तन, ३७८
१३३, १३४, १५३, १५४, १५६,	ससञ्चमपरिक्रम, २३७
१५७, १५९, १६२, १६५, १६९,	सहजा, १५०
१७१, २४८, ३१९, ३२५, ३२७,	सविलासक, २५२
३३१, ३३४, ३३७, ३३९	सहायान्वेषण, ४५५
समनख, १९२, १९४, २०२, २५८,	साख्य, ४६८
२६१, २८२	साचि, १५६, १५७
समपाद, २२६, २४२, २४४, २४६,	साटोपपरिक्रम, २२८
२५०, २७९, २८२, २८५, ३१६,	सात्त्वत, ३४२, ३४५, ३४५
३१९, ३२२, ३३०, ३५२, ३७५	सात्त्वती, ३४०, ३४१, ३४३
समपादाश्रित, २४१, २५०, २५१	सात्त्विक, १, २, ८, ९, १२, १४, ४०३,
समप्रकोष्ठ, ११८	४६१, ४६७, ४६८, ४७१
समप्रकोष्ठवलन, १११, ११४	सात्त्विकोत्कर, ४०९
समसूची, ३३३	साधारण, १११, ११८
समस्थलितिका, २८१, ३०७	साम, ४, ४३१
समहस्त, ३७५	सामवेद, ४, ३४१
समाङ्ग, ३७५	सामाजिक, ८
समाङ्गि, २४४	सालग, १२४, ३८८

सालागगीत, ३८३	सूच्यास्य, २७, ६४, २०७
सालागसूड, ३७७, ३८३, ३९०	सूत्कृत, १६२, १६५, १६६
सित, ४०४	सूत्रधार, २०५, २१८, ३२१
सिरिपाट, ३८५, ३८७	सूरिशार्ङ्गिन्, १६०, २४३, ४०६
सिरिहिर, ३८५, ३८७	सूक्कानुगा, १७२
सिहमुखवर्तना, ११०	सोच्छासा, १६०, १६१
सिहविक्रीडित, १९३, १९५, २३२	सोडलनन्दन, २४१, ४३६
सिंहाकर्षित, १९३, १९५, २३२	सोडलसूनु, ५४, १५३, २०२, २७१, ३०३
सिंहाभिनय, २३२	सौष्ठव, ८५, ८७, ३२०, ३२१, ३२२, ३४७, ३६७, ३७४
सीत्कृत, १६२, १६५, १६६	सौष्ठवाधिष्ठित, ३३५
सुप्त, ८६, ३३९, ३४०, ४०३, ४१०, ४५७	स्कन्ध, १५, ५६, ६६, १९०
सुप्तस्थान, ३१९, ३२०	स्कन्धभञ्ज, ४६४
सुमन्तु, १२२	स्कन्धभ्रान्त, २४१, २५१
सुरज्येष्ठ, ३७५	स्कन्धानत, १८, २४
सूक, ३६०, ३६१	स्खलित, १६२, १६४, १९३, १९५, २३२, २६९, ३०७, ३२७, ४४९
सूचि, १९३, १९४, २२७, ३१९	स्तब्ध, १२७, १२८
सूचिका, २८२	स्तम्भ, ८८, १७९, ४०३, ४२०, ४३२, ४३६, ४५६, ४५९, ४६४, ४६६, ४६७, ४६८, ४६९
सूची, १५, ९२, ९३, १९९, २०१, २२२, २२७, २४७, २४८, २६३, २७३, २८०, २९२, ३१२, ३५३, ३५४, ३५५, ३५६, ३५७, ३५८, ३५९	स्तम्भक्रीडनिका, २८१, ३०४
सूचीपाद, २१०, २११, २१४, २२५, २३७, ३२७, ३३३	स्थलकुडित, ३१५
सूचीमुख, २५, ४३, ६४, २०९, २१०, २२५, २३७	स्थान, १९८, २१२, ३१७, ३२७, ३३३, ३३८, ३३९, ३७५
सूचीविद्ध, १९३, १९४, २२७, २५६, २५९, २६०, ३४८, ३५३, ३५६	स्थानक, १६, ३२६, ३७४
सूच्यङ्घ्रि, २२७, २२८	स्थानकादि, १७८, २०९, २१५, २१६, ३४०
सूच्यत, २४१	स्थानकानि, ३२५
सूच्यन्तामि, २४८	स्थानानि, ३२०
	स्थापन, ३६५

स्थाय, ३६३	स्फुरित, १५३, १५४, १५९, १७४, १७५
स्थायि, ४३३	स्पोटन, १८९
स्थायिता, ४२६	स्मित, २१, १४७, १६८, १६९,
स्थायिदृष्टय, १३५	३६३, ४१६
स्थायिन, ४०२, ४२६, ४४१, ४४२,	स्मृति, ४०३, ४२९, ४३९, ४५२, ४५५
४४३, ४६५, ४७१	स्मृतिनाश, ४४९
स्थायिभाव, ४०१, ४०५, ४१६, ४२९	स्रस्तालस, ३१९, ३३७
स्थायिभावज, १३५	स्वनिष्ठानि, १५५
स्थायिभेद, ४१३	स्वप्न, ४१०, ४१६, ४५७, ४५९
स्थायिरूप, ३९८	स्वभावामिनय, ८७, ९२, १५४, १७१, ४४१
स्थायिनी, ४०६, ४३५	स्वरभङ्ग, ४२०, ४२२
स्थायी, ३७९, ३९९, ४०२, ४१३, ४२०,	स्वरभेद, ४०३, ४३३, ४६८, ४७०
४२५, ४२६, ४२८, ४३६, ४३९,	स्वल्पाभिनय, ८०
४४०, ४५७, ४७२	स्वसमुखतल, १८२
स्थाय्यादि, ४०७	स्वसमुत्था, ४१८, ४४७
स्थितावर्त, २२०, २७९, २८३, ३५०,	स्वस्तिक, २६, ३१, ५०, ५३, ५४,
३५१, ३५७	५५, ५८, ५९, ६१, ६२, ६३, ६६,
स्थिति, ३१७	७६, ७७ ७९, ९९, १०१, १०७,
स्थिरहस्त, २५६, २५८	१०८, १०९, ११३, ११४, ११५,
स्थूलकर्ण, ४१८	१२०, १२१, १२२, १२३, १२२,
स्थैर्य, ५, ४२९, ४३१, ४४४	१२४, १२७, १२८, १२९, २००,
स्थैर्ययोगिन ४२७	२०१, २०३, २०५, २०९, २१७,
स्निग्धा, १३५, १४०	२१९, २२२, २२९, २३९, २३६,
स्नेह, ४४१	२४८, २५८, २६३, २६८, २७१,
स्पन्द, १५३, २८७, ४१६	२८१, २८३, २८८, २९५, ३०२,
स्पन्दन, १४३, ४५६	३०५, ३०९, ३१५, ३१९, ३२९
स्पन्दित, १९४, ३४९, ३५०, ३५१,	स्वस्तिकत्रिकोण, ११२, १२३
३५२, ३५७, ३५८	स्वस्तिकबन्धन, ११९, १२१, १२३, २९९
स्पन्दिता, २७९, २८८	स्वस्तिकरेचित, १९२, १९४, २०३,
स्फुरिका, २८१, ३०४	२५३, २६९, २७२, २७४

स्वास्तिकाङ्घ्रि, २४३	हर्ष, २१, २२, ९५, १५१,
स्वास्तिकाश्लेषचालनम्, १११, ११४, ११५	१५३, ३४२, ४०३, ४०३, ४३९,
स्वस्थ, १६२, ३१९, ३३६	४४९, ४५४, ४६९, ४६९, ४७०,
स्वहेतूत्थ, ४३५	४७१
स्वाप, १७९, ४४९	हर्षगोचर, ४३६
स्वाभाविक, २५, ९२, १५१, १५४,	हसित, ४१६, ४१७, ४२०
१५९, १६५, १८०	हस्त, १५
स्वाभाविकी, १५०, १६१	हस्तकरण, १८३
स्वेद, ४०३, ४२५, ४३६, ४४१, ४५४,	हस्तपादप्रचारी, ३२६
४५६, ४६८, ४७०	हस्तप्रचार, ८५
	हस्तप्रसारण, ७२
ह	हस्ताभिनय, ८६
हसकस्थान, ३२९	हास, ८८, १५१, ४०४, ४१६, ४४३,
हसपक्ष, २६, ४७, ५८, ५९, ६०, ६१,	४४९
६५, ७२, ७५, १०७, १०८, १९९,	हासनीय, ४१६
२०३, २३१, २७५	हास्य, २२, ९६, १२६, १२७,
हसयुग्म, ४०७	१५६, १६१, १७७, १८१, ३८९,
हसास्य, २६, ४६	४००, ४०४, ४१६, ४१७, ४१८,
हनुचालन, ४६०	४४२
हनुदेश, ४७	हास्यरस, ४१६
हनुधारण, २१, ४७	हास्या, १३५, १३६, १६६
हर, ३, ४	हिक्का, ८८, ४४९, ४६४
हरप्रिय, १४०, २६४, २८५	हुडुकावाद्य, ९६
हरिणत्रासिका, २८०	हृष्टा, १३५, १४०
हरिणप्लुत, १९३, १९४, २२८, २८१,	हेला, १५१
३०२ ३०९	क्षेमराज, १२३

RECURRENCES AND PARALLELS

A number of verses in the Saṅgītaratnākara chapter 7 are also found in other works. We are giving here the references as regards to important books considered older than the Saṅgītaratnākara. These would therefore be borrowings.

SR	stands for	Saṅgīta Ratnākara
NS	„	The Nāṭya Śāstra
AD	„	The Abhinaya Darpaṇa of Nandikes'vara
VD	„	The Viṣṇu Dharmottara

आङ्गिक भुवन यस्य वाचिक सर्ववाङ्मयम् ।		
आहार्य चन्द्रतारादि त नुम सात्त्विक शिवम् ॥	SR 1	AD 1
नाट्य नृत्य तथा नृत्त त्रेधा तदिति कीर्तितम् ।	SR 4	
„ नृत्त „ नृत्यमग्रे शभो प्रयुक्तवान् ।		AD 3
प्रयोगमुद्धत स्मृत्वा स्वप्रयुक्त ततो हर ।	SR 5	AD 3
तण्डुना स्वगणाग्रण्या भरताय न्यदीदृशत् ।	SR 5	
„ „ „ „ न्यदीदिशत् ।		AD 4
लास्यमस्याग्रत प्रीत्या पार्वत्या समदीदृशत् ।	SR 6	
„ „ „ „ समदीदिशत् ।		AD 4
बुद्ध्या ताण्डव तण्डोर्मर्त्येभ्यो मुनयोऽवदन् ।	SR 6	AD 5
पार्वती त्वनुशास्ति स्म लास्य बाणात्मजामुषाम् ।	SR 7	AD 5
तया द्वारवतीगोप्यस्ताभि सौराष्ट्रयोषित ।	SR 7	AD 6
ताभिस्तु शिक्षिता नार्यो नानाजनपदाश्रिता ।	SR 8	
„ तत्तद्देशीयास्तदशिव्यन्त योषित ।		AD 6

एव परपराप्राप्तमेतल्लोके प्रतिष्ठितम् ।	SR	8	AD 7
ऋग्यजु सामवेदेभ्यो वेदाच्चाथर्वण क्रमात् ।	SR	9	AD 7
पाठ्य चाभिनयान् गीत रसान् सगृह्य पद्मम् ।	SR	9	
„ चाभिनय „ „ „ पङ्कज ।			AD 8
व्यरीरचत्त्रयमिद धर्मकामार्थमोक्षदम् ।	SR	10	
व्यरीरचच्छास्त्रमिद „ „ ।			AD 8
कीर्तिप्रागल्भ्यसौभाग्यवैदग्ध्याना प्रवर्धनम्	SR	10	
औदार्यस्थैर्यधैर्याणा विलासस्य च कारणम् ॥	SR	11	AD 9
दु खार्तिशोकनिर्वेदखेदविच्छेदकारणम् ।	SR	11	AD 10
अपि ब्रह्मपरानन्दादिदमभ्यधिक ध्रुवम् ॥	SR	12	
„ „ „ „ मतम् ।			AD 10
द्रष्टव्ये नाट्यनृत्ये ते पर्वकाळे विशेषत ।	SR	14	
„ „ „ च „ „ ।			AD 12
नृत त्वत्र नरेन्द्राणामभिषेके महोत्सवे ।	SR	14	AD 12
यात्राया देवयात्राया विवाहे प्रियसङ्गमे ।			
नगराणामगाराणा प्रवेशे पुत्रजन्मनि ॥	SR	15	AD 13 14
ब्रह्माणोक्त प्रयोक्तव्य मङ्गल्य सर्वकर्मसु ।	SR	16	AD 14
आङ्गिको वाचिकस्तद्वदाहार्य सात्त्विकोऽपर ।	SR	20	AD 38
चतुर्धाभिनयस्तत्राङ्गिकोऽङ्गैर्दर्शितो मत ॥	SR	20	
„ „ „ ऽङ्गैर्निर्दिशित ।			AD 38
वाचा विरचित काव्यनाटकादिषु वाचिक ।	SR	21	AD 39
आहार्यो हारकैयूरकिरीटादिविभूषणम् ।	SR	21	
„ „ वेषादिभिरलङ्कृति ।			AD 40

सात्त्विक सात्त्विकैर्भावेर्भाविकेन विभावित ।	SR	22	
सात्त्विक सात्त्विकैर्भावैर्भाविकेन विभावित ।			AD 40
अज्ञान्यत्र शिरो हस्तौ वक्षः पार्श्वे वटीतटम् ।	SR	38	
„ „ „ „ पार्श्वौ वटीतटौ ।			AD 42
पादाविति षडुक्तानि स्कन्धावप्यपरे जगु ।	SR	38	
„ „ ग्रीवावप्यपरे „ ।			AD 43
प्रत्यङ्गानि पुनर्ग्रीवा बाहू पृष्ठं तथोदरम् ।	SR	39	
प्रत्यङ्गान्यथ च स्कन्धौ „ „			AD 43
ऊरू जङ्घे षडित्यादुरपरे मणिवन्धकौ ।	SR	39	AD 44
जातुनी भूषणानीति त्रयमत्राधिकं जगु ।	SR	40	
„ कूर्परावेतत् „ „			AD 44
दृष्टिभ्रूपुटताराश्च कपोलौ नासिकानिल ।	SR	41	
„ „ „ नासिकाहनु ।			AD 45
अधरो दशना जिह्वा चिबुकं वदनं तथा ।	SR	41	AD 46
पार्श्विण्गुल्फौ तथाङ्गुल्य करयो पादयोस्तले ।	SR	42	AD 47
निदृष्टित परावृत्तमुत्क्षिप्ताधोमुखे तथा ।	SR	50	
„ „ मुत्क्षिप्त चाप्यधोमुखम् ।			NS 8 18
लोलितं चेति विज्ञेयं चतुर्दशविधं शिरः ।	SR	50	
„ „ „ त्रयोदशविधं „ ।			NS 8 18
यदधः सकृदानीतमवधूतं तदुच्यते ।	SR	56	
„ सकृदाक्षिप्तं „ तदिष्यते ।			NS 8 28
शिरः स्यादक्षितं किञ्चित्पार्श्वतो नतकधरम् ।	SR	64	
किञ्चित्पार्श्वनतग्रीवः शिरो विज्ञेयमक्षितम् ।			VD 3 24 8

- उत्क्षिप्तबाहुशिखर मग्नग्रीव निहृषितम् । SR 65
 उत्क्षिप्तबाहुशिखरं निकुञ्चितशिरोधरम् । NS 8 30
 ,, ,, तथाचितशिरोधरम् । VD 3 24 9
- पताकस्त्रिपातकोऽर्धचन्द्राख्य कर्तरीमुख । SR 78
 ,, द्विपताकश्च तथा वै कर्तरीमुख । NS 4 VD 3 26 1
 ,, द्विपताकोऽर्धपताक कर्तरीमुख । AD 89
- हसास्यो हसपक्षश्च भ्रमरो मुकुलस्तथा । SR 80
 ,, ,, सदशो मुकुलस्तथा । NS 9 7 VD 3 26 3
- अञ्जलिश्च कपोताख्य कर्कट स्वस्तिकस्तथा ॥ SR 82
 अञ्जलिश्च कपोतश्च ,, ,, NS 9 8 VD 3 26 5
- ढोल पुष्पपुटोत्सङ्गौ खटकावर्धमानक ।
 गजदन्तोऽवहित्यश्च निषधो मकरस्तथा ॥
 वर्धमानश्चेति हस्ता सयुता स्युस्त्रयोदश । SR 83 84
 ढोल पुष्पपुटश्चैव तथा मकर एव च । NS 9 9 VD 3 26 6
 गजदन्तोऽवहित्यश्च वर्धमानस्तथैव च । NS 9 9 VD 3 26 6
 एते वै सयुता हस्ता मया प्रोक्तास्त्रयोदश । NS 9 10 VD 3 26 7
- चतुरश्रौ तथोद्भूतौ हस्तौ तलमुखाभिधौ । SR 85
 चतुरश्रौ तथोद्भूतौ तथा तलमुखौ स्मृतौ । NS 9 11
 चतुरश्रस्तथाद्भूतौ तथा तलमुखौ स्मृतौ । VD 3 26 8
- स्वस्तिकौ विप्रकीर्णख्यावरालखटकामुखौ । SR 85
 स्वस्तिकौ विप्रकीर्णौ चाप्यरालखटकामुखौ । NS 9 11
- आविद्धवक्त्रौ सूच्यास्यौ रेचितावर्धरेचितौ । SR 86 NS 9 12 VD 3 26 9
- नितम्बौ पल्लवौ केशबन्धावुत्तानवञ्चितौ । SR 86
 उत्तानवञ्चितौ चैव पल्लवौ च तथा करौ ।
 नितम्बावपि विज्ञेयौ केशबन्धौ तथैव च । NS 12 13

- लताख्यौ करिहस्तश्च पक्षवञ्चितकाभिधौ । SR 87
लताख्यौ च तथा प्रोक्तौ करिहस्तौ तथैव च । NS 13
लताख्यौ करिहस्तौ च पक्षयोतावहित्यकौ । VD 3 26 10
- पक्षप्रयोतकौ दण्डपक्षौ गरुडपक्षकौ । SR 87
पक्षवञ्चितकौ चैव पक्षप्रयोतकौ तथा । NS 14
- ऊर्ध्वमण्डलिनौ हस्तौ पार्श्वमण्डलिनावपि ।
उरोमण्डलिनौ स्यातामुर पार्श्वमण्डले ॥ SR 88
ऊर्ध्वमण्डलिनौ चैव पार्श्वमण्डलिनौ तथा ।
उरोमण्डलिनौ चैव उर पार्श्वमण्डले ॥ NS 15
ऊर्ध्वमण्डलजौ चैव पार्श्वमण्डलजावपि ।
पार्श्वमण्डलौ चैव उरोमण्डलकौ तथा ॥ VD 3 26 11
- मुष्टिकस्वस्तिकावन्धौ नलिनीपद्मकोशकौ ।
अलपद्मबुलबणौ च ललितौ वलितावपि ॥ SR 89
मुष्टिक स्वस्तिकश्चापि नलिनीपद्मकोशकौ ।
अलपल्लत्रोलबणौ च ललितौ वलितौ तथा ॥ NS 9 16
इष्ट (मुष्टिक) स्वस्तिकावन्धौ तथा वै पद्मकोशकौ ।
आल(अल)पल्लवसज्ञौ च तथा चोलबणसज्ञितौ ॥ VD 3 26 12
- भालस्वेदापनयने त्रिपताकोदितेषु च । SR 127
स्वेदस्य चापनयने शेषे चैष करो भवेत् । VD 3 26 25
- तलमध्यस्थितैर्लम्बैर्द्वगुलाग्रैरगोपितै । SR 128
अद्वगुल्यो यस्य हस्तस्य तलमध्येऽग्रसंस्थिता । VD 3 26 27
- मुष्टेरूर्ध्वकृतोऽङ्गुष्ठ शिखर सप्रयुज्यते । SR 128
ऊर्ध्वान्मुष्टोऽयमेव स्यात्कर शिखरसंज्ञित । VD 3 26 29
- काङ्गूलेऽनामिका वक्रा भवेदूर्ध्वा कनीयसी । SR 140
काङ्गूलेऽनामिका वक्रा तथा चोर्ध्वा कनीयसी । VD 3 26 38
- ऊर्ध्वप्रसारिता यत्र खट्वामुखतर्जनी । SR 147
प्रसृता तर्जनी चात्र यदा सूचीमुखस्तदा । VD 3 26 33

लम्बास्त्रेतामिसस्यानास्तर्जन्यङ्गुष्ठमध्यमा । SR 161

तर्जनीमध्यमाङ्गुष्ठा त्रेतामिस्था निरन्तरम् ।

भवेयुर्हसवक्त्रस्य शेषा ह्य या प्रसारिता ।

VD 3 26 45, 46

अथ सृदुनि नि सारे श्लक्ष्णे ऽल्पे शिथिले लघौ । SR 162

श्लक्ष्णलाघवनि सारमार्दवेषु प्रयोजयेत् ।

VD 3 26 46

अङ्गुष्ठमध्यमाङ्गुल्यौ श्लिष्टाग्रे तर्जनी नता । SR 167

मध्यमाङ्गुष्ठसदशो वक्रा चैव प्रदेशिनी ।

ऊर्ध्वमन्या प्रकीर्णाश्च भ्रमरश्च तदा भवेत् ॥

VD 3 26 44

अरालाङ्गुष्ठतर्जन्यौ लम्बाग्रे निम्नता गत ।

किञ्चित्तलमध्यस्थस्तदा सदश उच्यते ।

स त्रेधा स्यादग्रजश्च मुखज पार्श्वज क्रमात् ॥ SR 175, 176

तर्जन्यङ्गुष्ठसदशस्त्वरालस्य यदा भवेत् ।

निभुम्रतलमध्यश्च स सदश इति स्मृत ।

सदशस्त्रिविधो ज्ञेयस्त्वग्रजो मुखजस्तथा ।

तथा पाश्वकृतश्चैव

।

VD 3 26 49, 50

एकस्य मणिबन्धेऽन्यमणिबन्धस्थितौ करौ ।

देहस्य वामपार्श्वस्थालुत्तानौ स्वस्तिको मत । SR 192, 193

मणिबन्धनविन्यस्तावरालौ वर्धमानक ।

उत्तानौ नतपार्श्वस्थौ स्वस्तिक परिकीर्तित ।

VD 3 26 57

गगने सागरादौ च विस्तीर्णे सप्रयुज्यते । SR 194

विस्तीर्ण सर्वमेतेन ऋतवो गगन घनम् ।

समुद्रश्चाभिनेय स्यात्

VD 3 26 58

लम्बमानौ पताकौ तु श्लथासौ शिथिलाङ्गुली ।

दोलो भवेत्

।

SR 195

पताकौ लम्बितौ हस्तौ दोलेति परिकीर्तित ।

VD 3 26 62

मुकुलस्य कपित्थेन वेष्टनान्निषधो भवेत् । SR 209

मुकुल तु यदा हस्त कपित्थ परिवेष्टयेत् । VD 3 26 61

उपर्युपरिविन्यस्तौ यत्रान्योन्यमधोमुखौ ॥

ऊर्वाङ्गुष्ठौ पताकाख्यौ करौ स मकर स्मृत ॥

स नक्रमकरादीना ऋव्यादद्वीपिनामपि ।

सिद्धादीनामभिनये नदीपूरस्य चेध्यते ॥ SR 212, 213

पताकौ तु यदा हस्तौ मूर्त (ऊर्ध्व) हस्तावधोमुखौ ।

उपर्युपरि विन्यस्तौ तदा स मकर कर ।

सिंहव्याघ्रमृगाद्याना कर्तव्येऽभिनये भवेत् ॥ VD 3 26 64, 65

हसपक्षौ स्वस्तिकत्व प्राप्तौ यदि पराङ्मुखौ । SR 214

ज्ञेयो वै वर्धमानस्तु हसपक्षौ पराङ्मुखौ । VD 3 26 68

पुरोमुखौ समस्कन्धकूर्परौ खटकामुखौ ।

स्थितौ वक्ष पुरोदेशे वक्षसोऽष्टाङ्गुलातरे ।

चतुरश्राविति प्रोक्तौ स्रगाद्याकर्षणे करौ । SR 216 217

वक्षसोऽष्टाङ्गुलस्थौ तु प्राङ्मुखौ खटकामुखौ ।

समानकूर्परासौ तु चतुरश्रौ प्रकीर्तितौ । VD 3 26 71

प्रसारितोत्तानतलानुच्येते रेचितौ करौ ।

अथवा रेचितौ प्रोक्तौ हसपक्षौ द्धनभ्रमौ । SR 235

रेचितौ चापि विज्ञेयौ हसपक्षौ द्धनभ्रमौ ।

प्रसारितोत्तानतलौ रेचितावेव सङ्गितौ ॥ VD 3 26 77

नतोन्नतौ पद्मशोशौ शिथिलौ मणिबन्धयो । SR 241

मणिबन्धननिर्मुक्तौ शिथिलौ पल्लवौ स्मृतौ । VD 3 26 80

पताकौ डोलितौ तिर्यक्प्रसृतौ तौ लताकरौ ।

अनयो करयो केशबन्धयोश्च नितम्बयो ।

त्रिपताकाकृतिं केचिदाचार्या प्रतिजानते । SR 246, 247

तिर्यक्प्रसारितावेव पार्श्वसंस्थौ तथैव च ।

लताख्यौ तु करौ ज्ञेयौ नृत्ताभिनयन प्रति । VD 3 26 82

- त्रिपताकौ कटीशीर्षे -यस्ताग्रौ पक्षवञ्चितौ । SR 255
 कटीशीर्षनिविष्टाग्रौ त्रिपताकौ यदा करौ ।
 पक्षवञ्चितकौ । VD 3 26 84
- पल्लवौ शीर्षदेशस्थौ ललितौ कलितौ बुधे । SR 278
 पल्लवौ तु शिरोदेशे सप्राप्तौ ललिताविति । VD 3 26 90
- निर्भुग्न निम्नगृष्टत्वादुन्नत स्तब्धमप्युर । SR 300
 स्तब्ध च निम्नगृष्ट च निर्भुग्न नाम तत्स्मृतम् । VD 3 24 27
- माने च सत्यवचने स्तम्भे विस्मयवीक्षिते । SR 300
 स्तम्भे सविस्मये माने विषादे च तथेभ्यते ॥ VD 3 24 28
- स्याद्वक्ष सममाधुम निर्भुग्न च प्रकम्पितम् ।
 उद्वाहित पञ्चधेति तेषा लक्ष्माभिदध्महे ॥ SR 296, 297
 आधुममथ निर्भुग्न तथा चैव प्रकम्पितम् ।
 उद्वाहित सम चैव पञ्चधोर प्रकीर्तितम् । VD 3 24 25, 26
- कम्पितोद्वाहिता छिन्ना विवृता रेचिता तथा ।
 कटी पञ्चविधेत्युक्ता तल्लक्ष्म व्याहरेऽधुना ॥ SR 307
 प्रकम्पिता च छिन्ना च निवृत्ता रेचिता तथा ।
 उद्वाहिता चैव कटिर्नृते पञ्चविधा स्मृता ॥ VD 3 24 38
- द्वुत गतागते पार्श्वे दधती कम्पिता मता ।
 ता कुब्जवामनादीना गमने च प्रयोजयेत् ॥ SR 308
 तिर्यग्गतागते क्षिप्र विज्ञेया च प्रकम्पिता । VD 3 24 39
 नीचवामनकुब्जाना गतौ कार्या प्रकम्पिता । VD 3 24 41
- छिन्ना तिर्यङ्मुखे पार्श्वे मध्यस्य बलनात्कटी । SR 310
 मध्यस्य बलनाच्चैव छिन्ना सपरिकीर्तिता । VD 3 24 39
- व्यायामे सन्नमे चैषा व्यावृत्तप्रेक्षणादिषु । SR 310
 व्यायामे त्वथ सप्राप्ते व्यावृत्तप्रेक्षितेषु च । VD 3 24 42

सर्वतो भ्रमणादुक्ता रेचिता भ्रमणे भवेत् । SR 312
सर्वतो भ्रमणाच्चैव रेचितेत्यभिधीयते । VD 3 24 40

समा निवृत्ता बलिता रेचिता कुञ्चिताश्चिता ।
अथवा नतोन्नता चेति ग्रीवा नवविधा भवेत् ।
समा स्वाभाविकी ध्याने जपे कार्ये स्वभावजे । SR 329, 330
समा नतोन्नता अथवा रेचिता कुञ्चिताश्चिता ।
बलिता च निवृत्ता च ग्रीवा नवविधार्थत ।
समा स्वाभाविकी ध्यानस्वभावजपकर्मसु । NS 8 167, 168

निवृत्तेत्युच्यते सा स्यात्स्वस्थानाभिमुखादिषु । SR 331
निवृत्ताभिमुखीभूता स्वस्थानाभिमुखादिषु । NS 8 172

पार्श्वोन्मुखी स्याद्वलिता ग्रीवामङ्गे तथेक्षणे । SR 332
" " " " " च वीक्षणे । NS 8 171

रेचिता विधुतभ्रान्ता वर्तुले मथने तथा । SR 332
" " " हावे मथनवृत्तयो । NS 8 170

आकुञ्चिता कुञ्चिता स्यान्मूर्ध्वभारे स्वगोपने । SR 333
कुञ्चिताकुञ्चिते मूर्ध्नि धारिते गलरक्षणे । NS 8 171

अश्चिता प्रसृता लोला केशकर्षोऽर्धवीक्षणे । SR 333
अश्चितापसृतोद्ध्वकेशकर्षोऽर्धदर्शने । NS 8 171

अथवा पार्श्वगता खेदे पार्श्वेक्षास्कन्धभारयो । SR 334
अथवा पार्श्वगता चैव स्कन्धभारे च दु खिते । NS 8 169

नतावनम्रालकारबन्धे कण्ठावलम्बने । SR 334
नता नतस्यालकारबन्धे कण्ठावलम्बने । NS 8 168

क्षाम खल्ल तथा पूर्ण कथित कुञ्चित समम् । SR 354
क्षाम फुल्ल च पूर्ण च कथित कुञ्चित समम् । NS 8 133